

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تربیتی تغیر میں بری خوا

لہ قرآن و فہم و درودہ کا گنا

منتدی إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

فوسمی

محمد ملا فاضل احمد زوری

برگی یہ کم

۷
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
ریاضی تفسیر سبیری خوا

لہ قورٹان و فرسورده کانا

محمد علاء خان سہیل زوری

پیناسی کتیب

ناوی کتیب: ژبانی پیغہ مبهری خوا ﷺ له قورئان و فہرموودہ کاندہ

نوسەر: محمد ملا فائق شاره زوی

تایپ و دیزاین: ئومید محمد

سالی چاپ: ۲۰۲۳ز- ۱۴۴۵ک

تیراژ: ۲۰۰۰

له بهر پوهه براهه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی

(۱۱۳۸) ی سالی (۲۰۱۷) پیخ دراوه.

بو گه یاندنی هر سهنج و تبیینیهك ده توانن

په یوهندی بهم ژماره موبایله وه بکهن

(۰۷۷۰۱۵۵۴۰۸۵)

muhammadmalafayaq

www.muhammadmalafayaq.com

۷
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
زبانی نبیؐ میری خوا

لہ قورٹان و ذمہ سوردہ کا ندا

فدوسیہ

محمد لافاؤ سہ زوری

برگی یہ کم

پیشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُونَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) ﴿آل عمران﴾.
 ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدْوٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) ﴿النساء﴾.
 ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) ﴿يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) ﴿الأحزاب﴾.

أما بعد فإن أصدق الحديث كتابُ الله، وخير الهدي هدى محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار^(۱).

خویندن و ناسینی ژیاننامہ پیغمبری نازیز و خوہ ویست ﷺ یہ کیکہ له و زانستانہ کی پیویستہ موسولمان بیزانیت، خوی گہورہ ژیاننامہ پیغمبری پیغمبر ﷺ بؤ پیغمبر ﷺ پروونکردوتہ وہ و دکو دہفہرمویت: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ...﴾ (۳۱) ﴿یوسف﴾ واتہ: بہ دلنیاپی له ناسینی ژیان پیغمبراندا پھندو ناموژگاری زوری تیدایہ بؤ ئەو کہسانہی خاوەن بیروھوشن، ئەگەر پیویست بیت لەسەرمان ژیاننامہ پیغمبران بزانی ئەو زیاتر پیویستہ کہلہ نزیکہ وہ بہ ناگابین له ژیان پیغمبری خویمان ﷺ، خوی گہورہ سوودی بہ ناگابوونمان له ژیاننامہ پیغمبران بؤ پروون دہکاتہ وہ دہفہرمویت: ﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ

(۱) هذه خطبة الحاجة التي كان الرسول ﷺ يفتح بها خطبة ويعلمها أصحابه وروي هذه الخطبة ستة من الصحابة ﷺ وقد أخرجها جمع من الأئمة في مصنفاتهم، مثل: الامام أحمد في (المسند) (۲۷۲/۵)، ومسلم في (الصحيح) (۵۹۲، ۴۶۷/۲)، وفي (۱۳۵، ۱۵۷، ۱۵۷/۶) (بشرح النووي)، وأبو داود في (السنن) (۲۸۷/۱) (۱۰۹۷)، والنسائي في (المجتبى) (۱۰۴، ۱۰۵/۳) و (۱۸۸/۳)، وابن ماجه في (السنن) (۱۸۹۲)، والحاكم في (المستدرک) (۱۸۲، ۱۸۲/۲)، والطيالسي في (المسند) (۳۳۸)، والبيهقي في (السنن الكبرى): (۱۴۶/۷) و (۲۱۴/۳)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن ابن ماجه) (۱۵۳۵)، و في (صحيح النسائي) (۱۳۳۱)، وفي (المشكاة) (۳۱۴۹)، وفي (الكلم الطيب) (۲۰۵)، وانظرها بتوسع في (خطبة الحاجة) (ص: ۱۹، ۱۴).

بِهِ فُؤَادِكَ... ﴿١٣﴾ (هود) واتە: بە سەرھاتی پېغەمبەرانى پېشووتر دەگىرپىنەوہ بۇ تۆ ئەى محمد بۇ ئەوہى دلت ئارام و جىگىر بىت، وە بزائىت ئەوہى كە بەسەر تۇدا ھاتووە پېشتىرىش بەسەر پېغەمبەرانى پېش تۇدا ھاتووە.

وہ بۇ ئەوہى بزائىت ئەوان ژيانىان چۆن بردۆتەسەر، چۆن رووبەرووى بى باوهران بوونەتەوہ، بۇ ئەوہى موسولمانىش بزائىت پېغەمبەرى خۆشەويستمان ﷺ چۆن ژيانى بردۆتە سەر و ئاينى ئىسلامى چۆن بلاوكردۆتەوہ.

دەتوانىن بلىين شارمزابوونمان لەسىرە و ژياننامەى پېغەمبەرى خوا ﷺ ئەم سوودانەى خوارمەومان دەست دەخات:

١- فېربوونى بەنداىەتى وچەسپاندىنى بۇ خواى گەورە، لە سىرەوہ فېردەبىن كە بىروباومېرى پېغەمبەرى خوا ﷺ و يارانى چۆن بووہ، لە ھەمان كاتدا بىروباومېرى كافران و دوورپووەكان چۆن بووہ ئەو كاتە زياتر لەعەقىدە و باوهرمان ھالى دەبىن و لە بارودۆخ و ھاوچەرخى خۆمان باشتەر ئاگادار دەبىن.

٢- ھەر لە سىرەوہ بۆمان دەردەكەوېت كە پېغەمبەرى خوا ﷺ مرفۆھىكى ئاساىى بووہ، بەلئ پېغەمبەرى خوا بووہ بەلام وەك كەسانى تر مرفۆف بووہ، ترساوہ و گىروگرفتى دونياىى بە سەردا ھاتووە، خاوەن خىزان و مندال بووہ، رابەر و پېشەوا و دادومر بووہ.

٣- ناسىنى مامۆستا و نمونەى پېشەواىەتىە وەكو خواى گەورە دەفەرموېت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب) واتە: پېغەمبەرى خوا باشتىر سەر مەشق و نمونەتەنە كە چاوى لئ بكەن. بئ گومان تا ژياننامەى پېغەمبەرەكەمان ﷺ نەزانىن و نەپناسىن، نازانىن چۆن بىكەين بەنمونەى خۆمان، چۆن سونەتەكانى جئ بەجئ بكەين و ئاينەكەى بەر ھەرار بكەين.

٤- ھەر لە سىرەوہ بۆمان دەردەكەوېت كە ھۆناغەكانى بانگەوازی ئىسلام چۆن بووہ، پېغەمبەرى خوا ﷺ چۆن لە ھۆناغى نەپتىيەوہ گەياندىە ھۆناغى ئاشكرا، چۆن بەرھنگارى دوژمنان بوونەوہ، و شىوازەكانى مامەلەكردن لەگەل بئ باوهران و دوورپووەكان چۆن بووہ، چۆن توانىويەتى بەرپەرچى ھەموو ئەو دزاياتى و توانج و رەخنەو گومانەكانىان بىتەوہ.

۵- ھەر لە ڕێگەى سىرەووە چەندەھا زانىارى و زانستى شەرى فېر دەبين وەك:
 b زانستى ھۆيەكانى ھاتنەخوارەوھى ئايەتەكان (أسباب النزول).
 b زانستى ناسينەوھى (ناسخ) و (المنسوخ).
 b زانستى ناسينى مانا و ناوڕۆكى ئايەتەكانى قورئان و چۆنىتى جى بەجى
 كردنيان.

b زانستى ناسينى ھۆكارەكانى وتنى فەرمايشتەكانى پېغەمبەر ﷺ وە ھۆى
 ھاتنى (اسباب الورد)ى جى بوو؟.

۶- ژياننامەى پېغەمبەر ﷺ بەند و نامۆزگارپەكى يەكجار گەورمپە بۆ ھەموو
 مروفئيك ليوھى فېردەبېت.

ا- گەر باوك بوو چۆن باوكايەتى بكات.

ب- گەر ميژد بوو چۆن ميژدايەتى و مەردايەتى جى بەجى بكات.

ج- گەر سەرکردە بوو چۆن سەرگردايەتى بكات.

د- گەر (موفتى) بوو چۆن فتوا بدات.

ه- گەر دادومر بوو چۆن دادومرى بكات.

و- گەر مامۇستا بوو چۆن مامۇستايەتى بكات..... ھتد.

۷- ئىمامى زەرقانى ﷺ لە كتيبەكەيدا ((شرح المواهب)) دەفەرموئيت:

۱- لە زمين و لعابدينى عەلى كورپى حسين ﷺ دەگيپتەوھ كە چۆن لە زەمانى
 خۇيدا گرنكى دراوھ بە ژياننامەى پېغەمبەر ﷺ و دەفەرموئيت: (كُنَّا نَتَعَلَّمُ مَغَازِي
 رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَمَا نَتَعَلَّمُ السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ) واتە: لەزەمانى ئيمەدا چۆن سورەتى
 قورئانيان فېردەمكردين، ھەرواش باوانى بەرپۆزى ئيمەش ژياننامەى پېغەمبەريان
 ﷺ فېردەمكردين.

۲- ئىسماعىلى كورپى سەعدى كورپى ئەبى وەمقاص دەفەرموئيت: باوكم ھاوھلئىكى
 پېغەمبەر ﷺ بوو ژيان و غەزاكانى پېغەمبەرى خواى فېر دەمكردين و دەيفەرموو:
 (يا بَنِي هَذِهِ شَرَفَ آبَائِكَ فَلَا تَضِغْ ذِكْرَهَا) واتە: ئەى كورم ئەمە ڕۆزو سەربەرزى
 باوبايرتانه بە ھىج جۆرئيك لە بىرى نەكەيت.

۳- زانای پايەبەرز ئەبو شەھابى زوھرى ﷺ سەبارت بە زانستى (السيرة)
 دەفەرموئيت: ((عِلْمُ السِّيَرَةِ عِلْمُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)) واتە: زانستى ژياننامەى پېغەمبەرى
 خوا ﷺ تەواوى ناسينى زانيارپەكانى ھەموو دنياو ھيامەتە.

چۆنیەتی نووسینی ئەم ژياننامەیه

لە نووسینە ئەم ژياننامەیدا ئەمانە رەچاوەکراوه:

- ۱- کۆکردنەوهی سەرجهەم باسەکان لە ئایەتەکانی قورئانی پیرۆز.
- ۲- کۆکردنەوهی سەرجهەم باسەکان لە فەرموودەکانی پیغمبەر ﷺ و نووسینی بەم جۆرەى خوارمۆه:

أ- زیاتر پشتبەستن بە فەرموودە (صحیح)ەکان، و هیئانی هەندیک فەرموودە و (أثری) (ضعیف) ئەویش تەنها بۆ بەناگابوون لییان و زیاتر دەولەمەندکردنی باسەکە.

ب- دیاری کردنی هەموو سەرچاوەکان و پلەى فەرموودەکان.

ج- سوودەرگرتن لە (تخریج، تحقیق)ى هەموو زانیانی فەرموودەناس لە کۆن و تازە، بەلە بەرچاوەگرتنی بەهێزترین (حکم) لەبارەى ئەو فەرموودانەوه.

د- کۆکردنەوه و رێکخستنی باس و بەسەرھاتەکان لەسەرجهەم سەرچاوەکاندا. بۆ نمونە لای (ئیمامى موسلیم) بە (۶ لفظ) ھاتوو، وەلای (ئیمامى بوخارى) بە (۳ لفظ) وەلای (ئیمامى ئەبوداد) بە (۴ لفظ) وەلای (ئیمامى طەبرانى) بە (۲ لفظ) ھەر و ھەھا..... لەپێشدا ھەر (۶) فەرموودەگەى (ئیمامى موسلیم) رێکخراوه پاشان (۳) فەرموودەگەى (ئیمامى بوخارى) رێکخراوه..... وە ھەر و ھەھا لە دوایدا ھەموو ئەو فەرموودانە رێکخراون وەك بەسەرھاتیکى تەواو تۆمارکراون.

۳- کۆکردنەوهى باسەکان لەسەرجهەم سەرچاوەکانى (السیرة) ژياننامە. ئەویش بەم جۆرەى خوارمۆه:

أ- زیاتر پشت بەستراوه بە (حدیث) واتە: فەرموودە، ئەك بە (روایة أهل السیرة) واتە: گێرپانەوهکانى ژياننامە نووسان.

ب- رێکخستنی گێرپانەوهکانى ژياننامە بەگۆڤرەى کۆنترینیان بۆ نمونە:

سەرھتا کەئک وەرگیراوه لە گێرپانەوهى عورپوہى کورپى زوبەیر پاشان موسى کورپى عوقبە پاشان ئەبو شیبابى زوھرى پاشان ئیبنو ئیسحاق پاشان ئیبنو ھیشام (خوا لەسەرجهەمیان رازى بێت) ھەر و ھەھا.....

- ج- ئەگەر بەسەرھاتىك له دوو سەرچاوەى سیرمدا بە دوو جۆر ھات بېت زیاتر پەشت بەسراوە بەراست ترو بەھێزترینیان.
- د- رېكخستنى بەسەرھات و پووداوەگە لەسەرچەم (روایات ھل الحدیث) پاشان رېكخستیان لەگەڵ سەرچەم (روایات ھل السیرة).
- ۴- لا بردنى زۆرىك له (شعر) و (ناو) كە بايەخى زۆرى نەبیت بۆ باسەكە.
- ۵- دارپشتن و نوسینەوہى باسەكان بە شیوازی (أهل السير والمغازي) نوسراوتمەوہ.
- ۶- سەرچەم بەسەرھات و ئەو رېوايەتانەى كە لەم ژياننامەدا ھاتووە دەقاو دەق لە دەمى ئەو كەسانەوہ وەرگىراوہ كە خۇيان ئامادەى بەسەرھاتەكە بوون و بەشیوہ و زمانى ئەو كاتەى خۇيان دەيگىرنەوہ، و منیش بە بى دەستكارى وەرم گىراوتمە سەر زمانى كوردى بۆ ئەوہى تام و چىزى مېژوووى قسەى ئەو كاتە وەكو خۆى بىمىنیتەوہ.

باوكى عبدالله

موحەمەد مەلا فائق شارەزوورى

۱۱ / شەبان / ۱۴۲۲

نہ سہ بی پاکی پیغمبرہری خوا ﷺ

پیغمبرہری خوا ﷺ (نہ بولقاسم محمدی کورپی عہدوللای کورپی عہدول موطلہ لیبی کورپی ہاشمی کورپی عہدول مہنافی کورپی قوصہی کورپی کیلابی کورپی مورہی کورپی لوئہی کورپی غالبی کورپی مالیکی کورپی نہضری مہدرہکھی کورپی خوزامہی کورپی نلیاسی کورپی مہضری کورپی مہعدی کورپی عہدنانہ)^(۲). زانایان دہلین نہوہی لہدوای عہدنان باس کراوہ لہنہسہبی پیغمبرہری خوا ﷺ راست نی یہ وک نیمامی (بہغہوی) دہفہرمویت: تا وکو عہنان ہیج جیاوازیہکی تیدا نیہ لہ راوبوچوونی زاناکاندہ بہلام لہدوای عہدنانہوہ راوبوچونی جیاواز ہہیہ لہ ناویاندا، ہرورہا وک لہ پہراویزہکدا ناماژہی بو کراوہ. پیغمبرہری خوا ﷺ سہبارمت بہ ناردنی لہ چاکترین تیرہ و ہوزدا نہم راستیانہی خوارموہ روون دہکاتہوہ:

۱. وانیلی کورپی نہسہف ﷺ دہگیریتہوہ کہ پیغمبرہری خوا ﷺ فہرمویہتی: ((إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ مِنْ وَلَدِ إِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ , وَاصْطَفَىٰ مِنْ بَنِي إِسْمَاعِيلَ بَنِي كِنَانَةَ , وَاصْطَفَىٰ مِنْ بَنِي كِنَانَةَ قُرَيْشًا , وَاصْطَفَىٰ مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ , وَاصْطَفَىٰ مِنْ بَنِي هَاشِمٍ)) واتہ: (خوای گہورہ لہ کورانی نیبراہیم نیسماعیلی ہہلبزاردوہ لہ کورانی نیسماعیلیش کینانہی ہہلبزارد وہ لہ کینانہش فورہیشی ہہلبزارد، وہ لہ فورہیشیش بہنی ہاشمی ہہلبزارد، وہلہ بہنی ہاشمیش منی ہہلبزارد)^(۳).

۲. نہبو ہورہیرہ ﷺ دہفہرمویت: پیغمبرہری خوا ﷺ فہرمویہتی: ((بُعِثْتُ مِنْ خَيْرِ قُرُونِ بَنِي آدَمَ قَرْنًا فَقَرْنَا ، حَتَّى كُنْتُ مِنَ الْقَرْنِ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ))^(۴) واتہ: (نیرراوم لہ چاکترین زہمان و سہدہی کورانی ئادہمدا سہدہ لہ دوای سہدہ تا نہو سہدہ و کاتہی کہ منی تیدا نیردراوم).

(۲) أخرجه: البخاري (۲۸۵۱)، وأحمد في (فضائل الصحابة) (۹۲۹) وقال محققه: إسناده صحيح، وقال البيهقي في (شرح السنة) (۱۹۳/۱۳) لا يصح النسب فوق عدنان، وقال ابن قيم في (زاد المعاد) (۷۰/۱) بعد ذكر نسبه إلى عدنان: إلى ها هنا معلوم الصحة متفق عليه بين النسابين و لاخلاف فيه البته و فوق عدنان مختلف فيه، وابن سعد في (الطبقات) (۴۸/۱) وابن الجوزي في (الوفا) (۶۳) وقال: ما وجدنا أحد يعرف ما وراء قعد عدنان، وقال البيهقي في (دلائل النبوة) (۱۸۰/۱) و كان أبو عبدالله (حاکم) يقول: نسبة رسول الله ﷺ صحيحة إلى عدنان و ما وراء عدنان فليس فيه شيء يعتمد عليه.

(۳) أخرجه: مسلم (۲۷۷۶)، والترمذي (۳۶۰۹)، وأحمد (۱۰۷/۴)، وأبو يعلى (۳۵۲/۱)، والطبراني في (الکبیر) (۱۶۱/۱۲)، والبيهقي في (الدلائل) (۱۶۵/۱)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۸۵۵)، وفي (السلسلة الصحيحة) (۳۰۲)، وصححه الشيخ الأرنؤوط في (زاد المعاد) (۴۴/۳).

(۴) أخرجه: البخاري (۳۵۵۷)، وأحمد (۴۱۷/۵).

ئەبو سفيان پيش موسولمان بوونی بۆمان دمگيرپيتهوه و دهليت: دواي نهوهی چوومه لای هيرقل پرسياړی لئ کردم له باره ی نهسهبی پیغهمبهروه ﷺ منیش لهوه لامدا وتم: پیغهمبهری خوا نهسهبیکی پایه بهرزی همیه، هيرقلیش پیی راگه یاندم وتی: (نَسَبٍ، فَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ فِي نَسَبِ قَوْمِهَا)^(۵). واته: پیغهمبهران ههموویان سه رجه م له نهسهبی بهرزی قهومی خویاندا دهنیرین.

پیغهمبهرایهتی پیغهمبهری خوشمان ﷺ هر له پيش دروست بوونی نادمهوه ﷺ خوی گهوره نهو برپاره ی له سه ر داومو له (لوح المحفوظ) دا نووسیویهتی. به لام وا تینه گهین که پیغهمبهری خۆمان ﷺ له پيش نادمدا ﷺ خوی گهوره کردوویهتی به پیغهمبهر به لکو له سه ده و کاتی دیاری کراوی خویدا بووه.

ئەبو هورپرپه بۆمان دمگيرپيتهوه و دمفه رمویت: وتم نهی پیغهمبهری خوا ﷺ (متی وَجَبَتْ لَكَ النُّبُوَّةُ؟) واته: که ی پیغهمبهرایهتیت بۆ مسۆگه ر بووه له لایه ن خوی بهر و مردگار هوه. فهرمووی: ((وَأَدَمُ بَيْنَ الرُّوحِ وَالْجَسَدِ))^(۶) واته: له و کاته ی که نادم هیشتا له نیوان رۆح و لاشه دا بوو. واته: پيش نهوه ی خوی گهوره نادم به ته وای دروست بکات من بووم به پیغهمبهر. له رپوایه تیکی تر دا هاتوو ه دمفه رمویت: ((إِنِّي عِنْدَ اللَّهِ مَكْتُوبٌ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ، وَإِنَّ آدَمَ لَمُنْجِدِلٌ فِي طِينَتِهِ))^(۷) واته: من له لای خوی گهوره وه نوسرابووم که دواهمین پیغهمبهرم، هیشتا نادم له قوره کهیدا بوو.

(۵) أخرجه: البخاري (۷۵)، وأحمد (۲۳۷۰)، وأبو داود (۵۱۱۴)، والترمذي (۲۸۶۰)، وابن حبان (۶۵۵۵).

(۶) أخرجه: أحمد (۵۹/۵) (۱۶۶۲۳) وقال محققه: إسناده صحيح، والترمذي (۳۶۰۹)، والطبراني في (الكبير) (۸۳۴/۲)، وابن أبي عاصم في (السنن) (۴۱۰)، والحاكم (۶۰۸/۲)، وصححه ووافقه الذهبي، وقال ابن كثير في (السيره) (۳۱۸/۱): إسناده جيد، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۸۵۶)، وفي (السلسلة الصحيحة) (۱۸۵۶)، وفي (المشكاة) (۵۷۵۸)، وفي (ظلال الجنة) (۱۴۱۰).

(۷) أخرجه: أحمد (۱۲۷/۴) (۱۷۱۵۰) وقال محققه: حديث صحيح، والطبراني في (الكبير) (۲۵۲/۱۸)، وابن حبان (۶۴۰۴)، وصححه الشيخ الألباني في (المشكاة) (۵۷۵۹).

مژدهی ناردنی پیغمبهر ﷺ

ئهبو ئومامه دمفهرمویت: (وتم: ئه‌ی پیغمبهری خوا سه‌رمته‌ی پیغمبهرایه‌تیت چۆن بوو؟) فهرمووی: ((دعوةً ابي إبراهيم ، وبشارة عيسى بي ، ورؤيا أمي التي رأت ، وكذلك أمهات النبيين))^(۸). واته: (سه‌رمته‌ی پیغمبهرایه‌تیم دوعای ئیبراهیمی باوه گهوره‌م بوو، وه مژده‌ی عیسا بوو، وه دایکم کاتی منی له سکدا بوو بینی نوریک لیبوه‌ی دمرده‌چوو هه‌موو کۆشکه‌کانی ولاتی شامی روناک دمکرده‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌ دایکی پیغمبهران).

جوله‌که‌کانیش پێش هاتنی پیغمبهری خوا ﷺ به‌ گویێ عه‌رمب و خه‌لکانیان دمدا: که ئیستا ئه‌و کاته‌ نزیکه‌ خوای گه‌وره‌ پیغمبهری کۆتایی زه‌مانی تیا بنیتریت، وه ئه‌گه‌ر به‌رچاویان بکه‌وتایه‌ ده‌یان ناسی یه‌وه وه‌کو چۆن کورانی خۆیان ده‌ناسی یه‌وه ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَهُمْ .....﴾ (البقرة). واته: ئه‌وانه‌ که کتیبمان بۆ ناردوون (جوله‌که‌ و گاور) پیغمبهر ﷺ ده‌ناسنه‌وه وه‌کو چۆن کورانی خۆیان ده‌ناسنه‌وه. ئه‌ویش به‌و شیوه‌ و باسه‌ی که خوای گه‌وره‌ له‌ ته‌ورات و ئینجیلدا باسی کردووه، وه جوله‌که‌کانی ناو شاری مه‌دینه‌ زوو زوو مژده‌ یان به‌خه‌لکی ئه‌و شاره‌ دمدا که‌کاتی هاتنی ئه‌و پیغمبهره‌ نزیک بووته‌وه.

ئیبنو ئیسه‌حاق ﷺ ده‌گێرته‌وه له‌ سه‌له‌مه‌ی کورپی سه‌لامه‌وه دمفهرمویت: (دراوسنی یه‌کی جوله‌که‌مان هه‌بوو له‌ کورانی به‌نی ئه‌شه‌هل رۆژیک هاته‌ دمرده‌وه و لای کۆمه‌لێک له‌ به‌نی ئه‌شه‌هل وه‌ستا. من ئه‌و رۆژه‌ زۆر مندال بووم، بوردمیه‌کم له‌سه‌ر شان بوو پالم دابوو به‌ دیواره‌که‌ی مالی خۆمانه‌وه، ئه‌و جوله‌که‌یه‌ش هات بۆ لامان و باسی قیامه‌ت و حساب و میزان و به‌هه‌شت و دۆزه‌خی دمکرد، و ئه‌مانه‌ی به‌ که‌سانیک ده‌وت هاویه‌ش په‌یداکه‌ر بوون وه‌ بئ ناگابوون، که‌سانیک بوون نه‌یان دمزانی که‌ مردن و زیندوو بوونه‌وه چی یه‌؟ وه‌ باوه‌ریان به‌ زیندوو بوونه‌وه نه‌بوو

(۸) أخرجه: أحمد (۲۶۲/۵) (۱۷۱۵۱) وقال محققوه: حديث حسن، والبراز (۲۳۶۵)، والحلية (۸۹/۶)، والطبراني في (الكبير) (۷۷۲۹)، والبيهقي في (الدلائل) (۸۴/۱)، والحاكم (۶۰۰/۲)، وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان في (الصحیح) (۲۰۹۳)، والبخاري (شرح السنة) (۳۶۲۶)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۲۲/۸): إسناده أحمد حسن، وقال ابن كثير في (البدایة) (۲۵۶/۲): إسناده قوي جداً، وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۱۵۴۵).

نہ وانیش پټیان وت: مالت ناوا بیت فلان کس تو بلئی خه لگان دواى مردن زیندوو ببنه وه پاشان برپونه جینگایه ک که بههشت و دوزهخی تیدایه و سزاو پاداشتی کرده و مکانی دنیا یانی تیدا و مرگرن؟. نه ویش وتی: به لئ سوئند به وهی گیانی منی به دسته نه وه دمبی و راسته، خوزگه دهخوالم تهنوریک به نه اندازهی هموو دنیا بیت وه به نه اندازهی هموو دنیا یانی تیدا بیت، وه من فرپیدریمه ناوی و سهرمه کی قه پات بکریت، خوزگه دهخوالم بجه ناو نه وه تهنورمه و نه چه ناو نه وه دوزه خه وه که له دواى زیندوو بونه وه ههیه، دواى پټیان وت: نهی فلان کس نیشانهی نه وهی تو دمیلټیت چی په؟ که دیت؟ نه ویش وتی: پښه مېریکی نیراوه له نه م ولاتانه وه (پهنجهی درټر کرد بؤ لای شاری مه ککه و یه من) وتیان: تو بلئی که ی بیت؟ نه ویش سهری منالټیکی کرد که دانیشتوو وتی: پی ناچیت نه مه تهمنی ته واو بیت تا بهو پښه مېره نه گات، سه له مه ده فهرمویت: وه لاهی شهو و روظیک ته واو نه بوو تا پښه مېره ﷺ له ناوماندا دهرکه وت و باو مرمان پی هینا و جوله که کان کافر بوون و باو مرپان پی نه هینا له حه سوودی خو یاندا، وه ده فهرمویت: دواى بهو کابرا جوله که مان وت که نه وانیهی بؤ دمگیرپینه وه: نهی تو نه بوویت باسی نه وه پښه مېره ت بؤ دمکردین؟ وتی: به لئ، به لام نه وه، نه وه پښه مېره نی په که من بؤم باس دمکردن^(۹).

ههروه ها زانایانی شارمزی گاورمکان بهه مان شیوه مزدیمان داوه به هاتنی پښه مېری خوا ﷺ و مکو سه لمانی فارسی ﷺ ده فهرمویت: (نه وه بوو دوا ماموستام که چوومه لای بؤ نه وهی ناموزگاریم بکات پیم وت: کی ههیه له سهر ناینی راسته هینهی عیسا ﷺ ما بیت له سهر زه ویدا تا منیش بجه لای و خزمه تی بکه م، و ناینی لیوه هیریم؟) نه ویش وتی: ((بُئِي، وَاللّٰهِ مَا اَعْلَمُهُ اَصْبَحَ الْيَوْمَ اَحَدٌ عَلٰى مِثْلِ مَا كُنَّا عَلَيْهِ مِنَ النَّاسِ اَمْرًا بِه اَنْ تَاتِيَه... الخ)) واته: کورمه کم وه لاهی که س شک نابهم له سهر زه ویدا ما بیت له سهر نه وه ناینه بیت که من و توی له سهر بووین تا بتنیرم بؤ لای به لام وا نریک بؤ ته وه کاتنی هاتنی پښه مېریکی که له حهرمه دا دنیردرټیت به ناینی ئیبراهیم ﷺ وه کوچ دمکات بهرمو شوئینکی دوو بهرزیایی له ناوچهی عمرمه دا که

(۹) أخرجه: ابن هشام في (السيرة النبوية) (٢٥٦/١)، وأحمد في (المسند) (٤٦٧/٣) (١٥٨٤١) إسناده حسن والبخاري في (التاريخ الكبير) (٦٨/٤)، والحاكم في (المستدرک) (٤١٧/٣) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي والطبراني (الكبير) (٦٣٣٧)، والبيهقي (الدلائل) (٧٨/٢)، وحسن إسناده محققاً (السيرة النبوية) لابن هشام (٢٥٦/١)، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (٤٤٣): حديث حسن.

پر له دارخورمايهو نيشانه يه کی هه يه که پئی دناسریته وه. دیاری و مرده گریټ و خیر و یارمه تی و مرناگریټ، له نیوان ههردوو شانیدا مؤری پیغمبرایه تی پیومیه. نه گمر توانات هه يه بگه ی بهو ولاته پیش نه وه ی خوی گه وره بینیریټ، تو بگه ره نهو ولاته تاكو بجیته خزمه تی و به دیداری شاد ببیت^(۱۰).

هه لکه ندنی بیری زه م زه م

عبدال موطه لیب یه کیټک بوو له پیاوه ریش سبی و ناودارمکانی قورمیش، بابیری پیغمبري خوا بوو ﷺ له خه ویدا، خهوی بینی پئی و ترا که ههستی به هه لکه ندنی بیری زه مزه م وه شوینه گه ی بو دیاری کرا؛ چونکه بیری زه مزه م دوی پیغمبر نیسماعیل عليه السلام پر بوو بووه وه و کهس نه یدمزانای نهو بیره شوینه گه ی له کوئی دایه تا دهری بدن و تازه ببیته وه و پر ئاو بیت.

به سر هاتی نه م خه وه ی عبدال موطه لیب. نیمامی عه لی کوری نه بو طالبی عليه السلام ده یگریټه وه بو مان له سر زمانی عبدال موطه لیب و ده فهرمویت: (من کاتی خه وتبووم له په نا که عبدها یه کیټک هات بو لام وتی: ههسته پاکه که هه لکه نه! وتم پاکه که چی یه؟ خه وه مکم نه ما هه ستام بو به یانی گه رامه وه بو شوینی خو م له ویدا خه وتم و له خه ومدا هه مان دنگی پی شوو هاته وه گویم وتی: ههسته پر خیرمه که هه لکه نه! وتم: پر خیرمه که چی یه؟) و دنگه که نه ما منیش به ناگاهاتم، ده فهرمویت: بو رۆزی (سج یه م) هاتم وه و خه وتم وه هه مان دنگ هاته وه و پئی وتم ههسته هه ره گران به هاو به سوودمه که هه لکه نه! وتم: گران به ها که چی یه؟ دنگه که نه ما بو رۆزی چواره م هاتم وه و خه وتم دیسان هه مان دنگم له خه ودا لی په یدا بوو وتی: ههسته زه م زه م هه لکه نه! وتم زه م زه م چی یه؟ وتی: زه م زه م بیریکه ناومه کی هه رگیز کۆتایی نایم و که م ناکات حاجیه کانی مالی خوی پئی تیر ئاو بکه له نیوان خوین و ته رسه کاندای لی چی دمنوکی فه له ره شه که و په لایه که ی لای شاره میرووله که دایه، (واته: نهو سج نیشانه یی په یدام که بیرمه که له ویدا یه).

(۱۰) أخرجه: أحمد (۴۴۶/۵) (۲۳۷۳۷) وقال محققه: إسناده حسن، والبيهقي في (الدلائل) (۹۲/۲)، والبخاري (۲۵۰۰)، وابن هشام (السيرة) (۲۶۱/۱) وقال محققه: إسناده حسن، والطبراني في (الكبير) (۶۰۶)، والحاكم (۶۰۳/۳) وصححه وافقه الذهبي، وابن حبان (۷۱۲۴)، وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۸۹۴)، وقال الشيخ مقبل: في (الصحيح المسند) (۴۴۲): حديث حسن.

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دىگىر پىتەۋە و دەفەرموئىت: (كاتى شۆپنەكەى بۇ پروون بوۋەۋە و جىگەكەى پىن نىشان درا بۇى دەرگەوت كە ئەو خەۋە پراستە و لە لاپەن خواۋىيە، ھەر بەيانى لەگەل تاقە كورپەكەيدا (حارشى كورپى عەبدول موطلەلىب كە ئەو كاتە ھەر ئەو كورپى ھەبوو) ھەستا بە پاچ و خاكەنازى خۇپەۋە رۇيشت بەرەو ئەو جىگەپەى پىن نىشان درا بوو كەلە شۆپنى قەلەپشەكەدا ھەلى كەنىت، وە (دەفەرموئىت) كە ھەلى كەند و گەيشتە تەراپى وتى: (اللہ أكبر)، وە قورمىش زانىان كە بىرەكەى دۇزىۋمەتەۋە و گەيشتۆتە ناو. ئەوان ھاتن و ھەلىان كوتايە سەرى وتيان: ئەى عەبدول موطلەلىب ئەمە بىرى ئىسماعىلى باۋە گەۋرەمانە و مافى ئىمەشى تىداپە بەشدارمان بگە؟ وتى: نەخىر ئەمە شتىكە تەنھا بە من دراۋە، و تايبەتە بەمن، وتيان: نەخىر يان دەپن بەشمان بدمىت يان وازت لى ناھىننن و دادگاىپت دىكەين لاي يەكك، ئەۋىش وتى: كى بە دادۋەر دىزانن با بچىن بۇ لاي دادگاىپم بگەن، ئەۋانىش كۇبوۋنەۋە لەسەر ئەۋەى كە بچنە لاي قەشەپەكى بەنى سەعدى كورپى ھوزمىم لە چۋار دەۋرى شام دا. تا ئەو دادۋەريان بىت كە ئەو بىرە مافى كى (پە).

عەبدول موطلەلىب خۇى و ھەندى لە پىاۋانى عەبدول مەناف لەگەل لاپەنەكانى ترى قورمىش وەكو بەنى موغىرە و بەنى عەدى و بەنى عەبدول دار ھەر لاپەنىك لەمانە چەند كەسانىكىان لى ھەلىررا ھەموۋىان پىكەۋە بەرپىگادا بەرپىكەوتن بەرەو شام كاتى گەيشتە جىگەپەكى چۆلەۋانى و بىن ناو عەبدول موطلەلىب و بەنى مەناف ئاۋىان پىن نەما داۋاى ئاۋىان كرد لە ھاۋەلانى ترىان، ئەۋانىش وتيان: ناتوانىن ئاۋتان بدمىنن چۈنكە شۆپنەكە چۆلەۋانى يە و دەترسىن ئىمەش ئاۋەكەمان كەم بكات و لە تىنوۋىيەتىدا بختكىين، دەفەرموئىت: بەم چۆرە تىنوۋىيەتى يەكەش گەيشتە ئەۋان و گەيشتە تىرەو ھۆزمەكانى تر.

عەبدول موطلەلىب زانى كە پاش ماۋىيەكى تر ناو دەپرپت لە ھەر ھەموۋىان نەك لەۋان بە تەنھا بۇپە راۋىزى پىكردن وتى: چى بگەين ئىستا؟ ئەۋانىش وتيان: بۇچۈۋنەمان وەكو بۇچۈۋنى تۆ واپە چى دەلىت: با ئەنجامى بدمىن؟، عەبدول موطلەلىب وتى: من واى بەباش دىزانم ھەموۋ پىاۋىك لە ئىمە گۆرپى خۇى بە دەستى خۇى ھەلگەنىت و لەناۋىدا دابنىشىت و چاۋمپروانى مردن بكات، ئەگەر

مردیش ئەوا یەکیکمان دەبیت پائیک بەیەکیکمانەووە بنیت و بیخاتە ناوگۆرەکەبەووە وە بیشاریتەووە تاکو هەموومان دەشاردرینەووە وە دوا کەسمان ئەگەر نەشاردریتەووە یەکیک دەبیت بیشاریتەووە؛ واتە لە شاردنەووەی یەک کەس چاکترە لە نەشاردنەووەی کۆمەئیک، دەفەرمویت: هەموویان چالیان هەلکەند و چاوەرپی مردنیان دەکرد لەناکاو عەبدول موطەلیب وتی: وەلاهی ئیمە بە دەستی خۆمان خۆمان دەخەینە ناو گۆرەووە بەلام با هەستین سۆراخیکی پەیداکردنی ئاو بکەین، بەراستی ئەمە بێ دەسلاتی یە. هەستن با بگەرپین بەلکو خوای گەورە ئاویکمان پێ ببەخشیت، لە هەندئ جیگەدا، ئەوانیش خۆیان کۆکردەووە و عەبدول موطەلیبیش وتی: من دەرپۆم، هەر هەلسا و سواری و شترمکە ی بوو لەژێر پێی حاجی و شترمکەیدا یەک کانی ئاوی شیرین دەرچوو عبد المطلبیش کە ئاوەکە ی بینی وتی: (الله أكبر). هاووەکانیشی بە هەمان شیوە.

پاشان عەبدول موطەلیبیش دابەزی ئاوە شیرینەکە ی خواردەووە و کورانی بەنی مەناف لێیان خواردەووە ئەو شتانە ی پێیان بوو پریان کرد لە ئاو، پاشان داوای لە لایەنەکانی تری هورمیش کرد کەبێن لەو کانییە تیر ئاو بخۆنەووە و تیرئاوین ئەوانیش هاتن و تیر ئاویان خواردەووە داوای خواردنەووەی ئاوەکە لایەنەکانی تری هورمیش وتیان: ((قَدْ وَاللَّهِ قَضَى لَكَ عَلَيْنَا يَا عَبْدَ الْمُطَلِّبِ)) واتە: وەلاهی خوا کارەکە ی بۆیەکلایی کردینەووە و بەخشییە تۆ وەلاهی بەهیچ جوړیک مەملانیت لەگەڵ ناکەین لەسەر ئاوی زەم زەم، ئەو خوایە لەم زەوی یە چۆل و بیابانەدا ئەم ئاوە ی بۆ تۆ هەلقولاند هەر ئەو خوایەبە کە زەمزەمی نیشان داویت وە کردووویەتی بەمولکی خۆت برپۆ بە دەستی خۆت ئاو ببەخشە زەم زەم تەنھا مولکی تۆیە. بەم شیومیە هەموویان رازی بوون کە عەبدول موطەلیب و بەنی مەناف ئاو بەخشەری (سیقایەتی) حاجی یەکان بکەن، وە خاوەنی بیری زەم زەم بن تا کۆتایی زەمان^(۱۱).

هەر وەها پیغمبەری خوا ﷺ لە پرگارکردنی مەککەدا هەمان سەرۆمەری گێرپایەووە بۆ بەنی مەناف بۆیە پیغمبەری نازیز ﷺ بە کورانی بەنی مەنافی فەرموو: ((انزعوا بني عبد المطلب، فلولاً أن يعلبكم الناس على سقايكم لنزعتم معكم)) واتە: ئاوی زەم زەم

(۱۱) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۱۹۰/۱) وقال محققاه: إسناده حسن، والبيهقي في (الدلائل) (۹۳، ۹۷/۱)، وقال إبراهيم العلي في (صحيح السيرة) (۱۶): إسناده صحيح.

ہہ لگوزن نہی کورانی بہنی عہبدول موطلہ لیب، نہ گہر لہ بہر نہوہ نہ بیت خہ لکن بہ سونہتی بزائن و زال ببن بہ سہرتاندا و بہ خشینى ئاوی زہم زہمتان لئ زہوت کهن، نہوا منیش دہاتم و لہ گہ لئاندا ئاوی زہم زہم ہہ لئدہ ہینجاو دہم بہ خشی یہ حاجیہ کان^(۱۲).

لہ دایک بوونی پیغمبهری خوا ﷺ

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دہفہرمویت: (عہبدول موطلہ لیب چوو بؤ لای و مہہبی کوری عہبدل مہنافی کوری زوہری کوری کیلاب کہ بہ ناویانگ بوون بہ بہنی زوہرہ لہ ناو قورہیش دا، نہو پیاوہ نہو رۆژہ گہورہ و سہر کردی بہنی زوہرہ بوو، لہ ہہ موویان گہورہ تر و بہ تہمہن تر بوو چووہ لای و داوای ئامینہی کچی و مہہبی لئ کرد بؤ عہبدوللای کورہ خۆشہویتی خۆی، ئامینہ نہو رۆژہ ئافرہتییکی پایہ بہرزى ناو ہہ موو قورہیش بوو نہک کورانی بہنو زوہرہ بہ تہنہا، بہو شیوہیہ پیغمبهری خوا ﷺ لہ رینگہی دایک و باوکی یہوہ بووہ خاومنی بہرزترین نہسہب و نہزاد.

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دہفہرمویت: (عہبدوللای ئامینہی خواست و پاش ماوہیہک عہبدوللای مرد و ہیشتا پیغمبهری خوا ﷺ لہ سکی دایکیدا بوو)^(۱۳).

وہ ئیمامی زوہری ﷺ دہفہرمویت: عہبدول موطلہ لیب عہبدوللای باوکی پیغمبهری بؤ شاری مہدینہ نارد بؤ نہوہی ہہندی لہ خورما چاکہکانی شاری مہدینہی بؤ بکریت و بؤی بہینیت بؤ مہککہ نہوہ بوو عہبدوللای رۆیشت و لہ شاری مہدینہ مردو نیژرا لہو کاتہدا پیغمبہر ﷺ لہ سکی دایکیدا بوو وہ ئامینہ کاتئ پیغمبهری ﷺ بوو لہ مائى عبدالمطلبیدا بوو^(۱۴). وہ خواى گہورہ نامازہ دہدات بہوہی باوکی ہہر لہ منالی یہوہ مردوہ و خواى گہورہ دالئدی داوہ بہوہی باپیری یہوہ وہک دہفہرمویت: ﴿ اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاَرَىٰ ۙ ﴾ (الضحى).

(۱۲) أخرجه: أحمد (۳۵۲۷) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، والطبراني (۸۰/۱۱)، وقال ابن كثير: في (البدایة) (۱۹۲/۵) رواه أحمد و إسناده على شرط مسلم، وأخرجه البخاري (۱۶۳۵)، وابن خزيمة (۲۹۴۱)، وابن حبان (۵۳۹۲) والطبراني (۱۱۹۶۳)، والحاكم (۴۷۵/۱)، والبيهقي (۱۴۷/۵) بلفظ: ((لولا ان تغلبوا لنزلت حتى اضع الجبل على هذه)) و أشار إلى عاتقه.

(۱۳) أنظر: سيرة ابن هشام (۲۰۳/۱).

(۱۴) أخرجه: عبدالرزاق في (المصنف) (۳۱۷/۵)، وقال العمري: في (السيرة الصحيحة) (۹۵) إسناده صحيح إلى الزهري لكن الخبر مرسل.

ئیبینو ہیشام رضی اللہ عنہ دہفہرموئیت (پیغمبری خوا ﷺ له دووشہممہی (۱۲) ی (ربیع الأول) ی (عام الفیل) دا له دایک بووہ) ^(۱۵)، قہیسی کورپی مہفرہمہ دہفہرموئیت: (من و پیغمبری خوا له سالی فیل له دایک بووین) ^(۱۶). ئەم وتہیش چہند پالپشتیکی بہہیزی ہہیہ بہ فہرموودہی (صحیح) له وانہ:

b فہرموودہ کە ی ئەبو قەتادہ کە دہفہرموئیت: پرسیارم کرد له پیغمبەر ﷺ بۆچی تہنہا له ہہفتہیہ کدا بہس دووشہممہ و پینج شہممہ بہرۆژوو دہبیت؟ پیغمبەری نازیز ﷺ فہرمووی: ((ذَٰکَ یَوْمَ وُلِدْتُ فِيْہِ وَیَوْمَ بُعِثْتُ وَاَنْزِلَ عَلَیْ فِیْہِ)) ^(۱۷) واتہ: چونکہ دووشہممہ رۆژیکہ کە من تیایدا له دایک بووم وہ رۆژیکہ تیایدا بووم بہ پیغمبەر ﷺ و سرووشم (وحی) م بۆدا بہزی.

b ئیبینو عہباس رضی اللہ عنہ دہفہرموئیت: (پیغمبری خوا ﷺ له رۆژی دووشہممہ دا له دایک بووہ وہ ہەر لەو رۆژہدا کراوہ بہ پیغمبەر وہ ہەر لەو رۆژہشدا وھفاتی کردوہ) ^(۱۸).

وہ ئەو ریوایہ تانہی کە ہاتوہ سہبارت بہوہی کە چہند نیشانہیہ کی سہرہتایی رووی داوہ پیتش ہاتنی پیغمبەر ﷺ لەو نیشانانہ (وہک لەرزینی ہہیوانی کیسرا وہ کەوتنہ خواروہوی چوارہ تافی وہ کوزاندنہوہی ناگری فارس وہ رۆچوونی دہریاچہی ساوا) ^(۱۹). ہہمووی تیکرا (ضعیف) ہ، وہ ئەو فہرموودہیہ کە ریوایہت کراوہ:

(۱۵) أخرجه: ابن هشام في السيرة النبوية (۲۰۵/۱).

(۱۶) أخرجه: الحاكم في المستدرک (۶۰۳/۲) وصححه علی شرط مسلم ووافقہ الذہبی، وحسنہ الشیخ الألبانی فی (صحیح السیرة النبویة) (ص: ۱۳).

(۱۷) أخرجه: أحمد (۲۷۹/۵)، ومسلم (۱۱۶۲، ۱۱۹)، وأبو داود (۲۴۲۶)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (۲۹۳/۴) والبيهقي في (السنن الكبرى) (۲۹۳/۴).

(۱۸) أخرجه: أحمد (۲۷۷/۱) (۲۵۰۶) وقال محققه: إسناده ضعيف، والطبراني في (المعجم الكبير) (۱۲۸۴۹)، والبيهقي في (الدلائل) (۲۳۳/۷)، وقال الهيثمي: في (مجمع الزوائد) (۱۹۶/۱) فيه ابن لهيعة وبقية رجاله ثقات من أهل الصحيح، وقال إبراهيم العلي: في (صحیح السیرة) (۱۹) حدیث حسن.

(۱۹) قال ابن كثير في (السيرة) (۲۱۵/۱): لأصل له، وقال الزرقاني: في (شرح المواهب) (۱۵۶/۱): قال ابن حجر: لم يثبت منها شيء بل بعضها باطل و بعضها ضعيف، وقال الذہبی: فی (تاریخ الاسلام) (۲۸/۱): حدیث منکر غریب، وقال السیوطی: فی (الخصائص) (۵۱/۱) هذا الأثر فيه نكارة شديدة، وقال الشیخ علی القاری فی (المصنوع) (۹۱): لیس بصحیح.

((أَنْ كَرَامَتِي أَنِي وُلِدْتُ مَخْتُونًا وَلَمْ يَرَ أَحَدٌ سِوَانِي))^(۲۰). واتہ: (مايہی ریز لی گرتنم ئه و مہیہ کہ بہ خہ تہ نہ گراوی له دایک بووم) ئه مہش بہ ہمان شیوہ (ضعیف) ہ و بہ بہ لگہ نازمیریت.

پیغمبهری خوا ﷺ نہ سہبی نہک له قورمیشدا پاک بووہ بہ لگو له ئادہ مہوہ نہ سہبی پاک و بہرز بووہ و ہیچ زیناکاریکی تیا نہ بووہ تا لہ ریگہی ئه و زیناکارہوہ پیغمبهری خوا ﷺ پی لہ کہ دار بکریت. نیامی عہلی ﷺ دہفہرموئیت: پیغمبهر ﷺ فہرموویہ تی: ((خَرَجْتُ مِنْ نِكَاحٍ وَلَمْ أُخْرَجْ مِنْ سِفَاحٍ مِنْ لَدُنْ آدَمَ إِلَى أَنْ وُلِدَنِي أَبِي وَأُمِّي وَلَمْ يُصْنَبِي مِنْ سِفَاحِ الْجَاهِلِيَّةِ))^(۲۱). واتہ: ہاتوومہ تہ دہر له نیکاچیکی شہرعی یہوہ نہک له زیناکاری یہوہ له ئادہ مہوہ ہہ تاوہ کو دایک و باوکم منیان بووہ و ہیچ زیناکاریہ کی زہمانی نہ فامی تووشم نہ بووہ.

پیغمبهری خوا ﷺ له دایک بوو یہ کہم کہس کہ شیر ی پی داوہ ئوہیبہی خزمہ تکاری ئه بو لہ ہہب بوو کہ پیشتر شیر ی دابوو بہ حہ مزہی کوری عہ بدول موطلہ لب و ہ ئه بو سہ لہ مہی کوری ئه بو ئه سہ دی مہ خزوومی. بہ لگہش:

b فہرموودہ کہی ئوم حہیبہیہ کہ دہفہرموئیت: بہ پیغمبهری خوا ﷺ وت: (دہئین دہتہوئیت کچی ئه بو سہ لہ مہ مارہ بکہیت. فہرمووی: کچی ئوم سہ لہ مہ؟ وتم: بہ ئی. فہرمووی: بہ لآم ئه و کچی برای شیریمہ و پیم ناشیت، چونکہ ئویہہ شیر ی داوہ بہ من و ئه بو سہ لہ مہ)^(۲۲).

b رپوایہ تہ کہی ئیبنو عہباس ﷺ کہ دہفہرموئیت: پیغمبهر ﷺ فہرموویہ تی: ((حَمْزَةُ بَنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ))^(۲۳) واتہ: حہ مزہی کوری عہ بدول موطلہ لب برای شیریمہ.

(۲۰) أخرجه: الخطيب (۳۲۹/۱)، والطبراني في (المعجم الصغير) (۵۹/۲)، وأبو نعيم في (الدلائل) (۱۶۴/۱) و (الحلية) (۲۴/۳)، وقال ابن كثير في (السيرة) (۲۰۹/۱): فيه نظر، وقال القرطبي: في (الإستعاب) (۳۹/۱) إسناده ليس بقائم، وقال ابن الجوزي: في (العلل المتناهية) (۲۶۴) لا يصح، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۲۲۴/۸): فيه متهم، وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الجامع الصغير) (۵۳۱۰).

(۲۱) أخرجه: البيهقي في (دلائل النبوة) (۱۷۴/۱) و (السنن الكبرى) (۱۹۰/۷)، وحسنه الشيخ الألباني في (الإرواء) (۱۹۱۴) و (صحيح الجامع الصغير) (۳۲۲۵).

(۲۲) أخرجه: البخاري (۵۱۰)، ومسلم (۱۴۴۹)، وأبو داود (۲۰۵۶)، وابن ماجه (۱۹۳۹)، والنسائي (۶۶/۶)، وأحمد (۲۹۱/۲).

(۲۳) أخرجه: البخاري في (الفتح) (۴۰/۹)، ومسلم بشرح النووي (۲۲/۱۰) و انظر صحيح الجامع (۳۱۵۷).

دایہ نگاگردنی پیغمبر ﷺ له بہنی سہعد

بہسہرہاتی دایہ نگاگردنی پیغمبر ﷺ خوا ﷺ وہ پەروردہ کردن و پی گہ یاندنی له بہنی سہعددا بہم شیوہیہ ہاتووه:

ئیینو ئیسحاق ﷺ دمفہرمویت: (دایہ نگاگردنی پیغمبر ﷺ خوا ﷺ له لایہن نافرمتیکہوہ بوو له بہنی سہعدی بہنی بہکر بہناوی حہلیمہی کچی زوئہیبی....)^(۲۴).

(حہلیمہی کچی زوئہیبی سہعدی خوی و میردہکھی له گہل کورپکی بچوکی خویاندا کہ بہ باوہشیوہ بووہ و شیر ی پی داوہ له گہل کۆمہلہ نافرمتانیکی بہنی سہعد، ہاتوون بہرہو شاری مہککہ بۆ نہوہی مندالیان دەست کہویت و دایہنگایی بکہن، نہوہش له سائیگدا بووہ کہ قات و قری و گرانی بووہ، حہلیمہ دەگیپیتہوہ و دەئیت: من بہ سواری گوی دریزہکہمانہوہ بووم و شتریکمان پی بوو زۆر لہر بوو، فہترہ شیر ی تیدا نہبوو سہرتاسہری شوہ نہدہخہوتین لہبہر گریانی منالہکہم، نہوہندہم شیر تیدا نہبوو بیدہمی و و شترہگہش شیر ی تیدا نہبوو ہیوامان وابوو کہ فہرہو بہرہکەت رپوومان تی بکات و دەرگای خیرمان لہ رپوودا بکریتہوہ، سواری گویدریزہکہمان بووم نہو گویدریزہ نہی دہتوانی برپوات، ہاوہلانم بہجیبیان دہہیشتم و زۆر جار پیم دہوتن: لہسہرم بوہستن، رپوشتین تا ہہموومان گہیشتینہ مہککہ کورپکمان بینی و نیشانمان درا.

بہلام ہہموومان پیمان خۆش بوو وہری بگرین کاتی دہیان گوت ئەمہ باوکی نہماوہ، لہ خہیالی خۆماندا دہمان وت جا چی بکہین لہ دایکی ئیمہ دہمانہویت باوکی لہ زیاندا بیت پاداشتی بہ خپوکردنہکہمان بہباشی بداتہوہ، منیش پیم ناخۆش بوو بہ دہستی خالی بگہرپیمہوہ و ہیچم پی نہبیت بہ میردہکەم وت: دہچم نہو مندالہ بی باوکہ دہہینم نہویش وتی: فہینا بچۆ بیہینہ بہلکو خوای گہورہ بیکاتہ بہرہکەت بۆمان. ہەر نہوہندہ بوو چووم و ہینام بۆلای شت و مہکەکانم و ہەرگرتم بہ باوہشمہوہ ہەر دوو مہمکم پریوون لہشیرو وتیر شیر ی خوارد و ہەردوو مندالہکەشم تیر شیریان خوارد و تیر خہوتن، وہ میردہکەشم ہہستاو چوو

(۲۴) أنظر: سيرة ابن هشام (۲۰۸/۱)، وقال الذهبي: في (السيرة) (۵۱/۱) وهذا حديث جيد الإسناد.

بۆ لای وشتره به سالاجوووه لەرەگه هەر ئەوهنده نزيك بووه وه لای سەیری کرد گوانهکانی سەرتاسەر پربوووه له شیر ئەوه بوو شیریکی یەكجار زۆری دۆشی و ئەوه شەوه به تیرو تەسەلی خەوتین و شەویکی خۆشان برده سەر، کاتی رۆژ بوووه بپی وتم: وه الله ئەی حەلیمە مندائیکی موبارەگه، پیم وت: والله منیش بههویای ئەوهم، پاشان سواری گویدرێژەگەمان بووین و بەرهو جی و مائی خزمانی خۆمان له بهنی سەعد بەرێ کەوتین.

ئەوه بوو مەسەلەگەم بۆ ئافرهتانی هاوڕێم گێرایهوه و ئەوانیش وتیان: وادیاره مندائیکی زۆر به بەرهگەت گرتۆته خۆ ئەی حەلیمە، حەلیمەش دەئیت: وه لاهی هەمان گویدرێژ بێشی هەموویانی دەدایهوه ئەوان هیلاک بوو بوون و دەیان وت: ده راولهسته لهسەرمان ئەرێ ئەوه گوێ درێژەگه نەبوو که یەگەم جار هینابووت، دەرەحمێگەمان پێ بکه وه لهسەرمان بوهسته و پەلەمەگە! هەر ئەوهندهی پێ نەچوو تا گەشتینهوه جیی خۆمان وه لاهی جیگەیهک بوو که هیچ زهوی یەک له زهوییهکانی خوای گهوره بهوشیوهیه وشک و بیابان نەبوو، مەرەگەم هەر ئەوهندهی که پیغمبەری خوا ﷺ هاته ئەوئ ئیواره دەهاتنهوه و هەر هەموویان تیر دەبوون، تیر لهوهریان دەخوارد وه گوانیان پڕ له شیر دەبوون، والله هەموو مەرەگانی خیلکەهی خۆمان به برسیتی دەگەرانهوه و چۆرەچۆر شیریان تیا بوو، تا وایان لێ هاتبوو سەرسام بوون لهو باسه و تورە دەبوون له شوانهکانی خۆیان وه دەیان وت: مائتان وێران بێ بچن لهو شوینە بیلەوهرپنن که مەرەگانی حەلیمە تیا دەلهوهرپت با وهک ئەوان تیربن و گوانیان پڕ شیر بیت، دەفەرمویت: پیغمبەر ﷺ گهوره بوو وهک مندائیکی ئاسایی نەبوو بەلکو زۆر زوو خۆی گرت وه زۆر وریابوو ئیمەش زۆر سوور بووین لهسەر ئەوهی که لهناوماندا بمینیتەوه، چونکه دەمانزانی به هاتنی ئەوه چ بەرهگەتێک رووی تیکردبووین شتی وامان به خۆمانهوه نەبینیبوو.

پاش ماوهیهک هاتینهوه بۆلای دایکی و پیمان وت: با کورەگەت هەر لهلای ئیمە بمینیتەوه ئیمە دەترسین گەرماي شاری مەگە کاری تی بکات ونهخۆش بکهوئیت رێگەمان بدە (تا دوو سالی تریش بووه) تا بگەریتەوه ناومان ولامان بیت ئەویش رێگەي داین و هینامانهوه بۆ لای خۆمان.

وہ لەدوای ھاتنەوہمان بەچەند مانگیگ ڕوداویک ڕوویدا ئەویش ئەوہ بوو کہ پیغمبەر ﷺ لە ناو مەرھەکانمان دابوو ئەی لەو مەڕاندن لەبەشت مائەکەمانەوہ تەنھا خۆی و کورەگەم بەیەکەوہ بوون ئەو مەندەمان زانی کورەگەم گەپرایەوہ بۆ مائەوہ وتی: دوو پیاو پۆشاک و بەرگی سەبی یان لەبەر دابوو (محمد) ی برامیان گرت و بەبەشتدا خستیان و سنگیان لەت کرد وا پارچە پاچەیی دەکەن، (دەفەر مویت) من و باوکی بە پەلە ڕامان کرد بینیمان پیغمبەری خوا ﷺ دانیشتبوو ڕەنگی تیکچوو بوو، پیمان وت: چیت بینووە؟ پیغمبەریش ﷺ بە ھەمان شێوہ گەپرایەوہ و وتی: دوو پیاوی بەرگ سەبی ھاتن بۆ لام و منیان خست بەبەشت داو سکیان لەت کردم و شتیکیان لێ دەرھێنام نازانم چی بوو. ھەلیمە دەئێت: ئێمەش گەپرامانەوہ بۆ لای خێوہ تەگاکەیی خۆمان و مێردەگەم وتی: ھەلیمە دەترسم ئەو کورە تێک چوو پیت، تکایە با زۆر زوو بیبەینەوہ بۆ لای دایکی و خزانەیی لە مەککە.

ھەلیمە دەئێت: ئێمەش زوو ھینامانەوہ بۆ لای دایکی و ئەویش سەری سورما چونکە ماوہیەکی گەم لەمەو پێش ئێمە داوامان لێ کردبوو تا ڕینگەمان بدات بیبەینەوہ بۆ لای خۆمان، دایکی وتی: بۆچی و ھا زوو ھیناتانەوہ، ئێوہ زۆر پێداگریتان دەکرد لەسەر مانەوہی لای ئێوہ؟ ھەلیمەش وتی: کورەگەمان بەخێوکردووہ و خۆی گرتووہ و ڕاسپاردەیی خۆمان و ھکو پێویست چێ بەجێ کردووہ و ئێمە ترساین نەوہک تووشی شتێک بێت بۆیە وا باشە ھەر لای خۆت بێت. وتی: قەت کاری تۆ بەم جۆرە نەبووہ ڕاستم پێ بێت چیت بینووە لەم کورە؟ ھەلیمە دەئێت: ئەو مەندەیی وت تا ناچاری کردم کہ بۆی بگەپمەوہ، منیش بەسەرھاتەگەم بۆ گەپرایەوہ بەلام ھەر بە خەیاڵیشیدا نەھات و بایەخی پێ نەدا و وتی: ترسایت کہ شەیتان دەستی لێ بوەشینیت؟ منیش وتم بەئێ، ئەویش وتی: نەخێر وەلاھی شەیتان دەستی ناگاتە ئەم کورەم، و لە پاشەرۆژیشدا دەبیت بە کەسیکی بایەخدار، چونکە من کاتێ لە سکەدا بوو بینیم لە خەومدا نورێک لێمەوہ دەرچوو کۆشکە بەرزەکانی کیسرا و ھەرقلی شامی ڕووناک کردەوہ^(۲۵).

(۲۵) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۲۱۳/۱) وقال محققاه: إسناده ضعيف، وأبو يعلى (۷۱۶۳)، وابن حبان (۶۳۳۵) وقال محققه: في سنده إنقطاع، و باقي رجاله ثقات، وأبو نعیم في (دلائل النبوة) (۹۴)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۱۳۲/۱)، والطبراني في (المعجم الكبير) (۵۴۵/۲۴)، والطبري (۱۵۸/۲)، وقال الهيثمي: في (مجمع الزوائد) (۲۲۰/۸) رواه أبو يعلى والطبراني ورجالهما ثقات، و ضعف إسناده الشيخ الألباني في (دفاع عن الحديث السيرة) (۳۹) (نعم) رپواپەتە لای زانایانی فەرموودەناس ثابت نەبووہ وتەنھا بۆ زانایاریتان ھیناومە، بەلام زۆریەیی

بہ سہرہاتی له تکرندی سنگی پیغمبر صلی الله علیه و آله

نہم بہ سہرہ ہاتہ له چہندین ریوایہ تدا ہاتووه له وانہ:

یہ کہم: نہنہسی کوری مالیک ﷺ دہفہرمویت: جبریل علیہ السلام ہات بولای پیغمبر یاری دہکرد لہ ناو مندالہ کاندہ گرتی و دای بہ زہویدا و لای دلی لہت کرد و دلی دہرہینا و پارچہ گوشتیکی لی دہرکرد و فرییدا وتی: نہوہ بہشی شہیتانہ له تودا فرییدا، پاشان دلی شوردهوہ له تہشتیکی نالتوندا کہ پر بوو له ناوی زہم زہم، پاشان خستہوہ جوی خوی و بہیہگیہوہی لکاندہوہ و مندالہ کان رایان کرد بو لای (حہلیمہ) و پیمان وت: محمد کوژراوہ نہوانیش، چوون بو لای و بینان پیغمبر یاری خوا ﷺ رہنگی تیکچووہ، نہنہس ﷺ دہفہرمویت: من جیگیہی دورینہوہ کہیم دہبینی له سنگیدا) (۲۶).

دوووم: له ریوایہ تہ کہی ئیبنو ئیسحاقدا ﷺ له سہوری کوری یہزیدہوہ نہویش له خالدی کوری مہعدانہوہ دہگیریتہوہ و دہفہرمویت: (ہندی له ہاوہ لانی پیغمبر یاری خوا ﷺ پرساریان له پیغمبر کرد وتیان: نہی پیغمبر یاری خوا بو مان بگیرہرہوہ سہرہتای پیغمبر یاری تیت چون بوو، فہرموی: ((نعم، انا دعوۃ ابي إبراهيم، وبشرى (أخي) عيسى، ورأت أمي حين حملت بي أنه خرج منها نور أضاء لها فصور الشام، واسترضعت في بني سعد بن بكر، فبينما أنا مع أخ لي خلف بيوتنا نرعى بهما لنا، إذ أتاني رجلان عليهما ثياب بيض بطست من ذهب مملوءة ثلجا، ثم أخذاني فشقا بطني، واستخرجا قلبي فشقا، فاستخرجنا منه علقۃ سوداء فطرحاها، ثم غسلا قلبي وبطني بذلك الثلج حتى أنقياه))، ((ثم قال أحدهما لصاحبه زنه بعثرة من أمته، فوزنني بهم فوزنتهم، ثم قال: زنه مائة من أمته، فوزنني بهم فوزنتهم، ثم قال: زنه بألف من أمته، فوزنني بهم فوزنتهم، فقال: دعه عنك، فوالله لو وزنته بألفه لوزنتها)).

واتہ: (من دوعاگی ئیبراہیمی باوہ گہورہم بووم، ومزدهی عیسی برام بووم وداکم کاتیک من له سکیدا بووم بینی نوریک لیوہی دمرچووہ کوشکہکانی شامی روناک کردوتہوہ و له ناو کورانی بہنی سہعدی کوری بہ کردا له دایہنگا بووم و لہوی بہ خیکرام وہ کاتی من و برایہکم له پشتی مالہ کانماندا مہرمان دہلہ و مہراند، دوو

باسکہ لہفہرموودہی صحیح داہاتووه، بروانہ پہراویزی زمارہ (۲۵، ۲۶).

(۲۶) أخرجه: مسلم (۲۶۱)، وأحمد (۱۲۱/۳)، والحاكم (۱۱۶/۲).

بیاو که پۆساکی سببیان له بهردا بوو هاتنه لای من و تهشتیکی ئالتونبیان پی بوو که پر بوو له بهفر، پاشان منیان گرت و دلیان دهرهینام و کردیان به دووکه زته وه و پارچه یهکی رهشیان لی دهرهینا و فریادا، پاشان دلیان شوردمه وه بهو بهفره و سکیشیان شوردم تا پاکیان کرده وه و یه کیکیان بهوی تریانی وت: بیکیشه به دهکس له ئومه ته که ی (واته: ئیمانی ده کهس له ئومه ته که ی) نهویش منی کیشا له ده کهسه که فورستر بووم، پاشان وتی: بیکیشه بهسه د کهس له ئومه ته که ی، نهویش منی کیشا له سه د کهسه کهش فورستر بووم، پاشان وتی: بیکیشه به هزار کهس له ئومه ته که ی نهویش منی کیشا من له هه موویان فورستر بووم دواپی وتی: وازی لی بهینه نه گهر بیکیشیت به هه موو ئومه ته که ی ههر نهو فورستره) (۴۷).

سپههم: عوتبه ی کوری عهبدی سوله می ﷺ دهفرمویت: (بیاویک پرساری له پیغمبر ﷺ کردو پی وت: سه رهتای پیغمبرایه تیت چۆن بووه ئه ی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له خوا ﷺ؟ نهویش فهرمووی: ((كَأَنْتَ حَاضِرَتِي مِنْ بَنِي سَعْدِ بْنِ بَكْرِ، فَأَنْطَلَقْتُ أَنَا وَابْنُ لَهَا فِي بَهْمٍ لَنَا، وَلَمْ نَأْخُذْ مَعَنَا زَادًا، فَقُلْتُ: يَا أَخِي، أَذْهَبَ فَأَتِنَا بِزَادٍ مِنْ عِنْدِ أُمَّنَا، فَأَنْطَلَقَ أَخِي وَمَكْنُتٌ عِنْدَ الْبَهْمِ، فَأَقْبَلَ طَيْرَانِ أَبْيَضَانِ كَأَنَّهُمَا نَسْرَانِ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: أَهْوُ هُوَ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَأَقْبَلَا يَبْتَدِرَانِي، فَأَخَذَانِي فَبَطَخَانِي إِلَى الْقَفَا، فَشَقَا بَطْنِي، ثُمَّ اسْتَحْرَجَا قَلْبِي، فَشَقَّاهُ فَأَخْرَجَا مِنْهُ عِلْقَتَيْنِ سَوْدَاوَيْنِ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: - قَالَ يَزِيدُ فِي حَدِيثِهِ، ائْتِنِي بِمَاءٍ تَلْجُ - فَعَسَلَا بِهِ جَوْفِي، ثُمَّ قَالَ: ائْتِنِي بِمَاءٍ بَرِدٍ فَعَسَلَا بِهِ قَلْبِي، ثُمَّ قَالَ: ائْتِنِي بِالسَّكِينَةِ فَذَرَاهَا فِي قَلْبِي، ثُمَّ قَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: حِصَّةٌ، فَحَاصَهُ، وَخَتَمَ عَلَيْهِ بِخَاتَمِ النَّبُوَّةِ - وَقَالَ حَيْوَةُ: فِي حَدِيثِهِ حِصَّةٌ فَحَصَّهُ وَاخْتَمَ عَلَيْهِ بِخَاتَمِ النَّبُوَّةِ -، فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ اجْعَلْهُ فِي كِفَّةٍ، وَاجْعَلْ أَلْفًا مِنْ أُمَّتِهِ فِي كِفَّةٍ، فَإِذَا أَنَا أَنْظُرُ إِلَى الْأَلْفِ فَوْقِي، أَشْفِقُ أَنْ يَخْرَ عَلَيَّ بَعْضُهُمْ، فَقَالَ: « لَوْ أَنَّ أُمَّتَهُ وَرِثَتْ بِهِ لَمَالَ بِهِمْ، ثُمَّ انْطَلَقَا وَتَرَكَانِي، وَفَرَّقْتُ فَرَقًا شَدِيدًا، ثُمَّ انْطَلَقْتُ إِلَى أُمِّي فَأَخْبَرْتُهَا بِأَلْذِي لَقِيتُهُ، فَأَشْفَقَتْ عَلَيَّ أَنْ يَكُونَ أَلْبَسَ بِي، قَالَتْ: أَعِيدُكَ بِاللَّهِ، فَرَحَلَتْ بَعِيرًا لَهَا فَجَعَلْتَنِي، - وَقَالَ يَزِيدُ: فَحَمَلْتَنِي - عَلَى الرَّحْلِ، وَرَكِبْتُ خَلْفِي حَتَّى بَلَغْنَا إِلَى أُمِّي، فَقَالَتْ: أَوَأَدَيْتُ أَمَانَتِي، وَذِمَّتِي؟ وَحَدَّثْتَهَا بِأَلْذِي لَقِيتُ، فَلَمْ يَزَعْهَا ذَلِكَ،

(۲۷) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۲۱۴/۱)، وقال محققاه: إسناده جيد وقوي، والطبري في (التفسير) (۴۳۵/۱۱) والحاكم (۶۰۰/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الدلائل) (۱۴۵/۱)، والدارمي (۱۴/۱۳)، وقال ابن كثير في (البدایة) (۳۳۵/۲)، وفي (السيرة) (۲۲۹/۱): إسناده جيد قوي، وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۱۵۴۶)، وفي (صحيح السيرة) (ص: ۱۷).

فَقَالَتْ: إِنِّي رَأَيْتُ خَرَجَ مِنِّي نُورًا، أَضَاءَتْ مِنْهُ قُصُورُ الشَّامِ))^(۲۸). واته: (دایهنگا و ساوایه تیم له بهنی سهعدی کوری بهکر بوو، من و کوریککی نهو ئافرهته (واته: برای شیریم) کاتیک له ناو مه رهکانماندا بووین خواردنمان له گه ل خۆماندا نه برد بوو، من به براکه م وت: برپورهوه بۆلای دایکمان و ههندی پئویستیمان بۆ بهینه براکه م رپویش و من به تهنیا مامهوه ئه وهندهم زانی دوو بالندهی سپی به رهو لای من هاتن وهک دال وابوون، یه کیکیان به وهی تریانی وت: نهوه نهوه، نهویش وتی: به لئ نهوه، پاشان هاتن ومنیان گرت و خستمیان به پشتا به سهر زهویدا و سکیان له تکردهم، و دلیمان دهرهینا و گردیان به دوو پارچه وه، و پاشان دوو پارچهی رهشیان لی دهرهینا و یه کیکیان به هاوه له کهی تری وت: ئاوئیککی به فراوم بۆ بینه، نهویش بۆی هینا و هموو ناوسکمی پی شۆردهوه پاشان وتی: ئاوئیککی سه هۆلاوم بۆ بینه نهویش هینای و دلئی پی شۆردهوه دواى نهوه وتی: هیمنی وئارامیم بۆ بهینه. نهویش هینای و پاشان نهوی تریان پرزانی به سهر دلما.

دواى نهوه یه کیکیان به هاوه له کهی تری وت بیدوره وه، نهویش دووریه وه و مۆری پیغه مبرایه تی پیا ناو نهوی تر بهوی وت: بیکه ره لایه کی ته رازوو که وه. وه هزار که سیش له ئومه ته کهی بکه ره نه ولایه کهی تری. ده فهرمویت: من به چاوی خۆم ته ماشای هزار که سه که م ده کرد له سهر و خۆمه وه، دهرسام که ههن دیکیان بکه ونه خواره وه به سهرمدا، ئینجا وتی: نه گهر به هموو ئومه ته کهی بیکیشیت هیشتا نه م فورستره، ئینجا ههر دوو کیان رپویشن و منیان به جی هیشت، وه من زور زور ترسام و گه پامه وه بۆ لای دایکم و پیم راگه یاند نه وهی به سهرمدا هات، نهویش ترسا له وهی که من نه قلم تیکچوو بیت وتی: (أَعْيُذُكَ بِاللَّهِ) په نات پی ده گرم به خوا. دواى نهوه وشتریکی ئاماده کرد و منی خسته پپش خۆی، به ریکه وتین ههتا هینامیه وه بۆ لای دایکم و پی راگه یاند و وتی: راسپارده کهی خۆم به جی گه یاند و هینامه وه، پاشان به سهرهاتی منی بۆ گپرایه وه که دایکم به لایه وه سهیر نه بوو، وتی: من کاتیک له سکمدا بوو رووناکیه کم بینی لیمه وه دهرچوو، هموو کۆشکه کانی شامی رووناک کرده وه).

(۲۸) أخرجه: أحمد (۱۸۴/۴) (۱۷۱۵۱) وقال محققه: حديث حسن، والدارمي (۸/۱)، والحاكم (۶۱۶/۲) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۷/۲)، وقال الهيثمي: في (مجمع الزوائد) (۲۲۲/۸) رواه أحمد و إسناده حسن، وحسنه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۵۹/۴) (۳۷۳)، وفي (صحيح السيرة) (ص: ۱۸).

مردنی دایکی پیغمبری ﷺ و گرتنہ ئہستوی له لایہن باپیریہوہ

ئیبنو ئیسحاق رحمۃ اللہ علیہ دہفہرمویت: عہدوللای کوری ئہبوبہکر رحمۃ اللہ علیہ بوی گپرامہوہ (کہ پیغمبری خوا رحمۃ اللہ علیہ دایکی بردوویہتی بۆ لای خالوانی له بہنی نہجار بۆ سہردانی شاری مہدینہ له کاتی گہرانہوہیاندا بۆ شاری مہککہ له (ئیبواء) کہ ناوچہیہکہ له نیوان مہککہ و مہدینہ، لهویدا دایکی پیغمبہر رحمۃ اللہ علیہ مرد لهوکاتہدا تہمہنی شہش سالان بوو دواى ئہوہی دایکیان لهوئ ناشت). پیغمبہر رحمۃ اللہ علیہ لهگہل ئوم ئہیمہن وہ لهگہل خزمہتکارہکەیدا گہراوہتہوہ بۆ شاری مہککہ^(۲۹).

بہلگہش لہسہر ئہمہ فہرموودہکەى بورہیدہیہ رحمۃ اللہ علیہ کہ دہفہرمویت: پیغمبہر رحمۃ اللہ علیہ لہسالی (رژگارکردنی شاری مہککہدا) سہردانی گۆری دایکی لهو جینگہیہدا کرد، وەك ئہبو ہورہیرہ رحمۃ اللہ علیہ دہفہرمویت: پیغمبہر رحمۃ اللہ علیہ گہراپہوہو گہیشتہ (ئیبواء) لهوئ وشترہکەى پراوہستاند، پاشان چووہ لای گۆرپکی کۆن و زۆر گریا ، و وەك ریز کەس نہچوو تا بزانیت بۆ دہگری تہنہا ئیمامی عومہر نہبیت نزیك بووہ وہ لئی و پئی وت: بۆچی دہگریت ئہی پیغمبہری خوا تا ئیمہش بگرین؟ فہرمووی: [[ئہمہ گۆری ئامینہی کچی وەہابہ داوام کرد له خواى گہورہ رینگہم بدات سہردانی گۆرہکەى بکہم رینگہی دام، دواى داوام کرد کہ داواى لیخۆشبوونى بۆ بکہم رینگہى نہدام]]^(۳۰).

پاشان عہدول موطہلیب زۆر بہجوانی پیغمبہری رحمۃ اللہ علیہ گرتبووہ خوئ و زۆر بہزہیی پیادہ ہاتہ وہ چونکہ دایکی بہو شیومیہ رۆیشت و باوکیشی بپشتر بہو شیوہ رۆیشت ئیستا بی باوک ودایکہ و ہہرخوئ تہنہایہ نہبرای ہہیہ و نہخوشک.

(۲۹) أنظر: سيرة ابن هشام (۲۱۷/۱) وقال محققاه: إسناده ضعيف لإعضاله، وأخرجه ابن سعد في (الطبقات) (۹۳/۱)،

والبیهقي في (دلائل النبوة) (۱۸۸/۱). (لاوازه تہنہا بۆ زانیاریتان ہیناموہ).

(۳۰) عن بريدة رضی اللہ عنہ قال: كنا مع النبي ﷺ (في غزوة الفتح) فنزل بنا ونحن معه قريب من ألف راكب فانتہى إلى رسم قبر فجلس و جلس الناس حوله، فجعل يتحرك، رأسه كالمخاطب ثم بكى، فاستقبله عمر فقال: ما يبكيك يا رسول الله؟ قال: ((هذا قبر أمنة بنت وهب استأذنت ربي في أن أزور قبرها فأذن لي واستأذنته في الاستغفار لها فإني على [فدمعت عيناى رحمة لها من النار])) أخرجه: أحمد (۳۵۵، ۳۵۷، ۳۵۹/۵)، وابن أبي شيبة (۱۳۹/۴)، والحاكم (۳۷۶/۱)، والبيهقي (۷۶/۴)، وصححه الشيخ الألباني في (احكام الجنائز) (ص: ۲۳۸)، وفي (صحيح السيرة) (ص: ۲۳)، و(الأرواء) (۲۵۵/۳).

عەبدول موطەلیب زۆر پێزی لێ دەگرت و بە جوانی سەرپەرشتی دەکرد. ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرموێت: (عەبدول موطەلیب گەورە قورمیش فەرشیکی تایبەتی هەبوو لەژێر سیبەری دیواری کەعبەدا وە کورانی هەمووی بە چوار دەوریدا لەسەر زەویەکی دادەنێشتن، پیغمبەری خوا ﷺ بە مندالی دەهات لەسەر فەرشەکی دادەنێشت بەلام کورانی عەبدول موطەلیب دووریان دەخستەو، عەبدول موطەلیب ئەگەر ئاگای لێ بووایە و دەیوت: واز لە کورەگەم بهێنن وەلاهی ئەم کورەم دەبێتە کەسێکی زۆر گەورە، پاشان دەیهێناو لە پەنا خۆیدا لەسەر فەرشەکی دای دەناو پێزی لێ دەگرت و بەزەیی پیا دەهاتەو و دەستی دەهێنا بە پشتیداو زۆر خوشحالی دەبوو بە بینینی روخساری پیغمبەر ﷺ)^(۳۱).

نەمۆنە یەک لە خوشەوێستی عەبدول موطەلیب بۆ پیغمبەر ﷺ

کەندری کوری سەعید رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو لە باوکیەو و دەئێت: (لەنەفامیدا چوم بۆ حەج و بینیم بیاویک زۆر پەرۆشانه دەسورایەو و تەوافی دەکرد بە چوار دەوری کەعبەدا و دەیوت: ((رَبُّ رُدِّ إِلَيَّ رَاكِبِي مُحَمَّدًا رُدَّهُ رَبُّ إِلَيَّ، وَاضْطَنَعَ عِنْدِي يَدًا)). واتە: ئەو پەرورەگار محمدی سوارچاکی خۆم بۆ بگێڕەو خۆیە ئەم چاکەییەم لەگەڵدا بکە. منیش وتم: ئەمە کێ یە؟ وتیان: ئەمە عەبدول موطەلیبی کوری هاشمە، هەندیک و شتری لێ ون بوو و کورپکی خۆی ناردوو بە دوایانداو هیشتا نەگەرپاوتەو کورپش هەرگیز وانهبوو دوابکەوێت بۆ هەر ئیشیکی ناردبێ زوو گەرپاوتەو. دەفەرموێت: ئەوئەندە پێنەچوو پیغمبەر ﷺ بەیداوو و شترەکانیشی لەگەڵ خۆی هینابووو کە عەبدول موطەلیب بینی پێی وت: (يَا بَنِي لَقَدْ حَزِنْتُ عَلَيْكَ كَالْمَرْأَةِ حَزْنًا لَا يُقَارِقُنِي أَبَدًا)^(۳۲). واتە: کورم خەمیکەم بۆ خواردی هەرگیز لە بیرم ناچیتەو هەر لە دلەم دایە وەک دایکێکی جگەرگۆشە جەند خەمی مندالی خۆی دەخوات بەو شیوێیە منیش خەمی تۆم بوو).

(۳۱) أنظر: سيرة ابن هشام (۲۱۷/۱)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۲۱/۲)، وابن سعد في (الطبقات) (۹۴/۱).

(۳۲) أخرجه: الطبراني في (المعجم الكبير) (۶/۶) (۵۵۲۴)، وأبو يعلى (۸۵/۱)، والحاكم (۶۰۲/۲)، وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۲۰/۲)، وابن سعد في (الطبقات) (۱۱۱/۱)، وقال الهيثمي: في (مجمع الزوائد) (۲۲۴/۸): رواه أبو يعلى والطبراني و إسناده حسن.

بەسەرھاتی بو حیرای راھیب

ئیبینو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دھەر مویت: (عەبدول موطلەیب لەسەرە مەرگدا بوو کاتێ بەیغەمبەر ﷺ تەمەنی هەشت سالان بوو، سپاردی بە ئەبو طالیب چونکە لە ھەموو کورانی گەورەتر بوو، ھەر و ھا ئەبو طالیب و باوکی بەیغەمبەر ﷺ ھەردووکیان لەیەك دایک و باوک بوون. عەبدول موطلەیب ئەبو طالیبی بانگ کرد وەستیتی بۆ کرد تا ئاگای لە کورەگەیی بیت، چونکە بێ دایک و باوکە تا زۆر چاک چاودێری بکات و بیباتە مائی خۆیان و ئاگای لێ بیت ئەبو طالیبیش ئەم ئەرکەیی بە جوانی گرتە ئەستۆ).

ئیبینو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دھەر مویت: (ئەبو طالیب لە یەكێك لە سەفەرەکانیدا ویستی بەرە و شام بڕوات، کاتێ ویستی دەر بچیت و بڕوات تەماشای بەیغەمبەری کرد زانی ئەم منداڵە بێ دایک و باوکە بێ تاقەتە و زۆر دلی بۆ نەرم بوو وە بەزەیی پێداھاتەو و وتی: وەئالاهی دەبێ بەبێ ئەو نەچم بۆ هیچ شوینیک دەبێ لەگەڵ خۆمدا بیبەم بۆ ئەم سەفەرە، کاتێ گەیشتنە بوسرا نزیکى خاکی شام راھیبێکی لێ بوو ناوی بو حەیرابوو لە (سەومعە) گەیی خۆیدا بوو زۆر شارەزایی لە ھەموو نەصرانیەتدا ھەبوو زۆر زانا بوو) (۳۳).

ئەبو موسای ئەشعەری رضی اللہ عنہ دھەر مویت: (ئەبو طالیب چوو بۆ شام و بەیغەمبەری ﷺ برد لەگەڵ خۆی لەگەڵ ھەندێ لە پیاو ناودار و ریش سببەکانی قورەیش، کە گەیشتنە جینگەیی راھیبەگە و بەرەولای ئەو رۆشتن تا پشوو بدەن، راھیبەگە کە زانی ئەوان لایان داو ھات بۆ لایان و دانە بەدانە گەرا بەناویاندا و سەیری رۆخسار و دەم و چاوی ھەموویانی دەکرد، ھەتا گەیشتن بە بەیغەمبەر ﷺ و دەستی گرت و وتی: (ھذا سید العالمین، هذا رسول رب العالمین) واتە: ئەمە سەرۆمەری ھەموو جیھانە (واتە: سەرۆمەری کورانی ئادەم لە جیھاندا) ئەمە بەیغەمبەری ھەموو جیھانە و خۆی گەورە بە رەحمەت و بەزەیی دەنیریت بۆ ھەموو جیھان، ھەندێ لە پیاو ناوداران و ریش سپیانی قورەیش وتیان: تۆ چۆن دەزانیت؟ وتی: کاتیک ئێو ھاتن لەو بەرزاییەو بەینیم دار و درەختەکان سوجدەیان دەبرد و سوجدەش نابەن تەنھا بۆ بەیغەمبەرێک نەبیت، وە من دەیناسمەو بەوہی کە مۆری بەیغەمبەرایەتی لە ریکی پەراسویدا

(۳۳) أنظر: سيرة ابن هشام (۲۲۶/۱)، و ذکره ابن کثیر في (البدایة) (۳۴۴/۲).

له پشتیہوہ وەکو سۆیۆك وایە، دواى ئەوہى بوھەیرا گەراپەوہ بۆ صەومەعەكەى دەعوەتى كۆردن و پىغەمبەر ﷺ نەھات و خەزمانى بەجىيان ھىشت بۆ لەوھەراندىنى و شترەكان و ئالف پىدانىيان، دواى ئەوہ داواى كۆرد كە ئەویش بىت بۆ دەعوەتەكە، پاشان پىغەمبەر ﷺ ھات و ھەورىكى بەسەرەوہ بوو سىبەرى بۆ دەكۆرد، كە كاتى نرىك بووہ وە لە قەومەكەى ئەوان ھەموویان لە ژىر سىبەرى دارەكەدا دانىشتبوون و ئەویش لەولاوہ دانىشت سىبەرى درەختەكە لاچوو لەسەر ئەوان و چووہ سەر پىغەمبەرى خوا ﷺ، راھىبەكە وتى: جوان تەماشا بكەن ئەھا سىبەرەكە چۆن لە ئیوہوہ تىپەرى بۆ سەر ئەو، پاشان ئەوان بە پىوہ بوون وىستیان ئەو جىگەى بەجى بەئىن، راھىبەكە زۆر پاراپەوہ لىيان كە ئەو كۆرە لەگەل خۆيان نەبەن بۆ شام چونكە رۆمەكان ئەگەر ئەو ببىن نىشانەكانى دەناسنەوہ و دەپكۆژن.

لەم قسانەدا بوون بوھەیرا ئاوپرى داپەوہ و بىنى وا چەكدارى رۆمەكان ھاتنە ئەو شوینە، راھىبەكە دەست بەجى بەرەو رۆویان رۆیش و پرسىارى لى كۆردن و وتى: بۆچى ھاتوون بۆ ئەم شوینە؟ ئەوانىش وتیان: ھاتووین چونكە پىمان راگەىەنراوہ كە پىغەمبەرىك لەم مانگەدا پەیدا دەبىت و ھىچ رىگەىەك نەماوہ كە چەندىن چەكدارى بۆ ئامادە نەكراپىت، و ئىمەش ھەوالى خۇمان پى گەىەنرا و ھەندى لە ھەرە چەكدارە بەدىن و چاكەكان بۆلای تۆ نىرراون بۆ گرتن و دەست بەسەر كۆردنى ئەو پىغەمبەرە، وتى: ھىچ كەسىكى سەرباز لە ئیوہ چاكتر ھەىە؟ وتیان: نەخىر ئىمە لە ھەموویان چاكتر و بەدىنترىن كە نىرراوین بۆلای تۆ، وتى: پىتان دەلئىم ئەگەر خوا وىستى لەسەر شتىك بىت ھىچ كەسىك دەتوانىت وىستەكەى بگىرپتەوہ؟ وتیان: نەخىر، وتى: بگەرىنەوہ و پەىمانى لى وەرگرتن كە جارىكى تر نەىەنەوہ بەم ناوہدا.

دواى ئەوہ رۆوى كۆردە قورەشىیەكان و وتى: داواتان لى دەكەم لەبەر خودا كامتان سەرپەرشتى ئەم مندالەتان لە نەستۆ گرتووہ؟ وتیان: ئەبو طالب، پاشان بوھەیرا زۆر بە گەرمى پاراپەوہ لە ئەبو طالب كە ئەم كۆرە نەبات بۆ شام و بىگىرپتەوہ، پاشان ئەبو طالب گىراپەوہ لەگەل ئەبو بەكر و بىلالدا راھىبەكە ھەندى لە رۆن و دىارى لەگەلدا ناردنەوہ بۆ مەككە^(۳۴).

(۳۴) أخرجه: ابن أبي شيبة (٤٧٩/١١)، والترمذي (٣٦٢٠) وقال حديث حسن غريب، والحاكم (٦١٥/٢) وصححه علي

پهیمانی فزول

ئیبینو ئیسحاق ﷺ دمهرمویت: (هۆزهکانی قورپیش هه مووی بانگکران بۆ خانووکهی عهبدوللای کورپی جهدعان چونکه نهو لهو رپۆزهدا بهتەمهەن ترین کهس بووه، سهروهری دانیشتوانی مهکهکه بوو، لهوی کورانی بهنی هاشم و بهنی مطلب و کورانی بهنی ئەسهدی کورپی عهبد عوزا و زوهرهی کورپی کیلاب و تهیمی کورپی مورپه کۆبوونهوه و پهیماناندا ههر ستهم لیکراویک ببین له شاری مهکهکه و له دهرهوهی شاری مهکهکه لایهنگری بکهن تا مافی خۆی بۆ بگێرپنهوه وه نهو پهیمانەشیان ناوئرا به پهیمانی فزول)^(۳۵).

پیغمبرى خوا ﷺ ئامازه بۆ نهوپهیمانه دهکات که رازی بووه پئی و پئی خوش بووه که له ئیسلامیشدا پهیمانیکی وهما هه بیئت، بۆیه پیغمبر ﷺ له یهکیک له فهرموودهکانیدا ئامازه بۆ نهو پهیمان نامهیه دهکات و ناوی پهیمان نامهیه (مطیبین) ی لئ دهنیت و سهبارت به (مطیبین) ئەهلی سیره هه موو کۆکن لهسهه نهوهی که پیش پهیمانهکهی عهبدول موطهلیب نی یه، بهلکو پهیمانی فزوله، که پیغمبر ﷺ بهشداری تیادا کردووه، وه مهبهستیشی له (مطیبین) ههر ئامازهکردن بووه بۆ (حلف الفضول)، پیغمبر ﷺ له جهند فهرموودهیهکاندا باسی ئەم پهیماننامهیهی کردووه بهم جووره:

عهبدول رهحمانی کورپی عهوف ﷺ گپراویه تیهوه له پیغمبرهوه ﷺ که فهرموویهتی: ((شهدتُ مع عمومي جلفَ المطيبينَ [و أنا غلام] فما أجبُ أنْ لي حُمْرَ النَّعَمِ وَأُني أنكتهُ [و أنا غلام]))^(۳۶). واته: (لهگهه ئامۆزاکانمدا ئامادهی پهیمانی (مطیبین) بووم

شرطهما، والبيهقي في (الدلائل) (۲/۲۴)، وأبو نعیم في (الدلائل) (۱۰۹)، وابن عساكر (۱/۱۸۷)، وقال الحافظ: في (الإصابة) (۷۹۵) رجاله ثقات وليس فيه منكر إلا هذه اللفظة (أى ذكر بلال و أبابكر)، و صححه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (ص: ۶۸)، وفي (صحيح الترمذي) (۲۸۶۲)، وفي (المشكاة) (۵۸۱۹)، وقال: لكن ذكر أبابكر و بلال فخطأ و يحتمل أنها مدرجة فيه منقطة من حديث آخر، وقال في (دفاع عن السيرة) (۷۱): صحح حديث (بحري) كل من الترمذي والحاكم و الجزري وابن كثير وابن حجر و العسقلاني و السيوطي، و صحح إسناده أيضا الأرنؤوط في تحقيقه ل(زاد المعاد) (۱/۶۷).

(۳۵) أنظر: سيرة ابن هشام (۱/۱۸۲)، وابن كثير في (البدایة) (۲/۳۵۵)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۲/۳۸).

(۳۶) أخرجه: أحمد (۱/۱۹۰/۱) (۱۶۵۵) وقال محققه: إسناده صحيح، والبخاري في (الأدب المفرد) (۵۶۷)، والحاكم (۲/۲۲۰) و صححه ووافقه الذهبي، وأبو يعلى (۸۴۴)، والبخاري (۱۹۱۴) كشف الأستار، والطبري في (التفسير) (۳/۵)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (۳/۳۶۶)، وفي (دلائل النبوة) (۲/۳۷)، وابن حبان (۴۳۷۳) وقال محققه إسناده صحيح، و صحح إسناده الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۷۵)، وفي (صحيح الأدب المفرد) (۴۴۱) وفي (السلسلة الصحيحة) (۱۹۰۰).

من ئەو کات مندال بووم، پیم خویش نی یه هه موو و شتریک قه له و و سهرومت و سامانیک گه وره م بدهنی بهوهی که ئەو په یمانه بشکینم و نه یهینمه دی).

۱- جوبهیری کوری موطعم ﷺ گیراویه تیه وه له پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خاوه ﷺ که فهرموویه تی: ((ما یسُرُنِي اَنْ لِي حَمْرَ النِّعَمِ وَاِنِّي نَقَضْتُ الحَلْفَ الَّذِي فِي دَارِ النَّدْوَةِ))^(۳۷) واته: (پیم خویش نی یه نه گهر میگه لیک و شتری قه له وی سوورم پی ببه خشریت، له سهر ئەوهی په یمان نامه که ی ناو (دار الندوة) هه لبووه شینمه وه).

۲- له ریوایه تیک ترده پیغمبر ﷺ د فهرمویت: ((قد شهدت مع عمومتي حلفاً في دارِ عبدِ اللهِ بنِ جُدعانَ ما أحبُّ أنْ لي بهِ حُمْرَ النَّعَمِ ، وَاُو دُعِيْتُ بِهِ فِي الْإِسْلَامِ لِأَجْبْتُ))^(۳۸) واته: (له خانووه که ی عه بدوللای کوری جودعاندا ناماده ی په یمانیک بووم له و شتره سووره قه له وه کانم پی خو شتره وه نه گهر له نیسلامدا هه مان په یمانم لی داوا بکریت بو جی به جی کردنی دهجم).

په یمانی (مطیبین) که پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم باسی کردوه هه مان په یمانی (الفضول) چونکه په یمانی (مطیبین) پیش له دایک بوونی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خاوه ﷺ وهک ئیبنو حه بان د فهرمویت: (ئهو په یمانی (مطیبین) هی که پیغمبر ﷺ ناوی دهبات له فهرمووده ی (صحیح) دا په یمانی (فضول) ه نهک په یمانی (مطیبین) ی پیش له دایک بوونی پیغمبر ﷺ ، ئەوانه ی که (په یمانی فزول) یان بهرپا کرد ههر ئەوانه بوون که (حلف المطیبین) یان بهرپا کرد، بویه پیغمبر ﷺ دووه میس ههر ناو دهبات به (حلف المطیبین))^(۳۹).

په یمانی فزول ههر له ناو موسولماناندا مابووه تا دوا ی پیغمبر ﷺ کاتی که پیشه وای حوسهینی کوری عه لی ﷺ دمه قاله ی بوو له گه ل ئەمیری مه دینه دا هه مان شتی دووباره کرده وه.

ئیبنو ئیسحاق ﷺ د فهرمویت: (یهزیدی کوری عه بدوللای بوی گیرامه وه که

(۳۷) أخرجه: الطبري (۹۲۹۰)، و صحیح إسناده علی شرط مسلم الشیخ شعیب الارناؤوط فی تخریجه ل (ابن حبان) (۲۱۴/۱۰).

(۳۸) أخرجه: ابن هشام فی (السیرة) (۱۸۲/۱) وقال محققاه: مرسل حسن الإسناد، والبیهقی فی (السنن الکبری) (۳۶۷/۶)، وابن سعد فی (الطبقات) (۱۰۳/۱).

(۳۹) أنظر: صحیح ابن حبان (۴۳۷۴).

جهنگی (فوجار)^(۴۱)، لێره دا ئاماژه به شهڕی فوجاری یه کهم دهکات.

وه سهبارت به جهنگی فوجاری دووهم ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمفرمویت: ((جهنگی فوجار بهرپا بوو کاتی پیغمبهر ﷺ ته مهنی بیست ساڵ بوو (واته: پینج ساڵ دواى جهنگی فوجاری یه کهم)، بۆیه ناوبراوه به (جهنگی فوجار)، چونکه ههردوولا کینانه و قورپهش له لایهك و قهیسى كورپى عهیلان له لایهك، ههرجى سهروهى و شكۆمهندى شارى مهككه كه بههۆى كهعبهوه ههیبوو، پشیتلیان کرد، سهروکی قورپهش لهو کاته دا حهبرى كورپى ئومهیه بوو، بهیانی تا نیومپۆ قهیسى كورپى عهیلان سهركهوتنى به دهست هینا به سههه قورپهشدا و له نیومپۆ به دواوه قورپهش سهركهوتنى به دهست هینا دژ به قهیسى كورپى عهیلان)^(۴۲).

کاری شوانییتی پیغمبهر ﷺ و بهشداری کردنی له بازرگانی دا

پیغمبهری خوا ﷺ ههه له سهههتاوه نهیدهویست ئهرك بیته بهسهه مائی مامیدا، ئهگهه بهر بکههتهوه له کهسێك که بئ دایك و باوك و بئ خوشك و برا بیته له مائی مامیدا شهو و رۆژ چۆن دهباته سهه لهگهه لههژاری و بئ دهرهتانی نه بو طالیب، چونکه دهست كورت بوو، بۆیه پیغمبهر ﷺ رازی نه بوو که دانیشیته و ئهوان کاسی بکهه و بیدهه بهم تا بیخوات، بهلکو ههه له مندالییهوه بوو به شوان و نهیدهویست له سهه ماندوو بوونی خهلکی تر بژی، بهلکو به عارهقی ناوچهوانی خۆی دهیویست نان و پارهی خۆی پهیدا بکات، ههتا دهستی کرد بهو کارهی که سههههه پیغمبهرانی تر کردوو یانه ئهویش شوانییتی مهه بوو.

ئهبو هورهیره ﷺ دهگێرپهتهوه که پیغمبهر ﷺ دمفرمویت: ((ما بعث الله نبياً إلاً رعى الغنم)) واته: (هیچ پیغمبهرێك له پیغمبهرانی خوا نههاتوو که شوانی مههه نه کرد بیته، هاوهلانی وتیان: تۆش ئهه پیغمبهر ﷺ؟ فهرمووی: [بهلئ منیش له سههه جهند قیراتیکی کهم شوانیم دهکرد بۆ دانیشتوانی مهككه]^(۴۳).

(۴۱) انظر: سيرة لابن هشام (۲۳۰/۱).

(۴۲) انظر: سيرة لابن هشام (۲۳۰/۱).

(۴۳) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۲۲۶۲)، وابن ماجه في (السنن) (۲۱۴۹) وسبق تخريجه.

له ریوایه تی عہدہ ی کورپی حہزہ نی ﷺ دہفہرموویت: (خاومن و شترہکان و خاومن مہرہکان دہمہقالہیان بوو لای پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ہر لایہکیان شانازیان بہ خویانہوہ کرد، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: ((بُعِثَ مُوسَىٰ وَهُوَ رَاعِي غَنَمٍ، وَ بُعِثَ دَاوُدَ وَهُوَ رَاعِي غَنَمٍ، وَ بُعِثْتُ أَنَا وَأَنَا أُرْعَىٰ غَنَمًا لِأَهْلِ بَأْجِيَادٍ))^(۴۴) واتہ: موسا کاتیک خوا کردیہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم شوانی مہر بوو، داودیش کاتیک خوا کردیہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم شوانی مہر بوو، منیش کاتیک خوا ناردمی شوان بووم، شوانی ہندیک له مہرہکانی خزمانم بووم له شاخہکانی (ئہجیاد) دہملہ و ہراندن).

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا ﷺ کہ گہورہ بوو و ہکو باقی پیاوہکانی ناو شاری مہککہ خوی سہرقال کرد بہ بازرگانی کردنہوہ، بویہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کاتیک کہ شاری مہککہ ی نازاد کرد جاوی کہوتہوہ بہ شہریکہ کونہگہی کہ ناوی سانیبی کورپی ئہبو سانیب بوو، یادی زہمانی زوی له گہل کردہوہ کہ ہر دووکیان بہیہکہوہ قازانج بہ شہراکت ئیشیان دہکرد و بازرگانیان دہکرد، و ہک له و ریوایہتہدا ہاتوہ کہ دہفہرموویت: (کاتی کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بہ شہریکہ کاری کونی خوی گہیشت له کاتی گرتنہوہی شاری مہککہدا کہ ناوی ئہبو سانیب بوو پی فہرموو: ((مرحبًا بأخي وشريكي كان لا يُداري ولا يُماري يا سائبُ قد كُنْتَ تَعْمَلُ أَعْمَالًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ لَا تُقْبَلُ مِنْكَ وَهِيَ الْيَوْمَ تُقْبَلُ مِنْكَ))^(۴۵) واتہ: (پیشوازی دہکہم له برا و شہریکم کہ ہیچی لی نہدہشاردمہوہ دہمہقالہی له گہلندا نہدہکرد، ئہی سانیب چہند کاریکت دہکرد له زہمانی نہفامیدا لیت و مرنہدہگیرا، ئہو کارانہ ئہمرو لیت و مرنہگیریت)، وہ سانیبیش شانازی دہکرد بہ کار کردنی له گہل پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم، و باسی خورہوشتی جوانی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دہگیرایہوہ وہ کاتیک بہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم گہیشت دہیفہرموو: (ئہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم تۆ شہریکم بوویت له زہمانی پیشتردا، و چاکترین شہریک ہر تۆ بوویت، دہمہقالہت له گہل نہدہکردم و ہیچت لی نہدہشاردمہوہ)^(۴۶).

(۴۴) أخرجه: أحمد (المسند) (۴۲/۳) (۱۱۹۱۸) وقال محققه: حديث صحيح، والبخاري في (الأدب المفرد) (۵۷۷) والنسائي (الکبری) (۱۱۳۲۴)، والبيهقي في (الدلائل) (۱۳۴/۲)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الأدب المفرد) (۴۴۹) وفي (السلسلة الصحيحة) (۳۱۶۷).

(۴۵) أخرجه: أحمد (المسند) (۴۲۵/۳) (۱۵۵۰۵) وقال محققه: إسناده ضعيف، وابن أبي شيبة (۵۰۵/۱۴)، والنسائي في (عمل اليوم و الليلة) (۳۱۲)، والطبراني في (المعجم الكبير) (۶۱۱۸)، والحاكم (۶۱/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۳۳۷): رواه أحمد والطبراني في الكبير ورجاله رجال الصحيح.

(۴۶) أخرجه: ابن ماجه (السنن) (۲۲۸۷)، وأبو داود (۴۸۳۶)، والبيهقي (۷۸/۳)، والطبراني في (المعجم الكبير) (۶۶۲۰).

ژن هیئانی پیغمبهر ﷺ

ئیبنو هیشام ﷺ دمفهرمویت: (کاتی پیغمبهر ﷺ ته مهنی گه یشته بیست و پینج سال خه دیجهی کچی خوهیلیدی ﷺ خواست. ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمفهرمویت: خه دیجهی کچی خوهیلید نافرته تیکی بازرگانی ناو شاری مه ککه بوو، خاوهن پاره بوو سهروهر و شکۆمه ند بوو، پیاوانی به کرى دهگرت و شهراکه تی له گه لدا دهکردن بۆ سهر مهرزی شام، قوره یش هر هه موویان سهرقال بوون له و کاته دا به بازرگانی یه وه، وه کاتی هه وائی پیاویکی دهست پاک و داوین پاکی پیگه یشته که ناوی محمده پئی خووش بوو که که سانیکی وا بگریت به کرى و کاربکات له ماله که پیدایا، و هر له بهر دهست پاکی و خوهره وشت جوانی پیغمبهر ﷺ خه دیجه ناردی به دوایدا و پیشنیاریکی خسته بهردهم که به شداری بکات له بازرگانی که پیدایا بۆ مهرزی شام، و په یمانیشیدا به پیغمبهر ﷺ ئه گهر ئه و رازی بیته و به شداری ئه و بازرگانی یه بکات ئه و له هه موو کهس چاکتر پاداشتی بداته وه، پیغمبهر ﷺ رازی بوو به و پیشنیاره، له گه ل خزمه تکاره کهی خه دیجه دا که ناوی مه یسه ره بوو به ریکه وت به ره و مهرزی شام) (۴۷).

ئایا پیغمبهری خوا ﷺ قازانجی له م کارکردنه دا چی بوو؟ وه لامی ئه م پرسیاره ته نها له یه ک فهرمووده دا هاتووه که (ضعیف) ه و له جابره وه یه که ده لیت: (کری ی خووم و مرده گرت له خه دیجه له و دوو سه فهرده دا که به شداریم کرد بۆ مهرزی شام بۆ هر چاره ش به قه لوسى (واته و شتریکی سى سال)) (۴۸).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمفهرمویت: (خه دیجهی کچی خوهیلید ﷺ نافرته تیکی زۆر ژیر و وریا بوو، له گه ل ئه وهی که خوای گه وره ده یویست زیاتر ریزی پئی ببه خشیت ئه ویش له ریکه ی کردنی به هاوسهری پیغمبهره کهی خو، کاتی که مه یسه ره که پرایه وه و هه وائی پیغمبهری ﷺ گه یاند به خه دیجهی خاوه نی، خه دیجه ش ﷺ

وصحه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۸۵۳).

(۴۷) أنظر: سيرة ابن هشام (۲۳۳/۱).

(۴۸) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (۱۸۲/۳)، وصحه ووافقه الذهبي، وضعفه الشيخ الألباني في (السلسلة الضعيفة)

(۱۴۸۳) و(ضعيف الجامع) (۲)، (ئهمهش ته نها بۆ زانیاریتان هیئانومه). و(لا یحتج به).

وهكو دهگيرنه وه پیغمبهری ﷺ بانگ کرد و پئی وت: ئەی نامۆزا من تۆم زۆر چوووه به دلدا له بهر نزیکي و خزمایهتی وه له بهر پله بهرزی و خوڕه و شت جوانی و دهست پاکی و راست گویتی، پاشان خۆی پیشیاری کرد بۆ پیغمبهر ﷺ تا بیخوازیت، خه دیجەش ﷺ ئەو رۆژه گه وره ترين و ناودارترین ئافرتهی بازرگانی ئەهلی مه ککه بوو چ له سهروهت و ساماندا و چ له سهروهی و سه بهرزیدا وه خه دیجە زۆری پئی خوش بوو که پیغمبهر ﷺ رازی بیت و بیخوازیت، پیغمبهریش ﷺ ئەم مه سه له یهی درکاند لای مامه کانی و پاشان همزه ی کورپی عه بدول مو طه لیبی برای شیري و مامی خۆی له گه ل پیغمبهر ﷺ به ریکه وتن بۆلای خه دیجە ی کچی خو مه لیدی کورپی ئەسه د ﷺ له وئ خه دیجە یان خواست بۆ پیغمبهر ﷺ (۴۹).

له رپوايه تیکي لاوازی ئیبنو عه باسدا ﷺ هاتوووه که خه دیجە خۆی وای کرد که باوکی قایل بکات به وهی که رازی بیت له سه ر ئەو کاره بۆ پیغمبهر ﷺ وهك ده فهرمویت: (پیغمبهر ﷺ دوا ی ئەوهی داوای خه دیجە ی کرد باوکی رازی نه بوو که خه دیجە بدات به پیغمبهر ﷺ، خه دیجەش ﷺ ده عوه تیکي ئاماده کرد بۆ پیاوانی خوڕه میش و شه رابیکي زۆری بۆ ئاماده کردن، و پاشان پیاوانی به رزی خوړه میشی هاتن بۆ ئەو ده عوه ته و نانیا ن خوارد و شه رابیا ن زۆر خو ارده وه تا هه موو سه رخۆش بوون، پاشان خه دیجە له ناو هه موو که سانی خوړه میشدا که له وئ بوون به باوکی وت که محمدي کورپی عه بدوللا هاتوووه بۆ داوام و تۆش رازی بیه و ئەویش رازی بوونی خۆی راگه یاند، و خه دیجەش پۆسا کیکي تازه ی کرد به بهری باوکیدا چونکه عادم ت و ابو و ئەو زه مانه که ده بوو کچ شتی بکات بۆ باوکی، و پاشان کاتی باوکی سه رخۆشی یه که ی به ریدا و هاته وه هۆشی خۆی و ته ماشای کرد به رگیکی تازه ی له به ردا یه وتی: ئەمه چی یه من بۆ وام؟ خه دیجەش ﷺ وتی: ئەی منت ماره نه کرد له محمدي کورپی عبدالله؟ وتی: چۆن من مارم ت ده که م له کابرایه کی بی باوک، نه خیر شتی وا ناکه م، خه دیجەش ﷺ وتی: بۆ شه رم ناکه ی ت له خۆت ده ته وئ له لای خوړه میش خۆت به بی ئەقل بناسینیت وه ده ته ویت خه لکی بزانت تۆ سه رخۆش بوویت و وا و وا

(۴۹) أنظر: سيرة ابن هشام (۲۳۵/۱)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۶۶/۲)، والطبري في (التاريخ) (۲۸۰/۲) عن طريق ابن إسحاق.

بوویت..... بهم شیوهیه قسهی بۆ کرد تا رازی کرد^(۵۰)، وه مارمییهکهی وهکو ئیبنو هیشام ﷺ دمفهرمویت: (بیست و شتری دوو سالان بوو).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمفهرمویت: (خهدیجەش ﷺ یهکهم ئافرمت بوو که پیغمبهر ﷺ بیخواییت، و تا له ژیاندا بوو بههیج جوړیک ژنیکی تری بهسەر نههینا، ههموو مندالهکانیشی که خوای گهوره پئی بهخشی بوو له خهدیجە بوو جگه له (ابراهیم)، ئهوانیش (قاسم) که کونییهی بوو (واته به پیغمبهر ﷺ دهوترا (ئهبو قاسم) لهگهڵ کورهکهیدا که ناوی (عبدالله) بوو که نازناوی (طیب و طاهر) ی لئ نرابوو لهگهڵ چوار کچه بهریزهکهیدا (روقیه و زهینهب و ئوم کلثوم و فاطمه))^(۵۱).

تەمەنی خەدیجە ﷺ له دوو ریوایهتدا هاتوو، ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمفهرمویت: (خهدیجە ﷺ کاتی که پیغمبهر ﷺ خواستی تهنها تەمەنی بیست وههشت سال بوو)^(۵۲)، وه له ریوایهتیکی ئیمامی واقیدیدا ﷺ دمفهرمویت: (له تەمەنی چل سالییدا بوو)^(۵۳)، دیاره ریوایهتهکهی ئیبنو ئیسحاق له پیشتره و نزیکتره له راستی یهوه، چونکه واقیدی (متروک)ه وهحهدیسی لئ وهرناگیریت.

تازه کردنهوی کهعبهی پیروز

ئیبنو هیشام ﷺ دمفهرمویت: (کاتی پیغمبهر ﷺ تەمەنی سی و پینج سال بوو، قورهیش ههموو کۆبوونهوه بۆ بنیات نانی کهعبه، تا سههرلهنوی تازهی بکهنهوه و نیازیان وابوو که بهرزی بکهنهوه و سههربانی بۆ دروست بکن، چونکه کهعبه سههرتا بهرزه که لهکێک بوو وه سههربانی نهبوو، وه به ئەندازهی بالای پیاویک بوو، دهیان ویست بهرزی بکهنهوه، چونکه ههندیک له چهتهکان درکیان کردبوو به گهنجینهکهی ناو کهعبه و دزیبوویان له لای دهریای سووریش بهلهمیك کهوتبوو

(۵۰) أخرجه: أحمد (المسند) (۳۱۲/۱) (۲۸۴۹) وقال محققه: إسناده ضعيف، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۷۲/۲). والطبراني في (الكبير) (۱۲۸۳۸)، وقال الهيثمي: في (مجمع الزوائد) (۲۳۰/۹) رواه أحمد والطبراني ورجالهما رجال الصحيح، وقال ابن أثير (أسد الغابة) (۸۱/۷) قيل: أن عمها عمرو بن أسدٍ قد زوجها، وإن أباه مات قبل ذلك.

(۵۱) أنظر: سيرة ابن هشام (۲۳۶/۱).

(۵۲) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (۱۸۲/۳).

(۵۳) أخرجه: ابن سعد في (الطبقات) (۱۷/۸).

تیک شکابوو لای (جده) که هی پیاویکی بازرگانی رۆم بوو، قورمیش پێیان وابوو که داری ئەو بەلەمە بهێنن و دیسان کهعبە ی پێ بنیات بنێنەوه، چونکه له شاری مهککهدا کابرایهکی دارتاشی (قبلی) لێ بوو، بۆیه به پێویستیان زانی کهعبە ی پێ بنیات بنێنەوه^(۵۴).

ئەبو توفەیل رضی اللہ عنہ دەفەرموێت: (کهعبه له زەمانی نەفامیدا که ئەکیکی بەرد بوو، دیوارەکانی کۆن بوو وه که له بەردهکانی بزنی پێوه دەچوو، سه قفی نەبوو بۆیه سەرەتا بەرگیکیان بۆ کهعبه دروست کرد، بۆ ئەوهی که ئازەل نەچیته ناوی، و (الحجر الاسود) یش وهک ریزیک دانرابوو لەسەر دیوارەکهی، وه کهعبەش ئەو کاته چوار گۆشه نەبوو بەلکو خەر بوو وهکو ئەلقه و تەنها دوو روکنی هەبوو، کهشتی یهک له ولاتی رۆمهکانهوه بەرپیکهوت تا گهیشته نزیک (جده) لهوئ تیک شکاو پهکی کهوت و قورمیش ویستیان بچن دارهکهی بهێنن و چاویان به رۆمی یهکی دارتاش کهوت داوای دارهکانی کهشتیهکیان لێ کرد و ئەویش پێی بهخشین، رۆمییهکهشیان هینا و دارهکهشیان هینا بۆ بنیات نانهوهی کهعبه، قورمیش وتیان: بهم داره ی که هیناومانه مالهکهی خوای خوێمانی پێ بنیات دەنێنن و دروستی دهکهینهوه، له کاتیکیا ویستیان ئەو که ئەکه دیوارانهی کهعبه برپوخینن بینیان لەسەر ئەو که ئەکه گهورانە رەشماریکی گهوره ههبوو سهری پشتی رهش بوو وه سهرسنگی زۆر سپی بوو، کاتی که نزیک دهبوونهوه له کهعبه تا بیرپوخینن، مارهکه پهلاماری دەدان و شالاوی بۆ دەبردن و ئەوانیش دهرسان، پاشان پارانهوه له خوای گهوره و وتیان: خوايه ئیمه تەنها ریز و تەشریف نەبیت بیگهیهنن به مالهکهی تۆ نیازی هیچ شتیکی ترمان نی یه ئەگەر پیت خۆشه ئەمه مان لێ دوور بخهروه و پهروهردگار ئەگەر رازی نیت چی دهکهیت بیکه بهویستی خۆت، دەلێن: گوێیان له شتیکی بوو له ئاسمان هاته خوار و تەماشایان کرد بآئندهیهکی رهشی گهورمیه سهر پشت و سنگ و ههردوو قاچی سپی یه و زۆر گهورمهتر بوو له مرؤف، هات به ههردوو چنگی پهلاماری مارهکهیدا و ههلی گرت، دووری خستهوه بۆ شوینیکی زۆر دوور و فری ی دا^(۵۵).

(۵۴) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۲۳۹/۱)، والبيهقي في (الدلائل) (۶۱/۲)، والطبري في (التاريخ) (۲۸۶/۲).

(۵۵) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۲۴۰/۱)، والبيهقي في (الدلائل النبوة) (۶۱/۲).

ئىبنو ئىسحاق رحمته دمفەرموئیت: (كاتن كۆبوونەووە بۆ روخاندنى كەعبە و تىكدانى دىوارەكانى ئەبو وەھبى كورپى عەمرى كورپى عائز هات و ويستى بەردىك له كەعبە لابدات، بەردەكە له دەستى كەوتە خوارەووە و چوووە وە شوئىنى خۆى له ناو كەلەكەكەدا، ئەوئىش رووى كردە كۆمەلانى قورەئىش و پىئى وتن: ھۆ كۆمەلانى قورەئىش بە ھىچ شىوھىك پارەى حەرام تىكەلەوى ئەو پارەيە مەكەن كە ئامادەتان كردوووە بۆ دروست كردنەووەى كەعبە، بەو شىوھىە رازى بوون كە مارەيى ئافرمتى داوئىن پىس و پارەى سو وە پارەيەك كە لە زولمدا پەيدا كرابئىت تىكەل بەو پارەيە نەكەن، خەلگان زۆر دمترسان لەوہى كە چۆن ئەو كەلەكە دىوارانە تىك بەدن و بىروخئىن، چونكە ئەمە مالى خواى گەورەيە، تا ئەووە بوو وەلئىدى كورپى موغىرە وتى: ئەوا من دەست پىشخەرى دەكەم لە روخاندنىدا، باجى ھەلگرتوو چوووە سەر دىوارى كەعبە و وتى: خواى گەورە خۆت دەزانئىت كە تەنھا مەرامى خىر نەبئىت ھىچ نىازو مەرامئىكى ترمەن نىە بە حەرەمى مالى خۆت، لایەكى روخاند و ئەو شەوہ ھىچ كەس نەيدەوئىرا نزيك بكەوئىتەووە لە كەعبە، وتیان: تەماشائى وەلئىد دەكەين ئەگەر خوا غەزەبى ئى گرت و لە ناوى برد تا بەيانى ئەوا ديارە خوا پىئى ناخۆشە كە كەعبە دروست بكەينەووە، ئەگەر ھىچئىشى ئى نەھات ديارە پىئى رازى يە و ئىمەش بەشدارى دەكەين، ئەووە بوو بەيانى ھەمووى چاوەرپىئى وەلئىد بوون، كە بىنيان وەلئىد سەلامەتە و ھىچى ئى نەھاتوووە و دئىت كارەكەى دوئىنى تەواو بكات ئىتر ھەموويان بەيەكجار چوون و يارمەتياندا لە ھەلۆھشاننەووەى كەعبەدا و ھەلئيان كەند تاگەئىشتنە بناغەكەى پىغمبەر ئىبراھىم عليه السلام كە چەند بەردئىكى سەوز بوو بەيەكەووە لكابوو وەكو سمى وشتن^(۵۶).

پاشان قورەئىش روخاندنيان و بە بەردەكانى شىوى شارى مەككە دروستيان كردەووە، ئەو بەردانەيان بەسەر شان ھەل دەگرت، دروستيان كرد و بەرزيان كردەووە بە ئەندازەى بىست گەز بە ئاسماندا، لە كاتئىكدا پىغمبەر عليه السلام لەگەلئيان بەردى لە (ئەجناد) ھوہ دەھئىنا پۆشاكئىكى خەت خەتى لەبەردا بوو پۆشاكەكەى لەبەر خۆى داكەند و خستىيە سەرشانى بۆ ئەوہى بەردەكە ئازارى شانى نەدات، ھاوارى ئى

(۵۶) أخرجه: الطبراني في (الكبير)، وأحمد (۴۵۴/۵، ۴۵۵)، وقال الهيثمي: في (مجمع الزوائد) (۲۸۹/۳) (۵۷۲۹) رواه الطبراني في (المعجم الكبير) بطوله وروى أحمد طرفاً منه ورجالهما رجال الصحيح، و صحح إسناده العمري من طريق (أحمد) في (السيرة النبوية الصحيحة) (۱/۱۱۵).

کرا: ئەى محمد عه‌وره‌تت دابۆشه، ئیتر دواى ئەوه پيغه‌مبەر ﷺ عه‌وره‌تی به هه‌ج شیوه‌یه‌ک نه‌ببیراوه، ماوه‌ی ئیوان تازه‌کردنه‌وه‌ی که‌عبه‌ تا هاتنی (وحی) بۆ پيغه‌مبەر ﷺ ته‌نها پینج سا‌ن بوو^(٥٧).

وه له‌ ریوايه‌تیکی تردا له‌ جابیری کوری عه‌بدوللا وه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (پيغه‌مبەر ﷺ به‌ردی له‌گه‌ڵ ده‌گوێزانه‌وه‌ و په‌شته‌ مائیکی له‌به‌ردا بوو مامی پئی وت: ئەى برا‌زام ئەوه‌ بۆچی پۆشاکه‌که‌ت ناکه‌يته‌وه‌ و بیخه‌يته‌ سه‌رشانت تا به‌ردی بخه‌يته‌ سه‌ر بۆ ئەوه‌ی سه‌رشانت ئازاری پئی نه‌گات؟ ئەویش په‌شته‌ مائه‌که‌ی له‌ خۆی کرده‌وه‌ کاتیک ویستی بیخاته‌ سه‌رشانی به‌ پشتدا که‌وت و بورایه‌وه‌، دواى ئەوه‌ پيغه‌مبەر ﷺ هه‌رگیز به‌ رووتی نه‌ببیراوه^(٥٨)).

له‌ ریوايه‌تیکی تردا له‌ ئەبو طوفه‌یله‌وه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (کاتی که‌عبه‌ دروست کرایه‌وه‌ خه‌لکی هه‌موویان به‌ردیان ده‌هینا بۆ دروست کردنه‌وه‌ی، پيغه‌مبهریش ﷺ هاوکاری ده‌کردن، کاتی پۆشاکه‌که‌ی دانا له‌به‌ر خۆیدا و خستی یه‌ سه‌ر شانی هاواری لئى کرا: عه‌وره‌تت دابپۆشه، پيغه‌مبەر ﷺ به‌رده‌که‌ی فری‌دا و پۆشاکه‌که‌ی له‌به‌ر کرده‌وه‌....)^(٥٩). له‌ ریوايه‌تیکی تردا له‌ عه‌باسه‌وه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (کاتی به‌ردمان ده‌گوێزایه‌وه‌ بۆ که‌عبه‌ پیاوانی قوره‌یش دوو دوو به‌ردیان ده‌هینا و ئافه‌رتانیش ئاویان ده‌کیشا بۆ دروست کردنه‌وه‌ی که‌عبه‌، من و پيغه‌مبەر ﷺ کاتی که‌ به‌ردمان به‌سه‌ر شان ده‌گوێزایه‌وه‌ کراسه‌کانمان له‌به‌ر خۆمان داکه‌ند و ده‌مانخسته‌ سه‌رشانمان و به‌رووتی ده‌رپۆشیتین، ئەگه‌ر خه‌لکانیکمان لئى نزیک ببوایه‌وه‌ خۆمان داده‌پۆشی، جاریکیان که‌ ده‌رپۆشیتین پيغه‌مبەر ﷺ له‌ پيشه‌وه‌ بوو جلیکی له‌به‌ردا بوو دایکه‌ند بوو به‌ پشتا که‌وت و منیش به‌رده‌که‌م له‌سه‌ر شانم فری‌دا و گه‌یشتمه‌ سه‌ری ته‌ماشام کرد چاوی ئەب‌له‌ق بووه‌ به‌ره‌و ئاسمان وتم: ئەوه‌ چیه‌؟ ئەویش هه‌ستا و په‌شته‌ مائه‌که‌ی دایه‌وه‌ به‌ خۆیدا و فه‌رمووی: [من داوام لئیکراوه‌ که‌ هه‌رگیز به‌ رووتی نه‌گه‌رپیم]، ده‌فه‌رمویت: منیش ئەم وته‌یه‌م ده‌شارده‌وه‌ له‌ خه‌لکی نه‌وه‌ک بلین محمد

(٥٧) أخرجه: ابن هشام في (السيرة النبوية) (٢٤٠/١)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (٦٠/٢).

(٥٨) أخرجه: البخاري (الصحيح) (٣٨٢٩)، ومسلم (الصحيح) (٣٤٠).

(٥٩) أخرجه: أحمد (٤٥٥/٥) (٢٣٧٩٤) وقال محققه: إسناده قوي، وعبدالرزاق (١١٠٥)، والحاكم (١٧٩/٤) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الشيخ الألباني: في (التمر المستطاب) (٢٥٠/١) إسناده صحيح.

شېت بوو ە تاكو خۇاى گەورە پىغەمبەرايەتى پىغەمبەرى ﷺ ئاشكرا كرد^(٦٠).

دواى دروست كردنەوى كەعبە و خۇئامادەكردن بۇ جىگىر كردنەوى (الحجر الأسود) لەو كاتەدا قورمىش لىيان بوو بە دەمەقالە و سەرھەلدانى شەر و ناكۆكى و دووبەرەكى لە ناوياندا، ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەفەرموئەت: (ھۆزەكانى قورمىش دواى ئەووى ھەموو بەردەكانيان كۆكردەو بۇ دروست كردنەوى كەعبە، ھەموو خىلئىك بەجيا بەردى بۇ خۇى دەھىنا، بۇ ئەووى سەرورمى بەجيا بۇ خۇى تۆمار بكات، كە دروستيان كرد و گەشىتنە شوئىنى جىگىر كردنى بەردە پەشەكە ھەموو تىرە و ھۆزىك دەمويست ئەو سەرورمىيە بۇ خۇى بېت، بۇيە ھاوپەيمانىيەتى يەكتريان دەكرد بۇ دزايەتى كردنى يەكترى تا وەخت بوو شەر دروست ببېت لە ناوياندا.

دەگىرپنەو كە ئومەيەى كورپى مەغىرە بەتەمەنترىنى كەسانى ناو قورمىش بوو، سوئجى كردن بەووى پىئى وتن: ھەر كەسئىك بەيانى زوو ھاتە مزگەوتەكە (واتە كەعبە) ئەوا ئەو بەكەن بە ھەكەم لە نىوانى خۇتاندان و لە قەسى دەرمەچن، ھەموويان بەم پىشنىارە رازى بوون، و بەيانىش يەكەم كەس ھاتە مزگەوتى كەعبەو پىغەمبەر ﷺ بوو كە تەماشايان كرد وتيان: ئەو ئەمىنى دەست پاكە، ئىمە رازى دەبىن ئەو محمدە، كاتئ نزيك بوويەو لىيان ھەوالەكەيان بۇ گىراپەو، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: بۇشاكىك بەينن، كاتئ ھىنايان بە دەستى موبارەكى خۇى بەردە پەشەكەى خستە سەر پۇشاكەكە و پاشان داواى كرد لە ھەموو ھۆزەكانى قورمىش كە ھەريەكەى چمكىكى بگرن، ئەو بوو ھەموويان ھەلىيان گرت و بەرزيان كردەو كاتئ گەيشتە جىئى خۇى پىغەمبەر ﷺ بە دەستى خۇى (الحجر الأسود) لەو جىگەيە دانا.....^(٦١).

لە پىوايەتئىكى تردا عەبدوللاى كورپى سائىب ﷺ دەفەرموئەت: (كەعبەمان نۆزەن كردەو، تا گەشىتىنە شوئىنى دانانى بەردە پەشەكە كە لە شىووى سەرى پىاودا بوو، زۆر بىرقەدار بوو بە چەشنى ئاوينە بوو كە مروئف خۇى تىا دەبىنى، ھەموو

(٦٠) أخرجه: أحمد (٢٣٨٥) وقال محققه: إسناده قوي الطبراني في (المعجم الكبير) (٣٠٥/١٨)، والبخاري (١١٥٩، ١١٥٨)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٢٩٠/٣): رواه الطبراني في المعجم الكبير والبخاري بنحوه وفيه (قيس بن الربيع) وثقه شعبة والثوري والطيالسي وضعفه جماعة.

(٦١) أنظر: (السيرة) ابن هشام (٢٤٢/١).

هۆزیک له هۆزهکانی قورپیش دهیان وت: دهبی ئیمه بیخهینه شوینی خۆی و کهس بهشداریمان نهکات.

له ریوایهتیکی تردا دهفرمویت: قورپیشیهکان کاتێ که دهمهقالهیان بوو تا نزیك بوو شهپکی گهوره بهرپا ببیت له نیوانیاندا، وتیان: یهکهم کهس که دیته ژوورهوه له دهرگای بهنی شهیبهوه ئهوه بکهن به حهکهم له نیوانتاندا، ئهو رۆژه یهکهم کهس که هات پیغمبهری خوا ﷺ بوو که ناویان دهبرد به (الأمین) وتیان: ئهوه محمدی متمانه پیکراو و دهست پاکه و رازین به ههموو برپاریکی، پیغمبهر ﷺ پۆشاکیکی داوا کرد، پاشان نامادهکرا و راخرا و به دهستی موبارهکی بهردهکهی خسته سه^(٦٢)، و ههموو تیره و هۆزهکانی شاری مهکهکی بانگ کرد، و هر یهکهی چهمکیکیان گرت، پاشان ههلیان گرت و بهدهستی موبارهکی خۆی بهردهکهی خسته جئی خۆی^(٦٣).

له ریوایهتهکهی ئیمامی عهلیدا ﷺ دهفرمویت: (کاتێ کهعهه رووخوا دواى جورهوم قورپیش دروستی کردهوه، کاتێ گهیشته شوینی دانانی (حجر الأسود) لهناو خۆیاندا بوو به دهمهقالهیان لهسهه ئهوهی کامیان دای بنیت، ریکهوتن که یهکهم کهس لهدهرگای بهنی شهیبه بپته ژوور بیکهه بهدادوره له نیوانیاندا، دهفرمویت پیغمبهر ﷺ هات و بهو شیوهیهی پیشوو باسکرا ریکی خستن^(٦٤).

قورپیش بهو جۆره کهعههیان دروست کردهوه، بهلام پاره و خهرجی تهواویان نهبوو تا کهعهه لهسهه بناغهی پیغمبهر ئیبراهیم ﷺ دروست بکهنهوه، لهبهه ئهوه بهشیک له کهعههیان بۆ بنیات نهراو وازیان لێ هینا و ناویان لینا (حیجر)، پیغمبهر ﷺ ئهوهی گپرایهوه و ویستی وا بوو که دیسان کهعهه بروخینیت و بنیاتی بنیتهوه، بهلام ویستهکهی خۆی نههینایه دی لهبهه بهرژهوهندی ئیسلام و موسولمانان.

(٦٢) أخرجه: الحاكم في (المستدرک) (١٧٩/٤).

(٦٣) أخرجه: أحمد في (المسند) (٤٢٥/٣) (١٥٥٠٤) وقال الأرنؤوط في تحقيقه: إسناده صحيح، والطياييسي في (المسند) (٨٦/٢)، والحاكم في (المستدرک) (٤٥٨/١) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وقال الشيخ الألباني في (فقه السیره) (ص:٤٨)، حديث حسن، وكذلك وفي (صحيح السیره النبویه) (ص:٤٥) محقق كتاب الشقا (٣١٦) إسناده حسن.

(٦٤) أخرجه: البيهقي في (دلائل النبوة) (٥٦/٢)، وحسنه الشيخ شعيب الأرنؤوط في تحقيقه (المسند) (١٥٥٠٤).

دایکی باومرداران عائیشه ؓ دمفهرمویت: پَیغَمبَهر ﷺ فهرمووی: ((یا عَائِشَةُ، لَوْلَا أَنْ قَوْمَكَ حَدِيثٌ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ، لَأَمَرْتُ بِالْبَيْتِ، فَهَدِمْتُ، فَأَدْخَلْتُ فِيهِ مَا أُخْرِجُ مِنْهُ، وَالزَّفَرْتَهُ بِالْأَرْضِ، وَجَعَلْتُ لَهُ بَابَيْنِ: بَابًا شَرْفِيًّا، وَبَابًا غَرِيبًا، فَبَلَّغْتُ بِهِ أَسَاسَ إِبْرَاهِيمَ)). واته: عائیشه له بهر نهوه نه بووایه که قورمیش هیشتا نزیکن له نه قامیه وه و تازه موسولمان بوون، نهوا فهرمانم دهدا که عبه بروخینن و نهوهی که لیان تهرک کردوو بیخه مه وه سه ری، و دمرگاکه ی بلکینم به زهوی یه وه و دوو دمرگای رُوژهلآت و رُوژناوای بُو دروست بکه م و بیگه یه نمه وه سه ر بناغه که ی ئیبراهیم ؑ (۶۵).

ههروه ها له ریوایه تیکی تر دا هه ر له عائیشه وه ؓ دمفهرمویت: (پرسیارم کرد له پَیغَمبَهر ﷺ نایا (حیجر) (به شیکه له که عبه یان له دهره وه ی که عبه یه؟) پَیغَمبَهر ﷺ فهرمووی: به لَن به شیکه له که عبه، وتم: نه ی بُوچی نه یان خسته ناو که عبه وه؟ پَیغَمبَهر ﷺ فهرمووی: ((إِنَّ قَوْمَكَ قَصَّرَتْ بِهِمُ النَّفَقَةَ)) واته: فهومه که ت خه رجییه که یان دهری نه هینا تا نه ویش بخه نه ناو که عبه وه، وتم: نه ی پَیغَمبَهر ﷺ بُو دمرگاکه یان به رز دروست کردوو؟ فهرمووی: ((فَعَلَّ ذَلِكَ قَوْمُكَ، لِيَدْخُلُوا مَنْ شَأُؤُوا وَمِنَعُوا مَنْ شَأُؤُوا، وَلَوْلَا أَنْ قَوْمَكَ حَدِيثٌ عَهْدُهُمْ بِالْجَاهِلِيَّةِ، فَأَخَافُ أَنْ تُنْكَرَ قُلُوبُهُمْ، أَنْ أُدْخَلَ الْجَدْرَ فِي الْبَيْتِ، وَأَنْ أُلْصِقَ بَابَهُ بِالْأَرْضِ)). واته: خزمه کانت وایان کرد بُو نه وه ی ته نها که سانیک که خُو یان بیانه ویت بجپته ناوی و که سی تر نه چپته ناوی، به لام له بهر نه وه نه بیت که خزمه کانت تازه موسولمانن و نزیکن له زهمانی نه قامیه وه، نه ترسم که دلایان بگوریت، نه وه به شه ی بخه مه وه سه ر که عبه و دمرگاکه ی بلکینم به زهوی یه وه (گه ر وانه بووایه به و جوره دروستم ده کرده وه) (۶۶).

مه قامی ئیبراهیم هه ر له زهمانی ئیبراهیم ؑ و زهمانی پَیغَمبَهر ﷺ لکابوو به دیواری که عبه وه تا ئیمامی عومه ر له زهمانی خُویدا دووری خسته وه له که عبه. هتاده ؓ دمفهرمویت: (مه قامی ئیبراهیم ؑ هه ر له کونه وه لکابوو به دیواری که عبه وه تا ئیمامی عومه ر ؓ دووری خسته وه له که عبه) (۶۷).

(۶۵) أخرجه: البخاري (۱۸۵۶)، واللفظ له، ومسلم في (الصحیح) (۱۳۳۳)، وأحمد في (المستند) (۵۷/۶)، والنسائي في (السنن) (۲۱۶/۵)، و مالك في (الموطأ) (۳۳۲/۱)، وعبدالرزاق في (المصنف) (۹۱۱۶)، والحاكم في (المستدرک) (۴۷۹/۱)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (۹۰/۵)، وابن حبان في (الصحیح) (۳۸۱۶).

(۶۶) أخرجه: البخاري (۱۵۸۴).

(۶۷) أخرجه: عبدالرزاق بإسناد صحيح، كما قال ابن حجر العسقلاني في (فتح الباري) (۱۶۹/۸).

خوای گهوره پیغمبهر ﷺ ده پارێزێت له پێش بوون به پیغمبهریدا

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمه رمویت: (پیغمبهری نازیز ﷺ گهوره بوو ، خوای گهوره پاراستی له هه موو کارێکی نابهجیی نهفامی، چونکه دهیویست نهو هه موو ریز و سهروهری یه ی پێ ببه خستیت و بیخاته ریزی پیغمبهرانهوه رضی اللہ عنہ، پیغمبهر ﷺ له ناو خزمه کانییدا له هه موویان خوړه وشت جوانتر بوو، له هه موویان چاکه ی زۆرتر بوو، له هه موویان به شه رمه فتر بوو، له دراوسیتیدا له هه موویان چاکتر بوو، له هه موویان له سه ر خۆتر بوو، له هه ر هه موویان راستگۆتر و ده ستپاکتر بوو، دوورترین کهس بوو له و خراپانه ی که مرۆفی پێ له که دار ده بیت. خزمانی خۆی به دان پیاوانی خۆیان نازناوی (الصادق الامین) واته: راستگۆ و متمانه پیکراویان لێ نابوو چونکه خاوه نی نهو هه موو خوړه وشته جوانانه بوو)^(٦٨).

له و نمونه به رزانه ی که نه م راستی یه ده سه لمینن:

یه که م: ئیمامی عه لی رضی اللہ عنہ دمه رمویت: پیغمبهر ﷺ فه رموویه تی: (ما هممت بقبیح ممّا یه مّ به اهل الجاهلیّة إلا مرتین من الدهر کلتاهما عصمني الله منهما..... الخ) واته: نیازی نه نه جامدانی شتیکی ناشرینم نه کردوو له وه ی کهسانی زه مانی جاهیلی کردوو یانه ته نه دوو جار نه بیت، هه ردوو جار ه کهش خوای گهوره منی پاراست. شه ویکیان گه نه چیک له قورمیش له که له م دا بوو له ناو مه ره کاندای هه ردوو کمان ده مانله وه پراندن پیه م وت: ناگات له مه ره کانه م بیت تا نه م شه و ده چه وه مه که که و شه و چه ره ده که م وه که گه نه چه کانی مه که که شه و چه ره ده که ن، وتی: به لێ باش، منیش چووم تا گه یه شتمه یه که م خانوو له خانوو ه کانی مه که که (واته: نهو په ری شاری مه که که) گویم له دهنگی گۆرانی و ده ف و جوژه له بوو وتم: نه مه چی یه؟ وتیان: نه وه فالان زنه شووی کردوو به فالان پیاو ، باسی پیاویکی قورمیشیان کرد که که چیککی قورمیشی گواستۆته وه، منیش وه ستام له وی و ویستم گوئ بگرم له نا هه نگه که ده ست به جێ چاوم چوو ه خه و و خه وم لێ که وت، تا گه رمایی تیشکی خۆری به یانی به ناگای هینامه وه، پاشان هاتمه وه بۆلای هاوه له که م و پێی وتم: چیت کرد؟ منیش

هه واله كه م بؤ گيرايه وه، و پاشان شهوى دووه ميش به هه مان شيوه دوو باره م كرده وه و به هه مان شيوه هاتم تا گوى بگرم به لام به هه مان شيوه چاوه كانم چوو ده خه و تا تيشكى خور به ناگاي هينامه وه و گه پرامه وه بؤ لاي هاوه له كه م و هه مان شيوه پرسيارى لى كردم و وتى: چيت كرد؟ منيش له وه لامدا وتم: هيچم نه كرد، پيغه مبه ر ﷺ دمفه رمويت: وه لاهى دواى ئه وه دوو چاره نيازى هيچ كارىكى ناشرينم نه بووه له وكارانهى خه لكانى له سه رده مى نه فامى نه نجاميان دهدا تا په رومردگار ريزى لى كرتم به پيغه مبه رايه تى^(۶۹).

دوووم: عوروهى كورى زوبير ﷺ دمفه رمويت: (دراوسيه كى خه ديجهى كچى خوه يليد ﷺ بؤى گيرامه وه وتى: گويم لى بوو پيغه مبه ر ﷺ به خه ديجهى دمفه رموو پيش نه وهى ببيت به پيغه مبه ر ﷺ: (أني خديجة، والله لا أعبدُ اللاتَ أبداً، والله لا أعبدُ العزى أبداً) واته: نهى خه ديجه وه لاهى من هه رگيز (لات) ناپه رستم و هه رگيزيش (عوزا) ناپه رستم، خه ديجه ش ﷺ له وه لامدا ده يوت: باشه واز له (لات)، و له (عوزاش) بهينه. لات و عوزا دوو بت بوون له زه مانى جاهليه تدا هه بوون^(۷۰).

سپههم: زه يدى كورى حارثه ﷺ دمفه رمويت: (جاريكيان له خزمه ت پيغه مبه ردا ﷺ ته وافم ده كرد به چوار ده ورى كه عبده ا هه ر به نه نه قه ست ده ستمدا له يه كيك له بته كانى ناو كه عبه، پيغه مبه ر ﷺ پى وتى: [ده ستى لى مه ده]، منيش دووم جار وتم نه بى ده ستى لى بده م تا بزانه م چى وه لام ده داته وه دووه م جاريش هه روا م كرد و فه رمووى: [نايا پيم نه وتى ده ستى لى مه ده!!] دمفه رمويت [سويند به وه خوايه ي كه ريزى له پيغه مبه ر ﷺ گرتووه له وه دوو چاره به دواوه ده ستم به هيچ بتيكد ا نه هيناوه و پيغه مبه ر ﷺ ده ستى له هيچ بتيك نه داوه تا خوا ريزى لى كرت به پيغه مبه رايه تى^(۷۱).

(۶۹) أخرجه: أبو نعيم في (الدلائل) (۱۲۸)، والحاكم (۲۴۵/۴) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الدلائل) (۲۳/۲)، والبزار (۴۴۰۳)، وابن حبان (۶۲۷۲) واللفظ له، وقال محققه الأرنأؤوط: إسناده حسن، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۲۲۶/۸): رواه البزار ورجاله ثقات، و حسن إسناده أيضاً الحافظ كما في (المطالب العالية) (۴۳۵۹)، و البوصيري كما في (مختصر الأتحاف) (۷۱۱۹).

(۷۰) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۲۲/۴) وفي (۳۶۲/۵) رقم (۱۷۹۴۷) وقال محققه الأرنأؤوط: إسناده صحيح، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۲۲۵/۸): رواه أحمد ورجاله رجال الصحيح، وقال الشيخ مقبل في (الجامع الصحيح) (۱۹۵/۶): حديث حسن، وحسنه ايضا الشيخ الألباني في (صحيح السيرة) (ص: ۳۲).

(۷۱) أخرجه: الطبراني في (المعجم الكبير) (۴۶۶۵) واللفظ له، والبزار في (كشف) (۲۸۳/۳)، والحاكم (المستدرک) (۲۱۶/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وأبو يعلى (۳۷۲/۶)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۲۲۶/۸): رواه

له بایەخ دانی خوای پەرۆمردگار بە پیغمبەر ﷺ ئەووە بوو کە پاراستی لەو داھینراوانەیی لە زەمانی جاھیلیدا لە ھەجدا دروست کرابوون وەکو ئەووی کە ھاوبەش پەیداکاران لایان سووکی بوو خەلکی مەککە بچنە ناو خەلکی دەستەکی یەوہ و بوەستن لەگەڵیاندا لە عەرەفات، بەلکو لەو بەری عەرەفەوہ بوو خۆیان دادەنیشان لە ژێر سێبەردا و دەبووایە دەستەکیەکان و عەشایەرەکان بچن لەو بەر شاخی عەرەفەوہ لەبەر خۆرەگەدا بوەستن، جوبەیری کورپی موتعیم ﷺ دەفەرمویت: (پیغمبەری خوام بینی ﷺ پیش ئەووی کە وەحیی بوو بێت، بەسەر حوشترەگە یەوہ لە عەرەفات لەگەڵ خەلکە کە وەستا بوو، لەگەڵیاندا دەرویشت منیش پێم سەیربوو) (٧٢).

لە رێوایەتیکی تردا دەفەرمویت: (وشریکم لی وون بوو بوو لە کاتی ئەنجام دانی ھەجدا رویشتم تا بیدۆزمەوہ لای کۆی عەرەفە لەوی چاوم بە پیغمبەر ﷺ کەوت کە لەناو خەلکاندا دەرویشت و منیش پێم سەیر بوو و تەم: باشە خۆ پیغمبەر ﷺ خەلکی مەککە یە لە ناو ئەم خەلکانەدا چی دەکات؟ بوو لێرە وەستاوہ؟) (٧٣).

چوارەم: ئیبنو عومەر ﷺ دەفەرمویت: پیغمبەر ﷺ پیش ئەووی ببیت بە پیغمبەر لە خواروی (بەلەدەح)، کە نزیک شاری مەککە یە گەیشت بە زەیدی کورپی عەمری کورپی نوفەیل، زەیدیش سەفریەکی گۆشتی نزیك کردەوہ لە پیغمبەر ﷺ، پیغمبەریش ﷺ لێی نەخوارد و فەرمووی: ((إِنِّي لَا أَكُلُ مِمَّا تَذْبَحُونَ عَلَى أَنْصَابِكُمْ، وَلَا أَكُلُ مِمَّا لَمْ يُذَكَّرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ)) (٧٤) واتە: من لەو گۆشتە ناخۆم کە بوو بتە کانتان سەر بریوہ، وە من لەو گۆشتەش ناخۆم کە ناوی خوای لەسەر نەھینراوہ.

الطبراني ورجاله رجال الصحيح، وَحَسَنُهُ مصطفى بن العدي في (الصحيح المسند من فضائل الصحابه) (ص: ٢٠٢)، وقال الشيخ مقبل الدواعي في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (٣٦٢): حديث حسن، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح السيرة النبوية) (ص: ٣٢).

(٧٢) أخرجه: أحمد (٨٢/٤) (١٦٧٥٧) وقال محققه: إسناده حسن، وابن خزيمة (٣٠٥٧)، والطبراني في (المعجم الكبير) (١٥٧٧)، والحاكم (٤٦٤/١) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي في (دلائل النبوة) (٣٧/٢)، وابن هشام في (السيرة) (٢٤٩/١) وقال محققاه: إسناده حسن.

(٧٣) أخرجه: البخاري (الصحيح) (١٦٦٤)، ومسلم (الصحيح) (١٢٢٠).

(٧٤) أخرجه: أحمد (المسند) (٨٩/٢) (٥٣٦٩) وقال محققه: إسناده صحيح، ابن سعد (الطبقات) (٣٨٠/٣)، والنسائي (الكبرى) (٨٠٨٩)، وقال الشيخ الألباني في: (صحيح السيرة) (ص: ٣٤) إسناده صحيح على شرط الشيخين.

سه ره تاي پيغهمبرايه تي پيغهمبر ﷺ

خوای گه وره پيش نه وهی پيغهمبرايه تي ببه خشيت به پيغهمبر ﷺ له شاری مهككه دا، بهرديكي هينا بووه زمان و سلاوی له پيغهمبر ﷺ ده كرد پيش بوونی به پيغهمبر.

جابری كورپی سه مورده ﷺ ده فهرمویت: پيغهمبر ﷺ فهرمووی: ((إِنِّي لِأَعْرِفُ حَجْرًا مَكَّةَ كَانَ يُسَلَّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ إِنِّي لِأَعْرِفُهُ الْآنَ))^(٧٥) واته: (من بهرديك ده ناسم كه له مهككه دا سه لامی لئ ده كردم پيش نه وهی بيم به پيغهمبر و نيتاش ده يناسمه وه). له رپوايه تيكي تر دا ههر له جابره وه ﷺ ده يگيرپيته وه له پيغهمبره وه ﷺ كه فهرموويه تي: ((إِنَّ مَكَّةَ لَحَجْرًا كَانَ يُسَلَّمُ عَلَيَّ لِيَايَ بُعِثْتُ، إِنِّي لِأَعْرِفُهُ إِذَا مَرَرْتُ بِهِ))^(٧٦) واته: (بهرديك هه يه له مهككه سه لامی لئ ده كردم له شهواني بوونم به پيغهمبردا، گهر به لايدا تيبه ريم ده يناسمه وه).

له رپوايه تيكي تر دا له عه ليه وه ﷺ ده فهرمویت: ((كُنْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَكَّةَ فَخَرَجْنَا فِي بَعْضِ نَوَاحِيهَا فَمَا اسْتَقْبَلَهُ جِبَلٌ وَلَا شَجَرٌ إِلَّا وَهَوَّ يَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ))^(٧٧) واته: له گه ل پيغهمبرى خوا ﷺ بووم له مهككه، كه دمرده چوين بو هه ندي ناوچه رپووی ده كرده ههر دار و چيايه ك پييان ده فهرموو: سه لامت لئ به نهی پيغهمبرى خوا ﷺ.

پيغهمبر ﷺ پيش نه وهی ببيت به پيغهمبر ﷺ رپوناكي ده اته به رچاوی نه ویش رپوناكي مه لائيكه بوو، وه گویشی له دهنگ بووه (دياره دهنگی مه لائيكه بووه (والله أعلم) وه تر ساوه له وهی كه تيك چوو بيت!! وهك ئيبنو عباس ﷺ ده فهرمویت: (پيغهمبر ﷺ به خه ديجهی فهرموو: ((إِنِّي أَرَى ضَوْءًا وَأَسْمَعُ صَوْتًا وَإِنِّي أَخْشَى أَنْ يَكُونَ بِي جَنَنٌ)) واته: من رپوناكيه ك ده بينم و دهنگيك ده بستم ده ترسم كه تيك چوو بيم،

(٧٥) أخرجه: مسلم (الصحيح) (٢٢٧٧)، والترمذي (السنن) (٣٦٢٤)، وأحمد (المسند) (١٠٥٠٨٩/٥)، والطيالسي (المسند) (٢٤٥٠)، والدارمي (السنن) (١٧)، والطبراني في (المعجم الكبير) (١٩٠٧)، وابن سعد في (الطبقات) (١٥٦/١)، وابن حبان (٦٤٨٢).

(٧٦) أخرجه: أحمد (المسند) (١٠٥/٥) (٢١٠٠٥) وقال محققه: حديث حسن.

(٧٧) أخرجه: الحاكم في (المستدرک) (٦٢٠/٢)، وصححه ووافقه الذهبي وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح السيرة النبوية) (ص: ٩٥).

خەدیجەش دەیفەرموو: نەخێر خۆی گەورە ھەرگیز وات لێ ناکات، وەرە با بچین بۆلای و مەرقەھێ کورپی نۆفەل پاشان چوون بۆلای و مەرقەھ، بۆیان گێرپایەو، و مەرقەھێش وتی: گەر ئەووە راست بێت ئەو فریشتەییە ھاتوووە بۆلای تۆ ھەر ئەو فریشتەییە کە ھاتوووە بۆلای موسا علیہ السلام، و ئەگەر تۆ ببیت بە پیغمبەر و من زیندوویم باومەرت بێ دەھینم و سەرت دەخەم^(٧٨).

پیغمبەری خوا ﷺ سەرھتای پیغمبەریتی بە خەوی راست دەستی بێ کرد کە وەک بەرمبەیان دەھاتە دی، لە دایکی باومەرداران عایشە وە ﷺ دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ ھەر خەویکی ببینیایە وەک رووناکی رۆژ لە بەرمبەیاندا دەھاتە دی)^(٧٩).

وہ پیغمبەر ﷺ زۆر حەزی بە گۆشەگیری دەکرد و ھەموو جارێ دەچوو ئەشکەوتی (حراء) و تیایدا دەمایەووە بۆ عیبادەت کردن و بێرکردنەو لە ئاسمان و زەوی و کاروباری خەلکان و گەرانەومیان بۆلای خوا.

دابەزینی وەحیی بۆ پیغمبەر ﷺ

دەست بێ کردنی وەحیی بۆ پیغمبەر ﷺ لە ئەشکەوتی (حراء) بوو، ئەو کاتە تەمەنی پیغمبەر ﷺ لە چل سالییدا بوو، دابەزینی (سروش) لە شەوی دووشەممەدا بوو کە شەوی پیرۆزی (لیلة القدر) بوو، بە بەلگەئێ ئەو نایەتە کە خۆی گەورە دەفەرمویت: ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ ..... ﴾ (البقرة)، ھەروەھا لە نایەتێکی تردا سەبارەت بە (١٧)ی مانگی رەمەزان کە جەنگی بەدر تیایدا روویدا خۆی گەورە دەفەرمویت: ﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ ..... ﴾ (الأنفال) واتە لە رۆژی فورقان، وە لە نایەتەکەئێ تریشدا دەفەرمویت: ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴾ (الدخان). واتە: ئێمە فورئانمان لەشەویکی پیرۆزدا دابەزانوووە کە ئەویش لەرەمەزاندا یە....

(٧٨) أخرجه: أحمد (المسند) (٣١٢/١) رقم (٢٨٤٥) وقال محققه الأناؤوط: إسناده على شرط مسلم، وصحح إسناده أيضاً أحمد شاکر، وابن سعد في (الطبقات) (١/١٩٥)، والطبراني في (المعجم الكبير) (١٢٨٣٩)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٢٥٥/٨): رواه أحمد متصلاً و مرسلأ، ورجال أحمد رجال الصحيح.

(٧٩) أخرجه: البخاري (٦٩٨٢).

چۆنئيتى دابه زىنى سروش و وه حى

سه بارعت به سه رمتاي هاتنه خوارموى سروش بۇ پَيَغَمبەر ﷺ عائيشه ؓ دمفهرمويت: (يه كه م شت له وه حى كه بۇلاى پَيَغَمبەر ﷺ دهستى پىي كرد، خهوى راست بوو ههر خهويكى ببينايه وهكو رۇزى رپووناك دههاته دى، پاشان خه لوه و گۆشه گيرى لا خۇشه ويست بوو، دهچووه ئهشكهوتى (حراء) و عيبادهتى تيا دهكرد و چند شهويك لهوى دهمايه وه پيش نه وهى بگه رپته وه بۇلاى خيزانى و پاشان دهگه رپايه وه و خواردنى دهبرد، تا خواى گه وره فريستهى بۇ نارد له ئهشكهوتى (حراء)، فريسته كه هات بۇلاى واته: جبريل ؑ پىي فهرموو: بخوينه، فهرمووى: من خوينده وار نيم، پَيَغَمبەر ﷺ فهرمووى گرتى و گوشيمى به خويه وه)، له رپوايه تىكى تردا دمفهرمويت: (هورگى گرتم) ^(٨٠)، ههتا واى لىي كردم زور نارپه حمت بووم پاشان به ريدام و دووم جار پىي وتم: بخوينه، وتم: من خوينده وار نيم، گرتى و گوشيمى به خويه وه ههتا زور نارپه حمت بووم پاشان به ريدام، بۇ سيههه جار پىي وتم: بخوينه، من پيم وته وه: خوينده وارنيم ، ئينجا گرتى و گوشيمى به خويه وه پاش كه ميك به ريدام و پىي وتم: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۚ ﴿٢﴾ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۚ ﴿٣﴾﴾ (العلق). واته: نهى موحه ممه دا! بخوينه، نه وهى وه حيت بۇ دهكرى به ناوى نهو به رومردگارمه وه، كه هه موو شتىكى دروستكرد. خه لقى نه وه كانى ئاده مى كرد له خوينتىكى وه ستاوى هه لواسراوى شيوه زمروو، بخوينه، وه به رومردگارى تو له هه موو كه سيك به خشنده تره و خاومن ريزىكى بى سنووره و هيچ كه سيكى ناكاتى؟!

كه پَيَغَمبەر ﷺ نه مهى گوئ لى بوو دلى كه وته له رزين، و گه رپايه وه بۇلاى خه ديجه و پىي وت: بم پيچه وه و دام پۆشه، ههتا توؤزى هؤشى هاته وه سه ر خوى، پاشان هه واله كهى بۇ خه ديجه گيرايه وه و پىي فهرموو: (لقد خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي) ترسام له نهفسى خوم كه تووشى شتىك بوويم، خه ديجهش فهرمووى: وه لاهى هه رگيزا و هه رگيز خوا ريسوات، ناكات تو سه ردانى خزمانت ده كه يت و يارمه تى هه ژاران دهميت

(٨٠) أخرجه: البخاري (٦٩٨٢، ٤٩٥٦٦/٣)، ومسلم (الصحيح) (١٦٠)، وأحمد (المسند) (٣٧٧/٣)، والترمذي (السنن) (٣٦٣٦)، وابن أبي شيبة (٩٧١٩)، والطيالسي (١٤٦٧)، وابن سعد في (الطبقات) (١٩٤/١)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (١٣٥/٢)، وابن حبان (الصحيح) (٣٣).

و دەستی بى ئەوایان دەگریت و رېز له میوان دەگریت، وه له هه موو کارێكى چاکه دا دەست پېشخه رى ده كهیت (مژده بېت ئەوهى هاتوووه بۆ لات فریشتهى خوايه نهك شهیتان، تۆش خۆگره، پاشان برۆای پى هینا و شایه تی به پاستى پېغه مبه رایه تی دا)^(۸۱). پاشان خه دیجه بردى له گه لّ خۆى تا گه یاندىیه لای و مرهقه ی كورى نه وه فل كه شاره زا بوو، وه نووسینی عه ره بى دمه زانئ و كتیبى له عه ره بى یه وه و مرده گپراه سه ر زمانى عبیرى و ئینجیلیشى دهنوسیه وه به عه ره بى، پیاویكى پیرو زانا بوو له و كاته دا چاوى كز بوو بوو، خه دیجه پى و ت: ئەى ئامۆزا گوئ بگره له ئامۆزاكه ت بزانه چیت بۆ ده گپراه وه.

پاشان و مرهقه گوئى لئ گرت و پى و ت: ئەو فریشته یه ی كه هاتوووه بۆلات هه ر ئەو فریشته یه یه كه هاتوووه بۆلای موسا ﷺ، خۆزگه من گه نجیكى به توانا و زیندوو ده بووم كاتئ كه خزمانت دهرت ده كهن، و شاره به دهرت ده كهن تا یارمه تی تۆم بدایه و تۆم سه ربخستایه، پېغه مبه ر ﷺ فه رمووی: بۆچى ئەوانه من شاره به دهر ده كهن؟ وتى: به ئئ هه ر كه سئ ئەو به رنامه و په یامه ی پى بوو بېت بۆ فه ومه كه ی بېگومان فه ومه كه ی دزایه تیان كرده وه، ئەگه ر بېت و من بگه مه ئەو رۆژه ئەوا یارمه تیت ده دم و سه رت ده خه م به سه رخستنیکى سه ره به زانه، پاشان ئەوه ندەى پى نه چوو و مرهقه مرد و وه حییش پچراه...^(۸۲)، وه به لگه ش بۆ ئەوه ی كه و مرهقه به موسولمانى مرده وه و باوه رى به پېغه مبه ر ﷺ هیناوه هه ر له سه ره تاوه ئەوه یه كه پېغه مبه ر ﷺ ده فه رموئیت: ((لا تسبوا ورقه بن نوفل، فإني قد رأيتُ له جنهً أو جئنن)) واته: قسه ی ناشرین مه ئین به و مرهقه ی كورى نه فول چونكه من بینیم به هه شتیک یان دوو به هه شتى هه بوو^(۸۳).

ئینجا دواى ئەوه ی پېغه مبه ر ﷺ وه حى لپچراه و دلگران و نینگه ران بوو به پچراهى وه حى، ماوه پچراهى وه حى تا ئیستا فه رمووده یه كى سه حیحى و دیارى

(۸۱) أخرجه: الطبراني في (الأوسط) (۳۴۹۷)، وأبو نعيم (الدلائل) (۲۸۰/۱)، البيهقي في (الدلائل) (۱۵۱/۲)، وأورده قاضي عياض في (الشتاء) (۱۵۲۷) وقال محققه: إسناده حسن.

(۸۲) أخرجه: الطيالسي في (المسند)، وإسناده حسن كما قال الحافظ ابن حجر العسقلاني في (فتح الباري) (۲۴/۱).

(۸۳) أخرجه: البزار (۲۷۵۰)، والحاكم (۶۰۹/۲) و صححه على شرط الشيخين ووافقته الذهبي، وقال ابن كثير في (البدایة) (۹/۳): إسناده جيد، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۴۱۶/۹): رواه البزار ورجاله رجال الصحيح، و صحح إسناده الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۷۱۷۹) وفي (السلسلة الصحيحة) (۴۵) و في: (فقه السنة) (ص: ۱۰۰)، و صححه الشيخ شعيب الأرنؤوط و عبد القادر الأرنؤوط على شرط الشيخين في (زاد المعاد) (۲۱/۳).

کراو نيه له وبارميه وه، به لام له هه نديک ريوايه تدا هاتوو که سى سال يان دوو ساله وه هه نديک ده لئين شه شه مانگ يان چهند رۆژيک بووه.

وه له ريوايه تيکي تردا هاتوو که لاوازه و ناكرتت به به لگه ئه وپيش ئه وديه: (پاشان وه حى پچرا له پيغهمبەر ﷺ و نيگه ران بوو، ده چوووه سهر لوتكه ي شاخه كان و ده يويست له وپوه خۆي بخاته خوارمووه، و ههر كاتيك ئه و بچوايه ته سهر لوتكه ي شاخيك جبريل عليه السلام خۆي نيشان ده دا و ده يوت: ئه ي محمد تۆ پيغهمبەرى خواي به راستى، ئه وپيش ده هاته وه هۆشى خۆي و پاشان ده گه رايه وه، به و شيويه ماويه يكى زۆر وه حى لى پچرا، دواي ئه وه ههر ده چوووه سهر لوتكه ي شاخه كان و جبريليش عليه السلام خۆي نيشان ده دا هه مان شتى پى ده وته وه) (۸۴) ئه م ريوايه ته به هيچ شيويه يكى ناكرتت به به لگه چونكه پيغهمبەران ﷺ گوناهاكار نه بوون، گوناه ناكه ن چ جاي گوناھي گه وره ي وهك خۆكوشتن و خۆ له شاخ خستنه خوارمووه (۸۵).

له جابره وه ﷺ ده فهرمويت: گويم له پيغهمبەر ﷺ بوو ماوه ي پچراني وه حى ده گه رايه وه و ده يفهرموو: ((بينما أنا أمشي سمعتُ صوتاً من السماءِ فرفعتُ رأسي فإذا الملكُ الذي جاني بحراءِ جالسٌ على كرسِيٍّ بينَ السماءِ والأرضِ.....)) واته: له كاتيكدا كه من ده رويشتم به ريگه يه كدا گويم له ده نكيك بوو له ئاسمانه وه سه رم به رز كرده وه، و ته ماشام كرد ئه و فريشته يه يه كه له حيراء هات بۆلام بينيم له ويذا دانيشتوووه له سه ر كورسيه ك له نيوان ئاسمان و زه ويذا ترسام و (هه تا كه وتم به پشتا) و گه رامه وه بۆلاي خيزانم و وتم: بمپيچنه وه و دام ببوشن، پاشان خواي گه وره نايه تي: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ﴿١﴾ قُرْآنِذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ تَكْبَرِ ﴿٣﴾ وَيَا بَلَدَ فَطْمِرِ ﴿٤﴾ وَالرَّجْزَ فَاهْجُرِ ﴿٥﴾﴾ (المدره) دابه زاند، جابير عليه السلام ده فهرمويت: (ئهمه روويدا پيش ئه وه ي خواي گه وره نوپزي له سه ر فه رز بكات. و (ئه بو سه له مه ش) ده فهرمويت: ئه و (جزه) مه به ستي له (أوثان) ه واته: خه لكان له هاوبه ش بۆ خوا په يدا كردن دوور بخه ره وه) (۸۶).

(۸۴) ضعيف: أخرجه: البخاري (٦٩٨٢).

(۸۵) أخرجه: البخاري (٦٩٨٢) مرسلًا، أحمد (٢٣٢/٦) (٢٥٩٥٩) وقال محققه: ليست بشيء، وعبدالرزاق (٩٧١٩)، والبغوي في (شرح السنه) (٣٧٣٥)، وأبو نعيم في (الدلائل) (ص: ٦٨)، والبيهقي في (الدلائل) (٣٩٣/١)، وابن سعد في (الطبقات) (١٣٠/١)، وابن حبان (٣٣) وقال محققه: حديث ضعيف، وقال الحافظ في (الفتح) (٤٤٦/١٢): مرسل وهو من بلاغات الزهري، وضعفه الشيخ الألباني في (السلسلة الضعيفة) (١٠٥٢) وفي (دفاع عن الحديث و السيرة) (ص: ٤١).

(۸۶) أخرجه: البخاري (الصحيح) (٤٩٢٥، ٤٩٢٦)، ومسلم (الصحيح) (٢١٦)، وأحمد (٣٢٥/٣)، والترمذي (السنن) (٣٥٦٠)،

له رپوايه تيكي تردا پَيَغَمبهر ﷺ سه بارمت به دووباره بوونه وهى وهى دهفه رمويت: ((جَاوَزْتُ فِي جِرَاءٍ، فَلَمَّا قَضَيْتُ جَوَارِي، نَزَلْتُ فَاسْتَبَطَنْتُ الْوَادِيَّ، فَنَوْدَيْتُ، فَتَنَزَّيْتُ بَيْنَ يَدَيْ وَخَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، فَلَمْ أَرَ شَيْئًا.....)). واته: جوومه ئهشكهوتى حيراء و كاتى مانه وهى لهوى تهواو كرد، و ههستام برؤم گهيشتمه ناو شيوهكه بانگم لى كرا و ته ماشاى دوا و پيش و لاى راست و لاى چهپى خووم كرد هيچم نهدى، پاشان بانگم لى كرايه وه و سهيرى ئاسمانم كرد بينيم نهو فريشته يهيه لهسه ر عرشيكه له ههوادا له نيوان زهوى و ئاسماندا، زور ترسام تا جهستم كهوته له رزين و هاتمه وه بؤلاى خه ديجه و وتم: دام بپوشه و ناوى ساردم بهسه ردا بكن، پاشان خواى گهوره نايه تى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ (هى دابه زاندا) (۸۷).

شيوه كانى هاتنه خواره وهى وهى بو پَيَغَمبهر ﷺ چه ندين جور بووه، پَيَغَمبهرى خُوا ﷺ زور ناره حمت بووه به هاتنه خواره وه و وهرگرتنى وهى چونكه په يوه ندى كردنى جيهانيكى نادياره وهكو مهلايكه به تايه تى بهر پزترين و به هيزترين مهلايكه خواى گهوره كه جبريله عليه السلام، له گه ل ناده ميزاددا كه خواى گهوره به لاوازى دروستى كردوه بويه پَيَغَمبهر ﷺ هاتنى وهى زور له سه رگران بووه.

عائيشه رضي الله عنها سه بارمت بهو باسه بؤمان دهگيرپته وه و دهفه رمويت: (نهم بينى پَيَغَمبهر ﷺ له رؤزيكى ساردى زستاندا وهى بو دهاته خواره وه، كه تهواو دهبوو ناوچه وانى ئاره قى لى دهتكا) (۸۸).

له رپوايه تيكي تردا له سه هلى كورى سه عده وه ﷺ دهفه رمويت: (كاتى پَيَغَمبهر ﷺ وهى بو بهاتايه ته خواره وه زور قورس و ناره حمت دهبوو وه ناوچه وانى ئاره قى لى دهتكا وهك مروارى هه رچه نده له زستانيشدا بووايه) (۸۹).

والبيهقي في (دلائل النبوة) (۱۳۸/۲)، وصحه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۴۹).

(۸۷) أخرجه: أحمد (المسند) (۳۰۶/۳)، والبخاري (۴۹۲۴)، ومسلم (۱۶۱، ۲۵۸)، والترمذي (السنن) (۳۳۲۵)، وأبو يعلى (۱۹۴۹)، وابن حبان (الصحيح) (۳۵، ۳۴) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط الشيخين واللفظ له.

(۸۸) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۲)، ومسلم (الصحيح) (۶۰۱۳)، ومالك (الوطأ) (۲۰۲/۱)، والبخاري (الشرح سنة البغوي) (۳۷۳۷)، والحميدي (۲۵۶)، والترمذي (السنن) (۳۶۳۴)، وأحمد (المسند) (۱۵۸/۶)، والنسائي (السنن) (۱۴۷/۲)، وابن حبان (الصحيح) (۳۸)، والبيهقي في (الدلائل) (۵۲/۲).

(۸۹) أخرجه: أبو نعيم في (الحلية) (ص: ۷۳)، وصحه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۰۸۸).

له رپوايه تيكي تردا پَيَغَمبَهْر ﷺ سه بارمت به دووباره بوونه وهى وهى ده فهرمويت: ((جاوَزْتُ فِي جِرَاءٍ، فَلَمَّا قَضَيْتُ جِوَارِي، نَزَلْتُ فَاسْتَبَطَنْتُ الْوَادِي، فنوديتُ، فَتَطَرْتُ بَيْنَ يَدَيَّ وَخَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، فلم أَرَّ شَيْئًا.....)). واته: جوومه ئەشكهوتى حيراء و كاتى مانه وهى لهوى تهواو كرد، و ههستام برۆم گهيشتمه ناو شيوهكه بانگم لى كرا و ته ماشاى دوا و پيش و لاى راست و لاى چهپى خۆم كرد هيچم نهدى، پاشان بانگم لى كرايه وه و سهيرى ئاسمانم كرد بينيم ئەو فريشته يهيه له سههه عرشه كه له ههوادا له نيوان زهوى و ئاسماندا، زۆر ترسام تا جهستهه كهوته له رزين و هاتمه وه بۆلاى خه ديجه و وتم: دام بپۆشه و ناوى ساردم به سههههردا بكهه، پاشان خواى گهوره نايه تى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ (هى دابه زاندا) (۸۷).

شيوه كانى هاتنه خواره وهى وهى بو پَيَغَمبَهْر ﷺ چه ندين جوور بووه، پَيَغَمبَهْرِي خُوا ﷺ زۆر ناره حهت بووه به هاتنه خواره وه و ومه گرنتى وهى چونكه په يوه ندى كردنى جيهانيكى نادياره وهكو مه لائيه كه به تايه تى به ريزترين و به هيزترين مه لائيه كه خواى گهوره كه جبريله عليه السلام، له گهه ناده ميزاددا كه خواى گهوره به لاوازى دروستى كردوه بويه پَيَغَمبَهْر ﷺ هاتنى وهى زۆر له سههههردا بووه.

عائيشه رضي الله عنها سه بارمت بهو باسه بو مان ده گيرپه توه و ده فهرمويت: (ئهه بينى پَيَغَمبَهْر ﷺ له رۆژيكي ساردى زستاندا وهى بو دههاته خواره وه، كه تهواو ده بوو ناوچه وانى ناره قى لى ده تكا) (۸۸).

له رپوايه تيكي تردا له سهههه كورى سههه وهه ﷺ ده فهرمويت: (كاتى پَيَغَمبَهْر ﷺ وهى بو بههاتيه ته خواره وه زۆر قورس و ناره حهت ده بوو وه ناوچه وانى ناره قى لى ده تكا وهه مروارى ههههههه له زستانيشدا. بووايه) (۸۹).

والبيهقي في (دلائل النبوة) (۱۳۸/۲)، وصحه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۴۹).

(۸۷) أخرجه: أحمد (المسند) (۳۰۶/۳)، والبخاري (۴۹۲۴)، ومسلم (۱۶۱، ۲۵۸)، والترمذي (السنن) (۳۳۲۵)، وأبو يعلى (۱۹۴۹)، وابن حبان (الصحيح) (۳۵، ۳۴) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط الشيخين واللفظ له.

(۸۸) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۲)، ومسلم (الصحيح) (۶۰۱۳)، ومالك (الوطأ) (۲۰۲/۱)، والبخاري (الشرح سنة البغوي) (۳۷۳۷)، والحميدي (۲۵۶)، والترمذي (السنن) (۳۶۳۴)، وأحمد (المسند) (۱۵۸/۶)، والنسائي (السنن) (۱۴۷/۲)، وابن حبان (الصحيح) (۳۸)، والبيهقي في (الدلائل) (۵۲/۲).

(۸۹) أخرجه: أبو نعيم في (الحلية) (ص: ۷۳)، وصحه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۰۸۸).

له رِيَوَايَه تِيكِي تردا عبادَهِي كورِي صامت ﷺ دهفهرمويت: (بَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ ههر كاتِي وَحِي بُو بهاتايه ته خوراي زور نارَه حمت دهبوو، رهنكي دم و چاوي وهك تَوَزَاوِي وَخَوْلَاوِي لِي دَهَات) (۹۰).

له رِيَوَايَه تِيكِي تردا عهبدوللای كورِي عهمر ﷺ دهفهرمويت: (پرسيام كرد له بَيَغَمبَهَر ﷺ و وتم: نايَا ههست دهكهيت به هاتني وهحيي؟ فهرمووي: ((نعم أسمع صلاصلاً ثم أسكتُ عند ذلك فما من مرةٍ يوحى إليّ إلا ظننتُ أنّ نفسي تفيضُ)) واته: به لي گويم له زهنگوله دهبيت. پاشان بي دهنك دهبم و ههر جاري كه سروشم بُو ديت گومانم وايه كه رُوْحَم دهردهچيت) (۹۱).

له رِيَوَايَه تِيكِي تردا عانيشه ﷺ دهفهرمويت: (كه وَحِي دَهَات بُو بَيَغَمبَهَر ﷺ كاتي وا ههبوو بهسواري وشترهكهيهوه بووه نهوهنده قورس دهبوو وشترهكهِي خُوِي بي نهدهگيرا ، خهريك بوو دهكهوته سهر زهوي وه وشترهكهِي نهيدهتواني ههنگاو بنيت بهرهو دواوه يان بهرهو پيش يان لاي راست يان لاي چهپ) (۹۲). له رِيَوَايَه تِيكِي تردا زهيدي كورِي ثابت ﷺ دهفهرمويت: (جاريكيان وَحِي هاته خوارهوه بَيَغَمبَهَر ﷺ راني لهسهر رانم بوو كه وَحِي يهكه هاته خوارهوه راني نهوهنده قورس بوو لهسهر رانم ههتا وتم: ئيستا رانم دوو كهرت بووه له زير راني بَيَغَمبَهَرِي خُوا دا ﷺ.....) (۹۳).

له گيپرانه وهيهكي تردا عهبدوللای كورِي عهمر ﷺ دهفهرمويت: (سورتهِي مائيده كاتيك دابهزي بُو بَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ لهسهر پشتي وشترهكهِي بوو، خهريك بوو ئيسكي وشترهكهِي بشكيت، نهِي تواني هه لي بگريت دابهزي لهسهر) (۹۴) له رِيَوَايَه تِيكِي تردا له زهيدي كورِي ثابتوهوه ﷺ كه فهرموويهتي: (من وهحيم دهنووسي

(۹۰) أخرجه: مسلم (الصحيح) (٦٠١٤).

(۹۱) أخرجه: أحمد (المسند) (٧٠٧١) (البخاري) (٢)، ومسلم (٢٣٣٣)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٢٥٦/٨): رواه أحمد والطبراني و إسناده حسن.

(۹۲) أخرجه: أحمد (المسند) (١١٨/٦) (٢٤٨٦٨) وقال محققه: حديث صحيح، والحاكم (المستدرک) (٥١٥/٢) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٢٥٥/٨): رواه أحمد ورجاله رجال الصحيح، وصححه الشيخ الأرنؤوط في (زاد المعاد) (٧٨/١).

(۹۳) أخرجه: البخاري (الصحيح) (٤٥٩٢).

(۹۴) أخرجه: أحمد في (المسند) (١٧٦/٢) و (٤٥٥/٦)، وحسن إسناده الشيخ الألباني في (صحيح السيرة النبوية) (ص: ١٠٩).

بُو بَيْغِهِ مَبْرُورٌ ۞ وَ هَر كَاتِيكَ وَحَى بُو بَهَاتَايَه زُور نَارَه حَهْتِي تَوْوَش دَه بُوو ،
 نَاوَجَه وَانِي نَارَه قِي لِي دَه تَكَا وَ مَن وَ حَيِم دَه نُووسِي وَ تَه وَاو نَه دَه بُووَم تَا وَا م دَه زَانِي
 كَه قَاجَم لَه زِيَر رَانِي بِبَيْغِهِ مَبْرُورَا ۞ دُوو كَه رَت دَه بِيْت لَه قُورْسِي قُورْثَانَه كَه، وَ
 دَه م وَت: مَن هَر كِيَز بَر وَا نَا كَه م جَارِي كِي تَر بَتَوَانَم بَه وَ قَاجَم بَه سَه ر زَه وِي دَا بَر وُوم
 تَا تَه وَاو دَه بُوو، كَه تَه وَاو دَه بُوو دَه يَخْوِي نَدَه وَه بُو مَن وَ مَن دَه مَنُووسِي بُوِي وَ دَوَاي
 نَه وَه دَه يَفَه رَمُوو: بُووم بَخْوِي نَه رَه وَه، وَ مَن يَش بُووم دَه خْوِي نَدَه وَه نَه كَه ر هَه لَه يَه كَه م
 بَكْر دَا يَه رَاسْتِي دَه كَر دَه وَه بُووم^(۹۵). لَه رِي وَا يَه تِي كِي تَر دَا نِي بِنُو عَه بَاس ۞ دَه فَهْر مَوِيْت:
 (بَيْغِهِ مَبْرُورٌ ۞ زُور نَارَه حَهْت دَه بُوو بَه هَاتَنَه خَوَارَه وِي سَرُوش بُوِي وَ لِي وَه كَانِي
 دَه جَوْلَانَد بُو نَه وِي نَه وِي وَ حِي يَه كَه هَاتُووَه بُوِي لَه بِي رِي نَه جِي تَه وَه تَا خَوَاي كَه وَرَه
 نَا يَه تِي بُو هِي نَا يَه خَوَارَه وَه كَه دَه فَهْر مَوِيْت: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَتَّجَلَ بِهِ﴾^(۱۶) ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
 وَقُرْءَانَهُ﴾^(۱۷) ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ فَالْتَعِزَّ بِهِ﴾^(۱۸) ﴿الْقِيَامَةِ﴾^(۱۹). خَوَاي كَه وَرَه خُوِي بِبَيْغِهِ مَبْرُورِي ۞ نَارَام
 كَر دَه وَه نَه وَه نَدَه نَه يَلِي تَه وَه وَ خُوِي نَارَه حَهْت نَه كَات وَ كَفْتِي دَا بَه بِبَيْغِهِ مَبْرُورٌ ۞ كَه
 كُو كَر دَنَه وِي قُورْثَان وَ پَارَاسْتَنِي لَه سَن كِي پَارِي زَرَاو دَه كَات، وَ ه خُوِي وَ دَه كَات كَه
 هَر كِيَز لَه بِي رِي نَه جِي تَه وَه، دَوَاي نَه وَه بَيْغِهِ مَبْرُورٌ ۞ جِي هَاتُووَه بُوِي بِي رِي بُووَه وَ
 هِي ج وَ شَه يَه كِي بِي رَنَه جُووَه تَه وَه وَ لِي تِي ك نَه جُووَه.

عَائِي شَه ۞ دَه فَهْر مَوِيْت: (حَارِثِي كُورِي هِي شَام پَر سِي آ رِي كَر د لَه بِبَيْغِهِ مَبْرُورٌ ۞
 وَتِي: نَه ي بِبَيْغِهِ مَبْرُورِي خَوَا ۞ چُون وَ حِي ت بُو دِيْت؟ بِبَيْغِهِ مَبْرُورٌ ۞ فَهْر مَوِي: [أَحْيَانًا
 يَا تَيْبِي مِثْلَ صَلَافَةِ الْجَرَسِ، وَهُوَ أَشَدُّهُ عَلَيَّ، فَيُفْصَمُ عَلَيَّ وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ، وَأَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي
 الْمَلِكُ رَجُلًا [وَفِي رَوَا يَه: وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيَّ]]^(۹۷)، وَتَه: جَار جَار وَهَكَ دَه ن كِي زَه ن كُو لَه دِيْت نَه وَه
 لَه هَه مَوُو جَارَه كَان نَارَه حَهْت وَ سَه خَت تَرَه لَه سَهْرَم، وَ قَسَم لَه كَه ل دَه كَات وَ زُور
 بَاش بَه نَا گَام كَه جِي دَه لِي ت^(۹۸)، وَ ه جَار جَارِي ش فَرِي ش تَه كَه بَه شِي وَه ي پَا وِي ك دِيْت
 بُولَام نَه مَه يَان نَاسَان تَرَه وَ لَه كَه لَم دَه دَوِيْت مَن يَش بَاش لَه وَ تَه كَانِي حَالِي دَه بَم]]^(۹۹).

(۹۵) أخرجہ: الطبراني في المعجم الكبير (۴۸۸۹)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۵۷/۸): رواه الطبراني بإسنادين ورجال أحدهما ثقات.

(۹۶) أخرجہ: أحمد (المسند) (۳۴۳/۱)، والبخاري (الصحيح) (۷۵۲۴)، ومسلم (الصحيح) (۴۴۸)، والنسائي (السنن) (۱۴۹/۲).

(۹۷) أخرجہ: البخاري في (الصحيح) (۲)، ومسلم في (الصحيح) (۶۰۱۳).

(۹۸) أخرجہ: البخاري (۲)، ومسلم (۶۰۱۳).

(۹۹) أخرجہ: الطبراني في (المعجم الكبير) (۳۳۴۳، ۳۳۴۶)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۱۳۹۳۸): رواه الطبراني

خوای گه وره به چەند جۆریکی تریش سروسى بۇ یېغەمبەر ﷺ دەنارد:

یەكەم: بەخەوى راست.

دوووم: بەخستنه ناو دل.

بەوى كەپنغەمبەر ﷺ خُوا وهى بۇ دەنارد له رینگى خستنه ناو دلّه
بۇ ئەوى پىغەمبەرى خواش ﷺ بيگيريتەوه بۇ هاوهلانى خوى و بنوسریتەوه.

ئەبو ئومامە رضي الله عنه دەفەر مویت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەر موویەتى: ((إِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ نَفَثَ فِي رُوعِي أَنَّهُ لَنْ مَوْتَ نَفْسٍ حَتَّى تَسْتَكْمَلَ رِزْقَهَا، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمِلُوا فِي الطَّلَبِ...))^(۱۰۰)
واته: رۇخى پاك جبریل عليه السلام خستویەتى یە دلّمه وه كه هیج نه فسئك نامریت
تا رزقى تەواو نهكات، ئەى خەلكان ئیوهش له خوا بترسن و جوان بچن به دەم
رزقه وه.....^(۱۰۱).

سێهەم: هەندیک جار فریشتەكە خوی نشان دەدا و راستەوخۆ گفتوگۆی
له گەل پىغەمبەر ﷺ دەکرد و ئەویش به ئەوپەر بەناگاییه وه لى وەردەگرت: دایكى
بروادران عانیشه رضي الله عنه دەفەر مویت: (لَمْ يَرِ جَبْرِيْلٌ فِي صَوْرَتِهِ إِلَّا مَرَّتَيْنِ: مَرَّةً عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى،
وَمَرَّةً فِي أُجْيَادِ)^(۱۰۲) واته: پىغەمبەر تەنها دوو جار (جبریل) ی له شیوهى خۆیدا بینیه
جاریك له جیای ئەجیادی مەككە و جاریکیش له (سدرە المنتهى) ئاسمانه كانه وه.

چوارەم: هەندیک جاریش راستەوخۆ خودای گه وره قسهى له گەل پىغەمبەرەكەى
کردوه، وهك ئاخاوتنهكەى له گەل پىغەمبەر ﷺ له شهوى ئیسراو میعراجدا

بإسنادین و رجال أحدهما ثقات.

(۱۰۰) أخرجه: الحاكم في (المستدرک) (۴/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وأبو نعيم في (حلية الأولياء) (۲۷/۱۰)، والبخاري في (المستند) (۱۲۵۳)، والبخاري في (شرح السنة) (۴۱۱۱)، والقضاعي (۱۱۵۲) والبيهقي في (سنن الكبرى) (۲۶۴/۵)، وصححه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) ص (۹۶)، وفي (صحيح الجامع) (۲۰۸۵) وفي (مشكاة المصابيح) (۵۳۰۰) وفي (مشكلة الفقر) (۱۵)، ووضحه أيضاً الأرناؤوط في (زاد المعاد) (۷۷/۱).

(۱۰۱) أخرجه: الحاكم (۴/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وأبو نعيم في (الحلية) (۲۷/۱۰)، والبخاري (المستند) (۱۲۵۳)، والبخاري في (شرح السنة) (۴۱۱۱)، والقضاعي (۱۱۵۲)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (۲۶۴/۵)، وصححه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) ص (۹۶) وفي (صحيح الجامع) (۲۰۸۵) وفي (مشكاة المصابيح) (۵۳۰۰) وفي (مشكلة الفقر) (۱۵)، وصححه الأرناؤوط في (زاد المعاد) (۷۷/۱).

(۱۰۲) أخرجه: الترمذي في (السنن) (۳۲۷۸)، وابن حبان في (الصحيح) (۶۰) وقال محققه: إسناده صحيح.

سه‌ره‌تای فەرز بوونی نوێژ

خودا گه‌وره له هه‌موو ئاینیکدا چەند نە‌رکیکی داناوه له‌سه‌ر به‌نده‌کانی له‌وانه‌ش نوێژ کردن بوو که له پێش هانتی ئیسلامدا له ئاینی ئیسماعیلدا ﷺ هه‌بووه که دوو رکات بوو به‌یانیان و ئیوارانیش و ئەمەش له‌سه‌ر پیغمبەر ﷺ و ئومەتە‌که‌ی فەرز کرا. وه عایشه‌وه ﷺ ده‌فه‌رموێت: (نوێژ فەرز کرا له‌سه‌ر پیغمبەر ﷺ له‌سه‌ره‌تادا دوو رکات دوورکات بوو، پاشان کاتێ موسولمانان جیگیر بوون و ئاسوودمی پ‌رووی تیکردن خ‌وای گه‌وره ته‌واوی کرد (واته: کردی به پینج نوێژ له‌ر‌وژیکدا و چ‌وار رکات له‌ئیسراء و ميعراجدا)، وه له سه‌فه‌ریشدا ئەو دوو رکاته وه‌کو خ‌وی خ‌وای گه‌وره ه‌یشتیه‌وه) (١٠٣).

ئیب‌نو ئیسه‌ق ﷺ ده‌فه‌رموێت: (کاتێ خ‌وای گه‌وره نوێژی له‌سه‌ر پیغمبەر ﷺ فەرز کرد له‌و سه‌ری شاری مه‌که‌وه جبریل ﷺ هات بۆ‌لای پیغمبەر ﷺ و پاژنه‌ی پ‌ییدا به زه‌ویدا و له‌ویدا کانی یه‌که هه‌لقولاو له‌و کانی یه جبریل ﷺ ده‌ست نوێژی ش‌ورد و پیغمبە‌ریش ﷺ سه‌یری کرد که چ‌ون ده‌ست نوێژ ده‌ش‌وریت و ئە‌ویش به هه‌مان ش‌یوه ده‌ست نوێژی ش‌ورد و پاشان جبریل ﷺ نوێژی له پ‌یش چ‌اوی پیغمبەر ﷺ کرد) (١٠٤).

له ئوسامه‌ی کوری زه‌یده‌وه ﷺ: پیغمبەر ﷺ ده‌فه‌رموێت: ((عَلَّمَنِي جَبْرِيلُ الْوُضُوءَ)) واته: (جبریل ﷺ ده‌ست نوێژی ف‌ی‌ر کردم) (١٠٥).

(١٠٣) أخرجه: مالك (١٤٦/١)، والبخاري (٣٥٠)، ومسلم (٦٨٥)، وأبو داود (١١٩٨)، والنسائي (٢٢٥/١)، وابن حبان (٢٧٣٦)، وابن خزيمة (١٥٦/١)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (٣٦٢/١) وفي (دلائل النبوة) (٤٠٦/٢)، وابن هشام (٢٨٦/١) وقال محققه: إسناده حسن.

(١٠٤) أنظر: سيرة ابن هشام (٢٨٦/١)، و تاريخ الطبري (٣٠٧/٣)، البداية (٣٣/٣).

(١٠٥) أخرجه: ابن ماجه (٤٦٢)، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (٣٧٥) وفي (صحيح أبي داود) (١٥٩) وفي (السلسلة الصحيحة) (٨٤١).

ئەو موسولمانانەى لەسەرەتای ئیسلامدا موسولمان بوون

محمدی کورپی کەعب ﷺ دەفەرموئیت: (یەكەم كەس لەم ئومەتەدا موسولمان بوو لە خزمەت پەغەمبەردا ﷺ خەدیجە بوو وە ئەو دوو پیاووی یەكەم جار موسولمان بوون ئەبوبەكر و عەلى بوون)^(١٠٦)، ئیبراھیمی نەخەعی ﷺ دەفەرموئیت: (یەكەم كەسك موسولمان بوو بێت لە خزمەتی پەغەمبەردا ﷺ ئەبوبەكر بوو)^(١٠٧) بەلگەش بۆ ئەمە فەرموودەكەى پەغەمبەرە ﷺ كە كاتى ئەبو بەكریان زویرکرد، ئەبوبەكریش سكالای خۆی بردە لای پەغەمبەر ﷺ پەغەمبەریش ﷺ پرووی كردە هاوولەكانی و فەرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي إِلَيْكُمْ فَقُلْتُمْ كَذَبْتُمْ، وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ صَدَقَ، وَوَأَسَانِي بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ، فَهَلْ أَنْتُمْ تَارِكُوا لِي صَاحِبِي)) واتە: (خوای گەورە كاتى منى نارد بۆلای ئیوہەر هەر هەمووتان وتان: درۆ دەكەیت تەنھا ئەبوبەكر وتى تۆ راست دەكەیت و بەمال و نەفسى لە خزمەتمدا بوو ئایا ئیوہەر واز لە هاوولەكەم دەهینن بۆ من)^(١٠٨)، لە رپوایەتیکى تردا دەفەرموئیت: (یەكەم كەسك كە موسولمان بوو لە پیاواندا هاوولە پايەبەرز ئەبوبەكر بوو)^(١٠٩)، ئیبنو مسعود ﷺ دەفەرموئیت: (یەكەم كەسانك كە ئیسلام بوونی خۆیان ئاشكرا كرد حەوت كەس بوون: پەغەمبەرى خوا ﷺ، ئەبوبەكر، عەممارى كورپی یاسر، سومەییەى داىكى یاسر، صوھەیبى رۆمى، مىقداد، بیلال)^(١١٠).

بە كۆكردنەوہى هەموو رپوایەتەكان دەتوانریت بووتریت: یەكەم كەس لە پیاواندا

(١٠٦) أخرجه: أحمد (الفضائل) (٢٨٦) وقال محققه: إسناده حسن، والبيهقي في (الدلائل) (٤١٦/١).

(١٠٧) أخرجه: أحمد في (المسند) (٣١٧/٤) (١٩٣٠٦) وقال محققه: إسناده ضعيف، وفي (فضائل الصحابة) (٢٦٣) وقال محققه: إسناده صحيح، والترمذي (٣٧٣٥)، والنسائي (٨٣٩٢)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (٢٩٣٧) وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (١٠٣/٩): رواه أحمد ورجال أحمد رجال الصحيح.

(١٠٨) أخرجه: البخاري (٣٦٦١).

(١٠٩) أخرجه: أحمد في (المسند) (٣١٧/٤) وفي (فضائل الصحابة) (٢٦٣) وقال محققه: إسناده صحيح، وابن سعد في (الطبقات) (١٧١/٣)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (١٠٣/٩): رجاله رجال الصحيح.

(١١٠) أخرجه: أحمد في (المسند) (٢١١/١) (٣٨٣١) وقال محققه: حديث صحيح، وفي (كتاب فضائل الصحابة) (١٩١) وقال محققه: إسناده حسن، الترمذي (٢١٨٨)، والنسائي (٧٤/٢)، وابن ماجه (١٥٠)، وابن حبان (٧٠٨٣) وقال محققه: إسناده حسن، والحاكم (٣٤٩/٣) وصححه ووافقه الذهبي، وأبو نعيم في (حلية الأولياء) (١٤٩/١)، وابن سعد في (الطبقات) (٢٣٣/٣)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (١٧٠/٢)، وصححه إسناده الحافظ في (الإصابة) (٢٨٥)، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (١٢٢)، وحسنه ايضا الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (٨٦٣).

که موسولمان بوو بیټ ئه بوبه کر ﷺ بووه، یه کهم کهس له مندا لاندای عهلی کورپی ئه بو طالیب ﷺ بووه، یه کهم کهس له ئافرمتاندا که موسولمان بووه خه دیجه ﷺ بوو، پاشان ئوم ئه یمن و پاشان سومه یه، وه یه کهم کهس له مه والیه کاندای واته: هاو په یمانانی قوره میش موسولمان بوو بیټ زهیدی کورپی حاریسه بووه، و یه کهم کهس له عه بده گان (بیلال و عامری کورپی فوه هیره و ئه بو فوکه یه مه ولای سه فوانی کورپی ئومه یه و شه قرانی خزمه تکاری پیغمه مبه ر بوو ﷺ) (۱۱۱).

سه بارمت به ته مه نی نیامی عهلی ئه و کاته مندا ل بووه وه ک ریوا یه ته که ی یه عقوبی کورپی سینان ﷺ که ده فهرمویت: (نیامی عهلی کاتی که موسولمان بووه هه شت سالان بووه) (۱۱۲). ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده فهرمویت: (یه کهم پیاویک که موسولمان بووه له خزمه ت پیغمه مبه ردا ﷺ و باومری پی هیناوه نیامی عهلی بووه که کاتی ته مه نی ده سالان بووه) (۱۱۳).

ئیبنو عه باس ﷺ ده فهرمویت: (پیغمه مبه ر ﷺ ئالا که ی دایه ده ست نیامی عهلی ﷺ له جهنگی به دردا. له و کاته دا ته مه نی بیست سال بوو) (۱۱۴) واته سیانزه سالی ناو شاری مه که و هاتنی وه حی و دوو سالی ناو شاری مه دینه و هاتنی جهنگی به در ئه مه پانزه سال که واته ته مه نی پینج یا خود شه ش سالان بووه که موسولمان بووه (والله أعلم).

له و موسولمانه دیرینانه ی که له پیش هاوه ئه به ریزه گانی تره وه موسولمان بوون له خزمه تی پیغمه مبه ردا ﷺ: عه مری کورپی عه به س ﷺ خوی ده یگیریته وه سه بارمت به چۆنیه تی موسولمان بوونی: (که چۆن ها تووه بۆلای پیغمه مبه ر ﷺ و ناسیویه تی و که وتۆته گف تو گو له که ئیدا و وتویه تی: ئه ی محمد ئیستا کیت له که ئدایه له سه ر ئه م بیرو باومره؟ پیغمه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: [یه ک نازاد و یه ک کۆیله] واته: ئه و رۆزه ته نها بیلال و ئه بوبه کری له که ئدا بووه، و دوایی پیغمه مبه ر ﷺ پی رایه یاندووه که [بگه ریته وه بۆناو قه وم و هۆزه که ی تا خوی گه وره ئاینی خوی به رقه رار ده کات،

(۱۱۱) أخرجه: البخاري في (الفتح) (۳۴/۷) (۳۶۱).

(۱۱۲) أخرجه: الطبراني الكبير (۱۶۲)، وقال الحافظ في (فتح الباري) (۷۱/۷): رواه يعقوب بن سنان بإسناد صحيح.

(۱۱۳) أنظر: سيرة ابن هشام (۲۸۸/۱)، والبيهقي في (الدلائل) (۱۶۱/۲).

(۱۱۴) أخرجه: الحاكم (۱۱۱/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وحسنه الشيخ الألباني في (الإرواء) (۱۳۳/۸).

وہ عہری کوری عہبس ﷺ دہفہرمویت: (نہت بینی من چوارہم کہس بووم کہ موسولمان بووم له خزمہتی پیغمبردا ﷺ) (۱۱۵)، وہ لهو موسولمانہ بوو کہ ہہر لہسہرہتاوہ موسولمان بوو، عہبدوللای کوری مہسعودہ ﷺ کہ دہفہرمویت: (وہ لاهی من شہشہم کہس بووم کہ موسولمان بووم، ہیچ موسولمانیک نہبوو جگہ لهو شہش کہسہ نہبیت لہسہر زہویدا) (۱۱۶)، کہواتہ ئینو مہسعودیش ﷺ شہشہم کہس بوو کہ موسولمان بوو، سہرہتای موسولمان بوونی ئەوہ بووہ کہ کاتی شوانی مہر بوو خوی بۆمان دہگپریتہوہ و دہفہرمویت: (من گہنجیکی چالاک و وریا بووم شوانی مہرہکانی عوقبہی کوری موعیط بووم، ئەملہومراندن له شاخی بہرزی ئەجیادی پشت مہککە، پیغمبر ﷺ لہگہل ئەبوبہگردا ﷺ رپیان کہوتہ لای من و پی و تم: نایا ہیچ شیریکت لایہ تا بیخوینہوہ؟ منیش وتم: بہ لئ، بہلام من متمانہ پیکراوم و ہیچ شیرتان نادہمی چونکہ ئەوانہ مہری من نین و ناتوانم شیرتان بدہمی، دواي ئەوہ پیغمبر ﷺ فہرمووی: بزنیکم بۆ بہینہ بہران لی نہپہرہبیت و ہیچ شیری تیادا نہبیت؟ منیش جتیریکم بۆ ہینا (لہ ریواہیتکی تردا دوو سالان یان سی سالان بوو) ہینام و پیغمبر ﷺ دەستی ہینا بہ گوانیدا و دوعای کرد ہتا گوانی پر بوو لہ شیر و شیرہکەہی دۆشی، و ئەبوبہکریش چوو شتیکی ہینا و پیغمبر ﷺ شیرہکەہی دۆشی یہ ناوی، پاشان بہ ئەبو بہکری فہرموو: تیر بخۆرہوہ، پیغمبریش ﷺ خوی تیری خواردہوہو بہشی منیشی لئدا.

پاشان فہرمووی (گوانہکە): وەرہوہیەک و ہاتہوہ یەک وەکو یەکەمجار فہترہ شیری تیا نہما، پاشان دوا بہ دواي ئەوہی ئەمہم بینی لہ پیغمبر ﷺ، چوومہ خزمہتی و پیم وت: فیرم بکہ ئەو قورئان و وتہیہی کہ خواي گہورہ بۆ تۆی ناردوہوہ؟ پیغمبر ﷺ دەستی ہینا بہسہرمدا و فہرمووی: [خواي گہورہ رەحمت پی بکات تۆ بہ راستی مندالیکي فیرکراویت]، دہفہرمویت وەلاہی حہفتا سورہتم لہ دەمی پیغمبرہوہ ﷺ بیستووہ و لہبہرم کردووہ کہ ہیچ کہسیک لہو کاتہدا ئەو

(۱۱۵) أخرجه: مسلم (۸۳۲)، وأحمد (۱۱۲/۹)، والطبراني في (الأحاديث الطوال) (۱۱).

(۱۱۶) أخرجه: ابن أبي شيبة في (المصنف) (۱۱۴/۱۲)، والبخاري في (المعجم الكبير) (۸۴۰/۶)، و أبو نعيم في (الحلية) (۱۲۶/۱)، والحاكم (۳۱۳/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۷۰۶۲) وقال محققه: إسناده صحيح، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۲۸۷/۹): رواه البخاري والطبراني ورجالہ رجال الصحیح.

سورمه تانه ی له بهر نه بووه ته نها من نه بیت) (١١٧).

وه لهو هاوه له بهر پزانه ی تر که سه رمتا موسولمان بوون: نه بو زمری غیفاری ﷺ و خه بابی کوری نه رمت ﷺ ههروه ها [زوبیری کوری عوامیش که له ته مه نی ههشت سائیدا موسولمان بووه] (١١٨).

ئاشکرا کردنی بانگه وازی ئیسلام له شاری مه که هدا

سه رمتا بانگه وازی پیغمبر ﷺ به شیوه یه کی نهینی بوو له گه ل چه ند که سانیک ی که مدا بوو که متمانه ی پی ده کردن، و ئیسلامی پی راده گه یانندن. ئیبنو ئیسه اق ﷺ دمفه رمویت: (سێ دانه سال به م جووره بانگه وازی نهینی به رده وام بوو تا خوای گه و ره فه رمانی پی کرد که ئاینی خوا به رفه رار بکات و به ئاشکرا بیگه یه نیته بی باوه رانی قوره میش و ئاشکرای بکات له ناو خه لکیدا.

ئیبنو ئیسه اق ﷺ دمفه رمویت: پاشان خه لکان پۆل پۆل ده جوونه ناو ئیسلامه وه له پیاوان و ئافه رتانه وه تاوای لیها ت باسکردنی ئاینی ئیسلام زۆر باو بوو وه بووه گه توگو و باس له نیوان خه لکانی شاری مه که هدا، پاشان خوای گه و ره فه رمانی کرد به پیغمبر ﷺ که نه و ئاینه راسته ی ها تووه بو ی ئاشکرای بکات له ناو بی باوه ره کاندای و ئاینه که ی خو ی بگه یه نیته به خه لکی و بانگه وازیان بکات و پێیان رابگه یه نیته وه پیغمبر ﷺ سه رمتا سێ سال وه کو پیم گه یشتوو به نهینی ئاینی خوای گه یاندوو وه تا وه کو خوای گه و ره فه رمانی ئاشکرا کردنی پی گه یاند و نه و ئاینه ته ی نارده خواره وه که دمفه رمویت: ﴿ فَأَصْدَعُ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴾ (الحجر) ههروه ها ئایه تی: ﴿ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴾ ﴿ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ أَبْعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ ﴿ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴾

(١١٧) أخرجه: ابن أبي شيبة (٥١٠/١١)، وأحمد (٣٧٩/١) (٤٤١٢) وقال محققه: إسناده حسن، و الطيالسي (٣٥٣)، وأبو يعلى (٤٩٨٥)، والطبراني في (الكبير) (٨٤٥٦، ٨٤٥٥)، وأبو نعيم في (الحلية) (١٢٥/١)، والبيهقي في (الدلائل) (٨٤/٦)، وابن حبان (٦٠٥٤، ٧٠٦١) وقال محققه: إسناده حسن، وصححه ابن كثير في (البدایة) (١٩٥/٣)، والحافظ العراقي في (الإحياء) (٣٧٨/٢) وقال رواه أحمد بإسناد جيد، وقال الحافظ في (الإصابة) (٣٦١/٣)، (٧٢٤٣): رواه الطبراني و سنده صحیح، و صحیح إسناده الشيخ أحمد شاکر في (المستند) (٣٥٩٨، ٢١٠/٥) و حسن إسناده الشيخ الالباني في (صحيح السيرة) (ص: ١٢٤)، وقال الشيخ مقل في (الصحيح المسند) (٨٥٥): حديث حسن، واللفظ لابن حبان والطبراني.

(١١٨) أخرجه: الحاكم (٣٦٠/٣)، و صحیح إسناده الحافظ في (فتح الباري) (٨٠/٧)، و حسن إسناده أيضاً الشيخ الألباني في: (صحيح السيرة) (ص: ١٢٤).

﴿الشعراء﴾^(۱۱۹). واتہ: (سەرمتا عەشرمت و خیلە نزیکە کەت بەسزای خوا بترسینە، نەوہک و بزانتن کە ھەر لەبەر ئەوہ خەزمی تۆن لەسزا رزگار دەبن.. بانی میہرمبانی و سۆزت نەوی بکە بۆ ئەو بروادارانە ی کە پەپرەو بییت لێ دەکەن. ئینجا ئەگەر- ئەو خوا نەناسانە- یاخی بوون و بەگوێیان نەکردیت، پێیان بڵێ: بەپراستی لەھەموو کاروکردەو میہک کە ئێوہ ئەنجامی بدن من بەری و بیزارم و دنیاشین دەرەنجام دووچاری سزا دەبن).

لە ریوایەتیکی تردا دەفەر مویت: (پیغمبەر ﷺ ھەندێ لە خەزمانی (بەنی عەبدول موصلە لیب و بەنی عەبدول مەناف و بەنی نەو فەل و بەنی ھاشمی) کۆکردووە و بانگەوازی ئیسلامی سەرمتا پێ راگەیاندن وەکو خۆی گەورە ناگاداری کردووە: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ ﴿الشعراء﴾، وە ویستوو یەتی بیگە یەنیت بە خەزمە نزیکەکانی خۆی، (وەکو ئیمامی عەلی دەمیگێر پتەوہ)، و دەفەر مویت: (پیغمبەری خوا ﷺ بەنی عەبدول موصلە لیبی بانگ کرد و تاقمێکی زۆریان تیا بوو کە زۆرخۆر بوون و خواردنێکی زۆریان دەخوارد وە خواردنەو میہکی زۆریان دەخواردوہ، پیغمبەر ﷺ خواردنێکی زۆر کەمی بۆ دروست کردن، کە چەند مژدە جۆیەکی کەم بوو بۆی نامادە کردن و ھەر ھەموویان ھاتن و تیر لەو خواردنەیان خوارد و ناویکی یەگجار زۆریان خواردوہ و ھیشتا ناوہکە و نانەکە ھەر وەکو خۆی مابووہ وە و ھیچی لێ کەم نەبوو بووہوہ، دوای ئەوہی تیریان خوارد پیغمبەر ﷺ پێی فەر موون: ((یا بنی عبدالمطلب إني بُعثت إليكم خاصةً وإلى الناس عامةً.....)) واتہ: ئەی کورانی عەبدالمطلب خۆی گەورە منی بە تاییبەت ناردووہ بۆلای ئێوہ و بۆلای خەلکانیش بە گشتی، و ئەم نیشانە یە ی کە ئێوہ ببینیتان نیشانە یەکی بەسە بۆ ناسینی من، کێ لە ئێوہ ھەلدەستی و پەیمانم دەداتێ کە برام بییت و ھاوہلم بییت؟ دەفەر مویت: ھیچ کەس ھەلنەسا، ئیمامی عەلی دەفەر مویت: من لە ھەموویان بچوکتەر بووم ھەستام و پیغمبەر ﷺ فەر مووی دانیشە سێ جار ئەمە ی وتەوہ، دوای سێ جارە کە کەس نەبوو ھەستام و پیغمبەر ﷺ دەستی خستە ناو دەستم)^(۱۲۰)

(۱۱۹) أنظر: (سيرة) لابن هشام (۲۹۵/۱)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۱۷۵/۲).

(۱۲۰) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۵۹/۱) وفي (كتاب فضائل الصحابة) (۱۲۲۰) وقال محققه: إسناده صحيح، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۳۰۲/۸): رواه أحمد ورجاله ثقات، وقال الشيخ الألباني في: (صحيح السيرة) (ص: ۱۳۶) إسناده جيد.

واته: په یمانی لئ و مرگرتم، دوا به دواى نهوه پیغمبر ﷺ و هکو سهرمتای گه یاندنی بانگه وازی نیسلام له شاری مهککه چووہ سهر ته پوښکلهی صهفا و نه م بانگه وازدی ناراسته ی دانیشتوانی مهککه کرد:

ثیبنو عهباس ﷺ دمهفرمویت: (کاتئ خواى گه وره نایه تی) ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (الشعراء) ی نارده خواره وه پیغمبر ﷺ چووہ سهر ته پوښکلهی صهفا و هاواری کرد (واته دمنگی بهرز کرده وه تاکو خه لکی گوئیان لئ بیت و به ناگا ببنه وه) خه لکی له ناو خوئیاندا وتیان: نهوه کړیه هاوار دهکات؟ وتیان: نهوه محمده، دواى نهوه ی لئى کؤبوونه وه و پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَيْلًا تَخْرُجُ مِنْ سَفْحِ هَذَا الْجَبَلِ، أَكُنْتُمْ مُصَدِّقِيٍّ؟.....)) واته: نایا بیتان رابگه یه نم که چند نه سب سواریک له ویدیوی نهو شاخه وه خوئیان ناماده کردووه بو په لاماردانتان ئیوه هه واله که ی من به راست دزمان؟ وتیان: به لئ ئیمه به هیج جوړئ درؤمان لئ نه بی نیویت، پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((فَأَيُّ نَذِيرٍ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ...)) واته: ناگادار بن من ناگادار که ره و میه کم بو ئیوه له پیش سزایه کی سه ختی خواى گه وره که بگات به ئیوه، پاشان نه بوله هب له ناو هه موویاندا وتی: دهسته کانت بشکی و وشک بیت بو نائمه ئیمه کؤ کردو ته وه به م به یانی یه، دواچار خواى گه وره ش نه م سورمه تی دابه زانده: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (المسد) (۱۴۱). واته: یا خوا هر دوو دهسته گانی (أبولهب) به برین جن و تیابجن خو تیاش چوو.

نه بو هوریره ﷺ دمهفرمویت: (کاتئ خواى گه وره نهو نایه ته ی: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (الشعراء) ی نارده خواره وه بو پیغمبر ﷺ قورمیشی هه موو بانگ کرد و کؤبوونه وه، به تایبه تی و به گستی قسه ی له گهل کردن وه دهقی فهرمووده که ی پیغمبر ﷺ به م جوړه بوو بیئى فهرموون: ((يَا مَعْشَرَ قُرَيْشِ! اشْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ اللَّهِ، لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، يَا مَعْشَرَ بَنِي كَعْبِ بْنِ لُؤَيٍّ، أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ.....)) واته: (هو کورانی قورمیش خوئان بکړنه وه له خواى گه وره، من هیج شتیکم پی ناکریت بوئان له قیامه تدا له بهرامبر خوادا (واته: تنها خزمایه تی نیوان من و ئیوه هیج

(۱۲۱) أخرجه: البخاري (۴۷۷۰)، ومسلم (۵۰۷)، وأحمد (۲۸۱/۱)، والترمذي (۳۳۶۳)، والطبري (۳۱۹/۲)، والبغوي في (شرح السنة) (۳۷۴۲)، وابن منده (۹۵۰)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۱۸۱/۲)، وابن حبان (۶۵۰۰) وقال محققه: إسناده صحيح على شرطهما، وابن سعد في (الطبقات) (۱۳۲/۱).

سوودیكتان پێ ناگهیهنیت، ئەگەر باومر نەهینن)، هۆ کوپانی کهعبی کوپری لوئەى خۆتان رزگار کەن لە ناگر من هیچم پێ ناكریت بۆ ئیوه لە قیامەتدا لای خوای گەورە، هۆ کوپانی موپەى کوپری کهعب خۆتان رزگار کەن لە ناگر من هیچم پێ ناكریت بۆتان لای خوای گەورە، هۆ کوپانی عەبدل شمس خۆتان رزگار بکەن لە ناگر من هیچم پێ ناكریت بۆتان لای خوا لە رۆژی قیامەتدا، هۆ کوپانی عەبدول موصلیب خۆتان رزگار بکەن لە ناگر من هیچم پێ ناكریت بۆتان لای خوا لە رۆژی قیامەتدا، هۆ عەباسی کوپری عەبدول موصلیب من هیچم پێ ناكریت بۆت لای خوای گەورە، هۆ صفیهی پوری پيغهمبەر ﷺ هیچم پێ ناكریت بۆت لای خوای پەروەردگار، هۆ فاطمه كچی لە مأل و سامانم چیت دەوێت بیبه و خۆت بپاریزه لە ناگر، هیچم پێ ناكریت بۆت لای خوای گەورە تەنھا ئەو پەيوەندی یه خزمایەتی یه ههیه لە نیوانماندا و ئەویش به مافی خۆی دەگهیهنم^(١٢٢).

لە رپوایهتەکهی قوبهیسە و زوهیری کوپری عەمر ﷺ دا دەفەرمویت: (كاتێ خوای گەورە ئایەتی: ﴿وَأَنْزِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (الشعراء) ی دابهزاند بۆ پيغهمبەر ﷺ چوو لای كۆمهله بەردیكى شاخهكەوه و چوو سەر هەرە بەرزترین بەردیان و هاواری کرد: هۆ کوپانی عەبدالمناف من ئاگادار كەرەوم بۆ ئیوه، نمونەى من و ئیوه وهكو نمونەى پیاویك وایه كه دوژمنی بینیه و رای كردوو بۆ ئەوهی خزمانی لێ ئاگادار بکاتەوه و ترساوه لەوهی كه دوژمنانی پیش بکەوێت و هاوار دەكات و رادهكات هۆ بهیانیتان، هۆ بهیانیتان، بۆتان هاتن، بۆتان هاتن، منیش به ههمان شیوه بۆ ئیوه.....^(١٢٣).)

لە رپوایهتێكى تر دا قەتاده ﷺ دەفەرمویت: (پيغهمبەر ﷺ چوو سەر تەپۆلكەى صەفا و هەموو تیرەکانی قورەیشی بانگ کرد بۆ ئایینی خوا و ئاگاداری کردنەوه و هەرەشەى لێ کردن لە تورپیی خوای گەورە، بەلام هەندیک لەوان وتیان: ئەم هاوڵەتان شیت بووه، و لە شهوهوه و رپینەى كردوو تا بەره بهیان، پاشان خوای

(١٢٢) أخرجه: البخاري (٤٧٧١، ٢٧٥٣)، ومسلم (٥٠٣، ٥٠٨)، وأحمد (٣٣٢/٢)، والدارمي (٧٦١/٢) وفي (٢٦٣٢)، والنسائي (٢٤٩/٦)، والترمذي (٣١٨٥)، والبخاري في (شرح السنة) (٣٢٩/١٣)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (٢٨٠/٦)، وابن حبان (٦٤٦).

(١٢٣) أخرجه: أحمد (٦٠/٥)، ومسلم (٥٠٥).

گهوره ئەم نایه تهی دابهزاندا: ﴿أَوَلَمْ يَنْفَكُوا مَا بَصَحِهِمْ مِنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (الأعراف) (١٤٤) واته: نایا بیر ناکه نه وه که هاوه له که یان به هیچ جۆریک جنۆکی له گه لدا نی یه و شیت نی یه تهنا ئەوه نه بیت ناگادار که ره مویه و هه ره شه کاریکی ناشکرای خوای گه مویه بۆلای خه لکان).

بەم شیومیه بۆ یه که مجار قوریش له خودی پیغمبهر مه ﷺ ئەم وشانه ده بیستن (خۆتان رزگار کهن له ناگر!!) ههروهها (من پیغمبهرم بۆلای ئیوه)، وه بیستنی مقومقوی موسولمانان له ناو خۆیاندا سه بارمت به راگه یاندنه کهی پیغمبهر ﷺ، و رو نکر دهنه وهی ناینی بی باومرپان، که ئەو بتانهی ئەوان ده یان په رستنیکی بووچه و هیچ قازانج و زهر مریکی به ده ست نی یه، و هیچ پیروزییه کی تیدا نی یه، و نابی به هیچ جۆریک لییان بترسین و ئەویش به ردیکه وه که ئەو به ردانهی که خوای گهوره دروستی کردوون بۆ به رزه وهندی مرؤف، نه که خۆیان به لکو باوک و باپیرانیشیان گومرا و سه رلیشو او و نه قام بوون، وه تهنا ناینی خوای گهوره ناینی پیغمبهره ﷺ وه ئەو ناینانه ی تر هه مووی بووچن، بی باومرپه کان به م شیومیه نه یان ده زانی چی بکهن، بۆیه سه رهتا که وتنه گه توگۆ و شه ره قسه و ده مه قاله وه به هه موو شیومیه که رتگریان ده کرد، له به رامبه ر پیغمبهر ﷺ و ناینی ئیسلامدا. چونکه ده یانزانی ئەم دینه تازمیه ده بیته هۆی له ناو بردنی پیگه ی ناینی قورمیش و له ناو بردنی به رزه وهندیه ناینیه کانیان، بی باومرپه کان زۆر که له ره قانه سوور بوون له سه ر مانه وه یان له سه ر بیرو باومره پوچه که ی خۆیان و باوک و باپیرانیان، بۆیه سه رهتا کۆبو نه ومیه کیان ئە نه جامدا پیش ئەوه ی هه موو قافلە ی حاجیه کانی دوورگه ی عه رب بگه نه ناو شاری مه که که تا هه موویان یه که راو بووچوونیان هه بیت به رامبه ر به پیغمبهر ﷺ، وه لای هه موو حاجیه کان ناشکرای بکهن که ئەم کابراه کی یه؟ و چی یه؟ بۆ ئەوه ی یه کی له قورمیشیه کان نه لئ راست ده کات و یه کیکی تر بلتیت درۆ ده کات، تا وه کو هۆزه کانی عه رب گومانیان بۆ دروست نه بیت که ئەمانیش له ناو خۆیاندا گومانیان هه یه یه کی ده لئ وایه و یه کی ده لئ وانی یه.

ئیبنو ئیسه ق ﷺ ده یگرتیه وه له ئیبنو عه باسه وه ﷺ که فه رمویه تی: وه لیدی کوری موغیره و کۆمه لئ ناودار و سه رکرده ی قورمیشی له لا کۆبوونه وه، و وه لید ئەو

رۆژه له هه‌موویان به تهمهنتر و پایه به‌رزتر بوو وه نزیکی کاتی حه‌ج کرن هاتبوو، وه‌لید به کۆمه‌لی قورمیشی وت: ئەى کۆمه‌لانى قورمیش خۆتان دهمانن وا کاتی حه‌ج نزیك بۆته‌وه و پیاوانى عه‌رمب ده‌گه‌نه ئیره و بى گومان هه‌والى ئەو کابرایه‌ی که له‌ناوتاندايه پێیان گه‌یشتوو، له‌به‌ر ئەوه هه‌ستن تا يه‌ك بریارتان هه‌بیت و يه‌کتر به درۆ نه‌خه‌نه‌وه، بۆ ئەوه‌ی سبه‌ینى هه‌ندیکتان وته‌که‌ی پێچه‌وانه‌ی ئەوانى ترتان نه‌بیت، ئەوانیش وتیان: ئەى ئەبو عبدا‌لشمس تۆ؟ چى ده‌ئیت تا ئیمه‌ش ئەوه بلێینه‌وه؟

وه‌لید وتی: نه‌خیر ئیوه بلین و منیش گویتان لى ده‌گرم، يه‌کیکیان وتی: ده‌ئین فالجی يه‌! ئەویش وتی: نه‌خیر وه‌لاهی فالجی نییه و فالجی و فال گرهمان بینیه، و نه‌زمزه و نه‌وه‌سوه‌سه و نه‌وته‌ی بچوکی ناو کاهینانى لى ئاشکرایه، هیجى به موحه‌مه‌ده‌وه نى يه، يه‌کیکی تریان وتی: ده‌ئین شیته‌! ئەویش وتی: نه‌خیر شیت نى يه و شیتمان بینیه و ناسیومانه، نه‌ده‌ست وه‌شاندن و نه‌ چاوتروکاندن و نه‌که‌ف کردنى لئوى پێوه دیاره و نه‌وه‌سوه‌سه‌شى له‌گه‌لدايه، يه‌کیکی تریان وتی: ده‌ئین: شاعیره‌! وتی: نه‌خیر شاعیر نى يه و شیعیمان ناسیوه به‌ ره‌جه‌ز و ره‌وان بیژى و.....هتد، به‌ هیج جورێك وته‌کانى له‌ شیعیر ناچیت، يه‌کیکی تر وتی: ده‌ئین: ساحیره‌! وتی: نه‌خیر ساحیر نى يه، سیحرباز و سیحیره‌کانیشمان بینیه، نه‌ موحه‌مه‌د فوو ده‌کات و نه‌شتیش گری ده‌دات، وتیان: ئەى چى بلین؟ ئەى ئەبو عبدا‌لشمس تۆ شتی‌کمان بۆ بدۆزمه‌وه ئەویش وتی: وه‌لاهی وته‌کانى زۆر شیرینه و بناغه‌که‌ی زۆر ریشه‌داره و ره‌گی داکوتیوه و سه‌ره‌وه‌شى به‌ راستى پر فه‌ر و به‌هایه (و له وته‌ی مرؤف ناچیت) و هه‌ر شتی‌ك بلین به‌رامبه‌رى هه‌موو خاوه‌ن ئەقلێك دهمانیت که ئیوه هه‌لەن و درۆ ده‌که‌ن، و نزیکترین قسه‌ بکریت به‌رامبه‌رى ئەوه‌یه که بلین: سیحرباز نى يه به‌لام وته‌کانى سیحیره‌! سیحیری‌که له‌ که‌سانى تره‌وه وه‌رى گرتوو و هاتوو، به‌ سیحیری‌ك که پیاو له‌ براى خۆى ده‌کات و کور له‌ باوکی خۆى ده‌کات و پیاو له‌ زنى خۆى ده‌کات و پیاو له‌ خزمانى خۆى ده‌کات و ئازاوه دهنیته‌وه له‌ هه‌موو شوپنیک.

باشان قورمیشیه‌کان دلخۆش بوون به‌وه‌ی که شتیکیان ده‌ست که‌وتوو ئەویش پر و پاگه‌ندمیه‌کی درۆیه بۆ ناشیرین کردنى پيغمبەر ﷺ. ئەوه‌بوو که‌کاتى حه‌ج هات

کۆمەڵ کۆمەڵ ھەریەکەى چوونە سەر رینگەىەك لەو رینگایانەى کە حەجج پیاواندا تێدەپەڕین بۆ ناو شارى مەککە و لەولای رینگەکە دادەنیشان بۆ پێشوازی کردن لە حاجیەکان وە کە حاجیەکان بەلایاندا تێدەپەڕین بەسەرھاتەکەى پێغمبەریان ﷺ بۆ باس دەکردن و ھەمووشیان دەیان وت: ئەم کابرایە بەو شیوہیەى، تا ئەوہبوو خواى گەورە سەبارت بە تاوانکاری گەورە وەلیدی کورپی موغیرە ئەم ئایەتەى ناردە خواریووە کە دەفەرمویت: ﴿ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهْدُتٌ لَهُ تَهْمِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِينًا ﴿١٦﴾ ﴾ (المذثر) (١١٥) واتە: (لە من و لەو کەسە گەڕۆی دروستم کردوووە بە تەنیا خۆى، واتە: تا لە سکی دایکیا بوو نە مال، نە منال، نە ھیزو نە دەسەلاتی ھەبوو، کەچی مال و کورپشم دایەو ھەر بپروای نەھێناو چوو بە گز پەيامبەرەکەيشدا. مال و دارايیەکی زۆرم پێبەخشی (مەرو مالات، باخ و بیستانی جوان و دلگیر) وە کورانی ھەمیشە ئامادەو بەر دەست وە دونیام بۆ راخستبوو بە راخستنیکی تەواو، پاشان ئەوئەندە تەماعکارە ھەر بەتەمایە بۆی زیاد بەکەم..

لە رپوایەتیکى تردا دەفەرمویت: (وەلیدی کورپی موغیرە ھات و پێغمبەر ﷺ قورئانی بەسەردا خویندەووە ئایەتەى: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٠﴾ ﴾ (النحل)، وە دەرکەوت کە دلی نەرم بوووە بۆ ئیسلام، ئەم باسە گەيشتەووە بە ئەبوجەھل و ئەویش ھات بۆلای و پێی وت: مامە خزمانت دەیانەوویت ھەندیک پارت بۆ کۆبکەنەووە، وتی بۆچی؟ ئەبوجەھل وتی: بۆ ئەوہى پیت بدن، بۆ ئەوہى لەو قورئانەى کە بیستوتە پاشگەز بییتەووە!! وەلید وتی: قورەیش ھەموویان باش دزمانن کە من لە ھەموویان پارەدار ترم، ئەبوجەھل وتی: وتەىەك بلێ بەرامبەر بە موحمەد و قورئان تا خزمانت بزائن کە تۆ رازی نیت بە ئاینی موحمەد!! وەلید وتی: جا چی بلێم؟ وەلاھى پیاوتان تیا نی یە وەك من شارەزا بێ لە شیعەر و جۆرەکانی، وەلاھى ئەو فسانەى کە ئەو دەیکات رەونەقدارە و شیرینە، سەرەوہى پڕ بەرە، قەدەکەى ئەستورە

(١٢٥) أنظر: سيرة ابن هشام (٣٠٢/١)، والبيهقي في (الدلائل) (١٨٧/١)، والطبري في (التاريخ) (٣٢١/٢)، وابن كثير في (البدایة) (٦٣/٣)، و أخرجه أيضاً: الحاكم (المستدرک) (٥٠٧/٢) و صححه علی شرط البخاري و وافقه الذهبي، و وافقه أيضاً الشيخ الألباني في (صحيح السيرة) (ص: ١٥٩) وقال محقق (الشفاء) (٦٩٢): حديث حسن.

هر بهرز دهبیتهوه و ئهوهی خوار خوی تیک دهشکینیت و هیچ شتیک بهسهریدا بهرز نابیتهوه، ئهبو جههل وتی: خزمانت رازی نابن لیت تا وتهیهکی پی نه لیت!! وهلید وتی: ده لیم گهری تا بیرنکی لی دهکه مهوه، کاتیک بیر لی کردهوه وتی: ئه مه سیحریکه له کهسانیکی ترهوه فیری بووه، وه خوی گورهش ئه م نایه تهی ﴿ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ ﴾ (المدر دابه زاند) (١١٦).

دهمه قاله کردنی بی باوه رکان له گهل پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

هاوبهش پهیدا کهران و بی باوه رانی قورهیش لهسهرمتادا هاتنه دست و کهوتنه دهمه قاله کردن و موحاده له له گهل پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ، به هیچ جورنیک مه بهستیکی لیکولینه و میان نه بووه له گهل پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم تا بگه نه راستی، تنها هیوای سهرمتا و کوتایان ئه وه بووه بههر هویهک بووه و هر جوره وتهیهک بووه پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له که دار بکهن و ناینی خوا پهک بخهن، چه ندین ریگه یان گرته بهر ریگه کانیش به مجوره بوون:

یه کهم: له ئینو عه باسه وه ﷺ دهمه رمویت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم به قورهیش فهرموو: ((يا معشر قريش! إنه ليس أحدٌ يُعبدُ من دُونِ اللهِ فيه خيرٌ...))) واته: ئه ی کومه لانی قورهیش هر که سینک ده پهرستن جگه له خوا به هیچ جورنیک خیر و چاکه ی تیدا نییه، وه قورهیش باش ناگادار بوون که گا وره کان عیسی کورپی مه ریم ﷺ ده پهرستن بویه هاتن و دهمه قاله یان له گهل پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کردو پنیان وت: موحه مه د تۆ ده لیت عیسا پیغمبر بووه و بهنده یهک بووه له بنده چاکه کانی خوا به لام پهرستراویشه جگه له خوا گهر تۆ واده لیت که واته عیسا که شیان هیچ جوره خیرنکی تیدا نه بووه به پی و ته که ی تۆ، ئینجا خوی گوره ئه و نایه ته ی دابه زاند بۆ دهمکوت کردنی ئه وان که دهمه رمویت: ﴿ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا ءَأَلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ ﴾ (الزخرف) (١١٧). واته: قورهیش

(١٢٦) أخرجه: الحاكم (٥٠٧/٢) وصححه على شرط البخاري ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (١٩٨/٢) وصححه ايضا الشيخ الألباني في (صحيح السيرة) (ص: ١٥٩): على شرط البخاري.

(١٢٧) أخرجه: أحمد (٣١٧/١) (٢٩١٨) وقال محققه الشيخ الأرنؤوط: إسناده حسن، والطبراني في (المعجم الكبير) (١٥٢/١٢) (١٢٧٤٠)، و صح إسناده السيوطي في (لباب النقول) (ص: ١٨٩)، حسنه الشيخ مقبل في (الصحيح من

خزمانی پیغمبهری خوا ﷺ بوون پشتیان هه لکرد له پیغمبهر ﷺ و دههاتن موناغه شهیان له گه ل ده کرد سه بارمت به عیسا ﷺ و دمیان وت: تۆ ده لئی هه رچی یه ك جگه له خوا بپهرستریت به كه لك نایهت، خۆ عیسا به پئی وتی هه ندی له گاوره كان خوییه و هه ندیكیان به كوری خوی ده زانن و پهرستوو یانه جگه له خوا، خوی گه و ره پرونی كرده وه كه ئه مانه مه به ستیان لیكۆلینه وه نی یه له گه ل تۆ دا، و هه رو هها مه به ستیان گه یشتن به راستی نی یه ته نها ئه وه نه بی كه ده یانه ویت بی دهنگت بکه ن و دهمه قالهت له گه لدا بکه ن و به رپه رچت بده نه وه.

دوووه م: له ئیبنو عه باسه وه ﷺ دمفه رمویت: (کاتی ئه م نایه ته هاته خواره وه ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرِدُونَ﴾ (الأنبياء) واته: ئیوه و ئه وه ی ده پیه رستن جگه له خوی گه و ره هه ردوولاتان سوته مه نی دۆزه خن و پئی ده گه ن. ئیبنو عه باس ﷺ دمفه رمویت: بی باوه رانی قوره یش ئه مه یان زۆر به لاوه سه خت بوو، وتیان: محمد جوینی به خواکانی ئیمه داوه، یه کی له ناوداره کانیان كه ناوی ئیبنو زه عبه ری یه هاته لای قوره یش و پئی وتن: ئه وه چی بووه؟ وتیان: موحه مه د جوینی به خواکانمان داوه، وتی: چی وتوووه؟ وتیان: وتویه تی هه ر شتیك بپهرستریت جگه له خوا له گه ل په رستراوه كه ش هه ردووکیان سوته مه نی دۆزه خ ده بن، وتی: خه متان نه بییت من موحه مه دتان بۆ بی دهنگ ده كه م و خۆم دهمه قاله ی له گه ل ده كه م، وتی: بانگی بکه ن بۆم؟ ئه وه بوو بۆیان بانگ كرد و ئیبنو زه عبه ر پئی وت: ئه ی موحه مه د ئایا ئه مه ی تۆ ده یلیت تایبه ته به بته کانی ئیمه یان تایبه ته به هه موو شتیك كه په رستراوه جگه له خوی گه و ره؟ ئه ویش فه رمووی: ((بَلْ لِكُلِّ مَنْ عْبَدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عَزْوَاجٌ)) واته: به لئ بۆ هه موو شتیك كه په رسترا بییت جگه له خوی گه و ره. ئه ویش وتی: سویند به خوی كه عبه زالبووین به سه ریدا و برده مانه وه! باشه تۆ ده لیت عیسا به نده ی خوییه و پیاوچا که و فریشته کان به نده ی چاکن؟

پیغمبهر ﷺ فه رمووی: به لئ، ئه ویش وتی: كه واته گاوره كان عیسا ده پهرستن و جوله كه كان عوزمیر ده پهرستن و ئه ومانا كورانی به نی ته میم فریشته کان ده پهرستن

أسباب النزول (ص: ٢٠٥)، حسنه أكرم ضياء العمري في (السيرة الصحيحة) (١/١٦٣)، حسنه أيضاً الشيخ الالباني في (الصحيحة) (٣٢٠٨).

کہواتہ ہر ہمموویان لہ دۆزہ خدان (عیسا و فریشتہ و عوزیریش)!! دانیشتووایی
 مہککہ زۆر خوشحال بوون بہم وتہیہی ئیبنو زعہبہر وہ وتہکہ کہوتہ دەمی ہہموو
 خہلکی مہککہوہ و ویستیان بہمہ بہر بہرچی پیغمبر صلی الله علیه و آله بدہنہوہ، تا خوای گہورہ
 ئەو نایہتہی دابہزاند کہ دەفہرموویت: ﴿إِنَّ اللَّيْلَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِمَّا أَحْسَنَ أَوْلِيَاءِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ
 ﴿۱۸۸﴾ (الانبیاء) ^(۱۲۸) واتہ: ئەوانہی پیش وەخت لەلایەن ئیمەوہ مژدەیی چاکیان پیدراوہ
 ئەوانہ دوورن لە دۆزەخ > کہواتہ ئەوان بئ ئەقل بوون، چونکہ پیغمبر (عیسا
 و عوزیر) بہ ہیج جۆریک رازی نەبوون کہ بہرسترین، وہ فریشتہ و پیغمبەران
 بەرین لەو ھاوبەش پەیدا کەرانہ، ئەوہ کاری ئەو بئ باومرانیہ کہ ئەوانیان
 کردووہ بەجیی تەکاکردن و کردووایان بہ ھاوبەشی خوا بەنەزانین.

سپہہم: لە ئیبنو عەباسەوہ رضی اللہ عنہ دەفہرموویت: پیاوانی (قورہیش چوون بۆ لای
 جولہکەکان و پەیوہندیان پێوہ کردن و پێیان راگەیانندن و وتیان: شتیکمان پێ بلێن
 تا لەم پیاوہی بپرسینہوہ و دزایەتی ئەم پیاوہی پێ بکەین. جولہکەکان وتیان: بچن
 پرسیاری رۆحی لێ بکەن، ہاتنہوہ پرسیاری رۆحیان لێ کرد ئینجا خوای گہورہ
 نایہتی: ﴿وَسْتَلُّونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۸۵﴾ (الإسراء) ^(۱۲۹)
 ناردہ خواری و روونی کردوہ کہ رۆح شتیک نادیارہ (غیب) پەیوہندی تەنہا بہ
 خوای گہورہوہ ھەیہ و کەس لێ ی حالی نی یہ.

چوارەم: ھەر لە ئیبنو عەباسەوہ رضی اللہ عنہ دەفہرموویت: (عاصی کوری وائیل ہاتہ
 خزمەت پیغمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم و پارچہ ئیسکیکی رزیوی لەو پەری شاری مہککہوہ دۆزیوہوہ
 بہ دەستیوہ گرتوو، وہ لە بەردەم پیغمبەردا صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم پروانی ھەتا بوو بہ خۆل ئینجا
 وتی: ئەی محمد ئایا خوا کەی تۆ ئەمہ زیندوو دەکاتہوہ دوای ئەوہی بووہ بہ خۆل؟
 پیغمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم فہرمووی: ((نعم يبعثُ الله هَذَا، ومِيتِكَ ثُمَّ يُدْخِلُكَ جَهَنَّمَ)). واتہ: بەلێ

(۱۲۸) أخرجه: الطحاوي في (مشكل الآثار) (۴۳۲، ۴۳۱/۱)، والطبراني في (المعجم الكبير) (۱۵۳/۱۲) (۱۲۷۳۹)، والحاكم (۳۸۴/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وقال ابن القيم في (شفاء العليل) (ص: ۶۵): إسناده صحيح، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند من أسباب النزول) (ص: ۱۵۳): حديث صحيح لغيره.

(۱۲۹) أخرجه: أحمد (۲۵۵/۱)، والترمذي (۳۱۴۰) وقال حديث حسن صحيح، والحاكم (۵۳۱/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۲/۲۶۹)، وابن حبان (۹۹) وقال محققه: إسناده حسن، وقال الحافظ في (الفتح) (۴۰۱/۸): رجاله رجال الصحيح رجال مسلم، وصح إسناده الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۵۱۰)، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۶۱۵): صحيح على شرط البخاري.

خوا ئەمه زیندوو دهکاتهوه و پاشان دمت مرینئ و پاشان زیندووت دهکاتهوه پاشان دهتخاته ناو دۆزهخهوه، دمهفرمویت به هوی ئەمهوه بوو خوی گهوره ئەم نایهتهی دابهزاند: ﴿أَوْلَئِنَّ الْإِنْسَانَ لَأَنَا خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿۷۷﴾ وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسَى خَلْقَهُ، قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿۷۸﴾﴾ (یس) (۱۳۰). واته: نایا ئەو مرؤفه که ئینکاری تواناو دسهلاتی خوا دهکا لهسەر زیندوو بوونهوه نهیزانیوه که ئیمه ئەومان له تنۆکه ئاوئیکی قیزهون دروستکردوه؟ کهچی وا ئیستا — له باتی سوپاسگوزاریی — دوزمنئیکی ئاشکرایهوه، نکولی زیندوو بوونهوه دهکات!! مهسهل و نموونهیهکی بۆ هینایینهوهوه، ئینکاری دسهلاتی ئیمه ی کرد بۆ زیندووکردنهوهی ئادهمیزادو جن، وه دروستبوونی خوئی له بیر کرد!

پینجههه: له عهبدوللای کوری موسلمی چهزهرمهیهوه ﷺ دمهفرمویت: (دوو خزمهتکاری خه لکی نهجرانی یه مهنمان لایوو، یه کیکیان ناوی یه سار بوو ئەو یتریان ناوی جهبر بوو. له ریوایهتیکی تردا (خهیر)ی ناو بوو دمهفرمویت: ئەمانه ئیشیان بۆ دهگردین و شمشیریان بۆ تیز دهگردین، و بۆیان پاک دهگردینهوه وه کتیبیکیان هه بوو، له ریوایهتیکی تردا (تهورات) بوو که بهزمانی خویمان نوسرابوو (واته: به عیبرانی) دهیان خویندهوه و دهوریان دهکردهوه، پیغمبر ﷺ به لایاندا تیدهپهیری و گوئی ی لئ دهگرتن، هاوبهش پهیدا که رهکان وتیان: موحه مهده لهو دوو کهسهوه فیربوووه و فییر دهبیت.

(له ریوایهتیکی تردا دهیان وت: کابرای عابدی چهزهرمی فییری دهکات و دهچیت بۆ لای ئەو گوئی دهگریت و فییر دهبیت) له ریوایهتیکی تردا وتیان: (ئیمه دهمانین که ئەوه به هیچ شیوهیهک لای خواوه نی یه به لکو ئەو دوو مناله فییری دهکهن) خوی گهوره ئەو نایهتانهی دابهزاند که دمهفرمویت: ﴿وَلَقَدْ نَعَلْنَا أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّلسَانِ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿۱۰۳﴾﴾ (النحل) (۱۳۱).

(۱۳۰) أخرجه: عبدالرزاق في (المصنف) (۲۴۹۸)، والطبري: ۲۱/۲۳، وابن هشام في (السيرة) (۳۷۶/۱)، وابن أبي حاتم كما في (تفسير ابن كثير) (۵۸۱/۳)، والحاكم في (المستدرک) (۴۲۹/۲) وقال حديث صحيح على شرط الشيخين و لم يخرجاه ووافقته الذهبي، و عزاه السفاريني في (اللوامع) (۱۵۸/۲) إلى ابن منذر وابن جرير و الأسماعيلي و الضياء وابن مردويه و البيهقي في (البعث)، وقال الشيخ الألباني في (صحيح السيرة النبوية) (ص: ۲۰۰): سنده صحيح مرسل.

(۱۳۱) أخرجه: الطبري في (التفسير) (۱۷۹/۱۴)، وابن أبي حاتم كما في (لباب النقول) (ص: ۱۳۴)، والحاكم (۳۵۷/۲) وصححه ووافقته الذهبي، و صحح إسناده الحافظ من طريق البغوي كما في (الإصابة) (۴۴۷/۲) (رقم: ۵۳۶۱)، و صحح إسناده العمري في (السيرة الصحيحة) (۱۶۵/۱) من طريق بحشل في (تأريخ واسط) (ص: ۴۹).

کہ و ابو بوی بی باومرہ کان بی عقل بوون چونکہ ئہو دوو مندالہ تہوراتیان بہ عیبرانی دہخویندہوہ و عہرب بہ ہیج جۆرئک لئیان تئیندہدہگہیش، وہ ئہو دوو مندالہ بی دہجیت کہ سہرتاسہری بہہلہ خویندبیتیانہوہ چونکہ عیبرانی یہکیکہ لہہرہ زمانہ کۆنہکان کہ عہربہگانیش نہیان زانیوہ ج جای پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نہ خویندہوار کہ تیپہریبیت بہلای دوو مندالدا، نایا لہوانہوہ فیربوہ؟ نہخیر! ئہم قورئانہی کہ خوا ناردویہتی نہعیبرانی یہو نہتہوراتہ بہلکو بہزمانیکی عہربی پارا و خوای گہورہ دای بہزاندوہ بۆلای پیغمبرہکہی ﷺ.

شہ شہم: لہ ئہبو ہورہیرہوہ ﷺ دہفہرموئیت: (بی باومرہ و ہاوبہش بہیداکہرانی قورہیش دہہاتن و دہیان کرد بہموجادلہ کردن لہگہل پیغمبرہدا ﷺ بہلام ئہم جارہیان لہ سہر مہسہلہی قہزاو قہدمربوو، خوای گہورہش ئہم نایہتہی دابہزانند: ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ رُجُومِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ (۱۸) ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ (۱۹) ﴿القدر﴾ (۱۳۴). واتہ: خوای گہورہ ہہرہشہی ئہوہی لی کردن کہ رۆژئک دیت لہسہر دم و جاو رادہکیشرین و بہرہو دۆزخ دہبرین و فہریش دہدرینہ ناویہوہو بییان دہوتریت: بجیزن گہرما وتینی سہقہر، ئیمہ ہہموو شتیکمان بہقہدمر دروست کردوہ.....

حہوتہم: ئیبنو عہبباس ﷺ سہبارمت بہو نایہتہی خوای گہورہ کہ دہفہرموئیت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَيْكَ آيَاتِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَكُمْ .....﴾ (الأنعام). دہفہرموئیت: (خوای گہورہ داواى ئہوہ دہکات ئہو نازہلانہی کہدہکرین بہقوربانى بۆ بتہکان لی مہخۆن، چونکہ ئہوانہ لہبہر خوا ئہنجام نہدراون و ناوی خواشیان لہسہر نہہینراوہ، دہفہرموئیت: موشریکہکان کردیان بہ دمہ قالی لہگہل پیغمبرہدا ﷺ سہبارمت بہم مہسہلہیش وتیان: ئہمہ وانییہ ئہوہی خوا کوشتووہتی و سہر نہبرراوہ (واتہ:مردار بۆتہوہ) ئہوہ مہخۆن، بہلام ئہوہی ئیمہ بہدہست سہری دہبرین بۆ بت بیت یان بۆ غہیری بت بیت ہہمووی بخۆن، پاشان خوای گہورہ ئہم نایہتہی دابہزانند: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ (الأنعام) (۱۳۳).

(۱۳۲) أخرجه: أحمد (۴۴۴/۲)، ومسلم (۶۶۹۴)، والترمذي (۲۱۵۷، ۲۲۹۰)، وابن ماجه (۸۳).

(۱۳۳) أخرجه: ابن جرير (۱۳۸۱۵)، والطبراني في المعجم الكبير (۱۹۲/۱۱)، والنسائي (۲۳۷/۷)، والترمذي (۳۲۷۷)، وابن ماجه (۳۱۷۳)، وأبو داود (۲۸۱۷)، والحاكم (۱۱۳/۴) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وصححه إسناده

هه شتەم: له ئیبنو عبباسهوه ﷺ دمهفرمویت: (کاتی خوای گهوره ئەم نایه‌تهی دابه‌زاند که دمهفرمویت: ﴿إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقُّومِ طَعَامُ الْأَثِيرِ ۝ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبَطْنِ ۝﴾ (الدخان) خوای گهوره پروونی کردهوه دارێک ههیه له ناوه‌پراستی دۆزه‌خدا که‌داری زه‌قومه و خواردنی تاوان بارانه، وه‌ک قورقوشمی تهاوه وایه و ده‌کریته ناو قورگیانه‌وه، وشه‌ی (زقوم) مانای پاروی (زل‌زل)ه له‌زمانی عه‌ره‌بیدا ئەبو جه‌هل وتی: ئەمانه‌ ده‌مان ترسینن به‌داری زه‌قوم پاشان زه‌قوم کێ ده‌ستی ده‌که‌ویت وهره باخواردنی چاک به‌ئینین و په‌نیر به‌ئینین و پاروی چاکی گه‌وره‌ی لی بخۆین^(۱۳۴).

ئەبو جه‌هل زۆر نه‌قام بوو، نه‌ی ده‌زانی خوای گه‌وره‌ چی بۆ ئاماده‌کردوووه له‌ دۆزه‌خدا وه‌ خوای گه‌وره‌ چۆن وه‌سف‌ی ئەو داره‌ی کرده‌وه ئەمه‌ ئەو پاروه‌ زلانه‌یه‌ که ئەو تێی گه‌یشتوووه، به‌لکو ئەمه‌ سزای هه‌ره‌ سه‌خته‌ که‌ چاوه‌پێی ئەو که‌سانه‌ ده‌کات سه‌ره‌پێچی فه‌رمانی خوا ده‌که‌ن.

نۆیه‌م: له‌ ئەنه‌سی کوری مالیکه‌وه ﷺ دمهفرمویت: (ئەبو جه‌هل دوعای کرد و وتی: خوايه‌ ئەگه‌ر ئەمه‌ راست، و ره‌وايه‌ و لای تو وه‌ هاتوووه‌ بۆلای موحه‌مه‌د خوايه‌ به‌رد ببارینه‌ به‌سه‌رماندا، پاشان خوای گه‌وره‌ ئەو نایه‌ته‌ی دابه‌زاند که‌ دمهفرمویت: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ ۝...﴾ (الأنفال). واته‌: چۆن خوای گه‌وره‌ سزایان ده‌دات له‌کاتی‌کدا تو له‌ ناو ئەواندا بیت^(۱۳۵).

ده‌یه‌م: له‌عائیشه‌وه ﷺ دمهفرمویت: (کاتی سوره‌تی ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝﴾ (عبس) هاته‌ خواره‌وه‌ پرووداوه‌که‌ی به‌م شیویه‌ بوو: سه‌بارمت به‌ نابینایه‌ک هاته‌ خواره‌وه‌ که‌ناوی عه‌بدو‌للاً کوری ئوم مه‌کتوم ﷺ بوو ده‌هاته‌ خزمه‌تی پیغمه‌بری خوا ﷺ وه‌ ده‌یوت: ئەی محمد ئاینی خوام نیشان بده‌ و فیرم بکه‌؟ پیغمه‌بر ﷺ له‌و کاته‌دا یه‌کێ له‌سه‌ر کرده‌کانی قورپه‌یشی لایوو که‌ ناوی (ئوبه‌ی کوری خه‌له‌ف)ه^(۱۳۶) وه‌ پرووی کردبووه‌ ئەو سه‌ر کرده‌یه‌ و زۆر به‌ هیوا بوو که‌ موسو‌ل‌مان بییت، و قسه‌ی بۆ ده‌کرد

الحافظ في (الفتح) (٦٢٤/٩)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح النسائي) (٤١٣٤) وفي (صحيح الترمذي) (٢٤٥٤) وفي (صحيح ابن ماجه) (٢٥٦٩)، و (صحيح أبي داود) (٢٤٤٤).

(١٣٤) أخرجه: النسائي في (التفسير) (٥٠٤) وقال محققه: حديث حسن، والبيهقي في (البعث) (٥٩٨).

(١٣٥) أخرجه: البخاري (٤٦٤٨).

(١٣٦) أخرجه: عبدالرزاق في (التفسير) (٣٤٨/٢) وفي رواية ابن هشام (٣٧٨/١) انها: الوليد بن المغيرة.

نهویش زوو و زوو دمیوت: ئەوی موحهمد فیرم که لهووی خوا فیری کردوویت، بهلام پیغمبهر ﷺ حەزی دەگرد ئەو بئ باومرە موسولمان بئیت، چونکه زۆر دەولەمەند و بهناوبانگ بوو، وه گۆرانکاریهکی زۆر پرووی دەدا به موسولمان بوونی ئەو بیاوه، بهلام ئوم مەکتومیش چاوی نابینیت ئەوه نازانیت بۆیه هەر دمیوت: موحهمد فیرم که، بهم شیومیه ئەمەندەوی وت: ئەوی موحهمد فیرم بکه تا پیغمبهر ﷺ بیزار بوو وه پرووی لئ و مرگیرا، وه ئەو جیگەیهشی به جیهیشت، و پاشان خوای گەوره رهخەوی له پیغمبهر ﷺ گرت و ئەو نایهتانهی له سەر دابهزاندا که دمفهرمویت: ﴿عَسَّ وَوَلَّكَ ۝۱﴾ (عبس) (۱۳۷). وه دەری خست که نابینایهکی موسولمان لای خوا زۆر بهپزتره له چاو ساغیکی بئ باومر، و مروونی کردوه که دمیوت پرووبکهیته ئەو نابینایه که به ویستی خۆی هاتوو، و داوا دەکات که فیریگریت، وه تۆ دمیوت پشت هەلبکهیت لهو بئ باومرە که دانیشتوو و به وردی قسەوی بۆ دەکهیت تهنها لهبەر ئەووی قەناعەت بکات کهواته، سەرکهوتنی ئاینی خوا به هەزارهکانه وهک پیغمبهر ﷺ دمفهرمویت: ((هل تُنْصَرُونَ وَ تُرْزَقُونَ إِلَّا بَضْعَانِكُمْ)) (۱۳۸) واته: خوا رزقتان زیاد دەکات یان سەرکهوتنتان بپدەبه خشیت خۆ بههۆی به هیزهکانتانهوه نی یه بهلکو به هۆی موسولمانه لاوازه هەزارهکانهوه سەرتان دەخات.

یانزەهەم: موشریکهکان دەیان وت: هەق ئەگەر هەق بئیت دەبوو بیاو ماقولان دواى بکهویت، نهک هەزارو چهوساوهکان که نهفامن و نازانن هەق چۆنه. بۆیه موشریکهکان وایان دەزانی که هەق تهنها دمیوت بیاو ماقولان و دەولەمەندان و گەورهکانی لهگەڵ دابئ ئینجا بئى دەوتریت حەق بۆیه موشریکهکان دەیان وت: ﴿وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝۳۵﴾ (سبا) واته: ئیمه سامانمان لهوان زیاتره کورمان لهوان زیاتره چۆن دمیوت له ئیمه باشتربن.

وه دەیان وت: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ عَظِيمٍ ۝۳۱﴾ (الزخرف) واته: ئەو قورئانه گەر راست بوايه دەبوو دابهزیایه بۆ سەرکردهی مهککه که وهلیدی کورپی مهغیره، یان بۆ عورووی کورپی مهسعودی سهقهفی که سهروکی طائیفه نهک دابهزیت بۆ نهخویندهواریکی بئ دایک و باوک.

(۱۳۷) أخرجه: الترمذي (۳۳۱)، وأبو يعلى (۴۸۴۸)، والحاكم (۵۱۴/۲) وصححه على شرطهما، والطبري (۵۰/۳۰)، وابن حبان (۵۳۵) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۵۱).

(۱۳۸) أخرجه: أحمد (۱۷۳/۱)، والبخاري (۲۸۹۶).

وه ئهيان وت: ﴿.....لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ.....﴾ (١١) ﴿(الأحقاف) واته: ئهه ئايينه ئهگهه خيڤرى تيا بووايه ئه مانه پيش ئيمه نه ده كه وتن چونكه ئيمهش عه قلمان هه يه و پيشيان ده كه وتن له باومر بوونمان پى و كاتيك موسولمانان به لادا تيده پهرى رايان ده بووارد و گالتهيان پى ده كردن.

ئهيان وت: ﴿.....أَهْتُولَاءَ مَنِ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا.....﴾ (١٣) ﴿(الأنعام) واته: ئهوانه ن كه خوا منه تى كردوه به سهرياندا و هه ئيبزار دوون رينموني كردوون ئهوانه مرؤفن ئهوان به هه شتى يه كانن بهم شيويه زوو زوو دهيان وت: ﴿قَالُوا أَنْزَمْنَا لَكَ وَأَتَبَعَكَ الْأَرْدَلُونَ﴾ (١٣٩) ﴿(الشعراء) واته: دهيان وت باومر پى جى به تو بهتئين تو كى دواتكه وتوووه هه موو هه زار و داماو و چه وساوه كانن.

بهه شيويه بى باومر هه كان زور خويان به گهورمتر دهمانى كه دابنيشن وه له دانيشتنه كه ياندا يهك دوو هه زارى تيا بيت بويه هاتنه لاي پيغه مبهه ﷺ ئهه پيشنارهيان كرد: له سه عدى كورپ ئه بو وه قاصه وه ﷺ دهفه رمويت (كؤمه لئيك له سه ركرده به ناوبانگه كانى قورميش تيبهر بوون به لاي پيغه مبهه ﷺ دا له كاتيكدا پيغه مبهه ﷺ دانيشتبوو له ناو موسولمانانى جوار دهورى خويدا كه برى تى بوون له (صوهيب و بيلال و عه مامار و ميقداد و ئيبنو مه سعود و سه عد كورپ ئه بو قاص) كه هه هه موويان هه زار و بى دهرمتان بوون، موشريكه كان هاتن وتيان: ئه ي موحه مه د ئا ئه مانه ن كه خوا رينموني كردوون و پياو چاكن له ناو ئيمه دا، وه شاينه رينمايى نين، ئايا له خزمانت دوور كه وتوووته وه به مانه رازى بوويت ئيمه شوين كه وتوى ئه وانه نابين، وه به هيج جورئيك قايل نين له گه ل ئه وانه دا دانيشين، وه ئه وانه ببن به شوين كه وته تى، وا چاكه دهرمان بكه يت لاي خوت وه دووريان بخه يته وه بانزىكى ئيمه نه كه ونه وه، ئه وانه پياويكى ناوها و ناوهان، پيغه مبهه ريش ﷺ وهك مرؤفئيك خه يالئيك كه وته دلئيه وه سه بارمت به و باسه خواى گه و ره ئهه ئايه ته ي دابه زاندا، كه دهفه رمويت: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَىٰ وَالْمَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ.....﴾ (١٤٠) ﴿(الأنعام) واته: به هيج جورئيك نابيت ئه وانه ي له خواى خويان

(١٣٩) أخرجه: ابن هشام في (السيرة النبوية) (٣٧٦/١).

(١٤٠) أخرجه: مسلم (٦١٩١)، وأحمد (٣٩٨٥)، وابن ماجه (٤١٢٨)، والطبراني في (المعجم الكبير) (١٠٥٢٠)، وأبو نعيم في (الحلية) (٣٤٦/١)، والطبري في (التفسير) (١٣٢٦٣)، والحاكم (٣١٩/٣) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وابن

له به یانیان و ئیواراندا داوا دهکەن وه تهناها هه موو شتیك له پیناوی خوادا جی به جی دهکەن هه رگیز بۆت نی یه له دانیشتنه کانی خۆتدا ده ریان بکهیت (واته: هه ر ئه وانه به رپزن، چونکه ئه وانه باومردارن)، وه خوای گه وره کاتئ به هه شتی نیشانی پیغمبهر ﷺ دا زۆر به ی ئه هلی به هه شت هه ژاره کان بوون.

دوانزه هه م: بئ باومره کان و هاوبه ش پهیدا کاره کان ده مه قاله یان ده کرد له گه ل پیغمبهردا ﷺ سه باره ت به هه موو ئایه تیک که ده هاته خواره وه، بۆیه کاتیک که ده ولته تی رۆم شکا و ده ولته تی فارسی ناگر په رست به سه ریاندا زالبوو، موشریکه کان زۆر خۆش حالبوون، پاشان سورته تی رۆم دابه زی وه خوای گه وره تیایدا روونی کرده وه که ئه نجامه که ی پیچه وانه ده بیت، ئه مان دیسان هاتنه وه بۆ ده مه قاله کردن له گه ل پیغمبهردا ﷺ، سه باره ت به م باسه ش ئیبنو عه باس ﷺ ده فهرمویت: (هاوبه ش پهیدا کاره کان زۆریان پئ خۆش بوو که خه لکی فارس سه رکه ویت به سه ر رۆمه کاندا، چونکه قوره ییش و فارسه کان وه ک یه ک بئ باومره بوون، به لام موسولمانان زۆریان پئ خۆش بوو که رۆمه کان سه رکه ون و زال ببن، چونکه موسولمانه کان و رۆمه کان خاوه نی کتیبی خوان، ئه مه باس کرا لای ئه بو به کر، ئه ویش چوو رایگه یاند به پیغمبهر ﷺ، وه پیغمبهریش ﷺ فه رمووی: ((أَمَّا إِنَّهُمْ سَيَغْلِبُونَ)) واته: له مه ودوا رۆمه کان زال ده بن، کاتئ خوای گه وره سورته تی رومی دابه زاند ده نگ و باس له و کاته دا گه رم بوو سه باره ت به وه ی کئ سه رده که ویت.

ئه بو به کر ﷺ چوو به کۆلانه کانی شاری مه که ده گه را و پئ ی رایگه یاندن، که له هه ندئ سائی دوا ییدا رۆمه کان سه رده که ون به سه ر فارسه کاندا. ئه بو به کر ئه مه ی لای هه ندئ له بئ باومره کانی قوره ییش گئیراپه وه، و ئه وانیش هاتنه لای ئه بو به کر وتیان: باشه ئه مه له نیوان ئیمه و ئیوه دا بیت که گوایه موحه مه د ده لئ رۆمه کان زال ده بن به سه ر فارسه کاندا له هه ندئ سالدای بۆ نایه ییت ئه بو به کر تا گره و بکه ین، ئه مه پئیش ئه وه ی که گره و حه رام بکریت ئه ویش وتی: باشه، ده فهرمویت وتیان: باشه له نیوان ئیمه و ئیوه دا ماوه یه ک دیاری بکه ئه گه ر سه رکه وتن به لای ئیمه دا

حبان (٦٥٧٣) وقال محققه: إنسانه صحیح علی شرط مسلم، وأبو یعلی (٨٢٦)، وحسن إنسانه الحافظ العراقي في (تخریج الأحياء) (٣٥٨/٢)، وقال الهیثمی في (مجمع الزوائد) (٢١/٧): رواه الطبرانی وأحمد ورجال أحمد رجال الصحیح غیر (کردوس) وهو ثقة، وصححه الشیخ الألبانی في (صحیح ابن ماجه) (٣٣٠) و(الصحيحه) (٣٢٩٧)، واللفظ للطبرانی ومسلم وابن حبان.

بوو ئەوە ئیمە ئەوەندەمان لیتان دەوێت، وە ئەگەر سەرکەوتن بۆ رۆمەکان بوو ئەوە ئیمە ئەوەندەمان دەدەین، دەفەرموێت ماوەی پێنج ساڵ یان دانا ئەبو بەکر هاتەووە بۆ لای پیغمبەر ﷺ و بۆی گیرایەووە، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: بۆ تۆزیک بەرزت نەکردەووە (سەعیدی کۆری جوبەیر فەرمووی واتای: (بَضَع) له خوار ژماره دەویمه) بێ باومرەکان بە ئەبویەکیان و ت: چەند ساڵ دابنێین لە نیوان ئیمە و ئیوودا ئەی ئەبو بەکر خۆت دەزانی (بَضَع) له سێ وە بۆ نۆیه نیوانیکمان بۆ دیاری بکە، ئەویش شەش سالی دیاری کرد، دوایی شەش سالەکش تێپەری و بە هیچ جۆریک رۆمەکان سەرکەوتنیان بە دەست نەهێنا ئەبو بەکر ناچار بوو هەموو پارە ی گروە کە یان بدات دەفەرموێت: ئینجا له سالی حەوتەمدا رۆمەکان زال بوون بە سەر فارسەکاندا و موسولمانەکانیش گلەیی ئەوەیان دەگەیان بە ئەبو بەکر کە بۆچی ئەم شتە ی وایکردوو، بۆچی وتوێتە (شەش ساڵ)؟ چونکە خۆی گەرە فەرموویەتی: ﴿ فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلِ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ (الروم) بەلام ئەوە بوو بە هەوایی سەرکەوتنی رۆم بە سەر فارسدا هەندیک تر له خەڵکان خۆی گەرە رێنمویی کردن بۆ ئیسلام^(١٤١).

سیانزەهەم: بێ باومرەکان جگە لەوانە سەبارەت بە ناو و سیفات (الاسماء والصفات) هەکانی خۆی گەرە ئەهاتن و دەمەقائیلیان دەکرد لەگەڵ پیغمبەردا ﷺ و بەرپەرچیان دەدایەووە:

ئیبنو مەسعود رضي الله عنه دەفەرموێت: (جاریکیان من له ژیر پەردە ی کەعبەدا بووم بیاویکی ئەقەفی خەلکی طائف، لەگەڵ دوو زاواکە ی خۆی کە خەلکی مەککە و قورەیشی بوون لەوێدا دانیشتبوون، و کەوتبوونە قسەکردن، و ئەوان زۆر قەلەو بوون لەگەڵ ئەو هەشدا بێ عەقڵ بوون، یەکیکیان وتی: تۆ بلیی خۆی گەرە ئەم هسانە ی ئیمە ببیستیت؟ ئەوی تریان وتی: ئەگەر دەنگ بەرزکەینەووە دەیبیستیت، بەلام ئەگەر دەنگ بەرزکەینەووە نایبیستیت، ئەوی تریان وتی: ئەگەر دەنگ

(١٤١) أخرجه: أحمد (٢٧٦/١)، (٢٤٩٥) وقال محققه الأناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين، والبخاري في (خلق أفعال العباد) (ص: ٢٤)، والترمذي (٣٢٤٥) وقال حديث حسن صحيح، والطبراني في (المعجم الكبير) (١٢٣٧٧)، والحاكم (٤١٠/٢) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وصح إسناده الحافظ في (الفتح) (٥١/١)، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (٢٥٥٢)، وصححه على شرطهما الشيخ مقل من طريق أحمد في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (٦٣٩).

بہر زکھینہوہ بیبیسیتیت ئەوا دەنگ نزمیش بکھینہوہ ھەر دەیبیسیتیت، وە ئەوی تریان وتی: بە خوا دەنگ بەرز بکھینہوہ ھەر دەیبیسیتیت وە نزمیشی بکھینہوہ ھەر دەیبیسیتیت، ئیبینو مەسعود ﷺ دەفەر مویت: ھاتمەوہ بۆلای پیغمبەر ﷺ و ئەم ھەوالم پئی راگەیاند وە خوا ی گەورەش ئەم نایەتە ی دابەزاند کە دەفەر مویت: ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (۲۳) ﴿فصلت﴾ (۱۴۶). خوا ی گەورە پوونی کردەوہ کە ئەوان گومانی خرابیان بردووە بە خوا، کەوایان زانیوہ خوا ی گەورە لە زۆربە ی ئیشەکانیاندا ناگای لێیان نی یە وە وتەکانیان نابیسیتیت، بەلام بەھە ئەدا جوون.

لەگەڵ ئەو ھەموو دەمەقَالَہ کردنە کە بەرامبەر بە پیغمبەر ﷺ ئەنجامیان دەدا لە ناخی دەروونیانەوہ باش دەیان زانی کە پیغمبەر ﷺ چی دەئیت وە باش دەیان زانی کە درۆزن نی یە وە چاکتر دەیانزانی ناینەکە ی ئاینی خوا یە و ھەقە ﴿وَحَدِّثُوا بِهَا وَأَسْتَفْتَهَا أَنْفُسَهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۱۱) ﴿النمل﴾، بەلام بەھوی فیز و خۆبەزل زانیان پێیان خۆش نەبوو کە بچنە پیزی بیلال و صوھەیب و باقی ھاوہلانی تری پیغمبهری خوا، لەگەڵ ئەو ھەشدا دەیان زانی ئەم قورئانە لای خواوہ ھاتووہ و پێیان خۆش بوو گوئی ی بۆ بگرن. سەعیدی کوری موسەھیب ﷺ دەفەر مویت: (لەنیوہ شەودا سئ سەر کردە ی ناوداری قورمیش کە بریتی بوون لە (ئەبو سو فیان، ئەخنەسی کوری شورەیق وە ئەبو جەھل) بەجیا بەدزی یەوہ دەجوون بۆلای مائی پیغمبهری خوا ﷺ وە ھەرسێکیان گوئیان دەگرت تابزانن موھەمەد لە شەو نوێژدا دەئیت چی، یەکیکیان دەجووہ پشتموہ و یەکیکی تریان دەجووہ ئەو لاترەوہ بئ ئەوہی کەسیان بەکەسیان بزائن، پیغمبەر ﷺ شەو نوێژی تەواو دەکرد یاخود دەخەوت یان نوێژی بەیانی دەکرد پاشان ھەلدەستان و ھیواش ھیواش بۆ ئەوہی کەس پێیان نەزانیت دەگەرانیوہ، سەیر لەوہ دابوو کە ئەمانە بەخەلگانیشیان دەوت: گوئی ی بۆ مەگرن، بەلام ھەر خۆشیان دەھاتن بەدزی یەوہ گوئیان بۆ دەگرت، وە خۆیان دەشاردەوہ، وە لە گەرانیوہدا لەپرێگە بەیەک دەگەشتن و ئەو بەوی دەوت: تۆ لەکوئی بوویت ئەویش بەوی تری دەوت: ئە ی تۆ لەکوئی بوویت، وە پەیمانیان دەدا

(۱۴۶) أخرجه: أحمد (۴۰۸/۱)، و عبد الرزاق في (المصنف) (۴۴۳/۱)، والبخاري (۴۸۱۷)، ومسلم (۲۷۷۵، ۲۹۶۰)، والترمذي (۳۲۴۹)، وابن حبان (۳۹۱، ۳۹۰) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، واللفظ للبخاري وابن حبان.

جاریکی تر نەینەنەو، دەفەرمویت: شەوی دووەمیش بەدزی یەوێ هاتنەو وەگۆییان گرت هەتا تەواو بوو بەقەدەری خوا هەرسێکیان لەیەك ئاشکرا بوونەو و سەر لەنوێ پەیمانیاں دایەو بەیەگتری، جاریکی ترو شەویکی تر نەینەن بۆ جاری سێیەم دیسان هاتنەو و گۆییان گرتەو هەریەکە ی لە سوچیەکەو دیسان زیاتر ئامادە باشیاں کرد بۆ ئەوێ ئاشکرانەن لای یەگتری بەلام هەر ئاشکرا بوون بە یەگتری.

ئەخەنەسی کۆری شورەیق بە خۆی و گۆچانەکە یەوێ کە پێی بوو چوو بۆ لای ئەبو سوفیاں تاکو رای ئەویش بزانییت بەرامبەر بەو قورئانە ی کە موخەمەد بۆی هاتووێ چی یە؟ ئەبو سوفیاں لە وەلامدا وتی: هەندئ شتم گۆی لئ بووێ باش تی ی گەیشتوو م چی یە و واتاکەشی چی یە؟ هەندئ شتیشم گۆی لئ بوو نازانم باسی چی دەکات وە مەبەستی لە چی یە؟ دوا ی ئەوێ ئەبو سوفیاں بە ئەخەنەسی وت: تۆ چی دەلێیت سەبارەت بەوێ کە گۆیت لئ بوو؟ ئەویش وتی: من وا تی دەگەم ئەمە حەق و راستی یە، پاشان لای ئەو رۆیشت و چوو بۆ مائی ئەبو جەهل و پێی وت: ئە ی ئەبۆلجەگەم راپو بۆچوونی تۆ چی یە بەرامبەر ئەوێ بیستوو تە؟ وتی: چیم بیستبیت ئیمە و کورانی عەبدول مەناف پێشبرکیمان بوو لە هەموو چاکە یە کدا، نانیان دەبەخشی ئیمەش نانمان دەبەخشی هەتاوێ وەك یە کمان لێهات و کەوتینە سەر ئەژنۆ وەکو دوو ئەسپ کە لە پێشبرکێ دابن بەیەکەو، ئەوان وتیان: ئیمە پیغمبەری کمان لە ناودا هە یە کە لە ئاسمانەو هەوائی بۆ دیت، ئیمە کە ی دەگەین بەو شتە ی ئەوان، نەخیر بە هیج جۆریک باومرێ پێ ناهینین ، و بە درۆی دەخەینەو، ئەخەنەس هەستاو بە جی ی هیشت^(۱۴۳).

لە ریوایەتێکی تردا دەفەرمویت: (ئەبو جەهل وتی: وەللاهی من باش دەزانم ئەوێ کە موخەمەد دەلێیت حەقە و راستە، بەلام یەك شت وام لئ دەکات باومرێ پێ نەهینم، ئەویش ئەومێ کە کورانی بەنو قوصە ی وتیان: پەردە ی کەعبە (ئەو پەردە یە کە دەدریت بە سەر کەعبە دا) ئەو ماف و سەرورم ی بە بۆ ئیمە یە؟ وتیان: باشە وتیان: سیقایەش (واتە: بە خشین ئاو بە حەجاج لە بیری زەم زەم) بۆ ئیمە یە وتیان: باشە، وتیان: نەخیر ئەو دوو سەرگردایەتی یە ی ئەنجومەنی

(۱۴۳) أنظر: سيرة ابن هشام (۳۳۹/۱) وقال محققاه: إنسانه مرسل، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۲۰۶/۲)، وقال الحافظ في: (الإصابة) (ص: ۶۱) ذكره الأهلبي في (الزهریات) بإسناد صحيح عن الزهري عن سعيد بن المسيب.

شورا (کہ ئەوان نەدوہیان پێ دەوت) دەبیت ہەر بۆ ئیمە بیت و ئەو پلە و پایانە بگرینە دەست و ئالاً ھەلگرتنیش لە جەنگدا ھەر دەبیت بە دەست ئیمەوہ بیت؟ ئیمەش وتمان: باشە. چ چاکە یەکیان دەکرد ئیمەش دەمانکرد تا کہوتینە سەر ئەژنۆ لە پیشبرکیدا بووین بۆ چاکە کردن. لە ناکاودا وتیان: ئیمە پیغمبریکمان لە ناودایە، بەلام نەخیر ھەرگیزا ھەرگیز بە گویتان ناکەین، چونکہ بە گوئ کردنمان پیشکەوتنە بۆ ئەوان وەللاھی ھەرگیز بە قسەیان ناکەین^(۱۴۴).

لە رێوایەتیکی تردا لە ئیمامی عەلییە علیه السلام دەفەرمویت: (ئەبو جەھل بە پیغمبر صلی الله علیه و آله وت: ئیمە دەزانین کہ تۆ پیاو چاکیکی و پەیوہندی خزمایەتی دەگە یەنیت، ئیمە نالیین: تۆ درۆ دەکە ی و بە درۆشت ناخەینەوہ، بەلام ئەوشتە ی کہ تۆ ھیناوتە ئەوہ درۆیە و ئیمە ئەوہ بە درۆ دەخەینەوہ، ئینجا خوای گەورە ئەو نایەتە ی دابەزاند کہ دەفەرمویت: ﴿ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكَذِبُونَ لَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴾ (الأنعام) ^(۱۴۵).

لەگەڵ ئەو ھەموو دزایەتی کردن و شەر و قسانەیان بەرامبەر بە پیغمبر صلی الله علیه و آله لەگەڵ ئەو ھەشدا زۆر بەبویری و بێ شەرمانە داوای ئەو سزایانە ی خویان دەکرد کہ پیغمبر صلی الله علیه و آله ھەرپەشە ی پێ دەکرد دژ بەوان. ئیبنو عەباس رضی الله عنہما دەفەرمویت: (ئەیان وت: ئە ی موحمەد کوا ئەو سزایە ی کہ تۆ ئیمە ی پێ دەترسینیت کوا بۆچی بەلە ناکەیت بۆ توشمان نابیت، تا خوای گەورە ئەو نایەتە ی دابەزاند کہ دەفەرمویت: ﴿ أَلَيْسَ لَنَا بِمَنَاجِدٍ أَفَعَدْنَا إِنَّا سَتَعْمِلُونَ ﴾ (الشعراء) ^(۱۴۶). واتە: ئەو بێ عەقلانە وا دەزانن سزای خوا وەکو سزای خەلک وایە و بەلە ی خۆگە یاندنی بۆ دەکەن.

ئازاردانی پیغمبر صلی الله علیه و آله له لایەن موشریکەکانەوہ

قورپیش دەستی کرد بە دزایەتی کردنی پیغمبر صلی الله علیه و آله سەرەتا بەباوەر نەبوون پێ ی و نزیك نەبوونەوہ لێ ی وە گوئ نەگرتن بۆ ی، ئینجا پرۆپاگاندەیان بۆ

(۱۴۴) أخرجه: البيهقي في (دلائل النبوة) (۲/۲۰۷)، وحسن إسناده الشيخ الألباني في (صحيح السيرة) (ص: ۱۶۲)

(۱۴۵) أخرجه: الترمذي (۳۰۶۴)، والحاكم (۲/۳۱۵) وقال: حديث صحيح على شرط الشيخين، وضعفه الذهبي و الشيخ

الألباني في (ضعيف الترمذي) (۳۰۶۴). (ئەمەش تەنھا لەبەر زانیاری ھیناومە).

(۱۴۶) انظر: السيوطي في (لباب النقول) (ص: ۱۸۳).

دروست دهکرد له ناو هۆزه عهرمه کاندای به تایبهتی یانزه لایه نه که ی شار ی مه که، ههر به وه شه وه نه وه ستان تا گه یشتنه نازاردانی خودی خۆی ﷺ به ههر جۆرێک له دهستیان هاتبیت و له توانایاندا بوو بیت در یغیان نه کردوو، ئه وه شمان له یاد نه چیت که پیغمبهر ﷺ مرۆفیک ی وانه بووه هه موو که سیک بتوانیت له شار ی مه که نه وه ی که دمه ویت بهرامبهر ی نه نجامی بدات، چونکه په کیک بوو له گه وره پیاوانی بهنی هاشم و ئه بو طالیبیش سه ر کردایه تی بهنو عه بدوله ناف و بهنی هاشم و بهنو قوصه ی ده کرد به هه رس ئ هۆزه که وه له وته ی ئه بو طالیب دهر نه ده چوون، وه ئه بو طالیب به هه موو توانایه کی په وه له پشتی پیغمبهر ﷺ بوو، ئه گه ر ئه م هۆکارانه خوای گه وره نه یخستایه ته گه ر بۆ پارێزگاری کردنی له سه ره تا وه دهیان گوشت، به لام خوای گه وره هه رده م پیغمبهر ی خۆی پاراستوو.

شپوه کانی به گژدا چوونه وه و نازاردانه ی که پیغمبهر ﷺ دوو چاری هاتوو له سه ر دهستی بی باوهره کان و هاوبهش په یدا که رانی قورمیش:

په که م: له ئیبنو عه باسه وه ﷺ ده فهرمویت: ((کاتئ خوای گه وره ئایه تی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝۱﴾ (المسد) ی دابه زاند ئوم جه میلی چاو خیلی کچی حه رب و خوشکی ئه بو سفیان وه زنی ئه بو له هه ب که ناوی که عبی کوری عوازیه و مامی پیغمبهره ﷺ، ئیبنو عه باس ﷺ ده فهرمویت: له ماله که یانه وه هاته دهر وه بۆ لای که عبه وه به دوای پیغمبهر دا ﷺ ده گه راو هاواری لی بهرز ده بووه وه، و به ردیک ی گه وره ی به ده سه ته وه بوو، پیغمبهر ﷺ له و کاته دا دانیشتیوو له گه ل ئه بو به کردا له په نای که عبه دا، ئه بو به کر ﷺ که چاوی پیکه وت ئه م ئافه رته به م شپومیه هاتوو هه رمووی: پیغمبهر ی خوا ئه وه ئه و ئافه رته به ره و ئیره دیت وه زۆر ده م پیسه و ده تر سه نازارت بدات بۆ هه ئناسیت برۆیت؟ پیغمبهر ﷺ فه رمووی: ((ئها لن ترانی)) واته: ئه و من نابینیت، ئینجا پیغمبهر ﷺ ئه م ئایه ته ی قورئانی خوینده وه که ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ۝۱۵﴾ (الإسراء). واته: کاتیک که قورئان ده خوینیت ئیمه به ره به ستیک ی نادیار و شار وه، ده خینه نیوان تۆ و ئه وانه ی باوهر به رۆزی دوایی ناهینن.

ئیبنو عه باس ﷺ ده فهرمویت: هات و وه ستا لای ئه بو به کر، و پیغمبهر ﷺ

له پالیدا بوو، به لآم به هیچ جوړتیک پیغمبهری نه بیینی و وتی: ئە هی ئه بوبه کر هاوه له کهمت جوینی پیدام، ئه بو به کر ﷺ فەر مووی: نه خیر سویند بیت به خوای ئەم که عبهیه هاوه له کهم جوینی نه داوه به تۆ و جوین نادات و هه قمت شیعریشی نه وتوو. وتی: تۆ راست ده که هی ئە هی ئه بوبه کر وتە هی تۆ لای من باومر پیکراوه، پاشان رویشت وتی: هه موو قورمیش باش دزمانن که من کچی سه رو مرو سه رو که که یانم به لآم وه لاهی ئە گهر بیبینم ئەم به رده ده کیشم به ده میدا به لآم له گه ل ئە وه شدا من ئافرمتیکی شاعیرم ده لیم: زه م کراویکی لۆمه کراو سه ربیچیمان لی کردوو، وه فەرمانه که یمان پشت گوئی خستوو وه ئاینه که یشمان نه ویستوو، پاشان به پیکه وت و رویشت ئه بو به کر ﷺ وتی: ئە هی پیغمبهری خوا ﷺ تۆی نه دی پیغمبهر ﷺ فەر مووی: ((لا لَمْ يَزَلْ مَلَكٌ يَسْتُرُنِي عَنْهَا بَنِيَّ)) واته: نه خیر، فریشته یه که به رده وام به یالی خو ی منی داده پۆشی له پیش چاویدا تا نه مبینتی)) (۱۴۷).

له ریوایه تیکی تر دا ده فەر مویت: [پیغمبهر ﷺ فەر مووی ئایا سه رتان سو ر نامینتی چۆن خوای گه و ره جویندان و نه فرین کردنی قورمیش لی دوور ده خاته وه، ئە وان جوین به مرو فیکی زه م کراو و لۆمه کراو ده دن وه له عنه تی لی ده که ن به لآم من مرو فیکم ناوم محمه (واته: سو پاس کراو) که وابوو به پیچه وانه ی و ته کانی ئە وان وه میه] (۱۴۸).

دووهم: هه ر له ئیبنو عه با سه وه ﷺ ده فەر مویت: ﴿ قُلْ ادْعُوا اللَّهَ اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَا دَعَوْا فَلِلَّاسْمَاءِ الْحُسْنٰى وَلَا يَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيْلًا ﴿۱۱﴾ (الإسراء) . ئەم ئایه ته کاتیک هاته خواره وه پیغمبهر ﷺ خو ی ده شارد وه له بی باومرانی قورمیش وه کاتی که پیش نو یژی بو هاوه لانی خو ی ده کرد، دهنگی به رز ده کرد وه به قورئان خویندن بو ئە وه ی هاوه لانی تی ی بگه ن و گو ییان لی بیت، کاتی بی باومر ان گو ییان لی ده بوو جوینیان به قورئانه که ده دا ، وه به وه ی که له ئاسمان هیناویه تی یه خواره وه به وه که سه شی که گه یاندوو یه تی و هیناویه تی بو ئە وان، پاشان خوای گه و ره ئەم

(۱۴۷) أخرجه: أبو يعلى (۲۳۵۸)، وأبو نعيم في (الدلائل) (۱۴۱)، والبزار (۲۳۹۴) وقال هذا أحسن الإسناد، والحميدي (۲۲۳)، وابن حبان (۶۵۱۱) وقال محققه: حديث صحيح بشواهد، والحاكم (۳۶۱/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الدلائل) (۱۹۵/۲)، وابن هشام في (سيرة) (۳۷۰/۱)، و حسن إسناده الحافظ في (الفتح) (۷۳۸/۱)، واللفظ لابن حبان والحاكم.

(۱۴۸) أخرجه: أحمد (۲۴۴/۲)، والبخاري (۳۵۳۳)، وأبو نعيم في (الدلائل) (۱۴۲)، والبيهقي في (الكبرى) (۲۵۲/۸).

نایه‌ته‌ی دابه‌زاند دمفهرمویت: ﴿ قُلْ اَدْعُوا اللّٰهَ اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَا تَدْعُوْنَ فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَلَا يَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيْلًا ﴿۱۱﴾ ﴿ (الإسراء) ئیبنو عباس ﷺ دمفهرمویت: واته: ئەوه‌نده قورئانه‌که به دهنگی به‌رز مه‌خوینه تاکو بی باومرآن گوئیان لی بیت و جوینی پی بدن، وه ئەوه‌نده‌ش به دهنگی نزم مه‌یخوینه تاکو هاوه‌له‌کانت گوئیان لی نه‌بیت له و نیوانه‌دا بیخوینه) (۱۴۹).

سئ یه‌م: له جوندوبی کوری سوفیانه‌وه ﷺ دمفهرمویت: (پیغمبهری خوا ﷺ نه‌خۆش کهوت و نه‌یتوانی دوو شه‌و تا سئ شه‌و هه‌ستی بۆ شه‌ونویژ و جبریلیش ﷺ نه‌هات بۆلای، ئافرمتیک له‌قورمیش هات وتی: ئەی موحه‌مه‌د من هیوام وایه ئەو شه‌یتانه‌ی که ده‌هات بۆلات وازی لی هینا بیت و دوور که‌وتبیت‌ه‌وه لی، چونکه نابینم چهند شه‌ویکه لیئ نزیک بییت‌ه‌وه خوی گه‌وره‌ش ئەم نایه‌ته‌ی دابه‌زاند دمفهرمویت: ﴿ وَالضُّحٰی ﴿۱﴾ وَاللَّیْلِ اِذَا سَجٰی ﴿۲﴾ مَا وَدَّعٰ رَبُّكَ وَمَا قٰی ﴿۳﴾ ﴿ (الضحی) (۱۰۰). واته: خوی گه‌وره سویند ده‌خوات به چیشته‌نگاو وه به تاریکی شه‌و کاتی بال ده‌کیشیت به‌سه‌ر دنیادا، گه‌ر خوی گه‌وره دوو سئ شه‌ویک به جبریلدا ﷺ قورئان بۆ پیغمبهری ﷺ نه‌نیریت ئەوا پشت گوئی نه‌خستوه.

چواره‌م: له عوروه‌ی کوری زوبیره‌وه ﷺ دمفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ هه‌ستا به‌وکاره‌ی که خوی گه‌وره پی‌ی سپاردوه‌وه ئەویش گه‌یانندی ئاینه‌که‌یه‌تی به بی باومرانی قورمیش، پیغمبهر ﷺ به نارام بوو وه چاومرپی‌ی پاداشتی ده‌کرد له خوی گه‌وره، و نامۆژگاریه‌کانی په‌رومردگاری ده‌گه‌یاند به خزمانی خوی تاکو به‌ره ورووی هه‌موویان ده‌بووه‌وه و ئەوان نازاریان دما و گالته‌یان پی ده‌کرد و به‌درۆیان ده‌خستوه...

عوروه دمفهرمویت: ئەوانه‌ی گالته‌یان به‌پیغمبهر ﷺ ده‌کرد پینج پیاوی سه‌رکرده و ناوداری که‌سانی خۆیان بوون، له کورانی به‌نی ئەسه‌د: ئەبو زمعه‌ی

(۱۴۹) أخرجه: أحمد (۲۳/۱، ۱۰۵)، والبخاري (۴۷۲۲)، ومسلم (۴۴۶)، والترمذي (۳۱۴۶)، والنسائي (۱۷۷/۲)، والطبراني في المعجم الكبير (۱۲۴۵۴)، والطبري (۵۳۵، ۱۸۴/۵)، وابن خزيمة (۱۵۸۷)، والبيهقي في السنن الكبرى (۱۸۴/۳، ۱۹۵)، وابن حبان (۱۷۹۶، ۶۵۶۳).

(۱۵۰) أخرجه: أحمد (۳۱۲/۴)، والبخاري (۱۱۲۵، ۴۹۵۰) واللفظ له، ومسلم (۱۷۹۷)، والترمذي (۳۴۰۳)، والطبراني في المعجم الكبير (۱۷۰۹)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۵۸/۷)، وابن حبان (۶۵۶۶) وقال محققه: إنساده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۳۶۶۵).

کورپی ئہ سوہدی کورپی موصلیب، وہ له بہنی زوہرہ ئہ سوہدی کورپی عہدبہ غوث، وہله بہنی مہخزوم: وہ لیدی کورپی موغیرہ، وہله بہنی سہم: عاصی کورپی وائلی سہمی، وہله بہنی خوزاعہ: حارثی کورپی طہ لاطل..

دہفہرمویت: کاتئ ئہ وانہ دریزہ یان بہکاری خرابہی خویندا، وہ گائتہ یان بہ پیغمبر ﷺ دہکرد خوی گہورہ ئہو ئایہ تہی دابہ زاند کہ دہفہرمویت: ﴿إِنَّا كُنَّا مِنَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿۱۵﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾﴾ (الحجر) پیغمبر ﷺ له لایہن خوی گہورہ وہ بہ لینی پی درابوو کہ تولہی بؤ بکاتہ وہ له وانہی گائتہ یان پی دہکرد.

وہ جاریکیان پیغمبر ﷺ لای کہ عہہ بوو جبریل علیہ السلام ہات بؤ لای و له لایہ وہ و ہستا پیغمبر مبریش ﷺ گائتہ جاری یہ کہی ئہ وانہ بؤ گیراہیہ وہ، دہفہرمویت: ئہو پینج کہسہ کاتیک دہسورانہ وہ بہ دەوری کہ عہدا، پیغمبر ﷺ و ہستا بوو وہ جبریل علیہ السلام له پہنایدا بوو له و کاتہدا ئہ سوہدی کورپی مطلب بہ لایدا تیپہری جبریل علیہ السلام بہریکی سہوزی بؤ ہہ لداو کوئر بوو.

ئینجا ئہ سوہدی کورپی عہد یہ غوث بہ لایدا تیپہری و جبریل علیہ السلام بہ پہنجہی دەستی ئیشارہتی کردوو پاش ماومیہک توشی سک چوونیکی زور سہخت بوو و ہسکی بای کرد تامرد.

پاشان وہ لیدی کورپی موغیرہ بہ لایدا تیپہری و جبریل علیہ السلام ئیشارہتی کرد بؤ لای برینیک کہ بہ پاژنہی قاچیہ وہ بوو، وہ چہند سائیک بوو کہ توشی بوو بوو بہ شہلی دہرؤیشت و عہباکہی دہخشاند بہ زہویدا، وہ ئہو برینہ کولایہ وہ و دیسان کیم و جہراعہتی لیدہ ہاتہ دہرہ وہ ہہ تاکو کوشتی.

وہ عاصی کورپی وائیلی سہمی بہ لایدا تیپہری و جبریل علیہ السلام ئیشارہتی کرد بؤ بنی پاژنہی پی، ئہویش پاش ماومیہک سواری گوی دریزکی خوی بوو کہ بچیت بؤ لای باخہکانی له طائیف لہوئ لای خہرمانیک ویستی دابہزیت قاچی چوو بہ درکیکدا وہ ئہو درکہ بوو بہ ہوی مردنی.

وہ حارثی کورپی طہ لاطل بہ لایدا تیپہری و جبریل علیہ السلام ئیشارہتی بؤ کرد بؤ

لای سہری و پاش ماوہیہک سہری لہناوہوہ توشی کیم و جہراعہتیکی زور بوو [لہریوایہتیکی تردا دمفہرمویت: ئیشارہتی کرد بۆلای سکی و توش ئاوی زہردی بوو (دیارہ نہخۆشی یەکی ئەو زەمانە بووہ ئەوان وا ناویان لئ ناوہ) تاواى لئہات پیسایبہکەى لہدەم و لووتی یەوہ دەہاتەدەرہوہ تا دواجار کوشتی] (۱۵۱).

ئا بہو جوۆرہ خواى گہورہ بہئینی خۆی ہینایہ دی بو پیغمبہرہکەى ﷺ کہ دمفہرمویت: ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِبِينَ﴾ (الحجر). واتہ: ئیمہ بہسین بو ئہوانہى گالتہت پی دەکەن.

لہریوایہتیکی تردا: لہ عەبدول رەحمان کورپی ئەبو بہکرہوہ ﷺ دمفہرمویت: (ئەگەر پیغمبہری خوا ﷺ برۆیشتایہ بہرێگادا حەکەمى کورپی عاص لاسایى رۆیشتنەکەى پیغمبہری دەکردہوہ ﷺ چۆن برۆیشتایہ ئەویش وا دەرۆیشت لہپیش چاوی خەلکیدا و لاسایى دەکردہوہ بو ئەوہى لہناو خەلکدا گالتہى پی بکات. کاتئ پیغمبہر ﷺ بینى بہو شیوہیہ لاسایى دەکاتہوہ فہرمووی: (فَكَذَلِكَ كُنْ) واتہ: ہەتا ہەیت ہەروا بیت. بوو ئیتەر ہەتا لہژیاندا ماہوو بہو جوۆرہ بوو کہ پیى وابوو لاسایى پیغمبہر ﷺ دەکاتہوہ) (۱۵۲).

پینجہم: حارثی کورپی غامیدی ﷺ دەیگێریتہوہ بۆمان: (کہ کاتئ منال بووہ و باوکی بردویتی بو شارى مەککە و لەوئ دیمەنیکی چاوپیکەوتووہ، کہ کۆمەلئ خەلک کۆبونہتہوہ لہ کابرایەک، حارث دمفہرمویت: بہ باوکم وت: ئەو کۆمەلہ چین لہو کابرایہ کۆبونہتہوہ؟ وتی: ئەوانہ لہ کابرایەکی بی دین کۆبونہتہوہ، حارث دەئیت منیش نزیك بوومہوہ لئیان و سہیرم کرد پیغمبہری خوایہ ﷺ بانگہوازی ئەو خەلکە ئەکات بو یەک خواپەرستی و باوہرپوون پیى، ئەوانیش بەدرۆی دەخەنہوہ و بہرپەرچی دەدمنہوہ و نازاری دەدەن، تا نیومرۆ بہم شیوہیہ بەردەوام بوون، دواى نیومرۆ خەلکەکە بلأوہیان لئ کرد و ہەریہکە بو مال و شوینی خۆی گہرایہوہ.

(۱۵۱) انظر: سيرة ابن هشام (۲۱/۱، ۲۹۲) وقال محققا: إسناده صحيح إلى ابن زبير، وابن جرير (۵۵۰/۷) (۲۱۴۱۷)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (۸/۹) وفي (الدلائل) (۳۱۶/۲) وقال الذهبي في (السيرة) (ص: ۱۴۳): حديث صحيح، و حسن إسناده الشيخ الألباني عن طريق البيهقي: كما في: (صحيح السيرة) (ص: ۲۲۲).

(۱۵۲) أخرجه: الحاكم (۶۲۱/۲) وصححه، البيهقي في (دلائل النبوة) (۳۱۷/۲) و، وقال الحافظ العراقي في (تخريج الأحياء) (۳۸۸/۲): رواه البيهقي في (الدلائل بإسناد جيد، وقال الحافظ في (الإصابة) (۱۷۸۱) في إسناده نظر.

ئىنجا ئافرهتیک هات که کهمیک سهرسنگی دهرکه وتبوو دهگريا و خاولی یهک و کهمیک ئاوی پی بوو، ههتا نزيك بووهوه له پيغهمبەر ﷺ وه ئاوهکهی دايه و ئهويش ههندی له ئاوهکهی خواردوه و ههندیکی دەست نوێزی پی شۆرد، و ئىنجا سهرى بهرز کردوه بۆلای کچهکهی کههاتهوه بۆ لای و پیی وت: ((يا بُنَيَّةُ خُمْرِي عَلَيْكَ نَحْرُكَ وَلَا تَخَافِي عَلَيَّ أَيْدِيَّ وَلَا دُلًّا)) واته: ئەى کچه بچوکهکهم سهر سينگت داپۆشه و به هيچ جۆريک مهترسه چونکه باوکت تووشی زهليلی و شکست نابیت، وتم: ئەم ئافرهته کییه؟ وتیان: ئەوه زهينهبی کچهتی(۱۵۳).

شەشەم: له ئىبنو عەباسهوه ﷺ دهمفرمويت: (گرۆی سهرکردايهتی قورهيش نزيك حيجری پهناى کهعبه کۆبوونهوه و پهيمانيان بهست و سوينديان خوارد به لات و عوزا و مهنات و نائيله و ئيساف، ئەگەر موحهمهديان بهرچاو بکهويت ههر ههموويان به يهکجار بهيهکهوه لى بدن و ئازارى بدن وه بهجى نههیلن تا دهیکوژن، ئەم ههواله بلاوبوووه وه تا گهيشتهوه گوئی فاطيمهی کچه خوشهويستی پيغهمبەر ﷺ فاطمهش بهگريانهوه گهرايهوه بۆ مالهوه و ههوالهکهی به باوکی راگهياند و پیی وت: کۆمهلانی سهرکردهی قورهيش پهيمانيان داوه دژ به تو ئەگەر بتبينن ههلسن و بتکوژن وه ههریهکهيان بهشی خوی دیاری کردوه له بژاردنهوهی خوینی تو دواى کوشتنت، پيغهمبەر ﷺ فرموى: ((يا بُنَيَّةُ أَرْنِي وُضْأَةً)) واته: ئەى کچی خوشهويستم ئاوی دەست نوێزم بۆ بهينه، دهمفرمويت: ئاوی بۆ هينا و دهستنوێزی شۆرد، وه چوو بۆ کهعبه کاتيک بى باومرهکان پيغهمبەر ﷺ يان بينی ههر له دوورهوه وتیان: ئەوه هات وه سهریان کز کردوو ملیان شۆر کرد و له جى دانيشتنهکانياندا بى دهنگ بوون و ههرنهشيان ويرا تهماشای بکهن، وه هيچ پياويکیان نهیدهویرا بۆ ههستيت، پيغهمبەر ﷺ به ریکهوت تا گهيشته لای سهریانهوه، ئىنجا مشتیک خۆلی ههگرت و فرموى ((شاهت الوجوه)) واته: چاوانتان کویر بیت، دهمفرمويت: خۆلهکهی گرتە ئەو کۆمهله قورهيشی یهی کهلهوی ئامادهبوون بهرههرکهسيکیان کهوت بهبی باومری کوژرا له جهنگی بهدردا(۱۵۴).

(۱۵۳) أخرجه: الطبراني في (المعجم الكبير) (۳۳۷۳) وفي (۱۰۵۷/۲)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۲۱/۶): رواه الطبراني ورجاله ثقات وقال في (۲۱۶/۹): مرسل رجاله رجال الصحيح، وقال السيوطي في (الجامع الكبير) كما في (منتخب كنز العمال) (۲۹۰/۴): قال أبو زرعة الدمشقي: هذا حديث صحيح.

(۱۵۴) أخرجه: أحمد (۳۰۳/۱) (۲۷۶۲) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده حسن، و كذلك صححه الشيخ أحمد شاکر في

حهوتهم: له نهبو هورمپر هوه ﷺ دمفهرمویت: (نهبو جههل وتی: نایا موحه مه د ناوچهوانی دهخاته سهر زهوی و سوحده دمبات له ناو ئیوهدا و له پیش چاوتاندا؟) (دیاره به سهرکردهکانی قورمیشی وتووه که کاتئ کلوبونه تهوه له (الملائی نزیکی کهعبه) وتیان: بهئی، وتی: سویند به لات و عوزا نه مجاره نه گهر بینیم ناوها دهکات هاج دهنیمه سهر ملییان سهرسهری ههتا پرووی تهخت دهکهم به خوئوهوه، نهوهندهی بی نهچوو پیغمبر ﷺ هاتوو نویزی کرد نهویش له پیش چاوی نهوان ویستی نهو قسهیهی که وتویهتی و نهو پهیمانهی که داویهتی بیهینیتهدی و مهرامی گلاوی حی به حی بکات، ههر نزیک بووهوه له پیغمبر ﷺ پاشهوپاش هاته دواوه و شتی به دستی له خوئی دووردهخستهوه، نینجا هاتن بولای و پئیان وت: (نهوه چی پرویدا وه بو وات لی هات؟) حیت لی ههوماوه نهی نهبولحه کهم؟ وتی: وام زانی چاله ناگریک وا له نیوان من و موحه مه ددا یه وه دهنکه دهنکیک و بال و شتی توفینهرم بینی، نهمهیان بو پیغمبر ﷺ گپراهوه پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((لو دنا منی لاخطفته الملائكة عَضُوا عَضًا))^(۱۵۵). واته: نهگهر لیم نزیک بووایه تهوه فریشتهکان پارچه پارچهیان دهکرد). (له ریوایه تیکی تردا اگهر وای بکردایه فریشتهکان له پیش چاوی خه لکاندا دهیان فراندو له ناویان دهردا)^(۱۵۶).

هه شتهم: له ئیبنو عهباسه وه ﷺ دمفهرمویت: (کاتئ پیغمبر ﷺ نویزی دهکرد نهبو جههل هات و پیی وت: نه ری پیم نهوتی: نه مه مه که؟ (سئ جار لیی دووباره کردهوه) پیغمبر ﷺ هه ره شهی لی کرد نینجا رویشت. نه میش هاواری دهکرد و دهیوت: به چی هه ره شه لی ده که بیت نهی محمد؟ واللہ پیاویک شک نایم لهم شاره دا له من به دهسه لات تر بیت و شوین که وتووایی زیاتر بیت، نینجا خوای گهوره نهو نایه تهی دابه زاند که دمفهرمویت: ﴿ فَلْيَنْعُ نَادِيَهُ، ﴿١٧﴾ سَنَّعَ الزَّيْبَانَةَ ﴿١٨﴾ ﴾ (العلق).

(تحقیق المسند) (۲۶۹/۴)، أبو نعیم فی (الدلائل) (ص: ۱۳۹)، والحاکم (۱۶۳/۱) ووافقہ الذهبی، والبیهقی فی (الدلائل) (۲۴۰/۶)، وابن حبان (۶۵۰۲) وقال محققه حدیث صحیح، وقال الهیثمی فی (مجمع الزوائد) (۲۲۸/۸): رواه أحمد ورجاله رجال الصحیح، وقال الشیخ الألبانی فی (السلسلة الصحیحة) (۲۸۲۴): إسناده جید، وقال الشیخ مقبل فی الصحیح المسند (۶۵۷): حدیث حسن.

(۱۵۵) أخرجه: أحمد (۳۷۰/۲)، ومسلم (۶۹۹۶) واللفظ له، والنسائی فی (السنن الكبرى) (۱۱۶۸۳)، والطبري فی (التفسير) (۲۵۶/۳۰)، وأبو نعیم فی (الدلائل) (۱۵۸)، والبیهقی (۸۹/۲)، وابن حبان (۶۵۷۱) وقال محققه: إسناده صحیح علی شرط مسلم.

(۱۵۶) أخرجه: البخاري (۴۹۵۸)، والترمذي (۳۳۴۸)، والنسائي فی (التفسير) (۸۱).

ئىبنو عەباس دەفەر مویت: ئەگەر ئەو كۆمەل و دەست و پېوهندى خۆى بانگ بکردايە خواى گەورەش فریشتەى زەبانى يەى دۆزەخى بۆ دادەبەزاند...^(۱۰۷).

نۆیەم: لە طاریقى كورپی عەبدوللاى مەحاریبى يەوه ﷺ دەفەر مویت: (بەچاوى خۆم لە بازارى (ذی المجاز) چاوم بە پيغەمبەر ﷺ كهوت كه پۇشاكىكى خەت خەتى سوورى لەبەردابوو بەناو ریزى خەلكاندا دەرویشت و دەیفەرموو: ((يا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا)) واتە: ئەى خەلكىنە خواى گەورە فەرمانتان پى دەكات كه بیپەرستن و هاوبەشى بۆ بریار نەدن، كه ئەمەى دەفەر موو خەلكانىش لى كۆدەببونەوه، و بەلام كەس رووبەر وو وتەيەكى پى نەدەوت و وهلامى نەدەدایەوه، وه پيغەمبەرىش ﷺ بى دەنگ نەدەبوو بەردەوام دەیفەرموو ((يا أَيُّهَا النَّاسُ، قُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، تَفْلِحُوا)). واتە: خەلكىنە بئین (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) سەرفراز و رزگار دەبن. بەلام تەنها يەك پیاو نەبیت كه رووسى يەكى چاوخیل بوو دوو بەلكەى هەبوو دەكهوتە دواى پيغەمبەر ﷺ و بەردى تى دەگرت هەتا پاژنەى قاچى خویناوى كرد بوو دەبوت: خەلكىنە گوپرايەلى ئەمە نەكەن، ئەمە درۆزنە ئەمە گومراتان دەكات و لەئاینى خۆتان و باوباپیرتان لاتان دەدات، وه پيغەمبەرىش ﷺ خۆى لى دەشاردەوه و ئەویش هەر بەردەبارانى دەكرد و ئیمەش منالبووین دەچووین تا بزاین ئەم كارە بەچى دەكات، دواى پرسیارم كرد: ئەوه كى يە دواى كهوتوووه؟ وتیان: ئەوه مامى خۆیەتى عەبدولعزى واتە: (ئەبو لەهەب).....^(۱۰۸).

لەگىرانه وهیەكى تردا پيغەمبەرى خَوا ﷺ لە بازارى (ذی المجاز) دا بەناو ریزى خەلكاندا هاتوچۆى دەكرد و دەیفەرموو: ((يا أَيُّهَا النَّاسُ، قُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، تَفْلِحُوا))

(۱۰۷) أخرجه: أحمد (۲۵۶، ۳۳۹/۱) (۲۳۲۱) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده قوي، والطبري في (التفسير) (۱۶۴/۳)، والترمذي (۳۳۴۹)، والنسائي في (الكبرى) (۶۸۴/۱) (۱۱۶۸۴) وفي (التفسير) (۷۰۴) وقال محققه: إسناده حسن، والحاكم (۴۸۸/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۱۳۹/۷) (۱۱۶۸۳): في الصحيح بعضه ورجاله رجال الصحيح، و صح إسناده الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۶۸) وفي (السلسلة الصحيحة) (۲۷۵).

(۱۰۸) أخرجه: أحمد (۴۵۲/۳) و رقم (۱۶۰۲۰) وقال محققه: إسناده صحيح، و برقم (۱۶۰۲۲) وقال محققه حديث صحيح و برقم (۱۶۰۲۳) قال محققه: إسناده حسن، وأحمد (۳۴۱/۴)، و حسن إسناده الأرنؤوط في تعليقه على (زاد المعاد) (۳۹/۳)، و أخرجه: الطبراني في (المعجم الكبير) (۴۵۸۲، ۴۵۹۰)، والنسائي (۵۵/۸)، والحاكم (۱۵/۱) وفي (۶۱۱، ۶۱۲/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وابن أبي شيبة (۳۰۰/۱۴) مختصراً، و الدار قطني (۴۴/۳)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (۳۸۰/۵) وفي (الدلائل) (۲۸۱/۵)، وابن حبان (۶۵۶۲) وقال محققه: إسناده صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (دفاع عن الحديث و السيرة) (ص: ۲۲)، واللفظ لابن حبان وأحمد.

واته: نهی خه لکینه بلین (لا إله إلا الله) رزگار دمن، دمهفرمویت: نه بوجهل بهمشت خوئی پیا دهپژاند و دمپوت: خه لکینه نه مه گومراتان دهکات و له دینه که تان لاتان دمدات و دهیه ویت واز له خواکانتان بینن، پیغمبره ریش ﷺ ئاوری لی نه ده دایه وه) (۱۵۹).

دهیه م: له نیبو مه سعوده وه ﷺ دمهفرمویت: (پیغمبره ریش ﷺ کاتی نویزی دهکرد لای که عبه نه بوجهل و هندیک له هاوه لانی له شوینی دانیشته کانی خویندا دانیشتبون په کیک له ناویاندا وتی: ئه ری ته ماشا ناکه ن ئه م رپابازه چی دهکات له ناوتاندا ئه وه بو په کی له نیوه هه ئناسیت تا بچیت بولای وشتره که ی کورانی فلان کهس که سهریان برپوه بچیت شیلوگه که ی یان ریخوله که ی هه مووی بهینیت و چاوه ری بکات تا کو موحه مه د دهچیته سوچه وه ئینجا بیکاته نیوان هه ردوو شانیه وه، تاوان بارتین کهس که نه و کاره ی نه انجامدا عوقبه ی کوری نه بو موعیط بوو چی لی داواکراوو چی به جی کرد و وهستا تا کو پیغمبره ریش ﷺ چوو سوچه وه، ئینجا نه ویش چوو شیلوگ و ناوسکه که ی کرد به سر و شانی پیغمبره ردا ﷺ، له و کاته دا نیبو مه سعود ﷺ دمهفرمویت: ناخ گه ر له و رۆژمدا دهسه لاتم ده بوو ده چووم لیم دوور ده خسته وه، پیغمبره ریش ﷺ سهری بهرز نه کرده وه و نه وانیش پیده که نین و له سر گازی پشت ده که وتن و گاته جارپان ده کرد، پیغمبره ریش ﷺ له سوچه دا سهری بهرز نه ده کرده وه تا په کی چوو به فاطمه ی کچی راگه یانده ویش که بیستی باوکی کاریکی وه ای بهرام بهرکراوه به راکردن چوو به ره و لای باوکی و چاوی که وت به و شتانه وا به سر و شانی پیغمبره رده وه به ﷺ هه مووی لی دوور خسته وه و پیغمبره ریش ﷺ خواهش ﷺ دعای لی کردن، وه دعای له و که سه ش کرد که نه م کاره ی نه انجامدا وه نه وانیش هیچ وه لامیکیان نه دایه وه، پیغمبره ریش ﷺ نویژه که ی ته واو کرد، پاشان رووی کرده قبیله و دهنگی بهرز کرده وه و دهستی به دوعا کردن کردو فهرمووی: ((اللَّهُمَّ عَلَيَّ بِقَرِيشٍ)) سی جار ئه مه ی دووباره کرده وه، کاتیک گوینان له م نزیاه ی پیغمبره ر بوو پیکه نینیان نه ماو ترسان له دوعا که ی) دوا ی نه وه پیغمبره ر ﷺ فهرمووی: ((خوایه نه بو جهل له ناو به ریت خوایه عوتبه و شه یبه له ناو به ریت خوایه وه لید و عوقبه و ئومه یه له ناو به ریت)). نیبو مه سعود ﷺ دمهفرمویت: سویند به وه ی که گیانی منی به دهسته نه وانیه ی که پیغمبره ر ﷺ دعای لی کردن

هەموویانم بەگوزراوی بەرچاو گەوت لە رۆژی بەردا تەرمی بیسیان رادەگێشرا بەره و قەلەیب واتە: (بیرە کۆنەگەى بەدر) و هەموو فەردرانە ناوی پاشان پيغمبەر ﷺ فەرمووی: ((وَأَتَّبِعْ أَصْحَابَ الْقَلِيبِ لَعَنَهُ))^(۱۶۰) واتە: نەفرمت بەدوای خاوەنانی قەلەیبدا چوو.

لە رێوایەتێکی تردا دەفەرموێت: (دوای ئەوەی پيغمبەر ﷺ لە کەعبە دەرچوو ئەبۆلبوختری پيگەشت کە یەكێك بوو لە سەرکردهکانی قورەیش گۆچانیکی بەدەستەوه بوو، پيغمبەر ﷺ بینی پرووی گرزبوو هات بۆ لای پيغمبەر ﷺ، و پيغمبەر ﷺ فەرمووی: (خَلْ عَنِّي) واتە: لیم گەرێ، ئینجا زانی کە پيغمبەر ﷺ نارهەتە پێی وت: نا لیت ناگەریم تا بيم نەئیت بۆچی وات لئ هاتوو و کئ وای لئ کردوویت؟ پيغمبەر ﷺ زانی کە لئی دوور ناکەوێتەوه پێی فەرموو: ئەبۆجەهل فەرمانی کردوو کە شیلاوگ و ریحۆلەى و شتر بکریت بە سەرما. ئەویش دەستی پيغمبەری گرت ﷺ وتی: وەرە لەگەئم هەتا چوو بۆ لای مەلەء (الملا) لەویدا ئەبو لبوختری چوو بۆ لای ئەبۆجەهل و پێی وت: تۆ فەرمانت داوه ناوا لە موحمەد بکریت؟ ئەبو جەهل وتی: بەئێ، ئەویش گۆچانەگەى هەلگرت و کیشای بە سەری ئەبۆجەهلدا، دەفەرموێت: ئەو کەسانەى لەویدا بوون هەندیکیان لایەنگری ئەبۆجەهل بوون و هەندیکیشان لایەنگری ئەبول بختور بوون، و پاشان بوو بەشەر لە نیوانیاندا، ئەبو جەهل لە ناویاندا هاواری کرد ئەوه جی دەکن، موحمەد دەیهوێت دوژمنایەتی بخاتە نیوانمانەوه، و خۆی و هاوێلانیشی دەرنازین)^(۱۶۱).

یانزەهەم: ئیبنو ئیسحاق دەفەرموێت: (کاتێ قورەیش کارەکانیان توندترکرد بەرامبەر پيغمبەر ﷺ، تاوای لئ هات نەفامان و مندالانیان دەنارد بۆ نازاردانی پيغمبەر ﷺ و پێیان دەوت: تۆ شاعیری تۆ سێحربازی، تۆ فالجیت، وه پيغمبەر ﷺ بایەخی پێنەدان و هەستا بە کارەگەى لە پێناوی خوادا بۆ چەسپاندنی

(۱۶۰) أخرجه: أحمد (۴۱۷/۱)، والبخاري (۲۵۰، ۲۴۰) وفي (۳۱۸۵، ۳۹۶۰)، ومسلم (۴۲۵)، والنسائي (۱/۱۶۱)، والبخاري في (شرح السنة) (۳۷۴۵)، والبزار (۲۳۹۹)، وابن خزيمة (۷۸۵)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۲/۲۷۸)، وابن حبان (۲۵۷۰) وقال محققه: إسناده صحيح على شرطهما، واللفظ للبخاري ومسلم.

(۱۶۱) أخرجه: البزار (۲۳۹۸)، والطبراني في (المعجم الأوسط) (۷۶۶)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۱۸/۶) (۹۸۱۸) رواه البزار والطبراني في المعجم الأوسط وفيه الأجلح الكندي وهو ثقة عند ابن معين وغيره وضعفه النسائي وغيره، وأوردته للأعتبار والعلم فقط.

ئايىنى راست. لەگەڵ ئەو ھەموو گائتە پېكردەشدا ھەر قەسەكانى خواى دەدا بە گوياندا.

ئىبنو ئىسحاق دەفەرموئەت: يەحياى كورپى عوروه لە باوكيەو ھە عوروهى كورپى زوبەپەرە بۆى گيپرامەو ھە كە بە عەبدوللاى كورپى عەمرى كورپى عاصى وتوو: ئەى عەبدوللا ج ديمەنيكى زور سەختت چاوبېكەوتوو ھە دوژمنكارىانەى كە بى باوهرانى قورميش ئەنجاميان دەدا بەرامبەر بە پېغەمبەر ﷺ؟ ئەوئيش فەرمووى: رۆژيك من لە ناوياندا بووم، سەركرەدەكانى قورميش كۆبوونەو ھە لاي (حجر) باسى موھەمەديان دەگرد دەيان وت: كەسمان نەديو ھە سەپتر لەم پياو ھە كە بيروباوهرمان بوچ دەكات و جوين بە باو و باپيرانمان دەدات و پەخنە لە ئاينمان دەگرئەت و كۆمەلگاكەى پارچە پارچە كردووین و جوين بە خواكانمان دەدات بە راستى لەسەر شتەيكى گەورە ئارامان گرتوو ھە لى. دەفەرموئەت: لەم قسانەدا بوون پېغەمبەر ﷺ ھات بەرھەو كەعبە بۆ لاي (حجر) و تىپەرى بەلاياندا و تەوافى كرد بەدەورى كەعبەدا و ھەركاتى كە دەگەيشتە لاي ئەوان (بى گومان (حجر) بەشەيكە لە كەعبە ئەو قەوسەپە كە لەپەناى كەعبەداپە، ھە بەبەشەيكە لە كەعبە دادەنرئەت) و لە وئو ھە تىدەپەرى ھەندى تواج و ھەى ناشرينيان بى وت: زانيم پى ناخوش بوو، رۆيشت تەوافى كرد و لەوسەرھو ھاتەو ھە بۆ جارى دووھ تىپەرى بەلاياندا ھەمان جوين و ھەى ناشرينيان پىووتەو، پېغەمبەر ﷺ ديار بوو بە ناوچەوانپەو ھە كە پى ناخوشە، بەم شىومپە سى يەم جارىش ئەم رەفتارمیان نواندەو، پېغەمبەر ﷺ ھەستا بەرە و روويان و فەرمووى: ((أَسْمَعُونَ يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَمَا وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَقَدْ جِئْتُكُمْ بِالذَّبْحِ)) واتە: گويان لى بئەى كۆمەلانى قورميش سوئند بەو ھەى گيانى منى بەدەستە من ھاتووم بۆ ئەو ھەى ھەر ھەمووتان بەسەر بپين بپەم. دەفەرموئەت: ئەم و تەپە كارى لە ھەر ھەموويان كرد تاكو ھەر ھەموويان بى دەنگ بوون و لە جى خويان سست بوون...

ھەتا يەكەنيان ھات و پېغەمبەرى ﷺ ئارام كردهو و ھەى نەرمى لەگەندا بەكارھينا و ھەتا دەپوت: بپۆ ئەى ئەبو قاسم ئەوا نيمە نەفام و بى ئەقلين خۆ تۆ مرؤفەيكى ئاقل تۆ چۆن لەگەڵ نيمەدا قەسە دەكەيت، دەفەرموئەت: پېغەمبەر ﷺ رۆيشتەو ھە ديسان بەيانى لاي (حجر) كۆبوونەو ھە منيش لە ناوياندا بووم و گويەم

لی بوو هندیکیان به هندیکیانی دهوت: نه وه ئیوه ناگاتان لی نیبه دوینی چیتان دهوت و چیتان دهکرد به موحه مه د نهویش چی وت: بهرامبهرتان ههتا هه پره شهی لی کردن و وهستا بهرامبهرتان ئیوه له ترسا وازتان لی هینا، ده فهرمویت: له م قسانه دا بووین پیغمبر ﷺ هات بو که عبه که بینان هه موویان لی راست بوونه وه و چواردهوریان گرت و بییان وت: تو ده ئی ناوا و ناوا..... پیغمبه ریش ﷺ بی ترس و ناشکرا فهرمووی: به لی منم وا ده ئیم، ده فهرمویت پیاویکم بینی یه خهی کراسه که ی پیغمبه ری ﷺ گرتبوو نه بو به کر ﷺ هات و دهستی گرت و دووری خسته وه و به گریانه وه ده فهرموو: نایا ئیوه پیاویک ده کوژن که ده لی پهرومردگارم (الله) یه ئینجا موشریکه کان بلاومیان لی کرد نه وه دوژمن کارتیرن دیمه ن بوو که من چاوم پیکه وتوووه نه نجمیان دابی بهرامبه ر پیغمبه ر ﷺ) (۱۶۶).

دوانزه هه م: له نه سمانی کچی نه بو به کروه ﷺ، ده فهرمویت: (پرسیار کرا له نه سماء دوژمن کارتیرن کاریک که کرابیت دژ به پیغمبه ر ﷺ چی بووه؟ نهویش فهرمووی: هاوبهش پهیدا که ران جاریکیان دانیشتبوون لای که عبه و باسی پیغمبه ر ﷺ یان ده کرد و دهیان گنپراهه وه که چی ده لی ت بهرامبه ر به خواکانیان، نه وانیش هه ئو یستیان چونه بهرامبه ری؟ له م قسانه دا بوون پیغمبه ر ﷺ هاتوو هه موویان وهک یه ک پیاو ئی هه ستان و بو له و هاوار بهرز بووه هه وال گه یشته لای نه بو به کر و وتیان: فریای هاوه له که ت بکه وه، نه بو به کر لای ئیمه بوو دمرچوو چوار (غه دیره ی) هه بوو (واته وهک په لکه قزی شوږ بوو بووه وه و قزی زور بوو) وه رویشت و خه لکه که ی لی دوور خسته وه و نه ی فهرموو: مالتان ویران بیت پیاویک ده کوژن که ده لی پهرومردگارم (الله) یه و پینمایی لای خواوه بو هینا ون؟ نه وانیش هه ر نه مه یان بینی وازیان له پیغمبه ر هینا و به ربوونه نه بو به کر و نازاریاندا هه تا دوایی بلاومیان لی کرد، کاتی نه بو به کر گه راپه وه بو لامان ده ستت بدایه له هه ر شوینیکی سه ری قرت به دهسته وه ده هات نه و مننده لییان دابوو، وه به دم نه وه هه موو نازاره وه

(۱۶۲) أخرجه: أحمد في (المسند) (۲/۲۱۸) وفي (فضائل الصحابة) (۶۳۹) وقال محققه: إسناده حسن، وابن أبي شيبة (۸/۴۴۱)، وأبو يعلى (۷۳۳۹)، وأبو نعیم في (دلائل النبوة) (۱۵۹)، والبغوي في (شرح السنة) (۳۷۴۰)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۲/۲۷۵)، و سيرة ابن هشام (۱/۳۸۸) (۲۰۶) وقال محققاه: سنده قوي حسن واللفظ له، ابن حبان (۶۵۶۷)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۶/۱۸): رواه أحمد وقد صرح ابن إسحاق بالتحديث وبقية رجاله رجال الصحيح، وقال الشيخ الألباني في (صحيح السيرة) (ص: ۱۴۸): إسناده حسن.

دمیوت: ((تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ)). واته: (بهرز وشكۆمه‌ند بیت ئه‌ی خاوه‌نی شكۆ و رین)^(۱۶۳).

سیانزه‌هه‌م: له عوروه‌ی کوری زوبه‌یره‌وه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (پرسیارم کرد له عه‌بدوللای کوری عه‌مری کوری عاص و پیم و ت: بۆم بگپه‌ره‌وه سه‌ختترین دوزمن کاری قوره‌میش که ئه‌نجامیاندا بیت به‌رامبه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چی بووه؟ فه‌رمووی: کاتیک که پیغه‌مبه‌ر ﷺ نویتزی ده‌کرد لای (حجر)، عوقبه‌ی کوری ئه‌بو موعیط هاتوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ بورده‌یه‌کی به‌شانه‌وه بوو. ده‌فه‌رمویت: گرتی و ئالانی له ملی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که له نویتزا بوو وه به‌هه‌موو هیزی دمیچه‌راند هه‌تا وه‌خته‌بوو بخنکیت، ئینجا ئه‌بویه‌بکر له دووره‌وه هات و شانی عوقبه‌ی گرت و دووری خسته‌وه له پیغه‌مبه‌ر و فه‌رمووی: ئایا پیاویک ده‌کوژن که‌ده‌ئیت په‌رومردگارم (الله) یه)^(۱۶۱).

چواردده‌هه‌م: له ئه‌نه‌سه‌وه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (جاریکیان له پیغه‌مبه‌ریاندا هه‌تا له‌هۆشی خۆی چوو وه بوورایه‌وه، ئه‌بویه‌بکر هاواری ده‌کردو دمیوت: مالتان ویران بیت پیاویک ده‌کوژن که ده‌ئێ په‌رومردگارم (الله) یه؟ وتیان: ئه‌وه کێ یه؟ وتیان: ئه‌وه کوره‌که‌ی ئه‌بو قوحافه‌ی شیته ئینجا وازیان له پیغه‌مبه‌ر هینا و به‌هه‌موویانه‌وه به‌ربوونه ئه‌بویه‌بکر)^(۱۶۵).

پانزه‌هه‌م: هه‌ر له‌ئنه‌سه‌وه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (جبریل علیه السلام جاریکیان هات بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ له کاتیکدا دانیشتبوو زۆر غه‌مبار بوو وه زۆر شوینی خویناوی بوو بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌ندیک له‌خه‌لکی مه‌که‌که ئازاریان دابوو، جبریل علیه السلام پێی

(۱۶۳) أخرجه: الحميدي (۳۲۴)، وأبو يعلى (المسند) (۵۲)، وأبو نعيم في (حلية الاولياء) (۳۱/۱)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۱۷/۶): رواه أبو يعلى و فيه (قدروس) ولم اعرفه و بقيه رجاله ثقات، وقال الحافظ في (فتح الباري) (۱۶۹/۷): رواه أبو يعلى بإسناد حسن، و أخرجه: الأصفهاني في (سير السلف الصالحين) (۱۱۸/۱) وقال محققه: صحيح.

(۱۶۴) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۶۸، ۳۸۵۶)، وأبو نعيم في (الدلائل) (۱۵۹)، وأبو يعلى (المسند) (۳۴۳/۱)، وابن أبي شيبه (المصنف) (۲۹۷/۱۴)، وابن حبان (الصحيح) (۶۵۶۹) وقال محققه: إسناده حسن.

(۱۶۵) أخرجه: أبو يعلى (۳۶۹۱)، والبزار (۲۳۹۶)، والحاكم (۶۷/۳) و صححه على شرط مسلم ووافقته الذهبي، وأبو نعيم في (الدلائل) (۶۷/۱)، وأحمد في (فضائل الصحابة) (۲۱۸) وقال محققه: إسناده صحيح، وقال الحافظ العراقي في (تخريج الأحياء) (۱۰۲/۴): إسناده صحيح على شرط مسلم، وقال الحافظ في (الفتح) (۱۶۹/۷) و رواه أبو يعلى والبزار و إسناده صحيح وفي (المطالب) (۳۸۸۳): رواه البزار و إسناده صحيح، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۹۸۱۵): رواه أبو يعلى والبزار ورجاله رجال الصحيح.

فهرموو: ئهوه چيته؟ پيغه مبهريش ﷺ فهرمووی: ئهوانه ئاوايان لی کردووم، جبریل ﷺ پئی فهرموو: بپت خوښه نيشانه يهکت نيشان بدهم؟ پيغه مبهريش ﷺ فهرمووی: به ئی، فهرمووی: ته ماشای ئه و داره بکه، ئه ویش ته ماشای کرد له و په ری شیوه که وه بوو، جبریل ﷺ فهرمووی بانگی ئه و داره بکه با بپت بۆ لات، پيغه مبهريش ﷺ بانگی کردو داره که هات بۆلای تا هاته بهردهمی، پاشان وهستاو جبریل ﷺ به پيغه مبهريش ﷺ فهرموو: پئی بلی بابگه پريته وه جی خوی، ئه ویش پئی وت و داره که گه پرايه وه شوینی خوی، و پيغه مبهريش ﷺ بۆ دلنه وایي خوی فهرمووی: ئه مه م بهسه.. (۱۶۶).

له ريوایه تيکی تردا له عومهری کوری خه طابه وه ﷺ ده فهرمویت: (پيغه مبهريش ﷺ کاتی له حجون بوو (واته: شاخه که ی پشت مه که که) بی باوهره کان بهر په رچيان دایه وه و نازاريان دا، ئینجا دوعای کردو فهرمووی: ((اللَّهُمَّ ارِنِي آيَةَ الْيَوْمِ لَا أُبَالِي مَنْ كَذَّبَنِي بَعْدَهَا)) واته: خوی گه وره ئه مرۆ نيشانه يه کم نيشان بده ههر کهس به درۆم بخاته وه دواي ئه م نيشانه يه هيچ باکم نه بپت. ئینجا جبریل ﷺ هات بۆلای و پئی وت: ئه و داره دووره ی ئه ولا بانگ بکه؟ پيغه مبهريش ﷺ داره که ی بانگ کرد به سه ر زه ویدا خشکه خشک هات، تا گه يشته لای پيغه مبهريش ﷺ وه داره که وتی: (السلام عليك يا رسول الله) پاشان پيغه مبهريش ﷺ فهرمانی پیکرد که بجپته وه جی خوی، داره که ش چوو وه جیگه ی خوی، و پيغه مبهريش ﷺ فهرمووی: ئیتر باکم نی یه ههر کهس له خزمانم گه ره له مه ودوا به درۆم بخه نه وه) (۱۶۷).

ئابهم شیومیه موشريکه کان له هه موو روويه که وه، له ئابرو چوونی و له که دارکردنی و تانه دان لی و توه مه ی سحر بازيان دایه پالی، وه به شپیت وشاعيريان دادنه و به وه شه وه نه وه ستان تا به رامبه ر خودی پيغه مبهريش ﷺ ئه و خراپه کاری و دوزمن کاریانه يان ئه نجام دا، به و جوړه پيغه مبهريش ﷺ که سه روه ری هه موو کورانی ئاده مه

(۱۶۶) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۱۳/۳) (۱۲۱۱۲) وقال محققه إسناده قوي على شرط مسلم، والدارمي (السنن) (۲۳)، وابن ماجه (السنن) (۴۰۲۸)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۳۲۵۴)، وصححه الشيخ الأرنؤوط على شرط مسلم في تعليقه على (صحيح ابن حبان) (۴۳۷/۱۴).

(۱۶۷) أخرجه: أبو يعلى (المسند) (۲۱۵)، والبخاري (المسند) (۲۴۱۰)، و البيهقي في (دلائل النبوة) (۱۵۴/۲)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۱۰/۹): رواه البزار وأبو يعلى و إسناد أبي يعلى حسن، و حسن إسناده السيوطي في (الجامع الكبير) كما في (منتخب كنز العمال) (۲۹۸/۴).

و پیغمبهری گهوردی خواجه، ئابهو شیومیه ئارام گرو لهسهه خۆ بووه، پیغمبهر ﷺ نازاردانیکی تووش بووه دمتوانری بوتریت هیچ کهس له پیغمبهران ﷺ نهو نارپهحهتییهان نههاتوته ری وهکو پیغمبهر ﷺ بۆمان دهگیریتوه و دمهفرمویت: ((لقد أُوذِيْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُؤَدِّي أَحَدٌ وَلَقَدْ أُخِفْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُخَافُ أَحَدٌ)) واته: نازار دراوم له پیناو خوادا کهس ناوهها نازار نه دراوه، وه ترسینراوم له پیناوی خوادا هیچ کهسک بهوینهی من نهترسینراوه^(۱۶۸)، بهم شیومیه پیغمبهر ﷺ بهتافی تهنا رووبه پرووی سهه کردهکانی قورمیش و بیرومپریان دهبووه وه، نهوانیش بهردهوام نازاریان دهدا تا کارگهیشه نهوهی پیغمبهر ﷺ دوعایان لی بکات.

ئیبنو مهسعود ﷺ دمهفرمویت: (کاتی پیغمبهری خوا ﷺ بانگهوازی قورمیشی دهکرد هه موویان به درویان خسته وه و باومپریان پی نه دههینا و دوژمانه وه ناهه مووارانه دهوستان بهرامبهری، ئینجا پیغمبهر ﷺ فهرموی: ((اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَيْهِمْ بِسَبْعِ كَسْبِ يَوْسُفَ)) واته: خوی گهوره یارمهتیم بده و تووشی گرانیهکیان بکه وهک گرانی یه کهی یوسف ﷺ دمهفرمویت: گرانی یهکیان تووش بوو هیچ شتیکیان به دهسته وه نهما تا کهوتنه ئیسک خواردن ههتا وایان لی هات پیاویکیان لی هه لدهستا دیمهنی ناسمانی وهک دووکه ل دههاته پیش چاو له تاو هیلاکی و برسیتی ههتا خوی گهوره نهو نایهتهی دابهزاند که دمهفرمویت: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٢﴾﴾ (الدخان). واته: نهی پیغمبهر ! چاومپروان به بزانه نهو بیرومپریان چیان بهسهه دیت، نهو روژهی ناسمان به دوکه ئیکی رون و ئاشکرا دیت! ﴿١٠﴾ که هه موو خه لکی و پینان دهوتریت: نه مه سزایه کی به ئیش و ژانه.

دمهفرمویت: دوا به دوی نهوه نه بو سو فیان هات بو لای پیغمبهر ﷺ و وتی: نهی موحه مه د خزمانت له ناو چوون داوا له خوا بکه نه وه مان بهسهه وه لابه ریت وهکو خوی گهوره دمهفرمویت: ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾﴾ (الدخان) واته: نه گهر

(۱۶۸) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۸۶/۳)، والترمذي (السنن) (۴۷۲)، وابن ماجه (السنن) (۱۵۱)، وابن أبي شيبة (المصنف) (۶۶۴/۱۱)، وأبو يعلى (المسند) (۳۴۲۳)، وأبو نعيم في (الحلية) (۱۵۰/۱)، وابن حبان (الصحيح) (۶۵۶۰) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۲۲۲) وفي (صحيح الجامع الصغير) (۵۰۰۱) وفي (مشكاة المصابيح) (۵۲۵۳) وفي (صحيح الترمذي) (۲۰۲۱) وفي (مختصر الشامل) (۱۱۵)، وصححه الشيخ مقبل الوداعي في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين (۸۰)).

ئێمە ئەو سزای گرانی یە یان بەسەرە وە لاببەین هەر دەگەرێنەووە سەر کاری یەکەم جاریان، پاشان پیغمبەر ﷺ دوای بۆ کردن و بارانیان بۆ باری، و خوای گەورە ئەو برسیتی و قات و قریبە ی لەسەر لابردن وە ئەو ئایەتە ی دوایی بۆ دابەزاند کە دمفەرمویت: ﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكَ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾﴾ (الدخان) دمفەرمویت: کاتێ کە خوشگوزەریان هاتەووە ناو چوونەووە سەر هەمان رەفتارو کردەووە ی پیشوویان ئینجا خوای گەورە فەرمووی: ﴿يَوْمَ تَبُطُّ أَبْطُشَةَ الْكِبْرَىٰ إِنَّا مُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾﴾ (الدخان) (١٦). واتە: تۆلە ی هەرە سەخت و گەورەیان ئەو تۆلە یە یە کە لە شەری بەدردا چاومرێیان دەکات.

نازاردانی موسوڵمانە چەوساوەکانی شاری مەککە

ئێبنو ئیسحاق ﷺ دمفەرمویت: (بێ باومرەکان بە پەلاماردانی پیغمبەرەووە ﷺ نەووەستان بە لکو هاووەلانی پیغمبەریش ﷺ کەوتنە بەر شالۆی نازاردان و پەلاماردان، هەموو ھۆزیک ئەو هاووەلانی کە لە ناویاندا بوون بەندیان دەکردن و برسی و تینوویان دەکردن، وە لەگەرما یی خۆردا دەیان بردن بۆ سەر بەردە گەرماکانی ئەو بەری شاری مەککە و رایان دەگرتن بۆ ئەو ی دووربکەوونەووە لە ئایینی خواو بگەرێنەووە سەر ئایینی باو باپیرانیان.....) (١٧٠).

قورەیش لەم ئاستەشدا نەدەووەستان بە لکو دوژمنکاری خۆیان زۆر توند ئاراستە ی ئەو موسوڵمانانە دەکرد کە هیچ کەس و ھۆزیک لە پشتیانەووە نەبوو.

لە ئێبنو مەسعودەووە ﷺ دمفەرمویت: (یەکەم کەس ئیسلام بوونی خۆ ی راگەیاندا ھەوت کەس بوون: پیغمبەری خوا ﷺ و ئەبوبەکر و عەممار دایکی عەممار کە ناوی سومە یە بوو سوھە یب و بیلال و مقداد پیغمبەر ﷺ خوای گەورە بە ھۆی مامی یەووە ئەبو طالیب پشت و پەنای بۆ دابین کردبوو، ئەوان نەیان دەتوانی زۆرشت بکەن بەرامبەری، ئەبوبەکریش کەسان و خزمانی لە پشت بوو بەلام ئەوانی تر بێ باومرەکان دەیانگرتن و پارچە ئاسنیان بە بەردا دەکردن و دەیانخستە بەر خۆر و رایان دەگرتن و دەکولان ھەتا دەیان پرۆکاندن لە گەرما، (تا ناچارانە وایان لێ

(١٦٦) أخرجه: أحمد (٤٤١/١)، والبخاري (٤٨٢٤، ٤٨٢١) واللفظ له، ومسلم (٢٧٩٨)، والترمذي (٣٢٥٤)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (٣٢٧/٢)، وابن حبان (٤٧٦٤).

(١٧٠) أنظر: سيرة ابن هشام (٣٤١/١).

دەکردن ھەندىك داواكاريان جى بەجى بکەن) تەنھا بىلال نەبىت بە ھىچ جۆرىك بە گوى نەدەکردن، جەستەى خۆى بەلاو ھىچ نەبوو لە پىناوى خوادا، موشرىكەكان زۆر بە سووكيان دەزانى و دەیانگرت و دەیاندايە دەست مندالان، ئەوانىش پايان دەكىشا بەناو شىو و دۆلەكانى شارى مەككەدا بىلالىش بەردەوام دەيفەرموو: (أحد أحد)^(۱۷۱).

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەفەرموئەت: (ئومەيەى كورى خەلەف خاومنى بىلال كاتى خۆر تىنى دەسەند لە داوى نيومرۇدا بىلالى دەھىنا، و جلەكانى دادەكەند لەبەرى و دەيخستە بەر تىنى گەرما، ئىنجا فەرمانى دەکرد بەردىكى زۆر گەورەى بۆ ئامادە بكرىت و بىخەنە سەر سكى، و پىى دەوت: دەبىت تا ئەو كاتەى دەمرىت ئاوايىت يان ئەومتا بى باومر دەبىت بە موخەمەد و دەگەرپىتەو ھە سەر ئاينى باو و باپىرانت بۆ پەرستنى لات و عوزا. بىلال لە ژىر ئەو ھەموو ئازار و ئەشكەنجەيەدا ھەر دەى وت: (أحد أحد)^(۱۷۲). تاخوای گەورە ھەلى بۆ رەخساند و ئەبوبەكرى نارد و رزگارى كرد لەو سزايە.

لە ھەيسى كورى حازمەو ھە ﷺ دەفەرموئەت: (ئەبوبەكر بىلالى كرى بە پىنج ئۆقىيە لە كاتىكدا كە ھەموو گيانى داپۆشرايوو بە بەرد لەبەر گەرماى خۆرى بىابان ئەوان بە گالته جارپىيەو بە ئەبوبەكر ﷺ يان دەوت: وەللاھى ئۆقىيەيەكىشت بە ئىمە بدايە ھەرپىمان دەفرۆستىت، ئەبوبەكرىش دەيفەرموو: وەللاھى داواى سەد ئۆقىيەشتان بكردايە ھەر لىم دەكرىن)^(۱۷۳).

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەگىرپىتەو: كاتىك گەرما دادەھات بەنومخزوم (عەممارو ياسرى باوكى و سومەيەى داىكى كە خىزانىكى ھەزار و موسولمان بوون) دەيان

(۱۷۱) أخرجه: أحمد في (المسند) (۴۰۴/۱) وفي (فضائل الصحابة) (۱۹۱) وقال محققه: إسناده حسن، وابن أبي شيبة (۱۴۹/۱۲)، وابن ماجه (۱۵۰)، وأبو نعيم في الحلية (۴۹/۱)، والحاكم (۲۸۴/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۲۸۱/۲)، وابن جبان (۷۰۸۳) وقال محققه: إسناده حسن، وصححه إسناده الذهبي في (سير إعلام النبلاء) (۳۴۸/۱)، وصححه الحافظ في (الإصابة) (۲۸۵)، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۲۲)، (صحيح السيرة) (ص: ۱۵۵)، وصححه الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين (۸۶۳).

(۱۷۲) أنظر: سيرة ابن هشام (۳۴۱/۱).

(۱۷۳) أخرجه: أبو نعيم في (حلية الأولياء) (۱۵۰/۱)، وابن أبي شيبة (۸۲۷۵)، وعبدالرزاق (۲۰۴۱۲)، وقال الحافظ في (الفتح) (۹۹/۷) رواه ابن أبي شيبة بإسناد صحيح.

ہینان و سزایان دہدان، وہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم تیدہ پیری بہ لایانداو دہیفر مومو: ((اصبروا آل یاسر؛ فَإِنَّ مَوْعِدَكُمْ الْجَنَّةَ)) واتہ: نارامگرین بنہ مالہی یاسر شوینی بہیہک گہشتنہ و متان لہ بہہشت دایہ) (۱۷۴).

لہ ریوایہ تیکی تردا جابر رضی اللہ عنہ دہفر مویت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم تیدہ پیری بہ لای عہماری کوری یاسر و خیزانہ گہیدا کاتیک کہ ٹہشکہ نجہ دہدران لہ پیناوی خوادا، و بہوانی دہفر مومو: ((أَبْشِرُوا آلَ يَاسِرٍ مَوْعِدُكُمْ الْجَنَّةَ)) (۱۷۵). واتہ: مژدہ بیت بنہ مالہی یاسر بہیہک گہشتنہ و متان لہ بہہشت دایہ)، ٹہوہ بوو لہ ژیر ٹہو ٹہشکہ نجہ دانہ دا سومہیہی دایکی عہمار شہید بوو، بووہ یہکہم شہید لہ ٹیسلامدا، و ہکو موچاہد دہفر مویت: (یہکہم شہید لہ ٹیسلامدا سومہیہ بوو دایکی عہمار، کہ ٹافرمتیکی پیری بہ سالا جوو بوو) (۱۷۶).

ہہروہا ٹیمامی موچاہید رضی اللہ عنہ دہفر مویت: (سومہیہ بہدہستی ٹہبوچہہل کوژرا، حہربہیہکی کرد بہ سکیدا و شہید بوو) (۱۷۷)، ہہر سہبارت بہ ٹہشکہ نجہ دانہی عہمار رضی اللہ عنہ ٹہم ٹایہتہ پیروژہ دابہزی: ﴿... إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ ...﴾ (النحل) ٹینو عہباس رضی اللہ عنہ دہفر مویت: ٹہم ٹایہتہ سہبارت بہ عہماری کوری یاسر دابہزی کاتیک کہ موشریکہکان ٹہشکہ نجہ یاندا تا ناچاریان کرد وشہی کوفر بہسہر زمانیدا بیت، ٹینجا رزگاری بوو وہ گہرایہوہ بو لای پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و عوزری بو ہینایہوہ و خوای گہورہ ٹہم ٹایہتہی دابہزاند: واتہ: (ہہر کہ سیک پاش برپوا ہینانی بہخوا، کافرو بن باومر بیتہوہ، بیگومان سزای توند دہدری و، دہکہویتہ بہر توورہیی خواوہ مہگہر کہ سیک زوری لی کرابی و، لہوکاتہیشدا دلتیابی بہٹیمان) (۱۷۸).

(۱۷۴) أنظر: سيرة ابن هشام (۳/۴۴۳).

(۱۷۵) أخرجه: الطبراني في (الأوسط) (۱۵۳۱)، والحاكم (المستدرک) (۳/۳۸۸) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي في (شعب الإيمان) (۲۵۹۴)، وأبو نعیم في (الدلائل) (۲/۲۸۲) وفي (الحلیة) (۱/۱۴۰)، وقال الشيخ الألبانی في (فقه السیرة) (ص: ۲۰۷): حدیث حسن صحیح.

(۱۷۶) أخرجه: ابن سعد في (الطبقات) بسند صحیح (۲۰۰/۱)، و صحیح إسناده الحافظ في (الإصابة) (۴/۳۳۵) (۵۸۵). (۱۷۷) أخرجه: البيهقي في (الدلائل) (۲/۲۸۴)، وقال الحافظ في (الإصابة) (۴/۳۳۵): أخرجه ابن أبي شيبة بإسناد صحیح مرسل.

(۱۷۸) أخرجه: ابن جرير (۱۲/۱۱۳)، وابن سعد (۳/۱۷۸)، والحاكم (۲/۳۵۷) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، و البيهقي في (الکبری) (۸/۲۰۸)، وقال الحافظ في (الفتح) (۱۲/۳۸۶)، أخرجه عبد بن حميد والبيهقي بإسناد مرسل

لہوانہی کہ ئەشکەنجە دەدران لە پیناوی خوادا: زوبەیری کۆری عوام بوو، ئەبو ئەسود ﷺ دەفەرمویت: (زوبەیر کاتیک موسولمان بوو تەمەنی هەشت سالان بوو وە مامیکی هەبوو زوبەیری دەهینا و دەپێچایەو لەحەسیریکەو و هەلی دەواسی ولە ژیریەو و ناگریکی دەکردەو بۆ ئەوێ دوکەلەکە بچیت بە ناو حەسیرە لوول کراوەکە و بەسەر زوبەیردا، و پێی دەوت: بگەرپرەو بۆ سەر ئاینی باو و باپیرت ئەویش دەیوت: هەرگیز ناگەرپمەو سەر کوفر)^(۱۷۹). هەر وەها خەباب ﷺ بێ باومرانی قورەیش سزایان دەدا و شوینەواری ئەو سزایە بەپشتیەو دیاربوو تا کاتی وەفاتی کرد.

ئەبو لەیلای کەنەدی دەفەرمویت: (خەباب ﷺ هات بۆ لای ئیمامی عومەر، ئیمامی عومەر پێی وت: لیم نزیك بەرەو هەچ کەسێک هەیه شایستە تر بێت، کورپکی ئاوا تەنھا تۆ نەبیت؟ دەفەرمویت خەباب دواى ئەو لێ نزیك بوو وە شوینی ئەشکەنجەدانەکەى قورەیشی نیشانی ئیمامی عومەر دا)^(۱۸۰).

هەر وەها خەباب ﷺ مرۆفیکى بیگانەو بێ دەسەلات بوو، پیشەى ناسنگەرى بوو، جارێکیان شمشیریکى دروست کرد بۆ عاصی کۆری وائیل، کاتیک چوو بۆ لای بۆ ئەوێ پارەکەى لێ وەرگریت، عاص پارەکەى نەدایەو گائتە جارێ پێ کرد، خەباب ﷺ خۆى دەگێرپرتەو و دەفەرمویت: من ناسنگەر بووم لە مەککەدا، شمشیریکم دروست کرد بۆ عاص، ((لە رپواپەتیکى تردا (هەندئ) قەرزم لای هەبوو وە کاتی ئەو هات کە قەرزهکەى لێ وەرگرمەو چووم و داوام کرد) ئەویش وتی: نەخیر بە هەچ جۆرێک قەرزهکەت نادمەو تا بێباومر نەبیت بە موخەمەد؟ منیش وتم: نەخیر وەللاهی هەرگیز بێباومر نابم بە موخەمەد تا خوای گەورە تۆ دەمرینیت، پاشان زیندووت دەکاتەو، ئەویش وتی: بۆ چی من بمرم زیندوو دەبمەو؟! وتم: بەلێ، ئەویش وتی: لیم گەرپێ و وازم لێ بێنە تا دەمرم پاشان زیندوو دەبمەو ئەگەر زیندوو بجمەو لەویش مال و سامانم دەبیت لەوئ قەرزهکەت دەدمەو،

رجاله ثقات، وقال الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (ص: ۸): نزول الآية في عمار بن ياسر صحيح لمجيء ذلك من طرق ساقها ابن جرير.

(۱۷۹) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (۲۳۹)، وأبو نعيم في (الحلية) (۸۹/۱)، والحاكم (المستدرک) (۳/۳۶۰)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۵۱/۹)، ورواه الطبراني ورجاله ثقات الا أنه مرسل.

(۱۸۰) أخرجه: ابن ماجه (السنن) (۱۵۳)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۲۴).

خوای گهورهش ئەم ئایهتەى دابەزاندا که دەفهرمویت: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَا لَمْ يَكُنْ لَكَ بِيَدِهِ وَإِذَا دُعِيَ إِلَى اللَّهِ فِئْتَانًا أَن يَخُذَ أَعْرَضَ وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ (مریم) (۱۸۱)، واتە: (ئایا ئەو کەسانەت دیت کە ئینکاری ئایهتەکانى ئیمەیان دەکرد و تیشى: بېگومانەم کە لەدوای و ژیشدا من مال و سامان و مندائیکى زۆرم دەدریتى؟! ئاخۆ ئەو بەندە لاسارەیه لەکارە نادیارو نەینییەکانى خوا بەئانگا و زانایە، یان لەلای خوای بەخشندهوه بەئین و پەیمانیکى وەرگرتووه، وا بەخۆراى ئەو قسانە دەکا و بەتەمای خیر و خۆشیی ئەو لایە؟!)). خوای گهوره ئەو گالتە جاریهى عاصی بە روودا دانەوه و مژدهى ئەوهى پێدا کە سزایهکى یەكجار سەختى بۆ نامادە کردووه لە رۆزى کۆتاییدا...

ههروهها لهوانه‌ى که سزا درا بوون له پیناوى خوادا: (جاریه‌ى بوو ناوى زنیره بوو ئەشکەنجە درا بوو تا کوێر بوو، وه به هه‌ج جۆریک پاشگەز نەبووهوه له ئیسلام، بى باومرەکان وتیان: لات و عوزا جاویان کوێر کردووه چونکه باومرې بى یان نەبوو، زنیره‌ش دەپوت: نەخیر وه‌للأه‌ى هه‌رگیز وا نیه، تاكو خوای گهوره شیفايدا و هه‌ردوو جاوی چاك کردهوه) (۱۸۲).

وه لهو به‌ندانه‌ى که ئەبویه‌گر ﷺ کریهه‌وه و ئازادى کردن له پیناوى خوادا حه‌وت کەس بوون، عورپه‌ى کورپى زوبه‌یر ﷺ دەفهرمویت: (له‌وانه‌ى که ئەشکەنجە درابوون له پیناوى خوادا حه‌وت کەس بوون که هه‌موویان ئەبو به‌گر ئازادى کردن: عامرى کورپى فوه‌هیره، بیلال، زنیره، ئوم عه‌بیس، و نوهدیه‌و خوشکەکه‌ى، و جاریه‌که‌ى به‌نى عه‌مرى کورپى موئه‌مه‌ل) (۱۸۳).

ئەوانه‌ى که ئەبویه‌گر ئازادى ده‌کردن له پیناوى خوادا هه‌موویان که‌سانیکى

(۱۸۱) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۱۱/۵)، والبخاري (الصحيح) (۲۴۲۵) (۴۷۳۲، ۴۷۳۵) واللفظ له، ومسلم (الصحيح) (۲۷۹۵)، والترمذي (السنن) (۳۱۶۲)، وابن حبان (الصحيح) (۴۸۸۶) وقال محققه: إسناد صحیح علی شرطهما، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۵۲۹).

(۱۸۲) أخرجه: البيهقي في (دلائل النبوة) (۲۸۳/۲)، وابن حجر العسقلاني (الإصابة) (۳۱۱/۴)، و(الإستعاب) (۳۲۲/۴)، و(الحلية) (۱۴۷/۱)، و(السيرة الحلبية) (۴۸۲/۱)، و(عيون الأثر) (۱۱۴/۱).

(۱۸۳) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۱۰/۱۲)، والطبراني في (المعجم الكبير) (۳۳۸۶/۱) (۱۰۰۸)، والحاكم (المستدرک) (۲۸۴/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۵۰/۹): رواه الطبراني ورجاله إلى عروة رجال الصحيح.

چہوساوی بی دەسلات بوون، بۆیہ ئەبوبەکر کاتی باوکی پئی زانی، داوی لی کرد کہسانیکی چوارشانەیی کہلەگەت و بەتوانا نازاد بکات، بۆ ئەووی پشت و پەنات بیٹ بۆ دواپۆژ.

عەبدوللای کوری زوبەیر رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (ئەبو قوحافەیی باوکی ئەبوبەکر بە ئەبوبەگری وت: من دەبینم تۆ کہسانیک پزگار دەکەیت کہ زۆر لاوازو بی دەسلاتن ئەگەر ھەروا دەکەیت پیاوانیکی گەورە و بەتوانا و بەھیز نازاد بکە، بۆ ئەووی سبەینی بەرگریت لی بکەن و لەسەرت بکەنەو، ئەبو بەکریش لە وەلامدا وتی: باوکه خۆم دەزانم بۆچی نازادیان دەکەم.... سەبارەت بە ئەبوبەکر رضی اللہ عنہ خوای گەورە ئەم نایەتانەیی دابەزاند کہ دەفەرمویت: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾﴾ (اللیل) (۱۸۴) واتە: ئینجا ئەووی مال و سامانی خووی لە بەر خوا بەخشیی و لە نافەرمانی خوا خووی پاراست و برپوای بە پاداشتی چاکتر کرد. لەم نایەتەدا خوای گەورە مژدەیدا بە ئەبوبەکر کہ خوای گەورە رازی دەکات وە خوای گەورەش لی رازی یە. ئەووە بوو دواي ئەشکەنجەو نازاردانیکی زۆر توند لەلایەن بی باومرەنەووە بۆ موسولمانانی چەوساوی ناو شاری مەککە، ھەندئ لەو موسولمانانە بۆ شکات کردنی حالی خویمان ھاتنە خزمەتی پیغمبەر ﷺ تا دوعیان بۆ بکات و خوای گەورە پزگاریان بکات وە بی باومرەکان لەناو ببات...

خەباب رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (چووینە خزمەت پیغمبەر ﷺ بینیمان بوردەھیکە راختبوو لە زێر سێبەری دیواری کہعەبەدا پال کہوتبوو، چووین تا شکاتی حالی خۆمان بکەین کہ بی باومرەکان زۆر نازاریان داوین، چووینە خزمەتی و پیمان وت: ئەووە بۆ داواناکەیت لە خوای گەورە سەرمان بخات، پیغمبەر ﷺ دانیشتبوو دەم و چاوی سوربوو وە لەو قسەییە تورمبوو فەرمووی: ((قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ، يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ، فَيُجَاءُ بِالْمُنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجَعَلُ نَضْفَيْنِ، وَيُمْسَطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ، مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ، فَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهُ لَيَتِمَّنَّ هَذَا الْأَمْرَ، حَتَّى يَسِيرَ الرَّكِبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتٍ، لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ، وَالذُّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ)) (۱۸۵). واتە:

(۱۸۴) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (۵۲۵/۲) وصححه علی شرط مسلم و سکت عنہالذھبی، وحسن إسناده العمري في

(السيرة الصحيحة) (۱۵۶/۱).

(۱۸۵) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۰۹/۵) (۱۱۱)، والبخاري (الصحيح) (۳۸۵۲، ۶۹۴۳) واللفظ له، والحميدي (المسند)

له پیش ئیوهدا خاوهن باومرانیان دهگرت و چالیان بۆ هه‌لده‌که‌ندن وه‌ دمیانخستنه‌ ناوی، ئینجا مشاریان ده‌هینا له‌سه‌ر ته‌وقی سه‌ری رایان ده‌گرت و له‌ ناومرآستدا ده‌یانکرد به‌ دوو که‌رته‌وه‌، وه‌ شانیه‌ ئاسنیان ده‌هینا که‌ گوشت و ئیسقانی تیکه‌ل بکات ئه‌وانه‌ هیچ وای لێ نه‌کردن له‌ ناینه‌که‌یان پاشگه‌ز ببنه‌وه‌، وه‌ لّاهی خوی گه‌وره‌ ئاینی خوی ته‌واو ده‌کات و ئاینی خوی سه‌ر ده‌خات تاسوار له‌ سه‌نعاهه‌ به‌ره‌و حضرموت ده‌که‌ویته‌ری ته‌نها له‌ خوا نه‌بی له‌ که‌س ناترسیت، مه‌گه‌ر له‌ گورگ به‌رامبه‌ر مه‌ره‌گانی به‌لام ئیوه‌ په‌له‌ ده‌که‌ن.....).

له‌ ریوایه‌تیکه‌ تردا ده‌فه‌رمویت: (چوومه‌ خزمه‌ت پیغمبه‌ر ﷺ بینیم پالی دابووه‌ وه‌ له‌ ژیر سیبه‌ری داریکدا وه‌ ده‌ستی خستبووه‌ ژیر سه‌ری وتم: ئه‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ بۆ داوا ناکه‌یت له‌ خوی گه‌وره‌ دژ به‌و که‌سانه‌ی که‌ وایان لیکردین که‌ نزیکه‌ په‌شیمانمان بکه‌نه‌وه‌ له‌ ناینه‌که‌مان و ئازارمان ده‌ده‌ن تا خوا له‌ ناویان بیات، پیغمبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ فَإِنَّهُ إِنْ كَانَ الرَّجُلُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ قَبْلَكُمْ لِيُوضِعْ الْمِنْشَارَ عَلَى رَأْسِهِ فَيَشُقُّ بِأَثْنَيْنِ مَا يَرْتَدُّ عَنْ دِينِهِ اتَّقُوا اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فَاتِحٌ لَكُمْ وَصَانِعٌ))^(۱۸۶). واته‌: خه‌لکینه‌ له‌ خوا بترسن و ئارام بگرن وه‌ لّاهی پیاوی باومرپدار ده‌هینرا له‌ پیش ئیوه‌دا و مشار ده‌خرایه‌ سه‌ر ته‌وقی سه‌ری و ده‌کرا به‌ دووکه‌رته‌وه‌ به‌لام پاشگه‌ز نه‌ده‌بووه‌وه‌ له‌ ناینه‌که‌ی، له‌خوا بترسن خوی گه‌وره‌ دمره‌وتان لێ ده‌کاته‌وه‌ و ده‌یه‌ینیته‌دی)، پیغمبه‌ر ﷺ ئاگاداری هاوه‌له‌گانی کرد که‌ دان به‌ خۆیاندا بگرن و ئارامین وه‌ پشت هه‌لکه‌ن له‌ بێ باومرآن و به‌ هیچ جوړیک رووبه‌روویان نه‌وه‌سته‌نه‌وه‌، ئیبنو عه‌باس ؓ ده‌فه‌رمویت: (عه‌بدولپه‌رحمان و هاوه‌له‌گانی گه‌یشتنه‌ خزمه‌ت پیغمبه‌ر ﷺ و پێیان راگه‌یانده‌تی: ئه‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ ئیمه‌ کاتێ بێ باومرپووین زۆر بالاده‌ست و سه‌ربه‌رزبووین، به‌لام ئیستا که‌ موسوئمان بووین زه‌لیل بووین؟ پیغمبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((إِنِّي أَمَرْتُ بِالْعَفْوِ فَلَا تُقَاتِلُوا الْقَوْمَ))^(۱۸۷) واته‌: من

(۱۵۷)، والنسائي (السنن) (۲۰۴/۸)، وأبو داود (السنن) (۲۶۴۹)، وأبو يعلى (المسند) (۳۳۷/۱)، والطبراني في المعجم الكبير) (۳۶۳۸)، والحاكم (المستدرک) (۳۸۳/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۲۹۸۷) وقال محققه: حديث صحيح، و أبو نعيم في (الحلية) (۱۴۴/۱)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن النسائي) (۴۹۱۳) وفي (صحيح أبي داود) (۲۳۰۷).

(۱۸۶) أخرجه: الحاكم في (المستدرک) (۳۸۳/۳) وصححه ووافقه الذهبي.

(۱۸۷) أخرجه:النسائي في (السنن) (۴/۶) وفي (التفسير رقم) (۱۳۲) وقال محققه: إسناده صحيح، والحاكم وفي (۶/۲)

فہرمانم پیکراوہ کہ لییان ببورم و ئیوہش بہ شہر نہیہن لہگہ ئیاندا). بہم جوړہ موسوئمانان بہ شہر نہدہہاتن لہگہ ئیاندا، بہ لآم ہەرچیہک لہ توانایاندا بوواہ پاریزگاریان لہ پیغمبہر ﷺ دہکرد و ہک کورہ پوورہکەہی پیغمبہر ﷺ زوبہ پیری کوری عہوام کہ منال بوو بہر گوئی کەوت کہ پیغمبہر ﷺ گیراوہ ئہو دەستی دایہ شمشیرو بہرہو ئہو جیگاہہ رویشت.

عوورہ ﷺ دمیگپرتہوہ و دەفہرمویت: (یہکەم کەس کہ شمشیری لہ کیلان دمرہینا لہ پیناوی خوادا زوبہیری کوری عہوام ﷺ بوو (واتہ: باوکی) دەفہرمویت: ہاواریک لہ شہیتان پەیدا بوو کہ پیغمبہر ﷺ گیراوہ ئہم ہہوالہش بہرگوئی زوبہیر کەوت کہ ئہو کات کوریکی یانزہ سالان بوو، رویشت شمشیرہکەہی دمرکرد لہ کیلان و بہرپزی خەلکاندا رای کرد تا گہیشتہ لای پیغمبہر ﷺ لہوسہری شاری مەککە کہ گہیشتہ بہردەمی، پیغمبہر ﷺ زوبہیری بینی شمشیریکی بہ دەستیہومیہتی بہ پەرۆشەوہ فہرمووی: (جیتہ زوبہیر؟)، زوبہیریش وتی: ہہوالم وا پیگہیشتووہ و وام بہر گوئی کەوتووہ کہ تۆ گیراوی ویستومہ بہم شمشیرہ بدەم لہوکەسەہی کہ تۆی گرتووہ، ئینجا پیغمبہر ﷺ دوعای بو کرد..... لہریواہتییکی تردا: [دوعای بو خۆی و شمشیرہکەہی کرد.....] (۱۸۸).

بہم شیومیہ پیغمبہر ﷺ و موسوئمانان سەرہرای ئەشکەنجەدان و ئازاردان و ئابروبردن ولەکەدارکردن و ہەموو جوړہ ئەشکەنجەہیکە تر، ہەر بہرامبہر ہاوبہش پەیداگەرانی قورمیش و ہستانوہ لہکاتیکیا کہخەلکی لہوپەری نہفامی ونەزانیدا بوون بہ پیغمبہر ﷺ و پیغمبہرایەتی بۆیہ ہاوەلانی تووشی ئہو ہەموو نارہحەتیہ بوون لہگەل خودی پیغمبہردا ﷺ بەشیومیہک تەنہا دلسۆزان و راستگویمان بتوانن خۆیان بگرن کەم کەس لہتوانایدا ہەہیہ خۆی بو بگریت.

و (۲/۳۰۷) صححہ وواقفہ الذہبی، والبیہقی فی (السنن الکبری) (۱۱/۹)، و صححہ الشیخ الألبانی فی (صحیح النسائی) (۲۸۹۱) (۲/۶۶۶).

(۱۸۸) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۱۴۱/۱۱) (۲۰۴۳۹)، وأحمد فی (الفضائل) (۱۲۶۶) وقال محققه: مرسل صحیح، والطبرانی فی (المعجم الکبیر) (۲۳۶)، أبو نعیم و(الحلیة) (۸۹/۱)، والحاکم (المستدرک) (۳۶۰/۳)، والإصابة (۲۷۸۹)، وقال الہیثمی فی (مجمع الزوائد) (۱۵۰/۹): رواه الطبرانی ورجالہ ثقات، و صحح إسناده عند أبي نعیم وعکاشة عبدالمنان فی (هؤلاء فی الجنة) (ص: ۱۳۵)، ابن أبي شیبہ (۱۵۰/۷)، وقال محقق: (سیر السلف الصالحین) (۱/۲۲۴): إسناده صحیح علی شرط البخاری.

سهبارمت به بارودوخی شاری مهککه نهوکاتهی که پیغمبهر ﷺ تیایدا نیردراوه، زۆر بهوردی هاوهلی پایه بهرز میقدادی کورپی ئهسوهد ﷺ بۆمان وهسف دهکات وه باسهگهش جوبهیری کورپی نوفهیر لهباوکیهوه دهگیریتتهوه و دهفهرموویت: (رۆژیکیان لهخزمت میقدادا دانیشتبووین، پیاویک بهلایدا تێ پهری و بهمیقدادی وت: خۆزگهه بهم دوو چاوهی که پیغمبهری ﷺ بێ بینراوه، خۆزگه ئهوهی تۆ بینووته ئیمهش بمان بینیايه ، ئهوهی که تۆ ئامادهی بوویت ئیمهش ئامادهی ببوینایه؟ میقداد لێی توره بوو، منیش بهلامهوه زۆر سهیر بوو پیاویک که تهنها وتهی خیر نهبیت نهی گوتوه.

پاشان میقداد رووی کرده کابراکه و رای وهستاند و پێی فهرموو: چی وا دهکات یهکێک له ئیوه ئاوات بخوازیت به ئامادهبوونیک خوا لێی شاردۆتهوه، نازانی گهر ئامادهبووايه حالی چۆن دهبوو تیایدا، وهللاهی کهسانیک ئامادهی سهردهمی پیغمبهر ﷺ بوون، خوا بهسهر لووتیاندا خستنیه ناو دۆزهخهوه لهبهرئهوهی پیغمبهریان ﷺ بهدرۆ زانی و باومریان پێ نههینا، بۆ سوپاسی خوا ناکهن کاتی خوای گهوره ئیوهی دروست کردوه، تهنها خوای خۆتان نهبێ نایانسن وهتهنها پیغمبهری خۆتان نهبێ بهراستی نازانن، خوای گهوره ئهوه بهلایهی لهسهر ئیوه لابردهوه و داویهتی بهسهر کهسانیکی پیش ئیوهدا و له ئیوهی دوور خستۆتهوه، وهللاهی کاتی پیغمبهر ﷺ نیردرا ناههموارترین و سهخت ترین کات و حالیک بوو که پیغمبهریک له پیغمبهرانی خوای گهوره تیا نیردرا بیت، وه لهکاتیکی زۆر نهفامیدا بوو که وایان دهمانی هیچ ناینیک چاکتر نییه لهپهرستنی بتهکان.

پیغمبهریش ﷺ پهيامیکی هینا یهکلاکهروهوه بوو که راست وناپراستی پێ یهکلاکردهوه تاوای لێ هات باوک و کور دزایهتی کهوته نیوانیان، ههتا پیاوی واههبوو کورکهی یان باوکهکهی یان براکهی دهبینی بێ باومره دوای ئهوهی کهخوا خۆی رینمویی کردبوو وه دلتیابووی لهوهی ئهگهر ئهوه باوک وبراویهی بهو شیویهی برۆن دهکهونه ناو دۆزهخهوه بهلام لهگهڵ ئهوهشدا پێی ناخۆش بوو که ئهوه خۆشهویستانهی خۆی خوای گهوره بیان خاته ناو دۆزهخهوه وه ئهوه دوعایهیان دهکرد که خوای گهومره بۆ ئیمهی گیراومهته وه فهرموو یهتی: ﴿ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا

هَبْ لَنَا مِنْ أَرْزُقِنَا وَذَرِّبْنَا فُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٦﴾ (الفرقان: ٧٤-٧٤) واته: ناواتيان دهخواست که خيزان و خزمانيكيان ههبيت وهك نوري چاو خوشهويست و موسولمان بن و خواي گهوره ريتموونيان بكات....).

ئيبنو مهسعود بؤ يه كه م جار قورئان به ناشكرا دهدات به گوئي بي باوه ره كانداه

هاوه ئي پايه بهرز عهبدوللاي كوري مهسعود ﷺ ههستا بهم كاره گران و قورسه... عوروه دهگيرپيتهوه له باوكي يهوه و دمهفرمويت: (يه كه م كهس كه به ناشكرا قورئاني خويند دواي پيغمبري خوا ﷺ له شاري مهككهده عهبدوللاي كوري مهسعود بوو، رؤزيكيان هاوه لاني پيغمبر ﷺ له ناوخوياندا وتيان: وه لآهي ههتا نيستا قورپيش گوي له وه قورئانه نه بووه كه به ناشكرا بهرووياندا بخوينريت، بؤ يه كي له ئيوه به ناشكرا ناچيت بهرووياندا بيخوينيت؟ عهبدوللا وتي: من دهجم، ئه وانيش وتيان: دهترسين كه تووشي نازار ببيت، ئيمه پياويكمان دهويت عهشيره تيكي له پشت بيت و بهرگري لي بكات له ستهم و چهوسانهوه و ذرايه تي ئه وان، ئيبنو مهسعود ﷺ وتي: وازم لي بينن خواي گهوره پشت و په نامه، زوبه ير ﷺ دمهفرمويت: له كاتي چيشتهنگاو عهبدوللاي كوري مهسعود ﷺ رويشت، تاگه يشته مه قامي ئيبراهيم وه قورپيشيش له جيگهي دانيشتهگاني خوياندا بوون له نزيك كه عبهوه، ئيبنو مهسعوديش هاتو لاي مه قامي ئيبراهيم وهستا.

ئينجا: (بسم الله الرحمن الرحيم) ي كرد و به دهنكي بهرز رووي تيكردن و سورته ي رهحمانى بؤ خويندن، ﴿الرَّحْمَنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾﴾ (الرحمن) ئه وانيش ووردبوونهوه لي وتيان: ئه وه كورپه كه ي ئيبنو ئوم عهبد نيبه ئه وه ياسي چي دهكات؟ ههنديكيان وتيان: ئه وه ههندي له وانهي كه بؤ موحه مهده هاتووه دميخوينيتهوه، ئه وانيش ههستان بؤي و تاكو توانيان له دم و چاو رووياندا، ئه ويش ههر قورئاني دهخويند تا گه يشته نهو جيگه يهي كه خواي گهوره ويستي لي بوو خويندنه كه بي بكات، ئينجا دواي ئه وه لي دووركهوتنهوه و ئه ويش گه رايه وه بؤ ناو هاوه لاني و هه موو

(١٨٩) أخرجه: أحمد (المسند) (٢/٦)، والبخاري في (الأدب المفرد) (٨٧)، والطبراني في (المعجم الكبير) (٢٥٣، ٢٥٠، ٦٠٠)، و ابو نعيم في (الحلية) (١٥٧/١)، وابن حبان (٦٥٥٢) وقال محققه: إن سنده صحيح على شرط مسلم، وقال ابن كثير في (التفسير) (٣/٣٤٢): رواه أحمد و إن سنده صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (٢٨٢٣) وفي (صحيح الأدب المفرد) (٦٤)، وصححه الشيخ مقل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (١١٥٦).

دەم و چاوی خەلتانی خوێن بوو بوو ئەوان پێیان وت: ئێمە ترساین کە تووشی ئەمە ببیت، ئەویش وتی: وەللاهی دوزمانی ئاینی خوا ئیستاش لای من سووک و ریسواتر ئەگەر پێشان خۆشە بەیانی دەچمە وە بۆ گیانیان و قورئانیان بەسەردا دەخوینم وتیان: ئەو مەندە بەسە کە تۆ بە روویاندا خویندووتەتەوه^(۱۹۰).

زۆران گرتنی پېغەمبەرى ﷺ لە گەل ڕوکانە

ڕوکانە یەكێك بوو لە پالەوانەکانی شاری مەككە کە زۆرانی لە گەل ھەر کەس بگرتایە دەیدا بەزەویدا، جارێکیان بە پېغەمبەر ﷺ گەشت و داوای لێ کرد کە زۆرانی لە گەلدا بگرت، وە زۆرانیان گرت، و پېغەمبەر ﷺ دای بە زەویدا.

سەعیدی کورپی جوبەیر رضی اللہ عنہ دەفەر مویت: (پېغەمبەر ﷺ لە بەطحاء بوو لە مەككە، ڕوکانە بەلایدا تێبەری ھەندئ مەری پێ بوو وتی: ئەی موحەمەد بۆ نایەیت زۆرانم لە گەلدا بگرت، پېغەمبەر ﷺ فەرمووی: جیم بۆ دادەنیت؟ وتی: مەرپێك، پېغەمبەر ﷺ زۆرانی لە گەل داگرت و دای بە زەویدا، داوای ئەو ڕوکانە وتی: با جارێکی تر زۆران بگرین، پېغەمبەر ﷺ فەرمووی: جیم بۆ دادەنیت؟ وتی: مەرپێکی تر، چەند جار بەم شیوە پېغەمبەر ﷺ زۆرانی لە گەلدا گرت و دەیدا بەزەویدا، داوای وتی: وەللاهی ئەی موحەمەد ھەتا ئیستا کەس منی نەداوە بەزەویدا، دیارە تۆ پېغەمبەری خوایت ئینجا موسوئمان بوو پېغەمبەریش ﷺ مەرپەکانی بۆ گێرپایەوه....^(۱۹۱).

لە رېوایەتێکی تردا کە ئیبنو عەباس رضی اللہ عنہما دەمگێرپیتەو دەفەر مویت: (ڕوکانە زۆرانی گرت لە گەل پېغەمبەر ﷺ سێ جار ھەر جارێك لەسەر مەرپێك داوایی شکستی ھینا، وتی: ئەی موحەمەد تا ئیستا کەس پشتی منی نەداوە لەزەوی تانیستا کەس نەبوووە رەقم لێی بێت بەوینەتی تۆ، بەلام ئیستا شاھیدی دەدەم کە خوا تاك و تەنھایە وە تۆش پېغەمبەری خوایت، ئینجا پېغەمبەر ﷺ مەرپەکانی بۆ گێرپایەوه و رۆیشت)^(۱۹۲).

(۱۹۰) أنظر: سيرة ابن هشام (السيرة) (۳۳۹/۱) رقم (۲۱۷) وقال محققاه: إسناده صحيح، والطبري في (التاريخ) (۳۳۴/۲)، و(الإصابة) ابن حجر العسقلاني (۱۹۹/۴)، وله شاهد عند الطبراني في (المعجم الكبير) (۸۹۶۱).

(۱۹۱) أخرجه: أبو داود في (المراسيل) (ص: ۱۱۲)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (۱۸/۱۰) (۲۰۳۱۸، ۲۰۳۱۹) وقال: وهو مرسل جيد، وحسنه الشيخ الألباني في (الإرواء) (۳۲۹/۵) (۱۵۰۳) من طريق أبي داود، وقال مرسل صحيح.

(۱۹۲) رواه: أبو بكر الشافعي بإسناد جيد كما قال الحافظ ابن كثير في (البدایة) (۱۰۴/۳).

ناشیرین کردن و شکاندنی بتهکانی قوره‌یش

هاوه‌لانی پیغمبهر ﷺ ههرکاتی دهرفته‌تیکیان بۆ هه‌لکه‌وتایه و بیان توانیایه بته‌کانیان ناشیرین ده‌کرد، و نه‌گهر بۆشیان ریکه‌وتایه هه‌ندی له‌وبتانه‌یان ده‌شکاند به‌بی ئاگای بی باومره‌کانه‌وه.

ئیمامی عه‌لی ؑ ده‌فه‌رمویت: (من و ئوسامه ده‌چووین بۆلای بته‌کانی قوره‌یش که له چوارده‌وری که‌عبه بوون ده‌چووین شتی بیسمان ده‌هینا و شتیکمان ده‌گرت به‌ده‌ستمانه‌وه ده‌مان هینا به‌رووی بته‌کاندا و بیسمان ده‌کردن که رۆژمان لی ده‌بووه‌وه (دیاره به‌شهو ئه‌نجامیان داوه و که‌س له‌و ناوه نه‌بوو) و بی باومره‌کان که ده‌چوون سوچه به‌رن بۆ بته‌کانیان ته‌ماشایان ده‌کرد و ده‌یان بینی چیان لی‌کراوه و ده‌یان وت: ئه‌مه کی وای له‌خواکانمان کردوه، ئینجا ده‌چوون به‌ شیرو ئاو ده‌یان شت وپاکیان ده‌کردوه و ده‌یان سرپیه‌وه....)(^{۱۹۳}).

له رپوایه‌تیکي تردا ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که پیغمبهر ﷺ ئیمامی عه‌لی خستۆته سه‌رشانی بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و بته‌ی که داکوتراوه به‌ قورقوشم به‌ سه‌ر که‌عبه‌دا فری بداته خواره‌وه و پارچه پارچه‌ی بکات. له ئیمامی عه‌لییه‌وه ؑ ده‌فه‌رمویت: (من و پیغمبهر ﷺ رۆشتین تا گه‌یشتینه لای که‌عبه، پیغمبهر ﷺ فه‌رمووی: دانیشه منیش دانیشتم و چووه سه‌رشانم و ویستم به‌رزی بکه‌مه‌وه نه‌متوانی، زانی که‌نه‌متوانی، ئینجا ئه‌و دانیشتم و من چوومه سه‌رشانی موباره‌گی و فه‌رمووی: سه‌رکه‌وه بۆ سه‌ر هه‌ردوو شانم، منیش سه‌رکه‌وتم که به‌رزی کردمه‌وه، وام ده‌زانی که ئه‌گهر ده‌ست به‌ ئاسمانیش بگرم ده‌ستم ده‌گاتئ تا به‌رز بوومه‌وه بۆ سه‌ر که‌عبه، و بتیکی تیاوو که به‌ قورقوشم یان به‌ مس داکوتراوو منیش به‌لای راست و به‌لای چه‌پ و لای پیش و پاشی جوولم پی کرد هه‌تا هه‌لم که‌ند که هه‌لم که‌ند، پیغمبهر ﷺ فه‌رمووی: فری ده‌ له‌و به‌رزاییه وه، منیش فری‌مدا وه‌ک شووشه پارچه پارچه بوو، ئینجا دابه‌زیم من و پیغمبهر ﷺ به‌په‌له خۆمان شارده‌وه و چووینه وه به‌ره‌و مال بۆ ئه‌وه‌ی که‌س نه‌مان بینیت وه له رینگادا که‌س پیمان نه‌زانیت)(^{۱۹۴}).

(۱۹۳) أخرجه: إسحاق بن راهوية، و صحح إسناده الحافظان العسقلاني في (المطالب العالیة) (۴۲۲۰)، والبوصري في

(مختصر الأتحاف) (۵۱۶۸) وقال: إسناده صحيح، وصححه السيوطي كما في: (منتخب كنز العمال) (۳۴۶/۵).

(۱۹۴) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۴۸۸/۱۴)، والبخاري (المسند) (۲۹۲)، والطبري في (تهذيب

قورەیش ناچار دەبێت کە رێکەوتن ئەنجام بدات له گەل پیغمبەردا ﷺ

موشریکهکان دواى چەندین ساڵ له دوژمنایهتی توندیان بۆ خودی پیغمبەر ﷺ وه دوژمنایهتییهکی یهكجار گهوره بۆ هاوهلانی بهرپرسی دواى ئەو هه‌موو ئەشکه‌نجه‌و نازار و سوکایه‌تی و گالته‌ جارى و هه‌تا دواى... به‌ناچارانه داویان له پیغمبەر ﷺ کرد بۆ ئەوهی رێکەوتنیاں له‌گه‌لدا ئەنجام بدات..

له‌ریوایه‌تێکدا که ئیبنو ئیسه‌حاق ﷺ ده‌یگێرپه‌ته‌وه ده‌فه‌رمویت: (عوتبه‌ی کورى رهبیعه داواى له ئەوان کرد که رێگه‌ی بێ بدن وه‌کو نوینه‌ریکی قورەیش بچیته‌ لای پیغمبەر ﷺ تا رێکەوتن له‌گه‌لیدا ئەنجام بدات....) له‌ریوایه‌تێکی تردا که جابری کورى عه‌بدوللا ﷺ ده‌یگێرپه‌ته‌وه و ده‌فه‌رمویت: (قورەیش کۆبوونه‌وه سه‌بارمت به پیغمبەر ﷺ وتیان: ئه‌رى نابین یه‌کێک له هه‌مووتان شاره‌زاتر بێت له سیه‌ر و فالگروه‌ و شیه‌ر تا بچیت بۆلای ئەو پیاوه‌ی تاهم و کۆمه‌له‌که‌ی ئیمه‌ی پارچه پارچه کردوه و ده‌سه‌لاتی کزو لاواز کردووین و په‌خنه له ئاینمان ده‌گریت، تا‌کو له‌گه‌لیدا بدویت و بزانی‌ت وته‌ی ئەو پیاوه‌ چی ده‌بێت؟ وتیان: باشه به‌لام که‌س شک نابه‌ین بشیت بۆ ئەم کاره‌ ته‌نها عوتبه نه‌بێت، ئینجا به عوتبه‌یان وت: ئەى ئەبو وه‌لید تۆ نه‌بیت که‌سى تر شک نابه‌ین ئەم کاره‌ی بێ بکریت، ئەویش هه‌ستا به‌وکاره به رێکه‌وت و هاته لای پیغمبەر ﷺ وتی: تۆ چاکتری یان عه‌بدوللاى باوکت؟ پیغمبهریش ﷺ بێ ده‌نگ بوو، ئینجا وتی: تۆ چاکتری یان عه‌بدول موطه‌لیب؟ پیغمبەر ﷺ هه‌ر بێ‌ده‌نگ بوو، ئینجا وه‌لید وتی: ئەگه‌ر بلێیت ئەوان چاکتر بوون له تۆ ئەوه‌ خۆت ده‌زانیت ئەوانیش ئەو بتانه‌یان په‌رستوه که تۆ په‌خنه‌یان لێ ده‌گریت، وه ئەگه‌ر خۆت به چاکتر ده‌زانى له‌وان وته‌ی خۆت بلێ باگویت لێ بگرین، به‌لام وه‌للأه‌ی که‌سێکمان نه‌دیوه شوومتر بێت به‌رامبه‌ر فه‌ومه‌که‌ی وه‌ک تۆ، پارچه پارچه‌ت کردین و ئابرووی ئاینه‌که‌ت بردین و لاوازت کردین و ئابرووی ئیمه‌شت

الآثار (ص: ۲۳۸، ۲۳۶) وقال هذا خبر عندنا صحيح إسناده، وأحمد في (المسند) (رقم/ ۶۴۴) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده ضعيف، والنسائي في (الکبرى) (۸۵۰۷) وقال محققه: ضعيف، ورواه عبدالله بن أحمد في (زيادات المسند) (۱۳۰۱)، والحاكم (۳۶۶/۲) وصححه وقال الذهبي إسناده نظيف و أمتن منكر، وأورده الخطيب في (التاريخ) كما في (زوائد تاريخ بغداد) (۲۰۲۴) وقال محققه: إسناده ضعيف جيداً.

برد له ناو عهره بیدا تا دهنګ و باس بلاو بوووه که له قورپه شاعیریک ههیه سحر باز ههیه و فالګره ومیه که ههیه تا وامن لئ هاتوو ههیه ههونه قیزمیه که ببیستین، دهست بدهینه شمشیر تا یه کتر له ناو بهرین، نهی پیاوکه نه گهر له بهر هه ژاری خوت واده کهیت و نه م ناشوو بهت ناو ته وه نیمه هه موو سامانه کانی خو مان کوډه کهینه وه لای تو دای دهنین تابیت به تاکه پیاویکی دهوله مهندي قورپه میش، وه نه گهر ئا فرهت بی خو شه و نه م به زمه ی له پیناودا ده کهیت فهرموو کام ئا فرهتی قورپه میش خوت به دلته دهست نیشانی بکه بالیت ماره بکهین.

پیغمبر ﷺ فهرمووی: ته واو بووی؟ وتی: به لئ، نه ویش نه م ئایه تانه ی بو خویندنه وه که خوی گه وره دم فهرمویت: ﴿حَرَّ ۱ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲﴾ (فصلت) تا گه یشته ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ۱۳﴾ (فصلت). ئینجا عوتبه وتی: بهسه ئیتر بهسه هه نه مهیه وه لامه که ته؟ فهرمووی: به لئ هه نه وه مهیه، ئینجا عوتبه گه پرایه وه بولای قورپه میش وتیان: ها چی هه وایکت بو هیناوین؟ وتی: هه شتیک که بزانه م ئیوه له روودا پئی ده لئین منیش پیم وت: وتیان: نهی وه لامی دایته وه؟ وتی: به لئ، سویند به وهی که نه م که عبهیه ی به که عبه داناوه هیچ وتهیه کی تینه گه یستم ته نها یه که وتهی نه بیت نه ویش نه وه مهیه: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ۱۳﴾. وتیان: مالت ویران بیت کابرا نه وه به عهره بی له گه لت دم دویت هیشتا تی ناگهیت وتی چی؟ نه ویش وتی: نه وه لا هیچ تینه گه یستم ته نها هه وره بروسکه که ی عاد و ثمود نه بیت) (۱۹۵).

دوا به دوا ی نه وه قورپه میش ناچار بوون دیسان له ریگه ی مامی یه وه گوشاری بخه نه سه ر بو نه وه ی بلاو بووونه وه ی ئاینی ئیسلام له شاری مه که که دا په ک بخه ن.... له عوقه یلی کوری نه بو طالبه وه ﷺ دم فهرمویت: (قورپه میش هاتنه لای نه بو طالب و پئیان وت: نهی نه بو طالب برزاکهت له کوچه و کولان و شوینه دانیشته کانی نیمه وه له مزگه وته که ی که عبه دا دیت بو لامان و به وته کانی ئازارمان ده دات، ریگری بکه باوا نه کات؟ نه ویش وتی: عوقه یل برؤ موحه مه دم بو

(۱۹۵) أخرجه: عبد بن حميد في (المنتخب) (۱۱۲۳) واللفظ له، وابن أبي شيبة (المصنف) (۱۸۴۰۹)، والحاكم (المستدرک) (۲۵۲/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وأبو نعيم في (الدلائل) (۱۸۲)، والبيهقي في (الدلائل) (۲۰۲/۲)، وأبو يعلى (مسند) (۱۸۱۸)، وقال الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (ص: ۱۱۲): إسناده حسن.

بدوزمروہ و بیہینہ بؤ لام دمفہرمویت: منیش چووم له ژووریک له ژوورہکانی مالی ئہبو طالبی موحہمد بانگ کرد و لہگہلم ہات له ژیر سینہری دیوارہکہ وہ بہریکہوتین تا چووینہ لای ئہبوطالیب، وہ ئہبوطالیب پی و ت: ئہی ہرازاکہم ئہم ئاموزایانہی خۆت پییان راگہیانوووم کہ تۆ نازاریان دەدہیت له کوچہو کۆلان و شوینی دانیشتنہکانیاندا وازیان لی بہینہ و نازاریان مہدہ، پیغہمبہری خوا ﷺ چاوی بہرزکردوہ بؤ ئاسمان ئینجا فہرمووی: (أَتَرَوْنَ هَذِهِ الشَّمْسُ؟) واتہ: ئایا ئہو رۆژہ دەبینن؟ وتیان: بہلی، فہرمووی: ((وَاللَّهِ مَا أَنَا بِأَقْدَرَ عَلَىٰ أَنْ أَدَعَا مَا بُعِثْتُ بِهِ مِنْ أَنْ يَشْتَعَلَ أَحَدُكُمْ مِنْ هَذِهِ الشَّمْسِ شَعْلَةً مِنْ نَارٍ)) واتہ: سویند بہ خوا من ناتوانم دەست بہرداریم و وازیانم لہم کارہم وەک چۆن ئیوہ ناتوانن شالووی ئاگرم بؤ لی بکہنہوہ لہو رۆژہ. ئہبوطالیبیش وتی: وەللاھی ہرازاکہم قەت درۆی نہکردووہ ئیوہش برۆنہوہ و ژیر بن(۱۹۶).

ہەرودہا بہوہشوہ نہوہستان تا گہیشتہ رادہی مل کہچ بوونیان بہرامبہر پیغہمبہر ﷺ وەک ئیبنو عہباس ﷺ دمفہرمویت: (رۆژیکیان ئومہیہ و ئہبوجہہل لہگہل چہند سەرکردہیکی قورہیشدا چوونہلای پیغہمبہر ﷺ و پییان وت: ئہی موحہمد و مرہ تۆ دەست بہینہ بہ بتہکانماندا ئیمہ دینہ ناو ئاینہکەتہوہ و موسوئمان دەبین، پیغہمبہریش ﷺ زۆر موسوئمان بوونی قہومہکەکی پی خۆش بوو بۆیہ کہمن دلئ نہرم بوو ئینجا خوای گہورہ ئہو ئایہتہی لہسەر دابہزانند کہ دمفہرمویت: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِئَتَرَىٰ عَلَيْهِ غَيْرٌ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حَلِيلًا﴾ (الإسراء) (۱۹۷) واتہ: (بیگومان ئہوہندہی نہماوو موشریک و بی باوہرہکان سہبارت بہو قورئانہی ئیمہ بہ وەحیی بۆمان ناردوو لہخشتہت بہرن و لہہہندی فہرمانمان بترازییت تا شیوازی بانگہوازہکەت بگۆری و غەیری قورئانیان بؤ بخوینیتہوہو، ئیتر کردبایتیان بہ دۆست و خۆشہوہیستیان و، دەبوویتہ پیواوی چاک) وہ پیغہمبہری ئاگادار کردوہ ﷺ کہ بہ ہیچ جۆریک دلئ نہرم نہبیت بۆیان وہ وتہشیان جی بہ جی نہکات).

(۱۹۶) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (۱۷۴/۱۷)، وأبو يعلى (المسند) (۶۸۰۴)، والبخاري في (التاريخ) (۵۰/۴)، والحاكم (المستدرک) (۵۷۷/۳)، والبيهقي في (الدلائل) (۱۸۷/۲)، قال الهيثمي في (المجمع) (۱۵/۶) (۹۸۰۹): رواه أبو يعلى ورجاله رجال الصحيح، قال الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۹۲): إسناده حسن.

(۱۹۷) أخرجه: ابن مردويه وابن أبي حاتم بسند جيد كما قال السيوطي في (لباب النقول) (ص: ۱۳۸).

قوره ییشیه کان داوای موعجیزه ده کهن

قوره ییشیه کان داوای نهو هه موو دزایه تی و ریگریه ی که نه نجامیاند دژ به پیغمبر ﷺ و ناینی نیسلام وه نازاردانی شوین که وتووایی، تاکه ریگا یه کیان له بهرده مایه وه که رووبه رووبونه وه ی پیغمبر ﷺ پی بکه ن ئه ویش ریگه ی داواکردنی موعجیزه بوو. ئیبنو عهباس رضی الله عنه ده فهرمویت: (قوره ییش به پیغمبر ﷺ یان وت: داوامان بو بکه لای خوی خوت تا ته پۆلکه ی سه فامان بو بکات به نالتون ئه گهر راست ده کهیت، ئه گهر بییت به نالتون ئیمه ش به یانی شوینت ده که وین و دزمانین که تو راست ده کهیت ئه وه ی که خوت وتوته ههر ئه وه یه که پیغمبریت و باومرت پی ده هینین؟ پیغمبر ﷺ فهرمووی: واده که ن؟ وتیان: به ئی، پیغمبر ﷺ داوای له خوی گه وره کرد، و جبریل علیه السلام له لایه ن خواوه هات بۆلای پیغمبر ﷺ پی فهرموو: ((إِنَّ رَبَّكَ يَقْرئُكَ السَّلَامَ وَيَقُولُ لَكَ إِنَّ شئتَ أَصْحٰهُمَ الصَّفَا ذَهَبًا فَمَنْ كَفَرٍ مِنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ عُذْبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ وَإِنْ شئتَ فَتَحْتُ لَهُمْ بَابَ التَّوْبَةِ وَالرَّحْمَةِ)) واته: په رومردگارت سه لامت لی ده کات و بییت راده گه یه نیت و ده فهرمویت: ئه گهر ویستت لی یه به یانی ته پۆلکه ی سه فایان بو ده که م به نالتون، به لام داوای بینینی نهو موعجیزه یه ههر که س په شیمان بیته وه سزایه کی دده م که سزای هیچ که س وا نه درابیت وه ئه گهر ویستت لی بیت دمرگای به زه یی و تۆبه یان له سه ر ده که مه وه؟ پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((بَلْ بَابُ التَّوْبَةِ وَالرَّحْمَةِ)) واته: به لکو داوای کردنه وه ی دمرگای تۆبه و به زه ییان بو ده که م، خوی گه وره ش ئه م نایه ته ی دابه زاند که ده فهرمویت: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا تُمُودَ الْتَاقَةَ مِجْرَةً فَنَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ (الإسراء) (۱۹۸). واته: (هیچ شتیک ری له ئیمه نه گرتووه که موعجیزه و نیشانه ی گرنگ بنیرین و نیشانی قوره ییشی بده یین له سه ر داوای خویان، ئه وه نه بی که بهر له مان موعجیزه یه کی زورمان نیشانی پیشینانیاند که چی برویان

(۱۹۸) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۱۶۶، ۲۳۳۲، ۲۳۳۳) وقال محققه الأرنؤوط إسناده صحيح على شرط مسلم، و الحديث صحيح، وصححه أحمد شاكر أيضاً، والبرار (۲۲۲۵، ۲۲۲۶)، والنسائي في (السنن الكبرى) (۱۱۲۹۰)، والطبري في (التفسير) (۱۰۸/۱۵)، والحاكم في (المستدرک) (۳۶۲/۲) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والطبراني في (المعجم الكبير) (۱۲۷۳۶)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۲۷۱/۲) وفي (السنن الكبرى) (۸/۹)، وقال ابن كثير في (البدایة) (۵۲/۳): إسناده جيد، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۱۹۶/۱۰) رجاله رجال الصحيح، وصححه إسناده الشيخ الألباني في (صحيح السيرة) (ص: ۱۵۲) وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المستند مما ليس في الصحيحين) (۶۷۹): صحيح على شرطهما.

نەھینا و بەدرۆیان خستنهوه و، ئەوجا بەر تورپی و سزامان گەوتن و لەناومان بردن، ئیستاش کە قورەیش داوای موعجیزە دەکەن و نایاندەینی، ھەر لەبەر ئەوەیە نەوہک ئەمانیش بپروا نەھینن، ئەوجا ئیمەیش بەپیی یاسای خۆمان لەناویان بەرین ئیمە و شترەکەمان بەناشکراو بەروونی لەسەر داوای خۆیان بەھۆزەکەى (سەموود) دا، کەچى ستمیان لێکرد و گوشتیان، ئەوجا ئیمەیش سزامانندان و لەناوچوون وە ئیمە ھەر بۆ ترساندنیانە کە بەلگەى جۆراوچۆر دەنیرین، وەک زەمین لەرزە و خۆرگیران و مانگیگان، بۆ ئەوەیە بیڕی بکەنەو و داچلەکین).

پېغمبەر ﷺ لەوہ دوودل نەبوو کە ئەگەر قورەیش ئەوہش ببینن ھەر بى باوەر دەبن و باوەر ناھینن، و پاشان بەر سزای سەختى خوا دەکەون خۆشیان و نەوہى داوای خۆشیان، لەبەرئەوہ بەباشى زانى کە خوای گەورە دەرگای بەزەمى یان لى بکاتەوہ و پینموونیان بکات، وە ئەوہش بوو کە داوی ھەر ئەوان موسولمان بوون).

لە ریوایەتیکى تردا دەفەرمویت: ((سەرکردەکانى قورەیش کۆبوونەوہ لە داوای رۆژئاوا بوون لە پەناى دیوارى کەعبەدا و نارديان بە داوای پېغمبەردا ﷺ کە کاتى پېغمبەر ﷺ نیردراوى ئەوانى پېگەیشت کە کۆبوونەتەوہ و نیازی قسەکردن و ریکەوتنیان ھەيە لەگەلى، ئەوہبوو پېغمبەر ﷺ خۆشحال بوو بەرەو ئەوئى چوو لەوئى قورەیشیەکان باسى پەيوەندى و دزايەتى نيوان ھەردوولايان کردو لە داوييدا وتیان: ئەگەر پیت خۆشە با پارمەت بۆ کۆبکەینەوہ یان سەرکردە و پاشامان بە؟

پېغمبەر ﷺ وەلامى دانەوہ و فەرمووى: من نەھاتووم بۆ ئەوہى کە دەولەمەندى ئیوہ بى بەلکو خوای گەورە تەنھا ئاینیکى بەمندا ناردووە تەنھا داواکارىم لە ئیوہ ئەوہیە گوپرایەلى خوای خۆتان بکەن، و شوینی ئاینى ئیسلام بکەون، ئەگەر ئەوہ بکەن من ھەر ئەوہم لە ئیوہ دەویت، قورەیشیەکان کە زانیان گەفتوگۆ سوودى نییە لەگەل پېغمبەر ﷺ تاوايان لى ھات وتیان: ئەگەر تۆ راست دەکەیت با خوا ئەم شاخانە بە چوار دەورەى کەعبەدا نەھیلێت، یان داوا بکە لە خوا با ئەو شاخانە بکات بە کانیاو تا ئاو ھەلقوئى وە بیکەین بە کشتوکال و باخ و باخات وە یان بیکات بە شوینیکی خۆشى دلگیر، نەخیر ئەگەر راست دەکەیت با فریشتە بنیریت لەگەلتدا، ئەوہبوو داوايان لى دەکرد و دەیان وت: ئەگەر راست دەکەیت باخوا باخیکى گەورەم

پێ ببه خشیت و دهلومه مند بیت و ئالتون و زیوت هه بێت ئیمهش باوهرت پێ دهکهن.

تا بهو شیومیه وتیان: نهگهر راست دهکهنیت فهرموو ئاسمانمان به سهردا برهوخینه یا نهگهر دهتوانیت پارچهیهک له ئاسمانمان به سهردا برهوخینه تاوای لێ هات کورپی پوری خۆی عهبدوللای کورپی نهبو ئومهیه پێی وت: وه للاهی به هیچ جورێک باوهرت پێ ناهینم تا پهیزمیهک نههینیت له پێش چاوی خۆمدا پیایدا سهرکهویت بۆ ئاسمان، وه منیش سهیرت بکهه تا دهجیت بۆ ئاسمان و لهویوه بێیتهوه و چوار فریسته لهگهڵ تۆدا بیت و شایهتیت بۆ بدن، که پێغه مبههری خواتیت نهگهر واش بکهیت ناچیته عهقلمهوه که تۆ پێغه مبههری خوا بیت و بلایم تۆ راست دهکهنیت) سهبارمت بهم مشت و مژه خوای گهوره ئهم نایه تانهی دابهزاند که دمفه رمویت:

﴿ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ تَنْفَجِرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿١٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَعَنْبٍ فَتَنْفَجِرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿١١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كَيْسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِنَاثِهِ وَأَمَلَتِ كَعْبٌ فَبِيْلًا ﴿١٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفَيْكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِنْبًا نَّقْرُؤُهُ، قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿١٣﴾ ﴾ (الإسراء: ١٩٩).

دوا به دواي نهوه قورميشيه كان كۆليان نهدا تا بيريان لهوه كردهوه داواي موعجيزه بکهه که له دهسهلات و توانای کهسدا نه بێت، وا به باشيان زانی که نهو داواکاریانه له دهرهوهی زهويدا بێت له بهر نهوه داوايان له پێغه مبههر ﷺ کرد که مانگیان بۆ بکات به دوو کهرتهوه..... له نهسهوه ﷺ دمفه رمویت: (دانیشتوانی مهکهکه داوايان له پێغه مبههر ﷺ کرد که موعجيزه مبههریان نیشان بدات و مانگیان بۆ بکات به دوو لهتهوه...) (٢٠٠)، له رپوايه تیکی تردا دمفه رمویت: (مانگی نیشان دان به دوو کهرتی تا به بهرچاوی خویانهوه کپوی چه رانیان بینی که له نیوانی ههر دوو کهرته کهدا بوو) (٢٠١).

وه له رپوايه تیکی تردا (مانگ بوو به دوو لهتهوه و له تیکیان له پستی شاخه کهوه

(١٩٩) أنظر: سيرة ابن هشام (٣٢٢/١)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (١٩٠/٢).

(٢٠٠) أخرجه: أحمد (المسند) (٤٤٧/١)، والبخاري (الصحيح) (٣٦٣٧)، ومسلم (الصحيح) (٧٠٠٣، ٧٠٠٧)، والحاكم (٣٧١/٢) و صححه ووافقه الذهبي، والطبراني في (المعجم الكبير) (٩٩٩٧).

(٢٠١) أخرجه: البخاري (الصحيح) (٣٨٦٨).

بینی و لہتہ گہی تریان لہو دیوی تری شاخہ گہوہ بینی و پیغمبر ﷺ فہر مووی: ((شہدوا، اِشْهَدُوا...))^(۲۰۲). واتہ: شایہ تی بدن، شایہ تی بدن بہ جاوی خوستان بینیتان، لہر پوایہ تیکی تردا (پیغمبر ﷺ داوای لہ خوای گہورہ کرد تامانگ بوو بہ دوو کھرتہوہ کھرتیکیان لہ سہر شاخی ئەم بہر بووہ کھرتہ گہی تر لہ سہر شاخی ئەو بہر بووہ (واتہ لہ سہر شاخی (قوعہ یقیعان) وہ (ئەبو قوبہ یس)ی شاری مہککە) دوا ی ئەوہ وتیان: محمد سحری لئ کردووین چۆن مانگ بووبہ دوو کھرتہوہ، کھرتیکی چووہ سہر ئەو شاخہ و کھرتہ گہی تری چووہ سہر ئەو شاخہی تر؟ دوا یی وتیان: ئەگەر محمد لہ توانایدا بوو بیت سحر لہ ئیمہ بکات بی گومان ناتوانیت سحر لہ ہموو کھسک بکات)^(۲۰۳).

ئیبنو مسعود رضی اللہ عنہ دہر مویت: (مانگ بووبہ دوو کھرتہوہ لہ شاری مہککە و بی باوہرانی فورہیش وتیان: ئەمہ سحریکہ موحمەد لہ ئیمہ ی کردووہ راوہستن باکاروان چیہ کانی ریکہ ی یەمەن وشام بگہر پینہوہ ئەگەر موحمەد سحری لہ ئیمہ کرد بیت ناتوانی سحر لہ سہر جہم خەلکان بکات ئەگەر ہاتنہوہ و ہەواییان پی گہیاندین کھنہوان بینویانہ ئەوا دیارہ موحمەد راستی کردووہ ئەگەر واش نہ بیت ئەوہ تہنہا سحریکہ لہ ئیوہی کردووہ و ہیچی تر نییہ، ئەوہندہی پی نہ چوو کاروان چیبہکات گہر پانہوہ لہ ہموو لایہ کەوہ ہەوایان پیدان وتیان: بەئی ئیمہش ہمان شہو بینیمان کھمانگ دوو کھرت بوو)^(۲۰۴).

(۲۰۲) أخرجه: البخاري (الصحيح) (٤٨٦٤، ٤٨٦٣).

(۲۰۳) أخرجه: الترمذي (٣٢٨٨)، وصح إسناده الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (٢٦٢٢). وفي رواية عن ابن مسعود رضی اللہ عنہ قال انشق القمر ونحن مع رسول الله ﷺ حتى ذهب فرقته منه خلف الجبل فقال رسول الله ﷺ: ((اشهدوا)). أخرجه: الطبري (٥٩١/١١)، و نعيم حماد (الفتن) (١٦٨٥) وقال محققه: إسناده حسن.

(۲۰۴) أخرجه: أبو نعيم في (دلائل النبوة) (٢١١، ٢١٢)، والطيالسي (المسند) (٢٤٤٧)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (٢٦٦/٢).

کۆچ کردنی یه کهم بۆ حه به شه

ئیبنو فهیم ﷺ دمه رمویت: (کاتی موسولمانان زۆر بوون و بی باومرپه کان دزایه تی یان ده کردن و دهیان ترساندن و زۆر به توندی دزایه تی پیغمبهری خوا یان ﷺ ده کرد و هداویان له خه لک ده کرد که پاشگه ز ببنه وه له ناینی خوا بۆیه پیغمبهری خوا ﷺ رینگهیدا به هاوه لانی که کۆچ بکه ن بۆ ولاتی حه به شه وه پئی فه موون: له و ولاته پاشایه کی تیا به که کهس سته می لئ نا کریت لای نه و)، موسولمانان کۆچیان کرد دوانزه کهس بوون له گه ل چوار ئافرمت، له نیوانیاندا عوسمان ﷺ بوو زاوی پیغمبهر ﷺ له گه ل رو قیه دا نه وانیش به ریکه وتن بۆ حه به شه^(۲۰۵).

ئوم سه له مه ﷺ ئەم به سه ر هاتانه مان بۆ ده گێریت ته وه وه دمه رمویت: (کاتی مه که که یه کان شاری مه که که یان لئ نار هه تکر دین وه هاوه لانی پیغمبهر ﷺ تووشی هه موو جو ره نه شه که نه جه یه ک هاتن و نه وه هه موو به لا و فیتنه یه یان له پیناوی دینا توش ده بوو، وه ده شیان زانی پیغمبهر ﷺ ناتوانیت هیچیان لئ دوور بخاته وه یا خود هیچیان بۆ بکات، چونکه پیغمبهری خواش ﷺ خاوی گه وره پشت و په نای بۆ دابین کرد بوو نه ویش نه بو طالبی مامی بوو، که نه ی ده هیشته هیج شتیک به رامبهری بکریت، به م شیویه کۆمه ل کۆمه ل به ریکه وتن وه له حه به شه کۆبوونه وه به راستی چاکترین جینگه بوو که پیگه یشتین، گه یشتینه لای چاکترین دراوسی، له وی ئایمان به بی ترسی ده برد به رپوه و نه ده ترساین له هیج سته می ک که لیمان بکریت)^(۲۰۶)، له هه ندئ له و رۆژانه دا پیغمبهر ﷺ تازه سورته ی (النجم) ی بۆ هات بو وه خواره وه و خویندی وه به سه ر کافرانی قور هیشدا که پیغمبهر ﷺ گه یشته ئایه تی (سوجه) بردن سوجه ی برد، وه قور هیشیه کانیش سوجه یان له گه لیدا برد، ئیبنو مه سعود ﷺ دمه رمویت: (پیغمبهر ﷺ سورته ی (النجم) ی خویند له مه که که و سوجه ی تیا برد هه رچی کافریش هه بوو له چوار ده وری هه موویان سوجه یان برد له خویانه وه، ته نها پیاوی ک نه بیت پیر بوو مشتیک زیخی هه لگرتوو گرتی به ناوچه وانیه وه وتی: ئەمهم به سه دمه رمویت: ئیتر نه وه بوو دوا یی بینیم به کافری خوا له ناوی برد)^(۲۰۷).

(۲۰۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳۴۵/۱) (الزاد المعاد) لابن قيم الجوزية (۹۵/۱).

(۲۰۶) أنظر: (سيرة) لابن هشام (۳۳۴/۱)، و حسن إسناده العمري في (السيرة الصحيحة) (۱۷۰/۱).

(۲۰۷) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۱۰۶۷، ۴۸۶۳).

ئیبنو قہیم ﷺ دہفہرموئیت: (کاتی کہ گۆچکارانی حہبہشہ ئەم ھەوایی سوجدہ بردنەیان پێ گەیشت وایان زانی کہ کافرانی قورەیش موسولمان بوون، وەنەیان زانی کہ ئەم ھەوایە درۆیە تا گەرانبەوہ نزیک شاری مەککە و زانیان کہ قورەیش زیاتر لە جاران سورتەرە لە دوژمنایەتی کردنی پیغمبر ﷺ ئینجا بۆیان دەرکەوت کہ ئەم ھەوایە درۆیە و ھیچ بناغەپەکی نییە بۆیە ھەندئ لەو موسولمانانە بە ناچارانە ھاتنەوہ ناو شاری مەککە بە تاییبەت ئەوانەیی کہ لەتوانایاندا نەبوو بگەرینەوہ بۆ حەبەشە وە ئەو بەرپزانیە تریش رینگەیی گەرانبەوہ میان گرتەوہبەر، وە لەوانەیی گەرانبەوہ ناو شاری مەککە عەبدوللای کورپی مەسعود بوو ﷺ) (۲۰۸).

ھەر وەھا دہفہرموئیت: ئا لەو جارەدا بوو عەبدوللای کورپی مەسعود ﷺ گەراییەوہ و سەلامی کرد لە پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کہ کاتی نوئیزی دەرکد لەمائی خۆیاندا، بەلام پیغمبر ﷺ وەلامی نەدایەوہ، ئیبنو مەسعود زۆری پێ ناخۆش بوو، (۲۰۹)، ئەم بەسەر ھاتە، ئیبنو مەسعود ﷺ خۆی دەگێریتەوہ و دہفہرموئیت: (ئیمە سەلامان دەرکد لە پیغمبر ﷺ کاتی کہ لەنوئیزدا بوو ئەویش وەلامی سەلامەکەیی دەداینەوہ ئەمە پێش ئەوہی بچین بۆ حەبەشە، کہ لەخاکی حەبەشە گەراییەوہ بۆلای پیغمبر ﷺ بینیمان نوئیزی دەرکد سەلامان کرد وەلامی نەداینەوہ، دہفہرموئیت: منیش برینی کۆن ونویم کولایەوہ و ماتەمینی بایی بەسەردا کیشام دانیشتم تاکو لەنوئیزەکەیی بووہوہ ئینجا، و تەم: ئەی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم سەلامم لێ کردیت کاتی نوئیزت دەرکد وەلامت نەدامەوہ، پیغمبر ﷺ فەرمووی: ((قَدْ أَحَدَتْ مِنْ أَمْرِهِ أَلَّا تَكَلَّمُوا فِي الصَّلَاةِ)). واتە: (یەکی لەوشتانەیی کہ خوای گەرورە تازە لەئاینەکەیدا دایناوہ ئەوہیە بە ھیچ جۆرێک لەناو نوئیزدا قسە نەکەن. ئینجا وەلامی سەلامەکەیدامەوہ..) (۲۱۰).

لە دواي ئەوہی سزادانی قورەیش لەمەککە پەرەیی سەندەوہ و سەخت تریبوو لە بەرامبەر ھاوہلانی پیغمبر ﷺ و تەنگیان پێ ھەلچنرا بۆ جاری دووہمیش ناپرەحەت کران پیغمبر ﷺ بۆ دووہم جار رینگەیی پیدان کہ ولات بەجێ بەیلن، و

(۲۰۸) أنظر: زاد المعاد (۹۵/۱).

(۲۰۹) أنظر: زاد المعاد (۲۱/۳).

(۲۱۰) أخرجه: أحمد (المسند) (۳۷۷/۱)، وابن أبي شبة (المصنف) (۷۳/۲)، والحميدي (المسند) (۹۶)، و عبد الرزاق في (المصنف) (۳۵۹۴)، والنسائي (السنن) (۱۹/۳)، وأبو داود (۹۲۳)، وابن حبان (الصحيح) (۲۴۴۴) وقال محققه: إنساده حسن واللفظ له، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۸۱۶).

كۆچ بکەن بەرەو خاکی حەبەشە، وئەم جارەش تاقمیک خۇیان پېچایەو و بەرپى
 كەوتن، يەكەم جار ئىمامى عومەر رضي الله عنه كەھىشتا موسولمان نەبوو بوو پرسىارى
 لىکردن.... لە عەبدوللاى كورپى عامرەو رضي الله عنه لە لەيلاى دايكەو رضي الله عنه دمهفرمويت:
 عومەر يەكەم بوو لە ھەرە دوزمەنە سەر سەختەكانى نيمە لە ئىسلامبوونماندا
 كە خۇمان ئامادەکرد بۆ دەرچوون بەرەو حەبەشە عومەر ھات من بە سواری
 وشترەكەمەو ھەووم بەرپىكەوتىن برۆين پىي و تم: دايكى عەبدوللا بۆ كوئ دەچن؟
 منىش و تم: ئازارتان داین ئەچین لە زەوى خوادا دەرپۆين تا ئازار نەدرپين لە سەر
 پەرسنى خوا، ئەویش و تى: خواتان لەگەل دواى ئەو ھى رۆيشت مېردەكەم ھاتەو ھە
 كەناوى عامرى كورپى رەببىعە بوو و ھەو ئەو كەم پېراگەياند كە عومەر ئەو ھە
 يەكەم جارە دلى نەرمە بەرانبەرمان، مېردەكەشم و تى: تۆ ھىوات وابى كە موسولمان
 بىت؟ و تى: وەلاھى ھەتا كەرەكەى باوكى موسولمان نەبىت عومەرىش موسولمان
 نابىت) ^(۲۱۱).

كۆچکردنى دووم بۆ ولاتى حەبەشە

ئىبنو ئىسحاق رضي الله عنه لە ئوم سلمەو رضي الله عنه دەگىرپتەو دمهفرمويت: (كاتى پېغەمبەر
ﷺ بىنى ھاوھەلانى تووشى چۆن بەلایەك بوون، و ھە خۇيشى خواى گەورە پەناى
 داو و پاشان مامىشى بەرگرى لى دەكات، و كەس ناتوانىت ھىچى بەرامبەر بكات،
 و زانىشى كە ھىچى پى ناكرىت بەرامبەر ئەو موسولمانانە ئىنجا پى فەرموون:
 ئەگەر بچوونايە بۆ خاکی حەبەشە چۆنكە پاشايەكى لى يە كەس ستمى لى ناكرىت
 لای ئەو ھە ولاتى كەسانى راستگۆيە، برۆن تاكو خواى گەورە دەررووى خىرتان لى
 دەكاتەو لەم بارەى كە ئىو تىايدان، دمهفرمويت: ئىتر لەو كاتەو ھاوھەلانى پېغەمبەر
ﷺ بەرپىكەوتن بەرەو خاکی حەبەشە لە ترسى ھەلگەرانەو و پاشگەزبوونەو و
 دوور خستەو لە ئاينى ئىسلام) ^(۲۱۲).

ئىنجا بەرپىكەوتن بەرەو خاکی حەبەشە، ئەو موسولمانانەى كە كۆچيان
 كەردبوو جگە لەو كور و منالانەى پىيان بوو كە لەوئ لەدايك بوون، ژمارەيان تەنھا

(۲۱۱) أخرجه: الطبراني في (المعجم الكبير) (۲۹/۲۵)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۲۳۱/۲)، و الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۲۴/۶) (۹۸۴۰): وقال: رواه الطبراني و قد صرح ابن إسحاق بالسمع فهو صحيح.

(۲۱۲) أنظر: سيرة ابن هشام (۳۴۵/۱)، وأخرجه: البيهقي (الكبرى) (۹/۹)، وفي (الدلائل) (۳۰۱/۲) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۳۱۹۰).

ہہشتاوی سنی موسولمان بوو، گومان ھہیہ لھوہی عھمھاری تیابوو بیت، وھیکھیکھ لھ کۆچکردوان لھ رینگھ وھفاتی کرد. وھک زوبھیری کورپی عھوام ﷺ دھفھرموئیت: (خالیدی کورپی حزام کۆچی کرد بۆ خاکی حھبھشھ لھ رینگھدا مارئیک گھستی و وھفاتی کرد خوای گھورھش سھبارمت بھو نھم نایھتھ دی دابھزاند: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْوَيْلُ فَقَدْ وُقِعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (النساء) ^(۱۱۳). واتھ: (ھھر گھسئیک لھبھردینی خوا لھزئیدی خۆی کۆچ بکات لھو ولاتھدا کھبۆی دھچی گھلئیک جئگا و شوئینی باشی حھوانھوہی بۆ دھبی و دھکھوئتھ فھرھحانییھوہ و ھھرکھسئیک لھمالی خۆی دھرچی و کۆچ بکا بۆلای خوا و پھيامبھرھکھ، پاشان لھرئیدا مردنی پئنگھیشت، پئش ئھوہی بگاتھ ئھو جئگایھی بۆی دھچی ئھوہ بئگومان پاداشی کھوتۆتھ سھرخوا و مسۆگھر دھبئ و خوایش ھھمیشھ تاوان پۆشی مپھرھبانھ).

بھدھرچوونی ھھوالی کۆمھئیک کھ گھیشتونھتھ حھبھشھ دھست بھچی و بھ پھلھ قورھیش نوئنھری خۆیان ناراستھی نھجاشی پاداشی حھبھشھ کرد. ئئبنو عھباس ﷺ دھفھرموئیت: (کاتی پئغھمبھر ﷺ لھ شاری مھککھ بوو ترسا لھ ھاوھلھکانی کھ ھاوبھش پھیداکھران نازاریان بھن، لھبھر ئھوہ جھعفھری کورپی ئھبوطالب و ئئبنو مھسعود لھگھل چھندین ھاوھلی خۆیدا ناردنی بۆ لای نھجاشی پاشای حھبھشھ، کاتی ئھم ھھوالھ گھیشت بھ ھاوبھش پھیداکھران ئھوانئش نوئنھری خۆیان کھ عھمری کورپی عاص بوو لھگھل تاقمئیک لھ قورھیشھکان ناردیان و پئش موسولمانھکان خۆیان گھیاندھ لای نھجاشی وھ پئیان راگھیاند و وتیان: پیاوئیک لھ قورھیش پھیدا بووھ کھ قورھیشھکان بھبی عھقل دھزانئیت و رھخنھ لھ ئاینھکھیان دھگرئیت و پرھوپاگھندھی ئھوہ دھکات کھ پئغھمبھرھ، تاقمئیکی لھ ھاوھلانی خۆی ناردووھ کھ خھلکانی لای ئئوھش تووشی ئھو نازاوھیھ بکھن ئئمھ پئمان خۆش بوو کھ پئشوھخت بئینھ لای تو و ئھم ھھوالھت پئ بگھیھنئین بۆ ئھوہی ئاگات لھ خۆت بئیت، ئئنجا نھجاشی وتی: ئھگھر ئھوان ھاتن منئش گوئ دھگرم بۆ قسھکانیان تا بزائم چئپھو چی نییھ و چی دھلئین) ^(۱۱۴). گومان وایھ کھ قورھیش دووچار عھمری کورپی عاصی

(۲۱۳) أخرجه: ابن أبي حاتم (التفسير) (۱۷۵/۲)، وقال الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۳۲۱۸): إسناده حسن

(۲۱۴) أخرجه: الطبري في (التفسير) (۹۶۱۰)، وأبو نعيم في (الدلائل) (۱۹۳)، و صح إسناده العمري في (السيرةالصحيحه)

نارد بېت بۇ حەبەشە، جارېكيان لەگەل عەمماری كورې وەلید، وەجارېكيان لەگەل عەبدوللاى كورې رەببىعە^(۱۶۵).

(دواى گەيشتنى ھاوئە كۆچكارە بەرپزەكانى پېغەمبەرى ﷺ بۆلای نەجاشى، ئىنجا قورەيش بۇ دواجار دەستبەجى عەمرى كورې عاص و عەمماری كورې وەلید لەگەل چەندىن خەلات و ديارى گران بەھايان ئامادە كرد بۇ ئەوھى نەجاشى و وەزىرەكانى پى فایلكەن تا ئەو كۆمەلەھيان پى بسپىرنەوھ).

ئوم سەلەمە ﷺ دەفەرموئیت: (كاتى دابەزىن لە خاكى حەبەشە چوینەلای چاكترىن دراوسى كە ئەوئىش نەجاشى بوو لای ئەو ئەمىن بووین لە ئايىن و باوهرى خۆمان، وە خواى خۆمان دەپەرست و تووشى ئازار نەدەبووین، وە كەس نازارى نە دەداين و گويمان لە هیچ شتىك نە دەبوو كە پیمان ناخۆش بېت، كاتى ئەم ھەوئە گەيشت، بە قورەيش كۆبوونەوھ لەناو خۆياندا پیلانى ئەوھيان كىشا كە نوئىنەرى بنىرن بۇ لای نەجاشى، ئىنجا دوو پياوى پایە بەرز و زمان زانىان نارد لەگەل چەند خەلاتىكى گران بەھا كە ئامادەھيان كرد بوو بۇ نەجاشى لەو شتانەى كە زۆر لای خۆشەويست بوو لە شارى مەككە، وە چاكترىن ديارى لای نەجاشى پىستەى ناياب بوو، بۆیە پىستەھەكى يەكجار زۆرى نايابيان بۇ كۆكردەوھ، وە بۇ ھەموو بەتريقتىك (واتە: زانا گاوردەكان) لە بەتريقتەكانى چوار دەورى نەجاشى خەلاتى باشيان بۇ ئامادەكردن، ئىنجا ئەم خەلاتانەھيان لەگەل عەبدوللاى كورې ئەبو رەببىعە كورې مەخرەمەى مەخزومى و عەمرى كورې عاصى كورې وائلى سەھمىدا نارد، وە فەرمانيان پى كردن وە پى يان وتن: ئەگەر چوون لە پىشدا بچن بۆلای بەتريقتەكان و ھەر بەتريقتىك خەلاتى گرانى خۆى پىشكەش بكەن پىش ئەوھى قسە لەگەل نەجاشىدا بكەن، ئىنجا كە خەلاتەكانيان پى دان دوايى قسە لەگەل نەجاشىدا بكەن وە داواى لى بكەن كە ئەو كۆمەلەھتان پى بسپىرنەوھ تا بىگىرنەوھ بۇ ئىمە...

ئوم سەلەمە ﷺ دەفەرموئیت: بەرپزەكانى پېغەمبەرى ﷺ بۆلای نەجاشى ئىمە لەوئى لە چاكترىن جىگەو لای چاكترىن دراوسى بووین وە (دەفەرموئیت) هیچ بەتريقتىك لە

(۱۶۴/۱): و كل هذه الروايات عن لايدفع عن صدق فهم فهذا يدل على أن قريشاً بعث عمر بن العاص دفعين، مرة مع عمارة بن الوليد و مرة مع عبدالله بن أبي ربيعة.

(۲۱۵) أنظر: ابو نعيم الاصفهاني في (الدلائل) (۱۹۶).

بەتريقەكان نەمان كە خەلاتى خۆى وەرنەگریت پيش ئەوەى قسە لەگەڵ نەجاشيدا بکەن، ئينجا هەردووکیان بە بەتريقەکانیان وت: كەسانیک لە ئيمە هاتوون بۆ ولاتی پاشای ئيوە كە هەرزە و نەفامن و لە ئايینی قەوم و هۆزی خۆيان لايان داو، وەنەش هاتوونەتە ناو ئايینی ئيوەو، بە ئايینی كە ئيمە نازانين چيیه؟ وە ئيوەش ئەو ئايینە نانس، وە ئيمەش بۆلای پاشای بەرپزی ئيوە نيرراوين لەلایەن سەرگردايەتى خەلكى خۆمان كە ئيمەيان ناردوو بە ئەوەى پيمان بسپيرنەو تەبايانگيرنەو، چونكە خزم و عەشرەتى خۆيان باشيان دەناسن و دەزانن عەقلىان چۆنە و تا چ پادەيەك نەزان و هەرزەن، ئەمانە ئاين و باوهرى راستيان نيە، بەتريقەكان هەموويان بەم قسانە رازى بوون و پاشان خەلاتەكانى خۆيانيان نزيك بە نەجاشى كردو و نەجاشى لى وەرگرتن و چوونە ژوورەو و سجدەيان بۆ نەجاشى برد....، يەكتيكان لای دەستى راستى نەجاشيەو دانيشت ئەويش عەمرى كورپى عاص بوو وە ئەوى تريشيان لای دەستى چەپى يەو دانيشت، ئينجا قسەيان لەگەڵ نەجاشيدا كرد و پىيان وت: ئەى پاشا كەسانیک لە ئيمە هاتوون بۆ ولاتی ئيوە، مندالانیکى هەرزە و نەفامن لەئايینی كەسانى خۆيان لايان داو و نەهاتوونەتە ناو ئايینی ئيوەش، ئايینی دروستكراوى تازەيان داھيناو كە ئيمە نايناسين و نايزانين و ئيمەش پياو ماقولان و سەرگردەكانى خەلكى خۆمان ئيمەيان ناردوو بە لای جەنابتان بۆ ئەوەى پيمان بسپيرنەو، چونكە ئيمە شارەزاترين كە ئەوانە چين و چ كارەن و ئايينان چيیهو جى نيە، پيمان بسپيرەو بە بيانگيرنەو بۆ ولات و ناو خزمانى خۆيان و لیتان دووربخەينەو.

نەجاشى تۆرە بوو وتى: وەلاھى كارى واناكەم بانگيان دەكەم و پرسياريان لى دەكەم تا بزائەم ئەوەى ئيوە دەيلين ئەوان وەلاميان چيیه؟ ئەگەر وەكو ئەوەى ئيوە دەيلين راست بىت، ئەوا پيتان دەسپيرمەو و بيانگيرنەو بۆ ناو قەومى خۆيان، بەلام ئەگەر وانەبوو بە هيچ جورتيك ئەوانتان پى نادەمەو و پشگيريشيان لى دەكەم و بە چاكترين شيو رەفتاريان لەگەڵ دەكەم تا لە لای من بميننەو. ئينجا نوينەر نيردرا بۆلای هاوەلانى پيغمبەر ﷺ وە بانگيران كاتيک نوينەرەكان هاتن، هاوەلانى پيغمبەر ﷺ كۆبوونەو لە ناو خوياندا هەندىكيان بە هەندىكيان وت: باشە جى

بئین بهم پاشایه؟ وتیان: وهلاهی ئهوهی دهمیزانین پئی دهئین ئیتر چی دهبیت با ببیت^(۲۱۶).

له ریوایهتیکى ترده دمفهرمویت: (که نهجاشی نوینهری نارد بو لامان جهعفری کورپی نهبو طالب پئی وتین: کهس قسه نهکات من ئهمرپۆ وتار بیژی ئیوه دهیم، (دمفهرمویت) ئیمهه هاوهلانی پیغمبر ﷺ چووین تا گهیشینه دهرگای نهجاشی لهوئ وتمان: ئایا ریگه دهمهیت به پیاوانی خوا بینه زوورهوه؟ نهجاشی وتی: ریگهیان پیدهن پیشوازی و مهرحهیا له پیاوانی خوا، دمفهرمویت: کاتئ هاوهلان هاتنه زوورهوه سهلامیان کرد (واته: سوجهیان نهبرد) و رویشته زوورهوه چوونه بهردهم نهجاشی له جیگهه دانیشتهکهیدا بوو، عهمری کورپی عاص لای راستی یهوه بوو، وه عهماریش لای چهپیهوه بوو، وه (قهسیس و راهبهکان) به دوو ریز دانیشتبوون وه عهمرو عهماریش پئیان وتبوون: ئهمانه سوجه نابهن بو پاشا، تهنها بو خویان نهبیت، ئینجا عهمرو عهماریش وتیان: نابینن ئهه پاشا ئیمه راستمان کرد لهگهلتدا بهو سلأوهی که پئویسته ریژت لئ بگیریئت ئهوان نهجامیان نهدا. نهجاشی وتی: بو ئهو سلأوهی که شایستهه مننه هتان کرد لهگهلل مندا؟ (واته: سوجه بردن)؟ موسولمانهکانیش وتیان: ئیمه سلأومان لئ کردیت به سلأوی ئههلی بهههشت بهسلأوی فریشتهکان. ئینجا نهجاشی، ئوسقوفهکانی خوی بانگ کرد و ئینجیلهکانیان کردهوه، پاشان پرساری له هاوهلانی پیغمبر ﷺ کرد وتی: ئهم ئاینه چی یه که ئیوه له سهری جیابوونهتهوه له کهسانی خۆتان و نههاتوونهته ناو ئاینهکهه من و نهچوونهته ناو ئاینی هیچ کهسئک له گهلانی سهه زهوی؟

جهعفر لهوهلامدا فهرمووی: (ئهی پاشا ئیمه کهسانئکی نهقام بووین، بتمان دهپهرست و مردارهوه بوومان دهخواردو ئیشی خرابهمان دهکردو و پهیهوهندی

(۲۱۶) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۰۲/۱) (۱۷۴۰) وقال محققه الأرنأؤوط: إسناده حسن واللفظ له، وسيرة ابن هشام (۳۶۰/۱) (۲۲۸) وقال محققاه: إسناده حسن، وأبو نعيم في (الحلية) (۱۱۵/۱)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (۹/۹) وفي (الدلائل) (۳۰۱/۲)، والطبري في (التاريخ) (۲۳۰/۲)، والطبراني في (المعجم الكبير) (۱۴۷۹)، وقال الحافظ العراقي في (تخريج الأحياء) (۲۲۵/۲): سنده جيد، وقال الحافظ ابن حجر في (فتح الباري) (۱۸۹/۷): أخرجه أحمد وإسناده صحيح، وكذا قال في (الإصابة) (۱۱۶۶)، وقال الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (ص: ۱۲۱): إسناده صحيح، وصححه أيضا في (الصحيحة) (۳۱۹۰) وفي (مختصر الطحاوية) (ص: ۱۵۳)، وصح إسناده محققا (زاد المعاد) (۲۹/۳)، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۱۶۷۲): حديث حسن.

خزمايەتيمان دەپچراندو لەگەڵ دراوسیدا خراب بووین، بەهیزمان لاوازی دەچەوساندەوه، تا خوای گەوره، پيغەمبەریکی ﷺ لە ناوماندا نارد ئەو پيغەمبەرهی که عيسا ﷺ مژدەى پيداوه دیت وە ناوی ئەحمەدە بە باشی نەژادو خوڤه‌وشت و داوین پاکیمان ناسیوه، بانگی کردین بۆ لای خوا که بەتەنها ببپه‌رستین و واز لە ئاینی ئەفسانە بهینین که باوک و با پیرانمان لە سەری بوون که بت و دار په‌رستن بووه^(۲۱۷)، وە فرمانی پیکردین که راستگۆ بین و دەستپاک بین و خزمايەتی ئەنجام بدەین و لەگەڵ دراوسیدا چاک بین و دوور بکه‌وینەوه لە خوین رشتن و دووبه‌رەگایەتی و قسەى درۆ و ئازاوه نانه‌وه و بوختان کردن بۆ ئافره‌تی داوین پاک، و خواردنی مالى هەتیوو، وە فەرمانی پیکردین که خوای گەوره بە تەنها ببپه‌رستین و هاوبه‌شى بۆ بریار نەدەین، وە فەرمانی پیکردین که نوێژ بکه‌ین و پۆژوو بگرین.

نەجاشی زۆر سەری سوڤما بەم قسانە، وە جەعفەریش بەرده‌وام بوو لە قسەکانیدا و کارە گرنگەکانی ئیسلامی بۆ روون کردەوه، پاشان فەرمووی: ئیمە ئەو پيغەمبەره‌مان بەراست زانی و باوهرمان پێهینا و شوینی کهوتین بەم جۆره‌ خوای گەوره‌مان په‌رست و هاوتامان بۆ بریار نەدا و ئەوهی لای حەرام کردبووین بە حەراممان زانی و ئەوهی بۆی حەلال کردبووین بە حەلالمان زانی، بەلام خزانمان هەئیانکوتایه‌ سەرمان و نازار و ئەشکه‌نجەیان داین و وایان لیکردین که لە دین وەرگه‌رپین و ویستیان لە خواپه‌رستی یه‌وه بمان گه‌رپننه‌وه بۆ بتپه‌رستی، وە ئەوهی ئیمە بە خراپمان دەزانی دەبوو بە چاکى بزانیین لەمه‌ودوا، کاتى زالبوون بەسەرماندا و رپگه‌یان لە چوونه‌ ناو ئەو ئاینه‌ لیگرتین، ئیمەش به‌ره‌و ولاتی تۆ که‌وتینه‌ رپ و لەناو هەموو ولاتاندا تەنها تۆمان هەلبژارد و پیمان خوڤش بوو که ببینه‌ دراوسى تۆ و هیوامان وابوو که بە هیچ جۆرێک سته‌ممان لى نەکریت لەلای تۆ ئەى پاشا.

پاشان نەجاشی بە جەعفەرى وت: ئایا لەو ئاینه‌ی خوا ناردوووه‌تی لە وتەى خوا هیچت پێیه‌ بۆمان بخوینیتەوه؟ جەعفەر ﷺ فەرمووی: بەئى: نەجاشی وتی: هەندیک لەو قورئانەم بەسەردا بخوینەره‌وه، جەعفەریش دەستی کرد بە خویندنه‌وهی سەرته‌ای سوره‌تی مریم (کهیص) که سوره‌تی بوو لە سەرته‌اوه‌ باسی پيغەمبەره‌ به‌رپزه‌کانی به‌نى ئیسرائیل ده‌کات به‌تایبه‌تی شیوه‌ی له‌دايک بوونی عيسای کورپ

(۲۱۷) أخرجه: الحاكم والبيهقي في (الدلائل) و أبونعيم.

مەريەم عليها السلام (دەفەرموئیت): کە خویندى وەلاهی نەجاشى گریا فرمیسک لە چاوی رژا هەتا ریشى تەواو تەرکرد، هەر وەها ئوسقوفەکانیش ئەوەندە گریان تا کتیبەکانى بەردەمیان تەرکرد، دواى ئەوە نەجاشى وتى: وەلاهی ئا ئەمە و ئەوەى عیسا عليه السلام پىی هاتوو هەردووکیان لەیەك جیگاوه دەرچوون، برۆن وەلاهی بە هیچ جۆریك تەسلىمی هیچ کەسێکتان ناکەم....

ئوم سەلەمە عليها السلام دەفەرموئیت: کاتیک عەمرو عەممار لەوی دەرچوون و ئەو کۆرە کۆتایی پێهات، عەمر وتى: وەلاهی دەبى بەیانی بێمەوه و هەواڵیکى دلتەزىن بەدلى نەجاشى بگەیهنم، کە ئەمان بە پيغەمبەرەكەى ئەوان دەلێن چى؟ وای لى دەكەم کەلە ناویان بەریت (دەفەرموئیت): عەبدوللای کورپى ئەبو رەبیعه کە ئەو زیاتر خزم و نزیك تر بوو وتى: واز بێتە خۆ ئەوانە خزمانمان هەرچەندە جیاوازیش بن لە ئێمە.

عەمرى کورپى عاص وتى: نەخیر وەلاهی دەبى پىی رابگەیهنم کە پيغەمبەر عیسا عليه السلام بە ئادەمیزاد دەزانن، کە بەیانی بەسەردا هات خۆی گەیانده نەجاشى وتى: (ئەى پاشا سەبارەت بە عیساى کورپى مەريەم قەسەیهكى یەكجار مەترسیدار و گران دەلێن بنێرە بۆلایان ئەوان وەك تۆ نین لە باومرپوون بە عیسا بنێرە با بێن بۆلات و پرسىاریان لى بکە، دەفەرموئیت: ناردى بە دواماندا ئێمەیش چووین و تا ئەو کات شتى وا ناپەرەخت نەهاتبووه رێمان کۆبووینەوه هەندیکمان بە هەندیکمان وت: چى بلیین سەبارەت بە عیسا عليه السلام ئەگەر پرسىارمان لى بکات؟ هەندیکى ترمان وتمان: وەلاهی ئەوەى خواى گەوره بۆ پيغەمبەرەكەى روونی کردۆتەوه و پىی رابگەیاندوووه هەر ئەوەى پێدەلێن چى دەبیت با ببیت، دەفەرموئیت: کاتى چووینە ژوووهوه نەجاشى پىی وتین: چى دەلێن سەبارەت بە عیساى کورپى مەريەم و دایكى؟

جەعفەرىش عليه السلام وتى: ئەوەى لە بارهوه دەلێن کە پيغەمبەرى خوا ﷺ پىی رابگەیاندووین، عیسا عەبدى خوايه و پيغەمبەرى خوايه، بە وشەى فەرمانى خواى گەوره بووه کە ناردووهتى بۆلای مەريەمى داوین پاك کە هیچ کەسێك دەستى پى نەگەیاندوووه و منالیشى نەبووه لەوهو پيشتەر، ئینجا نەجاشى دانەویهوه و جیلکەیهكى هەلگرت و وتى: وەلاهی ئەو قەسەیهى تۆ کردت سەبارەت بە عیسا هەر ئەوەندەيه).

له روايه تيكي تردا دهفهرمويت: (نه جاشى فهرمووى: ئهى كۆمه لانى زانايان و خواناسان، وه لاهى نه وهى كه ئيمه دهيلئين سه بارهت به عيسا نه وانيش ههر نه وه دهلئين، پيشوازي بيت له ئيوه و لهو كه سهى ئيوه ناردوووه بۆ ئيره^(۲۱۸)، وه منيش شايه تى نه دهم كه پيغهمبهره كه تان پيغهمبهرى خوايه نهو پيغهمبهره يه كه ئيمه دۆزيومانه ته وه له ئينجيدا نهو پيغهمبهره كه عيساى كورى مەريه م زدهى هاتنى داوه، له بهر نه وه نه بيت كه من سه رقالي پاشايه تى و بهرپوه بردنى نه م ولاته م نه گينا ده چووم ههر دوو نه عله كه يم ماچ ده كرد، وه ههر دوو نه عله كه يم بۆ هه ل ده گرت و ئاوى ده ست نويزم بۆ ده هيتايه بهر ده ست. ئيوه ش بميننه وه له لام هه تا بيتان خو شه.

دهفهرمويت: به تريك و ومزيره كان كه وتنه دهنكه دهنك و ورته ورت نه جاشيش وتى: وه لاهى نه گهر دهنكه دهنگيش بكن هه روايه، ئينجا به جه عفه ر و هاوه لانى وت: ئيوه ئازادن له خاكى مندا ههر كه س جوپنتان پييدات غه رامه ده كريت، پيم خو ش نيه وه لاهى كيويك ئالتونم بده نى، به رام بهر به وهى كه نازارى يه كئى له ئيوه بده م.

ئوموسه له مه ش ﷺ دهفهرمويت: دواى نه وه فهرمانى كرد ههر دوو نوينه ره كه ي قوره يش عه مر هاوه له كه ي دياريه كانيان پي بدريته وه و بگه رپنه وه، له پاشاندا نه جاشى وتى: وه لاهى خواى گه وره ره شوه تى له من وه رنه گرتوووه كاتئ پاشايه تى بۆ من گيپراوه ته وه تا منيش ريشوه ت وه رگرم، وه خواى گه وره خه لكى بۆ من مل كه چ كر دووه تا منيش مل كه چى نهو به م. نوم و سه له مه ش ﷺ دهفهرمويت: دواى نه وه هه ندئ خواردن وديارى پي به خشين^(۲۱۹).

سه بارهت به روونكر دهنه ي ريشوه ت وه رنه گرتن كه نه جاشى باسى ده كات عائيشه ﷺ دهفهرمويت: (ماناى نه وه يه پاشاى حه به شهى كۆن واته باوكى نه جاشى ته نها ههر

(۲۱۸) أخرجه: أحمد في (المسند) (٤٤٠٠)، والطبراني في (المعجم الكبير) (١٤٧٩)، وأبو نعيم في (الدلائل) (١٩٦)، والبيهقي (الدلائل) (٣٠١/٢)، والطبري في (التفسير) (٩٦١٠)، وضح إسناده العمري في (السيرة الصحيحة) (١٧٤/١)، وأخرجه: الحاكم في (المستدرک) (٣٠٩/٢) وضح على شرطهما ووافقه الذهبي، وقال البيهقي في (الدلائل) (٣٠٢،٣٠١/٢): إسناده صحيح، وقال ابن كثير في (البدایة) (٦٩/٣): إسناده جيد قوي، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٩٨٤٧): رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح، وقال الحافظ في (الفتح) (١٣٠/٧): إسناده حسن، و حسن إسناده أيضا الشيخ الألباني رحمه الله في (صحيح السيرة) (١٨٠)، وفي (الصحيحه) (٣٠١).

(۲۱۹) أخرجه: أحمد (المسند) (٤٤٠٠)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (٣٠٢/٢)، وضح الشيخ الألباني في (الصحيحه) (٣١٩٠).

ئەوی هەبوو واتە: (ئەصحەمە) بەلام نەجاشی مامیکی هەبوو کە دوانزە کورێ هەبوو
 حەبەشەییەکان لەناو خۆیاندا وتیان: ئیمە ئەگەر ئەم سەرۆکەکی خۆمان نەکوژین
 کە تەنھا کورپیکی هەیه، کورەکەکی ناتوانیت هەموو حەبەشە ببات بەرپۆه، ئەو جار
 حەبەشە نامینیتەوه لەرووی ولاتانی تردا بەلام بائیمە هەستین ئەوهیان بکوژین
 کە تەنھا کورپیکی هەیه، وه ئەوهی تریان بکەین بەپاشا کە دوانزە کورەکەکی هەیه
 خۆ ئەگەر بشمیریت دوابە دواي خۆی دوانزە کورەکەکی دەیبەن بەرپۆه، وه موئکی
 حەبەشە هەر بەردەوام دەبیت، ئینجا حەبەشەییەکان پەیوهندیان کرد بەبراکەیهوه
 کە ناوی (مینجا) بوو بە هەر دوولایان باوکی (ئەصحەمە)ی نجاشی یان کوشت و
 براکەیان خستە جیگەکی وه کردیان بەپاشای حەبەشە، نەجاشیش واتە: ئەصحەمە
 کورپیکی دانا و وریا بوو هەموو کاری دەولەت ئەو دەیبەرد بەرپۆه، وهپایەیهکی بەرز
 هەبوو لای مامی.

حەبەشەییەکان لەناو خۆیاندا مقۆمقۆیان تیکەوت و وتیان: ئەگەر ئەم کورە
 دواي مامی خۆی ببیت بەسەرۆکی حەبەشە و بزانی کەباوکی ئەو حەبەشەییەکان
 کوشتووینا بەیگومان لەتۆلەیدا دەیان کوژیتەوه، بۆیه هاتنەلای مامی وتیان: خۆت
 باش دەزانیت کەباوکیمان چۆن کوشتوو، ئەگەر ئەم گەنجە بەم شیوهیه ئاوا گەوره
 بیت زال دەبیت بەسەر موئکی حەبەشەدا، وه سبەی رۆژ تۆلەمان لێ دەکاتەوه وهیان
 ئەوهتا دەبیت ئەم کورە بکوژین یان لەم ولاتە دووری بخەینەوه؟ مامەکەشی وتی:
 مالتان وێران بیت هەر دوینێ بوو براکەکی منتان کە (باوکی ئەوه) بەدەستی خۆم
 کوشت دەتانەویت ئەمڕۆش ئەو بکوژنەوه نەخیر هەرگیز واناکەم بەلام دووری
 دەخەمەوه لەولات، ئەوه بوو مامی ئەصحەمە ی فرۆشت بەکابرایەکی بازرگان بەشەش
 سەت درهەم وهکابرای بازرگان خستی یه ناو کەشتی و بردی بۆ شوینیک هەر ئیوارە
 ئەو رۆژە کە نەجاشی تیا فرۆشرا پەلە هەوریک لەهه ورەکانی پایز هەلەت، وهمامی
 نەجاشی کەپاشای حەبەشە بوو چوو بۆ ئەوهی کەخۆی بداتە بەراران وه تکهی
 بارانی بەرکەویت لەناکاو بروسکەیهکی بەرکەوت و مرد حەبەشەییەکان مقۆمقۆ
 ئەوهیان بوو کە کێ ببیت بەسەرۆکی حەبەشە ئەوه بوو چوون بۆلای کورەکانی
 سەریان کرد هیچ کام لە دوانزە کورەکەکی عەقلیان تەواو نییه، ئینجا ترسان لەوهی
 کێ ببیت بە پاشای حەبەشە. وتیان: تەنھا ئەو کورەکی کە فرۆشتوویمانە ئەتوانیت

حەبەشە ببات بەرپۆه ئەگەر دەتانەوێت ئەم وڵاتە بەئارامی بژی و مولکی پایەدار بێت دەبێت بچن ئەو کورە بدۆزنەووە و بیکەن بەپاشای حەبەشە: لەدوايیدا رۆیشتن تا کابرای بازرگانیان دۆزیەووە و نەجاشی یان لەدەست سەندەووە و کردیانەووە بەپاشا و تەخت و تاجیان بۆ داناو کردیان بەسەر وەری هەموویان وەمل کەچی فەرمانی بوون.

پاشان کابرای بازرگان هات و کەوتە سکالا کردنەووە و وتی: ئێووە کورەکەتان لێ سەندمەووە و پارەکەشتان لێ زەوت کردم وەلاهی دەچم بۆلای سەرۆکەتان یان ئەووەتا پارەکەم دەداتەووە یان ئەووەتا کورەکەم پێ دەداتەووە وتیان: بپرۆ ئێمە پارەکەت نادەینەووە بچۆ بۆلای پاشا، ئەویش چوو بۆلای نەجاشی (واتە ئەصحەمە) وتی: ئەی پاشا من چەند رۆژێک لەمەو پێش کورپێکم لێکرین بەلام هەر کورەکەم برد دوامکەوتن و کورەکەیان لێ سەندمەووە و کورەکەشیان نەدامەووە نەجاشی بەحەبەشەییەکانی وت: وەلاهی یان ئەووەتا شەش سەد درهەمەکەى بۆ دەگێرەنەووە یان ئەووەتا کورەکەى کە کریویەتی دەست دەخاتە ناو دەستی و لەگەڵ خاوەنەکەیدا دەروات بۆ هەر شوێنێک کەپێی خۆشبێت، ئەوکاتە حەبەشییەکان رازی بوون پارەکە بگێرەنەووە بۆخاوەنەکەى.

ئابو شێوێه بوو نەجاشی دەلێت: خۆای گەورە پاشایەتیەکی کە ئەوان لە منیان سەندبوو هینایەووە ژێر دەستم وەخۆای گەورە ریشووتی لێ وەرنەگرتەم کاتێ منی کرد بەسەرۆکی حەبەشە وەدوژمانی منی کرد بە دۆست وەمل کەچی من ، ئەووش شایستەى ئەوویە کە من لەپێناوی خوادا مل کەچی فەرمانیبم و ریشووتی ئەو دوو بەرتیلچیه وەرنەگرم بەووی خراپە بکەم بەرامبەر بەم موسولمانانە).

ئوم سەلەمە ﷺ لەدرێژەى باسەکەیدا دەگێرپێتەووە و دەگێهەنیتە ئەم شوێنەو دەفەرموێت: (ئینجا بەرپسوايى هەردووکیان گەرانیووە بە بەرتیلەکانیانەووە کەهینابووین لەگەڵ خۆیاندا بۆ نەجاشی و بەتریقەکان، ئێمەش لەوئ ماینەووە لەچاکترین جێگەو لای چاکترین دراوسێ وەلاهی ئێمە لەخۆشیدا بووین ئەوندەى نەبرد کابرایەک لەنەجاشی پەیدا بوو مەملانیی دەکرد وەچەکی لێ هەلگرتبوو وکۆمەلێکی زۆری لەگەڵ دابوو وەلاهی ئێمە هیچ غەمباریەک و دل تەنگیەک پرووی تێ نەکردبووین لەوکاتەدا کە لەووە گەورەتربوو بێت، دەترساین لەووی کەنەجاشی

له وکاتہدا تیا بجیت و سەرۆکیکی تربیت بۆ حەبەشە و ئیمە نەناسی و پەلە و پایەمان نەزانیت...

(له ریوایەتیکدا لەزوبەیری کورپی عەوام ﷺ دەفەر مویت: (کاتێ ئەو کابرایە هەلیکو تیا بە سەر نەجاشی بەخۆی و سوپاکە یەو کۆمەلێ لە کۆچ کاران (واتە: جەعفەر و ھاو ئەلانی) چوونە بەردەم نەجاشی و پێیان وت: ئیمە پیمان خۆشە لەم شەپەدا بە شداری بەکەین دژ بە دوژمنە کەت و لە پریزی تۆدا بەجەنگین، تا بزانی تازایەتی ئیمە تا چ رادە یە کە، وە بۆ ئەو ی پاداشتی هەندێ لەو چاکە یەت بەدیمەنە وە کە لە گەل ئیمەدا کردووتە؟ نە جاشیش وتی: سەرکەوتنی خۆی گەورە گەلێ چاکترە لە سەرکەوتنی خەلکی، زوبەیر ﷺ دەفەر مویت: سەبارەت بەمە بوو خۆی گەورە ئەو ئایەتە ی هینایە خوارە وە کە دەفەر مویت: ﴿ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشَعِينَ لِلَّهِ ..... ﴾ (آل عمران) (۳۳). واتە: بە راستی لە خاوەن نامە کاندە وا هە یە، باوەر ی بە خۆدا و بە و بە قورئانە بۆ ئێو نێردراو و، بە و کتێبانە ییش بۆ خۆیان رەوانە کراون، هە یە، بۆ نموونە: (نە جاشی) و شوینکە و توو دەکانی باوەر یان بەوانە هە بوو لێ ییدە تر سن و ملکە چی فەرمانەکانی ئەون و هەر گیز نایە تەکانی خۆدا، بە بە هە یەکی کەم نافرۆشن و ناگۆرنەو، هەر چی لە تەورات و ئینجیل ییشدا هاتوو نایشارنەو ئا ئەوانە لای پەر و مردگاریان پاداشیان بۆ هە یە ، بێگومان خوا زۆر زوو بەکار و حیسابدا دەگات.

ئوم سە لەمە ﷺ دەفەر مویت: (ئەو مەندە ی پێ نە جوو نە جاشی بەخۆی و سوپاکە یەو بەر ی کەوت بەر و شوینی دوژمن وەر ووباری نیلیان لە نیواندا بوو، ھاو ئەلانیش ﷺ لە نیوان خۆیاندا وتیان: ئایا پیاویک دەتوانیت بروت نزیک بێتەو لە شوینی شەپە کە تاهە وائی شەپە کە مان پێ بگە یە نیت؟ زوبەیر ﷺ وتی: من ئەرۆم (زوبەیر مەندال تریو لە تەمەندا) ئیمەش مەشکە یە کمان بۆ هینا و پیمان کرد لە هەوا و بەستمان بەسەر سنگی یەو بۆ ئەو ی مەلە ی لەسەر بکات لە ناو رووبارە کەدا ئەو ییش بەمە لە رویش ت هەتا گە یشتە قەر اگی نیل و گە یشتە جی ی شەپە کە دەفەر مویت: ئیمەش لەو کاتەدا دوامان دەکرد کە خۆی گەورە نە جاشی سەربخات ئەو مەندە ی پێنە جوو، خۆی گەورە نە جاشی لەو شەپەدا سەر خست و سەربەرزو شکۆمەندی کرد، وە دوژمنە کە ی

تێکشکاند و سەر تاسەرى موئكى حەبەشە جارێكى تر گەراپەوه بۆ ژێر دەسەلاتى نەجاشى، ئىمەش لەوى بووین لە چاکترین جىگەدا تا گەراپەنەوه بۆلاى پىغەمبەر ﷺ (۲۲۱).

سەبارەت بە کۆچکارانى ئەشعەرى يەمەن کاتیک بەرگوپيان گەوتبوو کە خواى گەوره پىغەمبەرى ﷺ لە شارى مەككەيە، ئەوان بە کەشتى رێکەوتبوون تا بگەنە لاى پىغەمبەر ﷺ، بەلام خواى گەوره رێگای بەرەو لاى حەبەشە بردبوون لەگەڵ کۆچکارانى تردا لە دواى رزگارکردنى شارى خەيبەر هەموو پىکەوه گەراپەنەوه لاى پىغەمبەر ﷺ، ئەبو موساى ئەشعەرى ﷺ دەيگيرپتەوهو دەفەرمووت: (هەواڵەکەمان پىگەيشت کە خواى گەوره پىغەمبەرىكى ناردوووە ﷺ لە شارى مەككە، وە ئىمەش لە يەمەن بووین وىستى کۆچکردنمان هەبوو بۆ لاى پىغەمبەر ﷺ وە دوو براى بچوكم لەگەڵدا بوو يەكێيان ناوى ئەبو بورده بوو، ئەوى تريان ناوى ئەبو رەهم بوو، لەگەڵ پەنجاو دوو يان پەنجاو سى لە ئەشعەرىيەکانى يەمەن (لەريوايەتێكى تردا دەفەرمووت (پەنجا کەس لە ئەشعەرىيەکان بووین لەگەڵ شەش کەس لە هۆزى عوكى يەمەن) (۲۲۲).

(دەفەرمووت): سواری گەشتیەکە بووین بەلام بەرەو نەجاشى حەبەشە گەياندىنى لەوى چووین پەيوەندیمان بەجەعفەر و هاوئەکانیەوه کرد، جەعفەر پێى راگەياندىن و وتى: پىغەمبەر ﷺ خۆى ئىمەى ناردوووە بۆ ئەم جىگەيە وە فەرمانى پىکردووین لێرە بمىننەوه. ئیوەش لەگەڵماندا بمىننەوه تا ئەو کاتەى پىغەمبەر ﷺ ئىزمان دەدات. ئىمەش لەگەڵياندا ماينەوه تا هەموومان سەرچەم وەکو دوا کۆمەلى کۆچکاران گەراپەنەوه خزمەت پىغەمبەر ﷺ لە شارى مەدینە کاتى فەلاى خەيبەر رزگارکرا بوو (۲۲۳).

(۲۲۱) أنظر: سيرة ابن هشام (۳۸۵/۱) (۲۸۸)، وقال محققاه: إسناده حسن، و حسن إسناده أيضا الشيخ الألباني رحمه الله في (صحيح السيرة) (۱۸۱).

(۲۲۲) أخرجه: ابن جبان (الصحيح) (۷۱۹۴) وقال محققه: إسناده على شرط مسلم.

(۲۲۳) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۴۲۳۰)، ومسلم (الصحيح) (۲۵۰۲).

پاداشتی کۆچکردنی هاوەلانی حەبەشە

سەبارت بەو هەموو دوورە ولاتی و ناپەحەتی و ناھەمواریەکی کە کۆچکاران، (جەعفەر و هاوەلانی) تووش ھاتبوون بۆ گومان پاداشتی کۆچکردنیان دووجار بۆ دەنووسریت بەرامبەر کۆچکارانی شاری مەککە بۆ شاری مەدینە، ئەمەش بە جوانی دەردەگەویت لەبەسەر ھاتی ئەسمائی کچی عومەیر ﷺ کە کاتێ ئیمامی عومەر ئەوی بینی وتی: ئیوێ کەسانی ئەھلی کەشتیە کەن کە گەراونەتەوێ لە حەبەشە؟ ئەویش وتی: بەلێ، ئیمامی عومەر ﷺ وتی: ئیمە پێش ئیوێ لای پیغمبەر ﷺ بووین لەبەر ئەوێ ئیمە شایستە تر و نزیکترین لە پیغمبەر ﷺ، ئەسمائیش دلی پرپوو وتی: ئیوێ لە خزمەت پیغمبەر ﷺ دا بوون، یارمەتی دەدان و بەسەری دەگردنەوێ و نەزانەکانتانێ فێردەکرد، بەلام ئیمە لە ولاتیکی دوور لە پیغمبەر ﷺ بووین و نەزان و داماو بووین، وەلاھی دەچم شکاتی خۆم دەگەینەم پیغمبەر ﷺ ئەوێ بوو چوو بۆی گیرایەوێ پیغمبەر ﷺ لەوێ لամدا بۆ روونکردنەوێ پلەو پایەکی کۆچکارانی بەپێزی ئەشعەری و حەبەشە پێی راگەیانندو فەرمووی: ((لَيْسَ بِأَحَقَّ بِي مِنْكُمْ، وَلَهُ وَالْأَصْحَابِ هِجْرَةٌ وَاحِدَةٌ، وَلَكُمْ أَنْتُمْ - أَهْلَ السَّفِينَةِ - هِجْرَتَانِ، (هَاجَرْتُمْ إِلَى حَبَشَةَ وَهَاجَرْتُمْ إِلَى)) واتە: عومەر لەئێوێ شایستەتر نییە و نزیکتر نییە لە من، عومەر و هاوەلانی تەنھا یەک کۆچیان بۆ ھەیە، بەلام ئیوێ کە لە کەشتیە کەدا ھاتوون دوو کۆچتان بۆ ھەیە کۆچتان کردووە بۆ حەبەشە و لەوێشەوێ کۆچتان کردووە بۆ لای من))^(۲۲۴).

موسولمان بوونی حەمزە کوری عەبدول موطەلیب ﷺ

ھیچ گیرانەوێەکی (صحیح) یان (حسن) نەھاتووێ سەبارت بە پروون کردنەوێ چۆنیتی موسولمان بوونی حەمزە ﷺ تەنھا گیرانەوێەکی (ضعیف) ھەیە کە (مرسل) ھەبێ ئیسحاق ﷺ دەفەرموویت: (جاریکیان ئەبو جەھل تێپەری بەلای پیغمبەر دا ﷺ لای (صفا) و نازاریدا و جوینیشی پێدا و زۆر پەخنەکی لە خۆی و ناینەکەکی گرت، پیغمبەر ﷺ بەھیج جوړیک وەلامی نەدایەوێ، بەلام یەگێک لەخزمانی خۆی گوێی لەم باسە بوو دووجار ئەبو جەھل ئەو جیگەیی بەجێ ھێشت و چوو بۆ کەعبە

(۲۲۴) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۴۲۳۰، ۳۸۷۶)، ومسلم (الصحيح) (۲۵۰۲).

بۇ لاى يەككە لەكۆرى دانىشتەكانى ئەشراف و مەلەئى قورپەش لەوى دانىشت و كەوتە گفتوگۆ كردن لەگەلئاندا، ئىنجا حەمزەى كۆرى عەبدول موطلەيب ئەومەندەى بى نەچوو لەراو گەراپەووە و كەوانەكەى بەسەر شانەووە بوو، وە هەركاتىكىش بگەراپەتەووە عادەتى وابوو نەچوو تەوافى بەچوار دەورى كەعبەدا دەگرد، پاشان دەچوو بۇ لاى كۆرى دانىشتەكانى قورپەش، قەسى لەگەل دەگردن و دەگەراپەووە بۇ مال (وہەمزەش ﷺ يەككە بوو لە هەرە ئازا و قارەمانەكانى پياوانى عەبدل مەنەف وە مامى پيغەمبەر ﷺ بوو).

بەم شيوەى ئەو رۆژە گەراپەووە و كەوانەكەى لەسەر شان بوو وە تىپەرى بەلاى هەندىك لە خزمەكانىدا و يەككە لەخزمانى پيى وت: ئەووە بۇ كۆى دەچىت ئەبو عەممار؟ وەلاھى ئەگەر ئەبو جەھل تەبىنى ئىستا چى وت وچى كرد بە موخەمەدى برازات و بەسەرھاتەكەى بۇ گىراپەووە، حەمزەش تورپەوو وە بەپەلە رۆيشت و لاى هيج كەسك نەووستا تاجوو بۇلاى كەعبە و تەماشای كرد تابزانىت ئەبو جەھل لەكويدا دانىشتوووە و چوووە لاى نزيكى سەريەووە ووستا تاهيزى تيا بوو كەوانەكەى كيشا بەسەريدا پاشان فەرمووى: تۆ چۆن ئەتوانىت چوین بەدەيت بەموخەمەد كاتى كەمن لەسەر ئاينى ئەوم، ئەووەى ئەو دەيلت منيش هەر ئەووە دەلیم، ئەگەر دەتوانىت هەستە تۆلەى خۆت بسىنە (دەفەرمووت): هەندى لەپياوانى بەنى مەخزوم كە خزمى ئەبو جەھل بوون هەستان بۆ ئەووەى پشگىرى لەئەبو جەھل بكەن و دزايەتى حەمزە بكەن، ئەبو جەھل وتى: واز لە ئەبو عەممار بەينن وەلاھى راست دەكات ئەمرو چوینكى يەكجار زۆرم داوہ بەبرازاكەى بەم شيوەى حەمزە لەسەر موسولمانىتى خۆى بەردەوام بوو).

ئىنجا قورپەش زانىان كەحەمزەش چۆتە ريزى پيغەمبەر ﷺ ئەمرو پيغەمبەر ﷺ و هاوەلانى چەند پياوانىكى ورياو بەهيزو بەتوانايان لەگەلئايە^(۲۲۵).

(۲۲۵) أنظر: سيرة ابن هشام (السيرة) (۳۲۰/۱) (۲۰۸) وقال محققاه: إنساده ضعيف، والطبراني في (المعجم الكبير) (۲۹۳۶)، والطبري في (التاريخ) (۳۳۳/۲)، والحاكم (المستدرک) (۱۹۲/۳)، والبيهقي في (الدلائل) (۲۱۴/۲)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۷۰/۹): رواه الطبراني مرسلًا ورجاله ثقات، (ئەمەش تەنھا یۆ زانیاریتان هیناومە).

موسولمان بوونی عومهری کوری خه خطاب ﷺ

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمهفرمویت: (ئیمامی عومهر موسولمان بوو له داوی کۆچی دووهم بو حبه شه) سه عیدی کوری جوبهیر ﷺ دمهفرمویت: (کاتی سی و سی پیاو له گه ل شهش نافرمت له خزمهت پیغمبر ﷺ دا موسولمان بوون جگه له وانه ی که کۆچیان کردبوو بو حبه شه، ئینجا خوی گه وره ئیمامی عومهری ﷺ هیدایهت دا) ^(۲۲۶). ئیمامی عومهر له ههره دوژمنه سهر سه خته کانی ئیسلام بوو به تایبهتی خودی پیغمبر ﷺ، بویه زاوای به پرسی خوی سه عیدی کوری زهید ﷺ دمهفرمویت: (وه لاهی گهر چاوت لی دهبوو چۆن عومهر منی دهبهسته وه له سهر ئیسلام بوونم پیش نهوهی موسولمان ببیت) ^(۲۲۷).

له ریوایه تیکی تر دا دمهفرمویت: (عومهر من و خوشکه که ی دهبهسته وه له سهر موسولمان بوونمان و نازاری ده داین پیش نهوهی موسولمان ببیت)، پیغمبر ﷺ سه بارهت به موسولمان بوونی ئیمامی عومهر ﷺ داوای کرد له خوی گه وره که یه که له و دوو عومهره هیدایهت بدات: نه بو جههل (که ناوی عومهری کوری هیشامه) یان عومهری کوری خه خطاب. عه بدوللای کوری عومهر ﷺ ده یگیر پته وه و دمهفرمویت: (پیغمبر ﷺ داوای له خوا ده کرد و دهی فهرموو: ((اللهم أعز الإسلام بأحب هذين الرجلين إليك أبي جهل أو بعمر بن الخطاب)) واته: خوایه ئیسلام سهر بهرز بکهیت به یه کی که له دوانه لای تو یان به نه بو جههل یان به عومهر. ئیبنو عومهر ﷺ دمهفرمویت: خو شه ویستری نیان لای خوا عومهر بوو که خوا پینمویی کرد) ^(۲۲۸).

پیغمبر ﷺ به تایبهتی داوای بو خودی عومهر کردوو که خوی گه وره پینمویی بکات و موسولمان ببیت و ئیسلامی پی شکۆمه ند ببیت، له عانی شه وه ﷺ دمهفرمویت:

(۲۲۶) أخرجه: ابن أبي حاتم بسند صحيح كما قال السيوطي في (لباب النقول) (ص: ۱۱۴).

(۲۲۷) أخرجه: البخاري (۳۸۶۷).

(۲۲۸) أخرجه: أحمد في (المسند) (۹۵/۲) وفي (الفضائل) (۳۱۲) وقال محققه: إسناده حسن، والترمذي (۳۶۸۲، ۳۶۸۴) وقال: حسن صحيح غريب، وابن ماجه (السنن) (۱۰۵)، والطبراني في (الكبير) (۱۱۶۵۷)، وابن سعد في (الطبقات) (۳/۳۶۷)، والحاكم (المستدرک) (۸۳/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الدلائل) (۲/۲۱۵)، وابن حبان (الصحيح) (۱۶۸۸)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۶۱/۹) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۹۰۷) و (المشكاة) (۶۰۳۶).

پَيَغَمبَرِي ﷺ لَه دوعا كهيدا دَمِي فِهْر مَوو: ((اللَّهُمَّ أَعِزَّ الْإِسْلَامَ بِعَمْرِ بْنِ الْخَطَّابِ)) واته:
 (خوايه نيسلام سهر بهرز بكهيت به موسولمان بووني عومهرى كورپ خهطاب)^(۲۲۹)
 له رپوايه تيكي تردا نيمامي عومهر ﷺ دَمْفِهْر مَوِيْت: (پيش نهوهى خواى گهوره
 رِنَماييم بكات و موسولمان بيم چوم بُو نهوهى رپى بگرم به موحه مه د بينيم پيش
 من چوته لاي كه عبه منيش له پشتييه وه وه ستام، نينجا دهستي كرد به خويندنى
 سورتهى (الحاقه) له ناو نويزه كهيدا منيش سهيرم ليها ت يه كه م جاره كه قورئان
 ده بيستم نهم قسانه چهنده جوانن! چُون ريز كراون، كه گويم لى گرت وتم: وه لاهى
 نهمه نهو شاعيرهيه كه قورپه يش باسى دهكات دَمْفِهْر مَوِيْت نهو نايه تهى خوينده وه:
 ﴿رَمَاهُ يَقُولُ شَاعِرٌ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ﴾ (الحاقه) واته: وتهى نيراويكي به رپيزه له لايه ن خواوه
 نهمه قسهى شاعير نيه، تا نيوه كه متان باوه رپى پيده هينن دَمْفِهْر مَوِيْت: قورئانى
 ده خويند تا گه يشته نهوهى كه من وتم وه لاهى نهمه فال چيه نينجا نهو يش نهو
 نايه تهى خويند: ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَا نَذْكُرُونَ﴾ (الحاقه) دَمْفِهْر مَوِيْت: (تا كوتاييه كه
 تهواو كرد نيسلام چوه دلمه وه و جيگر بوو له دلما)^(۲۳۰).

له رپوايه تيكي تردا نيبنو نيسحاق ﷺ دَمْفِهْر مَوِيْت: (موسولمان بووني عومهر
 وهك پيم گه يشتوه نهوه بوو كه فاته مى كچى خهطاب لاي سه عيدي كورپ زهيد بوو
 ههردووكيان پي كه وه موسولمان بوو بوون به نهيني نيسلامه تي خويان نه نجام دها
 بُو نهوهى كه س پيان نه زانيت، نوعه يمي كورپ عه بدوللا پياويك بوو له خزمانى
 نيمامي عومهر موسولمان بوو بوو به په نهانى، وه نيسلامه تي خوى جبه جى
 ده كرد، (دَمْفِهْر مَوِيْت) خه باب هاتوو چوى سه عيد و فاتيمه ي ده كرد و قورئانى بُو
 ده خويندنه وه، نهو رُوژه نيمامي عومهر شمشيره كه ي له خوى به ست و ده يويست
 هه لكو تيته سهر پَيَغَمبَرِي ﷺ له گه ل هه ندى له هاوه لانى كه كُوبو بوونه وه لاي
 سه فا، وه پي گه يشت بوو كه ژماره يان له ده وري چهنده كه سيكدايه، له زن و له پياو
 له گه ل نه وه شدا باش ده يزاني كه حه مزه موسولمان بووه له گه ل نه بو به كرو نيمامي

(۲۲۹) أخرجه: الحاكم (۸۳/۳) وصححه على شرطهما ووافقهما الذهبي.

(۲۳۰) أخرجه: أحمد في (المسند) (۱۰۷) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده ضعيف لإنقطاعه، وأحمد في (الفضائل) (۳۷۴)
 وقال محققه: إسناده فيه إنقطاع و تدليس، وابن أبي شيبة (۱۰۳/۱۴)، وابن هشام في (السيرة) (۳۶۵/۱)، وقال الهيثمي
 في (المجمع) (۶۲/۹): (۱۴۴۰۷): رواه أحمد ورجاله ثقات إلا أن شريح لم يدرك عمر، واللفظ لإمام أحمد في المسند
 (نهمه ش تنها بُو زانياريتان هيناومه).

علی وہ چہند پیاویکی تر لە موسولمانان لەوانہی کہ کۆچیان نہ کردبوو بۆ حەبەشە دہفەر مویت: کہ عومەر رۆیشت بەرہو بازار بۆ ئەو شوینہ بجیت نہ عیمی پئی گہیشت وتی: ئەوہ دہتہوی بۆ کوئی بجیت؟

ئیمامی عومەر ﷺ وتی: دہمہویت بچم بۆ لای ئەو بئی دینہ کہ قورہیشی پارچہ پارچہ کردووہ، وہ رەخنہی لە ئاینمان گرتووہ و جوینی بەخوکان داوہ بۆ ئەوہی بیکوژم، نہ عیم وتی: وہ لاهی عومەر لە خۆت بایی بوویت بۆ تۆ وا دہزانیت کوپانی عەبدل مەناف وازت لی دہهینن تۆ بەسەر زہویدا برۆیت دوای کوشتنی موحمەد؟ نہخیر ہەرگیزاو ہەرگیز ئەوہ بە تۆ ناگریت، ئەی تۆ بۆ ناچیتہوہ بۆلای ہہندی لە خزمانت برۆ خزمانی خۆت چاک بکہ پیش ئەوہی بجیت ئەوان چاک بکہیت؟ وتی: کئ لەخزمانم چاک بکہم؟ وتی: بچۆ بۆ لای زاواکەت و خوشکەکەت ئەوانہ موسولمان بوون لەسەر ئاینی موحمەدەن، ئەگەر ئازایت بچۆ بۆ لای ئەوان، دہفەر موی: عومەر گہرایہوہ بۆ مالی خوشکەکەی لەوکاتەدا خەباب پارچہ سەحیفە یەکی پئی بوو قورئانی تیاوو دہیخویندہوہ بۆ یان کاتئ گوئیان لەتەقەہی دەرگا بوو زانیان کہ عومەر ہاتووہ ئەوانیش خەبابیان شاردہوہ لە ہہیوانیکدا، ئینجا فاتیمہی کچی خەطابیش ئەو پەرہ قورئانہی خستہ ژیر رانییہوہ، وہ عومەر گوئی لیوو کہ نزیکی مالہکە بووہ وہ یەکیک لەمالہوہ قورئان دہخوینیت، گوئی لەقورئان خویندہنہکە بوو کہ کاتئ ہاتہ ژووہوہ وتی: ئەو دہنگە دہنگە چی بوو گویم لی بوو؟ ئەوانیش وتیان: گویت لەہیچ نہبووہ، وتی: نہخیر وہ لاهی پیم دہئین و پینشم وتراوہ کہ ئیوہ چونہتہ سەر ئاینی موحمەد.

ئینجا عومەر یەک زلہیدا لەمیردہکەہی کہناوی سەعیدی کوری زہید بوو ناموزای خۆی بوو، ئینجا خوشکەکەہی ہەستا دہستی بگریت، عومەر زلہیہکی تری لەخوشکەکەیدا دہم و لیوی پڕ کرد لەخوین، ہەر دووکیان وتیان: بەئئ موسولمان بووین ئەی عومەر باوہرمان بە خوا و پیغمبەرہکەہی ہیناوہ، چیشت لەدہست دیت دریغی مەکە، عومەر کہ خوینی بینی بە رپووی خوشکەکەہیہوہ پەشیمان بووہوہ و بە خوشکەکەہی وت: ئەو پارچہ قورئانہم بدمرئ تا بزائم ئەوہ چی بوو کہ گویم لی بوو دہخویندراہوہ تا منیش بیخوینم (دہفەر موی: عومەریش خویندہوار بوو) ئینجا خوشکەکەہی پئی وت: ئیمہ دہترسین کہ ئەو سەحیفە یەمان نہدہیتہوہ؟ وتی: نہخیر

و سویندی خوارد بە بتهکانی خۆی که دوای خویندنهوهی پەرەگەى دمیگپریتەوه بۆ خوشکەگەى، خوشکەگەشى هیوای وابوو که موسولمان ببیت و پێى وت: براگەم تۆ بیسی چونکە موشریکی نابیت دەست لەم قورئانە بەدەیت تا پاک نەبیت بچۆ خۆت بشۆره عومەرىش چوو خۆى شت، دوایى هاتەوهو پارچە صەحیفەگەى بە دەستەوه گرت سورەتى (طه) ی تیا بوو سەرمتاکەى خویندەوه فەرمووی: ئەم وتەیه چەندە جوانە.

خەباب که گوئى لەمە بوو هاتە دەرەوه بۆلای و وتى: ئەى عومەر من هیوام وایە که خوا تاییبەتى کردبیت بەدوعای پيغهمبەرەگەى، من گویم لیبوو دوینى پيغهمبەرى خوا دوعای بۆ دەکردیت و دەیفەرموو (خوایه پشتگیری ئیسلام بکهیت بەموسولمان بوونی ئەبو جەهل یان عومەر)، ئەى عومەر لەکیسی خۆتى مەدە لەوکاتەدا عومەر فەرمووی: ئەى موحەمەد لەکوئى یە تا بچم موسولمان بېم؟ خەبابیش شوینەگەى پى وت: عومەرىش بەرپیکەوت بۆ ئەو جینگەیه و تەقەى لە دەرگا دا، موسولمانان گوویان لە تەقەى دەرگاگە بوو پاشان پیاویک لە هاوئەلانی پيغهمبەر ﷺ هەستاو لە کونى دەرگاگەوه سەیری کرد ئەوه عومەرە بە شمشیرەگەیهوه هەلى کوتاوتە سەرمان، ئینجا گەرایەوه بۆ لای پيغهمبەر ﷺ و پىى وت: ئەوه عومەرە و شمشیرەگەى بە دەستەوهیه هاتوو بۆ ئیره، حەمزە ﷺ فەرمووی: رینگەى پى بەه بابیتە ژوورەوه ئەگەر بۆ چاکەیهک هاتبیت ئەوا یارمەتى دەدەین وه ئەگەر بۆ کارى خراپەش هاتبیت بە شمشیرەگەى خۆى سەرى دەبرین، پيغهمبەر ﷺ فەرمووی: رینگەى بیدەن تا بپتە ژوورى پاشان هاتە ژوورەوه و پيغهمبەر ﷺ هات بۆ ئەو شوینەى که عومەر لى هاتە ژوورەوه وه عومەرى بەرچاوگەوت هەر دوویەخەى گرت بە توندى و هەژاندى و پىى فەرموو: ((ما جاء بك يا ابن الخطاب فَوَالله ما أرى أن تنتهي حتى ينزل الله بك قارعة)) واتە: چى وای لیکردیت ببیت بۆ ئیره ئەى کورەگەى خەطاب وەلأهى وایزانم واز ناهینیت تا خوا غەزەبى خۆیت پى نەگەیهنیت.

عومەرىش وتى: ئەى پيغهمبەرى خوا هاتووم بۆ ئەوهى باومر بەینم بە خواو و بە پيغهمبەرەگەى وه بەوهى کەلەلایەن خواوه هاتوو بۆ پيغهمبەر، پيغهمبەرىش ﷺ وتى: (الله أكبر) و هەموو هاوئەلکانى ناو مالهکە گوویان لى بوو وه پىیان گەشت که عومەر موسولمان بووه وه دوا بەدوعای موسولمان بوونی عومەر سەربەرتر بوون

لہناو کۆمہ لانی قورہیش دا، قورہیشیش چاک دەیانزانی دوو پالہوانی زۆر ئازا کہ عومەرو حەمزەہیہ چوونەتە ریزی موسولمانان لەمەودوا دەبیت حسابیکی تایبەتیان بۆ بکریت^(۲۳۱).

دوا بە دواى موسولمان بوونی ئیمامی عومەر رضی اللہ عنہ، پیغمبەر ﷺ دوعای بۆ کرد کہ خوا ئیسلام جیگیر بکات لە دایدا لە عەبدوللای کورپی عومەرەوہ رضی اللہ عنہ دەفەر مویت: (پیغمبەر ﷺ دەستی هینا بەسەر سنگی عومەردا و سێ جار فەر مووی: ((اللهم أخرج ما في صدرِ عمرَ من غلٍّ وأبدلْهُ إيمانًا))^(۲۳۲) واتە: خوا یە ئەوہی لە سنگی عومەردا هەییە لە رق و کینە دەری بەینە و شوینەکەى پربکە لە باوەر).

لەر یوایەتیکى تر دا روونکراوەتەوہ کہوا عومەر چۆن ئیسلام بوونی خۆی ئاشکرا کردوہ لای هەموو کافرانی قورہیش وە سەرەتا لای خزمی خۆی ئەبوجەهل (بەلام ئەم رپوایەتەش لاوازە لە ئیمامی عومەرەوہ خۆی دەیگێریتەوہ دەفەر مویت: (کاتى ئەو شەوہی موسولمان بووم بیرم کردوہ کى لە هەموو کەسانی دانیشتووی شاری مەککە دوژمن ترە بۆ پیغمبەر ﷺ تابجم هەوالی ئیسلام بوونی خۆمى پى رابگە یەنم بیرم کردوہ و تەم: کەسى دوژمن تری تیا نییە لە ئەبوجەهل (کە دایکی ناوی حەنتەمەى کورپی هیشامە) واتە: بە خزمایەتى دەگەنەوہ بەیەك).

دەفەر مویت: بەرەبەیان کەوتەپرئى تا گەیشتمە لای دەرگاگەى مالى ئەبوجەهل و لەدەرگاگەم دا و ئەبو جەهل دەرگاگەى کردوہ و وتى: مەر حەبا ئەى برزای بەرپز بەم سەر لە بەیانییە جى تۆی هیناوەتە ئیرە؟ و تەم: هاتووم تا پیت بلێم کہ باومریم بەخوا و پیغمبەرەکەى هیناوە و بەراستەم خستۆتەوہ ئەو ئاینەى کہ بۆی هاتووە، ئەبوجەهلش دەرگاگەى بەروومدا داخست و وتى: خوا مالت و پیران بکات و مالى

(۲۳۱) أنظر: سيرة ابن هشام (۳۶۲/۱)، و له شواهد عند ابن سعد (۲۰۲/۳)، والبيهقي في (الدلائل) (۲۱۹/۲)، والبخاري (۲۴۹۳)، والطبراني في (معجم الأوسط) (۱۸۸۱)، وأحمد في (الفضائل) (۳۷۱) وقال محققه: إنسانه منقطع، وأبو نعیم في (الدلائل) (۱۹۴) و فيه متروك، وقال الدار قطني (۱۲۳/۱): فيه (القاسم) ليس بقوي، وقال القرطبي في (الإستيعاب) (۲/۲): خبر حسن، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۶۶/۹): رواه البزار و فيه أسامة بن زيد بن أسلم، وهو ضعيف، وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (۱۸۰/۱): رواه ابن سعد والبيهقي بإسناد فيه ضعف و متنه منكر ورواه أحمد في الفضائل بإسناد فيه ضعيفان، (ئەمەش تەنھا بۆ زانیاریتان هیناومە).

(۲۳۲) أخرجه: الطبراني في (المعجم الكبير) (۱۳۱۹۱) وفي (الأوسط) (۱۱۰۰)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۱۴۴۱۷): رواه الطبراني في المعجم الأوسط ورجاله ثقات

ئەوھش و یران بېت گەپى ھا تووت.. (۲۳۳).

لەرپوايەتیکى تردا دەفەرمویت: (دواى موسولمان بوونى عومەر ﷺ بە پيغمبەرى ﷺ فەرموو: وەلاھى ئەى پيغمبەرى خوا ھەر کۆر و ھەر کۆمەئیک کافریتی خۆم تیا ئاشکرا کرد بېت دەبیت ئیسلام بوونى خۆمى تیا ئاشکرا بکەم) (۲۳۴).

ئەوھ بوو ئیمامى عومەر ﷺ راستى ئەم گفتهى خۆى بە چاکى و ئازايانە ھینايە دى بى ترس و موسولمان بوونى خۆى ئاشکراکرد، و ئەم بەسەرھاتە عەبدوللاى کورپى عومەر ﷺ دەگيرپیتەوھ دەفەرمویت: (کاتى باوکم موسولمان بوو وتى: دەبى کى لە ھەموو قورەيش زياتر دەم نەوھستا و تربیت و قسە بگيرپیتەوھ لای خەئک گەرا بەدواى ئەو گەسەگەدا و پىيان وت: تا کہ گەسئک ئەم ئیشە بکات ناوى جمیلە، عومەرىش بەيانى کەوتەپرى بۆلاى جەمیل بۆ ئەوھى بیدۆزیتەوھ، عەبدوللا ﷺ دەفەرمویت: منیش بەدواى باوکمدا چووم وە منیش منائیکى عاقل و زیتەل بووم ھەرچيەکم ببينايە لەبەرم دەکرد وتیدەگەیشتم (دەفەرمویت) بەدوايدا چووم تا جەمیلی دۆزیهوھ و پىيان وت: ئەى جەمیل دەزانیت موسولمان بووم و چوومەتە سەر دینی محمد، (دەفەرمویت) وەلاھى کە ئەمەى وت: جەمیل يەکسەر وەلامى نەدایەوھ ھەستاو پراى کرد و ھاواری دەکرد بە دەنگى بەرز بەجۆرئک کە، (ھەموو دانیشتووھکان ئاگایان لى بوو سەیریان دەکرد) ئەویش دەیوت: ھۆ کۆمەئى قورەيش ئاگاداربن عومەر بى دین بووھ لە دینی لات و عوزا لای داوھ)، وە عومەرىش لە پشتیەوھ بوو پىيان دەوت:

درۆت کرد نەخیر وەلاھى من موسولمان بووم و شایەتیم داوھ کە تەنھا ھەر (اللە) خوايە، وە موحەمەدیش پيغمبەرى خوايە، ھەر ئەمەى وت: ھەرچى لەوئدا بوون لە قورەيش ھەستان بۆ عومەر وە عومەرىش چوو بۆيان و بوو بە شەر ئەم لى ئەدان و ئەوانیش لى يان ئەدا، تاكو نزيكى نيومرۆ ئەمە بەردەوام بوو، عومەر ھەر خۆى بوو تاقەتى نەمابوو لە لیدان ئەوھندەى لى دابوون و لىيان دابوو کەوتبوو، ئەوانیش لەقەیان پيادەگیشا و بۆکسیان پيادەگیشا، ئەویش لە ژیرەوھ دەیوت: چى

(۲۳۳) أنظر: سيرة ابن هشام (السيرة) (۳۶۶/۱) (۲۳۷) وقال محققاه: إسناده ضعيف، وأحمد في (الفضائل) (۳۷۵) وقال محققه: منقطع ورجاله ثقات. (ئەمەش تەنھا بۆ زانیاریتان ھیناومە).

(۲۳۴) أخرجه: الطبراني في (المعجم الأوسط) (۱۳۱۵)، وقال الهيتمي في (المجمع) (۱۴۴۱۵): رجاله ثقات.

دهكهن بيكهن سوئند دهخوم به خوا، ئه گهر سى سهد كه سمان له گهئ دابووايه پيمان چوئ دهكردن، يان بومان چوئ دهكردن، نه وانيش نه ومنده يان لئدا تاكو پياويكى پير له قورميش كه جليكى خه تخه تى له بهردابوو، له گهئ كراسيكي خه ت خه تاوى له لاي سهريانه وه وهستا، وتى: نه وه چى دهكهن؟ وتيان: عومهر بى دين بووه، نه وپيش وتى: وازى لى بيئن پياويكه دينيكي بو خوى هه ئبزاردوووه جيتان لى دهويت، وادمرانن كورانى بهنى عهدى كورپى كه عب نه مه ته تسليم به ئيوه دهكهن بيكوژن و تو له تان لى ناكه نه وه؟ دمفه رمويت: وه لاهى وه كو جليك درابيت به سه ر عومهر دا هه مووى لى دوور كه وته وه، دواى نه وهى كه كوچمان كرد بو مه دينه وتم: باوكه نه و روزهى كه تو موسولمان بوونى خوتت راگه ياند و شهرت له گهئ كافراندا كرد له لاي كه عبه پياويك هات و هه مووى لى دوور خستيه وه نه و پياوه كى بوو؟ فه رمووى: كورم نه وه عاصى كورپى وائىلى سه همى بوو^(۲۳۵).

به م شيوهيه ئيمامى عومهر ﷺ موسولمان بوونى خوى به بى ترس به هه موو كافرانى قورميش راگه ياند... ئيبنو عه باس ﷺ، دمفه رمويت: (يه كه م كه س كه ئيسلام بوونى خوى به ناشكرا راگه ياند عومهرى كورپى خه طاب ﷺ بوو)^(۲۳۶).

به م شيوهيه خواى گه وره ئيسلامى شكومه ندرت كرد به موسولمان بوونى ئيمامى عومهر ﷺ، ئيبنو مه سعود ﷺ، دمفه رمويت: (وه لاهى شكومه ند و سه ربه رز بووين له و كاتهى كه خواى گه وره رينمويى ئيمامى عومهرى كرد بو ئيسلام)^(۲۳۷).

له رپوايه تيكي تر دا دمفه رمويت: (وه لاهى هيجمان نه مان ده ويرا نويز بكه ين لاي كه عبه هه تا نه وكاتهى عومهر موسولمان بوو، كاتى عومهر موسولمان بوو دزايه تى

(۲۳۵) أنظر: سيرة ابن هشام (السيرة) (۳۶۶/۱) (۲۳۹) وقال محققاه: إسناده حسن، وأحمد في (الفضائل) (۳۷۲) وقال محققه: إسناده حسن، والبخاري (۲۴۹۴)، والطبراني في (المعجم الكبير) (۸۳)، والحاكم (المستدرک) (۸۵/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وابن حبان (۶۸۷۹) وقال محققه: إسناده قوي رجاله ثقات، وقال الحافظ ابن كثير في (البدایة) (۸۲/۳): إسناده جيد قوي، وقال الهيثمي في (المجمع) (۶۵/۹): رجاله ثقات إلا أن ابن إسحاق مدلس، وحسنه العدوي في (الصحيح المسند من فضائل الصحابة) (۸۲).

(۲۳۶) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (۱۰۸۹۰)، وقال الهيثمي في (المجمع رقم) (۱۴۴۱۲): رواه الطبراني و إسناده حسن، و حسن إسناده الشيخ الألباني في (صحيح السيرة) (ص: ۱۹۳).

(۲۳۷) أخرجه: البخاري (۳۸۶۳، ۳۸۶۴)، وأحمد في (الفضائل) (۳۶۸) وقال محققه: إسناده صحيح، والطبراني في (الكبير) (۸۸۲۱)، وأبو نعیم في (الحلیة) (۲۱۱/۸)، والحاكم (المستدرک) (۸۴/۳)، والبيهقي في (الدلائل) (۲۱۵/۲)، وابن حبان (الصحيح) (۶۸۸) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط البخاري.

کردن تا وازیان لی هیناین نازادانه نویژی خویمان له پیش چاوی ئهوان لای کهعبه نهنجام دهدا^(۲۳۸)، ههروهها دمفهرمویت: (موسولمان بوونی عومهر سهرکهوتن بوو، وه سهرؤکایهتی و خهلیفایهتیهکشی بهزمیی بوو وهلاهی نهمان دمتوانی نویژ بکهین لای کهعبه تاکو خوای گهوره ریئمونیی عومهری کرد...)^(۲۳۹).

سهبارمت به موسولمان بوونی ئیمامی عومهر ﷺ، سهعیدی کوری جوبهیر ﷺ دمفهرمویت: (کاتی سی و سی پیاو و شهش ئافرمت هاتنه خزمهت پیغمبر ﷺ و موسولمان بوون ئینجا عومهر موسولمان بوو وه ئهم ئایهتیهش دابهزی: ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الأنفال) واته: ئهی پیغمبریی خوا پشت و بهنات هه خوییه پاشان ئه و بروادارانهی که شوینت کهوتوون.

چوونه ناو ئیسلام سهرهراي دژایهتی کردن و نازاردان

سهرهراي ئه وهه موو ریگرتن و هیرشانه دژ به موسولمانان بهلام لهگهڵ ئه وههدا ههندی خهلی دهرهوهی شاری مهککه هاتن و موسولمان بوون، قورپیشیهکانیش دواي ئه وهه موو ئهشکهنجهدان و نازار و پروپاگهنده و ناشیرینکردن و ئابرووبردن و بوختان کردنه دژ به موسولمانان و هه موو ئه و شتانه، بهلام خهلی بیان ههڵ نهئه خهلهتان و ههندیکی تر موسولمان بوون و خوای گهوره ریئموویی کردن بو ئیسلام لهوانهش:

(۱) موسولمان بوونی ئه بو زهري غهفاری ﷺ:

ئهبوزمړ په کیکه له هاوهله دیرین و بهریزهکانی پیغمبر ﷺ که پیاویکی خیلهکی بوو له بهنی غهفار ناوی جوندویی کوری جهنادمیه که بهناو بانگه به ئه بو زهري، پیغمبر ﷺ له بارمیهوه دمفهرمویت: ((ما أَظَلَّتِ الْخَضْرَاءُ، وَلَا أَقَلَّتِ الْعَبْرَاءُ، مِنْ ذِي لَهْجَةٍ أَسَدَقَ مِنْ أَبِي ذَرٍّ))^(۲۴۰) واته: (تا ئیستا زهوی نهیگرتووته خو وه درهخت سیبهری

(۲۳۸) أخرجه: ابن سعد في (الطبقات) (۲۷۰/۳)، و صحح إسناده العمري في (السيرة الصحيحة) (۱۷۸/۱)، وأخرجه: الحاكم (المستدرک) (۸۲/۳) و صححه و وافقه الذهبي، والطبراني في (المعجم الكبير) (۸۸۰۶).

(۲۳۹) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (۸۸۲۰)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۶۴۱۱): رواه الطبراني و رجاله رجال الصحيح إلا أن القاسم لم يدرك جده ابن مسعود، وقال الشيخ الألباني في (صحيح السيرة) (ص: ۱۸۸): إسناده حسن وهو منقطع.

(۲۴۰) أنظر: صحيح الجامع (۵۵۳۷).

نه كړدوو به سهر راستگوتر له ئه بو زهر). بهنو غه يفار چته و دزبوون ريگه يان به حاجيه كان دهگرت و رووتيان ده كړدنه وه و ناوبانگان به دز و چته دمر كړدبوو، سه بارمت به موسولمان بووني ئه بو زهر ﷺ ده يگير پته وه و ده فخر مويت:

رپوايه تي يه كه م: (من پياويك بووم له بهني غه فقار پيمان گه يشتوو كه پيغمبري ك خواي گه وړه نار دوويه تي له شاري مه ككه، پياويكه پيغمبرايه تي خوي راده گه نيټ منيش به براكه م وت: (وړه سوار به بچو بو ئه و شيوه (واته: شاري مه ككه) هه والي ئه و كابرايه م بو بهينه روه كه پروپاگنده ي ئه وه ده كات كه پيغمبره وه هه والي له ئاسمانه وه بو ديت بچو و گوي بو قسه كاني بگره و پاشان هه واله كه م بو بهينه روه)^(۲۴۱).

خيرا براكه م كه وته ري تا گه يشته ئه و پيغمبره، كه گه رايه وه ليم پرسى و وتم: چى بوو؟ وتي: وه لاهى پياويك م بينى فه رمانى به چا كه ده كړد و ريگه ي ده گرت له خراپه وه خوړه و شت جوانى بلا وده كړد وه قسه كاني هيچى له شيعر ناچيت، منيش پيم وت: ههر ئه مه يه وه لاهه كه ت؟ وه لاهى وه لاهى چاكت بو نه هينا و مه ته وه، منيش گوچانك م هه لگرت له گه ل چاروكه يه ك و مه شكول ه يه ك ئا و به ره و شاري مه ككه چووم به لام پيغمبره م ﷺ نه ده ناسى وه نه شم ده ويرا له كه س پرسيار بكه م، له وي لاي بيري زه م لامدا و ئاوم خوارده وه و لاي كه عبه مامه وه تاكو شهوم به سه ردا هات.

ئيمامى عالى ﷺ به لامدا تپه رى و پي وت م: ئه لى پياويكى غه ريبى؟ منيش وتم: به لى، وتي: دمبا بچينه وه ماله وه، منيش له گه ليدا چوومه وه نه ئه و هيچ پرسيارى كى لي كړد و نه منيش ده مويرا هيچ پرسيارى كى لي بكه م و هيچى بو بگيرمه وه، كه رورم لى بووه وه مائنا و ابيم لى كړد و چوومه وه بو لاي كه عبه بو ئه ودى يه كيك م ده ست كه ويت پرسيارى لي بكه م كه سيش پي نه ده وتم چييه و له كوي يه؟ تاكو شهوى دووم به و شيويه به سه ردا هاته وه ديسان ئيمامى عالى هاته وه و ميواندارى كړد مه وه وه رورى سنيه ميش هاته وه سه رى كړد م من ههر له جيى خوم پي وت م: ئه وه چييه؟ ئه لى ههر غه ريبى ت؟ وتم: به لى، كه تپه رى به لامدا وتي: باشه

(۲۴۱) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۵۲۲) والحاكم (المستدرک) (۳۸۸/۲) و صححه على شرطهما ووافقها الذهبي.

ئەم پياوھ نازانى جىگەى خۆى كوئىيە و بۆچى ھاتووہ؟ منىش وتم نەخىر، وتى: وەرە لەگەلما منىش لەگەلدا رۆيشتەم وچوومە مالمەو، ئىنجا لەمالمەو پىى وتم: نەرى باشە تۆ چىت و بۆچى ھاتوووت و چى تۆى ھىناووتە ئىرە؟ منىش وتم: ئەگەر لای كەس باسى نەكەيت من بۆت دەگىرمەوہ بۆچى ھاتووم...

(لەريوايەتيكى تردا) ئەگەر تۆ پەيمانم بەدەيتى ئەوہى من دەمەويت بۆم بدۆزىتەوہ ئىنجا منىش پىت دەلەيم بۆچى ھاتووم وتى: باشە چىت دەويت منىش ئەومت بۆ دەكەم. منىش وتم: بىستوومە كە پياويك بانگەوازی پىغەمبەرايەتى دەكات نا لىرەدا پەيدا بوو، و منىش براكەم نارد بۆ ئەوہى قسەى لەگەلدا بكات گەراپەوہ ھەوائىكى بۆ نەھىنام وە منىش پىم خۆش بوو خۆم بىناسم و بزنام كىيە؟

ئىمامى عەلى ﷺ فەرمووى: باش ھاتوووت راست دەكەيت بەلى ئەوہ پىغەمبەرى خوايە وە منىش (إن شاء الله) دەچم بۆلای ئەو) پاشان كە بەيانىمان لى بووہوہ وتى: دوامكەوہ بەھەر شوپىنكىدا رۆيشتەم دوور بەدوور وەرە بەدوامدا، ئەگەر من يەككىك لە كافرانم بىنى كە بترسم يەخەت بى بگريت و بلىت ئەوہ چى دەكەيت لىرە، من يەكسەر دەچمە لای ديوارەكەوہ نەعلەكانم دادەنىم بۆ ئەوہى بزانيت كە من خەرىكى چاككردى نەعلەكەمم تۆش بزانه ئەوہ يەككىكە لە كافرەكان و لىى دوور بكەوہرەوہ (واتە: خۆت بشارەوہ)، دەفەرمويت: بەم شىوہ پىرۆيشتەم بەدوايدا ھەتا لەگەلدا چوومە ئەو شوپىنەى كە پىغەمبەرى ﷺ تىابوو ئىنجا چوومە خزمەتى و پىم وت: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئىسلامم پىن رابگەيەنە، پىغەمبەر ﷺ ئىسلامى پىن رابگەياندم وە ھەر لەويىدا دەست بەجى موسولمان بووم، دواى موسولمان بوونم، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((ئەبو زەر موسولمان بوونى خۆت ناشكرا مەكە و بگەرپىرەوہ بۆ ولاتەكەى خۆت كە پىت گەيشت ئىمە خواى گەورە شكۆمەندى كردووین و بە دەسلەتەين ئەوكاتە بگەرپىرەوہ لامان)).

لە رىوايەتيكى تردا دەفەرمويت: فەرموى ((بگەرپىرەوہ بۆ ناو كەس و خزمانت و ھەوائى منيان پىن بگەيەنە ھەتا من ھەوائت بۆ دەگىرمەوہ)) منىش وتم: سوپىند بەوہى كە تۆى بەحەق ناردووہ تا ھىزم ھەبى بەناشكرا بە گوپياندا دەدەم كەمن موسولمان بووم، ھەر ئەو رۆژە ھاتم بۆلای كەعبە و قورەيش ھەموويان لەوى

دانیشتبوون، منیش رووم کرده هه موو سه رکردهکان که له لای (دار الندوة) (مهلهء) ی بهرامبهر که عبه دانیشتبوون وتم: هۆ کۆمه لانی قورهیش من شایهتی ددهم که هیچ خوایهک نییه تهنها (الله) نه بیته وه موحه مه دیش پیغمبهری خوایه ﷺ:

هه موویان بۆم ههستان وتیان: ههستن بۆ ئەم بئ دینه ئینجا هه موویان نه وهندهیان لیدام تا وایان لئ کردم که خه ریک بوو بمرم؟ دهفه رمویت: ئەمه ندهیان لیدام تا کو عه باس گه یشته سه رم و خۆیدا به سه رمدا و رووی کرده ئه وان و وتی: مالتان ویران بیته ئەمه پیاویکه له بهنی غه فار (چۆن ده توانن وای لئ بکه ن ئیوه رپگه ی بازرگانی یه که تان له لای بهنی غه فاره ئەمه ش پیاویکه له غه یفار بۆ وای لئ ده که ن؟) دهفه رمویت: یه که سه ر لیم دوور که وتنه وه بۆ به یانی دیسان چوومه وه به رده میان وه به هه مان شیوه م پئ وتنه وه، ئەوانیش به هه مان شیوه بۆم راپه رپن و لئ یان دامه وه و به هه مان شیوه ش عه باس له ولاره بووه اته وه و خۆی دایه وه به سه رمدا و ئەوانی لئ دوور خسته وه وتی: مالتان نه شیویت ئەمه له بهنی غه فاره کاروانه کانتان به لای ئەماندا تیده په رپت بۆ وای لئ ده که ن دهفه رمویت: ئیتر لیم دوور که وتنه وه...^(٢٤٢).

رپوایه تی دووهم: (ئهو زهر ﷺ دهفه رمویت: یه که م شتیک که وای لئ کردم موسولمان ببه ئەوه بوو ئیمه فه ومیک بووین عه رب بووین (واته: خیله کی بووین) قات و هه رپه که مان به سه ردا هاتبوو ئیمه، و هه ندئ له که سانی فه ومی غه فاری خۆمان که له (الشهر الحرم) دا داده به زین و کۆچمان ده کرد من و براهه م که ناوی ئونه یس بوو له گه ل دایکه مده رپنکه وتین و چووین بۆلای خالیکمان له ناوچه ی نه جد، چووین بۆلای و یارمه تی داین به لام خزمانی ئەو خاله مان رقیان له ئیمه هه لگرت و هه سوودیان پئ بر دین)^(٢٤٣).

له رپوایه تیکی تر دا دهفه رمویت: (پیاویک له پیاوانی خزمی خۆی ئەمه ی زانی که وته فیتنه گپران و چوو بۆلای خالۆکه م وه پئی رپاگه یاند و وتی: کاتئ تۆ ده چیت بۆ له وه پراندنی وشتره که ت ئونه یس ده چیت له گه ل خیزانه که تدا زینا ده کات

(٢٤٢) أخرجه: البخاري (٢٨٦١)، ومسلم (٦٣١٢).

(٢٤٣) أخرجه: أحمد (١٧٤/٥)، ومسلم (٢٤٧٣)، و الطيالسي (٤٥٨)، وابن حبان (٧١٣٣) وقال محققه: صحيح على شرط مسلم (٦٣٠٩)، وأبو نعيم في (الحلية) (١٥٩/١) وفي (دلائل) (١٩٧).

دەفەرمووت: کہ خالۆم ئەم ھەوالەیی پێ گەیشت دلی تەزاند و ناپەرحەتی کرد و منیش چووم بۆلای خالۆم بینیم و شترەکانی من و براکەم و دایکمی بەرپەلاکرد و ھە پێم وت: چیبە جیبوو، ئەویش ئەو ھەوالەیی پێ راگەیاندم کہ چی پێ وتراوہ منیش پێم وت: خوا ئیمە دوور دەخاتەوہ لەوہ، ئیمە کہسانیکین خۆمان لە کاری خراپە دەپاریزین، ھەرچەندە برسیتی و قات و قەری پەروی تیکردووین، بەلام ئەو چاکەپەیی تۆ کردت لەگەڵمان لەم دواییبەدا لیلت کردن ھەرگیز لەگەڵ تۆدا دانانیشین، ئیتر رانە و شترەکەمان دایە پێش خۆمان و ھەرچبەگمان ھەبوو پێچامانەوہ و کەوتینە رێ و خالەکەشمان دەستی کردە گریان و ناپەرحەت بوو، ئیمەش بە جیمان ھیشت تاگەیشتینە نزیک شاری مەککە، کہ گەیشتینە ئەوئ براکەم وتی: من کابرایەکی شاعیرم و ئەچم بۆلای کابرایەکی شاعیر تا گرە و بکەم لە سەر شاعیر (واتە: گرەو بکەن لەسەر ئەوہی کامیان شاعیریکی باشترە) گرەوہکەش بەم جۆرەبوو ئەم چەند و شتریک دادەنیت و ئەویش چەند و شتریک دادەنیت وە کامیان شاعیرەکەیی باشتر بوو شایەتی پێدرا ئەوہ و شترەکانی ئەو دەبات، چونکە ئەم شاعیرترە لە ئەو، ئینجا وتی: من دەچم و پێگرم لە کابرایەکی شاعیر؟ منیش وتم: واز بێنە مەرپۆ وتی: ھەر دەرپۆم وای لێھات ھەتا تووشی بو بە تووشی (دوریدی کورپی صومە) کەوتە گرەو لەگەڵیدا براکەم وتی: گرەو لەسەر ھەموو و شترەکان ئەکەم کہ شاعیرەکەیی من چاکترە لە ھی تۆ؟ ئەویش وتی: ئەوا منیش ئەوہندە و شتر دادەنیم کہ شاعیری من بەھێزترە.

پاشان دەفەرمووت: سویند بە خوا دورمید یەکی بوو لەشاعیرە گەورەکان براکەم لەچاو ئەودا ھەر شاعیری نەدەزانی ئینجا ھەردووکیان وتیان: باشە با بچین ئەوہ بوو ھەردووکیان چوون بۆ لای خەنساء کہ یەکیکی بوو لە شاعیرە بەرزەکان خەنساء گوئی لەشاعیری ھەردووکیان گرت ئەوہی راگەیاندم کہ شاعیری براکەم چاکترە لەشاعیری دورمید دەفەرمووت: براکەم شاعیرەکەیی باشتر نەبوو بەلام لەبەر ئەوہی دورمید پیاویکی پیربوو چوو بوو بۆ داوای خەنساء لای باوکی لەوکاتەوہ خەنساء رقی لێھەلگرتبوو وتی: نەخیر تۆ شاعیر نیت ئونەیس شاعیرە وشاعیرەکەیی باشترە دەفەرمووت: چی و شتر ھەبوو ھەمووی دەست ئونەیس کەوت و وەگەراییەوہ و شترەکانی ھینا بۆیە و شترەکانمان زۆر بوون.

ئونەیس وتی: وەلأھی من ئیشیکم بەمەککە ھەبە با برۆم بەلام تۆ ئاگات لە وشترەکان بێت دەفەرمویت: ئونەیس گەیشتە کەعبە و درەنگ ھاتەوہ دوای ئەوہ وتم: ئەوہ چیت کرد لەمەککە؟ ئونەیس وتی: وەلأھی گەیشتم بەپیاویک لەمەککە لەسەر ناینی تۆبە (واتە: بت پەرستی نییە) وا رادەگەنیت کەپیغەمبەرە، منیش وتم: ئەی خەلک چی بێ دەلێن؟ وتی: یەکی دەلێ شاعیرە و یەکی دەلێ فالچی یە و یەکیکی تر دەلێ سیحربازە، ئونەیس وتی: خو من شتیک دەزانم قسەکانی ئەو پیغەمبەرە نەلەقسە فالچی دەچیت و نەلەقسە شاعیر وەلأھی قسە ھەر بۆ شیعەرێک ناکەویت وەلأھی ئەو پیاوہ راست دەکات و ئەوان درۆ دەکەن.

ئەبو زەررہ رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: کە ئونەیس ئەمە ی وت منیش بێم وت: تۆ ئاگات لە وشترەکان بێت با برۆم بزانی ئەم باسە چۆنە، ئەویش وتی: باشە منیش چووم بۆ مەککە و بەلای تەبۆلکە ی صەفا تێ پەریم پیاوماقوڵانی قورەیش لەو ی بوون وە زووتر بیستبووم کە ئەوان بێی دەلێن: فالچیەو شاعیرە و سیحربازە منیش نەم دەویرا لەکەس پرسیار بکەم وتم با لەیەکیکی زۆر بێ دەستەلات پرسیار بکەم کە ھیچی بێنەگریت پیاویکی وام دۆزیەوہو بێم وت: ئەو کابرایە کەئێوہ بێی دەلێن بێ دینە لەکوئیە؟ ئەویش ئیشارەتی کرد بۆلای من (واتە: خەلکی لێ ئاگادار کردمەوہ) ئینجا بەمنی گوت: ئا ئەوہ بێ دینەکەبە دە ی بینن کەلەو بەرەوہیە (واتە: دەستی راکیشا بۆ لای پیغەمبەر ﷺ منیش ھەنگام ھەلێنا بۆ ئەوہ ی بەرەو لای پیغەمبەر ﷺ برۆم وەماوہ ی بەرد ھەلدانیک دورکەوتمەوہ ئینجا چی پیاوی گەورە و ماقوڵانی قورەیش ھەبە لەگەڵ سەرجم خەلکی دۆل وشیوی مەککە ھەبە بەبەرد و بەدار و بەئیسقان بەربوونە من و خەلتانی خوینیان کردم، ھەتا لەھۆش خۆم چووم کاتی ھاتمەوہ ھۆشی خۆم تەماشا دەکەم من وەک پەیکەرێکی سوورم ھەموو گیانم خویناوی بوو. وە ھاتم بۆلای بیری زمزم و خوینەکانم شت وە لەئاوہکەیم خواردەوہ و چوو مە پەنای کەعبە و لەنیوان پەردە ی کەعبەدا ماوہ ی سی شەو و سی پۆژ لەو ی مامەوہ ھیچ خواردنیکم نەبوو تەنھا ئاوی زمزم نەبیت خواردمەوہ تا قەلەبووم و رگیشم گەورە بوو بەھیچ جۆرێک لەماوہ ی ئەو مانگەدا برسیتیم بەخۆوہ نەدیوو وەلە شەویکی مانگە شەو دا دانیشتوانی مەککە سەرجم خەویان لێ کەوتبوو منیش لای کەعبە بووم لەوکاتەدا دوو ئافرمت لەخوزاعە تەوافیان دەکرد وەھاواریان لە

ئیساف و نائیله دهکرد) (۲۴۴).

له ریوایه تیکی تردا دمفهرمویت: (یهکیکیان دهیوت: ئەی ئیساف کوریکم پئ ببهخشه ئەوی تریشیان دهیوت: ئەی نائیله ئەوه و ئەووم پئ ببهخشه لهکاتی تهواف کردنیاندا بهدهوری کهعبه دا هاتن بهلای مندا تئ پهرین منیش سهرم دهرهینا لهژیر پهردهی کهعبه وه و پیم وتن: یهکیکیان سواری ئەوی تریان بکهن ئەوانیش وازیان نهدهینا لهپارانهوهیان له ئیساف و نائیله و تهوافیان دهکرد بۆ دووم جار گهرانهوه بۆلای من پیم وتن: ئایا کونیک وهک بهردبیت هاواری لی دهکهن، دمفهرمویت: کونیه کهشم بهکارنههینا ئەوانیش زۆر تورهبوون وتیان: وهلاهی ئەگهر پیاوانمان لیره دهبوون ئیستا تۆ لیره به هیچ جۆرک توانای ئەو قسانهت نهدهبوو بیلئیت ئینجا رۆیشتن وه منیش لهپهردهکانی کهعبه هاتمه دهری بهدوایاندا چووم ئەوان رۆیشتن بههاوارو واومیلا دهیان وت: ئەگهر یهکیک لهخزمانی خۆمان ناماده دهبوو، رۆیشتن تاکو گهیشتن به پیغمبهر ﷺ لهگهڵ ئەبویه کردا ﷺ له کئوی حهرا هاتبوونه خوارهوه و ئەوانیش گهیشتن بهو دوو نافرهته، پیغمبهر ﷺ لهههر دووکیانی پرسى فهرمووی: چیتانه؟

وتیان: بئ دینیک لای کهعبهیه لهژیر پهردهی کهعبه دا، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: چی پئ وتن؟ وتیان: قسهیهکی وتوه دم پردهکات قسهیهکی گهرهیه، پیغمبهریش ﷺ زهردهخه نهیهک گرتی و ئەوان رۆیشتن، وه پیغمبهر ﷺ هات بۆلای کهعبه وه دهستی هینا به بهردمهرشه کهدا و تهوافی کرد به چوار دهوری کهعبه دا خوی و هاوهلی بهرئزی ئەبویه کر ﷺ و نوئزی کرد که تهواو بوو ئینجا من یهکهم کهس بووم که یهکهمجار بهسهلامی ئیسلامیانه سلّوم له پیغمبهر ﷺ کرد وتم: (السّلامُ علیک یا رسولّ اللّهِ) دواى ئەوهی پیغمبهر ﷺ وهلامیدامه وه فهرمووی: (وَعَلَيْكَ السّلامُ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ) فهرمووی: تۆ کئی؟ وتم: من له غیفارم، دمفهرمویت: غیفاریش چهته بوون حاجی یان رووت دهکردهوه ههر ئەمه م وت: پیغمبهر ﷺ ئاوا دهستی گرت به ناوچه وانیه وه و له دلما وتم پئی ناخۆش بوو که من له غیفارم وه ویستم دهستی له ناوچه وانیه بکهمه وه، ئەبویه کر وای لی کردم که وازی لی بهینم، چونکه ئەو شارهزاتربوو به پیغمبهر ﷺ له من. ئینجا پیغمبهر ﷺ دهستی بهناو

(۲۴۴) أخرجه: الطبراني في (الکبير) (۷۷۳) وفي (۱۸۰/۲۵)، والحاكم (۳۴۱،۳۳۹/۳) وقال الذهبي إسناده صحيح.

چهوانیهوه لابر دوو فهرمووی: له کهیهوه لیږدی؟ وتم: سی شهو و سی پوژی ره بهقه لیږم، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: کئ نانی پیداویت؟ وتم هیچ نانیکم نه بوو تهنا ناوی زمزم نه بیت دهم خواردهوه تا پیی قه لهو بووم و ههتا ورگیشم گه وره بوو، وه هیچ برسیشم نه بووه فهرمووی: (إِنَّهَا مُبَارَكَةٌ إِنَّهَا طَعَامٌ طَعْمٍ). واته: ناوی زمزم موباره که خواردنه بو ئه و کهسهی که پیویستی به خواردن بیت.

ئه بو بهکر ﷺ وتی: ئه ی پیغمبهر ﷺ ریگه م بده با میوانداری بکه م و خواردنی پی ببه خشم پیغمبهر ﷺ رازی بوو، ئینجا رویشت و ئه بوبه کریش دهستی گرتم ههرسیکمان به رهو مائی ئه بوبه کر که وتینه ری و چووینه ژووره وه و ئه بوبه کر هه ندئ میوژی بو هیناین له میوژی (طائف) مشت مشت ئه یخسته به رده ممان و لیمان ده خوارد، ئه وهش یه که م خواردنم بوو له کاتی چوونم بوو شاری مه که که دهستم که وتبوو ئینجا هاتمه خزمهت پیغمبهر ﷺ و پیی وتم: ئه ی ئه بو زمپر؟ وتم: به ئی، فهرمووی: (إِنَّهٗ قَدْ وُجِّهْتُ لِي أَرْضٌ ذَاتُ نَخْلٍ، لَا أَرَاهَا إِلَّا يَثْرَبٍ، فَهَلْ أَنْتَ مُبَلِّغٌ عَنِّي قَوْمَكَ؟) واته: من نیراوم به رهو خاکیکی دار خورماوی وا تیده گه م تهنا یثرب بیت ئایا تو له حیاتی من به یامی من ده گه یه نیت به قه ومه که مت، به لکو خوی گه وره له ری ئی تووه سوودیان پی ببه خشیت وه ببیته پاداشت بو. له پرایه تیکی تر دا دمفه رمویت: پیغمبهر ﷺ پیی فهرمووم: ((الْحَقُّ بِقَوْمِكَ إِذَا بَلَغَكَ ظُهُورِي فَأْتِنِي)) واته: بجو بگه ری ره وه بولای خزمانی خوئت و ئه گه ر بیستت که خوا منی سهر خستووه ئینجا بگه ری ره وه بولام.

ئه بو زمپر ﷺ دمفه رمویت: ئینجا منیش گه پامه وه بولای دایکم و ئونه یسی برام ماوه یه کی زورم پی چوو بوو نه گه پابوومه وه بولایان، ئونه یس ههر له دووره وه منی بینی گریا و وتی: ئه ی براهه م وام دهمانی کوژراوی، چونکه زور زورت پی چوو تا گه پرایته وه، ئه بو زمپر ﷺ دمفه رمویت: منیش وتم: چووم موسولمان بووم و موحه مدم به راست خسته وه و شایه تیم داوه که هیچ خواجه ک نییه تهنا (الله) نه بیت، وه موحه مهد به نده ی خواجه و پیغمبهری خواجه، ئونه یس دوا ی ئه وه پیی وتم: من هیچ پرایه کم نییه له و پرایه ی که تو هه لت بژاردووه جیاوازتر بیت سه بارمت به و ئاینه، وه منیش موسولمان ده بم و به راستی دهمانم، ئه بو زمپر ﷺ دمفه رمویت: ئونه یسی براشم له گه لندا موسولمان بوو، ئینجا چووین بولای دایکمان، و که چاوی

کہوت بہمن، دستی کرد بہ گریان و وتی: کورہکەم وام دمزانی کہ کوزراوی ماومیەکی زۆرہ نہہاتوتیہوہ چیت بہسەر ہات؟ منیش وتم: گەیشتم بہ ہاوەلہکەم و شایہتیمدا کہ تہنہا (اللہ) خوایہ و موحمەدیش پیغمبەری خوایہ ﷺ ، دایکم وتی: ئەی ئونہیسی برات چیکرد؟ بێم وت: ئونہیسی موسوئمانبووہ، دایکیشم وتی: من ہیچ رایہکەم نییہ لەوہی کہ ئیوہ ہەلتان بژاردووہ جیاوازتر بیت، ئەوا منیش موسوئمان دەبم و بہراستی دەخەمەوہ، ئینجا کۆچ و باری وشترەکانمان پیچایەوہ و کہوتینہ ری بەرہو عەشیرەتی خۆمان (واتە: بەنی غەیفار) کہ گەراینەوہ ناو خزانمان ہەموو ھۆزەکەم ناگادارکردوہ لە بہیامی ئیسلام و نیوہیان موسوئمان بوون، پیش ئەوہی پیغمبەر ﷺ کۆچ بکات بۆ مەدینە. وە لەو ماوەشدا (ئیمانی کورپی روخسە) سەرکردەیی بہنی غیفار پیش نوێژی بۆ دەکردن وە نیوہکەیی تریان وتیان: وەلاھی جارئ موسوئمان نابین تا پیغمبەر ﷺ کۆچ نہکات بۆ مەدینە، دوا بەدوای کۆچکردنی پیغمبەر ﷺ بۆ مەدینە نیوہکەیی تریشیان موسوئمان بوون....)^(۲۱۵).

(۲) موسوئمان بوونی حوصەینی کورپی عوبەیدی خوزاعی ﷺ

حوصەین کہ (باوکی عیمران کورپی حصین) ە یەکیک بوو لە ھەرہ پیاوماقوول و ناوداری ھۆزی خۆی، پیاویکی گەورہ و زانا و دانا بوو، ناریدیان بۆ ئەوہی لیکۆلینەوہ ئەنجام بدات لەگەڵ پیغمبەردا ﷺ سەبارت بەو ئاینەیی پێی ہاتووہ، تا ئەوہ بووہ ھۆی موسوئمان بوونی، ھاوہلی پیغمبەر ﷺ عمرانئ کورپی حصین ﷺ دەفەر مویت: قورہیش ہاتنہ لای حوصەین و بەگەورہیان دمزانی و پێیان وت: برۆ گفتوگۆمان بۆبکہ لای ئەو پیاوہ کہ بەخرابہ باسی خواکانی ئیمہ دەکات عیمران دەئیت: لەگەڵیدا ہاتم تا نزیکیان کردوہ لە مائی پیغمبەرہوہ ﷺ، پیغمبەر ﷺ ہات بۆلای و فەرمووی: (أوسعوا للشَّيخ) واتە: (جیگہی ئەم پیاوہ بەتەمەن و ناودارہ بکہنەوہ)، عمران و ھاوہلانی تر کہ موسوئمان بوو بوون ھەموویان لەوئ بوون، حوصەین سەرہتا وتی: ئەمە جیبیہ بیستوومانہ لەلایەن تۆوہ کہ بە خرابہ باسی خواکانمان دەکەیت ئەی موحمەد؟ عەبدول موطلەیب چاکتر بوو لە تۆ بۆ خزم و ھۆزەکەیی خۆی، عەبدول موطلەیب جگەرہو پیوی دەرخوارد دەدان، بەلام تۆ سەریان دەبیریت؟

(۲۴۵) أخرجه: الطبراني في (المعجم الأوسط) (۶۰)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۵۸۱۵): فيه أبو طاهر يروي عن أبا يزيد المدني ولم أعرف أبا طاهر وبقية رجالها رجال الصحيح.

پیغمبهر ﷺ پئی فهرموو: ((یا حُصَيْن: کم تعَبُدُ مِنِ اِلٰهٍ؟)) واته: ئەى حوصهین چه‌ند خوا ده‌پهرستیت؟ وتی: چه‌وت، شه‌شیان له زه‌وی و یه‌ک له ئاسمان، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((فَاِذَا اَصَابَكَ الضُّرُّ مَنْ تَدْعُو؟)) واته: ئەگەر تووشی زینیک هاتیت هاوار له کامیان ده‌که‌یت؟ وتی: هاوار له‌وه‌یان ده‌که‌م که له ئاسماندایه. پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((فَاِذَا هَلَكَ الْمَالُ مَنْ تَدْعُو؟)) واته: ئەگەر پارمت نه‌ما هاوار له کامیان ده‌که‌یت؟ وتی: هاوار له‌وه‌یان ده‌که‌م که له ئاسماندایه، پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ته‌نها ئەوه‌ی ئاسمان هه‌موو شتیکت بو جی‌به‌جی ده‌کات، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئەوانه‌ی زه‌ویش هاوبه‌ش ده‌که‌یت له‌گه‌لئیدا؟ ئایا رازی ده‌بیت که سوپاسیان بکه‌یت یان له‌وه‌ ده‌ترسیت که ئەو خوایانه‌ی زه‌وی زال ببین به‌سه‌رتدا. حوصه‌ین وتی: ئەوانه‌ هه‌یچیان نییه.

حوصه‌ین ده‌لئیت: زانیم که ئەم پیاوه‌ وه‌کو هه‌یج پیاویکی تر نییه‌ که‌من قسه‌م له‌گه‌لدا کرد بێت دواى ئەوه‌ پئی وتم: ئەى حوصه‌ین موسولمان ببه‌ سه‌لامه‌ت ده‌بیت؟ وتم: من که‌س وه‌ووزیکم هه‌یه، حوصه‌ین ده‌لئیت: دواى ئەوه‌ ویستم برۆم وتم: جی بلیم؟ پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((اللَّهُمَّ قِنِي شَرَّ نَفْسِي وَعِزِّمْ لِي عَلَى أَرْشِدِ أَمْرِي)) واته: بلئ خوايه‌ په‌نام بده‌ی له‌ شه‌ری نه‌فسی خۆم وه‌ جیگیرم بکه‌یت له‌ سه‌ر چاکترین ره‌فتاری خۆم، حوصه‌ین رۆیشت و هه‌یشتا موسولمان نه‌بووبوو، دواى ماوه‌یه‌ک موسولمان بوو، پاشان گه‌رایه‌وه‌ و وتی: ئەى پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ من هاتم بۆلات و پیم وتیت: فیرم که، تۆش ئەو وته‌یه‌ی پیشووت: فیرکردم، ئیستا موسولمان بووم جی بلیم؟ فهرمووی بلئ: خوايه‌ په‌نام بده‌ی له‌ شه‌ری نه‌فسی خۆم و جیگیرم بکه‌یت له‌ سه‌ر چاکترین ره‌فتاری خۆم، وه‌ له‌و گوناها‌نه‌شم خۆش به‌ که‌ په‌نامه‌کی و به‌ ئاشکرا وبه‌ هه‌له‌ و نه‌نقه‌ست و به‌ زانین وبه‌ نه‌زانین ئەنجام داوه‌(۲۴۶).

(۲۴۶) أخرجه: أحمد (المسند) (۴/۴۴۴) (۱۹۹۹۲) وقال محققه: إسناده على شرطهما، والنسائي في (السنن الكبرى) (۱۸۳۲، ۱۸۳۰)، وابن أبي شيبة في (المصنف) (۲۶۷/۱۰)، وابن حبان (۸۹۹) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط البخاري، وابن خزيمة (۱۶۸۹) الحاكم (المستدرک) (۱/۵۱۰) وصححه ووافقه الذهب، والطبراني في (الكبير) (۳۵۵۱) وفي (۱۵۱/۱۸)، والقضاعي في (مسند الشهاب) (۱، ۱۴۸۰)، وقال الحافظ في (الإصابة) (۳۳۷/۱) وفي (۱۷۳۵): رواه أحمد والنسائي بإسناد صحيح، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۷۴۱۳): رواه أحمد ورجاله رجال الصحيح، واللفظ لابن خزيمة و الزيادات للنسائي.

(٣) موسولمان بوونی ضمادی ئەزدی ﷺ

ضماد یهكێك بوو له پیاوه شارمزاكانی یه مهن له بواری چارهسهرکردنی باداری و فیداری و دهست لیوهشانندی جنۆکه، ئەو بوو هاته شاری مهكکه و بهرگویی کهوت که کهسیکی لێیه ناوی موحهمهده جووه لای تا چارهسهری بۆ بکات و چاکی بکاتهوه.

ئیبنو عباس ﷺ دهفهرمویت: (ضماد هاته شاری مهكکه و له هۆزهکانی یه مهن بوو دهرمان و روقیهه هه بوو بۆ فیداری و شیتی و باداری و گویی له نهفامهکانی شاری مهكکه بوو دهیان وت: موحهمهده شیت بووه، ئەویش دهیوت: خۆزگه من ئەو پیاوهم دهبینی به لکو خوی گهوره شیفای بۆ بناردایه له سهر دهستی مندا، ئەوهندهی پێ نهچوو گهیشته به پیغمبهری خوا ﷺ و پێی وت: ئەهه موحهمهده من دهرمانم لا ههیه بۆ شیتی و فیداری و باداری به لکو خوی گهوره شیفات بۆ بنیڕیت لهسهر دهستی مندا ئایا بۆت بهکار بهینم؟ پیغمبهر ﷺ فهرموی: ((أَنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمُدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ...)).

واته: سوپاس تهنها شایستهی خویه سوپاسی دهکهن و داوای کۆمهکی لێ دهکهن ههر کهسێک خوا رێنمونی بکات گومراکاری نییه وه ههر کهسیکیش خوا گومرای بکات رێنمونی کاری نییه شاهیدی دهم که ههچ خویهک نییه تهنها (الله) نه بێت تا ک وتنههایه و ههچ هاوتایهکی نییه وه موحهمهده بندهی خویه و پیغمبهری خویه لهپاش ئەمه ضماد وتی: ئادهی بۆم دووباره کهروه ئەوهی ئیستا وت، پیغمبهر ﷺ سی جاری بۆی وتهوه، ئینجا وتی: گویم له وتهی فالچی و سحر بازهکان و وتهی شاعیرهکان بووه، بهلام تا ئیستا گویم لهم وشانهی تۆ نهبووه به راستی وشهکانت گهیشتوونهته ئەو بهری فهرهنگی دهریا دهستت بینه با پهیمانته بدهمی لهسهر ئیسلام، دهفهرمویت پهیمانیدا به پیغمبهر ﷺ و پیغمبهر ﷺ فهرمووی: (دهبێ پهیمانیش بدهی له حیاتی کهسهکانت که ههول بدهیت لهگهڵاندا تا موسولمان ببن) ضماد پهیمانی لهسهر ئەوهش دا^(٢٤٧).

(٢٤٧) أخرجه: مسلم (٢٠٠٥)، والطبراني في (الكبير) (٨١٤٧)، وابن حبان (٦٥٦٨) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، والبيهقي في (الكبرى) (٢١٤/٣) وفي (الدلائل) (٢٢٣/٢)، وأبو نعيم في (الدلائل) (١٨٧)، وقال الهيثمي في (المجمع) (٣٧٠/٩): رواه الطبراني ورجاله ثقات.

(٤) موسولمان بوونی عەمری کوری عەبەسی سولەمی ﷺ

ئەبو ئومامە ﷺ دەفەرمویت: عەمری کوری عەبەسی سولەمی خۆی دەگێرێتەووە و دەفەرمویت: (لە ئەفامیدا وامدەزانی کە خەلکی سەر جەم گومرپان و لەسەر هیچ بیرو باوەرێک نین ئەوان بتیان دەپەرست، گویم لێبوو کە پیاویک لەشاری مەککە هەندێ هەوال دەگێرێتەووە، منیش سواری و شترەکەم بووم و چووم بۆ لای و خۆم پێگەیاندا و بینیم بە پەنامەکی کارەکە ی دەکات وە بینیم کە قورەیش زۆر بە جورئەت بوون بەرامبەری، منیش نەرم و نیانانە چوومە پێشەووە و دۆزیمەووە و پرسیارم لێکرد و پێم وت: تۆ چیت؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((من پێغەمبەرم)) و تەم: پێغەمبەر چییە؟ فەرمووی: خوا منی ناردوووە و تەم: بە چ شتێک خوا تۆی ناردوووە؟ فەرمووی ((أُرْسَلَنِي بِصَلَةِ الْأَرْحَامِ، وَكَسْرِ الْأَوْثَانِ، وَأَنْ يُوحَدَ اللَّهُ لَا يُشْرَكَ بِهِ شَيْءٌ)) واتە: (خوا منی ناردوووە تا فەرمانتان پێ بکەم پەيوەندی خزمایەتی نەپچرێتن و بتەکان بشکێنن و تەنھا خوا بپەرستن و هاوبەشی بۆ بریار نەدەن)، پێم وت: کیت لەگەڵ دایە لەسەر ئەم بیرو باوەرە؟ فەرمووی: ئازاد و گۆیلە دەفەرمویت: ئەبوبەکر و بیلال یەکیک بوون لەوانە کە باوەرپان پێ هینابوو، پێم وت: من شویت دەکەوم، فەرمووی: تۆ ئیستا ناتوانیت ئە ی نابینیت حالی من و قورەیش چۆنە، بگەرێرەووە بۆ لای خزمات گەر هەوالی سەرکەوتنت پێ گەیهنرا ئینجا وەرە وە بۆلام^(٢٤٨).

دابیران و گەمارۆدانى بەنى هاشم له دۆلى ئەبوتالبدا لەلایەن قورەیشەووە

قورەیش دواى ئەوێ شەستی هینا لە هەموو مەیدانی بەگژداچوونەووە و رووبەر بوونەووە پێغەمبەر ﷺ و ئاینەکە ی لەگەڵ دزایەتی کردنی توندی هاوئەکانی، دواى شەست خواردنەکە ی لە حەبەشە و بوونی حەبەشە بە پێگەو پەنای پێغەمبەر ﷺ و نیشتەجێ بوونی هەندێک لە یاران، وە بەرگری لێکردنی نەجاشیش لەوان، ئا لەم کاتەدا قورەیشیەکان کۆبوونەووە بۆ ئەوێ کۆنە قین و زوخاوی خۆیان برپێژن بە پێغەمبەر ﷺ و بیکوژن، بەلام کورانی بەنى هاشم و بەنى مطلب (تەنھا بەنى

(٢٤٨) أخرجه: أحمد (١١٢/٩)، ومسلم (١٩٢٧)، والطبراني في (الأحاديث الطوال) (١١)، وأبو نعيم في (الدلائل) (١٩٨).

نه و فەل نەبیت) که خزمانی پیغمبهر ﷺ بوون وه تەنھا هەر ئەو لایەنانه بەرگریان له پیغمبهر ﷺ دەکرد، بۆیه قورەیش گوشارو گەمارۆی توندی خستنه سەریان تا پیغمبهر ﷺ تەسلیم بکریت و لەسێدارە بدریت، له شوینیکدا کۆبوونەوه که پیغمبهر ﷺ ئاماژە ی پیکرد.

ئەبو هورەیره رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (پیغمبهر ﷺ بۆ سبەینێ که رۆژی نەحر بوو له مینا فەرمووی: (ئیمە بەیانی لادەدەینە خێلی کورانی بەنو کینانە که هەموویان کۆبوون لەسەر کوفر) ئەمەش دەست نیشان کردنی ئەو شوینەیه که ئەوان کۆبوونەوه و بریاری گەمارۆی ئابووری و جەنگی دەروونی دابران و گۆشەگیرکردنی پیغمبهر ﷺ و خزمانی لەبەنی هاشم و یاومرەکانیاندا تا پیغمبهریان رادەست بکریت) (۲۴۹).

ئەم بەسەر هاتەش زانای پایە بەرز ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ بۆمان دەگێرێتەوه و دەفەرمویت: (قورەیش کاتێ بینی هاووەلانی پیغمبهر ﷺ چوونەتە ولاتێ که بەرگریان لێدەکات، ئیمامی عومەریش رضی اللہ عنہ موسوئمان بووه لەگەڵ هاووەلانی پیغمبهر ﷺ، وه ئاینی ئیسلامیش بەرەبەرە بلأوبۆتەوه به هەموو هۆزو لایەنەکانی قورەیشدا ئینجا کۆبوونەوه و بیلانیان گێراو رێکەوتنامەیهکیان ئەنجامدا و له کاغەزیکدا نووسیان، ئەوان رێکەوتن لەسەر ئەوەی که دژ بەبەنی هاشم و بەنی مطلب بن و ژنیان لێ نەخوازن و ژنیان پێ نەدەن وه به هیچ جۆرێک شتیان پێ نەفرۆشن وه هیچیان لێ نەکرن. کاتێ لەسەر ئەم بریارە کۆبوونەوه نووسیان و بریارنامەکهیان له ناو کهعبەدا هەئووسی و پەیمانیان لەیهکتر وەرگرت که هەموویان بپرگەکانی ئەو پەیمانە به وردی جێ بەجێ بکەن، پاشان بەنی هاشم و بەنی مطلب کۆبوونەوه لای ئەبو طالب مامی پیغمبهر ﷺ وه هەموویان پشتگیریان له پیغمبهر ﷺ کرد وه هەموو چونه ناو دۆلەکهوه که به دۆلی ئەبو طالب بەناوبانگه وه کۆبوونەوه لهوێ تەنھا ئەبو لههەبی خیانهتکار نەبیت ئەو دژ به پیغمبهر ﷺ بوو وه بووه لایەنگری قورەیش دژ به پیغمبهر ﷺ و خزمانی) (۲۵۰).

(۲۴۹) أخرجه: البخاري (۱۵۹۰).

(۲۵۰) أنظر: سيرة ابن هشام (۳/۳۶۷)، و(البدایة) لابن کثیر (۳/۱۱۹).

سەرمتای چوونە ناو شیوەکە لەمانگی موحرەمی سالی حەوتی پیغمبەرایەتی بوو، وە لە سالی (دە)ی پیغمبەرایەتیدا کۆتایی بەم گەمارۆیە هات. موسای کوری عوقبە ﷺ بۆمان دەگێرێتەووە و دەفەرمویت: موشریکەکان زۆر سەخت گیرانە دەوستان بەرامبەر بە پیغمبەر ﷺ و موسوئمانان، تاکو فشاریان خستە سەر و نارەحەتیان کردن، و بەلایان لەسەر گەورە کردن، و قورپەش لە پیلانەگەیاندا کۆبوونەووە لە سەر ئەووی پیغمبەر ﷺ بە ئاشکرا بکوژن. کاتی ئەبو طالب بینی کە قورپەش نیازو مەرامی چیبە کورانی بەنی مطلبی کۆکردەووە و فەرمانی پێکردن کە پیغمبەر ﷺ بگرنە خۆیان و لە دۆلەگەیی خۆیان پارێزگاری بکەن، لەولایەنانەیی کە بەگژیدا دەچن و دەیانەوێت بیکوژن. بەو شیوەیە سەرچەم کورانی بەنی هاشم و بەنی مطلب بە موسوئمان و کافرینانەووە پشەتگیریان لە پیغمبەر ﷺ کرد، بێ برۆاکانیان لە غیرەت و دەمارگیری عەشایری، وە موسوئمانەکانیان لە باوەر و ئیمانێ خۆیانەووە، قورپەش زانی کە ئەو دوولایەنە هەرگیز خۆیان تەسلیم ناکەن کۆبوونەووە لەسەر ئەووی کە بە هیچ جۆریک دانەنیشن لەگەڵیاندا و هیچیان بێ نەفرۆشن وە سەردانیشیان نەکەن لە مائەکانیان دا، تا پیغمبەر ﷺ تەسلیم دەکەن بۆ کوشتن. سەبارەت بەو پیلانەشیان پێکەوتنیکیان ئەنجامدا و نوسیانەووە لە کاغەزێکدا، پەیمانیان وەرگرتبوو لە یەکتر، کە بە هیچ جۆریک هیچ پێکەوتنیک لەگەڵ بەنی هاشمدا نەکەن و پێی رازی نەبن، وە بە هیچ جۆریک نەرم و نیان نەبن بەرامبەریان تا پیغمبەر ﷺ تەسلیم دەکەن و رازی دەبن بەکوشتنی، بەنی هاشم وە بەنی موطلیب لە دۆلەگەیاندا سێ سالی مانەووە، بەلام نارەحەتی و برسێتیییەکی زۆر سەخت و ناھەموار دووچاریان بوو.

ئەووە بوو کاتیک بە بازاردا دەگەران، وە دەیان بینی هیچ خواردنیکی نەماوە کە ئەوان بیکرن، وە هەر شتیکی بەھاتیەتە ناو مەککە قورپەش دەست پێشخەرییان دەکرد بۆ کرپنی بۆ ئەووی دەست ئەوان نەکەوێت، ئەم ھەموو ھەولەشیان تەنھا لەبەر ئەووە بوو کە خوینی پیغمبەر ﷺ برێژن، ئەبو طالب کاتی کە خەلک دەچوونە سەر جینگا و و دەنوستن فەرمانی دەکرد کە پیغمبەر ﷺ بچێتە سەر جینگاکەیی خۆی بخەوێت بۆ ئەووی ئەوانەیی کە دەیانەوێت زەفەری پێ بێنن، بزانی پیغمبەر ﷺ لە جینگەیی خۆی خەوتوو، وە دواچار فەرمانی دەکرد یەکیکی بچێتە سەر جینگاکەیی پیغمبەر

ﷺ بخهویت، وه پیغمبهریش ﷺ بجیته جیگهیهك له جیگاكانی خزمانی خوی و لهوی بخهویت بۆ ئهوهی كه سهلامهت بیت.

كاتی سهری سالی سییهم هات هندی له پیاوانی بهنی عهبدول مهناف كه خزمایهتیاں وهكو خزمایهتی بهنی موصلهلیبه بۆ بهنی هاشم كهوتنه لۆمهكردی بهكتر، ئهوان و گورانی بهنی قوسهی و هندی له پیاوانی قورمیش كه دایكانیاں له بهنی هاشم بوو بۆیان روون بووهوه سی ساله ئهم رهفتاریان زۆر نامهردانه و نا جوامیرانهیه، كه دمیكهن بهرامبهر بهنی هاشمی خزمانی خویان، و پهیهوهندی خزمایهتیاں دهچرئین و سوکایهتیاں درههق دهگهن، بۆیه کۆبوونهوه له شهوئیکدا و بریاریاںدا له ناو خویاندا كه ئهو ریکهوتنامهیه ههلوهشیینهوه، كه غهدر و خراپه کاری تیاپه بهرامبهر ئهو دوو لایهنه وه بی بهریبوونی خویانی لی ئاشکرا بکهن، ئهوه بوو خوی گهوره مؤرانهی نارده سهر ئهو کاغزه و ههرچی ناوی خوا ههبوو به کاغزهکهوه نهیهیشت و سهریهوه تهنا زولم و غهدر نهییت.

(لهریواپهتیکی تردا: تهنا ناوی خوا مابوهوه ئهوی تری سهرابوهوه) بهلام ریواپهتهکهی (موسای کورپی عوقبه ﷺ، راستره (که تهنا ناوی خوا سهرابوهوه ئهوانی تر مابوهوه) دمفهرمویت: ههمووی سهرابوهوه تهنا ئهو ستهم کاریانه و پهیهوهندی خزمایهتی پچران نهییت كه تیاپدا مابوهوه، خوی گهوره ئهم ههوالهی گهیاںد به پیغمبهر ﷺ كه چی کردوو له ریکهوتنامهکهیاں، پیغمبهریش ﷺ ئهمهی گیراپهوه بۆ نهبو طالب. ئهبو طالبیش وتی: سوئند به ئهستیره کونتیکراوهکان موحهمد قهت دروی نهکردوو لهگهلمدا، ئینجا لهگهل کۆمهئیکدا رویشتن تا چوونهلای کهعبه و ئهو رۆژه زۆرئیک لهقورمیشیهکانی لی بوو که بینیاں ئهبوطالب هاتوو ئهوانیش به لووت بهرزیهکهوه تهماشایان کرد وایانزانی هاتوو بۆ ئهوهی پیغمبهریاں ﷺ تهسلیم بکات، وایان زانی ئهمانه نارحهتی گوشاری گهمارۆکه وای لیکردوون که ناچارین به تهسلیم کردنهوهی پیغمبهر ﷺ.

ئهبوطالب هات وتی: چهند شتیک رووی داوه له نیوان ئیمه و ئیوهدا پیویست ناکات باس بکریت، بهلام ئیوه ئهو بریارهی که نووسیوتانه و پهیمانتان لهسهری داوه بیهینن، بهئکو لهسهر ئهو پهیمان ریکهوتنامهیهك له نیوان ئیمه و ئیوهدا

ببیت، ئەمەش بۆ ئەوە بوو نەو هەك كاغەزەكە بکەنەو هە تا بزانی چى تيا كراوه و چى تيا نەكراوه، بۆیە داواى لیکردن نامەكەى بۆ بینن له نیوان ئەمان و ئەواندا، وه ئەوان هیچ گومانیکیان لهو هەدا نەبوو كه پيغمبەر ﷺ تەسليميان دەكریتەوه، وه قورپەيشیەكان نامەكەيان هینا له نیوان خۆیان و ئەبو طالبدا دایان ناو به ئەبو طالبیان وت: ئیستا كاتى ئەوه هاتوو هاتوو رازی بن و بگەرینەوه بۆلای خزمان و هۆزانی خۆتان و ببینەوه بهیهك و پیک بین، خۆتان دەزانی تەنها یهك پیاو بووتە هۆى پچراندنى خزمایەتى نیوان ئیمه و ئیوه كهوه بووه بههۆى لەناوچوون و ئەو هەموو زیانەى گەشتوو به ئیوهى بەنى طالب و بەنى هاشم، ئەبو طالب له وهلامدا وتى: من هاتووم بۆ لای ئیوه تا شتیكتان پى بەم كه دادپەرودرتر بیت له نیوان ئیمه و ئیوه، برازاكەم هەرگیز درۆى لهگەل نەكردووم پى راگەیاندم كه خواى گەر هەرى یه و دووره لهو هى لەناو ئەو رپكەوتنامەیهى ئیوه هاتوو و له ژیر دەستاندایه، بۆیە هەرنایك له ناوهكانى خواى تیدا هەبوو بیت سەرپاوتەوه تەنها غەدرو خزمایەتى پچراندن و دزایەتى كردن و ستم كردنى ئیوه نەبیت هیچیتیدا نەهیشتۆتەوه، ئەگەر ئەو هەوالهى كه برازاكەم پى وتم راست بیت ئیوه هۆستان بهخۆتانا بیتەوه، وهلاهی تەسليمتان ناكەین ئەگەر هەموومان لەناو چووین، وه ئەگەر ئەوهى وتویهتى راست نەبیت مەرج بیت تەسليمتان دەكەینەوه یان بیکوژن یان بیهینەوه.

قورپەيشیەكان وتیان: رازین بهوهى كه دەیلئیت، ئینجا له پيش چاوى هەموویاندا كریانە وه بینیان هەوالهكه بهو شیویه یه كه پيغمبەر ﷺ راي گەیاندبوو، كه قورپەيش ئەو میان بینى و هەلوئستی ئەبو طالبیان تەماشاكرد وتیان: وهلاهی ئا ئەمه سحره و له لایەن موخەمەدەكهى ئیوه، ئەوه كراوه، بەرامبەر ئەو كاغەزه و هیچ شتیكى تر نییه و كینهیان ئەستورتر بوو سەبارەت به دزایەتى كردنى پيغمبەر ﷺ و دزایەتى كردنى هاوهلانی، لهوكاتەدا هەندى له كورانى بەنى طالب و تیان: درۆزنى و سحر بازى شایستەى ئیمه نییه بهلگو بیشەى ئیوهیه كه كۆبوونەتەوه دژ بهئیمه و كۆبوونەوتان دژ بهئیمه نزیكتره له سحر و جادووگەرى، ئەگەر سحر نەبیت ئیوه چۆن ماومیهكى زۆر دژ بهئیمه دەبن، هەتا خواى گەر ناوى خۆى سهرپهوه لهو رپكەوتنامەیهدا تەنها مل هورپهكهى ئیوه نەبیت هیچى تری تیدا نەماوتەوه، ئایا

ئێمە سیحر بازین یان ئیو؟ ئا لەو کاتەدا هەندئ لە کورانی بەنی عەبدمەناف و هەندئ لە کورانی بەنی قوسە و هەندئ لە قورەیشیەکان کە دایکیان لە بەنی هاشم بوو، لەوانە: ئەبولبوختەری و موطعمیم ی کورپی عەدی و زوھەیری کورپی ئومەیه و زەمعی کورپی ئەسود وە هاشامی کورپی عەمر. کە نامەکە ی لایوو لە پیش چاوی قورەیشیەکان وتیان: ئێمە بەرین لەوەی لەم رێکەوتن نامەیدا هاتوو و بە هیچ جۆرێک پەیوەندی بە ئێمەووە نەماو، ئەبو جەهل وتی: ئا ئەمە پیلانیکی بەشەو نەخشە ی بۆ دانراو و رێکەوتوون لەسەری.

ئەو بوو هەلوێستی ئەم پیاوانە بوو بەهۆی شکاندنی گەمارۆکە، ئینجا ئەبو طالیبیش دەستی کرد بە هۆنینەووی شیعەرەکانی سەبارەت بە وەصفی پیغمبەر ﷺ و باسکردنی ئەو زوئەم و ستەمانە ی گراو بەرامبەر بەنی هاشم و بەنی مطلب بۆ ماووی سێ ساڵ وە ستایشی ئەو کەسانە ی دەکرد کە هەوئیانداو بۆ شکاندن و پووج کردنەووی ئەو رێکەوتن نامە یە^(۲۵۱).

(وہ ہەر ئەوہش بوو کە پیغمبەر ﷺ پیزانینی خۆی دەربری بۆ کورانی بەنی هاشم و بەنی موطلب وە بەیەک چاو سەیری دەکردن جگە لە: بەنی نەوفەل و بەنی عەبدمەنافی کورپی بەنی نەوفەل (ئەوہبوو کاتی دەستکەوتەکانی خەیبەری ہاتە دەست بەشی خۆی دابەش کرد بەسەر کورانی بەنی هاشم و بەنی موطلبدا کاتیک بەنی نەوفەل بەمەیان زانی وتیان: ئە ی پیغمبەر ﷺ بۆ بەشی بەنی مطلب داو و بەشی ئیمەت نەداو، پیغمبەر ﷺ فەرمووی ((إِنَّمَا بَنُو هَاشِمٍ وَ بَنُو عَبْدِ الْمُطَّلِبِ شَيْءٌ وَاحِدٌ إِنَّهُمْ لَمْ يُفَارِقُونِي فِي جَاهِلِيَّةٍ وَلَا فِي إِسْلَامٍ)) واتە: بەنوهاشم و بەنو موطلب یەکشتن ئەوانە لیمان جیانەبوونەتەووە نەلەکاتی جاھلیدا وە نەلەکاتی ئیسلامیشدا (واتە: لە ہەر دوو کاتەکەدا پستی پیغمبەر ﷺ یان گرتوو و پارێزگاریان لێ کردوو))^(۲۵۲).

(۲۵۱) أخرجه: البيهقي في (الدلائل) (۳۱۱، ۳۱۲/۲)، وأبو نعیم في (الدلائل) (۳۵۷/۱)، وابن كثير في (البدایة) (۸۲/۱)، وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (۱۸۱/۱): إسناده حسن إلى الزهري.

(۲۵۲) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۱۴۰)، والبيهقي (۳۴۱/۶).

ئیبو دوغنه ئەبوبەکر ﷺ دالە دەدات

لە کاتی گوشارە توندەکەى قورەیشدا بۆ سەر کورانی بەنى هاشم و بەنى موطلبدا لێردا ئەبو بەکر دواى ئەو نازاردانە ناچاربوو بە بەجى هیشنى شارى مەککە و کۆچ کردن بەرەو حەبەشە. عائیشە ﷺ دەیگێرپتەووە و دەفەرمویت: (کاتى موسولمانان تووشى بەلای سەخت هاتن، ئەبو بەکر دەرچوو بۆ کۆچ کردن بەرە و حەبەشە تا گەیشتە (برک الغماد) کە شەویک یان دوو شەو دوورە لە مەککەو، لەوئ ئەبو دوغنهى پێگەیشت، کە سەرۆکی ئەحابیشیەکانە و پى و ت: دەتەوئ بۆ کوئ بجیت؟ ئەبو بەکریش وتى: لە مەککە دەریان کردم و نازاریاندام و گوشاریان خستۆتە سەرم و دەمەوئ بگەرپم بە زەویدا و خوا بپەرستم. ئەبو دوغنه وتى: یەکیکی وەکو تۆ ئەى ئەبو بەکر! هەرگیز دەرناچیت و دەریش ناکریت، وەلاهی تۆ هۆزەگەت دەپزینیتەو، تۆ یارمەتى نەبوونیان دەدەیت، سەردانى خزمانت دەکەیت و لا دەکەیتەو لە بئ ئەویان، و خزمەتى میوان دەکەیت، و لە هەموو کاریکی چاکەدا دەستی یارمەتى پیش دەخەیت بگەرپەرەو مەن دالەمت دەدم هیچیان ناتوانن هیجت لیبکەن بگەرپەرەو لە شارى خۆتدا خۆای خۆت بپەرستە، ئینجا ئەبو دوغنه خۆى نامادەکرد و لەگەل ئەبوبەکردا هەردووکیان گەرانەووە بۆ مەککە.

کاتى ئیوارە داهاات ئەبو دوغنه بەناو پیاو ماقولانى قورەیشدا گەراو پى و ت: هۆ کۆمەلانى قورەیش مەن کورى ئەبو قوحافە ئەبوبەکر م دالەمداووە هیچ کەسێک بۆى نییە هیچ بکات بەرامبەرى، تەنها چاکە نەبیت ئەبوبەکر پیاویکە هەرگیز نابیت دەربکریت و دەریش ناکریت، ئایا پیاویک دەردەکەن کە دەستی یارمەتى درێژ دەکات بۆ بئ ئەویان و پەيوەندى خزمایەتى دەگەیهنیت و ریز لە میوان دەگریت، و لە هەموو کاریکی چاکەدا دەستپیشخەرى دەکات، قورەیشیەکان پەنادانى ئەبوبەکر یان لە لایەن ئەبو دوغنهووە قبولکرد وە هیچیان نەکرد بەرامبەر ئەبوبەکر، بەلام بە ئەبو دوغنهیان وت: بە ئەبوبەکر بلئ با خواکەى خۆى بپەرستیت لە خانوو مەکەى خۆیدا وە بە نازەزووى خۆى نوێژى تیا بکات و قورئانى تیا بخوینیتەو بەلام نازارمان نەدات و بە ئاشکرا ئەمانە ئەنجام نەدات ئیمە لە وە دەترسین کە ئافرمتەکانمان و کورەکانمان لە خستە بەریت.

ئەبو دوغنەش ئەمانەى بە ئەبو بەكر وت، ئىتر لەو كاتەوہ ئەبو بەكر ﷺ لە مالهەكەى خۇيدا نوپۇزى دەكرد و قورئانى دەخویند ئەوہندەى پى نەچوو ئەبو بەكر خۇى نەگرت لەپەنا خانوہكەيدا لە (خجون) لە بەنى جومەح لەو لای شارى مەككە مزگەوتىكى دروست كرد و بە ئاشكرا قورئانى تيا دەخویند و ھەموو ئافرەتانى قورەيش و كورانىيان كۆدەبوونەوہ لى و تەماشايان دەكرد وە ئەبو بەكر ﷺ پياويكى دىل نەرمى دىئاسك بوو فرمىسى چاوى پېنەدەگىرا، ھەموو منالان و كۆيلەكان دەھاتن سەپريان دەكرد و سەريان دەسورما لە ھەئسوگەوتى، ئەمەش كافرانى قورەيشى ترساند تاوايان لىھات نوینەريان نارد بۇ لای ئەبو دوغنە و بانگيان كرد كە بىت بۇ مەككە و وتیان: ئەبو بەكرمان پەنادا بە پەنادانى تۆ بەمەرجىك كە خاوى خۇى بېرستىت لە خانوہكەى خۇيدا، ئىمە پەنامان نەداوہ بە ئاشكرا قسەمان پى بلىت و ئازارمان بدات بەو قسانەى كە موھەمەد بۇى ھاتووە بەلكو لەوہش زياترى كردووہ و مزگەوتىكى لە پشت مالهەكەى خۇيدا كردۆتەوہ، و بە ئاشكرا نوپۇزى تيا دەكات و قورئانى تيا دەخوینت، ئەو پياويكە گەر قورئان بخوینت و نوپۇز بكات دلى نەرم دەبىت و دەست دەكات بە گريان، بەو گریانە دەبىتە جى سەرنج راکىشان، لەوہ دەترسىن كە ژنان و منالان لە خستە بەرىت ئەگەر پى خۆشە لە مالى خۇيدا چى دەكات بابىكات، ئەگەر پى خۆش نىيە و دەمەويت بە ئاشكرا بىكات ئەوا داواى لى بكە با پەنادانەكەت بۇ بگىرپتەوہ، بەلام بە ھىچ جۆرىك رازى نابىن ئەبو بەكر بە ئاشكرا ئەوكارانە ئەنجام بدات.

عائىشە ﷺ دەفەرمووت: ئىبنو دوغنە ھات بۇلای ئەبو بەكر وتى: بىرتە ئەوہى لەسەرى رىكەوتىن چى بوو؟ يان ئەوہتا لەسەر ئەوہ بەردەوام ببە يان ئەوہتانى پەنادانەكەم بۇ بگىرپەرەوہ، من پىم خۆش نىيە ەرمب ببىستى يەككىم پەنادابىت و پەنادانەكەمىان شكەندىت، من پەنام نەداويت بۇ ئەوہى ئازارى قەومەكەت بدەيت، ئەوان ھەزىيان لەو جىگە و كارە نىكە تۆ ئەنجامى دەدەيت، بچۆرەوہ مالى خۇت چى تيا دەكەيت بىكە. ئەبو بەكر ﷺ فەرمووى: پەنادانەكەت بۇ دەگىرپەرەوہ و رازى دەبم بە پەنادانى خوا وتى: دەباشە پەنادانەكەم بۇ بگىرپەرەوہ، ئەبو بەكر ﷺ فەرمووى: پەنادانەكەى تۆم بۇلات گىرپەرەوہ و رازىم بە پەناى خوا، ئىبنو دوغنە چوو بۇلای كۆمەلانى قورەيش و وتى: ئەى كۆمەلانى قورەيش ئەبو بەكر پەنادانەكەى

بۇ گىراممە، ئىتر ئارمىزوى خۇتانه جى دەكەن بىكەن ھىشتا پىغەمبەر ﷺ لەو رۆژمدا ھەر لەمەككە بوو(۲۵۳).

ھاتنى پىاو ماقولانى قورەيش بۇلاى ئەبو طالب لەسەرەمەرگ دا

ئىبنى ئىسحاق ﷺ دەفەرموئىت: (كاتى ئەبو طالب نەخۇش كەوت قورەيش پىيان گەيشت كە نەخۇشى يەكەى سەختە ھەندىكىان لە ناو خۇياندا بە ھەندىكىان وت: ھەمزە و عومەر موسولمان بوون، وە ئاينەكەى موھەمد بلاو بووتەو بە ھۆزەكانى قورەيش دا، با ھەموومان بچىن بۇلاى ئەبو طالب بۇ ئەوئى شتىكىمان بۇ وەربگرىت لەو برازاىەى يان شتىكى بدەينى وەلاھى دەترسىن سبەينى سەرورەيمان لە دەست بچىت(۲۵۴)، بەم شىوئەى چوون بۇلاى ئەبو طالب بۇ ئەوئى پەيمانىك وەرگرن لە پىغەمبەر ﷺ وە رىكەوتن نامەىەكى لەگەل ئەنجام بدن بە ئامادەبوونى ئەبو طالب كە لەسەرەمەرگدا.

بەسەرھاتەكەش ھاوئى پايەبەرز ئىبنى عباس ﷺ دەگىرپتەو و دەفەرموئىت: (ھەندىك پىاو ماقولانى قورەيش چوونە لای ئەبو طالب: لەوانە: عوقبەى كورپى رەببە، شەببەى كورپى رەببە، ئەبو جەھلى كورپى ھىشام، ئومەبەى كورپى خەلەف، ئەبو سوھيانى كورپى ھەرب، لەگەل ھەندى لە سەرگەردەكانى تردا وتيان: ئەى ئەبو طالب: خۇت باش دەزانىت كە چەندە رىزى تۇمان لە لا گەورمىە تۇش وا نەخۇش كەوتووئىت و لەسەر جىگەداى و ئىمە ترساوئىن لەوئى كە لەو نەخۇشىەدا تىابچىت وە دەزانىت جى ھەبە لە نىوان ئىمە و برازاكەت دا، بانگى بكەو شتىكىمان بۇى لى وەرگەر، وە شتىكىش لە ئىمە وەرگەر بۇ ئەو، با وازمان لىبىنىت وئىمەش وازى لىبىنىن، و ئەو دووركەوئىتەو لە خۇمان و ئانىمان، تا ئىمەش دووركەوئىنەو لە خۇى و ئاينەكەى، ئەبو طالب ناردى بە شوئىن پىغەمبەر ﷺ دا و پىغەمبەرىش ﷺ ھات و پىئى وت: ئەى برازا ئەمانە سەرگەردەكانى ھۆز و خزمانى خۇتن كۆبوونەتەو

(۲۵۳) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۹۰۵، ۵۸۰۷)، وأحمد (المسند) (۱۹۸/۶)، وعبدالرزاق (۹۷۴)، وأبو نعيم في (الحلية) (۲۹/۱)، والبيهقي في (الدلائل) (۴۷۱/۲)، وابن حبان (۶۲۷۷) قال محققه: إسناده صحيح على شرطهما، وابن هشام في (السيرة) (۲۸۳/۱) (۲۵۶) وقال محققاه إسناده جيد، و حسن إسناده العمري في (السيرة الصحيحة) (۱۷۱/۱).

(۲۵۴) أنظر: سيرة ابن هشام (۲۷/۲).

بۇ ئەوھى شتېكت بدمنى (واته: داواكاريت چييه؟) پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: ئەى مامه تەنھا يەك شتم بدمنى دەبن به سەركردهى عەرمب و عەجەميش سەرانه يان پى دەدن ئەگەر ئەو وشە يە بلىن؟ ئەبو جەھليش به خۇشحالانە وتى: ئەوھ دە وشەش بۇ تۆ، پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: بلىن (لا إله إلا الله) و واز بهينن لەو بتانەى كه دەپپەرستن. موشرىكه كان دەستيان كرد به جەپلە ليدان و وتيان: ئەى موحمەد دمتەويت، خواكان بكەيت به يەك خوا ئەمە شتىكى زۆر سەيره ئيتەر هەندىكيان به هەندىكيان دەوت: وهلاھى ئەم پياوھ هيچ شتىكتان پى نادات لەوھى كه ئيوھ دمتانەويت برۆن وازى لى بهينن لەسەر ئاينى باوك و باپيرانتان بەردەوام بن، هەتا خواى گەورە يەكلايى دەكاتەوھ لە نيوان ئيوھ و موحمەدا ئينجا رۆيشتن....^(۴۰۰).

هەر وھما ئينبو عەباس ﷺ دەفەرمويت سورمتى: ﴿ص وَالْقُرْآنَ ذِي الذِّكْرِ ۝۱﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿۲﴾ (ص) سەبارمت بەو كۆرۆ كۆمەلە لە كاتى سەر مەرگى ئەبو طالبدان هاتە خوارەوھ كه ئەبو جەھل و كۆمەلەكەى بەرپەرچى پېغەمبەر ﷺ يان دايەوھ...^(۴۰۱).

مردنى ئەبو طالب

ئەبو طالب يەكك بوو لە هەرە دلسۆزانى پېغەمبەر ﷺ ، و بەردەوام پەناى پېغەمبەرى ﷺ دەدا و پارىزگارى لى دەکرد ، و بە هەموو جۆرىك پشت و پەناى دەگرت، بەلام ئەبو طالب سەرەراى ئەم هەموو، وە باوهرى بە پەيامى پېغەمبەر ﷺ نەبوو وە بە هيچ جۆرىك دزايەتى پېغەمبەرىشى ﷺ نەدەکرد و بە درۆشى نەدەخستەوھ، بەلكو لە هەموو جىگەيەك، باسى خۆى و هاوھالانى وە ئاينەكەشى بە چاكە دەکرد بەلام بى باوهر بوو....

(۲۵۵) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۷۷/۱) وفي (۳۶۲/۲) رقم (۲۰۰۸، ۳۴۱۹) وقال محققه الأرنأؤوط: إسناده ضعيف، والطبري في (التفسير) (۷۹/۲۳)، وأبو يعلى (۲۵۸۳)، والترمذي (السنن) (۳۲۳۲) وقال حديث حسن صحيح، والنسائي في (الكبرى) (۸۷۶۹، ۱۱۴۳۶، ۱۱۴۳۷) وفي (التفسير) (۴۵۶) وقال محققه: حسن، وابن أبي شيبة (المصنف) (۳۵۹/۳) وفي (۲۹۹/۱۴)، وابن حبان في (موارد) (۱۷۵۷) وقال محققه الأرنأؤوط: ضعيف، والبيهقي في (الكبرى) (۱۸۸/۹)، والحاكم (۴۳۲/۲) وصححه ووافقه الذهبي وقال أحمد شاكر في المسند (۲۰۰۸): إسناده صحيح، وابن هشام (۲۷/۱) (۲۹۷) عن ابن إسحاق وقال محققاه: إسناده فيه مبهم، و المجهم من إسناده ابن هشام عن ابن عباس بن عبدالله بن معبد عن أبيه عن ابن عباس كما في رواية الحاكم الذي سيأتي قريباً مع رواية النسائي في (التفسير) (۴۵۷) واللفظ لابن هشام.

(۲۵۶) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (۴۳۲/۲) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الدلائل) (۳۴۶/۲) وقال محقق (تفسير النسائي) (۴۵۶): إسناده حسن، وقال محققاً (سيرة ابن هشام) (۲۹۷): إسناده جيد.

له حه‌به‌ی عهرنیه‌وه ﷺ ده‌فه‌رمووت: عه‌لیم ﷺ بینی له‌سه‌ر مین‌به‌ر پێ‌ده‌که‌نی جارێکیان ئه‌وه‌نده پێکه‌نی که قه‌ت نه‌م‌دیووه ئه‌وه‌نده پێ بکه‌نیت ئه‌وه‌نده پێکه‌نی تا ددانه‌کانی ده‌رکه‌وت، فه‌رمووی: قسه‌یه‌کی ئه‌بو طالیبم بیره‌که‌وته‌وه جارێک من و پێغه‌مبه‌ر ﷺ له (بطن النخلة) نوێژمان ده‌کرد هات به‌رووماندا و بینی چۆن نوێژ ده‌که‌ین و چی ده‌لێین دوا‌ی ته‌واو بوونی نوێژه‌که‌مان پرسیا‌ری لێ‌کردین وتی: ئه‌وه چی ده‌که‌یت ئه‌ی برا‌زاکه‌م؟ پێغه‌مبه‌ریش ﷺ بانگی کرد، وه ئیسلامی پێ را‌گه‌یان‌د و بۆ‌ی روون کرده‌وه، ئه‌بو طالب وتی: ئه‌مه‌ی ئێ‌وه ده‌یکه‌ن خراپ نییه ئه‌وه‌میشی ده‌لێن هه‌ر خراپ نییه، به‌لام وه‌لا‌هی هه‌رگیزاو هه‌رگیز دوامه‌وه به‌رز نابیته‌وه به‌سه‌ر سه‌رمدا، ده‌فه‌رمووت: به ئه‌و قسه‌یه‌ی ئه‌بو‌طالب زۆر پێکه‌نیم هات سه‌یرم لێ ده‌هات که ئه‌و قسه‌یه‌ی کرد) (٢٥٧).

پێغه‌مبه‌ر ﷺ له سه‌ره‌مه‌رگی ئه‌بو طالیبدا زۆر به‌د‌ئسۆزانه داوا‌ی لێ‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی شایه‌تمان به‌ینیت، و به‌ر شه‌فاعه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ویت و به‌به‌هه‌شت شاد بیت، به‌لام هه‌ر با‌وه‌ری نه‌هیتا...

ئهم به‌سه‌رهاته‌ش موسه‌یه‌بی کوری حه‌زن ﷺ ده‌یگێریته‌وه و ده‌فه‌رمووت: ((له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگی ئه‌بو طالیبدا پێغه‌مبه‌ر ﷺ هات بۆ‌لای و بینی ئه‌بو جه‌ه‌لی لایه له‌گه‌ڵ عه‌بدوللای کوری موغیره، پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێ‌ی فه‌رموو: ((يا عمَّ إِنَّكَ أعظمهم علي حقاً و أحسنهم عِنْدِي يداً و لَأَنْتَ أعظمُ حقاً علي من والدي قُلْ : لا إلهَ إِلاَّ اللهُ أَشْهَدُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللهِ (في رواية) فَقُلْ كَلِمَةَ تَجِبُ لَكَ علي بِهَا الشَّفَاعَةُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قُلْ: لا إلهَ إِلاَّ اللهُ)). واته: ئه‌ی مامه تۆ له هه‌موو که‌س زیاتر مافت به‌سه‌ر منه‌وه هه‌یه، له هه‌موویان چاکتر بووی بۆم، تۆ زیاتر له دایک و باوکم مافت هه‌یه به سه‌رمه‌وه، بلی (لا إلهَ إِلاَّ اللهُ) به‌و وشه‌یه تا تا‌کرده‌ن بۆت له سه‌رم پێ‌ویست بیت، له‌روایه‌تی‌که‌دا وشه‌یه‌ک بلی که بتوانم به‌هۆیه‌وه له‌قیامه‌تدا تکات بۆ بکه‌م، بلی (لا إلهَ إِلاَّ اللهُ). ئه‌بو جه‌هل و عه‌بدوللای روویان کرده ئه‌بو طالب و پێیان وت: ئه‌ی ئه‌بو طالب ئایا ده‌ته‌وینت واز له ئاینی عه‌بدولمطلب بێنیت، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌رده‌وام ئهم وشه‌یه‌ی ده‌دا به‌گۆی‌یدا، و ئه‌وانیش به‌رده‌وام ئه‌و وشه‌یه‌ی خۆیان ده‌دایه‌وه به‌گۆی‌یدا، تا دوا وشه‌ی ئه‌بو طالب

(٢٥٧) أخرجه: أحمد (٩٩/١) (٧٧٦) وقال محققه: إسناده ضعيف، وأبو يعلى (٤٤٧)، والبزار (٧٥١)، والطيالسي (١٨٨)،

قال الهيثمي في (المجمع) (١٠٢/٩): رواه الطبراني في الأوسط و إسناده حسن.

ئەوہ بوو که وشەگەهی ئەوانی دووبارە کردووە^(۲۵۸).

له‌پروایه‌تیکی تردا: (ئەبو طالب وتی: ئەگەر له‌بەر ئەوہ نه‌بیت که قورمیش بیکەن به‌ عه‌یبه‌ بۆم و بلّین: له‌ترسی مردن ئەو وشه‌یه‌ی وتووہ ئەگینا له‌بەر دئی تۆ دەم وت: به‌لام (أنا على ملة عبد المطلب) واته: من له‌سەر ئاینی عه‌بدول موصله‌لییم ئەوہ بوو مردوو رازی نه‌بوو که بلّی (لا إله إلا الله) و پیغمه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی ((أما والله لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ ما لم أُنْهَ عَنْكَ)) واته: به‌لام وه‌لاهی داوای لیخوش بوونت بۆ ده‌گه‌م، تا خوا ئەو کاره‌م لی فه‌ده‌غه‌ ده‌کات و ریگه‌م بی نادات).

له‌پروایه‌تیکی ده‌فه‌رموویت: (پئی وت: خوا لیت خۆش‌بیت به‌رده‌وام داوای لی خۆش بوونت بۆ ده‌گه‌م لای خوا تاخوا ریگرم لی ده‌کات. موسولمانانیش که‌وته‌ن داوای لی خۆش بوون بۆ مردووانیان که به‌موشریکی مردبوون)^(۲۵۹). ئینجا خوای گه‌وره‌ ئەو نایه‌ته‌ی دابه‌زاند که ده‌فه‌رموویت: ﴿مَا كَانَتِ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَنَّ هُمْ أَنْتُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۱۱۳﴾ وَمَا كَانَتْ أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿۱۱۴﴾ (التوبة) خوای گه‌وره‌ رونی کرده‌وه که هه‌رگیزاو هه‌رگیز بۆ پیغمه‌مبەر ﷺ و بۆ خاوه‌ن باومرآن نییه‌ داوای لی خۆش بوون بکه‌ن بۆ هاوبه‌ش په‌یدا کاران، ئەگەر خزمانیشیان بن دوا‌ی ئەوه‌ی بۆیان دمرکه‌وت که ئەوانه‌ دۆزه‌خین وه‌ ده‌فه‌رموویت: نایه‌ته‌که‌ش سه‌بارت به‌ ئەبو طالیب دابه‌زی که ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۵۱﴾ (القصص). ئەبو طالب به‌م شیوه‌یه‌ مرد و شایه‌تمانیشی نه‌هینا به‌تاک و ته‌نهایی خوا، ئەبو طالب ده‌بیت دوا‌ی مردنی کئی بیشاریته‌وه، چونکه ته‌نها ئیمامی عه‌لی لی‌رمیه‌ و جه‌فه‌ری برای له‌ حه‌به‌شه‌یه‌^(۲۶۰).

ئیمامی عه‌لی ﷺ خۆی بۆمان ده‌گێریته‌وه و ده‌فه‌رموویت: (کاتی ئەبو طالب مرد هاتم بۆلای پیغمه‌مبەر ﷺ و پێم وت: مامه‌ پیره‌که‌ت مرد کئی بیشاریته‌وه؟ پیغمه‌مبەر

(۲۵۸) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۸۸۴، ۴۷۷۲، ۳۱۶۰، ۱۳۱۰)، ومسلم (الصحيح) (۲۴)، والنسائي (السنن) (۹۰/۴) (۲۰۳۴)، وأحمد (المسند) (۴۳۳/۵)، والحاكم (المستدرک) (۳۳۶/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الدلائل) (۴۳۲/۲)، والطبراني في (الكبير) (۲۸۸/۲).

(۲۵۹) أخرجه: أحمد (المسند) (۳۴۲/۲) (۹۶۱۰) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، والترمذي (۳۱۸۸)، وابن حبان (۶۲۷۰) وقال محققه: صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۵۴۸).

(۲۶۰) أخرجه: الحاكم في (المستدرک) (۳۳۵/۲) وَصَحَّحَهُ وَوَأَفَقَهُ الذَّهَبِيُّ.

ﷺ فەرمووی (برۆ بيشارهوه و هيچ مهكه تا دييتهوه بۆلام. منيش وتم: لهسەر هاوتا بپارदान مردوو؟ فەرمووی: برۆ بيشارهوه، ئينجا رۆيشتم شاردمهوه و هاتمهوه بۆ لای و پيى وتم: برۆ خۆت بشۆره و هيچ نهكهيت تا دييتهوه لام، منيش چووم خۆم شت و هيچم نهکرد تا هاتمهوه بۆلای پيغمبەر ﷺ، ئينجا ههندى دوعای بۆ کردم كه لهلام شیرين تر بوو له وشتره سوور و رەشه قه لهوهکان) (٢٦١).

له پاداشتی ئەو هه موو چا که یه ی ئەبو طالب کردی بهرامبەر پيغمبەر ﷺ له بهرگري و بهگژدا چوونهوهی کافرانی قورميش و دوزمنکاریهکانیان بهرامبەر به پيغمبەر ﷺ، وه سه ره پای شيعره جوانه که ی که بهناوبانگه به (القصيدة اللامية) که له مه دحی پيغمبەر ﷺ دا دایناوه، و له شيعرهکاندا به خراپه باسی هاوبهش بهیداکارهکان دهکات وه لایه نی چا که ی موسولمانان باس دهکات، وه دووپاتی دهکاتهوه که موحه مه د راستگويه و هه رگيز درۆی نه کردوه، بۆیه پيغمبەر ﷺ تکای بۆ دهکات له رۆژی قیامه تدا که سزا که ی له سه ر سووک بکريت: (عه باسی کورپی عه بدول مو طه لیب برای ئەبو طالب به پيغمبەری ﷺ وت: ئایا هيچ سو دیکت به ئەبو طالب گه یاندوو، چونکه ئەو یارمه تی ده دایت و تو ره ده بوو له پیناوی تۆدا؟ پيغمبەر ﷺ فەرمووی: ((نَعَمْ، وَجَدْتُهُ فِي عَمْرَاتٍ مِنَ النَّارِ، فَأَخْرَجْتُهُ إِلَى صَحْضَاحٍ)) (٢٦٢) واته: به ئن دۆزیمه وه له ناوه راستی دۆزه خدا بوو من دهرم هینا بۆلای ته نکاییی و قه راغی ناگری دۆزه خ....).

له ریوايه تیکى تر دا ده فەر مویت: ((لَعَلَّهُ تَنْفَعُهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُجْعَلُ فِي صَحْضَاحٍ مِنَ النَّارِ يَبْلُغُ كَعْبِيهِ، يَغْلِي مِنْهُ دِمَاغُهُ)) (٢٦٣) (من النار، ولولا أنا لكان في الدرك الأسفل من النار) (٢٦٤) واته: به لکو تا کاردنی من له رۆژی قیامه تدا سو دی پی بگه یه نیت و بکريت ته پارچه یه ک

(٢٦١) أخرجه: النسائي (السنن) (١١٠/١) (٧٩/٤)، وأبو داود (السنن) (٣٢١٤)، وعبدالرزاق (المصنف) (٩٩٣٦)، وأحمد (المسند) (١٣٠/١) (٧٥٩،٨٠٧،١٠٧٤) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده ضعيف، والطيايبي (١٢٠)، وابن أبي شيبه (٣٤٧/٣)، والبيهقي (السنن) (٣٠٤،٣٠٥/١) وضعفه في (الدلائل) (٣٤٨/٢)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح النسائي) (١٨٤،١٨٩٥) وفي (السلسلة الصحيحة) (١٦٠) وفي (أحكام الجنائز) (١٦٩) مسألة الدفن و توابه.

(٢٦٢) أخرجه: مسلم في (الصحيح) (٥١٠).

(٢٦٣) أخرجه: البخاري (الصحيح) (٣٨٨٥)، ومسلم (الصحيح) (٥١١)، وأحمد (المسند) (٩/٣)، والبيهقي في (الدلائل) (٣٤٧/٢)، وابن حبان (٦٢٧١) وقال محققه: صحيح.

(٢٦٤) أخرجه: البخاري (الصحيح) (٣٨٨٥)، ومسلم (الصحيح) (٥١١)، والحيمدي (٤٦٠)، وأحمد في (المسند) (٩/٣) والبيهقي (الدلائل) (٣٤٧/٢) في (الصحيح) (٦٢٧١) وصحح محققه.

ئاگر که تا قولەپې دەگريته وه ودهماغى دهکولئینیت، وه ئەگەر من نه بوومايه له قولايىن دۆزه خدا دهبوو، له پاداشتی ئەو هه موو چاکه يه ی که کردی بهرامبەر به پيغهمبەر ﷺ. سوکترين سزا ددریت له ناو خه لکانی دۆزه خدا، هەر له ئیبنو عهباسه وه ﷺ دهیگريته وه که پيغهمبەر ﷺ فەر موويه تی: ((أَهْوَنُ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا أَبُو طَالِبٍ، وَهُوَ مُنْتَعِلٌ بِتَغْلِيْنِ يَغْلِي مِنْهَا دِمَاعَهُ))^(۲۶۵) واته: (سوکترين سزا دراوی ناو دۆزه خ ئەبو طالبيه که دوو نه علی ئاگرینی به قاجدا کراوه و و دهماغی دهکولئینیت....).

مردنی خه ديجه ی کچی خويلد ﷺ

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمفهرمویت: (خه ديجه و ئەبو طالب له يه ك سالدا مردن. به مردنی خه ديجه ناخۆشيه كان له سەر پيغهمبەر ﷺ زيادی کرد، چونکه ياريدەدمريکی راستگو بوو بۆ ئیسلام و بۆ پيغهمبەر ﷺ)^(۲۶۶).

ئیمامی حاکم ﷺ دمفهرمویت: (مردنی خه ديجه دواى ئەبو طالب بوو به سى رۆژ)^(۲۶۷). به لام ئیبنو جهوزی ﷺ دمفهرمویت: (ئەبو طالب و خه ديجه مردن ماوه ی نيوانيان تهنه مانگيك و پينج رۆژ بوو نارەحەتی و به لایه کی زۆر سهخت بوو له سەر پيغهمبەر ﷺ تا ناچار بوو تهنه له ماله وه بېت و نه يه ته دهرئ وه قورميش نه وه ی که نه يان دهويزا پيشتر بيكه ن بهرامبەرى له وه به دواوه نه نجاميان دا))^(۲۶۸)، بۆيه پيغهمبەر ﷺ دمفهرمویت: ((ما زالت قريشُ كاعه عني حتى توفّي أبو طالب))^(۲۶۹) واته: قورميش هه موويان ترسنۆك بوون بهرامبەرم تاكو ئەبو طالب مرد.

خه ديجه ی خيزانى پيغهمبەر ﷺ ماويه کی زۆر زيانى له گه ل پيغهمبەردا ﷺ بردۆته سەر و هيچ ژنيکی به سەردا نه هيناوه، وه هه موو مناله كانی تهنه له وئا فرته به پيرزيه، بيگومان پيغهمبەر ﷺ زۆر به چاکه باسی ده کرد، وه له چاکيتيدا خواى

(۲۶۵) أخرجه: مسلم (الصحيح) (۵۱۵).

(۲۶۶) أنظر: سيرة ابن هشام (۲/۲۶)، والطبري في التاريخ (۲/۳۴۳).

(۲۶۷) أنظر: ابن سعد في الطبقات (۸/۱۸).

(۲۶۸) أنظر: المنتظم لابن الجوزي (۳/۱۱).

(۲۶۹) أخرجه: الحاكم (۲/۶۲۲) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وقال الشيخ الألباني في صحيح السيرة (۳۱):

گه وره پلهی تایبهتی بۆ داناوه، له ئەبو هورەپرەوه ﷺ دەفهرمویت: جبریل ﷺ هات بۆلای پیغمبهر ﷺ، وه فهرمووی ئەی محمد ئەوه خەدیجەیه دیت بۆ ئێره قاپیکی بێ یه خواردنی تێدایه (یان ئاو) ئەگەر هات بۆ لات سهلامی پێبگهیهنه له لایهن خواوه وه لایهن منیشهوه (واته: خوا سهلام له خەدیجە دهکات وه سهلامی منیشی پێبگهیهنه) وه مژدهشی بهری به گۆشکێک له بهههشتدا که نارچهتی و غهلبه غهلبی تیانی یه) (۲۷۰)، خەدیجەش له وهلامدا فهرمووی: (خوای گه وره سهلامه و سهلامیش له جبریل بێت وه سهلام و بهرحمهت و بهرهمهت له تۆش بێت ئەی پیغمبهری خوا ﷺ) (۲۷۱)، ههروهها خەدیجە ﷺ یه کێکه له ئافرته هههه به پێرهکانی ئەهلی بهههشت له دونیادا.

له ئیبنو عباسهوه ﷺ دەفهرمویت: (پێغمبهر ﷺ چوار هێلی کیشا له زه ویداو ئینجا فهرمووی دهزانن ئەم چوار هێله چین؟ وتمان: خوا و پێغمبهری خوا باشتر دهزانن. فهرمووی: ((أفضل نساء أهل الجنة خديجة بنت خويلد، وفاطمة بنت محمد، و مريم بنت عمران، و آسية بنت مزاحم امرأة فرعون)) واته: (چاکترین ئافرتهانی ئەهلی بهههشت خەدیجە کچی خوهریل، و فاتیمه کچی محمد و مهريه کچی عمران، و ناسیای کچی مزاحمی زنی فرعهونه) (۲۷۲).

بێگومان پێغمبهر ﷺ هه رگیز باسی خەدیجە یه فرامۆش نه کردوه و له یادی نه جووه و زۆر جاریش لای عانیسه گێراویهتی یهوه، عانیسه ﷺ دەفهرمویت: (کاتێک پێغمبهر ﷺ باسی خەدیجە یه بکردایه زۆر به چاکی باسی ده کرد، منیش رۆژێک تووره بووم لهو قسهیه وتم: ئەوه ئەوهنده بۆ باسی دهکەیت ئافرته تێکی لێو سووری پیر بوو خوای گه وره لهوه چاکتری پێبه خشیویت، پێغمبهریش ﷺ

(۲۷۰) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۸۲۰)، ومسلم (الصحيح) (۶۲۲۳)، وأحمد في (المسند) (۲۳۱/۲) وفي (الفضائل) (۱۵۸۸) وقال محققه: إسناده صحيح، وابن أبي شيبة (۱۳۳/۱۲)، والحاكم (المستدرک) (۱۸۵/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والطبراني في (الكبير) (۱۰/۲۳)، وابن حبان (الصحيح) (۷۰۰۹) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۲۷۱) أخرجه: النسائي في (السنن الكبرى) (۸۳۵۹)، وقال الشيخ مقبل الوادعي في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) رقم (۱۱۶) حديث حسن.

(۲۷۲) أخرجه: أحمد في (المسند) (۲۹۳/۱) (۲۶۶۸) وقال محققه: إسناده صحيح، وفي (الفضائل) (۲۵۰)، والنسائي في (الكبرى) (۸۳۶۴)، و الطحاوي في (مشكل الآثار) (۱۴۸)، وأبو يعلى (المسند) (۲۷۲۲)، والطبراني في (الكبير) (۱۱۹۲۸)، وابن حبان (۷۰۱۰) وقال محققه: إسناده صحيح، وقال الحافظ في (الفتح) (۵۸۳/۶): إسناده صحيح.

فهرمووی: ((أبدلني الله خيراً منها! قد آمنت بي إذ كفر بي الناس وصدقتني إذ كذبتني الناس وواستني بما لي إذ حرمني الناس ورزقني الله أولادها وحرمني أولاد الناس))^(۲۷۳) واته: خوای گه وره له وه چاکتری پئ به خشیوم؟ باوه ری پیهینام کاتی هه موو خه لکی باوه پریان پئ نه هینام و به راستی خسته وه کاتی هه موو خه لکی به درویان خسته وه، به مال و به نه فسی خوی پشگیری کردم کاتی خه لکی دژم وه ستان، وه خوای گه وره له وه مندالی پئ به خشیوم وه له هیج ژنیکی تر مندالی پئ به خشیوم).

هه روهها پیغمبهر ﷺ وهک ری زگرتنیک له خه دیجه ﷺ ری زی له خزم و دۆسته کانیشی دهگرت له دوای مردنی. عائیشه ﷺ ده فه رمویت: (غیره م نه بوو به رامبهر به یه کئ له خیزانه کانی پیغمبهر ﷺ نه وهنده ی که غیره م بوو به رامبهر به خه دیجه هه رچه نده نه شم دیبوو له زیانمدا، به لام له بهر نه وه ی پیغمبهر ﷺ زور جار باسی ده کرد وه هه ندی جار نه گه ر مه ری سه ر بریا به پارچه پارچه ی ده کرد و ده ی نارد بو هاورپیکانی خه دیجه، وه هه ندی جاریش پیم ده وت: ده لئ ی ئا فرمت نی به له سه ر دنیا دا ته نها خه دیجه نه بی ت؟ پیغمبهریش ﷺ ده ی فه رموو ((خه دیجه ئا وه ابوو ئا وه ابوو وه مندالی شم لی هه بوو))^(۲۷۴).

به سه رهاتی خوازی پنی کردنی خاتوو

عائیشه و سه وده بو پیغمبهر ﷺ

دوای مردنی خه دیجه پیغمبهر ﷺ عائیشه ی کچی نه بو به کری ماره کرد وه نه یگواسته وه، به لام سه وده ی کچی زه معه ی ماره کردو له وی گواسته وه پیش نه وه ی عائیشه به ی نیت، وه خوای گه وره سی جار عائیشه ی نیشانی پیغمبهر ﷺ دا وه له خه ودا له پیش ماره کردنیدا فریسته یه که له پارچه یه که ئا وریشمدا هیناویه تی بو پیغمبهر ﷺ.

(۲۷۳) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۱۷/۶) (۲۴۸۱۶) وقال محققه: [سناده صحيح، والطبراني في (الكبير) (۲۲/۲۳)، وقال ابن كثير في (البداية) (۱۲۹/۳): [سناده لا بأس به، وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۲۴/۹): [سناده حسن.

(۲۷۴) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۸۱۸)، ومسلم (الصحيح) (۲۲۲۹)، وأحمد في (المسند) (۵۸/۶) وفي (الفضائل) (۱۵۸۹) وقال محققه: [سناده صحيح، والترمذي (السنن) (۲۰۱۷)، والحاكم (المستدرک) (۵۸۹/۱)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۱۶۴۱).

خاتوو عائیشە ﷺ دەفەرموویت: (پېغمبەر ﷺ پىئى وتم: ((أریتك في المنام ثلاث لئال، جاءني بك الملك في سرقه من حريم، فيقول: هذه امرأتك، فأكشف عن وجهك ((الثوب)) فإذا أنت هي، فأقول: إنك هذا من عند الله، يمضيه)) واتە: تۆم بينى له خەودا سى شەو فريشتهيهك تۆى دەهينا بۆ لام له ناو پارچە ئاوريشميكدە و دەيوت: نا ئەمە خيزانەكەتە، منيش ئاوريشمەكەم بە سەر دەم و چاوتەووە لا دەبرد و تەماشام دەکرد تۆ بوويت، منيش دەموت: ئەگەر ئا ئەمە لاى خواوە بيت دەيهينيتەدى))^(۷۰).

عائيشە ﷺ دەفەرموویت: (كاتى خەديجە وەفاتى كرد، خەولەى كچى حەكەمى كورى ئەو قەس خيزانى عثمانى كورى مضعون ﷺ هاوەلى پېغمبەر ﷺ، له مەككە بە پېغمبەرى ﷺ وت: ئەى پېغمبەرى خوا ﷺ بۆ ژن ناھينيت؟ پېغمبەر ﷺ فەرمووى: كى؟ ئەويش وتى: ئەگەر ويستت لىيە كچ هەيه، وە ئەگەر ويستت لى هەبيت ژنيش هەيه، پېغمبەر ﷺ فەرمووى: كچەكەيان كىيە؟ وتى: كچى خۆشەويسترين كەس لاى تۆ، عائيشەى كچى ئەبوبەكرە، پېغمبەريش ﷺ فەرمووى: ئەى ژنەكە كىيە؟ وتى: سەودەيه كە باومرې پېت هيناووە و شوينت كەوتوووە لەسەر ئەو باومرې كە تۆ لەسەريت، پېغمبەر ﷺ پىئى فەرموو: برۆ خوازبىنى هەردوو كيانم بۆ بكە. دەفەرموویت: چووم بۆ مالى ئەبوبەكر، ئوم رومانى ﷺ داىكى عائيشە له مال بوو پيم وت: ئەى ئوم رومان ئاى لەو دەرگا خيرو بەرەكەتەى كە بە رووى ئيوەدا كراوتەووە، ئەوەتا پېغمبەر ﷺ منى ناردوووە بۆلاتان تا خوازبىنى عائيشە بكەم، ئوم رومانيش ﷺ وتى: خۆزگە دەخوازم بەلام چاومرېكە تا ئەبوبەكر دەگەرپتەووە، ئەووە بوو ئەبوبەكر گەراپەووە و خەولە ﷺ پىئى وت: ئەى ئەبوبەكر خواى گەورە چ دەرگاىەكى خيرو بەرەكەتى بەروودا كروويتهتەووە، پېغمبەر ﷺ ناردوووى تا خوازبىنى عائيشە بكەم، ئەبوبەكر ﷺ وتى: ئايا بۆى دەشيت چونكە عائيشە كچى براكەيهتى؟ دەفەرموویت: ئەويش گەراپەووە بۆلاى پېغمبەر ﷺ وە قسەكەى ئەبوبەكرى بۆ گيراپەووە، پېغمبەريش ﷺ فەرمووى: (برۆرەووە بۆلاى و پىئى بلئ تۆ برامى له ئيسلامدا ئەويش دەشئ بۆ من) دەفەرموویت: چوووەووە بۆلاى ئەبوبەكر و پىئى راگەياندا، وە ئەبوبەكرىش ﷺ وتى: با پېغمبەر ﷺ تەشريف بەينيت).

(لەريوايه تىكى تردا دەفەرموویت: كە پېغمبەر ﷺ هات ئەبوبەكر پىئى فەرموو:

من برای تو، پیغمبر ﷺ فہرموی: ((أَنْتَ أَخِي فِي دِينِ اللَّهِ وَكِتَابِهِ، وَهِيَ لِي حَلَالٌ))^(۲۷۶) واته: تو برای منی له ناینهگهی خواو کتیبهگهی خوادا و ئەویش حەلالە بۆ من، وه پیغمبر ﷺ مارە ی کرد....^(۲۷۷).

له ریوایه تیکی تردا: (دوای ئەووه خەولە خیزانی عثمانی کورپی مضعون رپوشت بۆلای سەودەو پئی وت: ئای سەودە خوا ی گەورە ج خیرو بەرەگە تیکی بەرپوودا کردوونەتەووه؟ وتی: چی بووه؟ وتی: پیغمبر ﷺ ناردوومی بۆلای تو خوازبیت بکەم؟ ئەویش وتی: خوزگە دەخووزم بەلام بچۆ بۆلای باوکم و ئەوہی بۆی هاتوویت پئی رابگە یەنە؟ دمفەرمویت: باوکی پیاویکی بە سالاجووی پیریوو نەیدەتوانی هەتا بجیت بۆ حەج خەولە ﷺ دمفەرمویت: چوومە ژوورەوہ بۆ لای و سلأوم لیکرد بە سلأوی جاھیلانە ی خو ی ئەویش وتی: ئەوہ کی یە؟ وتم: خەولە ی کچی حەکیمە وتی: ها چیت دەویت؟ وتم: محمدی کورپی عەبدوللا ناردوومی بۆلای تو تا سەودە ی بۆ خوازبیت بکەم، ئەویش وتی: هاوشانیکی بەرپزە هاوړیکەت دەلی چی؟ خەولەش وتی: پێخۆشە، باوکی سەودەش وتی: دەبچۆ بۆم بانگ بکە، منیش چووم بۆم بانگ کرد و پئی وت: کچەگەم محمدی کورپی عەبدوللای کورپی عەبدول موطنە لیب دەیەویت خوازبیت بکات محمدیش پیاویکی هاوشانی بەرپزە بیت خۆشە مارەت بکەم بۆ محمد؟ ئەویش وتی: بەلی، باوکی سەودەش وتی: دەبچۆ محمد بۆ بانگ بکە، پیغمبر ﷺ هات و باوکی رازی بوو، پیغمبر ﷺ سەودە ی مارەکرد و گوێزایەوہ)^(۲۷۸).

(۲۷۶) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۱۰، ۲۱۱/۶) (۲۵۷۶۹) وقال محققه: إسناده حسن، والطبراني في (الكبير) (۲۳/۲۳)، وقال الحافظ في (الفتح) (۲۲۵/۷): إسناده حسن، والبيهقي (الدلائل) (۴۱۱/۲)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۲۵/۹): رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح غير محمد بن عمرو بن علقمة و هو حسن الحديث.

(۲۷۷) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۵۰۸۱).

(۲۷۸) أخرجه: أحمد (۲۳۸۸۴) وقال محققه: إسناده حسن، وقال الذهبي في (سير إلام النبلاء) (۱۹۱/۱): إسناده حسن، وقال الحافظ في (الفتح) (۱۷۶/۷): إسناده حسن.

چوونی پیغمبەر ﷺ بۆ شاری طائف

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دھەرموئیت: (قورەیش نەیان دەویرا بە ئاشکرا ئازاری پیغمبەری خوا ﷺ بەدەن بەلام کاتئ ئەبو طالب وەفاتی کرد ئیتر قورەیش زیاتر ئازاری پیغمبەری خوا ﷺ دەدا بە شیومەیک کە ھەرگیز نەیان دەویرا لە زیانی ئەودا بەو جۆرە ئازاری بەدەن.

وہک پیغمبەری خوا ﷺ دھەرموئیت: ((ما زالت قريش كاعَّة عني حتى تُوفي أبو طالب))^(۲۷۹) واتە: قورەیش ترسنۆک بوون بەرامبەرم تا ئەبو طالب وەفاتی کرد، بۆیە پیغمبەری خوا ﷺ بپاریدا دەرچیت بەرەو تائف، پیغمبەر ﷺ بەتەنھا بەرپێکەوت بەرەو شاری طائف بۆ ئەووی خەلکانی سەقیف پشگیری لە خۆی و لە ئاینەکەوی بکەن وە بۆ ئەووی پەيامی خواي گەورەیان پێ بگەینەنیت^(۲۸۰).

دەرچوونی پیغمبەر ﷺ بەرەو طائف لەھەموو سەرچاوەکانی سیرەدا تەنھا رێوایەتەکەوی محمدی کورپی کەعبە رضی اللہ عنہ کە دھەرموئیت: (کاتئ پیغمبەر ﷺ گەیشتە طائف چووہ لای ھەندی کەسایەتی سەقیف کە لەو رۆژەدا کەسانیکی ناودارو سەرکردەوی سەرچەم طائف بوون کە سێ برابوون (عەبدیالیل کورپی عمرو کورپی عومەیر)، (مەسعودی کورپی عەمری کورپی عومەیر)، (حەبیبی کورپی عمرو کورپی عومەیر) یەک لەوانە نافرەتیکۆ قورەیشی لایبوو کە مارەوی کرد بوو، پیغمبەر ﷺ دانیشت لەگەڵیاندا و بانگەوازی کردن بۆلای خواو پێی راگەیاندن، کە بۆچی رووی کردۆتە ئەو شارە، یەک لەوانە لە وەلامدا وتی: من بەرگی کەعبە پارچە پارچە دەکەم ئەگەر خوا تۆی نارەدیی بە پیغمبەر، ئەووی تریشیان وتی: ئایا خوا کەسی تری نەدۆزیووتەو تەنھا تۆ نەبیت، سێیەمیشیان وتی: بپرو بە ھیچ جۆرێک قسەت لەگەڵدا ناکەم، ئەگەر تۆ پیغمبەری خوا بیت وەکو خۆت دەئیت ئەو زۆر سامناکە بۆ من کەوولامت بەدەمەو، ئەگەر تۆ درۆ بکەیت بەناوی خواو بە ھیچ جۆرێک شیواو نییە کە من قسەت لەگەڵدا بکەم، ئینجا پیغمبەر ﷺ بێ هیوا بوو لە سەقیف

(۲۷۹) أخرجه: الحاكم في (المستدرک) (۶۲۲/۲) و صححه، وقال الشيخ الالباني في (صحيح السيرة النبوية) (ص: ۳۱): إسناده جيد.

(۲۸۰) أنظر: (السيرة) ابن هشام (۲۹/۲).

که پینمونی بکرین و پشتگیری له ئیسلام بکن....^(۴۸۱).

محمدی کوری که عیبی قورہضی ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبر ﷺ پی ناخوش بوو که ئەم ههواله بگاتوه به خزم و کهسانی قهومی خوی، به لام خه لکی ئەو شاره وازیان نه هینا نه قام و کۆیلهکانیان خسته دواى پیغمبر ﷺ و جوینیان پی دها و هاواریان لی دهکرد ههتا خه لکانیکی زۆریان لی خرکردهوه و دوایدهکهوتن، تا پیغمبر ﷺ به ناچارانه رووی کرده باخه کهی عوتبهی کوری ره بیعه و شه بیهی کوری ره بیعه (واته: دوو دوژمنی سهر سهختی پیغمبر ﷺ له شاری مهککه) که پیغمبر ﷺ چووو ناو تریکه یانهوه ئیتر نه فامهکانی سه قیف که دواى کهوتبوون گه رانهوه، پیغمبر ﷺ چووو ژیر سبهری میونکیانهوه وه ههردوو کورپه کهی ره بیعه ته ماشای پیغمبریان ﷺ دهکرد که کۆیلهکانی سه قیف چی دهکن به رامبهری کاتن پیغمبر ﷺ له ژیر سبهری میوه کهدا نارام بوو که مینک حه وایه وه.

له ریوایه تیکدا هاتوووه ئەم دوعایهی کرد و فهرمووی: (ئهی پهروهردگار شکاتی لاوازی و بی دهسهلاتی و فیل نهزانی و سووکیم، له لای خه لکی، ته نها لای تو دهکم که به بهزمی ترین خاومن به بهزه بیهکانی، تو خاومنی چه وساوهکانی و خاومنی منی بۆلای کیم دهنیریت، بۆلای دوژمنیک که رووم لی گرژ دهکات، یان دوژمنیک که کاری منت خستۆته ژیر فهرمانی ئەو، ئەگەر تو هیچ تورپه نه بیت له من ئەوا من هیچ باکم نییه، به لام سهلامهتی تو فراوانتره بۆ من. پهنا دهگرم بهو نوری روومت که هه موو تاریکاییهکی له روودا رووناک کردۆته وه، و دنیا و کۆتایی له سهر چاکراوه که له وهی تورپه بوونی خۆتم پی بگه یه نیت یان رقی خۆتم پی بگه یه نیت» جی خۆیهتی گله بیت هه بیت تا رازی ده بیت، وه هیچ توانا و دهسهلاتم نییه ته نها به پشتیوانی تو نه بیت...^(۴۸۲).

(۲۸۱) أنظر: سيرة ابن هشام رقم (۲۹۹) وقال محققاه: إسناده صحيح و لكنه مرسل، والطبري في (التاريخ) (۳۴۴/۲)، البيهقي في (الدلائل) (۴۱۵/۲)، قال الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۱۳۲): إسناده صحيح لكنه مرسل. (نهمهش ته نها بۆ زانیاریتان هیناومه).

(۲۸۲) أخرجه: أحمد: (۳۳۵/۴)، والطبراني في (الكبير) (۴۳۵/۲)، والطبري في (التاريخ) (۸۰/۱)، وأبو نعیم في (الدلائل) (۲۲۱)، وقال الحافظ العراقي: في (تخريج أحاديث الأحياء) (۱۳۱/۴) مرسل، وقال الهيتمي في (المجمع) (۳۵/۶): رجاله ثقات إلا أن فيه تدليس ابن إسحاق، وقال الشيخ الألباني في (السلسلة الضعيفة) (۲۹۳۳) وفي (ضعيف الجامع) (۱۱۸۲) وفي (فقه السيرة) (۱۳۲): حديث ضعيف. (خوينهري بهرێز ئەم فهرموودمیه لاوازه).

دوای ئه وهی دوو کورپه که ی رهبیعه واته: عوتبه و شهیبه بینیان پیغمبهر ﷺ چی به سهر هاتوو به زهیبیان بۆی بزوا، ئینجا خزمه تکاریکی گاوری خۆیان بانگ کرد که ناوی عهداس بوو پێیان وت: ئه وه هیشوو ترییه بخهره سهر ئه وه دوو گه لایه و بیبه بۆ ئه وه پیاوه که له ویدا دانیشوووه بابیخوات، عهداس چوو له بهردهمی پیغمبهر ﷺ دا دایناو پئی وت: بیخۆ؟ پیغمبهر ﷺ دهستی بۆ بردوو فهرمووی: (بِسْمِ اللّٰهِ) ئینجا، خواردی، عهداس ته ماشای پیغمبهری ﷺ کردو پئی وت: وه لاهی ئه م وشهیه هیچ که سیک له خه لکه گانی ئه م ولاتانه نایلین، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: تۆ خه لکی کام ولاتی؟ ئه ی عهداس، ئاینت چییه؟ وتی: من گاورم و خه لکی نهینه وام، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: دپیه که ی پیاو چاکه که (یونسی کوری مه تا)؟ عهداس وتی: تۆ چۆن ده زانیت؟ پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ئه وه برامه پیغمبهر بووه منیش پیغمبهرم، عهداس که وته ماج کردنی ده م و چاوی پیغمبهر ﷺ و ههر دوو دهستی و ههر دوو قاجی ماج کرد، وه دوو کورپه که ی رهبیعه له دووره وه چاویان لئ بوو که عهداس چی ده کات، یه کیکیان به وی تریانی وت: ئه وه خزمه تکاره که مانی تیک دا، کاتی عهداس گه رایه وه بۆ لایان پێیان وت: مالت ویران بیت عهداس ئه وه چی بوو دهستی ئه وه پیاوت ماج کرد؟ وتی: گه وره م له سهر زه ویدا پیاوی وا چاکتر نییه، شتیکی بۆ گپرامه وه که ته نها پیغمبهر ﷺ نه بیت نایزانیت؟ وتیان: عهداس مالت ویران بیت دوورت نه خاته وه له ئاینی خۆت چونکه ئاینی تۆ له دینی ئه وه چاکتره) (٢٨٣).

ئه مه سه ره جم به سه ره هاتی طائفه که ئه ویش فهرمووده یه کی (مرسل) ه که به شیکه له به شه گانی (ضعیف) وه ناشیت بکریت به به لگه، به لام وه ک زانیاری پئویسته لی ئاگاداربین. به لام به دوو به لگه وه ده سه لمینریت که چوونی پیغمبهر ﷺ بۆ طائفه راسته:

یه که م: له خالیدی عدوانییه وه ده گپرنه وه که فهرموویه تی: (بینیم پیغمبهر ﷺ خۆیدا بوو به سهر گۆچانیکیا یان که وانیکدا له رۆژه لاتی سه قیف کاتی که هاتبوو بۆ لایان بۆ ئه وه ی پشتگیری لئ بکه ن، گویم لئ بوو له و کاته دا سورمه تی: ﴿وَالسَّامِرُ وَالطَّارِقُ﴾ (الطارق) ده خویند وه ته واوی کرد.

ئینجا خالد ده فهرمویت: من له زه مانی نه فامیما ئه م سورته م له بهر کرد

که موشرك بووم، وه له ئيسلاميشدا خويندم دواى نهوهى که نههمم گوى لى بوو کهسانى سه قيف هاتن بۆلام وتيان: چيت گوى لى بووه لهو پياوه منيش وتم: گوىم لى بوو که نهوهى خويند و منيش هه موويم به سهر نهواندا خويندهوه، و يه کيک لهويدا که خه لکى مهککه بوو وتى: ئيمه چاکتر دهمزانين که نههم هاوه له مان چى يه و چى نييه، نهگهر بمانزانيايه نهو کاره راسته شوينى ده که وتين^(۲۸۴).

دوووم: له عائيشه وه ﷺ ده فهرمويت: (به پيغهمبهرم ﷺ وت: ئايا هيچ رۇژيک هاتووه به سهردا سهخت تريبو بيت له رۇژى ئو خود؟ پيغهمبهر ﷺ فهرمووى ((لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ مَا لَقِيتُ، وَكَانَ أَشَدَّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقَبَةِ، إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، فَلَمْ يُجِبْنِي إِلَى مَا أَرَدْتُ، فَانْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِي، فَلَمْ أَسْتَفِقْ إِلَّا وَأَنَا بِقَرْنِ الثَّعَالِبِ فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظَلَّتْنِي، فَتَنَظَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جَبْرَيْلُ، فَناداني فقال: إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ، وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ، وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ، فَناداني مَلَكُ الْجِبَالِ فَسَلَّمَ عَلَيَّ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ، فَقَالَ: ذَلِكَ فِيمَا شِئْتَ، إِنَّ شِئْتَ أَنْ أُطَبِّقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ، لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا))^(۲۸۵).

واته: نهوهى تووشم بوو له خزمانى خوت نهو مبوو که تووشم بوو، به لام سهخت ترينيان لاي من رۇژى عهقه به بوو کاتى جووم بۆلاى کورمه کهى (عه بدياليل) بۆ نهوهى خوومى پى بناسينم، به لام نهو وه لامى نه دامه وه و منيش به خه ههت باريه وه گه رامه وه و ناگام له خووم نه بوو تاكو گه يشتمه لوتکهى (الثعالب) که سهرم بهرز کرده وه په له هه وريکم بينى به سهرمه وه بوو سي به ره کهى به سهرمدا هات، ته ماشام کرد جبريلى تيايه، بانگى لى کردم و وتى: خواى گه و ره قسهى خزمه کانتى بيست که چيان وت به رمبهر به تو، وه خواى گه و ره فريشتهى شاخه کانى بۆ لاي تو ناردووه

والطبري في (التاريخ) (۳۳۴/۲)، والبيهقي في (الدلائل) (۴۱۵/۲)، وقال الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (ص: ۱۲۲): إسناده صحيح مرسل.

(۲۸۴) أخرجه: أحمد: ۴/ (۳۳۵) (۱۸۹۵۸) وقال محققه: إسناده ضعيف، والطبراني في (الكبير) (۱۷۹/۴) (۴۱۲۶)، وابن أبي عاصم (۱۲۷۴)، وابن خزيمة (۱۷۷۸)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۳۶/۷): رواه أحمد والطبراني و عبدالرحمن ذكره

ابن أبي حاتم و لم يجرحه أحد و بقية رجاله ثقات. (نهمش تنها بۆ زانياريتان هيئانومه).

(۲۸۵) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۳۳۱)، ومسلم (الصحيح) (۱۷۹۵)، وأبو نعيم في (الدلائل) (۲۱۳)، وابن حبان (الصحيح) (۶۵۶۱)، وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم.

بۆ ئەوەی که بهویستی خۆت چی فەرمانیکی پێ دەگهیت بهرامبەر خزمانی خۆت تا بۆت جێ بهجێ بکات، ئینجا فریشتەى شاخهکان بانگی لێکردم و سهلامی لێکردم و وتی: ئەى محمد ئەمه له ویستی خۆتایه ئەگەر ویستت وایه باهەردوو شاخهکه بێنمهوه یهك و لهناویان بهرم، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: انەخیر هیوام وایه که خوی گهوره کهسانیک دروست بکات له ئەوەی ئەوان، که خوا بپه‌رستن و به هیچ جۆرێک هاوه‌لی بۆ بپارنەدەن].

لەم رپوایه‌ته‌دا به راشکاوانه دەرده‌که‌ویت که پیغمبەر ﷺ چوووه بۆ طائف و هه‌خت ترين رپووی ژيانى ئەو رپووه بووه که له طائف دەرچوووه ئەوان به‌رپه‌رچيان داوه‌ته‌وه، ئیبنو سعەد دەفەرمویت: (سه‌فه‌ره‌که‌ی پیغمبەر ﷺ بۆ طائف مانگی شه‌والی سالی دەمبوو واته: ده‌ی پیغمبەرایه‌تی بوو وه، ده‌ رپووه‌ له‌ناو طائفدا مایه‌وه و کهس باوه‌رپى پێ نه‌هێنا) که‌واته: سه‌لمینرا پیغمبەر ﷺ چوووه بۆ طائف وه‌ك پيشتر له رپواته‌که‌ی محمدی كورپى كه‌عبدا هاتبوو.

گوئی گرتنی کۆمه‌لیک جنۆکه بۆ قورئان

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ دواى ئەوەى طائفی به‌جێ هێشت گه‌رپه‌وه به‌ره‌و شاری مه‌که‌هه و بێ هیوا بوو، که خه‌لکی سه‌قیف پشتگیری لێ بکه‌ن، کاتێ له رپه‌گه‌ لایدايه دۆلی نه‌خه‌ له نیوه شه‌ودا که نوپزی ده‌کرد تاقمیک له جنۆکه‌کان به‌لایدا تپه‌رین، ئەو جنۆکه‌نه‌ بوون که خوی گه‌وره باسی کردوون له‌سورمه‌تى (الأحقاف) دا^(۲۸۶) ئەوه بوو هه‌تا زه‌مانی پیغمبەر ﷺ جنۆکه‌کان ده‌یانتوانی بچنه ئاسمانه‌کان و به تايبه‌ت ئاسمانی یه‌که‌م و له‌وئ گوئی بگرن له گه‌فتوگۆی فریشته‌کان، تا بزانه‌ن خوی گه‌وره بپاری جی داوه بۆ سه‌ر زه‌وی، وه تا کێ دزی کردوه کێ جی کردوه وه جی بووه و جی نه‌بووه بۆ ئەوەى ئەو قسانه‌ بدن و تا بیچرپینن به گوئی فالچیه‌کاندا، به هاتنی پیغمبەر ﷺ ئەو رپه‌گه‌یه‌یان لێ گیرا شالۆی ناگریان کرایه سه‌ر و به هیچ جۆرێک له‌وێوه نه‌یان ده‌توانی به‌رز بینه‌وه.

ئیبنو عه‌باس رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (جنۆکه‌کان به‌رز ده‌بوونه‌وه بۆ ئاسمان و گوئیان

(۲۸۶) انظر: سيرة ابن هشام (۳۲/۲) (۲۹۹)، و ابونعیم فی (حلیة الاولیاء) (۲۵۹) بدون إسناد، و اسنده ابن مردویه عن ابن عباس فی (الفتح) (۳۰۰/۱۰).

لە وەحى دەگرت گەر وشەیهکیان بەر گوى بکەوتایە نۆ قەسەیان پێوە دەنا و درۆیان تیکەلۆ دەکرد، ئەووە بوو قەسە راستەکە راست دەردەچوو، بەلام ئەوانەى تر کە بۆیان زیاد کردبوو درۆ دەردەچوون، کاتى پيغمبەر ﷺ نیرا جنۆکەکان شوین دانیشتنەکانیان لى قەدەغە کرا ئەوەیان گێرایەووە بۆ ئیبلیس، چونکە لە پێشتر شالۆی ئەستیرە و شالۆە ناگریهەکان نەدەگێرایە هیچ کەس، ئیبلیس پى و تن: ئەمەى کە بوووە تەنھا لەبەر شتیکە کە لە زەویدا پرووی داوہ ئینجا سەربازەکانى بلۆه پیکرد تا جنۆکەکان بینیان پيغمبەر ﷺ نوێژ دەگات لە نیوان دوو شاخدا و گەرانەووە بۆلای ئیبلیس و هەوالەکەیان پى ڕاگەیاندا، ئینجا ئیبلیس وتى: ئەمە ئەو رووداویە کە پرووی داوہ)^(۲۸۷).

هەر وەها لە ئیبنو عەباسەوہ ﷺ دەفەرمویت: (پيغمبەر ﷺ لەگەل چەندین کەس لە ھاوہلانی ھاتن بەرەو بازارى (عکاظ) واتە: (بازارەکەى دۆلىی نەخلە) لەو کاتەدا شەیتانەکان ڕینگەى ناسمانەکانیان لى گىرا بوو، وە پریسکە و شالۆى ناگریان تیدەگىرا، ئەوان گەرانەووە بۆ لای کەسانى خۆیان و وتیان: وامان لیکراوہ کە نەتوانین بەرز ببینەووە و هەوالى ناسمانەکانمان پى بگات و شالۆى ناگرمان تى دەگىریت، ئەوانیش وتیان: ئەوہى وای لە ئیوہ کردووە کە نەتوانن بچن بۆ ناسمان و گوى بگرن، دیارە شتیک پرووی داوہ بپۆن بگەپین بە ڕۆژەلآت و ڕۆژئاوای زەویدا و بپروانن و بزائن ئەم شتە چىیە وای لیکردوون هەوالى ناسمانتان لى قەدەغە بکرىت؟ ئەوانیش ڕۆیشتن بە ڕۆژئاوا و ڕۆژەلآتى زەویدا تا بزائن ئەوہى کە ڕینگە بۆیان لە زانینى هەوالى ناسمان چىیە؟ ئەو تاقمە بەرپیکەوتن بەرەو دۆلى توھامە و بەرەو لای پيغمبەر ﷺ وەلای دۆلى (نەخلە) پى یگەیشن کاتیک بەرە و بازارى (عکاظ) دەپۆیشت، پيغمبەر ﷺ لەوئى نوێژى بەیانى بۆ ھاوہلانى دەکرد، جنۆکەکان کە قورنانهکەیان بەر گوى کەوت وەستان و گوپیان بۆ گرت و وتیان: وەلای نا ئەمەیه کەوای لى کردوون نەتوانین گوى بگرن لە هەوالى ناسمان، ئالەو کاتەدا گەرانەووە بۆلای خزمانیان و هەوالى ئەوەیان پى گەیاندن وتیان: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا

(۲۸۷) أخرجه: أحمد (۱۷۴/۱) (۲۹۷۷)، وقال محققه: إسناده حسن، والنسائي في (التفسير) (۶۶۶)، وقال محققه: صحيح، والترمذي (السنن) (۲۳۳۴)، وقال حديث صحيح، والطبراني في (الكبير) (۱۲۴۳۱)، والبيهقي في (الدلائل) (۲۲/۲)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۴۸).

يَكُونُ عَلَيْهِ لَبَدًا ﴿١٩﴾ ﴿(الجن) (٢٨٨)﴾ خزمينه ئيمه گويمان له قورئاننىكى سەرسورھينەر بوو كه خەلكى رېنمويى دەكات بۇ راستى و ئيمه باومرمان بى ھيناوه و بەھيچ جوړى ھاوتا بۇ خواى خومان بېريار نادەين، ئينجا خواى گەورە سورمتى (جن)ى ھينايە خوارەوہ: ﴿قُلْ أَوْجِبَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ. وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾﴾ ﴿(الجن) (٢٨٩)﴾ ئەوانەى كه ھااتنە لای پيغەمبەر ﷺ وەكو تاقمى جنۆكه ھەوت كەس يان نۆ كەس بوون لەھەرە پالەوان و بەتوانا و ژيرەكانى (جن) كه بوونە نوينەرى قەومەگانىان تا ئاگادارىان بكەنەوہ.

ئيبنو مەسعود ﷺ دەفەرموئت: (جنۆكهگان دابەزینە سەر پيغەمبەر ﷺ كاتى كه قورئانى دەخويند). له رېوايەتتىكى تردا دەفەرموئت: (كاتى پيغەمبەر ﷺ نوئزى عيشاى دەكرد له دوئى نەخلە) (٢٩٠) جنۆكهگان كه قورئانىان بەر گوئى كەوت وتیان: بىدەنگ بن وە ھەموويان نۆ جنۆكه بوون يەككىيان ناوى (زوبەع) بوو، ئينجا خواى گەورە ئەو ئايەتەيدا بەزاند كه دەفەرموئت: ﴿وَأذْصَرَ فَنَأَىٰ إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَبُوا لِمَا قُضِيَ وَلَوُا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾﴾ ﴿(الأحقاف) (٢٩١)﴾.

له رېوايەتتىكى تردا ئيبنو عەباس ﷺ دەفەرموئت: (ئەوانە ھەوت كەس بوون له جنۆكهگانى (نصيبين) (كه شارىكه له سوريا) پيغەمبەر ﷺ ئەو ھەوت جنۆكه يەى كرد بە نيرراوى خوى بۆ گەياندىنى ئيسلام بە جنۆكهگانى خزمانى خويان) (٢٩٢)، وە ھەر لەو شەووە بەشدار بوون، ديارە ئەو كۆمەلە جنۆكه يە كه ھاوونەتە خزمەتى پيغەمبەر ﷺ و گوئيان لى گرتووہ يەكەم جار نەيبينيون وە ھەستيشى بى نەكردووہ كه ئەوان ھاوون و لە نزيكيبووہ وەستاون و گوئيان له قورئانەكەى گرتووہ، بۆيە

(٢٨٨) أخرجه: أحمد (٢٧٠/١) وصححه إسناده الشيخ الألباني في تحريم آيات الطرب (ص: ١٣٩)

(٢٨٩) أخرجه: البخاري (٧٧٣، ٤٩٢١)، ومسلم (١٠٠٥)، والنسائي في (التفسير) (٦٤٥)، الترمذي (٣٣٢٣)، أحمد (٢٧٤/١)، الطبراني في (الكبير) (١٢٤/٤٩)، ابن حبان (٦٥٢٦)، وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، والبيهقي في (الدلائل) (٢٢٧/٢)، والحاكم (٥٠٣/٢) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (٢٦٤٦).

(٢٩٠) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (١٢٤٣١)، والحاكم (المستدرک) (٤٥٦/٢) وصححه ووافقه الذهبي، و ابو نعيم في (الدلائل) (٣٠٤)، والبيهقي في (الدلائل) (٢٢/٢).

(٢٩١) أخرجه: أحمد (١٦٧/١) (١٤٣٥) وقال محققه: حسن لغیره، وابن جرير (٢٢/٢٦)، والبزار (٥٥٢٢) وقال الحافظ في (الأصباة) (٨٤٧): سنده جيد، وقال الهيثمي في (المجمع) (١٣٢/٧): رواه أحمد ورجاله رجال الصحيح.

(٢٩٢) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١١٦٦٠) وابن جرير (٤٢٢٦) الأرنؤوط في (زاد المعاد) (٩٦/١): إسناده حسن.

مه سروق قوتابی ئیبنو مه سعود ﷺ ده فِهَر مَویت: (پرسیارم کرد له ئیبنو مه سعود وتم: کئی پَيَغَمبَهَرِي ﷺ ئاگادار کرده وه له جنۆکه کان له وشه وه دا که نه وان هاتن و گوئیان له قورئان خویندنه که ی گرت؟ ئیبنو مه سعود ﷺ فه رمووی: داریکی (السمر) پَيَغَمبَهَرِي ﷺ لئ ئاگادار کردنه وه) (۲۹۳) و هاتنی نوینهرانی جنۆکه بۆلای پَيَغَمبَهَر ﷺ ههر ئەم جاره نه بووه به لکو چهندين جار بووه و ژماره یان جیا جیا بووه بۆ نه وه ی په یامی ئیسلامیان پئی بگه یه نیت تا نه وانیش بیگه یه ننه جنۆکه و کهسانی خویان.

عه لقه مه ﷺ ده فِهَر مَویت: (پرسیارم له ئیبنو مه سعود کرد وتم: کئی له ئیوه له گه ل پَيَغَمبَهَر ﷺ دا بوو له شه وی جنۆکه که دا؟ فه رمووی: کهس له ئیمه له وه شه وه دا له گه لئ نه بووین، به لکو ئیمه له گه ل پَيَغَمبَهَر دا ﷺ بووین شه ویکیان نه مان بینیه وه و به دوایدا گه راین له دۆل و شیوه کاندای وتمان کوژراوه و فرپنراوه و شتی به رامبه ر کراوه، خراپترین شه ویکیان به سه ر برد کاتئ به یانیان به سه ردا هات بینیمان لای (حراء) وه پَيَغَمبَهَر ﷺ ده گه راپیه وه پیمان وت: نه ی پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ گه راین به دواتا و نه مان دۆزیته وه خراپترین شه ومان به سه ربرد، پَيَغَمبَهَر ﷺ فه رمووی: (نوینهری جنۆکه کان ئەمشه وه هات بۆ لام رۆیشتم قورئانم به سه ردا خویندنه وه) له ریوايه تیکی تر دا فه رمووی: ((بِتُّ اللَّيْلَةَ أَقْرَأُ عَلَى الْجِنِّ رُقَاءً بِالْحَجُونِ)) (۲۹۴) واته: ئەم شه وم به سه ربرد له هاوړپیه تی (الجن) دا له (حجون) قورئانم به سه ردا خویندن.

وه ده فِهَر مَویت: پَيَغَمبَهَر ﷺ ئیمه ی برد و شوینی دانیشن و جی ئاگر کردنه وه که یانی نشان داین وه نه وانیش له وه کاته دا داوای خواردنیان له پَيَغَمبَهَر ﷺ کرد بوو پَيَغَمبَهَرِي ﷺ به وانی فه رموو: هه موو ئیسکین که ناوی خوای له سه ر هینرابیت ده بیت به پارچه گوشتیکی فه له وه و ده که ویته دهستی ئیوه، وه هه موو ته پاله یه کی ئازه لئ موسولمانان ده بیت به له ومر بۆ ئازه له کانتان بویه پَيَغَمبَهَر ﷺ فه رمووی: إبه پاشه روئی ئازه ل و ئیسقان خۆتان پاک مه که نه وه چونکه نه وانه

(۲۹۳) أخرجه: الحمیدی (۱۲۳)، البخاری (۳۸۵۹)، ومسلم (۱۰۰۱)، و ابو نعیم فی (الدلائل) (۲۵۴).

(۲۹۴) أخرجه: ابن حبان (۶۳۱۹)، وأحمد (۴۱۶)، وأبو یعلی (۴۷۴/۸) وقال محققه الشیخ الألبانی فی (الصحیحة) (۳۲۰۹):

خواردنی برا جنوکہ کانتانہ....[^(۲۹۵)].

پئی دہجیت کہ پیغمبہر ﷺ لہو شہوددا سورمتی (الرحمن) ی بہسہر ئہو جنوکاندا خویند بیتہوہ: لہ جابیرہوہ ﷺ دہفہرمویت: پیغمبہر ﷺ ہاتہدمری بولای ہاودلانی و سورمتی (الرحمن) ی بہسہریاندا خویند لہسہرمتاوه تا کوتایی و ئہوان ہہر بی دہنگ بوون، پیغمبہر ﷺ فہرموی: ((قد قرأتها على الجن ليلة الجن، فكانوا أحسنَ مَرْدُودًا منكم؛ كنتُ كلُّما أتيتُ على قوله: ﴿فَيَأْتِي آءِآءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ قالوا: لا بشيءٍ من نعمِ ربِّنا، نُكذِّبُ فلك الحمد))^(۲۹۶) واتہ: ئہم سورہتم خویندہوہ بہسہر جنوکہکاندا، و جنوکہکان لہ ئیوہ چاکتر وہلامیان دایہوہ ومن ہہر کاتی بگہیشتمایہتہ ﴿فَيَأْتِي آءِآءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ (۱۳) (الرحمن) دہیان وت: ئیمہ ہیج شتیک لہ نیعمتہکانی توی بہرومردگار بہ درؤ ناخہینہوہ و سوپاس بو تو).

نوینہرانی جنوکہ تاقم تاقم وکو و ترا دوی ئہم بہسہرہاتانہ ہاتوونہتہ خزمہت پیغمبہر ﷺ بو ئہوہی پیغمبہر ﷺ نائینی خوا کہ بو جنوکہ و مروّفہ پئیان بگہیہنیت، کہ پیغمبہر ﷺ پئیان بگہیہنیت وکو خوی گہورہ دہفہرمویت: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (الفرقان). ہہرودہا دہفہرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء) واتہ: بو ہہموو جیہانہکانی مروّف و جنوکہ، ہہرودہا دہفہرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (سبا)، وہ ئہمہش تاییہتمہندیہکہ لہ تاییہتمہندیہکانی پیغمبہر ﷺ کہ خوی گہورہ پئی بہخشیوہ و نہی بہخشیوہ بہ ہیج کہس لہ پیغمبہرانی پیش خوی.

لہ جابیر و ئہبو ہورہپرہوہ ﷺ دہفہرموون: پیغمبہر ﷺ فہرموویہتی: ((أُعْطِيَتْ حَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي، كَانَ كُلُّ نَبِيٍّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَأُرْسِلْتُ إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً،..... وَخُتِمَ

(۲۹۵) أخرجه: مسلم (۱۰۰۶)، ابن ابی شیبہ (۱۵۵/۱)، الطيالسي (۴۷/۱)، وابن خزيمة (۸۲)، النسائي في (التفسير) (۶۴۳)، ابوداود (۸۵)، الترمذي (۳۲۸۵)، ابو عوانة (۲۱۹/۱)، البيهقي في (الدلائل) (۱۰۸/۱) وفي (السنن الصغرى) (۳۹)، ابن حبان (۱۴۳۲)، وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، وضعفه الشيخ الألباني في (السلسلة الضعيفة) (۱۰۳۸) من طريق البيهقي وابن خزيمة ومسلم، وصححه من طريق ابى داود والترمذي: انظر (صحيح ابى داود) (۷۷) و (صحيح الترمذي) (۲۵۹۶).

(۲۹۶) أخرجه: الترمذي (السنن) (۳۲۹۱)، الحاكم (المستدرک) (۴۷۲/۲) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، البيهقي في (الدلائل) (۲۳۲/۲)، وحسنه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۱۵۰) و (صحيح الترمذي) (۲۶۲۴).

بِ النَّبِيِّ))^(۲۹۷). واته: پینج شتم پی به خشراوه که نه به خشراوه به هیچ که سیک له پیغمبرانی پیش خۆم ئەوان بۆ لای کهسانی تایبهتی خۆیان دهنیران به لām من نیراوم بۆلای هه موو دروست کراوهکانی خوا... وه پیغمبرایه تیشم پی کۆتایی هاتوه).

بهم شیوهیه دواي گه رانه وهی پیغمبر ﷺ له طائیف، ئەوه بوو خواي گه وره که سی رینمویی نه کرد له خه لکی طائیف له و کاته دا، به لām چاکترین نوینهرانی جنۆکهی رینمویی کرد و سه فهره کهی پیغمبر ﷺ بووه مایه ی رینمویی کردنی جنۆکه و گه یاندنی نیسلام بیان. پیویسته بزانی گه رانه وهی پیغمبر ﷺ بۆ مه که که له ژیر په نادانی یه که یک له سه رکردهکانی قوره شیدا بوو بۆ ناو مه که که چونکه کهس بۆی نه بوو رینگه به پیغمبر ﷺ بدات بیته وه ناو مه که که له بهر ئەوه داواي په نادانی له (مطعم کورپی عه دی) کرد تا په نای بدات له قوره شیش بۆ ئەوه ی بتوانیت بگه ریته وه بۆ مه که که...

ئیمامی ئەمه وی ﷺ له مه غازیه کهیدا ده فهرمویت: (پیغمبر ﷺ ئوره یقیطی نارد بۆلای ئەخنه سی کورپی شوره یق و داواي لی کرد بۆ ئەوه ی په نای بدات ئەخنه س وتی: من هاوپه یمانی قوره شیش، هاوپه یمان ناتوانیت په نای کهس بدات به رامبه ر قوره شیش، پاشان پیغمبر ﷺ ناردی بۆلای سو هیل بۆ ئەوه ی په نای بدات، ئەویش وتی ئیمه ی کورانی به نی عامر ناتوانین په نای کهس بدهین، به رامبه ر کورانی که عبی کورپی لونه ی، پاشان پیغمبر ﷺ ناردی بۆلای مطعمی کورپی عه دی بۆ ئەوه ی په نای بدات

ئویش وتی: به لی بجۆ به محمد ﷺ بلی: با بیت، ئەویش چوو پی راگه یاند و پیغمبر ﷺ هات و ئەو شه وه له مالی ئەوان مایه وه، که رۆژ بووه وه خوی و شەش یان حه وت کوره کهی مطعم چوارده وری پیغمبریان ﷺ گرت تا چوو له لای که عبه و ته وافی کرد، ئەوان پارێزگاریان لی کرد و ناگاداری قوره شیشیان کرده وه، که کهس بۆی نییه هیچ له پیغمبر ﷺ بکات یان ده ست بهینیته رتی، ئەبو سو فیان توره بوو چوو له لای مطعم وتی: تۆ با وهرت پی هی ناوه یان په نات داوه، مطعم وتی:

(۲۹۷) أخرجه: البخاري (۳۳۵۰)، ومسلم (۱۱۶۳، ۱۱۶۷)، والترمذي (۱۰۵۴)، والنسائي (۴۳۰)، وابن ماجه (۵۶۷).

پہنام داوہ، وتی: حہقمان نییہ بہسہریہوہ، بہو شیوومیہ پیغمبر ﷺ تہوافی کرد و گہرایہوہ بہروہ مالہوہ^(۲۹۸).

مطعم دواى نھوہ مرد، پیغمبر ﷺ چاکہیہی نھوہ پیاوہی، قہت له یاد نہچوو نھومبوو کاتئ باسی حہفتا دەست بہسہرہکەى جہنگی بہدر ہاتہ پیش نالہویدا پیغمبر ﷺ فہرمووی: ((لو کانَ الْمُطْعِمُ بِنُ عَدِيٍّ حَيًّا، ثُمَّ كَلَّمَنِي فِي هَؤُلَاءِ النَّتْنِي لَتَرَكْتُهُمْ لَه))^(۲۹۹) واتہ: (گہر موطعم زیندوو بوایہ وقسہی لہگہلم بکردایہ و تکای نازادکردنی بو نھم دەست بہسہرہ بو گہنانہ بکردایہ، ہەر ہہموویانم بو نازاد دہکرد)، کہواتہ پیویستہ موسولمانیش ناوا بیت ہہتا بہرامبہر موشریکیش کہچاکہیہکی کردبیت بہرامبہری دہبی بہ و ہفا بیت وکو پیغمبر ﷺ.

ئیسرا و میعراج

دواى نھو ہہموو دژواری و نارہحہتیہی ہاتہ پیش پیغمبر ﷺ له پیناوی گہیانندی ئیسلام بہ خزمان و کہسانی خوئی له قورمیش وہ دواى نھو ہہموو نازار و پیگریہی ہاتہ پئی لہلایہن دانیشتوانی مہککہوہ و دواى سہفہرہ دل تہزین و پڑ زہحمہتہکەى بو طائف، و ہہلوپستی دانشتوانی بہرامبہری دواى نھو ہہموو رووداوانہ خواى گہورہ پیزی لہ پیغمبرہکەى ﷺ گرت، میوانداری کرد و راستہوخو گہتوگۆی لہگہلدا کرد، وہ برا پیغمبرہکانی پیش خوئی نیشاندا و بہہشت و دوزخ... ہتد، وہ تا جبریل علیہ السلام بہ شیوہی خوئی ببینیت، وہ نوپزی لہسہر فہرز بکریت تاکو نھمانہ ببیتہ ہوی پاک کردنہوہی جہستہی و دہروونی و رھواندنہوہی خہمہکانی، بہسہرہاتی ئیسرا و میعراج لہ چہندین فہرموودہدا ہاتوہ، کہ صحیحن ہہندیکیان بہ درپزی و ہہندیکیان بہکورتی، بہلام لیرہدا ہوئل دراوہ سہرجہم ریوایہتہکانی ئیسراو و میعراج کؤبکریتہوہ، لہگہل ہہولدانى ریکخستنی فہرموودہکان، وہ رووداوہکەش بہم جوړہ بووہ:

ئەبو شیبہی زوہری رضی اللہ عنہ دہفہرموویت: (أَسْرَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى الْبَيْتِ الْمُقَدَّسِ قَبْلَ

(۲۹۸) انظر: (البدایة) لابن کثیر (۱۳۷/۳)، وقال الحافظ في الفتح (۳۲۴/۷): اورده الفاکھی (اخبار مکة) بإسناد حسن مرسل.

(۲۹۹) أخرجه: أحمد (۸۰/۴)، البخاري (الصحيح) (۴۰۲۴)، الحمیدی (۵۵۸)، وابوداوود (السنن) (۲۸۸۹)، والطبرانی في (الكبير) (۱۱۷/۲)، ابو یعلی (المسند) (۳۴۹/۲).

الهِجْرَةَ بَسَنَةً^(۳۰۰) واته: شهورهوی گرا به پَیغهمبهر ﷺ پَیش کۆچ کردنی بۆ شاری مه دینه به سائیک، ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمفه رمویت: (شهورهوی گرا به پَیغهمبهر ﷺ له (مسجد الحرام) هوه بۆ (مسجد الأقصى) (واته: شاری بیت المقدس یان ئیلیاء) ئەمه کاتیک بوو که پَیغهمبهر ﷺ ئیسلامی راگه یاند بوو به شاری مه ککه وه بلاو بوو بووه وه له سه رجهم هۆزه کانی تردا)^(۳۰۱).

ئیبنو حه جهر ﷺ دمفه رمویت: (پَیغهمبهر ﷺ خه ووتبوو له مائی ئوم هانی، که مائیان لای دۆلی ئەبو طالب بوو له و کاته دا له سه قفه که وه فریسته دابه زین و پَیغهمبهریان ﷺ له مال هینایه دمه وه بۆ مزگه وت و له وئ پَیغهمبهر ﷺ پالی دابه وه، و ومنه وزی پَیوه دیار بوو، باشان فریسته کان هینایانه دمه وه بۆ دمرگای مزگه وت (واته: له نیوان خه وتن و نه خه وتندا بوو)^(۳۰۲).

سه رجهم ریوایه ته کانی ئیسراو ميعراج بهم شیوه یه ن:

ئەبو زهر ﷺ دمفه رمویت: پَیغهمبهر ﷺ فه رموویه تی: (عن سَقْفِ بَيْتِي وَأَنَا بِمَكَّةَ، فَتَزَلَّ جِبْرِيْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ)^(۳۰۳) واته: کاتی له مه ککه بووم له سه قفی ژووره که مه وه جبریل ﷺ دابه زی.. له ریوایه تیکی تردا (جاءهُ ثَلَاثَةُ نَفَرٍ)^(۳۰۴) واته: سئ کهس بوون، یه کیکیان جبریل بوو، له ریوایه تیکی تردا (إِذْ سَمِعْتُ قَائِلًا يَقُولُ: أَحَدُ الثَّلَاثَةِ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ، فَأَتَيْتُ)^(۳۰۵) واته: گویم لیوو یه کیکیان دهیوت: ئەو پیاومیانه که له نیوان ئەو سئ پیاوه دا خه وتوو (واته: پَیغهمبهر ﷺ)، له ریوایه تیکی تردا (لَمْ يُكَلِّمُوهُ حَتَّى احْتَمَلُوهُ، فَوَضَعُوهُ عِنْدَ بئرِ زَمْرَمَ، فَتَوَلَّاهُ مِنْهُمْ جِبْرِيْلُ)^(۳۰۶) واته: قسه یان له گه ل پَیغهمبهر دا ﷺ نه کرد وه هه ئیان گرت و بر دیان هه تاکو لای بیری زمزم له وئ دایاننا و ئینجا ئەوان گه رانه وه

(۳۰۰) أخرجه: الذهبي في (سير اعلام النبلاء) (۱/۱۶۶) و (تاريخ الإسلام) (۲۴۱).

(۳۰۱) أخرجه: سيرة ابن هشام (۶/۲)، و (البداية) (۳/۱۳۶).

(۳۰۲) انظر: ابن حجر في (فتح الباري) (۷/۲۰۴).

(۳۰۳) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۴۴۹)، ومسلم (الصحيح) (۴۱۳)، وابن ماجه (السنن) (۱۳۴۹).

(۳۰۴) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۲۵۷)، ومسلم (الصحيح) (۴۱۲).

(۳۰۵) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۲۵۷).

(۳۰۶) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۷۵۱۷).

و جبریل علیہ السلام له وانی و مرگرت و مایه وه له گهل پیغمبهردا ﷺ، له ریوایه تیکی تردا (بینما أنا عندَ البیتِ ..) (۳۰۷) واته: من کاتیک لای حیجری که عبه بووم... له ریوایه تیکی تردا (فی الحطیم، - وُرِّمًا قَالَ: فی الحِجْرِ - مُضْطَجِعًا) (۳۰۸) بَيْنَ النَّائِمِ وَالْيَقْظَانِ) (۳۰۹) واته: پالم دابووه وه له نیوان حاله تیکی خهوتن و نه خهوتندا بووم. له ریوایه تیکی تردا (فَنَزَلَ جِبْرِيلُ فَفَرَجَ صَدْرِي) (۳۱۰) واته: جبریل علیہ السلام دابهزی و سنگی لهت کردم، له ریوایه تیکی تردا (مِنَ النَّحْرِ إِلَى مَرَاتِقِ الْبَطْنِ...) (۳۱۱) واته: له هورقورپراگه وه ههتا کوتایی سکم، ئینجا تهشتیکی ئالتونی هیئا پر له ئاوی زهمزمه بوو دلی دهرهینام و به ئاوی زهمزمه شورده وه، له ریوایه تیکی تردا (فَاسْتُخْرِجَ قَلْبِي، فَغَسَلَ بِمَاءِ زَمْزَمَ، ثُمَّ أُعِيدَ مَكَانَهُ) (۳۱۲) واته: دلی دهرهینام و شورده وه به ئاوی زهمزمه، پاشان هه موو هه ناومی پاککرده وه، ئینجا خستیه وه شوینی خوئی، له ریوایه تیکی تردا دمفه رمویت: (ثُمَّ جَاءَ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ مُمْتَلِئٍ حِكْمَةً وَإِيمَانًا، فَأَفْرَعَهَا فِي صَدْرِي...) (۳۱۳) پاشان تهشتیکی ئالتوونی پر له حکمهت و نیمانی هیئا وه لیریزایه ناو سنگه وه، له ریوایه تیکی تردا (فَحَسَا بِهِ صَدْرُهُ وَلِغَادِيْدَهُ - يَعْنِي عُرُوقَ حَلْقِهِ - ثُمَّ أَطْبَقَهُ ..) (۳۱۴). واته: سنگم و هه موو دهماره کانی پرکرد و پاشان سنگی لکاندمه وه به یه که وه.

له نه سه وه ﷺ ده گپریته وه که پیغمبهردا ﷺ دمفه رمویت: (أَتَيْتُ بِالْبُرَاقِ، وَهُوَ دَابَّةٌ أَبْيَضٌ طَوِيلٌ فَوْقَ الْحِمَارِ، وَدُونَ الْبَعْلِ، يَضَعُ حَافِرُهُ عِنْدَ مُنْتَهَى طَرْفِهِ...) (۳۱۵) واته: بوراقم بوو هیئرا که ولاخیکی سپی و بهرز بوو، له گویدریژ بهرز تر بوو وه له ئیستر نزمتر بوو، قاجی دادنا له و حیگه یه تا جاوی بهدی ده کرد (واته: ههنگاوی هه ئناوته وه بوو نهوسه ر نیوان هه موو ههنگاویکی مهوادی بینینی چاو بووه).

(۳۰۷) أخرجه: مسلم (الصحيح) (۴۱۵).

(۳۰۸) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۸۸۷).

(۳۰۹) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۴۹) ومسلم في (الصحيح) (۴۱۳).

(۳۱۰) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۴۹)، ومسلم (الصحيح) (۴۱۳).

(۳۱۱) أخرجه: المسلم في (الصحيح) (۴۱۵).

(۳۱۲) أخرجه: مسلم (الصحيح) (۴۱۶).

(۳۱۳) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۴۹)، ومسلم في (الصحيح) (۴۱۳).

(۳۱۴) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۴۹)، ومسلم (الصحيح) (۴۱۳).

(۳۱۵) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۷۵۱۷).

له رپوايه تيكي تردا هر له نه سه وه ﷺ: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَتَى بِالْبُرَاقِ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ مُسْرَجًا مُلْجَمًا لِيُرْكَبَهُ فَاسْتَصْعَبَ عَلَيْهِ فَقَالَ لَهُ جَبْرِيلُ: [أَمْحَمَدُ تَفْعَلُ هَذَا] مَا يَحْمِلُكَ عَلَى هَذَا فَوَاللَّهِ مَا رَكِبَكَ أَحَدٌ أَكْرَمُ عَلَى اللَّهِ مِنْهُ قَالَ: فَارْقَضَ عَرَقًا))^(۳۱۶) واته: لهو شهوهدا كه خواى گوره شهوره ويى به پيغهمبر ﷺ كرد بوراقيان بو هيئا زين و لغاوكرابوو، وه نامادهگرا بوو بو پيغهمبر ﷺ تا سواری بيت و سواربوني به لايه وه ناره حهت بوو، جبريل به بوراقي وت: ناوا ده كه يت به پيغهمبر ﷺ، چى وات لى ده كات وا بكه يت وه لاهى هيچ كه سيك به ريزتر لاي خوا له م پياوه سواری پشتت نه بووه، نينجا بوراق له شهرمدا نارهي دهر كرد. له رپوايه تيكي تردا: [فَحَمَلَنِي عَلَيْهِ وَمَعِيَ صَاحِبِي لِإِنْفَارِقُنِي]^(۳۱۷) پيغهمبر ﷺ ده فخرمويت: سواری پشتى كردم و هاوه له كه م كه كه جبريله له كه لمدا بوو ليم جيا نه بووه وه... له رپوايه تيكي تردا: (فَحَمَلَهُ عَلَيْهَا جَبْرِيلُ أَحَدُهُمَا رَدِيفٌ صَاحِبِهِ (فَرَكَبْتُهُ حَتَّى أَتَيْتُ بَيْتَ الْمُقَدَّسِ))^(۳۱۸) واته: جبريل سواری كردم و هردوو كمان سواری پشتى بووين تا بيت المقدس، له رپوايه تيكي تردا: (لَيْلَةَ أُسْرِي بِي وَصَعْتُ قَدَمِي حَيْثُ تَوَضَّعُ أَقْدَامُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ بَيْتِ الْمُقَدَّسِ..)^(۳۱۹) لهو شهوهدا كه شهوره ويم بى كرا لهو جيگايه دا قاچم دانا كه پيغهمبران ﷺ قاچيان دادنه له (بيت المقدس)، له رپوايه تيكي تردا: (لَمَّا أَنْتَهَيْنَا إِلَى بَيْتِ الْمُقَدَّسِ، قَالَ جَبْرِيلُ: بِإِصْبَعِهِ فَخَرَقَ بِهِ الْحَجَرَ وَشَدَّ بِهِ الْبُرَاقَ..)^(۳۲۰) واته: كاتى كه كه يشينه (بيت المقدس) جبريل واى له به رده كه كرد كوني كرد و بوراقيه كه يى به سه وه وه... له رپوايه تيكي تردا: (فِي بَابِ الْمَسْجِدِ)^(۳۲۱). الَّتِي يَرِبُّطُ

(۳۱۶) أخرجه: عبد الرزاق في (المصنف) (۳۷۲/۲)، وأحمد في (المسند) (۱۶۴/۳) رقم (۲۲۰۲۷)، والترمذي في (السنن) (۳۱۳۱)، وابن حبان في (الصحیح) (۴۶) وقال محققه: إسناده صحيح، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۳۶۲/۲) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن الترمذي) (۲۵۰۳).

(۳۱۷) أخرجه: أحمد (۲۰۸/۴)، والترمذي (۳۳۴۶)، وابن خزيمة (۳۰۱)، والبيهقي في (الدلائل) (۱۳۷۳/۲)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۶۶).

(۳۱۸) أخرجه: الطيالسي في (المسند) (۴۱۱)، وابن أبي شيبة في (المصنف) (۴۰۶/۱۱)، وأحمد في (المسند) (۳۹۲/۵)، والترمذي في (السنن) (۳۱۴۷)، والنسائي في (التفسير) (۳۰۰) وقال محققه حديث حسن، والطبري (۱۵/۱۵)، والحاكم في (المستدرک) (۳۹۵/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۳۶۴/۲)، وابن حبان في (الصحیح) (۴۵) وقال محققه: إسناده حسن، وقال الشيخ الألباني في (صحيح سنن الترمذي) (۲۵۱۵): إسناده حسن.

(۳۱۹) أخرجه: أحمد (۱۰۸۳۰)، وقال محققه الأرنؤوط: إسناده حسن.

(۳۲۰) أخرجه: الترمذي (۳۱۳۲)، وقال الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۵۰۴): صحيح الإسناد.

(۳۲۱) أخرجه: ابن عساکر في تهذيب تاريخ دمشق (۳۸۵/۱)، وقال الذهبي في (سير اعلام النبلاء) (۱۸۲/۱) و (تاريخ الاسلام) (۲۶۹): حديث حسن غريب.

به الأنبياء، قَالَ ثُمَّ دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ، فَصَلَّيْتُ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ خَرَجْتُ فَجَاءَنِي جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِإِنَاءٍ مِنْ خَمْرٍ، وَإِنَاءٍ مِنْ لَبَنٍ... پِنْغَه مَبَهَر ﷺ دهفه رموئت: بوراقي بهسته وه بهو نه لقه يه ي به دهرگای مزگه وته كه وه بوو، كه پِنْغَه مَبَهَران ﷺ پيشتر پييان دهبهسته وه، پاشان چوومه ناو مزگه وته كه وه و دوو ركات نويزم كرد، پاشان چوومه دهره وه و جبريل دوو قايي بو هينام يه كيكيان شه رابي تيا بوو نه وي تريان شير بوو، له رپوايه تيكي تردا (و قَدْخُ مِنْ عَسَلٍ) (٣٢٣) واته: قاپيكيان هه نگويني تيا بوو، له رپوايه تيكي تردا [فَقِيلَ لِي خُذْ أَيُّهُمَا شِئْتَ] (٣٢٣)، فَاخْتَرْتُ اللَّبَنَ... واته: پيم وترا به نارمزوي خوت كامه يانت حهز لي يه هه لي گره منيش شيره كه م هه لبرارد... له رپوايه تيكي تردا [فَشْرِبْتَهُ] (٣٢٤) فَقَالَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: اخْتَرْتَ الْفِطْرَةَ... پاشان خواردمه وه و جبريل عَلَيْهِ السَّلَامُ فه رمووي: پاكيت هه لبرارد... له رپوايه تيكي تردا [(أَمَا إِنَّكَ لَوْ أَخَذْتَ الْخَمْرَ غَوْتُ أُمَّتَكَ) ثُمَّ عَرَجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا] (٣٢٥) واته: پي وي وتم: نه گهر تو نارمه كه ت هه لبراردايه نهوا نومته كه ت دواي تو گومرا دهبوون، پاشان بهر زكراينه وه بو ناسماني دونيا.

له رپوايه تيكي تردا [ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي، فَعَرَجَ بِي] (٣٢٦) (٣٢٧) واته: دهستي گرتم و بهرزي كردمه وه، له رپوايه تيكي تردا [بَيْنَا أَنَا قَاعِدٌ إِذْ جَاءَنِي جَبْرِيلُ فَوَكَّرَ بَيْنَ كَتِفَيْ، فَقُمْتُ إِلَى شَجَرَةٍ فِيهَا كَوْكَبِي الطَّيْرِ، فَقَعَدْتُ فِي أَحَدِهِمَا، وَقَعَدْتُ فِي الْآخَرِ، فَسَمْتُ وَارْتَفَعْتُ حَتَّى سَدَّتِ الْخَافِقِينَ وَأَنَا أَقْلَبُ طَرْفِي، وَلَوْ شِئْتُ أَنْ أَمَسَّ السَّمَاءَ لَمَسْنْتُ، فَالْتَفَتَ إِلَيَّ جَبْرِيلُ كَأَنَّهُ جَلَسَ لِاطِّئ...] (٣٢٨) واته: كاتي من دانيشتبووم جبريل هات بؤلام و دهستيكيديا به سهر هه ردوو شانمدا و هه ستام چوومه لاي دره ختيك كه وهك هيلانه ي بانده ي پيوه بوو، من دانيشتم له يه كيكياندا

(٣٢٢) أخرجه: الطبراني في (المعجم الصغير) (٧٥٨)، و صحح إسناده الشيخ الالباني في (الاسرا والمعراج) (٣٨).

(٣٢٣) أخرجه: مسلم في (الصحيح) (٤٢٣).

(٣٢٤) أخرجه: مسلم في (الصحيح) (٤١٣).

(٣٢٥) أخرجه: مسلم (٤٢٣).

(٣٢٦) هنا عرجا إلى السماء بالمعراج (والله تعالى اعلم).

(٣٢٧) أخرجه: مسلم (٤٢٣).

(٣٢٨) أخرجه: ابو نعيم في الحلية (٣١٦/٢)، والطبراني (الأوسط) (٦٢١١) ابن سعد (١١١/١)، وابن عساکر في (تهذيب تاريخ دمشق) (٣٨٥/١)، والبزار (٥٨) والبيهقي في (الشعب) (١٥٥)، وقال الحافظ في (الفتح) (١٩٨/٧) رجاله لأبأس بهم الا انه مرسل، قال الذهبي في (سير اعلام النبلاء) (١٧١/١): إسناده جيد حسن، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٣٢٨): رواه البزار والطبراني في الأوسط ورجاله رجال الصحيح، وأخرجه أيضاً: البغوي في (شرح السنة) (٣٦٨٢) وقال محققه: مرسل، و ابن المبارك في (الزهدي) (٢٠٧) وقال محققه: مرسل و إسناده حسن.

و ئهويش دانيشت لهوى ترياندا، ئينجا بهروو ئاسمان بهرز بووهو تا رۆژهلات و رۆژئاوامان له بهرچاو نهما منيش ههر سهيرم دهکرد و دهمروانى و نهگهر بمويستايه دهست له ئاسمان بدهم دهستم لى ئهدا، ئاورم دايهوه بهلاى جبريلدا و بينيم وهك پۆشاكىكى كۆن وابوو... له ريوايهتيكى تردا: [وهو كالجس البالي من خشية الله] فعرفت فضل علمه بالله عليا^(۳۲۹) فاستفتح جبريل فقيل: من أنت؟ قال: جبريل. قيل: ومن معك؟ قال: محمد قيل: وقد بعث إلهه؟ قال: نعم، قال: قد بعث إلهه، (افتح).. واته: جبريلم بينى وهك پۆشاكىكى كۆن وابوو له ترسى خوا و زانيم چهنده شارهزاتره بهخوای گهوره لهمن، جبريل داواى كردنهوى دهرگای ئاسمانى كرد، وترا: كىيه؟ وتى: جبريل، وترا: كيت لهگه ئدايه؟ وتى: محمد، وترا: ئايا پيغمبهرايهتى پى سپيرراوه؟ وتى: بهلى، پهيامى پيغمبهرايهتى پى سپيرراوه، بيكهروه... له ريوايهتيكى تردا: [قال: (أي: خازن باب السماء) مَرَحَبًا به، وَلِنَعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفَتِحْ لَنَا...]^(۳۳۰). واته: دواى ئهوه لىپرسراوى دهرگای ئاسمانى دونيا وتى: مهرهباى لى بيت چاكترين جيگه ئهوه جيگهيهيه ئهوه بوى دهجيت، ئينجا دهرگاكهى بوى كردينهوه.

له ريوايهتيكى تردا: (فَلَمَّا عَلَوْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا، فَإِذَا رَجُلٌ عَنِ يَمِينِهِ أَسْوَدَةٌ، وَعَنْ يَسَارِهِ أَسْوَدَةٌ، قَالَ: فَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَمِينِهِ صَحِكَ، وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ شِمَالِهِ بَكَى...) واته: كاتى بهرز بووينهوه به ئاسمانى دونيادا بينيم پياويك دانيشتبوو و ههنديك رهشايى ههبوو لهلاى راستيهوه وه لهلاى چهپيشيهوه ههنديك رهشايى ههبوو كه تهماشاي لاي راستى دهکرد پيدهكهنى و وه كه تهماشاي لاي چهپى دهکرد دهگريا.

له ريوايهتيكى تردا دهفهرمويت: [قال: (أي جبريل) هذا أَبُوكَ آدَمُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَرَدَّ السَّلَامَ، ثُمَّ قَالَ: مَرَحَبًا بِالابْنِ الصَّالِحِ، وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ فَرَحَّبَ بِي، وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ]^(۳۳۱) جبريل ﷺ وتى: ئهوه ئادهمى باوكته سهلامى لى بكه، منيش سهلامم لى كرد و ئهويش وهلامى دامهوه و وتى: مهرهبا و پيشوازى له كورى چاك وه پيغمبهرى چاك، پيغمبهر ﷺ دهفهرمويت: پيشوازى لى كردم و دوعاى خيىرى بوى كردم...

(۳۲۹) أخرجه: البزار (۱۱۶/۲)، وقال الحافظ في (الكافي الشافي) (۱۱۲/۳): إسناده قوي، وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۴۶): رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح، وحسنه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۲۸۹).

(۳۳۰) أخرجه: مسلم (۴۱۵).

(۳۳۱) أخرجه: مسلم في (الصحيح) (۴۱۳).

(۳۳۲) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۲۸۸۷).

له رپوایه تیکی تردا: (قُلْتُ: يَا جَبْرِيلُ، مَنْ هَذَا؟ قَالَ: هَذَا آدَمُ الْعَلِيُّ، وَهَذِهِ الْأَسْوَدَةُ عَنْ يَمِينِهِ، وَعَنْ شِمَالِهِ نَسَمٌ بَيْنَهُ، فَأَهْلُ الْيَمِينِ أَهْلُ الْجَنَّةِ، وَالْأَسْوَدَةُ الَّتِي عَنْ شِمَالِهِ أَهْلُ النَّارِ، فَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَمِينِهِ صَحَكَ، وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ شِمَالِهِ بَكَى، قَالَ: ثُمَّ عَرَجَ بِنَا ثُمَّ عَرَجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِيلُ، فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: جَبْرِيلُ، فَقِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ (نعم))^(۳۳۳) وتم: ئەى جبریل: ئەووە کێیە؟ وتی: ئەووە ئادەمە ﷺ و رەشاییه کانی لای راست و چەپیهووە رۆحی ئەووە کانی خۆیەتی، رەشاییه کەى لای راستییەووە ئەهلی بەهەشتن و رەشاییه کەى لای چەپی یەووە ئەهلی دۆزەخن کە تەماشای لای راستی دەکات پێدەکەنیت و کە تەماشای لای چەپی دەکات دەگری. پاشان بەرز کراینەووە بۆ ئاسمانی دووهم و جبریل داوای کردنەووەی دەرگای کرد، وترا: کێیە؟ وتی: جبریل، وترا: کیت لەگەڵدایە؟ وتی: محمد، وترا ئایا پەيامی بۆ نیرراوہ؟ وتی: بەئێ. (فَقِيلَ: مَرَحَبًا بِهِ، فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفُتِحَ لَنَا..) ^(۳۳۴) وتی: بەئێ، وترا: پيشوازی و مەرحەباى لى بن بۆ چاکترین جیگا دەچیت و دەرگاکەمان بۆ کرایەووە.

(فَلَمَّا خَلَصْتُ) فَإِذَا ابْنِي الْخَالَةَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ وَيَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا، [قَالَ هَذَا يَحْيَى وَ عِيسَى، فَسَلِمْتُ عَلَيْهِمَا وَ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِمَا قَرَدًا، ثُمَّ قَالَ: مَرَحَبًا بِالْأَخِ الصَّالِحِ]، فَرَحَبًا لِي وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، ثُمَّ عَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الثَّالِثَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِيلُ، فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: جَبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ ﷺ، وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا فَلَمَّا خَلَصْتُ فَإِذَا أَنَا بِيُوسُفَ الْعَلِيِّ، إِذَا هُوَ قَدْ أُعْطِيَ سَطْرَ الْحُسْنِ) واتە: کاتى چوومه ناو ئاسمانى دووهمەووە بینیم دوو خالۆزاکە یەحیا و عیسا ﷺ لى بوو، جبریل ﷺ وتی: ئەووە یەحیا یە و ئەووە عیسا یە سەلامیان لى بکە، منیش سەلامم لى کردن و ئەوانیش وەلامیان دامەووە و وتیان: مەرحەبا و پيشوازی لە براى چاک و پيغمبهرى چاک، پيغمبهر ﷺ دەفەر مویت: پيشوازيان لى کردم و دوعاى خيريان بۆ کردم پاشان بەرزکرامەووە بۆ ئاسمانى سێهەم، و جبریل داوای کردنەووەی دەرگای کرد، وترا: کێیە؟ وتی: جبریل، وترا: کیت لەگەڵ دایە؟ وتی: محمد، وترا ئایا پەيامی بۆ نیرراوہ؟ وتی: بەئێ. کاتى چوومه ئاسمانى سێهەم یوسفم بینى کە نیوہى جوانى پى بەخشرابوو..

له رپوایه تیکی تردا: ((هَذَا يُوسُفُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، قَرَدًا ثُمَّ قَالَ: مَرَحَبًا بِالْأَخِ

(۳۳۳) أخرجه: مسلم (الصحيح) (۴۱۳).

(۳۳۴) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۸۸۷)، ومسلم (الصحيح) (۴۱۵).

الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ، فَرَحَبًا بِي وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، ثُمَّ عَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِيلُ عليه السلام، فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: جَبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، قَالَ: (نعم) فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا (بِإِدْرِيسَ)، قَالَ: هَذَا إِدْرِيسُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ، فَرَدَّ ثُمَّ قَالَ: مَرَحَبًا بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ، فَرَحَبًا بِي وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝٥٧﴾ [ثُمَّ عَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الْخَامِسَةِ، فَاسْتَفْتَحَ، قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قِيلَ: مَرَحَبًا بِهِ، فَنِعِمَّ الْمَجِيءُ جَاءَ، قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝٥٧﴾ [ثم عرج بنا إلى السماء الخامسة، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِيلُ عليه السلام، فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: جَبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، قَالَ: (نعم) فَفُتِحَ لَنَا....).

جبریل عليه السلام وتی: نهوه یوسفه سهلامی لی بکه، منیش سهلامم لی کرد و نهویش وهلامی دامهوه و وتی: مهرحبا و پیشوازی له برای چاک و پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له چاک، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دهفهرمویت: پیشوازی لی کردم و دعای خیری بو کردم. پاشان بهرزگرامهوه بو ناسمانی چوارهم و جبریل داوای کردنهوهی دهرگای کرد، وترا: کییه؟ وتی: جبریل، وترا: کیت له گه لدايه؟ وتی: محمد، وترا نایا په یامی بو نیراوه؟ وتی: به لی، پاشان دهرگاگهی بو کردینهوه، چووم ته ماشام کرد نیدرسم بینی عليه السلام، جبریل عليه السلام وتی: نهوه نیدرسمه سهلامی لی بکه، منیش سهلامم لی کرد و نهویش وهلامی دامهوه و وتی: مهرحبا و پیشوازی له برای چاک و پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له چاک، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دهفهرمویت: پیشوازی لی کردم و دعای خیری بو کردم، خوای گهوره فهرموویه تی: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝٥٧﴾ واته: بهر زمان کردهوه بو جیگه یه کی بهرز، پاشان بهرزگراینهوه بو ناسمانی پینجهم و جبریل داوای کردنهوهی دهرگای کرد، وترا: کییه؟ وتی: جبریل، وترا: کیت له گه لدايه؟ وتی: محمد، وترا نایا په یامی بو نیراوه؟ وتی: به لی. دهرگاگه مان بو کرایه وه.

پاشان ﴿فَإِذَا أَنَا هَارُونَ﴾ [قَالَ: هَذَا هَارُونُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ، فَرَدَّ ثُمَّ قَالَ: مَرَحَبًا بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ، فَرَحَبًا بِي وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، ثُمَّ عَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ السَّادِسَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِيلُ عليه السلام، فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: جَبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، قَالَ: (نعم) فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا مُوسَى، قَالَ: هَذَا مُوسَى فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ، فَرَدَّ ثُمَّ

قَالَ: مَرَحَبًا بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ، فَرَحَّبًا بِي وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ... (۳۳۵) واته: پاشان دمرگای بۆ کردینهوه و هارونم ﷺ بینی جبریل وتی: ئەوه هارونه ﷺ بچۆ سهلامی لئ بکه، منیش سهلامم لئ کرد و هارونیش وهلامی دامهوه و وتی: مهرحبا و پیشوازی له برای چاک و پیغمبهری چاک، پیغمبهر ﷺ دهفرمویت: پیشوازی لئ کردم و دعای خیری بۆ کردم.

پاشان بهرزکراینهوه بۆ ئاسمانی شهشم و جبریل داوای کردنهوهی دمرگای کرد، وترا: کئییه؟ وتی: جبریل، وترا: کیت لهگه ئدایه؟ وتی: محمد، وترا نایا په یامی بۆ نیرراوه؟ وتی: به ئی، پاشان دمرگاکه ی بۆ کردینهوه، چووم ته ماشام کرد موسا ﷺ لهوئییه، جبریل ﷺ وتی: ئەوه موسایه، سهلامی لئ بکه، منیش سهلامم لئ کرد و نهویش وهلامی دایهوه، و وتی: مهرحبا و پیشوازی له برای چاک و پیغمبهری چاک، پیغمبهر ﷺ دهفرمویت: پیشوازی لئ کردم و دعای خیری بۆ کردم.

له گپرانه وهیهکی تر دا: [فَلَمَّا جَاوَزْتَهُ بَنِي، فَنُودِيَ: مَا يُنْكِيكَ؟ قَالَ: يَا رَبِّ، هَذَا غُلَامٌ بَعَثْتُهُ بَعْدِي يَدْخُلُ مِنْ أُمَّتِهِ الْجَنَّةَ أَكْثَرَ مِمَّا يَدْخُلُ مِنْ أُمَّتِي]. واته: کاتئ ویستم به جئی بیهلم و کهمیک لئی دوور که وتمهوه دهستی کرد به گریان، بانگی لئ کرا، چی خستیتیه گریان؟ وتی: ئەهی په رومردگار کورپکت ناردووه داوی من، ئومه ته که ی ئەو زیاتر دهچیته به هه شتهوه له جاو ئومه ته که ی مندا....

پاشان بهرزکراینهوه بۆ ئاسمانی هه وتمه و جبریل داوای کردنهوهی دمرگای کرد، وترا: کئییه؟ وتی: جبریل، وترا: کیت لهگه ئدایه؟ وتی: محمد، وترا نایا په یامی بۆ نیرراوه؟ وتی: به ئی، پاشان دمرگاکه ی بۆ کردینهوه، ته ماشا ده که ی نئبراهیمه و پالی داوه به (بیت المعمور) هوه، له گپرانه وهیهکی تر دا: [قُلْتُ: جبریل! ما هذا؟ قال: هذا البيت المعمور، يَدْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ، إِذَا خَرَجُوا مِنْهُ لَمْ يُعَوِّدُوا إِلَيْهِ آخَرَ مَا عَلَيْهِمْ] (۳۳۶) وتم ئەهی جبریل: ئەوه جیییه؟ وتی: ئەوه (بیت المعمور) هه موو رپوژیک هه فتا هه زار مه لائیکه ده چنه ناویهوه و که هاتنه دمرهوه هه تا کۆتایی دنیا ناگه رینهوه ناوی.

له گپرانه وهیهکی تر دا: [ثُمَّ لَا يُعَوِّدُونَ إِلَيْهِ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ] (۳۳۷) واته: ئەوه هه فتا

(۳۳۵) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۸۸۷).

(۳۳۶) أخرجه: ومسلم (الصحيح) (۴۱۵).

(۳۳۷) أخرجه: أحمد في (المسند) (۱۵۳/۳) (۸۵۵۲۱)، وقال محققه الأرنؤوط إسناده صحيح على شرط مسلم، والنسائي في

هزار مه لائیکه ده چنه ناوی و پاشان ناگه ریته وه ناوی تا قیامت بهر پادهمی.

له گپرانه وه میه کی تردا: [قَالَ: قُلْتُ مَنْ هَذَا؟] هذا أَبُوكَ إِبْرَاهِيمُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ ، فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ ، فَرَدَّ السَّلَامَ ، فَقَالَ : مَرْحَبًا بِالابْنِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ (واته: پیغمبر ﷺ فهرمووی: نه وه کی یه پائی داوته وه؟ جبریل علیه السلام وتی: نه وه ئیبراهیمی باو کته بجؤ سه لامی لی بکه منش سه لام لی کرد نه ویش وه لامی دامه وه و وتی: مهر حبا و پیشوازی له کوری چاک و پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم چاک.

له گپرانه وه میه کی تردا: (ليلة أسرى بي مررتُ بإبراهيم عليه السلام فَقَالَ: يا جبريل من هذا معك؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، فَسَلِّمْ عَلَيَّ وَرَحْبَ بِي وَقَالَ: يا محمد أقرئ أمّك مني السلام، و أَخْبِرْهُمْ أَنَّ الْجَنَّةَ طيبةُ التربةِ، عذبةُ الماءِ، وَأَرْضُهَا وَسِعةٌ) وَأَنَّهَا قِيعَانٌ وَأَنَّ غِرَاسَهَا سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ^(۳۳۸)). واته: نه وه شه وهی که شه وره ویم پی کرا تیپه ریم به لای ئیبراهیمدا علیه السلام و وتی: نهی جبریل نه وه کی یه له گه لتدا؟ وتی: نه وه محمده، ئیبراهیمیش سه لامی لی کردم و پیشوازی لی کردم و وتی: نهی محمد سه لامی من بگه یه نه به نومته که مت وه هه والیان پی بگه یه نه که به هشت خاکه که ی به پیته و ناوه که شی سازگاره و خاکه که شی زور فراوانه و چپنراوه کانی: (سبحانَ اللهِ والحمدُ للهِ ولا إلهَ إلا اللهُ واللَّهُ أَكْبَرُ لا حَوْلَ ولا قُوَّةَ إلا باللَّهِ) یه (واته: نه گهر بته ویت پروه کت بؤ برویت به وتنی نه م یادانه دمرویت) (سدره المنتهی)^(۳۳۹)، (إِلَيْهَا يَنْتَهِي ما يُعْرَجُ به مِنَ الْأَرْضِ فَيُقْبَضُ مِنْهَا، وَإِلَيْهَا يَنْتَهِي ما يُهْبَطُ به مِنَ فَوْقِهَا فَيُقْبَضُ مِنْهَا...) (واته: پاشان برام بؤ لای) (سدره المنتهی) یه نه وه یه هر شتیک له زه وه وه بهر ز بیته وه تا نه وئ ده گات و پاشان له وئ و مرده گیریت و بهر ز ده کریته وه، هر شتیکیش له سهروه بیت هه تا نه وئ دیته خواره وه و له وئ و مرده گیریت، ده فرمویت: فرمائیک له فرمانه کانی خوی گه وره

(السنن الكبرى) (۱۱۵۳۰)، وأبو يعلى في (المسند) (۱۳۴۴۷)، والحاكم في (المستدرک) (۴۶۸/۲) و صححه الشيخ الألباني في (سلسلة الأحاديث الصحيحة) (۴۷۷)، وفي (صحيح الجامع) (۲۸۹۳).

(۳۳۸) أخرجه: أحمد في (المسند) (۴۱۸/۵)، والترمذي في (السنن) (۳۶۰۱)، والطبراني في (المعجم الكبير) (۳۸۹۸)، وابن حبان في (الصحيح) (۸۲۱)، وقال محققه صحيح بشواهد عن أبي أيوب مرفوعاً، وحسنه المنذري في (الترغيب والترهيب) (۴۴۵/۲)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۹۷/۱۰)، ورجال أحمد رجال الصحيح وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح سنن الترمذي) (۲۷۵۰)، وفي (سلسلة الأحاديث الصحيحة) (۱۰۵)، وفي (صحيح الكلم الطيب) (۱۵) وفي (صحيح الجامع) (۳۴۶۰) واللفظ لإمام أحمد.

(۳۳۹) أخرجه: البخاري (۳۸۸۷)، ومسلم (۴۱۳).

(۳۴۰) أخرجه: أحمد (۸۲۸/۳) إسناده صحيح (صحيح الاسراء) (ص: ۴۸).

گرتیه وه و پواله تی (سدره المنتهی) گۆررا ههتا هیج کهس له دروست کراوهکانی خوا ناتوانیت وهسفی بدات له جوانیدا...

فَإِذَا نَبَّحْنَا مِثْلَ قِلَالٍ هَجَرَ، وَإِذَا وَرَقُهَا مِثْلُ آذَانِ الْفَيْلَةِ) وَقَالَ: (أَيُّ جَبْرِيلَ): هَذِهِ سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى...^(۳۴۱) واته: بهری داری (النبق) که وهکو گۆزه گهورهکانی ههجهر وابوو وه گهلاکانی وهکو گوچکهی فیل گهوره بوو، جبریل عليه السلام وتی: نهوه (سدره المنتهی) یه.

پیغمبر ﷺ دهفهرمویت: (تهماشام کرد (له بنهکهیدا) چوار رووبار ههبوو دووانیان داپۆشراوون و دووانیان ناشکرا بوون، وتم: نهی جبریل نهوه چیه؟ وتی: نهو دوو رووباره که داپۆشراوه دوو رووبارن له بهههشتدا وه دوو رووباره ناشکراکش نیل و فوراته، ئینجا پهرداخ شهرباب وپهرداخ شیر و پهرداخ ههنگوینیان هینا و منیش شیرهکهم ههلبژارد و جبریل وتی: نهوه فیطرهتی پاکت ههلبژارد که ئومهتهکهت لهسهر نهو فیطرهته پاکه دهمینیتهوه).

له گپرانه وهیهکی تردا: (رَأَى النَّبِيَّ ﷺ) جَبْرِيلَ عليه السلام فِي حُلَّةٍ مِنْ رَفْرِفٍ قَدْ مَلَأَ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ^(۳۴۲). واته: پیغمبر ﷺ جبریلی عليه السلام بینی له بهرگیکی رهمفهدا له نیوان زهوی و ئاسماندا (واته نیوانی زهوی و ئاسمانی گرتبوو).. له گپرانه وهیهکی تردا: (قَدْ سَدَّ الْأَفْقَ)^(۳۴۳) واته: ئاسوی ئاسمانی داپۆشیبوو له گهورهییدا، و له گپرانه وهیهکی تردا: (لَمَّا أَسْرَى بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ انْتَهَى بِهِ إِلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى، أُعْطِيَ... وَخَوَاتِيمَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، وَغُفِرَ لِمَنْ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا مِنْ أُمَّتِهِ الْمُقْحَمَاتِ)^(۳۴۴). واته: کاتیک شهورهوی کرا به پیغمبر ﷺ بهرزکرایه وه تا گهیشه ناوچهی (سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى) و لهوی کۆتایی سورهتی نهلبهقهههی پیدرا، لیخۆش بوونی بهخشرایه نهوانهی گوناھنکیان نهنجام داوه و خۆیان دوورگرتوو له هاوبهشی بۆ خودادانان لهتیکرایی ئومهتهکهی.

له گپرانه وهیهکی تردا: ئیبنو مهسعود رضي الله عنه نهیگپرتیه وه له پیغمبره وه ﷺ که

(۳۴۱) أخرجه: البخاري (۳۸۸۷).

(۳۴۲) أخرجه: الترمذي (۳۲۸۳)، والنسائي في (التفسير) (۵۵۱)، قال محققه: إسناده صحيح، وأحمد (۳۹۴/۱)، والطيالسي (۳۲۳)، وابو يعلى (۵۰۱۸)، والطبراني في (الكبير) (۹۰۵۰)، والحاكم (۴۶۸/۲) وصححه على شرط الشيخين ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۱۷).

(۳۴۳) أخرجه: النسائي في (التفسير) (۵۶۰) وقال محققه: صحيح.

(۳۴۴) أخرجه: مسلم في (الصحيح) (۴۳۰)، والترمذي في (السنن) (۳۲۷۶)، وابن حبان في (الصحيح) (۶۴۲۸).

فَهَر مَوُوِيَه تِي: (رَأَيْتُ جَبْرِيْلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ السُّدْرَةِ لَهُ سِتْمَائَةٌ جَنَاحٍ تَنْهَالُ مِنْهَا (مِنْ رِيْشَةٍ) تَهَاوِيْلُ الدَّرِّ وَالْيَاقُوْتِ) (٣٤٥). وَاتِه: جَبْرِيْلَم بِيْنِي لَآي سَيْدِرِه كِه شَهْش سَهْد بَالِي هَه بُوُو كِه دَمِيْجُوْلَانْدَن جُوْرَاوْجُوْر دُوْرُو يَاقُوْت لَه بَالَه كَانِي دَه بَارِي....

وَاتِه: نِيْبِنُو مَه سَعُوْد ﷺ دَه فَهَر مَوِيْت: كَاتِي پَيَغَمبَهَر ﷺ شَه وِرْهَوِي پِي كِرَاو كِه يَشْتِه (سُدْرَةُ الْمُنْتَهَى) لَه وِي خَوَاي كِه وِرِه كُوْتَايِي سُوْرْمَتِي (الْبَقْرَةَ) يِي بَه خَشِي وَ خُوْشَبُوُو لَه تَاوَانِه كِه وِرِه كَانِي نَه وَانِهِي كِه هَاوَه لِيَان بُوْ خُوا بَرِيَار نَه دَاوَه لَه نُوْمَه تَه كِه ي.

لَه رِيْوَايَه تِي كِي تَرْدَا: (ثُمَّ أُدْخِلْتُ الْجَنَّةَ، فَإِذَا فِيهَا جَنَابِدُ اللَّوْؤُ، وَإِذَا تُرَائِبُهَا الْمِسْكُ) (٣٤٦) پَيَغَمبَهَر ﷺ دَه فَهَر مَوِيْت: پَاشَان چُوومِه نَاو بَه هَه شَه تَه وِه، بِيْنِيْم تَه پُوْگَه ي مَرُوَارِي تِي دَا بُوُو وَه دَه سَتَم لَه خَا كِه كِه يَه وَه دَا مِيْسَك بُوُو دَه فَهَر مَوِيْت: (رَأَيْتُ نَهْرًا فِي الْجَنَّةِ حَافَتَاهُ قِبَابُ اللَّوْؤُ، فَقُلْتُ: مَا هَذَا يَا جَبْرِيْلُ؟ قَالَ: هَذَا الْكُوْتُرُ الَّذِي أَعْطَاكَ اللهُ) (٣٤٧) وَاتِه: رُوُو بَارِي كِم بِيْنِي لَه بَه هَه شَتْدَا هَه رِدُوُو لَآي مَرُوَارِي بُوُو، وَتَم: نَه وِه چِيِيَه نَه ي جَبْرِيْل؟ وَتِي: نَه وِه نَه وِه كِه وَتِه رَه يَه خَوَاي كِه وِرِه بِي ي بَه خَشِي وِيْت، لَه كِيْرَانِه وَه يَه كِي تَرْدَا: (ثُمَّ عَرَجَ بِي حَتَّى ظَهَرْتُ لِمُسْتَوَى أَسْمَعُ فِيهِ صَرِيْفَ الْأَقْلَامِ) (٣٤٨). پَاشَان بَه رَز كِرَامَه وَه (دِيَارِه لَه بَه هَه شَه تَه وَه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)) تَا كِه يَشْتِه نَاسْتِي كِه كِه گُوِيْم لَه دَه نِگِي فَه لَه مَه كَان بُوُو (وَاتِه: نَه قَل كِرْدَنِي زَانِيَارِيَه كَان لَه (لَوْحَ الْمَحْفُوظِ) وَه لَه لَآيَه ن مَه لَآئِي كِه وَه) (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

((وَفُتِحَ لِي بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ السَّمَاءِ وَرَأَيْتُ النُّوْرَ الْأَعْظَمَ وَإِذَا دُونَ الْحِجَابِ رَفْرَفَةُ الدَّرِّ وَالْيَاقُوْتِ) فَأُوْحِي لَلَّهِ إِلَيَّ مَا أُوْحِي، فَقَرَضَ عَلَيَّ خَمْسِينَ صَلَاةً فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَتَزَلْتُ إِلَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: مَا قَرَضَ رَبُّكَ عَلَيَّ أُمَّتِكَ؟ قُلْتُ) (٣٤٩) پَيَغَمبَهَر ﷺ دَه فَهَر مَوِيْت: كِه يَشْتِه نَه وِي دَه رَا يَه كِم

(٣٤٥) أخرجه: أحمد (٤١٢/١)، والطبري (٢٩/٢٧)، والنسائي في (التفسير) (٥٥١) وقال محققه: إسناده حسن، وقال ابن

كثير في (التفسير) (٢٣/٦): إسناده جيد قوي والتفسير أيضا قال في (٢٤/٦): إسناده حسن، وابن حبان (٥٤،٦٤٢٨)، وقال محققه: سنده حسن، والطبراني في (الكبير) (٩٠٥٤)، وانظر (الإسراء و المعراج) للشيخ الألباني (١٠٢).

(٣٤٦) أخرجه: مسلم في (الصحيح) (٤١٤).

(٣٤٧) أخرجه: الترمذي في (السنن) (٣٣٥٩)، النسائي في (التفسير) (٥٥٣)، وقال محققه إسناده صحيح، على شرط الشيخين وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن الترمذي) (٢٦٥٧).

(٣٤٨) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (٣٤٨)، ومسلم في (الصحيح) (٤١٤).

(٣٤٩) أخرجه: أبو نعيم في (الحلية) (٣١٦/٢)، وابن سعد في (الطبقات) (١١٢/١)، وابن عساكر في (تهذيب تاريخ

بۆ كرايهوه له دهرگاكانی ناسمان، نوری ههره گهورهه بینی كه پهردیهکی شهكاوهی دور و یا قووتی ههبوو له نزيك (الحجاب)، وه پاشان خوای گهوره ئه و وه حیهی خوی ویستی لئ بوو بۆی ناردم لهوئ ئینجا په نجا نوێزی لهسهرم فهرزکرد له هه موو شه و رۆژیکدا، پاشان گه رامه وه و دابه زیم تا گه یستمه لای موسی ﷺ و پئی وتم: خوا چی فهرزکرد لهسهر ئومه ته كه ت؟ منیش وتم: ((فرض علیهم)) خَمْسِينَ صَلَاةً، قَالَ: ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ، فَإِنَّ أُمَّتَكَ...))^(۳۵۰) په نجا نوێزی لهسهر فهرز کردم، موسا وتی: بگه رپهروهه بۆلای په رومردگارت داوای سوک کردنی لئ بکه بۆ ئومه ته كه ت، له گه رپهروهیهکی تردا: (... لا تَسْتَطِيعُ خَمْسِينَ صَلَاةً كُلَّ يَوْمٍ) واته: چونکه ئومه ته كه ت ناتوانن په نجا نوێز بکه ن، (وَإِنِّي وَاللَّهِ قَدْ جَرَّبْتُ النَّاسَ قَبْلَكَ، وَعَالَجْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَشَدَّ الْمُعَالَجَةِ، فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ لِأُمَّتِكَ...))^(۳۵۱) واته: وه لاهی من خه لکانم پیش تو تافی کردو ته وه و زور کوششم کرد له گه ل به نی ئیسرا ئیلدا، بگه رپهروهه بۆلای په رومردگارت داوای سوک کردنی لئ بکه بۆ ئومه ته كه ت، (داوای ئه وه موسا ﷺ پئی وتمه وه).

له گه رپهروهیهکی تردا: (يَا مُحَمَّدُ وَاللَّهِ لَقَدْ رَأَوْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَوْمِي عَلَى أَدْنَى مِنْ هَذَا فَضَعُفُوا فَتَرَكُوهُ، فَأَمَّتْكَ أضعف أجسادًا وقلوبًا وأبدانًا وأبصارًا وأسماعًا). واته: ئه ی محمد وه لاهی له وه که متر له به نی ئیسرا ئیلی خزمانی خۆم داوا کرد که چی بئ هیز بوون به رامبه ری و نه نجامیان نه دا، ئومه ته كه ی تو جهسته و دل و چاو و گوئیان زور لاوازتره له ئومه تی من، پیغمبه ر ﷺ داوای پیشنیاره که ی موسا ﷺ: ئاوړیکی دایه وه به لای جبریلدا وه که ئه وه ی پر اوێزی پئ بکات، جبریل ئاماژه ی بۆ کرد وتی: به لئ نه گه ر پئت خو شه ده توانیت بگه رپه رپه ته وه بۆلای په رومردگارت، ده فهرمویت: به رزی کردمه وه بۆلای خوای گهوره هه تا وتم: ((يَا رَبِّ خَفِّفْ عَنَّا فَإِنَّ أُمَّتِي لَا تَسْتَطِيعُ هَذَا))^(۳۵۲) واته: ئه ی په رومردگار سوکی بکه له سه رمان ئیمه ئه وه ناتوانین... (فَرَجَعْتُ قَوْصِعَ عَنِّي عَشْرًا، فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ مِثْلَهُ، فَرَجَعْتُ قَوْصِعَ عَنِّي عَشْرًا، فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ مِثْلَهُ،

دمشق) (۳۸۵/۱) وقال الذهبي في (سير أعلام النبلاء) (۱۷۱/۱) إسناده جيد حسن وقال الهيثمي في (المجمع الزوائد) (۲۳۸) رواه البزار والطبراني في (المعجم الأوسط) ورجاله رجال الصحيح.

(۳۵۰) أخرجه: مسلم (۴۱۴).

(۳۵۱) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۸۸۷).

(۳۵۲) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۷۵۱۷).

فَرَجَعْتُ فَوْضَعَ عَنِّي عَشْرًا، فَرَجَعْتُ إِلَىٰ مُوسَىٰ فَقَالَ مِثْلَهُ، فَرَجَعْتُ فَأَمَرْتُ بِعَشْرِ صَلَوَاتٍ كُلِّ يَوْمٍ، فَرَجَعْتُ فَقَالَ مِثْلَهُ، فَرَجَعْتُ فَأَمَرْتُ بِخَمْسِ صَلَوَاتٍ كُلِّ يَوْمٍ، فَرَجَعْتُ إِلَىٰ مُوسَىٰ، فَقَالَ: بِمِ أَمَرْتُ؟ قُلْتُ: أَمَرْتُ بِخَمْسِ صَلَوَاتٍ كُلِّ يَوْمٍ، قَالَ: إِنَّ أُمَّتَكَ لَا تَسْتَطِيعُ خَمْسَ صَلَوَاتٍ كُلِّ يَوْمٍ، وَإِنِّي قَدْ جَرَّبْتُ النَّاسَ قَبْلَكَ وَعَالَجْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَشَدَّ الْمَعَالَجَةِ، فَأَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ لِأُمَّتِكَ، قَالَ: سَأَلْتُ رَبِّي حَتَّىٰ اسْتَحْيَيْتُ^(۳۵۳). واته: خواى گهوره (ده) نويژى لهسه ر لابر دم و گه پرامه وه بؤلاى موسا، و هه مان قسهى يه كه م جارى پى و تمه وه، و منيش گه پرامه وه بؤلاى په رومردگار تا ده نويژى ترى لهسه ر لابر دم، پاشان گه پرامه وه بؤلاى موسا و هه مان قسهى يه كه م جارى پى و تم، منيش گه پرامه وه بؤلاى په رومردگار و (ده) نويژى ترى لهسه ر لابر دم و پاشان فه رمانم به ده نويژ پى كرا له هه موو رپوژيكد ا و گه پرامه وه و موسا هه مان قسهى يه كه م جارى پى و تمه وه، و گه پرامه وه و پينج نويژم لهسه ر فه رز كرا .

پاشان گه پرامه وه بؤلاى موسا وتى: فه رمانت به چى پى كرا وه؟ وتم: به پينج نويژ له هه موو رپوژيكد ا، موسا ﷺ وتى: نومته كه مت ناتوانن پينج نويژ له هه موو رپوژيكد ا بكه ن ، و من خه لكانم له پيش تودا تاقى كردوته وه» و كووششيكي زورم له گه ل به نى ئيسرائيلدا كردوه، بگه پيره وه بؤلاى په رومردگار و داواى لى بكه تا سووكى بكات لهسه ر نومته كه مت، پينغه مبه ر ﷺ دمفه رمويت: منيش وتم: نه وه منده داوام كردوه شهرم ده كه م (من رَبِّي مِمَّا اخْتَلَفَ إِلَيْهِ) و لكن أَرْضٌ وَأَسْلَمٌ قَالَ: فَلَمَّا جَاوَزْتُ نَادَىٰ مُنَادٍ: أَمْضَيْتُ فَرِيضَتِي، وَخَفَّفْتُ عَنْ عِبَادِي، [وَأَنَّ لَكَ بِهَذِهِ الْخَمْسِ خَمْسِينَ^(۳۵۴) يَا مُحَمَّدُ، إِنَّهُنَّ خَمْسُ صَلَوَاتٍ كُلِّ يَوْمٍ وَبَيْلَةٍ، لِكُلِّ صَلَاةٍ عَشْرٌ، فَذَلِكَ خَمْسُونَ صَلَاةً^(۳۵۵)].

واته: شهرم ده كه م له په رومردگارم نه وه منده گه پراومه ته وه بؤلاى، به لام رازى ده بيم به و پينج فه رزه و دمفه رمويت: كه موسام به جى هيشت و لى دوور كه و تمه و بانگم لى كرا پيم و ترا: نه وا وتهى خو مم برده سه ر و نه ركم لهسه ر به نده كانم سو ك كرد، نهى محمد نه وانه پينج نويژه له هه موو شه و و رپوژيكد ا و هه موو

(۳۵۳) أخرجه: البخاري في (الصحیح) (۲۸۸۷).

(۳۵۴) أخرجه: أحمد (۱۶۱/۳) وإسناده صحيح على شرطهما: الشيخ الألباني (صحيح الإسراء والمعراج) (ص: ۴۹).

(۳۵۵) أخرجه: البخاري في (الصحیح) (۷۵۱۷).

نوویژیک دمیہ و ئه وه په نجا نوپژ دهکات (لا یبدل القول لَدَیَّ) (۳۵۶)، وَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ یَعْمَلْهَا کُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ، فَإِنْ عَمِلَهَا کُتِبَتْ لَهُ عَشْرًا، وَمَنْ هَمَّ بِسِئْرَةٍ فَلَمْ یَعْمَلْهَا لَمْ تُکْتَبْ شیئًا، فَإِنْ عَمِلَهَا کُتِبَتْ سِئْرَةٌ وَاحِدَةً) (۳۵۷) فهرمووی: وته لای من ناگورپیت و هر که سیک نیازی کردنی چاکه یه کی هه بیت و نه یکات چاکه یه کی بو دنوسریت، گهر نه نجامی بدات ده چاکه ی بو دنوسریت، و هر که سیک نیازی تاوانیکی هه بیت و نه یکات هیچی له سهر نانوسریت، و گهر نه نجامی بدات نهوا یه ک تاوانی له سهر دنوسریت، وه دوایی خوی گه وره فهرمووی: (قَالَ: فَاهْبِطْ بِاسْمِ اللّٰهِ) (۳۵۸) واته: دابهزه به ناوی خواوه.

ئیبنو کثیر ؓ ده فهرمویت: (پاشان دابهزی بو بیت المقدس و پیغمبرانیس ؓ دابهزین له گه لیدا و کاتی نوپژ هات و (پئ ده چیت نوپژی به یانی ئه و رۆژه بوو بیت) پیغمبر ؓ پیش کهوت و پیش نوپژی بو کردن.....) (۳۵۹)

سه بارمت به پیش نوپژی کردنی پیغمبر ؓ بو ئه و پیغمبره به پیرانه ؓ ئه بو هوهرمیره ؓ ده فهرمویت: پیغمبر ؓ فهرمووی: ((وقَدْ رَأَيْتُنِي فِي جَمَاعَةٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، إِذَا مَوْسَى قَائِمٌ يُصَلِّي، إِذَا رَجُلٌ صَرَبٌ، جَعْدٌ)) (۳۶۰). واته: ئه تبینیم له ناو کومه ئیک پیغمبراندا بووم و موسا له نیوانیاندا بوو بهرچاوم کهوت نوپژی ده کرد به پیوه پیاویکی چوار شانهای به خووه بوو، له ریوایه تیکی تردا [آدم طوال] (۳۶۱) واته: بالابهرز بوو [رَجُلُ الرَّأْسِ] واته: بیست سپیه کی هزلولی قژ داهینراو بوو (كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ سَنُوَّةٍ، وَإِذَا عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَائِمٌ يُصَلِّي...)) (۳۶۲) واته: دمتوت یه کیکه له پیاوانی شنوهای عومانه وه عیسای کوری مهریه مم بهرچا و کهوت به پیوه نوپژی ده کرد له ریوایه تیکی تردا [حَدِيدَ الْبَصْرِ] (۳۶۳) واته: پیاویکی چاو تیژ بوو.

(۳۵۶) أخرجه: مسلم في (الصحيح) (۴۱۴).

(۳۵۷) أخرجه: مسلم في (الصحيح) (۴۱۴).

(۳۵۸) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۷۵۱۷).

(۳۵۹) انظر: تفسير القرآن العظيم (۴۹۱/۳).

(۳۶۰) أخرجه: مسلم (۴۲۹).

(۳۶۱) أخرجه: مسلم (۴۱۸).

(۳۶۲) أخرجه: مسلم (۴۲۳).

(۳۶۳) أخرجه: أحمد (۳۵۴۶) وصح إسناده كل من: أحمد شاکر وشعيب الأرنؤوط، وحسنه الشيخ الالباني في (الاسراء والمعراج) (ص: ۷۶).

له رېوايه تيكي تردا: [مَرْبُوعَ الْخَلْقِ إِلَى الْحُمْرَةِ وَالْبَيَاضِ، سَبَطَ الرَّأْسِ] (٣٦٤) واته: چوار شانديه كي سوروبسي قز خاو بوو، له رېوايه تيكي تردا: [كأنه خرج من دېماس] أَقْرَبُ النَّاسِ بِهِ شَبَهَا عُرْوَةَ بِنِ مَسْعُودِ النَّقْفِيِّ، وَإِذَا إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَائِمٌ يُصَلِّي، أَشَبَّهُ النَّاسِ بِهِ صَاحِبُكُمْ، يَعْنِي نَفْسَهُ، فَحَانَتِ الصَّلَاةُ فَأَمَمْتُهُمْ، فَلَمَّا فَرَعْتُ مِنَ الصَّلَاةِ قَالَ قَائِلٌ: يَا مُحَمَّدُ، هَذَا مَالِكٌ صَاحِبُ النَّارِ، فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَالْتَفَتُ إِلَيْهِ، فَبَدَأَنِي بِالسَّلَامِ (٣٦٥). واته: دهتوت له حه مام هاتوته دهر و نزيكترين كهس كه لهو بجيت عوروهي كوري مهسعودي سهفه فييه، وه ئيبراهيم بيني به پيوه نويزي دهگرد، نزيكترين كهس به نهو هاوه له كهي خوتانه (واته: يَبْغِهِ مَبْهَرِي ﷺ كاتي نويز هات پيش نويزيم بو كردن كه نويزه كه ته واو بوو يه كي پي و تم: نهوه ماليكي دهرگاواني دوزه خه سهلامي لي بكه؟ كه ناوړم دايه وه نهو له پيش مندا سهلامي لي كردم. له رېوايه تيكي تردا دهفهرمويت: (ثُمَّ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَأَمَمْتُهُمْ، ثُمَّ انْصَرَفْنَا فَأَقْبَلْنَا) (٣٦٦). واته: پاشان قامهت كرا و پيش نويزيم بو كردن و لهوي هاتينه دهره وه و گهراينه وه.

له ئيينو عه باسه وه ﷺ دهفهرمويت: (أَسْرِي بِالنَّبِيِّ ﷺ إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ ... وَرَأَى الدَّجَالَ فِي صُورَتِهِ رُؤْيَا عَيْنٍ لَيْسَ بِرُؤْيَا مَنْامٍ ، وَعِيسَى وَمُوسَى وَإِبْرَاهِيمَ ، فَسُئِلَ النَّبِيُّ ﷺ عَنِ الدَّجَالِ ، فَقَالَ: رَأَيْتُهُ فَيَلْمَانِيًا أَقْمَرَ هَجَانًا ، إِخْدَى سَوَادٍ فِي نُورٍ قَائِمَةٌ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ ، كَأَنَّ شَعْرَ رَأْسِهِ أَغْصَانُ شَجَرَةٍ) (٣٦٧) واته: شهورهوي كرا به يَبْغِهِ مَبْهَرِي ﷺ بو بيت المقدس و لهوي ده جالي بيني له شيوه خويدا و به چاوي خوي بي نهوهي خه وتبيت، عيسا و موسا و ئيبراهيميشي بيني و پرسيار كرا له يَبْغِهِ مَبْهَرِي ﷺ دهربارهي دهجال؟ فهرمووي: بياويكي به خوي چوار شانهي زور سپي كه له بوو يه كي له چاوه كاني زهق و دهر بوقيو

(٣٦٤) أخرجه: مسلم (٤١٨).

(٣٦٥) أخرجه: مسلم (٤٢٣).

(٣٦٦) أخرجه: ابن عساکر في (تهذيب تاريخ دمشق) (٢٨٦/١)، وقال الذهبي في (سير أعلام النبلاء) (١٨٢/١) وفي (تاريخ الإسلام) (٢٦٩/١): حديث حسن غريب.

(٣٦٧) أخرجه: أحمد في (المسند) (٣٧٤/١) رقم (٣٥٤٦) وصححه الشيخان أحمد شاکر وشعيب الأرنؤوط والنسائي في (التفسير) (٣٠٣) وقال محققه إسناده حسن صحيح، وأبو يعلى (٢٧٢٠)، والطبري في (تهذيب الآثار) (٤٠٨/١) وقال الحافظ ابن كثير (٤٨٠/٣) إسناده صحيح. وأما حديث مذاكرة الأنبياء حول الدجال ورد أمرهم إلى عيسى ثم بيان كيفية قتله وذلك كله في ليلة الإسراء فهذا حديث ضعيف: أخرجه: أحمد في (المسند) (٣٧٥/١)، وابن ماجه (٤٠٨١)، وابن أبي شيبه (١٥٨/١٥)، والطبري في (التفسير) (٩١/١٧)، والحاكم في (المستدرک) (٤٨٨/٤) ووافقه الذهبي، وابو عمر والداني في (السنن الواردة في الفتن) (٥٢٩) وضعفه محققه، وضعفه أيضاً الشيخ الألباني في ضعيف سنن ابن ماجه.

بوو وهك نهستیرهیهکی پرشنگذار وابوو، وه مووهکانی قزى وهك په لهکانی درهخت وابوو. بهلام نهو فهرموودمیهی که لهو شهوودا پیغمبر ﷺ لهگهال پیغمبر عیساو موسادا ﷺ کهوتوونهته باسکردنی دهجال و چوئییتی هاتنی و کوشتنی لهلایهن پیغمبر عیساوه که چوون دادهبهزیت و دمیکوژیت نهو ریوایهته (ضعیف)ه^(۳۶۸).

ئینجا پیغمبر ﷺ دهفهرمویت: (..... ثم انصرف بي فمررنا بعيرٍ لقریش بمكانٍ كذا وكذا قد ضلوا بعيراً لهم قد جمعه فلانٌ فسلمت عليهم فقال بعضهم هذا صوت محمدٍ. ثم أتيت أصحابي قبل الصبح بمكة..)^(۳۶۹). واته: پاشان گهپامهوه وتیپهپیم بهلای کاروانیکی قورمیشدا له فلان و فلان شویندا بوون وشتریکیان لی ون بوو بوو وهفلانه کهس گرتبوویهوه بویان و منیش سهلامم لی کردن و ههندیکیان وتیان: نهوه دهنگی محمده، ئینجا گهپامهوه بولای هاوهلهکانم پیش بهرهبهیان له شاری مهککه.

گهپانهوهی پیغمبر ﷺ له ئیسرا و میعراج

دوای گهپانهوهی پیغمبر ﷺ لهسهفهره شکودارهکهی لای خوای گهوره و میهرهبان، نهوهموو نیشانه گهورهکانی دمهسلاتی خوای گهورهی بینی، لهگهال بیبینی ئاسمانهکان و فریشتهکانی خوای گهوره و جبریل...، پیغمبر ﷺ باش دهیزانی که بگهپتیهوه لای کافرهکانی قورمیش نهوان دمهقاله دهکهن و باومری پیناهینن و به درۆشی دهخهنهوه، بویه پیغمبر ﷺ لهو بهرهبهیانهدا که گهپامهوه به کزۆلهیی و دوور له خهلکی دانیشتبوو.

ئیبینو عهباس ﷺ دهیگپرتیهوه که پیغمبر ﷺ دهفهرمویت: ((لَمَّا كَانَ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي، وَأَصْبَحْتُ بِمَكَّةَ، فَطَعْتُ بِأَمْرِي، وَعَرَفْتُ أَنَّ النَّاسَ مُكْذِبِي...)) واته: (کاتی خوای گهوره شهورهوی پی کردم و گهپامهوه و بهیانیم بهسهدا هات لهمهککه زور دهرسام لهم کارهه و دهمزانی که خهلکی به درۆم دهخهنهوه، ئیبینو عهباس ﷺ دهفهرمویت: پیغمبر ﷺ دوور له خهلکان دانیشتبوو به غهم و پهژارهوه، و دوزمنی خوا

(۳۶۸) أخرجه: أحمد (۳۷۵/۱)، وابن ماجه(۴۰۸۱)، وابن أبي شيبة (۱۵۸/۱۵)، والطبري في (التفسير) (۹۱/۱۷)، والحاكم (۴/۴۸۸) و صححه ووافقه الذهبي، وأبو عمر الداني في (السنن الواردة في الفتن) (۵۲۹) وضعفه محققه، وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف سنن ابن ماجه) (۸۰۰).

(۳۶۹) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (۷۱۴۲)، والبزار(۳۵/۱)، والبيهقي في (الدلائل) (۳۵۵/۲) وقال إسناده صحيح.

ئەبو جەھل بەلایدا تیبەری و ہاتە لای پیغمبەر ﷺ وەکو گائتە پئ کردنیك بە پیغمبەری ﷺ وت: چیبە ہیج بوو؟ پیغمبەر ﷺ فەرمووی: بەئئ ئەم شەو شەورەویم پئ کراوە، وتی: بۇ کوئ؟ فەرمووی: بۇ (بیت المقدس)، وتی: ھەر ئەم شەو چویتە ئەوئ و گەراپتەوہ؟ پیغمبەر ﷺ فەرمووی: بەئئ، ئیبنو عباس ؓ دەفەر مویت: ئەبو جەھل پئ باش نەبوو، کە پیغمبەر ﷺ بەدرؤ بخاتەوہ نەوہک گواہ پیغمبەر ﷺ قسەکە ی بگۆریت کائئ کە خزمانی لئئ کۆببنەوہ و بەوانی رانەگە یەنیت، لەبەر ئەوہ بە پیغمبەری ﷺ وت: ئایا ئەوہ ی بۇ منت گێراپەوہ بۇ خزمانتی دەگێریتەوہ ئەگەر کوئان کەمەوہ؟

پیغمبەر ﷺ فەرمووی: بەئئ، ئەبو جەھل ھاواری کرد: ھۆ کووانی کەعبی کوپی لوئە ی وەرن بۇ ئیرە، ھەموو کۆر و کۆمەئی جوار دەوری کەعبە و شوینە گرنەگەکان ھەموو چۆل بوون و ھەموویان ھاتن بۆلای ئەبو جەھل و کۆببنەوہ و دوا ی ئەوہ ئەبو جەھل بە پیغمبەری ﷺ وت: ئەوہ ی بۇ منت گێراپەوہ بۇ ئەوانیشی بگێرەرەوہ، پیغمبەر ﷺ بەوانی فەرموو: ((من ئەمشەو شەورەویم پئ کراوە))، وتیان: بۇ کوئ؟ فەرمووی: بۇ (بیت المقدس)، وتیان: ھەر ئەم شەو لەناوماندا رۆیشیتیت و بەیانییەکە ی گەراپتەوہ ناومان؟ پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((بەئئ)).

ئینجا ببیاوەرپان ھەندیك دەستیان کرد بە چەپلە لیدان و ھەندیکیشیان دەستیاندا بەسەریاندا (گواہە وتیان: ئەم درۆیە چەند گەورمە بەلایانەوہ)، ئینجا پیاوہ ناودارەکانیان وتیان: باشە ئەتوانی تۆ باسی شیوہی مزگەوتەکەمان بۇ بکەیت؟ چونکە ھەندیك لە ببیاوەرپان کە لەو ی بوون سەفەریان کردبوو بۇ ئەو ولاتە و مزگەوتەکەیان واتە: (بیت المقدس) یان بەرچاوکەوتبوو، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((فَذَهَبْتُ أَنْعَتُ، فَمَا زِلْتُ أَنْعَتُ حَتَّى التَّبَسَ عَلَيَّ بَعْضُ النَّعْتِ ..)) واتە: ئینجا کەوتمە وەصف کردنی مزگەوتەکە بۆیان، بەردەوام بووم ئەوندەم وەصف کرد ھەتا ھەندی وەصفم لئ تیک چوو، خوا ی گەورە مزگەوتەکە ی وەک شیوہی خۆی ھینایە بەردەم تا لەو بەری خانووہکە ی عەقیلەوہ لە پیش چاوم بوو وە سەیرم دەکرد و وەصفم دەکرد بۆیان، پاشان ئەوان وتیان: بەراستی وەصف کردنەکە ی تەواو بوو پیکای... (۳۷۰).

(۳۷۰) أخرجه: أحمد (المسند) (۳۰۹/۱) (۲۸۱۹) وقال محققه الارناؤوط: إسنادة صحيح على شرط الشيخين، وأخرجه ايضا برقم (۲۸۲۰) وقال الشيخ أحمد شاکر: إسنادة صحيح، والبزار (۵۶)، وابن أبي شيبه (۴۶۱/۱۱)، والنسائي في (التفسير) (۳۰۵) وقال محققه إسناده صحيح، والطبراني في (الکبير) (۱۲۷۸۲)، والبيهقي في (الدلائل) (۳۶۴/۲) وقال محققه:

له ریوایه تیکی تر دای پیغمبهر ﷺ به موشریکه کانی فهرموو: (نیشانه ی راستی و ته کانه مئومیه من تپهریم به لای کاروانیکی ئیوه دای له فلان جیگه و وشتریکیان لئ ون بوو بوو، وه فلانه کس گرتبوویه وه بۆیان، وه ئهوان ئیستا له رێ رۆیشتنه که یاندا گه یشتوونه ته فلان جیگه، و له فلان جیگه لایان داوه و له رۆژی ئه ونده و ئه ونده دای ده گه پرنه وه، وشتریکی سپی که کۆپانیکی رشی به سهر پشته ومیه له گه ل دوو مهشکه ی رهشدا له پیش کاروانه که وه ده گه پرنه وه لاتان بۆ ناو شاری مهککه له فلان رۆژ و فلان رۆژدا.

شه دادی کورپی ئه وس ﷺ ده فهرمویت: کاتی ئه و رۆژه هات که پیغمبهر ﷺ دیاری کردبوو بۆ گه رانه وه ی قافلکه که خه لکی له سهر بان و شوینه گشتیه کان ته ماشایان ده کرد تا نزیکى نیوه رۆ کاروانه که له دووره وه دیار بوو که گه راپه وه یه که م وشتریش له پیشیانه وه ئه و وشتره بوو که پیغمبهر ﷺ وه صفیدا بوو) (۳۷۱) ئالیردها وه ک تافیکردنه ومیه کی خوایی بۆ موسولمانه کان وه له ناویاندا هاوه لئ به ریز ئه بوبه کر ﷺ که یه که م کس بوو پیغمبهری ﷺ به راست خسته وه، به لام به بیستنی ئه م هه وائه هه ندئ له موسولمانه باوه ر لاوازه کان باشگه ز بوونه وه له ئاینی ئیسلام).

عائیشه ﷺ ده فهرمویت: (شه وره وى کرا به پیغمبهر ﷺ بۆ مزگه وتی ئه قضا که رۆژ بووه وه بۆ خه لکی گێرپه وه که چی هه ندئ له وانه ی که باوه رپیان به پیغمبهر ﷺ هینا بوو وه به راستیان زانیبوو، باشگه ز بوونه وه و کافر بوون و چوون بۆ لای ئه بوبه کر و پیمان وت: نابینی هاوه له که ت وا راده گه یه نیت که ئه مشه و شه وره وى پێکراوه بۆ (بیت المقدس)، ئه بوبه کر فهرمووی: وای فهرمووه؟ وتیان: به لئ، وتی: ئه گه ر وای فهرموو بیت راست ده کات، وتیان: چۆن تۆ به راستی ده خه یته وه که به یه ک شه و چوبیته ئه وئ و گه راپیته وه پیش ئه وه ی به یانی به سهر دای هاتییت؟ وتی: من له وه دوورتریش به راستی ده خه مه وه که هه وائی ئاسمانی بۆ دیت له به ره به یانی کدا یان له ئیواریه کدا، ده فهرمویت: هه ر له و رۆژه وه ئه بوبه کر نازناوی (الصدیق) ی لێنرا) (۳۷۲).

رواة أحمد و ابو نعیم بسند صحیح، وقال الهیثمی (المجمع) (۶۵/۱): ورجال أحمد رجال الصحیح، وقال السیوطی فی (الدر المنثور) (۱۵۵/۴): إسنادة صحیح، وقال الشیخ مقبل بن هادی الوادعی رحمة الله فی (الصحیح المسند مما لیس فی الصحیحین) (۱۸۶): حدیث صحیح علی شرط الشیخین.

(۳۷۱) أخرجه: الطبرانی فی (الکبیر) (۱۷۱۴۲)، والبیهقی فی (الدلائل) (۳۵۵/۲) وقال: إسناده صحیح.

(۳۷۲) أخرجه: الحاکم (۶۲/۲) وصححه ووافقه الذهبی، والبیهقی فی (الدلائل) (۳۶۰، ۳۶۱/۲)، والنسائی فی (الکبری)

له گه لَ ئه و هه مو و هه صفه ی که پَيَغْمَبِير ﷺ کردی سه باره ت به مزگه و ته که ی ئه قصا و وه صف کردنی کاروانه که یان که هه مو و ئه وانه نیشانه ی راستگویی پَيَغْمَبِير ﷺ دمرده خه ن که نیراوه له لایه ن خوا ی گه وره وه، به لام له گه لَ ئه وه شدا ئه وه تاقیکردنه وه په کی سه خت بوو بۆ هه ندئ له باوهر لاوازه کان و که م هوشه ئه و موسولمانه که تازه موسولمان بوو بوون، تینه گه یشتبوون له پَيَغْمَبِير په تیه تی پَيَغْمَبِير خُوا ﷺ.

ئیبنو عباس ؓ دمفهرمویت: (هه رچه نده پَيَغْمَبِير ﷺ باسی شه وره ی بۆ کردن بۆ (بیت المقدس) و کاروانه که ی بۆ روون کردنه وه، به لام هه ندئ له خه لکی وتیان: هه رگیز ئیمه محمد به راست نازانین له م وتانه دا و باشگه ز بوونه وه و کافر بوون و خوا له گه ردنی دان له گه لَ ئه بو جه هلا(۳۷۳).

ئهو شتانه ی که پَيَغْمَبِير خُوا ﷺ له شه وره و په که یدا بینی

په که م: خوا ی گه وره ی بینی به دل

ئیبنو عباس ؓ دمفهرمویت: (قَدْ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ رَبَّهُ) (۳۷۴) واته: پَيَغْمَبِير ﷺ خوا ی گه وره ی بینی به لام راستتر وایه که به دل بووه وه کو ئیبنو عباس ؓ دیسان دمفهرمویت: (رَأَاهُ بِقَلْبِهِ) (۳۷۵) واته: پَيَغْمَبِير ﷺ له و شه وه دا خوا ی خوی بینی به دل، وه ئه بو زهریش ؓ دمفهرمویت: (رَأَى النَّبِيَّ ﷺ رَبَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى بِقَلْبِهِ وَ لَمْ يَرَهُ بِبَصَرِهِ) (۳۷۶) واته: پَيَغْمَبِير ﷺ خوا ی خوی بینی به دلی نه ک به چاوی.

(۱۱۲۸۳)، (الأجری الشریعة) (۱۰۳۰) وقال محققه: أخرجه: الحاكم والبيهقي بإسناد صحيح) وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۳۰۶).

(۳۷۳) أخرجه: أحمد (۳۷۴/۱) (۳۵۶۶) وقال الشيخ أحمد شاكر و شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن صحيح، وابو يعلى (۲۷۲۰)، والنسائي في (التفسير) (۳۰۳) وقال محققه: إسناده حسن صحيح، والطبري في (تهذيب الآثار) (۱۷)، واللالكائي (۱۴۳۰)، وقال الحافظ ابن كثير في (تفسير القرآن العظيم) (۱۵۰/۱): إسناده صحيح، وقال الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۱۴۶): إسناده حسن.

(۳۷۴) أخرجه: الترمذي (السنن) (۳۲۷۸)، والطبراني في (الكبير) (۱۰۷۲۸)، والحاكم (المستدرک) (۴۶۹/۲)، وابن حبان (۵۷)، وقال محققه: إسناده حسن، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۱۴).

(۳۷۵) أخرجه: مسلم (الصحيح) (۴۳۵)، والترمذي (السنن) (۳۲۷۹)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۱۵).

(۳۷۶) أخرجه: النسائي في (التفسير) (۵۵۶) وقال محققه: صحيح.

به لام پیغمبر ﷺ خوی خوی بینیوه له خهودا له جوانترین شیوهدا، موعاذی کوری جه بهل ﷺ دهمرموویت: (به یانیه کیان پیغمبر ﷺ دواکهوت و نه هات پیش نویژیمان بو بکات تا زور دوا کهوتین و وهخت بوو رپوژ هه لبیت، پاشان به په له هات، و قامهت کرا و پیش نویژی بوو کردین و به په له نویژه کهی بوو ته واو کردین، که سه لامان دایه وه هه ستا و فہرمووی: (علی مَافُکم، کما أنتم) واته: له جیگای خوتان بمیننه وه تا بوتان بگپرمه وه نینجا فہرمووی: ((أما إني سأحدثُکم ما حبسني عنکم الغدَاةَ أَني قمتُ من اللیلِ فتوضأتُ فصلیتُ ما قُدِّرَ لي فنعستُ في صلاتي فاستثقلتُ فإذا أنا برئي تبارک وتعالیٰ في أحسنِ صورةٍ (۳۷۷) وفي رواية (رأيتُ ربي عزَّوجلَّ) فقال: يا محمدُ. قلتُ: ربُّ لبيك. قال: فيم يختصمُ المَلأُ الأعلى...)) (۳۷۸) واته: نیستا بوتان ده گپرمه وه چی وای لیکردم که دوا بکهوم، نه مشه و من شه و نویژم کرد نه وه مندهی له توانامدا بوو تا وه نهوز بر دمییه وه و خهوم لیکهوت و پهرومردگارم بینی (تَبَارَكَ وَ تَعَالَى) له جوانترین شیوهدا) وه (فہرموی: ئه ی محمد، وتم: پهرومردگارم (لبيك). فہرمووی: کومه ئی هه ره سهروو (المَلأُ الأعلى) له جیدا دهمه قالیان ده بیت....).

دووهم: کومه ئیکی بینی که لیو و زمانیان لی ده کرایه وه

ئهنه س ﷺ ده گپریته وه که پیغمبر ﷺ فہرموویه تی: (رأيتُ ليلةَ أُسري بي رجلاً تُقرضُ شفاهُهم بمقاريضٍ من نارٍ، فقلتُ: من هؤلاءِ يا جبريلُ؟ فقال: الخُطباءُ من أُمَّتِكَ، يأمرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ و ينسونَ أنفُسَهم، و هم يتلونَ الكتابَ، أفلا يعقلونَ) (۳۷۹) واته: لهو شه وهی که

(۳۷۷) أخرجه: أحمد في (المسند) (۳۶۸/۱)، (۲۴۲/۵)، والترمذي (۳۲۳۵)، وقال حسن صحيح، سألت محمد بن إسماعيل فقال صحيح، الدارمي (۲۰۷۳)، والحاكم في (المستدرک) (۵۲۱/۱)، والطبراني في (معجم الكبير) (۹۱/۲۰)، وابن أبي عاصم في (السنة) (۴۶۹)، وأبو يعلى (۲۶۰۸)، وابن خزيمة (۳۱۹) عبد بن حميد (۶۸۲)، وقال ابن كثير في (التفسير) (۲۲/۶) رواه أحمد إسناده على شرط الصحيح، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن الترمذي) (۲۵۸۱، ۲۵۸۲، ۲۵۸۰)، (صحيح الجامع) (۳۴۶۶) (۵۹)، (صحيح الترغيب) (۴۰۵)، (الإرواء) (۶۸۴) وقال الشيخان عبد القادر وشعيب الأرنؤوط في تحقيقهما ل(زاد المعاد) (۳۷/۳): حديث صحيح.

(۳۷۸) أخرجه: ابن أبي عاصم في (السنة) (۴۳۳) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۳۴۶۶).

(۳۷۹) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۰۸/۳) وقال محققه: حديث صحيح ابن أبي شيبة (۳۰۸/۱۴)، وأبو نعيم في (الحلية) (۱۷۲/۸)، وأبو يعلى (۳۹۹۲، ۴۰۶۹، ۴۱۶۰)، والبزار (۳۳۲۲، ۳۳۲۱)، والبيهقي في (شعب الإيمان) (۴۹۶۶، ۱۷۷۳، ۴۹۶۵)، وابن حبان (۵۳)، وقال محققه: حديث صحيح متابعاته، وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۹۱)، (صحيح الجامع) (۱۲۹)، (صحيح الترغيب) (۱۲۱)، وصححه الشيخ مقبل بن هادي الوادعي في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۸۴).

شهوړه ویم پې ګرا تپه پریم به لای پیاوانیکدا بینیم لیویان به مه قهستی ناګرین پارچه ګوشتی لې دهکرایه وه، وتم: نه وانه کین نهی جبریل؟ فهرمووی: نه مانه وتار بیژه کانی نومه تی تون فهرمان به خه لکی دهکن به چاکه، به لام خوین له بیر دهکن و نایه ته کانی خوا ده خویننه وه و نه قلیان پې ناشکیت...

له ریوایه تیکي تردا دمفه رمویت: (بینیم زمانیان پارچه پارچه ګوشتی لې دهکرایه وه به مه قهستی ناګرین یان ئاسنین)^(۳۸۰)، له ریوایه تیکي تردا دمفه رمویت: (أَتَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي عَلَى رِجَالٍ تُقْرَضُ شِفَاهُهُمْ بِمَقَارِيضَ مِنْ نَارٍ قُلْتُ مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيْلُ قَالَ هَؤُلَاءِ خُطْبَاءُ أُمَّتِكَ)^(۳۸۱) واته: لهو شهوهی که شهوړه ویم پې ګرا گه شستینه ئاسمانی دونیا بینیم پیاوانیک زمان و لیویان دمبرا به چهند مه قهستی ناګرین، وتم: نه وانه کین نهی جبریل؟ وتی: نه وانه وتار بیژه کانی نومه تی تون.

سې همم: ههروهه پيغهمبر ﷺ سزای غه یبهت کارانی نومه ته که ی بیني:

له نه نه سی کوری مالیکه وه ﷺ دمفه رمویت: پیغهمبر ﷺ دمفه رمویت: (مَا عَرَجَ بِي مَرْرًا بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نَحَاسٍ، يَخْمُشُونَ وَجُوهَهُمْ وَصُدْرَهُمْ، فَقُلْتُ : مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيْلُ؟ قَالَ : هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لَحْمَ النَّاسِ، وَ يَقَعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ)^(۳۸۲) واته: کاتې بهرز کرامه وه تپه پریم به لای که سانیکدا که نینوکی مسیان هه بوو دم و جاو و سنگی خوینانیا پې دمړنیه وه (واته: خه لئانی خوینانیا دهکرد) وتم نه وانه کین نهی جبریل؟ وتی: نه وانه که سانیکن ګوشتی خه لکی دهخون و نامووسیان له که دار دهکن.

چوارهم: پیغهمبر ﷺ تپه پری به لای بوئیکی خویدا که بوئی قر داهینره که ی کچی فیرعه ون بوو:

له ئیبو عه باسه وه ﷺ ده گپ رته وه: (پیغهمبر ﷺ دمفه رمویت: نه و شهوهی

(۳۸۰) أخرجه: ابو يعلى (۴۰۶۹)، وقال محقق مجمع الزوائد (۱۲۱۸۱): إسناده صحيح.

(۳۸۱) أخرجه: ابو يعلى (۴۱۶۰)، والبيهقي في (الشعب الإيمان) (۴۹۶۵)، وصححه الشيخ مقبل بن هادي الوادعي في (الصحيح المسند...) (۸۴).

(۳۸۲) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۲۴/۳)، وإبي داود (السنن) (۴۸۷۸)، والبيهقي (الشعب الإيمان) (۶۷۱۶)، وقال الحافظ العراقي في (الإحياء) (۱۳۹/۳): صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۵۳۲)، (صحيح أبي داود) (۴۰۸۲)، (فقه السيرة) (۱۴۴)، وصح إسناده الشيخ الأرنؤوط في (رياض الصالحين) (۵۷۴)، والشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۱۳۱).

شہورہویم پیکرا تیایدا بونیکی خوش بہروومدا ہات و وتم: ئەی جبریل ئەو بۆنہ خوشہ جییہ؟ وتی: ئەوہ بۆنی قز داھینەرہکەہی کچہکەہی فیرعەونہ و مندالہکانیہتی، وتم: چۆن بوو حالیان؟ وتی: رۆژیکیان قزی کچہکەہی فیرعەونی دادەھینا شانہکەہی لەدەستکەوتە خوارەوہ وتی: (بِسْمِ اللّٰهِ) کچہکەہی فیرعەون وتی: مەبەستت لە باوکمە؟ وتی: نەخیر بہروردگاری من و باوکت (اللہ) یە، وتی: بۆی دەگێر مەوہ؟ وتی: بۆی بگێر مەوہ، ئەویش بۆی گێرایەوہ و فیرعەون بانگی کرد و وتی: فلانہ ئافرمت هیچ خوایەکی تەرت ھەیہ جگہ لە من؟ وتی: بەئێ: بہروردگاری من و تۆ (اللہ) یە، فیرعەون فەرمانیدا یەک مەنجەئێ گەورہ پڕ بکەن لە مس و بیکوئینن کە نامادہ بوو مندالہکانی ئافرمتەکەہی بانگ کرد، بۆ ئەوہی دانہ دانہ بیانخاتە ناویہوہ، ئافرمتەکە، وتی: من تەنھا داواکاریہکم ھەیہ لە تۆ؟ فیرعەون وتی: جییہ؟ وتی: ئەوہیہ کە دواى مردنمان ئیسک و پروسکی خۆم و مندالہکانم بکەیتە یەک بەرگ و بمانخەیتە ژێر خۆئ بەیہکەوہ؟ وتی: باشە داواکاریہکەت لەسەر من، پاشان دانہ دانہ مندالہکانی لە پیش چاوی خۆی فری دەدایە ئەو مەنجەئێ گەورہیہی کە مسی تیا بوو، تا سەرہ گەیشتە خۆی و مندالیکى شیرہ خۆرەئ ئینجا دوو دلی پرووی تیکرد، کە خۆی فریادت یان نا لەبەر مندالہکەہی تا خواى گەورہ مندالہکەہی ھینایە زمان و بەدایکی وت: خۆراگر بە تۆ لەسەر حەقیق خۆت بخەرہ ناوی سزای دونیا سوکترہ لە سزای قیامەت ئینجا خۆی و مندالہکەہی فریادیہ ناوی....^(۳۸۳).

پینجەم: پیغمبەر ﷺ بەلای گۆرہکەہی پیغمبەر موسادا ﷺ تپہری کە نوێژی دەکرد:

پیغمبەر ﷺ دەفەر مویت: (مَرَرْتُ بِمُوسَى لَيْلَةَ أُسْرِي بِي وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي قَبْرِهِ عِنْدَ الْكُتَيْبِ الْأَحْمَرِ....)^(۳۸۴) واتە: لەو شەوہی کە شەورہویم پیکرا رۆیشتم بەلای موسادا ﷺ لە نزیک تەبۆکە سوورەکە موسا ﷺ بە پێوہ لە گۆرہکەیدا نوێژی دەکرد.

(۳۸۳) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۳۰/۱) (۲۸۲۴، ۲۸۲۱) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده حسن، والطبراني في (الكبير) (۱۲۲۸۰)، والبخاري (۵۴) كشف، وأبو يعلى (۲۵۱۷)، والحاكم (المستدرک) (۴۹۶/۲)، وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۲۹۰۴)، وقال محققه: إسناده قوي، وقال الحافظ ابن كثير في (التفسير) (۴۸۰/۳): إسناده لأبأس به، وقال الذهبي في (سير إلام النبلاء) (۱۸۴/۱): حديث حسن، وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الجامع الصغير) (۴۷۷۲)، (السلسلة الضعيفة) (۸۸۰)، فأوردته للأعتبار و العلم فقط.

(۳۸۴) أخرجه: مسلم (۶۱۰۷، ۶۱۰۸)، والنسائي (السنن) (۲۴/۳)، وأحمد (المسند) (۱۴۸/۳)، وابن حبان (۵۰) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم وابن أبي شيبة (۳۰۷/۱۴)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن النسائي) (۲۱۵/۳)، (السلسلة الصحيحة) (۲۶۲۷).

شه شه م: فریشته کان پیغمبریان ﷺ ناگادار کرده وه که (که له شاخ به کار بهینیت:

له ئینو مه سعود ﷺ ده گپرته وه که پیغمبر ﷺ ده فهر مویت: (ما مررت لیلۀ أُسْرِي بِي بَمَلٍّ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا كُلُّهُمْ يَقُولُ لِي عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدٌ بِالْحِجَامَةِ...)^(۳۸۵) واته: له وه وه دا که شه وه ویم پی کرا به لای هر پۆلئ له پۆله کانی فریشته دا ده رۆیشتم بیان ده وتم: ئە ی محمد که له شاخ بگره، وه له ریوایه تیکی تر دا (ما مررت لیلۀ أُسْرِي بِي بَمَلٍّ إِلَّا قَالُوا: يَا مُحَمَّدُ، مَرُّ أُمَّتِكَ بِالْحِجَامَةِ)^(۳۸۶). واته: له وه وه ی که شه وه ویم پی کرا، به لای هر کۆمه لئ له کۆمه له کانی فریشته دا ده رۆیشتم بیان ده وتم: ئە ی محمد فهر مان بکه به ئومه ته که ت که له شاخ بگرن و به کاری بهین.

هه وتم: پیغمبر ﷺ ئالیه کی گه وه ی بهر چا وکه وت که بهرز کرایه وه و له شام دا کوترا:

له عه بدوللا کورپی هه وه وه ﷺ ده گپرته وه پیغمبر ﷺ فهر موویه تی: (رَأَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي عَمودًا أبيضَ كأنه لؤلؤةٌ تحمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ . قلتُ ما تحمِلون ؟ فقالوا : عمودَ الكتابِ أمرنا أن نضعَه بالشَّامِ...)^(۳۸۷). واته: له وه وه دا که شه وه ویم پی کرا کۆله که یه کی سپیم بینی وه ک مرواری فریشته هه ئیان گرتبوو وتم: ئە وه جییه؟ وتیان: ئە وه عه موودی کتیبه فهر مانمان پی کرا وه له شام دا بیبئین و جیگیری بکهین.

له ریوایه تیکی تر دا: (بينا أنا نائمٌ رأيتُ عمودَ الكتابِ احْتَمَلَ من تحتِ رأسي ؛ فظننتُ أنه مذهبٌ به ، فاتبعته بصري ، فعمدَ به إلى الشامِ ، ألا وإنَّ الإيمانَ حينَ تقَعُ الفتَنُ بالشَّامِ)^(۳۸۸).

(۳۸۵) أخرجه: أحمد (۳۵۴/۱)، وابن أبي شيبة (۴۴۲/۷)، والترمذي (۲۰۵۳)، وابن ماجه (۳۴۴۷)، والطيالسي (۲۶۶۶)، والحاكم (المستدرک) (۲۰۹/۴)، وصححه، وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۲۶۳) و (صحيح ابن ماجه) (۲۸۰۱) و (المشكاة) (۴۵۴۴).

(۳۸۶) أخرجه: ابن ماجه (السنن) (۳۴۷۹)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن ابن ماجه) (۲۸۰۲)، و (صحيح الجامع) (۵۶۷۱).

(۳۸۷) أخرجه: الطبراني في (الكبير)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۶۶۴۴): رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح غير (صالح بن رستم) و هو ثقة، وقال الحافظ في (فتح الباري) (۴۹۸/۱۲): إسناده صحيح.

(۳۸۸) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۹۸/۵) (۲۱۷۳۳) وقال محققه: إسناده صحيح، والطبراني (الشاميين) (۱۱۹۸)، وابن عساكر (۴۹/۱)، والبخاري (۳۳۳۲) والبيهقي (الدلائل) (۴۴۴۷/۶)، وأبو نعيم (الحلية) (۹۸/۶)، قال الهيثمي في (المجمع)

واته: لهو شهوودا کۆلهکهی کتیبم بینی وهك ئالایهك هه لگیرا له ژیر سهری منهوه، وامزانی له سهر زهوی ناهیلریت و دمبهریته سهروهه، چاوم به دوایدا دهروانی ههتا بینیم بردیان به رهو شام، ئاگادارین کاتی که فیتنه ههستی تهنها باوهپ و ئیمان له شام دهبیت.

ئیبنو کثیر رضی اللہ عنہ دمهفرمویت: (هه ره ئه وه به یانییه که پیغمبهر ﷺ گه رایه وه له شهورهویه کهیدا جبریل دابهزی بۆلای له کاتی نزیک نیوه پۆدا و کاتهکانی نوێزی بۆ پروون کرده وه که له کهیدا دهکریت، وچۆن ئه نجام دهریت پاشان فهرمانی کرد به پیغمبهر ﷺ هاوه لانی خۆی کۆبکاته وه، پیغمبهریش ﷺ کۆی کردنه وه و جبریل عليه السلام پيش نوێزی بۆ پیغمبهر ﷺ کرد و ئه ویش پيش نوێزی بۆ هاوه لانی دهکرد^(۳۸۹)، له رپوايه تیکی تردا: (أمني جبريل مرتين [مكة] عند البيت)^(۳۹۰). واته: جبریل عليه السلام دووجار پيش نوێزی بۆ کردم له مهککه لای که عبه.

هه ره له وه کاته وه خوای گه وره پیغمبهری ﷺ فیری نوێز و دهست نوێز و کاتهکانی نوێز کردوه بۆیه دمهفرمویت: (صلوا كما رأيتموني أصلي)^(۳۹۱) واته: نوێز بکهن وهك چۆن ده بینن من نوێز دهکهم.

خۆ ناساندن به هۆزهکانی عه ره ب و داوای په نادان

داوای دزایه تی توندی چه ندين سا له دژ به پیغمبهر ﷺ له لایهن قورهیش و هاو په یمانه گانیه وه، داوای ئه وه هه موو نار هحه تییه ی ها ته رپی پیغمبهر ﷺ ها وه له کانی زۆر به یان ناچار کران که ولاتیان به جی به یلن بۆ دهر وه و به رهو چه به شه بکه ونه ری، له وه کاته دا پیغمبهر ﷺ کۆلنه دمرانه و بی ترس و وره به رزانه ئاینی خوای به رقه رار ده کرد، و به ئاشکرا ده یگه یاند به تایبه تی له وه کاته دا که نوینه ری هۆزهکانی عه ره ب ها تبه وون بۆ چه ج کردن بۆ که عبه.

(۱۶۶۴۰): رواه لحمد والطبراني و رجال أحمد رجال الصحيح، وقال الشيخ مقل بن هادي الوادعي في (الصحيح

المسند) (۱۰۵۶): حديث صحيح.

(۳۸۹) أنظر: (البداية) (۱۱۷/۳).

(۳۹۰) أخرجه: الدار قطني (السنن) (۲۵۸/۱)، برقم (۱۰۰۱، ۱۰۰۳) وقال محققه: إسناده حسن، أخرجه: أحمد (۳۳۳/۱)، و

ابوداود (۳۹۳)، والترمذي (۱۴۹)، والحاكم (۱۹۳، ۱۹۶/۱)، البيهقي (الكبرى) (۳۶۸/۱).

(۳۹۱) أخرجه: البخاري (۶۲۱).

جابر ﷺ دەفەرمووت: (كَانَ رَسُولُ ﷺ يَعْزُضُ نَفْسَهُ عَلَى النَّاسِ فِي الْمَوْسِمِ فَيَقُولُ أَلَا رَجُلٌ يَحْمِلُنِي إِلَى قَوْمِهِ فَإِنَّ قُرَيْشًا قَدْ مَنَعُونِي أَنْ أُبَلِّغَ كَلَامَ رَبِّي) (۳۹۲). واتە: پىغەمبەر ﷺ خۆى نيشانى ھۆزەكانى عەرمب دەدا لە كاتى حەج كردن و پىى دەوتن: ئايا كەسێك ھەيە من ببات بۆ لای خزمان و كەسانى خۆى، چونكە قورمىش رېگرم لى دەكەن لە گەياندى و تەكانى خوا بە خەلكى.

سەبارەت بە چۆنەتى گەياندى بانگەوازی خوا لە لایەن پىغەمبەرەو ھە ﷺ بۆ سەر جەم ھۆزەكانى ئامادە بووى عەرمب لە مەككە وە چۆنەتى ھەئوئىستان وە ھەئوئىستى قورمىش بە تايبەت مامى خۆى ئەبولەھەب ئەم رىوايەتەى خوارەو ھە ئەمەمان بۆ رىوون دەكاتەو ھە:

طارىقى كورپى عەبدوللاى محارىبى ﷺ بۆمان دەگىرپتەو ھە چۆن پىغەمبەر ﷺ گەراو ھەسەر ھۆزەكاندا و چۆن بانگەوازی كردو ھە و چى بە گوى ئەواندا داو ھە دەفەرمووت: (پىغەمبەر ﷺ بىنى لە بازارى (ذى المجاز) جلىكى خەت خەتى سوورى لەبەردا بوو بە ناو رىزى خەلكىدا دەھات و دەچوو وە دەمىفەرموو: ئەى خەلكىنە بلىن (لا إله إلا الله) سەرفراز دەبن، ئەى خەلكىنە خواى گەورە فەرمانتان پى دەكات، كە بىپەرستىن و ھاوئى بۆ بپار نەدەن، دەفەرمووت: بە ناو ئەو بازاردا دەگەرا و خەلكىش لى كۆدەبوونەو ھە و كەسەم نەبىنى وەئامى پىغەمبەر ﷺ بەداتەو ھە، پىغەمبەرىش ﷺ بىدەنگ نەدەبوو ھەر دەى فەرموو: بلىن (لا إله إلا الله) سەرفراز دەبن، بەئام پىاوئىكى پىست سبى خىلى دووپەلكەدار بە دواى كەوتبوو بەھەر شوئىنىكدا دەرپىشت، بەردى تىدەگرت و ھەر دوو پاژنەى قاجى برىندار و خوئىناوى كردبوو، لەدواو ھاواری لى دەكرد و دەموت: ئەى خەلكىنە بەگوى ئەكەن ئەو ھە درۆزنە، ئەو ھە گومرا بوو ھە و لە ئاينى خۆتان و باو باپىرانتان گومراتان دەكات، پىغەمبەرىش ﷺ خۆى لى دوور دەخستەو ھە، ئىمەش بە دوايدا دەرپىشتىن و رامان

(۳۹۲) أخرجه: البخاري في (خلق أفعال العباد) (۴۱)، وابو داود (۴۷۳۴)، والترمذي (۲۹۲۵)، وابن ماجه (۲۰۱)، والحاكم (۶۱۱/۲)، وصححه على شرطهما وواقفه الذهبي، والبيهقي في (الشعب) (۱۶۸)، وصححه الذهبي على شرط البخاري، أنظر (سير إلام النبلاء) (۱۹۲/۱)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۹۶۰)، (صحيح الترمذي) (۲۳۳۵)، (صحيح ابن ماجه) (۱۶۶)، (السلسلة الصحيحة) (۱۹۴۷)، وصححه الشيخ مقبل على شرط البخاري في (الصحيح المسند) (۲۲۴).

دهکرد، وتم: ئەمە کێیە شوینی کهوتوو و وازی لێ ناهینیت و بەردی تێ دەگریت؟ وتیان: ئەو مامەکهیەتی (عبدالعزی واتە: ئەبو لههەب) (۳۹۳).

له ریوایەتێکی تردا: پیاویکی (بەنی کینانە) دەفەرمویت: (پێغەمبەرم ﷺ بینی له ناو خەلکیدا دەهات و دەچوو له بازاری (ذی مجاز) دەیفەرموو: ((یا ایُّها الناس، قُولُوا: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، تَفْلِحُوا))) ئەبو جەهلێش شوینی کهوتوو و خۆی دەپڕژاند و دەیوت: (ئەی خەلکینە ئەمە هەلتان نەخەلەتینیت دەست بگرن بە ئاینی خۆتانەوه، ئەمە دەیهوێت دوورتان خاتەوه له خواکانتان و له (لات و عوزا)، پێغەمبەریش ﷺ ئاوری لێ نەدەدایەوه (۳۹۴).

وه لهو هۆزانی تر که پێغەمبەر ﷺ خۆی پێناساندوون و داوای سەرخستنی لێ کردوون بۆ ئاینی خوا، هۆزی کیندە بوو، ئەبو شیهابی زوهری ﷺ دەفەرمویت: (پێغەمبەر ﷺ چوو له نوێنەرانى هۆزی کیندە له جیگەى دانیشتنى خۆیاندا و لایدایە لای گەورەکهیان که ناوی (ملیح) بوو، پێغەمبەر ﷺ بانگی کرد بۆلای خۆی گەرە، خۆی پێناساندن و داوای لێ کردن که بیگرنه خۆ، بەلام وهلامیان نەدایەوه و نهیان گرتەخۆ... (۳۹۵).

هەر وهها پێغەمبەر ﷺ داوای پەنادانی له (کورانی بەنی شەبیان) کرد: له علی کوری ئەبو طالبهوه ﷺ دەفەرمویت: (کاتێ خۆی گەرە فەرمانی به پێغەمبەر ﷺ کرد که ئاینی خوا بگهیهنیت به هۆزهکانی عەرەب ئیمه چووین و ئەبو بەکریشمان لهگەڵ دابوو، تا گهیشتنه لای مینا که جیگهیهکه له رێی عەرەفات، چووینه لای کۆمهڵی دانیشتووی ئەوی و چووینه پیشهوه ئییان، ئەبو بهکر سەلامی لێ کردن

(۳۹۳) أخرجه: أحمد (۴۹۲/۳) (۱۶۰۲۰) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده صحيح، (۱۶۰۲۳)، وقال محققه: إسناده حسن، وأحمد (۳۴۱/۴)، وصح إسناده الأرنؤوط في (زاد المعاد) (۳/ ۳۹)، والطبراني في (الكبير) (۴۵۹۰، ۴۵۸۲)، والنسائي (۵۵/۸)، وابن أبي شيبة (۱۰۰/۱۴)، وصح إسناده البوصيري في (مختصر الإتحاف) (۴۷۸۸)، وابن خزيمة (۸۲/۱)، والحاكم (۱۵/۱) (۱۰/۱) (۶۱۱، ۶۱۲/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الكبرى) (۳۸۰/۵)، وابن حبان (۶۵۶۲)، وقال محققه: إسناده صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (دفاع عن الحديث و السيرة) (۲۲)، وصححه الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۵۱۶) اللفظ لابن حسان وأحمد.

(۳۹۴) أخرجه: أحمد (۱۶۶۰۳) وقال محققه: إسناده صحيح، وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۱/۶): رواه أحمد ورجاله رجال الصحيح.

(۳۹۵) انظر: سيرة ابن هشام (۳۴/۲) وقال محققاه: مرسل صحيح، والطبري في (التاريخ) (۳۴۹/۲).

چونكه نهو شارهزاتر بوو به سهرجهم هۆزهكانى عهرهب، دواى نهو كۆمه له جووينه لاي كۆمه لايكى تر ريز و هيمنى و ناراميان پيوه ديار بوو، ههندي له پياوه بهرزهكانيان دانيشتبوون ريزو سهرورمان پيوه دياربوو، نه بوبه كريس پيشكهوت و سلاوى كرد و دواى نهوه پيى وتن: ئيوه كين؟ وتيان: ئيمه كوراني بهنى شهباني كورپ سعهل بهين، نه بو بهكر ئاورپ دايه وه به لاي پيغهمبهدا ﷺ و وتي: دايك و باوكم فيدات بي له مانه به هيزتر و سهر بهرتر نين له كه ساني خويان، له و رۆژهدا نه م سهرگردانهيان ناماده بوون: مه فروهي كورپ عومهر و هانيئي كورپ قوبه يضه و موته ناي كورپ حاريشه و نوعمانى كورپ شورديك، وه نزيكترين كهسيان لاي نه بوبه كروه له كۆبونه وه كه دا مه فروق بوو كه به پيغهمبهرى ﷺ وت: له وه ده چي تو برا قورميشيه كه بيت؟ نه بوبه كريس وتي: نه گهر بيتان گه يشتووه كه پيغهمبهرى خوايه به لي نه وه، مه فروق وتي: پيمان نه گه يشتووه كه نه و وا ده لئيت، پاشان ئاورپ دايه وه بۆلای پيغهمبهر ﷺ و پيى وت: بانگه واز بۆلای چي ده كه يت نهى براى قورميشي؟ پيغهمبهريش ﷺ چوو له لايان دانيشت و نه بوبه كره ههستا و چوو له پشته وه سي بهرى بو پيغهمبهر ﷺ كرد.

پاشان پيغهمبهر ﷺ پيى قهرموون: بانگتان ده كه م بو نه وهى شايه تي بدن كه هيچ خوايه ك نيه شاياني بهرستن بيت ته نها (الله) نه بيت، وه داواتان لئيه كه م كه بمگر نه خو و پاريزگاريم لي بكن و سهرم بخهن تا نه وهى كه خواى گه و ره قهرمانى پي كرووم بيگه يه نم ، چونكه قورميش دژ به قهرمانى خوا وه ستاون و پيغهمبهره كه يان ﷺ به درو خستوته وه و وازيان له حه ق هيناوه، خواى گه و ره زور ده و له مه نده و سوپاس گوزاره.

پاشان مه فروق وتي: باشه دواى نه وه چي تر داوا ده كه يت و بانگه واز بو چيتر ده كه يت نهى برا قورميشيه كه؟ پيغهمبهر ﷺ نه و نايه تهى بو خو يندنه وه كه خواى بهروردگار ده قهرمويت: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ أُولَئِكَ مَن إِمْلَىٰ تَحَنُّنٌ تَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَنَّمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥١﴾﴾ (الأنعام). واته: (به و كافرو بي باوه رانه بلي: وهرن باه و شتانه تان بو بخوي نمه وه كه بهروردگارتان حهرامى كرووه له سهرتان: يه كه م: نابي هيچ شتيك

بکهنه شەریک و هاوبەشی خوا، دووهم: له گەڵ باوک و دایکدا هەمیشە ئاکار چاکبن. سێهەم: له ترسی برسێتی و هەزاری، مندالەکانتان مەکوژن، چونکە هەر ئێمەین رزق و رۆزی بە ئێوەو، بەوانیش دەدەین. چوارەم: بە ئاشکراو بە نەینی توخنی تاوان و کارە دزیووەکان - ئاشکراو نەینیان - مەگەون، پێنجەم: کەسێکیش مەکوژن، خوا کوشتنی بەهەق نەبێ یاساغ نەکردوو، خۆی گەورە بۆ خۆی ئەمانە بە ئێوە راسپاردوو بە شکوم بێر بکەنەووە وریا و ژیربن، چاک و خراپ، هەق و ناھەق لەیەک بکەنەووە).

دوای ئەو مەفروق وتی: بۆچی تر بانگمان دەکەیت؟ وەڵاهی ئەم قسانە تۆ لە قسە کەسانی سەرزهوی ناچیت، ئەگەر قسە کەسانی سەر زهوی بووایە دەمانناسییەو؟ پاشان پیغمبەر ﷺ ئەم نایەتە بۆ خۆیندەووە کە دەفەرمویت: **إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لِمَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ** ﴿۱۰﴾ (النحل) واتە: (بێگومان خوا فەرمان بەدادگەری و چاکەکردن لەگەڵ تەواوی دروستکراوەکانیدا دەدا، و فەرمان بە سیلە ی رحەم و بەخشش و پیاوەتی و چاکە لەگەڵ خزم و نزیکانیشدا دەدا، وە لە هەموو کاریکی دزیو و خراپەو ستم و لەسنوور دەرچوون رێ دەگری، خوا بەو شیوەیە نامۆژگاریتان دەکات، تا بەشکو بێر بکەنەووە پەند بگرن). کە مەفروق گۆی لەمە بوو وتی: وەڵاهی برا قورەیشییە کە بانگەشەت کردوو بۆلای هەرە خورەوشتی جوان و کاری هەرە چاک، بەراستی بوختان چین ئەو کەسانە کە تۆیان بەدرۆ خستۆتەووە و دژت وەستاون بەلام ئەووش: هانیی کۆری قوبە یضە یە گەورەمانە و خاوەنی ئاینی ئێمە، هانیی بە پیغمبهری ﷺ وت: گۆیم لە قسەکانت بوو ئەو برا قورەیشییە کە، قسەکانت بەراست دەزانم، من وا دەزانم وازەینانمان لە ئاینمان و شوین کەوتنمان بۆ تۆ لە سەر یەک دانیشن کەسەرەتا و کۆتایی نییە بێ ئەوەی ئێمە بیری لێ بکەینەووە بێگومان ئەمە هەلەیه و بیروبووچوونیکی جیاوازه و ئەقلیکی لاوازه و هەلەش تەنها لەگەڵ پەلەدا دەبیت، بەلام ئێمە کەسان و خزمانیکمان هەن لە پشتمان ناتوانین هیچ وتەیهک بکەین بێ ئەوان، تۆ بگەرێرەووە و ئێمەش دەگەرێنەووە بۆلای خزمانمان و تۆ بێر بکەرەووە و ئێمەش بیری لێ دەکەینەووە و دواپی (واتە: بۆ ئەوەی باسە کە لە خۆی دوور بخاتەووە) وتی: ئەمەش (موئەنا) یە گەورەمانە و خاوەنی جەنگمانە.

موثنا وتی: گویم له قسه کانت بوو ئه ی برا قورہیشی یه که، قسه کانت به راست دزمانم، وه سهرم سوږ دهمینئ لهو قسه چاکانه ی تۆ، وهلامی منیش وهلامی هانئ کوری قوبه یضه یه، ئیمهش لامان داووته دوو قهراخ، قهراخی یه مامه و قهراخی سه ماوه.

پیغمبر ﷺ فہرمووی: ئه و دوو قهراخه چین؟ وتی: قهراخیکیان لایه کی وشکانییه و لایه که ی تریان رووباره و خاکه گانی کیسرایه که گفتی لی و مرگرتووین هیچ ئازاوه یه که دروست نه که یین و هیچ ئازاوه چیه که نه گرینه خۆمان و ئه م کاره ی تۆش پی ده چیت که پاشایان رفیان لی بیٹ و دزی بوهستن، ئه گهر روو به عهرمب و وشکانی ده لئیت ئیمه له خزمه تدا یین و سهرت ده خه یین ههر که سیك ههر تاوانیک بکات لهوی تاوانه که ی لی دهبوو رین و عوزره که شی و مرده گیریت به لام ههر که سیك تاوانیک له رووی کیسرادا بکات (واته: خاکه گانی کیسرا) ئه و له تاوانه که ی نابوریت و عوزره که شی و مرناگریت، ئه گهر پیٹ خۆشه سهرت بخه یین له رووی نزیك عهره یه وه ئه و سهرت ده خه یین، پیغمبر ﷺ فہرمووی: خرابتان، وه لام نه داووته وه کاتی راست گویانه قسه تان کرد، به لام یه کی هه لدهستی به ئاینی خوا و به رفه رار کردنی که له هه موو لایه که وه گرتبیتتی و کرده وی پی بکات، پاشان پیغمبر ﷺ هه ستا و به جی ی هئشتن) (۳۹۶).

پیغمبر ﷺ خۆی ناساند به بهنی حه نیفه به لام خزمانی موسه یله مه به ناشیرین ترین شیوه به ربه رچی پیغمبر ﷺ یان دایه وه، وه خۆی ناساند به کوران ی بهنی عامر ئه وانیش به هه مان شیوه یان کرد.

له جابیره وه ﷺ ده فہرموویت: (پیغمبر ﷺ خۆی ناساند به خه لکی له شوینی وه ستانیان له حج و پی ی ده فہرموون: ئایا پیاوئیک نیه بمگریته خو و بمبات بۆلای خزمانی خۆی، چونکه قورہیش قه ده غه یان کرده وه له من که وشه گانی خوی خۆم بگه یه نم، پیاوئیک له هۆزی هه مدان هات بۆلای پیغمبر ﷺ، پیغمبر ﷺ پی ی فہرموو: ئایا قه ومه که ت ئه و هیزمیان هه یه که بتوانن بمگرنه خو؟ وتی: به ئی، دوایی

(۳۹۶) أخرجه: الطبراني في (الکبير) (۶۲/۶) مختصراً، والبيهقي في (الدلائل) (۴۲۲/۲)، وابو نعیم في (الدلائل) (۲۱۴)، وقال الهیثمی في (المجمع) (۲۱۱/۶): رجاله رجال الصحیح غیر (خلاد) وهو ثقة، وقال الحافظ في (الفتح) (۲۲۰/۷): أخرجه: الحاکم والبيهقي في (الدلائل) و ابو نعیم بإسناد حسن.

پیاووەکە پەشیمان بوو و وە ترسا لەوەی بیگریتە خۆ، بەلام هۆزەکی نەبێتە خۆ بۆیە بە پیغمبەری ﷺ وت: ئەجمەووە بۆلایان و قسەى تۆیان بۆ دەگێرمەووە و پاشان وەلامەکەت بۆ دەهینمەووە، ئینجا رۆیشت، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: باشە برۆ. لە مانگی رەجەبى هەر ئەوسالەدا وەفدى پایەبەرزانی ئەنصار بۆ یەكەم جار گەشتنە ناو شاری مەككە (۳۹۷).

ئەم وەفدەش كۆمەلێك بوون لە كورانی ئەوس كە ژمارەیان كەم بوو دژایەتیەكى سەخت هەبوو لە نیوان ئەوان و خەزرجى ژمارە زۆر و خزمانى بەنو قەینوقاع و بەنونهضیر و بەنو قورەیضە، بەلام هۆزى ئەوس هاوپەیمانان نەبوو ئەوانیش بە ناچارانە روویان كرده مەككە بۆ ئەوەى داواى پەیمان بەستن بکەن لەگەڵ قورەیش كە یاریدەدمرى ئەوس بێت دژ بە خەزرج، بەلام خواى گەورە لەو هاوپەیمانیتییە چاكترى بە نسیب كردن ئەویش موسولمان بوونیان و رینمویى بوونیان بوو وە ناسینی پیغمبەرى نازیز ﷺ بوو.

ئەم بەسەرھاتەش محمدى كورى لوبەید ﷺ دەگێریتەووە و دەفەرمویت: كاتى ئەبو حەسیر ئەنەسى كورى رافع گەشتە مەككە لەگەڵ هەندى لە كورانى بەنى عەبدولئەشھەل كە ئەياسى كورى مەعاذیان تیا بوو بۆ ئەوەى پەیمان ببەستن لەگەڵ قورەیشدا دژ بە هۆزى خەزرجى خۆیان، پیغمبەر ﷺ پى گەشت كە ئەو كۆمەلە لە مەدینەووە گەشتوونەتە مەككە، بۆیە پیغمبەر ﷺ خیرا خۆى گەیانده ئەو كۆمەلە و لەگەڵیاندا دانیشت و پى فەرموون: ئایا شتىكى چاكترتان دەوئت لەوەى كە بۆى هاتوون؟ وتیان: بەلى چیبە؟ پیغمبەر ﷺ پى فەرموون: (أنا رسولُ الله، بَعَثَنِي إِلَى الْعِبَادِ أَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ لَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَنْزَلَ عَلَيَّ كِتَابٌ) واتە: من پیغمبەرى خوام و خواى گەورە ناردوومى بۆلای سەرجم بەندەكانى خۆى كە تەنها ئەو بپەرستن و شەرىكى بۆ بریار نەدەن و كتیبى بۆ هیناومەتە خوارەووە.

(۳۹۷) أخرجه: أحمد (۳۹۰/۳) (۱۵۱۹۲) وقال محققه: إسناده الصحيح على شرط البخارى، وابن أبي شيبة (۳۱۰/۱۴)، والدرامي (۳۳۵)، وأبو داود (۴۷۳۴)، والترمذي (۲۹۲۵)، وابن ماجه (۲۰۱)، والنسائي (الكبرى) (۷۷۲۷)، والحاكم (۶۱۲/۲)، والبيهقي (الشعب) (۱۶۸)، وصححه الشيخ الألباني (الصحيحة) (۱۹۴۷)، و(صحيح ابن ماجه) (۱۶۶)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۳۵/۶): رواه أحمد ورجاله رجال ثقات، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۳۶۴) حديث صحيح، وصح إسناده العمري في (السيرة الصحيحة) (۱۹۴/۱).

پاشان دەفەرمویت: پېغەمبەر ﷺ ئىسلامى بۇ پروون کردنەو و قورتانى بەسەردا خویندەنەو، ئەياسى كورپى مەعاز كە لە ھەموويان منداڵ تر بوو وتى: ئەى خزمان وەلاھى ئەمە چاكتەرە لەوھى بۆى ھاتووين، ئەبو ھەسیريش چنگىك لە خۆلى ھەل گرتوو پەرژاندى بە روويدا و وتى: وازمان لى بەينە ئەى ئەياس نيمە بۇ ئەمە نەھاتووين، بەلكو ھاتووين بۇ كارىكى تر، پاشان ئەياس بى دەنگ بوو، پېغەمبەر ﷺ ھەستا و بەجىھى ھىشتن و ئەوان گەرانەو بۇ شارى مەدينە و تووشى شەرى قورسى (بعاث) ھاتن، محمودى كورپى لبيد وتى: ئەو خزمانەى موعاز كە لە كاتى سەرەمەرگدا گوپيان لى بوو كە موعاز ﷺ ھەر (سبحانَ اللّٰه و الحمدُ للّٰه، و لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰهُ) دى دەوت تا وەفاتى كرد و خزمانيان گومانيان نەبوو لەوھى كە بە موسولمانان مردوو و وتيان: نيمە ھەر لە گوئ گرتنەكەى بۇ پېغەمبەر ﷺ موسولمان بوونمان پيوە بينيوە^(۳۹۸). ئا بەو شيوہى جەنگى بوەشى نيوان ئەوس و خەزرج چاكتەرين خىر و بەرەكەت بوو بەسەر ئەنصارەو.

عائيشە ﷺ دەفەرمویت: (شەرى بوعات رۆژىك بوو خواى گەورە پيشكەشى پېغەمبەرى ﷺ كەردبووى كاتىك شيرازەى ھەموويان تىكچوو بوو، سەر گەورە و پياوہ گەورەكانيان ھەندىكيان كوژرا و ئەوانى تريان بريندار بووبوون و شارى مەدينەش خواى گەورە بەخشى بوو بە پېغەمبەر ﷺ، چونكە بى سەرۆك بوو بۇ ئەوھى خەلكى ئەو شارە پېغەمبەر ﷺ بگرنەخۆ و دوچار ببیتە ھۆى موسولمان بوونى ھەموويان)^(۳۹۹).

لەگەل ئەوھشدا ھەندىك دەنگ وباس ھەبوو سەبارەت بە ھاتنى پېغەمبەرىك وە ئەو ھەوالەش لە شارى مەدينە بلأوبوووھ: جابرى كورپى عەبدوللا ﷺ دەفەرمویت: (يەكەم ھەوالىكى ھاتنى پېغەمبەرى خوا ﷺ لە مەدينەدا بلأوبووو، ئەوہ بوو ئافرەتىك لە شارى مەدينە جنۆكەيەكى ھەبوو كە ھەوالى پى رادەگەياند، جارىكيان

(۳۹۸) أخرجه: أحمد (المسند) (۴۲۷/۵) (۲۳۶۱۹) وقال محققه: إنساده حسن، والطبراني في (الكبير) (۱۸۰/۵). والحاكم (المستدرک) (۱۸۰/۳) وصححه على شرط مسلم، والطبري (التأريخ) (۳۵۲/۲)، والبخاري في (التاريخ الكبير) (۴۴۲/۱)، والبيهقي في (الدلائل) (۴۲۰/۲). وسيرة ابن هشام (۳۷/۲)، قال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۳۶/۳): رواه أحمد والطبراني ورجاله رجال ثقات، وقال الحافظ في (الإصابة) (۹۱/۱): صحيح، وقال الأرنؤوط في تحقيق (زاد المعاد) (۴۰/۳): سنده حسن رجاله ثقات.

(۳۹۹) أخرجه: البخاري (۳۷۷)، وأحمد (۶۱/۶).

بہ شیوہی کۆترئکی سببی هات و نیشتہوہ له سہر دیواری مالیان، ئافرمتہکە پئی وت: ئہوہ دانابہزیت بۆلامان تا قسەت لەگەڵدا بکەین و قسەمان لەگەڵدا بکەیت و ھەوالمەن بەدھیتئ و ھەوالت بەدھینئ، ئەویش بە ئافرمتەکەیی وت: پیغمبەرئک نیردراوہ له شاری مەککە داوین پیسی حەرام کردووہ و ئارامی لەبەر بریوین^(۴۰۰).

گفتی عەقەبەیی یەکەم

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەر مویت: (خوای گەورە ویستی خیری ھەبوو کە ئاینەکەیی شکۆدار بکات و پیغمبەرەکەیی ﷺ سەر بەرز بکات وە پەیمانەیی خوئی بەھینیتەدی، ئەو ھەبوو پیغمبەر ﷺ لە کاتی حەجدا پڕویشتە لای ھەندئ لە کورانی ئەنصار لەگەڵ ھۆزەکانی عەرەبی تردا و خوئی پئی ناساندن، ئەو ھەبوو خوای گەورە کارەکەیی گەیاندە ئەوہی کە بگات بە ھەندئ لە (کورانی ئەنصار لای دۆلی عەقەبە) و عاصمی کورپی عەمر لە ھەندئ لە پیاوہ بەرزەکانی قەومی خوئی بۆی گێرامەوہکە پیغمبەر ﷺ گەیشت بەوان و پئی فەرموون: ئیوہ کین؟ وتیان: ئیمە کەسانیکین لە خەزرج (واتە: خەلکی مەدینە) پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ئیوہ ھاو پەیمانەیی جولەکەکانن؟ وتیان: بەئێ، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: دادەنیشن تا قسەتان لەگەڵدا بکەم؟ وتیان: فەرموو.

ئینجا دانیشتن و ھەموویانی بانگ کرد بۆلای پەرستنی خوای گەورە و ئیسلامی پئی راگەیاندن و قورئانی بۆ خویندنەوہ دەفەر مویت: یەکی لە چاکەکانی ئەم باسە ئەو ھەبوو خوای گەورە وای کردبوو کە کورانی ئەوس و خەزرج نزیکیی جولەکە بوون، وە جولەکەش خاوەنی کتیب و زانست بوون و ئەوانیش لەسەر بتپەرستی خوئیان بوون بتیان دەپەرست و زال بووبوون بەسەریاندا و ھەر کاتیک شەرئک لە نیوانیاندا بەرپا ببووایە جولەکەکان ھەر شەھەیی ئەو میان لیدەکردن و دەیان وت: پیغمبەرئک دەنیردرئت و ھاتنەکەیی نزیک بووئتەوہ و شوئینی دەکەوین و بەو کوشتنەیی کە قەومی ئیرەم و عادی پئی کوزرا دەتان کوزین، دەفەر مویت: کە ئەو کۆمەلە قسەیان لەگەڵ پیغمبەر ﷺ دا کرد، پیغمبەریش ﷺ بانگەوازی کردن بۆلای خوای گەورە ئەوہ بوو ھەندیکیان بە ھەندیکیان وت: دەزانن خەلکینە ئەوہ ئەو پیغمبەرەییە

(۴۰۰) أخرجه: ابو نعیم في (الدلائل) (۲۹)، وحسن إسناده الشيخ الألباني في (صحيح السيرة) (۸۳).

که جولهکهکان هەر شەیان بەو لێدەکردین هەتا ئەوان پێی نەگەشتوون بانئیمە موسولمان ببین، دمهفەرمووت: ئەوان گوێ بیستی پيغەمبەر ﷺ بوون لەویدا و بەراستیان خستەو و ئاینی ئیسلامیان وەرگرت و وتیان: ئیمە خزمانیکی زۆرمان بەجێ هێشتوو و شەر و ناشوب لە نیوانیاندا هەیه، بەلکو خۆی گەورە بە هۆی تۆو یەکیان بخت، ئیمە دەگەرپینەو و بۆلایان و ئەووی بە ئیمەت گەیاند ئیمە پێیان دەگەیهنین و بانگەوازیان دەکەین و تێیان دەگەیهنین که ئیمە چۆن باوەرمان پێ هیناویت گەر خۆی گەورە ئەوان کۆکاتەو لەژێر سەرپەرشتی تۆدا ئەوا هیچ پیاویک بەهێز تر و سەرپەرز تر نابێت لە تۆ.

باشان پيغەمبەریان ﷺ بەجێ هێشت و گەرانەو و بۆ مەدینە و ئەوانەى باوەریان هینابوو پيغەمبەریان ﷺ بەراست خستبوو، شەش کەس بوون لە خەزرج: لە کورپانی بەنى نەجەر: ئەبو ئومامە ئەسەدی کورپی زورپارە لەگەڵ عەوف و موعاذ و کورپەکەى حاریسى کورپی رەفاعە، وە لە کورپانی بەنى زورەیق: رافعی کورپی مالیکی کورپی عەجلان بوو، وە لە کورپانی بەنى سەلمەى کورپی سەعددا: قوتبەى کورپی عامر، لە کورپانی بەنى حەرامى کەعەبدا: عوقبەى کورپی عامری کورپی نابى، وە لەکورپانی بەنى عوبەیدەى کورپی عەدى: جابری کورپی عەبدوللاى کورپی رەئیبى کورپی نوعمان، دمهفەرمووت: کاتێ گەراينەو و بۆ شارى مەدینە و بانگەشەى خزمانى خۆمان کرد بۆ ئەو ئاینی ئیسلامەى پيغەمبەر ﷺ بانگەوازی بۆ کردین، ئەو بوو ئاینی ئیسلام بۆبوو و لە ناویاندا تاواى لى هات مائیک لە مالەکانى ئەنصار نەمابوو که باسى پيغەمبەرى ﷺ تیا نەکریت تا سالى ئاینده هات دوانزە پیاویان گەرايەو و بۆلای پيغەمبەرى خوا ﷺ و لە دۆلى عەقبە ریکەوتنیان لەگەڵ پيغەمبەردا ﷺ ئەنجامدا لەشوینى شەیتان رەجم کردن، لەویدا پەیمانیاندا بەپيغەمبەر ﷺ پێش ئەووی جیهاد فەرز بێت لەسەر موسولمانان، وە پیاوانى ئامادە بووی پەیمانى عەقبەى یەکەم: ئەسەدى کورپی زورارە و دوو کورپەکەى حارثى کورپی رەفاعەى: وە رافعی کورپی مالیکی کورپی عەجلان، زەکوانى کورپی عەبد قەیس، عوبادەى کورپی صامت، یەزیدى کورپی سەعلەبە وە عەباسى کورپی عبادە، وە عوقبەى کورپی عامری کورپی حەدیدە، ئەوانە هەموولە خەزرج بوون و دوو پیاویش لە ئەوس ئامادە بوون، ئەبو

ہیثمی کوری تہیان و عومیمہی کوری ساعیدہ) (۴۰۱).

له ریوایہ تیکی تردا دہفہرمویت: (یہزیدی کوری حبیبہ بوی گپرامہوہ له نہبو مہرسدی کوری عہبدل رھمان ی کوری عوسہیلہ و له عوبادہی کوری صامتہوہ کہ فہرموویہتی: من یہکیک بووم لهوانہی نامادہی پھیمانی عہقہبہ بووم و دوانزہ پیاو بووین و پھیماناندا بہ پیغمبر ﷺ ، پیغمبر ﷺ فہرمووی: وھرن پھیمانم بدہنی، وتمان بہچی؟ فہرمووی: (تَعَالُوا بِاِيعُونِي عَلَىٰ اَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ شَيْئًا، وَلَا تَسْرِقُوا، وَلَا تَزْنُوا، وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ، وَلَا تَاتُوا بِبُهْتَانٍ تَفْتَرُوْنَهُ بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَاَرْجُلِكُمْ، وَلَا تَعْصُوِي فِي مَعْرُوفٍ، فَمَنْ وُقِيَ مِنْكُمْ فَاجْرُهْ عَلَى اللّٰهِ، وَمَنْ اَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَسَرَّهْ اللّٰهُ فَاْمُرْهٖ اِلَى اللّٰهِ ، اِنْ شَاءَ عَاقِبُهٗ ، وَاِنْ شَاءَ عَاقِبَا عَنْهُ) (۴۰۲). واتہ: بہوہی ہیج ہاوبہ شیک بوخوا بریار نہدہن و دزی نہکەن و زینا نہکەن و منالتان نہکوژن و بوختان بو پیش و پاشتان نہکەن و ہەر کەس نہوانہ نہنجام بدات پاداشتی لای خواہیہ و ہەر کەس سیکیش شتیک لهو خراپانہی نہنجام بدات و خوا بوی بیوشیت نہوہ لای خواہیہ، گەر ویستی لی بیت لی خوش دەبیت وہ گەر ویستی لی بیت سزای دەدات، دہفہرمویت: نیمہ پھیمانان دایہ لەسەر ئەو شتانہ وپاشان گہراپنہوہ بو شاری مہدینہ).

دوای موسولمان بوونی ئەو بہرپزانہ و گہرانہوہیان بو شاری مہدینہ بہباشیان زانی یہکی له ہاوہلہ بہرپزہکانی کہ موضعی کوری عومہیر بوو ﷺ کہچەندین ساللہ له خزمەت پیغمبر ﷺ دایہ و ئیسلام باش حالیہ، بہرہو شاری مہدینہ بکەویتہ ری تا نوینہری پیغمبر ﷺ بیت بو بلاوکردنہوہی ئاینی ئیسلام و خویندنہوہی قورئان بہسەر خەلگی مہدینہدا تاکو خەلگی شاری مہدینہ چاکتر شارہزابن له دینی خوا و پیغمبر ﷺ باشتر بناسن.

(۴۰۱) أنظر: سيرة ابن هشام (۳۸/۲) (۳۰۷)، وأخرجه: البيهقي في (الدلائل) (۴۳۳/۲)، وأبو نعيم في (الدلائل) (۲۲۳)، والطبري في (التاريخ) (۳۵۳/۲)، والطبراني في (الكبير) (۱۷۶۶)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۴۲/۶): رجاله ثقات، وقال الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۱۵۴): إسناده حسن، وحسن إسناده محققا (زاد المعاد) (۴۰/۳).

(۴۰۲) أنظر: سيرة لابن هشام (۴۱/۲۸) (۳۰۹)، والبخاري (۳۸۹۳)، ومسلم (۱۷۰۹)، وأحمد (۳۲۱/۵)، والبيهقي في (الدلائل) (۴۳۶/۲)، والدارمي (۲۳۶۲)، والنسائي (۱۴۸/۷)، والحميدي (۳۸۷).

رۆلی موضعہ بی کوری عومہیر ﷺ له مہدینہ دا

عورہی کوری زوبیر ﷺ دہفہرمویت: (کاتی خہ لکی شاری مہدینہ و خاومہکانی گفتی عہقہبہی یہکەم گہرانہوہ، بۆلای خزمانی خۆیان بہ نہینی بانگہوازی ئیسلامیان پی دەگہیانندن، و ہہوائی پیغمہبریان ﷺ بۆ دەگپرانہوہ لەگہل باسی ئەو نایہتہ پیرۆزانہی کہ خوای گہورہ بہ پیغمہبردا ﷺ ناردووہیہتی ئەوان بانگہوازی قہومہکە ی خۆیان کرد، ہہتا وای لی ہات ہہموو مائیک له مالہکانی ئەنصار موسولمانیکی تیا بوو، پاشان ناردیان بۆلای پیغمہبر ﷺ و داوایان لی کرد و وتیان: بیاویک لای خۆتہوہ بنیرہ بۆلامان تا خہ لکی بانگہواز بکات بۆ کتیبہکە ی خوا چونکہ ئەوہ نزیکترہ و بہناگاو شارہزاترن بۆ شوین کەوتیان بۆ ئیسلام، ئینجا پیغمہبر ﷺ موضعہ بی بۆ ناردین لەکورانی بہنی عہبدل دار بوو....).

له ریواہیہتیکی تری ئیبنو ئیسحاق ﷺ دا ہاتووہ: (پیغمہبر ﷺ فہرمانی بہ موضعہ ب کرد کہ قورئانیان بہسہردا بخوینیت و ئیسلامیان پی رابگہیہنیت و له ئاینی پیرۆزی ئیسلام شارہزیان بکات، موضعہبیش ہەر له شاری مہدینہ دا نازناوی قورئان خوینی لی نرا بوو، ئەویش یہکەم جار چووہ لای کورانی بہنی غەنہم بۆلای بیاوی پایہبہرز ئەسعدی کوری زورارہ له مالی ئەوانہوہ بہ نہینی خہ لکی بانگ دەکرد بۆ ئیسلام، تا بانگہوازہکە ی بلأوبووہوہ و شوین کەوتوانی زۆر بوون ئەوانیش ہەر بہ نہینی بہردہوام بوون تا رۆژیک ئەسعد لەگہل موضعہدا ہاتنہ لای بیری (مہرق) نزیک بہو شوینہ له نزیک دارخورماکاندا دانیشتن و ہہندی له خاوەن زہوی موسولمانی ئەو شوینہیان بانگ کرد بہ نہینی وکۆبوونہوہیہکیان لەگہل کردن لەو کاتہدا موضعہ ب قسہی بۆ دەکردن و بہسہرہاتی بۆ دەگپرانہوہ، ہہوائی ئەم کۆبوونہوہیہ گہیشت بہ بیاوی پایہبہرز سہعدی کوری موعاد^(۴۰۳)).

(ئەو رۆژہ سہعد و ئوسەید دوو گہورہی ھۆزی خۆیان بوون لە کورانی بہنی عہبدولئہشہل کہ ھیشتا ہەر ھاوبہش پەیداکار بوون و لەسەر ئاینی خزمانی خۆیان بوون کاتی کہ گوئیان لی بوو کہ یہکی له مہککەوہ ہاتووہ و بانگہواز بلأودہکاتہوہ لەو شارہدا، سہعد بہ ئوسەیدی وت: باوکت لەدہست نہجیت بجۆ بۆلای ئەو دوو

(۴۰۳) أخرجه: أبو نعیم فی (الدلائل) (۲۲۷)، والطبرانی فی (الکبیر) (۳۶۲/۲۰)، وقال الہیثمی فی (المجموع) (۴۲/۶): رواه الطبرانی مرسلًا وفيه ابن لہیعۃ وفيه ضعف وهو حسن الحدیث وبقیۃ رجالہ ثقات.

پياوه که هاتوونه ته ناو نهو مالانه بۇ نهوهی لاوازه کانمان بی نهقل بکهن، بچو لیان تورېمبه و داویان لی بکه دست لهو کاره هه لگرن و نزیکان نه که ونه وه چونکه تو دهمانی که نه سعاد چند خرمایه تییه کی نزیکی هه یه له که لمدا، و ههروه ها دهمانیت که کوری پورمه و من ناتوانم بچم و هه لکوتمه سه ری گهر وانه بووایه خوّم ده چووم و پتویستی نه ده کرد که تو بچیت.

نوسه یدیش رمه که ی هه لگرت و به ره ولای نهوان چوو کاتی که نه سعاد لای موضعب دانیشتبوو بینی نوسه ید وا به ره و نهوی هات به موضعبی وت: نهوه سه رکرده ی هوزمه که ی خو یه تی که دیت بولات به راستی نیسلامی پی بگه یه نه، (واته: زور سووربه له سه ر نهوه ی که نه م پیاوه له نیسلام حالی بیت) موضعبیش وتی: گهر دانیشت لامان قسه ی له گهل ده که ین، نوسه ید هات و لایان وهستا و به تورېمبه وه پی وتن: چی وای لی کردوون بین بولای نیمه تا لاوازه کانمان بی نهقل بکهن و فریویان بدن، دوور که ونه وه لیمان گهر خوتان لاخوشه ویسته، موضعبیش ﷺ وتی: نهی بو دانانیشیت گوی بگریت گهر رازی بوویت به شتیک وهریگره، نه گهر بیت ناخوشه لیت دوور ده خه یه وه، نهویش وتی: به راستی قسه که ت دادپه رومرانه یه، نیجا رمه که ی چه قاند و دانیشت لایان و موضعب نیسلامی تیگه یاند و بوی روون کرده وه و قورئانی به سه ردا خوینده وه، دواپی موضعب و نه سعاد وتیان: وه لاهی پیش نهوه ی نوسه ید قسه بکات نیمه نیسلامه تیمان ده بینی له روویدا دیار بوو پیش نهوه ی شایه تمان به ینیت، چونکه رووی زور گهش بوو، جوان حالی نه بوو، به باشی گوی گرتبوو بو بانگه وازه که، که بومان روون کرده وه له کوتاپیدا وتی: نه م قسه یه ی که تو ده یلیت جوانه و زور چاکه، نهوه چی ده که ن که بتانه ویت بچنه ناو نه م ناپنه وه؟ هه ردووکیان پیان وت: ده بیت خوت بشویت و هه ردوو جله که ت پاک و خاوین بکه یت و پاشان شایه تی به حه ق بده یت و دوو رکات نویتز بکه یت، نیجا نهویش ههستا و نهوانه ی چی به چی کرد و وتی: پیاویکم به چی هیشتوو له دوامه ومیه، گهر نهو موسولمان بیت هیج که سکی نیره دوانا که ویت له موسولمان بوون و منیش نیستا ده چم ده یینمه لاتان و نهویش (سه عدی کوری موعاده).

نیجا رمه که ی هه ل گرت و چوو به ره و لای سه عد، سه عدیش له گهل خزمانی خو ی دانیشتبوو له چیگه دانیشتنی خویدا، که کاتی سه عد نوسه یدی بینی به

پەمەكەيهوه گەپرايهوه بۆ ئەوى بە هاوشانەكانى دانىشتوى كۆرەكەى خۆى وت: سوپىند دەخۆم بە خوا ئوسەيد هاتەوه لامان و بەو دەم و چاودى يەكەم جارى كە رۆيشت نەهاتەوه لامان، ئوسەيد كاتى هاتە لايان و وەستا، سەعد پىى وت: چيت كرد؟ وتى: قسەم لەگەل ئەو دوو پياوه كرد و شتىكى وا خراپەم لى نەبينىن و داوام لى كردن كە دەست لەو كارەيان هەلگرن، ئەوانيش وتيان: ئەوهى تۆ پيت خۆشە ئەوه دەكەين بەلام هەواڵم پيگەيشتووە كە كورانى بەنى حاريتە هەموو چوون بۆ ئەسەدى كورى زورارە بۆ ئەوهى رقى تۆى پى هەلسينن و پەناى تۆى پى بشكينن، پاشان سەعد بە تورە بوونيكەوه هەستا نەوهك كورانى بەنى حاريت ئەسەد بكوژن و پەمەكەى لەدەست ئوسەيد سەند و وتى: وەلاى و ابزانم هيچ سوديكت نەبوو.

كاتى چوو بۆلايان و نزيك بوووه و ئەسەدى كورى زورارەى كورە پورى خۆى بينى لەگەلئاندا دانىشتبوو وە هيچ ترس و باكيان نەبوو، وە هيچ شەپيكت لە ئارادا نەبوو ئينجا بە تورەيهيهوه لای هەردووکیان وەستا و بە ئەسەدى خزمى خۆى وت: ئەبو ئومامە وەلاى خۆت باش دەزانيت ئەو خزمایەتیهى كە هەيه لە نيوان من و تۆدا گەر ئەوه نەبوايه تۆ وات نەدەگرد بەرامبەر بەمن، ئەوه بۆجى ئەم تاكە كەسە دەرکراوه و بى هاوتا و غەريبەت گرتۆتە لای خۆت بۆ ئەوهى كەم هۆش و نەزانەكانمان تيك بدات و بەشتى پرۆبوچ فريويان بدات، وە دواجار ئيوەش تيك دەدات، من واى بەباش دەزانم كە لى نزيك نەبينەوه، ئينجا بە موضەبى وت: بۆجى ديبته ناو مالهەكانمان و شتى نارەحەتمان بەرامبەر دەكەيت؟ (پيش ئەوهى سەعد بچيت ئەسەد بە موضەبى وت: ئەى موضەب وەلاى سەرکردەى قەوميك واهات بۆلات ئەگەر شوينت كەويت هيچ كەس لە قەومەكەى دواناكەويت لە شوين كەوتنى بۆ ناينى ئيسلام)، موضەببیش بە سەعدى وتبوو: گوئ بگرە گەر شتيك پى رازى بوو ئەوا وەرى گرە و ئەگەر شتى پى ناخۆش بوو ئەوا لىتى دوور دەخەينهوه، سەعد وتى: قسەكەت زۆر دادپەرورمانە بوو، ئينجا پەمەكەى چەقاند و دانىشت لەلايان و موضەببیش ﷺ ئيسلامى تى گەياند، ئەسەد هەندى نەرم و نيانى بينى لەلايهن سەعدەوه و پىى وت: ئەى پورزاق گوئ گرە لە قسەكەى ئەگەر شتىكى خراپت گوئ لى بوو تۆ شتىكى چاکترمان بۆ بينە لە قسەكەى ئەو، ئەگەر گويشت لە شتىكى راست بوو ئەوا ملکەج و گوپرايه لى ببه.

سعد بہ ئەسعدی وت: موضعب جی دەلی؟ موضعبیش سەرمەتای سورمتی (زخرف) ی بۆ خویندەوہکە دمفەرمویت: ﴿حَمَّ ۱﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ إِنَّا جَعَلْتَهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۳﴾ (الزخرف) ھەردووکیان وتیان: وەلاھی ئیسلامەتیمان دەبینی لە ڕووی گەشی سەعدی کۆری موعاذ پێش ئەوہی قسە بکات، دوای ئەوہی موضعب قسەکانی تەواو بوو سەعد بە ھەردووکیانی وت: جی دەکەن گەر بتانەوێت موسوئمان ببین و بچنە ناو ئەم ئاینەوہ؟ وتیان: ھەستە و خۆت بشۆ و ھەردوو بەرگەکەت خاوین بکە و شایەتی بەحەق بدە و دوو ڕکات نوێژ بکە، ئەویش ئەوانە ی جی بە جی کرد و پاشان ڕمەکە ی ھەلگرت و بەپەلە گەراپەوہ بۆلای قەوم و ھۆزەکە ی خۆی، ئەسعد دمفەرمویت: کە قەومەکە ی خۆی بینی سەعد و ئوسەید گەرانەوہ بۆلایان ھەر لەوێ پێش گەیشتنی ئەو دووانە بۆلایان وتیان: سویند بە خوا سەعد بە ڕوویەکەوہ گەراوتمەوہ بۆلامان لە ڕووی جارانی جیاواز تر بوو کە لێرەوہ ڕۆیشت، ئینجا سەعد ھات و وەستا لەلایان و پێی وتن: کورانی بەنی عبد الاشھل قسە ی من چۆنە لە ناوتان؟ ئەوانیش وتیان: تۆ گەورەمانی و بۆچوونت لە بۆ چوونی ھەموومان چاکترە و تۆ لە ھەموومان گەورەتر و بەرزتری، سەعد ﷺ وتی: گوێ بگرن قسەکردنی ئافرمت و پیاوانتان لەسەرم حەرام بێت تا باوەر نەھینن بە خوا و بە پیغمبەرەکە ی ﷺ، وە ھەر کەسێک گومانی ھەیە لەم ئاینەدا لەبچوک و گەورەتان وە لە پیاوان و ئافرەتانتان با شتیکی چاکترمان بۆ بەینیت لەم ئاینە ی کە پێی ھاتووہ وەلاھی فەرمان و ئاینیک ھاتۆتە پێشەوہ سبە ی ڕۆژ ملەکانی لەسەر ھەئدەکەنرین.

عووہ دمفەرمویت: وەلاھی ئیوارە ی پێ نەچوو تا مائیک لە مائەکانی بەنو عبد الاشھل نەما ج پیاو و ج ئافرمت تا ھەموویان سەرجەم لە ڕێی سەعدەوہ موسوئمان بوون، وە ئەسعد و موضعب گەرانەوہ بۆ شوینی خۆیان (واتە: بۆ مائی ئەسعدی کۆری زورارە) پاشان بە ئاشکرا ئیسلامیان دەگەیان بە خەلکی تا خوی گەورە کەسانیکی زۆری لە سەردەستیدا رینمویی کرد تا مائیک نەماوو لە مائەکانی ئەنصاردا کە کەسانیکی لێ موسوئمان نەبوو بێت بە سەرکردەکانیانەوہ وەک: عەمری کۆری جەموح، وە ئەو موسوئمانانەش کەوتنە شکاندنی بتەکان، وە کەسانیکی خاوەن دەسەلات بوون و ژمارەیان زۆر بوو لە شاری مەدینەدا.....^(۱۰۴).

(۱۰۴) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۴۳/۲) (۳۱۳) وقال محققه: سنده صحيح مرسل، والطبري في (التاريخ) (۲/۳۵۷)، والبيهقي في (الدلائل) (۲/۴۳۷، ۴۳۰).

لە رێوایەتێکی ئیبنو عباسدا ﷺ دەفەرموێت: (خوای گەورە رێی دابوو بە پیغمبەر ﷺ کە کۆبوونەوهی جومعه ئەنجام بدات پێش ئەوهی کۆچ بکات، بەلام پیغمبەر ﷺ نەیتوانی جومعه بکات لە شاری مەککە، بۆیە هەوایی بۆ موصعب ﷺ نارد کە لە مەدینە بوو پێی فەرموو: تەماشای بکە ئەو رۆژە کە جولهکەکان بە ئاشکرا زەبووری تیادا دەخوینن، ئافەرەتان و کورانتان لەو رۆژەدا کۆبکەنەوه کاتیەک کە گەشتە نیومرۆ و خۆرلایدا ئالەو کاتەدا دوو رێکات نوێژ بکەن، تا نزیك بنهوه لە خوای گەورە، دەفەرموێت: یەکەم کەسێک کە نوێژی جومعهی کرد بێت بۆ خەلکی پێش هاتنی پیغمبەر ﷺ بۆ مەدینە موصعب ﷺ بوو، تا دواجار پیغمبەر ﷺ کۆچی کرد بۆ مەدینە و خەلکی ناو شاری مەدینە کۆکردەوه و بە ئاشکرا ئەنجامیدا....)^(۱۰۵).

لەو کاتەشدا ژمارە ی موسوڵمانانی ناو شاری مەدینە دەگەشتە چل کەس: (کەعبی کوری مالیک ﷺ دەفەرموێت: (یەکەم کەس کە گۆی کردینەوه بۆ نوێژی جومعه ئەسعهدی کوری زورپارە بوو لە ناوچەی (هزم النبیت) لای حەرە ی بەنی بەیازە، کورەکە ی پێی وت: ئەو رۆژە ژمارەتان گەشتبوووە چەند موسوڵمان؟ کەعب وتی: چل کەس دەبووین)^(۱۰۶).

(۱۰۵) أخرجه: الدار قطني بإسناد حسن كما قال الشيخ الألباني في (إرواء الغليل) (۶۸/۳)، برقم (۶۰۸).

(۱۰۶) أخرجه: أبو داود (السنن) (۱۰۶۹)، وابن ماجه (السنن) (۱۰۸۲)، والطبري في (الكبير) (۹۰۰)، والدار قطني (۵/۳)، وابن خزيمة (۱۷۲۴)، وابن حبان (۷۰۱۳)، وقال محققه: إسناده قوي، والحاكم (۲۸۱/۱) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الكبرى) (۱۷۶/۳) وقال: حسن الإسناد، و(في الصغرى) (۵۴۳)، وحسنه الشيخ الألباني في (الإرواء) (۶۰۰) و(صحيح أبي داود) (۹۴۴) و(صحيح ابن ماجه) (۸۸۶)، وحسن إسناده الشيخ الأرنؤوط في (زاد المعاد) (۴۲/۳).

پەیمانی عەقەبەیی دووهم

هاتنی موسوڵمانانی ئەنصار بۆلای پیغمبەر ﷺ، ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (ئەو بوو موسوڵمانان لە کاتی وەرزێ حەجدا گەشتنە مەککە. حاجییەکانی قەومی خۆیان زۆربەیان هیشتا موشریک بوون و لەگەڵیاندا بەرێ کەوتبوون و موصەب لەگەڵیاندا گەڕایەووە بۆ مەککە، و کاتی خۆی گەورە ویستی وابوو کە بەئاینی ئیسلام شکۆداریان بکات و پیغمبەرەکەشی ﷺ بەوان سەر بخات، ھاوبەشپەیداکاران و کافران سەرشۆڕ بکات، ئەو بوو کاتی گەشتنە مەککە لە شەوێک ناومراستی (أیام التشریق) دا هاتنە لای پیغمبەر ﷺ لە دۆلی عەقەبە و گفتیاندا بە پیغمبەر ﷺ ^(۴۰۷).

بەم شێوەیە پیغمبەری پایەبەرز ﷺ دیارە پیش هاتنی ئەم نوێنەرە بەردەوام و کۆنەدەرە ئاینی خۆی دەگەیاندا بە ھەموو کەسانی ئامادە بووی ھۆزەکانی عەرەب لە کاتی حەج کردنیان لە شاری مەککەدا، بەلام ئەو بوو خۆی گەورە ئەم پەرحمەت و بەرەکەتەیی ڕووکردە پیاوانی مەدینە لەناو ھەموو پیاوانی خەلکی دوورگەیی عەرەبدا کە هیچیان بانگەوازی ئیسلامیان پێ قبوڵ نەبوو وە پیغمبەریان ﷺ نەگرتە خۆ و سەریان نەخست و یارمەتیان نەدا.

جابیری کوری عەبدوللا رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ لە مەککە مایەووە بۆ ماوەی دە ساڵ لە شوینی دابەزینی خەلکی لە کاتی وەرزێ حەجدا و لە بازارەکانی (مجنە و عکاظ) دەووستا و پێی دەیفەرموون: ((مَنْ يُوُونِي؟ مَنْ يَنْصُرُنِي حَتَّى أُلْبَغَ رِسَالَتِ رَبِّي وَلَهُ الْجَنَّةُ؟)) واتە: کێ دەمگرتە خۆ و کێ یارمەتیم دەدات و سەرم دەخات تا پەیمانی خۆی خۆم بگەینەم بەھەشت پاداشتی دەبێت، بەلام کەسی دەست نەدەکەوت سەری بخات و بیگرتە خۆ، ھەتا پیاویک لە (مضریان) لە یەمەن دەرچوو کە دەیویست بەرەو مەککە بێت خزانەیی لێی کۆدەبوونەووە و پێیان دەوت: خۆت بپاریزە لە کورەکەیی قورەیش تووشی وێنەت نەکات و گومرات نەکات، وە پیغمبەر ﷺ بەناو شوین دابەزینەکانی ئەو خێلانەدا دەگەرا و بانگەوازی دەکرد بۆ خۆی گەورە و پەنجەیان بۆ رادەگێشا و دەیان وت: ئەو محەمدە تا خۆی گەورە ئیمەیی خەلکی شاری یەثریبی بۆ نارد و پیاویک لە ئیمە دەرویشت و باوەری پێ دەھێنا و

(۴۰۷) أنظر: سيرة ابن هشام (۴/۶۶)، والطبراني في (الكبير) (۲/۳۶۰).

پىغەمبەر ﷺ قورئانى بەسەردا دەخویندەو، پاشان دەگەرپاىهوه لای خزمانى خۆى و بە موسولمان بوونى ئەو پياوه سەرجهم خزمانى موسولمان دەبوون، تا مالئىك نەمابوو لە مائەكانى ئەنصاردا تاقمىك موسولمانى تيا نەبىت و هەموويان موسولمان بوونى خۆيان ئاشكرا دەکرد، ئەو بوو خواى گەوره ئىمەى نارد بۆلای پىغەمبەر ﷺ و پىى گەشتىن و لىى كۆبووینەوه و لەناو خۆماندا پىش ئەوهى برۆين وتمان: هەتا كەى واز بهئىنن لە پىغەمبەر ﷺ راپونرئىت لە چياكانى مەككەدا و ئازار بدرئىت يان بترسىنرئىت، ئەوه بوو ئىمەش لە كاتى حەجدا چووینە خزمەتى و شوينى بەيمانمان دۆلى عەقەبە بوو....^(۴۰۸).

لە عورپەى كورپى زوبەيرەوه ﷺ دەفەرموئىت: (سالى ئايندە (واتە: سالى پەيمانى عەقەبەى دووهم)، حەفتا پياو لە پياوانى ئەنصار هاتنە خزمەت پىغەمبەر ﷺ و چل كەسيان لە هەرە سەركرده و پياوه ريش سپهەكان و گەوره پياوهكانيان بوون و سى كەسيان لە گەنجە خوئىن گەرمەكانى ئەنصار بوون و بچوكتريان عوقبەى كورپى عامر، و ئەبو مەسعود و جابير بوو)^(۴۰۹).

ورده كارى و چۆنيەتى بەستنى گفتى عەقەبەى دووهم و كۆبونەوهى پىغەمبەر ﷺ بەم موسولمانە بەرپزانەى كە لە شارى (بئرب) هوه بۆ يەكەم جارە هاتوونەتە خزمەت پىغەمبەر ﷺ تا سەرى بخەن و پشتگيرى بكەن و دينى خوا بە ئاشكرا بگەيەنن، بەم جۆرە گيرراوتەوه:

كەعبى كورپى مالئىك ﷺ دەفەرموئىت: (لەگەل حاجبىهەكانى خزمانى خۆماندا دەرچووین و ئىمە هاوبەشمان بۆ خوا بريار نەدەدا و نوئزمان دەکرد و تىگەيشتبووین

(۴۰۸) أخرجه: أحمد في (المسند) (۳۲۲/۳) وفي الفضائل (۱۷۶۷) وقال محققه: إسناده صحيح، والبزار (۱۷۶۵)، والطبراني في (الكبير) (۱۷۴/۱۹)، والحاكم (المستدرک) (۶۲۵/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الكبرى) (۹/۹)، وفي (الدلائل) (۴۴۴/۲)، وابن حبان (۶۲۷۴، ۷۰۱۲) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، وأبو نعيم في (الدلائل) (۲۲۷)، وقال الحافظ ابن كثير في (البدایة) (۱۵۹/۳): إسناده جيد على شرط مسلم، وقال الحافظ ابن حجر في (فتح الباری) (۲۲۲/۷): إسناده حسن، وقال الهيتمي في (المجمع) (۴۶/۶) رواه أحمد و البزار ورجال أحمد رجال الصحيح، وقال الحافظ العراقي في تخريج: رواه أحمد بإسناد جيد، وقال الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۶۳): إسناده صحيح على شرط مسلم، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۲۲۲): حديث حسن.

(۴۰۹) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (۳۶۲/۲)، وأبو نعيم في (الدلائل) (۲۲۷)، وقال الهيتمي في: (المجمع) (۴۲۱۲) رواه الطبراني مرسلًا وفيه ابن لهيعة وفيه ضعف وهو حسن الحديث.

له ئایینی ئیسلام، ئەو پۆژه بهرائی کوری مهعرووری سهکررده و گهوره و ناودارمان لهگه‌لدا بوو کاتی روومان کرده سهفه‌ره‌که‌مان، له شاری مه‌دینه دمرچووین و گه‌یشتینه دۆلی (بطحاء) له‌وی به‌راء به ئیمه‌ی وت: ئە‌ی کۆمه‌لان من بۆچونیکم هه‌یه و نازانم ئیوه له‌گه‌لمدان یان نا؟ وت‌مان: ئە‌و بۆچوونه‌ت چیه؟ وتی: من وا ده‌زانم که هه‌رگیز پشت نه‌که‌مه ئە‌م که‌عبه‌یه به‌لکو له نوێژه‌کانمدا رووی تی بکه‌م، ئیمه‌ش پیمان وت: نه‌خیر وه‌لاهی ئیمه‌ وه‌کو تو ناکه‌ین پیمان نه‌گه‌یشتوو که پیغمبهر ﷺ رووی کردبیته که‌عبه به‌لکو رووی کردوووته شام (واته: بیت المقدس) ئیمه‌ش پیمان خۆش نییه سه‌ربێچی پیغمبهر ﷺ بکه‌ین، به‌راء وتی: وه‌لاهی من به‌رده‌وام روو ده‌که‌مه که‌عبه و نوێژ ده‌که‌م، پیمان وت: ئیمه‌ش به‌ هیج جوړی ئە‌وه ناکه‌ین و قیبه‌ی خۆمان ناگۆرین، ئیمه‌ له کاتی نوێژدا رووه و (بیت المقدس) ده‌وه‌ستاین و روومان تیده کرد و ئە‌ویش رووه‌و که‌عبه نوێژی ده‌کرد تا گه‌یشتینه مه‌که‌که، به‌راء به‌ منی وت: (واته: به‌ که‌عب) وتی: برازا برۆ بمگه‌یه‌نه‌ره پیغمبهر ﷺ تا پرساری لی بکه‌م سه‌بارت به‌و کاره‌ی که کردوو مه‌ له سه‌فه‌ره‌که‌مدا وه‌لاهی کاتی که ئیوه له‌گه‌لمدا نه‌بوون شتیک که‌وتۆته دلمه‌وه که بینومه ئیوه به‌ بێچه‌وانه‌ی منه‌وه نوێژ ده‌که‌ن و روو ده‌که‌نه شوێنیکێ تر.

ئینجا هه‌ردوو‌کمان چووین پرسیارمان کرد سه‌بارت به‌ پیغمبهر ﷺ که له کوێیه، چونکه ئیمه نه‌مان ده‌ناسی و پێشتر نه‌مان بینی بوو تا پیاویکی شاری مه‌که‌که له (ته‌به‌ح) پیمان گه‌یشت و پرسیارمان له‌و کرد وت‌مان: ئایا پیمان ده‌لێیت محم‌دی کوری عه‌بدوللا کوری عه‌بدول موطه‌لیب له کوێ یه؟ ئە‌ویش وتی: ئە‌گه‌ر بینیتان ده‌یناسنه‌وه؟ وت‌مان: نه‌خیر نایناسینه‌وه و که‌سیشمان محم‌دان نه‌بینیوه، قوره‌یشیه‌که پێی وتین: عه‌باسی مامی ده‌ناسن ئە‌گه‌ر ببینن؟ وت‌مان: به‌ئێ، چونکه عه‌باسمان پێشتر ناسیوو به‌رده‌وام له مامه‌له وک‌رین و فرۆشتندا ده‌هات بۆ مه‌دینه، ئینجا قوره‌یشیه‌که پێی وتین: ئە‌گه‌ر چوونه (که‌عبه) بزائن ئە‌وه‌ی ئیوه به‌ شوێنیدا ده‌گه‌رین ئە‌و پیاومیه که له‌گه‌ل عه‌باسدایه.

ده‌فه‌رمووت: چوینه که‌عبه و بینیمان عه‌باس له‌وییه له‌گه‌ل پیغمبهر ﷺ دانیشتوو له سوچیکی مزگه‌وته‌که‌دا ئیمه لێیان نزیک بووینه‌وه و سلّومان لێکردن پاشان دانیشتین لایان و پیغمبهر ﷺ به‌ عه‌باسی فه‌رموو: ئایا ئە‌م دوو پیاوه

دەناسیت ئەی باوکی (فضل)؟ ئەویش وتی: بەئێ ئەم دوو پیاوێ خەزەرەجین (خەنگی مەدینەن)، ئەوەیان بەرپاڤی کۆری مەعروورە و سەرکردە ی قەومی خۆیەتی و ئەوەشیان کەعبی کۆری مالیکە، کەعب دەفەرمویت: وەلاهی ئیستاش لە بیرم ناچیتەووە کە کاتێ عەباس ئەووی وت: پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ئەمە شاعیرەکیە؟ عەباسیش وتی: بەئێ.

بەراێ بە پیغمبەری ﷺ وت: ئەی پیغمبەری خوا ﷺ من لەم سەفەرەدا بۆچونیکم هەبوو پێم خۆش بوو سەبارەت بەو پرسیارت لێ بکەم بۆ ئەووی پێم رابگەیهنیت سەبارەت بەو کارە کە ئەنجام داوێ لە سەفەرەکەمدا؟ پیغمبەر ﷺ فەرمووی: پرسیارەکەت چییە؟

وتی: ئەی پیغمبەری خوا ﷺ کاتێ لەم سەفەرەمدا کە ویستم بەرەو ئێرە پێم خوای گەرە پێنمویی کردبووم بۆ ئیسلام و پێم باش بوو کە پشت نەکەمە کەعبە، بەلام هاوێلانم هەموو لە پێدا بە پێچەوانە ی منەو نوێزیان رۆو (بیت المقدس) دەکرد هەتا شتێک کەوتە دڵمەووە سەبارەت بەم کارە خۆم، تۆ چی دەفەرمویت ئەی پیغمبەرە خودا ﷺ. پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((تۆ قبیلەت (واتە: رۆوگە) ت هەبوو (واتە: قبیلە یەکەم) و ئارامت بگرتایە لەسەری)).

بەم شێوەیە بەراێ گەراییەووە بۆ قبیلەکە ی پیغمبەر ﷺ وە لەگەڵ ئێمەدا رۆوی کردە (بیت المقدس) لە کاتی نوێژدا پاشان چوین بۆ حەج کردن بەرەو (مینا) لەوێ پەیمانماندا بە پیغمبەر ﷺ لە ناوەرەستی رۆژانی تەشریقدا لە عەقەبە کە شەو بەیەک بگەین، کە کاتێ حەج تەواو بوو ئەو شەوێ هاتە پێش کە پەیمانم داوو بە پیغمبەر ﷺ، وە لەو سەفەرەماندا عەبدوللای کۆری حەرمان لەگەڵدا بوو کە یەکیک بوو لە سەرکردەکانمان و پیاو ماقولێک بوو لە پیاو ماقولەکانمان وە ئێمە، موسولمان بوونی خۆمان لە هەموو حاجییە موشریکەکانی خزمان دەشاردەووە و قسەمان لەگەڵ حەرماندا کرد و پیمان وت: تۆ گەرە یەکیک لە گەرەکانمان و پیمان خۆش نییە لەسەر ئەم بیرو باوەرەت بمریت و سبەینی ببیت بە سوتەمەنی دۆزەخ بزانە کە خوای گەرە پیغمبەری ﷺ ناردوو و فەرمانی داوێ بە یەکیکاپەرستی و کەسانی خەمی خۆشت موسولمان بوون و پەیمانیشمان داوێ بە پیغمبەر ﷺ کە پەیمانێ بدەینی (البیعة)، ئینجا حەرمانیش موسولمان بوو وە خۆی شۆرد و جلەکانی

خاویڤن کردهوه. له پهیماننه کهشدا بهشدار بوو وه یهکیک بوو له هه لئباردهی خزمانی خوی له وشه ودا.

کهعب ﷺ دهفهرمویت: نهو شهوه هاته پئیش که پهیمانمان دابوو به پیغمبهر ﷺ و له گه ل حاجیهکانی کهسانی خۆماندا سهرهتای شهو له جیگهکانی خۆماندا خهوتین که سئیهکی شهو تیپهری و خه لکی له شیرینهی خه ودا بوون و که وتبوونه خهویکی قورسهوه ئینجا ئیمهش زۆر به هیواشی و بی دهنگی هاتینه دهرهوه وهکو کۆتری بچکۆله که دهردهجیت، هیلانه که له ژیر پیخهفهکانمان به دزیهوه بو ئهوهی حاجیه موشریکهکانی قهومی خۆمان پیمان نهزانن که بهم نیوهی شهوه بهرهو کوی دهچین، دانه به دانه بهملاولادا بهریکهوتین بهرهو دۆلی عهقهبه، تا لهوی کۆبینهوه و ژماره مان گهیشته ههفتاوسه پیاو و دوو ئافرهتیش له ئافرهتانی خۆمان له گه لماندا بوون یهکیکیان ناوی نوسه یهیهی کچی کهعب بوو که نازناوی ئوم عهماره بوو که یهکیک بوو له ئافرهتهکانی کورانی بهنی مازنی کورپی نهجار وه ئافرهتی دووه میشیان ناوی ئهسمانی کچی عومهر بوو که یهکیک بوو له ئافرهتانی بهنی سه لهمه و نازناوی دایکی (مه نیع) بوو، ئیمه کۆبووینهوه لهو دۆلهدا و هه موومان وهستاین و چاوه پئی پیغمبهرمان ﷺ دهکرد که به نهینی بگاته نهو دۆله، ئینجا پیغمبهر ﷺ هات بۆلامان و عهباسی مامی له گه لدا بوو، وه عهباس هیشتا موسولمان نه بوو بوو له سه ر ئاینی قهوم و خزمانی خوی بوو به لام پئی خوش بوو بزانیته که نه م برازیه ی پهیمانی چۆن ده دریتتی تا پهیماننه که ی بۆ یه کلا بکاته وه له گه ل کهسانی خه لکی مه دینه دا.....^(۴۱۰).

هه ر بۆیه عهباس به پیغمبهری ﷺ وت: برازا ئه مانه نازانم کین هاتوون، من خه لکی مه دینه لییان ده نامم، وه دانه دانه لیی کۆبووینهوه عهباسیش رووی تی ده کردین و دهیوت: ئه مانه کهسانیکن نایان ناسین ئه مانه کهسانیکی گهنجن، ئیمه

(۴۱۰) أخرجه: أحمد (المسند) (۴/۳۶۰) (۱۵۷۹۸) وقال محققه الأرنؤوط: حدیث قوي إسناده حسن، والطیالسی (۲/۹۳) (۲۳۳۳)، والطبری فی (التاریخ) (۲/۳۶۰)، والطبرانی فی (الکبیر) (۱۹/۱۷۵)، والحاكم (۳/۴۴۱)، وابن خزمه (۲۹/۴۲۹) وقال محققه: إسناده حسن، والبیهقی فی (الدلائل) (۲/۴۴۴)، وابن حبان (۱۱/۷۰۱) وقال محققه: إسناده قوي، وابن هشام فی (السیره) (۲/۴۷) (۳۱۵) واللفظ له، وقال الهیثمی فی (المجمع) (۶/۴۲): ورجال أحمد رجال الصحیح غیر ابن إسحاق و قد صرح بالحدیث، وقال الحافظ فی (الإصابة) (۴/۲۳۰): إسناده صحیح، وقال الشیخ الألبانی فی (فقه السیره) (۱۵۹): حدیث صحیح، وصرح إسناده الأرنؤوط فی (زاد المعاد) (۳/۴۴).

كاتی كه دانیشتین په كهه كهس كه قسهی كرد عه باسی كوری عه بدول مو طه لیب بوو ههستا و به ئیمه ی وت: ئه ی كۆمه لانی خه زره ج، (عه رب به گشتی به دانیشتوانی شاری مه دینه یان دهوت كۆمه لانی خه زره ج) پيغهمبهر ﷺ باش دهزانن كه چی ئیمه یه و چ پله و پاییه یه کی هه یه له ناوماندا، و پشت گیریمان لئ كردوو ده ژ به كه سانی خزمانی خو شمان، كه به پيچه وانه ی ئه ووه رهفتار دهكهن، محمد سه ربه رزه له ناو شاره كه ی خویدا به لام ئه و هه ر پئی خو شه بگاته لای ئیوه گه ر ئیوه وا دهزانن سه یینئ ته سلیمی دهكهن و پشتی لئ دهكهن دوا ی ئه وه كه دهگاته لاتان ئه وه هه ر له ئیستاوه وازی لئ بهینن، چونكه خزمانی خو ی زور سه ربه زانه به رگری لئ دهكهن له ولاتی خویدا، ئیمه ش و تمان: گویمان له قسهكانت بوو ئه ی عه باس توش ئه ی پيغهمبهری خوا ﷺ به فرموو ئه و په یمانه مان لئ وهر بگره كه پیت خو شه بو خو ت و خوا ی خو ت! (۴۱۱).

ئینجا پيغهمبهر ﷺ به ئیمه ی فرموو: وته بیژدهكتهان با ههستئ به كورتی و قسه بکات و چونكه سیخوړانی چواردهورن نه وهك پیمان بزنانن گه ر پیتان بزنانن ئابرووتان دهبن (۴۱۲).

له ریوایه تیکی تر دا ده فرمویت: (ئه و شه وه پيغهمبهر ﷺ له سه رهتای قسهكانیدا فرمووی: ئه ی مامه په یمانم بو وهرگره له خالوانی خو ت (واته: كورانی به نی نه جاری نیشته جی شاری مه دینه كه خالوانی پيغهمبهرن ﷺ) ئیمه ش هه ر هه فتا كه سه كه و تمان: ئه ی پيغهمبهری خوا ﷺ چی داوا ده كه یه ت بو خو ت و بو خوا ی خو ت و بو هاوه لانی خو ت به فرموو) (۴۱۳).

(۴۱۱) أخرجه: أحمد في (المسند) (۳۲۲/۳) وفي (الفضائل) (۱۷۶۷) وقال محققه: إسناده صحيح، والحاكم (۶۲۵/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبخاري (۱۷۵۶)، والبيهقي في (الكبرى) (۹/۹) وفي (الدلائل) (۴۴۴/۲)، وابن حبان (۶۲۷۴، ۷۰۱۲) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، وأبو نعیم في (الدلائل) (۲۲۷)، وقال ابن كثير في (البدایة) (۱۵۹/۳): إسناده جيد على شرط مسلم، وقال الحافظ في (الفتح) (۲۲۲/۷): إسناده حسن، وقال الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۶۳): إسناده صحيح شرط مسلم، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۲۲۲): حديث حسن.

(۴۱۲) أخرجه: أحمد (۱۱۹/۴) (۱۷۰۷۸) وقال محققه: مرسل صحيح، والبيهقي (الدلائل) (۴۵۰/۲)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۴۹/۶): رواه أحمد مرسلًا ورجاله رجاله صحيح.

(۴۱۳) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (۱۷۵۷)، والحاكم (۳۲۲/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الحافظ في (الفتح) (۲۸۱/۷): رواه ابن عساکر بإسناد حسن.

(پېغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەوەی داواتان لى دەكەم بۆ خوای خۆم ئەو مەیه كە بېپەرستن و بە هیچ جۆرىك هاوبەشى بۆ بریار نەدەن) (۴۱۴).

لە رېوايەتێكى تردا فەرمووی: (ئەوەی كە داواتان لى دەكەم بۆ خۆم ئەو مەیه كە گوێرپاى ئەيم بكنەن، و لە رېگەى راست نەترازىن و داوا دەكەم بۆ خۆم و هاوئەلانم كە بمانگرنەخۆ وە سەرمان بخەن لەوەى كە لە دەستاندا هەيه و پشستگىریمان بكنە لەوەى كە خۆتان پشستگىرى خۆتانى پى دەكەن، دەفەرموئیت: ئىمەش و تمان: جا گەر وا بكنەن ئىمە چىمان لە پاداشتدا دەست دەكەوئیت؟ پېغەمبەر ﷺ فەرمووی: بەهەشت، ئىمەش و تمان: ئەو هەش بۆ تۆ... (۴۱۵).

لە رېوايەتێكى تردا دەفەرموئیت: (وتمان لەسەر چى پەيمانەت بدەينى؟ پېغەمبەر ﷺ فەرمووی: پەيمانەم بدەنى لەسەر ئەوەى كە گوێرپاى ئەيم بكنەن لە چالاكيتان و تەمەلئيتاندا، ويارمەتيم بدن لە بوون و نەبوونتاندا، و فەرمان بە چاكە بكنەن و رېگى لە خراپە بكنەن، و لە پىناوى بەرفەرار كردنى ناينى خوادا لەلۆمەى لۆمەكاران نەترسن هیچ كارتان تى نەكات و سەرم بخەن كاتى كە دەگەمە لای ئىو و بمپارىزن لەوەى كە خۆتان و ژن و منالانتانى لى دەپارىزن، بەهەشت بۆ ئىو يە.

كە پېغەمبەر ﷺ ئەم قسەيهى خۆى فەرموو، بەراء ﷺ هەستاو دەستى پېغەمبەرى ﷺ گرت و وتى: بەلئى ئەى پېغەمبەر ﷺ سوئند بەوەى كە تۆى ناردوو بەحق دەتپارىزن لەوەى پارىزگارى خۆمانى لى دەكەين پەيمانمان لىوەرگەر ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ ئىمە وەلأهى پياوانى جەنگين و پياوانى چەكين بە مىراتى پشستاو پشست بۆمان ماوئەتەوه) (۴۱۶)، (دواى ئەو بەراء ﷺ وتى: سوپاس بۆ ئەو خوايهى كە رىزى لە پېغەمبەر ﷺ گرتوو و ئەوى هیناوه بۆلای ئىمە و ئىمە گوێرپاى ئەى فەرمانى خوای خۆمان دەكەين گويمان لىيه و گوێرپاى ئەى دەكەين، ئەى كۆمەلانى ئەوس و

(۴۱۴) أخرجه: أحمد (۱۱۹/۴) (۱۷۰۷۸) وقال محققه: مرسل صحيح.

(۴۱۵) أخرجه: أحمد (۱۱۹/۴) (۱۷۰۷۸) وقال محققه: مرسل صحيح، والطبراني في (الكبير) (۲۵۶/۱۷)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۹۸۸۶): رواه الطبراني و فيه مجالد و حديثه حسن و فيه ضعف.

(۴۱۶) أخرجه: أحمد (۳۲۲/۳) وفي (الفضائل) (۱۷۶۷) وقال محققه: إسناده صحيح، والحاكم (۶۲۴، ۶۲۵/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الكبرى) (۹/۹)، وابن حبان (۷۰۱۲) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۶۳).

خه زرهج خوای گه وره ریژی لی گرتووین به ناینه که ی گوئی بگرن و گوئی پیه لی بکه ن و پیغمبهر ﷺ سه ریخه ن و سوپاسی بکه ن، (که عب ﷺ دمه رمویت: بهراء ﷺ له م قسانه دا بوو (ئه بو هه یسه می کورپی ته یهان) هه ستا و قسه که ی پی بپی و وتی: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ له نیوان ئیمه و جوله که کانی مه دینه دا هه ندی په یمان هه یه که له مه ودوا ده بیچرینن، به لام پی ده جیت گه ر ئیمه ئه وه مان کردوووه دوای ئه وه ی خوای گه وره توی سه رخست بگه ریته وه بۆلای خرمانی خۆت؟.

پیغمبهریش ﷺ زهرده خه نه گرتی و فهرمووی: ((بل الدم و الهدم و الهدم)) واته: نه خیر خوین هه ر خوینه و روخانیس هه ر روخانه، من له ئیوه م و ئیوه له من ده جه نگم به رامبه ر ئه وه ی که ئیوه له گه لی ده جه نگن و ناشتی ده کم له گه ل ئه وان ه ی که ئیوه ناشتیان له گه ل ده که ن، [بهراء ﷺ وتی: ده ست بیته ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ تا وه گو په یمانت بده من] (۱۷۷).

له ریوایه تیکی تر دا دمه رمویت: [هه ستاین په یمانی بده منی یه که سه ر (ئه سه عه دی کورپی زوراره) که له حه فتا که سه که ته مه نی له هه مووان بچوگتربوو وتی: پراوه ستن له سه ر خۆبن و په له مه که ن، ئه ی کۆمه لانی یه ثریب ئیمه که له پشتی و لاخمان داوه و هاتووین بۆ ئیره باشمان زانیوه که ئه وه پیغمبهری خوایه ﷺ و ئیمه ئه گه ر له م شاره ده ری بکه ن و بیبه ن بۆلای خۆمان له سه رجهم عه ره به کان جیا ده بینه وه، کوشتنی بیاوه گه وره کانی ئیمه ی تیدا یه، و ئه م په یمانه ده بیته هۆی ئه وه ی که شمشیره کان له هه موو روویه که وه په لامارمان بده ن، ئه گه ر ئیوه ئارام ده گرن له سه ر ئه وه، ئه وا پیغمبهر ﷺ بگرنه خۆ و په یمانی بده منی، پادا شتتان لای خوا یه، ئه گه ر ده تر سن سه بیته وازی لی به یینن ئه وا له ئیستا وه وازی لی به یینن، ئه وه باشتره بۆ ئیوه لای خوای خۆتان، وتیان: ئه ی ئه سه عه د ده ست دوور بخه ره وه لی مان وه لاه ی به ه یج جوړیک واز له م په یمانه ناه یینن و به که می شی نازانین].

دوای ئه وه پیغمبهر ﷺ په یمانی لی وهرگرتن و فهرمووی: ((أخْرِجُوا إِلَيَّ مِنْكُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا يَكُونُونَ عَلَى قَوْمِهِمْ بِمِ فِيهِمْ)). واته: دوانزه له نوینه رانی خۆتان (نقبا) هه لبرترین و به یینن بۆلام تا ئه وان سه رکرده ی قهومی خۆیان بن، دوانزه که سه که یان

بۆ هەلبژارد که نۆ کهسیان خەزرجی بوون و سێ کهسیان ئەوسی بوون، (نوینەری بەنی نەجار: ئەسەدی کورپی زورارە بوو) وە (نوینەری کورپانی بەنی سەلمە: بەرپانی کورپی عەبدی کورپی حەرپان بوو) وە (نوینەری کورپانی بەنی ساعیدە: سەعدی کورپی عوبادە و موندزی کورپی عومەر بوون) وە (نوینەری کورپانی بەنی زورەیق: (رافعی کورپی مالیک بوو) وە (نوینەری کورپانی) بەنی حارشی خەزرج: (عەبدوللا کورپی رەواحە و سەعدی کورپی رەبیع بوون) وە (نوینەری کورپانی بەنی عەوفی خەزرج: عوبادە کورپی صامت بوو). وە (نوینەری بەنی ئەشەهەل: ئوسەیدی کورپی حەزیر و ئەبو هەیتەم بوو) وە (نوینەری کورپانی بەنی عەمری کورپی عەوف: سەعدی کورپی خەیسەمە بوو) وە یەکەم کەسێش (بەرانی کورپی مەعرو) بوو که دەستی خستە ناودەستی پیغمبەر ﷺ بۆ بەیعت و یەکەم کەسێش بوو لەسەر جەم نامادە بووانی موسوڵمانانی ئەوێ که پەیمانیدا بە پیغمبەری خوا ﷺ، وە هەموویان سەر جەم پەیمانیدا بە پیغمبەر ﷺ.

بەراء ﷺ دەئیت: لەویدا بووین شەیتان لەسەر تەپۆلکە (سەفای عەقەبە) (که ئیمە لە دۆلە کەیدا پەیمانە کەمان دا) بە گەورەترین دەنگێ که گویم لێ بوو هاواری کرد: هۆ کۆمەلانی دابەزیوی ئەم شوینە ئەووە بۆ ناچن بۆلای زەم کراوەکە ئەو مەتا بێ ئاینەکان لەگەڵیدا کۆبوونەتەووە دژ بە ئێوە دەجەنگین^(٤١٨).

لە رێوایەتێکی تردا دەفەرمویت: (شەیتان لەو کاتەدا وتی: ئەو کۆمەلانی قورپەیش ئا ئەووە ئەوس و خەزرجە پەیمان دەدەن بە محمد لەسەر شەپکردن لەگەڵ ئێوەدا، که ئەووەی وت موسوڵمانانی ئەوێ ترسان و پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((ئەو دەنگە نەتان ترسینیت ئەووە (ئیبلیس)ی دوزمنی خواپە و.. هیچ کەسێک لەوانە ی که ئێوە لێی دەترسین دەنگی ئەو نەگەیشتۆتە ئەوان)) و ئەووە شەیتانی عەقەبەییە، ئینجا (ئیزی کورپی ئوزەیبە) فەرمووی: گوێ بگرە ئەو دوزمنی خوا رۆژێک دەبیت دەستم و الا بیت بۆت) دەفەرمویت: دوا ی ئەووە پیغمبەر ﷺ بە ئیمە ی فەرموو: ((بلاووی لێ بکەن و بگەڕێنەووە بۆ شوینەکانی خۆتان))، هەر لەو کاتەدا (عوبادە ی کورپی صامت) وتی: سویند بە وە ی تۆی بە حەق ناردوووە ئەگەر ویستت لێ بیت بە

(٤١٨) أخرجه: أحمد في (المسند) (٣٢٢/٣) وفي (الفضائل) (١٧٦٧) وقال محققه: إسناده صحيح، والحاكم (٦٢٥/٢) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الکبری) (٥١٩/٩)، وابن حبان (٧٠١٢) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (٦٣).

شمشیرەکانمان ھەڵدەکوئینە سەر کافرانی خەلگی مینا، پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: ((فەرمانم بێ نەکراوە بگەرێنەووە بۆ شوپنەکانی خۆتان))، ئێمەش گەرپنەووە بۆ جیگاکانی خۆمان و تا بەیانی خەوتین کە بەیانیمان لێ بوووە کۆمەلانی قورمیش زۆر بوون ھەڵیان کوتایە سەرمان و لیمان کۆبوونەووە و وتیان: ئەو کۆمەلانی خەزرج پێمان گەشتوووە کە ئێوە ھاتوون بۆلای ئەم ھاوولەمان، ھەتاکو دەری بکەن لەناوماندا و پەیمانی بدەن سەبارەت بەوێی کە بجەنگن دژ بە ئێمە و باش بزەنن، وەلاھی ھیچ کۆمەلێک لە کۆمەلانی عەرەب نییە کە ئێمە زیاتر رەقمان لێی بێ کە شەر پوویدات لە نیوان ئێمە و ئەواندا لە ئێوە زیاتر (واتە: ئێمە لە ھەموو کەس زیاتر رەقمان لە ئێوەیە گەر ئەمەش بکەن، دیارە رەقەکەمان زیاتر ئەستور تر دەبێت بەرامبەرتان) کە ئەو قسانەیان وت: ھەندئێ لە ھاوبەش پەیداکارانی قەومی خۆمان کە ئاگیان لە بەیعتەتەکە نەبوو ھەستان. دەستیان کرد بە سوپێند خواردن کە شتی وا ھەر نەبوووە و نەمان زانیووە.

کەعب ﷺ دەفەرموێت: راستیشیان دەکرد ئەوان نە ئاگیان لێ بوو وە نەزانیشیان کە ئێمە چیمان کردوووە و ئێمەھی موسوڵمانانی ئامادە بووی عەقەبە ھەندیکمان سەیری ھەندیکمان دەکرد و پاشان کە پیاوانی قورمیش ویستیان ھەستن و ئەوئ بەجێ بەیئڵن، لەویدا ھەرئێ کورێ ھیشامیان لە ناودا بوو کە دوو نەعلی تازەھی لە پێدا بوو، منیش ھەستام قسە بکەم و بابەتەکە بگۆرم بە عەبدووللای کورێ عەمرم وت: ئەرئ باوکی جابر لای خۆی تۆ یەکیکی لە پیاووە گەورەکانمان و ریش سببێھەکیت لە ریش سببێھەکانمان ناتوانیت دوو نەعلی تازە وەکو نەعلی ئەو گەنجە قورمیشییە بکەیت و لەپێی بکەیت، کە ھەرئ گویئ لێ بوو ھەردوو نەعلەکەھی لەپێی خۆی داکنەند و ھەردووکی بۆ من فرێدا و وتی: وەلاھی دەبیت لەپێی بکەیت بەئکو ئەمە گەشبینی بیت بۆمان، ئینجا باوکی جابر بە منی وت: ئەو گەنجەت بۆ تورە کرد نەعلەکانی بۆ بگێرەرەووە، منیش وتم: وەلاھی بە ھیچ جۆرێک بۆی ناگێرەرەووە (گەشبینییە إن شاء الله) وتی: وەلاھی گەشبینییەکەھی راست بیت رۆژێک دەبیت کە دەستکەوتی خۆم بیت (واتە: دەسکەوتەکەھی بۆ من بیت لە شەردا ئەگەر بیکۆزم)^(٤١٩).

(٤١٩) أخرجه: أبو نعیم فی (الدلائل) (٢٢٧)، والطبرانی فی (الکبیر) (٢٥٠/١٩). وقال الهیثمی فی (المجموع) (٩٨٨٥): رواه الطبرانی مرسلًا وفيه إبتن لهیعة و حدیثه حسن و فیہ ضعف.

عوږوهی کورپی زوبیر ﷺ دمهفرمویت: (ئهم کۆمه له (واته: سه رگرده گانی په یمانی عهقه به) سه رجه م کۆبوون له سه ره ئه وهی که خوا رازی بکه ن و هه موو ئه و مه رجانیه که داویانه به پیغمبهر ﷺ جی به جی بکه ن و پیغمبهر ﷺ سه ربخه ن، پاشان شکۆدارانه و سه رکه وتووانه گه رانه وه بۆ ولاتی خۆیان و خوای گه وره دوای ئه وه په ناگه یه کی به دی هینا بۆ پیغمبهر ﷺ و هاوه لانی) (۴۲۰).

کۆچ کردن بۆ شاری مه دینه

پیش ئه وهی پیغمبهری خوا ﷺ کۆچ بکات بۆ مه دینه خوای گه وره شاری مه دینه ی له خه ودا نیشان دابوو که ئه وئ جی کۆچ کردنی ده بیت.

له ئه بو موسای ئه شعهریه وه ﷺ دمهفرمویت: (پيغمبهر ﷺ به هاوه لانی خۆی وت: ((رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَهَاجِرُ مِنْ مَكَّةَ إِلَى أَرْضٍ بِهَا نَخْلٌ، فَذَهَبَ وَهَلِي إِلَى أَنَّهَا الْيَمَامَةُ، أَوْ هَجْرٌ، فَإِذَا هِيَ يَثْرِبُ)) (۴۲۱) واته: له خه ومدا بینیم کۆچ ده که م له مه که که وه به ره و خاکیک خورمای تیدایه خه یالم وا رۆیشت که یه مامه یان هه جهر بیت، به لام (یثرب) بوو...).

وه له عایشه وه ﷺ دمهفرمویت: (ئهو کاته پیغمبهر ﷺ به موسولمانانی فهرموو: ((جیگه ی کۆچ کردنی ئیوه م نیشان دراوه خاکیکی پر دارخورمایه له نیوان دوو به رزاییدایه))، ئینجا ئه وانیه له وئ بوون و ئهم قسه یه یان بیست له پیغمبهر ﷺ کۆچیان کرد به ره و شاری مه دینه له کاتیکدا پیغمبهر ﷺ ئه و وه صفه ی بۆ کردبوون و هه ندیک له پیاوه کۆچ کاره گانی حه به شه گه رانه وه و کۆچیان کرد بۆ شاری مه دینه...)) (۴۲۲).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمهفرمویت: (کاتی پیاوه گانی ئه نصار شوین پیغمبهر ﷺ که وتن وئاینی ئیسلامیان قبول کرد و موسولمان بوون وه پیغمبهریان ﷺ سه رخست و په یمانی سه رکه وتنی ئاینه که و شوین که وتوانی ئه و ئاینه یان گرته ئه ستۆ هه ندئ

(۴۲۰) أخرجه: أبو نعیم فی (الدلائل) (۲۲۷)، والطبرانی فی (الکبیر) (۲۵۰/۱۹).

(۴۲۱) أخرجه: البخاری (الصحيح) (۴۰۸۱)، ومسلم (الصحيح) (۲۲۷۲)، والبعثی (۳۲۹۶)، والدارمی (۱۲۹/۲)، وابن ماجه (۳۹۲۶)، وابن حبان (۶۲۷۶) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۴۲۲) أخرجه: عبدالرزاق (۹۷۴۳)، وأحمد (المسند) (۱۹۸/۶)، والبخاری (۴۷۶.۵۸۰۷)، والحاكم (۳/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۶۲۷۷) قال محققه: إسناده صحيح على شرط الشيخين، واللفظ له.

لە موسولمانەکان گەشتنە ئەوێ (واتە: کۆچیان کرد بۆ مەدینە) دواى ئەو پیغمبەر ﷺ فەرمانى بە هاوەڵانیدا، و ئەوانەى کە شوین کەوتەى بوون لە موسولمانانى مەككە تا بپۆن بەرەو شاری مەدینە کۆچ بکەن و بگەن بە برا تازەکانیان لە ئەنصار وە پێى و تن: (خواى گەورە برائىنى تازە و جیگەیهكى تازەى بۆ دیارى کردوون لەوێ بەبێ ترس ئاینى خۆتان بەرفەرار بکەن) ئینجا کۆمەڵ کۆمەڵ بەرپیکەوتن، وە پیغمبەرىش ﷺ لە شاری مەككە مایەو و چاوپرێى ئەوێ دەکرد کە لەلایەن خواوە رینگەى پێى بدریت تا کۆچ بکات بەرەو شاری مەدینە)^(٤٣).

سەرەتایى کۆچکردن

یەكەم: ئەبو سەلەمەى مەخزومی ﷺ یەكەم کەس بوو کە کۆچى کرد لە شاری مەككەو وە بۆ مەدینە: ئیبن و ئیسحاق دەفەرموین: (یەكەم کەس کۆچى کرد لە هاوەڵانى پیغمبەر ﷺ کە لە قورەیش بوو لەبەنى مەخزووم ئەبو سەلەمە کورێ عەبدوئەسەد بوو کە ناوى عەبدوئاللا بوو کۆچى کرد بۆ شاری مەدینە پێش ئەوێ پەیمانى عەقەبە بدریت بە سائیک، ئەبو سەلەمە یەكێک بوو لەوانەى کە پێشتر کۆچى کردبوو بۆ حەبەشە بەلام کاتى گەراپەووە قوریش دیسان ئازاریاندا تا ئەمجارە بەناچارى هەوئیدا کۆچ بکات بەرەو مەدینە)^(٤٤).

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەفەرموین: (ئەبو ئىسحاقى کورێ یەسار بۆى گىرامەو وە لە ئوم سەلەمەو ﷺ خىزانى پیغمبەر ﷺ کە فەرموویەتى: کاتى ئەبو سەلەمەى مێردم وىستى لە شاری مەككە دەرمان بکات و بمانبات بەرەو شاری مەدینە و شترەكەى بۆ نامادە کردین و منى سوار پشتمى کرد و سەلەمەى کورمى سوار کرد لەگەڵمدا و گرتە باوئەشم رەشمەى و شترەكەى گرتەم تا کۆچ بکەین بەرەو مەدینە کاتى پیاوەکانى کورانى بەنى موعیپرەى کورێ عەبدوئاللاى کورێ مەخزووم (واتە: خزمانى ئوم سەلەمە) بەمەیان زانى هەستان بۆى وتیان: ئەو تۆ هیچ دەسەلاتمان نییە بەسەرتا بەلام چۆن دەهێلین ئەم ئافرەتەى قەومى خۆمان ولاتەو ولاتى پێى بکەیت، ئینجا رەشمەى و شترەكەیان لەدەست سەند و مندالەكەیان گىراپەووە بۆ ئوم سەلەمە

(٤٣) انظر: سيرة ابن هشام (٦٦/٢).

(٤٤) انظر: سيرة ابن هشام (٦٧/٢).

له لایهکی ترهوه کورانی بهنی ئەسهدی خزمانی ئەبو سهلهمه ئەمهیان بینی وتیان: نهخیر وهلاهی بههیج جورێک نایهئین کورپهکهمان لای ئەو ژنه بێت، دواى ئەوهی له میردهکهیتان سهندهوه، ئینجا کورانی بهنی سهلهمه لهگهڵ خزمانی ههردوولامان کهوتنه راکیشانی منداڵهکه، تا دهستی دهرچوو ئەوه بوو کورانی بهنی ئەسهد بهو شیوهیه دهستی منالهکهیان له جێ برد وهلییان سهندمهوه و بردیانهوه بۆ خۆیان وه کورانی بهنی موغیرهش منیان لای خۆیان بهند کرد و ئەبوسهلهمهى میردم کۆچی کرد بۆ شاری مهدينه، بهم شیوهیه منداڵیان لێ کردم و دووریان خستینهوه لهیهکتری و منیش ههموو رۆژێک لهبهره بهیاندا له (ئهبطحی) ئەوپهڕی شاری مهککه دادهنیستم و بهردهوام دهگریام و بهوشیوهیهش ماوهی سائیک تیپهڕی، تا بیاویک له نامۆزایانی خۆم کهلهبیاوانی بهنی موغیره بوو بهلامدا تیپهڕی و بینی چهنده حالم پهڕیشانه و بهزمی پیامدا هاتهوه و بهکورانی موغیرهى وت: ئایا ئەم داماره بۆ نازاد ناکهن لهناوتاندا منداڵهکهى و میردهکهیتان لێدوور خستۆتهوه پاشان ئەوان وتیان: برۆروهو بۆلای میردهکهت گهر بێت خۆشه.

پاشان دهفهرمویت کورانی عهبدوئهسد کهئهمهیان بینی کورپهکهیان گێرپایهوه بۆلام و منیش وشترهکهم ئاماده کردو کورپهکهشم خسته باوشمهوه و سواری بووم بهرهو شاری مهدينه بچم بۆلای میردهکهم و هیج کهسێک له دروست کراوانی خوام لهگهڵدا نهبوو لهو سهفهردا بهلام دهموت ههرکهسم پێگههشت له رینگادا ههتا ئەو ماوهیهی لهگهڵمدايه لهگهڵیاندا دهم، ههتا گههشتمه ئەوپهڕی شاری مهککه لهوئ عوسمانی کورپی ئەبو طهلهحم پێگههشت، له کورانی عهبددار بوو پێى وتم ئەوه بۆ کوئ دهچیت ئەى کچهکهى ئەبوئومهیه؟ منیش وتم: ئەمهوئ بچم بۆلای میردهکهم بۆ مهدينه، وتی: کهست لهگهڵدايه؟ وتم نهوهلا تهنها کورپهکهم نهبیت، ئەویش وتی: وهلاهی وازت لێناهیتم ئینجا رهشمی وشترهکهى گرت و لهگهڵمدا هات و بهرێکهوتین دهفهرمویت وهلاهی لهژبانمدا هاوهلداریتی بیاویکم نهکردوو له ئەبو طهلهحم بهرپزتر بێت، که دهگهیشتمه شوینی حهوانهوهمان وشترهکهمی یهخ دداو لێم دووردهکهوتهوه، پاشان دادهبزم دهرپۆشتمه شوینیک و پشووم ددا ئەویش دواى ئەوهى کهمن دهرپۆشتم وشترهکهمی دههینا و دهیبرد ئاوى ددا و ئالفی پێ ددا، و دهجوو له شوینیکی دوورهوه لای دارێک دهرپۆشتم و کاتێ وهختی بهجێ

هیشتنی ئەو شوینە بەهاتایە دەهات و شترەگەیی هەڵدەستاندم وە کۆبان و شتەکانی لێدەبەست و ئامادەیی دەکرد و یەخیی لێدەدا و دوور دەگەوتەووە لێم تاکو سوار دەبووم، پاشان دەهات و ڕەشمەیی و شترەگەیی دەگرت و بەو شیوەییە تا گەیشتینە شاری مەدینە لای کورانی بەنی عەمری کورپی بەنی عەوف لە قوبا کە گەیشتینە قوبا عوسمان بەمنی وت: مێردەگەت لەم دێیەییە، چونکە ئەبو سەلەمەش هەر لەوئێ دابەزی بوو، یەگەمجار ئینجا لەوئێ خواحافیزی لێ کردم و ئەو گەڕایەووە بەرەو شاری مەککە و (ئوم سەلەمە ﷺ) دەفەر مویت: وەلاهی بەر دەوام ئەمەم دەگێڕایەووە دەم وت ئەو دەیی خوای گەورە تووشی خیزانی ئەبو سەلەمەیی کردوووە لە پیناوی ئیسلامدا تووشی هیچ خیزانیکی تری نەکردوووە و هیچ هاوئێکی بەرێزترمان نەدیووە لە عوسمانی کورپی ئەبو طەلحە) (۴۰).

دوووەم: کۆچ کردنی عومەری کورپی خەطاب لەگەڵ عەیشی کورپی ڕەبیعە و هیشامی کورپی عاص:

بەسەرھاتی کۆچ کردنی ئیمامی عومەر ﷺ خۆی بەم شیوەییە دەگێڕیتەووە و دەفەر مویت: کاتئێ ویستمان کۆچ بکەین بۆ مەدینە من و عەیش و هیشام جیگەییە کمان دانا ناوی (التناصب) بوو لای جۆگەگەیی کورانی بەنی عیفار لای (غدیر) مەو و تمان دەبێ هەموومان بگەینە ئەوئێ ئەو کەسەش بەر مەبەیان نەگەیشتە ئەوئێ دیارە بەندکراوە و ماوەی نەدراوە کۆچ بکات و ئەوانی تریش لەسەر ئەوان نەووستن و بڕۆن، دەفەر مویت من و عەیش گەیشتینە ئەوئێ و هیشام نەهات و زانیمان گێراوە و بواری پینەدراوە ئیمەش بەرێکەوتین بەرەو مەدینە.

لەریواییەتێکی تردا دەفەر مویت: بیست کەسێکیان لەگەڵدا بوو. گەیشتینە لای کورانی بەنی عەمری کورپی بەنی عەوف لە قوبا لە نزیک شاری مەدینە لاماندا و، کاتئێ پیغمبەر ﷺ لە شاری مەککە هیشتا ما بوووە و کۆچی نەکردبوو کاتئێ ئەبو جەهل بەمەیی زانی لەگەڵ حەرثی بڕایدا ئەوان لە شاری مەککە هەستان هاتن بۆ شاری مەدینە تا عیاش بگێرنەووە، چونکە عیاش ئامۆزای هەردووکیان بوو وە زۆر بڕای هەردووکیان بوو، کاتئێ هاتنە شاری مەدینە قەسەیان لەگەڵدا کرد و وتیان:

(۴۲۵) أخرجه: ابن اسحاق (۲/۶۷) وقال الأرنؤوط في (زاد المعاد) (۳/۵۰) رجاله ثقات، وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (۱/۲۰۴) إسناده صالح للاعتبار.

دایکت نەزری کردوووە کە قژی داناھێنیت بە هیچ جۆریک، وە ناچیتە ژێر هیچ سێبەرێکەووە و خۆی ناچارێزیت لە رۆژ تا تۆ نەبێنیت، ئەویش دلێ نەرم بوو بۆی و ئیمامی عومەر ﷺ وتی: ئەی عیاش وەلاھی ئەمانە دەیانەوێت تۆ بەرنەووە و بە فیتنەت بەرن لە ناینەکەتدا، خۆت بپارێزە لییان وەلاھی ئەگەر دایکت ئەسپێ زۆری بۆ بەینیت ناچار دەبیت کە قژی دابھێنیت وە ئەگەر خۆر تینی بۆ بەینیت ناچار دەبیت کە بچیتە ژێر سێبەرەووە.

عیاش ﷺ وتی: دەچمەووە بۆ ئەووی سویندەکەی دایکم نەخەم وە هەندێ پارەشم ھەبە لەوئ کۆی دەکەمەووە، عومەر ﷺ وتی: خۆت دەزانی من یەکیکم لە وانە کە پارەم زۆرە لە قورەیشدا ئەووە نیووی مالمەکەم بۆ تۆ و مەگەرپەرەووە لە گەلیاندا. دەفەرموویت بەگویی نەکردم ھەر بەلایەووە باش بوو لەگەڵ ئەو دووانە بگەریتەووە، دوای ئەووە من پێم وت: بەلام ئەگەر وا دەکەیت ئەم و شترە ی من ببە لەگەڵ خۆت چونکە و شترێکی چالاک و وریایە و خیرایە و لەسەر پشتی دانەبەزیت، ئەگەر شتیکت بینی لەم دووانە یەکسەر لەسەری خۆت رزگار بکە و بگەرپەرەووە، دەفەرموویت لەگەلیاندا دەرچوو تا لە نیووی رینگا ئەبوجەھل پێی وت: وەلاھی براکەم واتە: (چونکە زێر بپارێزێت) و شترەکەم بەکی گەوتوووە و ناتوانیت بپارێزێت ئەووە بۆ سواری پشتی و شترەکە ی خۆتەم ناکەیت؟

ئەویش وتی: باشە کاتێ و شترەکە ی خێ لێدا و دابەزی و ھەردووکیان و شترەکە یان یخ لێدا بۆ ئەووی ئەبو جەھل سوار بیت بەلام یەکسەر ھەلیان کوتایە سەری و گرتیان و بەستیانەووە، پاشان پێش خۆیاندا و بردیانەووە بەرەو مەککە، دەفەرموویت خۆی گەورە لەو کەسانە ی کە بە دەستی خۆیان وایان کرد لە خۆیان بە هیچ جۆریک تۆبە و کاری چاکەیان لێوەرناگرت، چونکە ئەوانە کە سانیکن خۆی ناسیووە و بەلام گەراونەتەووە بۆ کوفر لە سەر بەلایەکی کەم، دەفەرموویت ئەمانەمان بەوان و خۆشمان دەوت بەلام کاتێ پیغمبەر ﷺ گەیشتە مەدینە و لەوئ دابەزی ئەوومان بۆ گێرپارەووە و خۆی گەورە ئەم نایەتە ی دابەزاندا: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْطَعُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ (الزمر) واتە: (ئە ی پیغمبەر بەو بەندانە بلێ کە لەگوناوە و تاوان رۆچوون، لەو گوناھانە ی نەفسیان داوایان لێکردوون، لەبەزی و میھرەبانی خودا نا ئومێد نەبن، خودا لەھەموو گوناھەکانیان خۆش

دەبىت، كە پەشمان بن لى، بەراستى خودا زۆر لىبوردە و مېھربانە بۇيان). ئىمامى عومەرىش ﷺ دەفەرموئىت: منىش ئەم ئايەتەم بەدەستى خۇم لە پارچە كاغەزىكدا نووسى و ناردم لاي هېشامى كورپى عاص، هېشام دەفەرموئىت: كاتى كە ئەو پارچە كاغەزى عومەرم پىگەشىت دەمخوئىندەوہ لە (ذى طوا) لە دۆلەكەى ئەو پەرى شارى مەككە دۆل بە دۆل ھەر دەمپوئىشتم دەم خوئىندەوہ و دەموست بزانم ئەوہ جىيە و ھەر لى تىنەدەگەشىتم وتم: خوايە تىم بگەيەنە ئەم ئايەتە باسى جى دەكات، ئەوہ بوو خواى گەورە خستىيە دلمەوہ كە ئەم ئايەتە باسى تاوانەكەى من دەكات، چونكە من لىرە ماوم و كۆچم نەكردووە دوای ئەوہ منىش و شترەكەم ئامادە كرد و لە سەرى دانىشتم و گەشىتم بە پىغەمبەر ﷺ وە كۆچم كرد بۇ شارى مەدىنە^(۴۶).

ھەر وھە ئىبنو ئەسىر ﷺ دەگىرپتەوہ بە سەنەدىكى (لاواز) كە ناكرىت بە بەلگە سەبارت بە چۇنىەتى كۆچكردنى ئىمامى عومەر ﷺ دەفەرموئىت: (عومەرى كورپى خەطاب چەكى لەخۆى بەستووە و تەوافى كردووە بە چوار دەورى كەعبەدا، وە ھەرەشەى كردووە لە قورپىش و وتوويەتى: ھەر كەسك پى خۇشە داىكى رۆلە رۆى بۇ بكات يان ژنەكەى بىوہ ژن بكەوئىت و مندالەكانى ھەتىو بكەون، ئەگەر ئازايە با بىت بۇ ئەو دۆلەو با دوام بكەوئىت^(۴۷)، لەو كاتەدا ھەندى لە موسولمانە چەساوھكان شوئى دەكەون و كەسىش ناوئىرئىت شوئىيان بكەوئىت) بەم شىوہىە ھاوئە كۆچكارە بەرپزەكانى پىغەمبەر ﷺ لە شارى مەككەوہ پەيتا پەيتا و تاقم تاقم و دانە دانە دەگەشىتنە شارى مەدىنە.

بەرائى كورپى عازب ﷺ سەبارت بە ھاتنى يەكەم كۆچكاران دەفەرموئىت: (يەكەم كەس كە ھات بۇ لامان لە كۆچكاران (المھاجرین) بۇ شارى مەدىنە موصلەب بوو پىمان وت پىغەمبەر ﷺ جى دەكات؟ وتى: ھەر لە جى خۆيەتى و ھاوہلانىشى بەردەوام دىن بەرە و مەدىنە، بەراء ﷺ دەفەرموئىت: دوای ئەوہ عەمرى كورپى ئوم

(۴۶) أخرجه: ابن جرير في (جامع البيان) (۳۰۱۸۲) و (الحاكم ۴۳۵/۲) وصححه على شرط مسلم، والبيهقي (الدلائل) (۴۶۱، ۴۶۲/۲)، والبزار (۱۷۴۶)، وابن هشام (السيرة) (۷۱/۲) برقم (۳۳۲، ۳۳۴) وقال محققه: إسناده صحيح، وقال الهيثمي في المجمع (۶۴/۶): رواه البزار ورجاله ثقات، وقال الحافظ في (الأصابة) (۶۰۴/۳) (۸۹۶۵): أخرجه: ابن السكن بإسناد صحيح، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۹۹۲) حديث حسن.

(۴۷) أخرجه: ابن الأثير في (اسد الغابة) (۵۲/۴)، وقال الشيخ الألباني في: (دفاع عن الحديث و السيرة) (ص: ۴۳) في سنده ثلاثة مجاهيل، (نعم ريوايته تمنها بۇ زانياريت ھىناومە).

مهکتومی نابینا هات و پیمان وت: ههواڵ چیه؟ وه پیغمبهر ﷺ و هاوهلانی چی دهکهن؟ وتی: ئەوان بەردهوام دین، دمهفرمویت: دواى ئەوه عه‌ماری کورپی یاسر و سه‌عدی کورپی ئەبو وه‌قاص و عه‌بدوللای کورپی مه‌سعود و بیلال هاتن بۆ لامان، پاشان عومهر هات له‌گه‌ڵ بیست سوار گه‌یشتنه‌لامان، پاشان دواى هه‌ره‌مه‌موویان (پیغمبهری نازیز و خۆشه‌ویستمان ﷺ هات له‌گه‌ڵ ئەبو به‌ک) (۴۸).

عائیشه ﷺ دمهفرمویت: (دوا به‌ دواى ئەو هه‌موو هاوه‌لانه‌ هاوه‌لانی پایه‌ به‌رز ئەبو به‌کری صدیق ﷺ هات داواى له‌ پیغمبهر ﷺ کرد که مؤلته‌تى بدات تا ئەویش کۆچ بکات بۆ مه‌دینه، و خۆشى ناماده‌ کردبوو به‌لام پیغمبهر ﷺ داواى لیکرد که کۆچ نه‌کات و بمینیتته‌وه‌ فه‌رمووی: ((عَلَى رِسْلِكَ، فَإِنِّي أَرْجُو أَنْ يُؤَدَّنَ لِي)) (۴۹) واته‌: چاوهری بکه‌ هیوام وایه‌ که رینگه‌م پێ بدریت تا کۆچ بکه‌م).

پیلانی (دار الندوة)

ئیبنو عه‌باس ﷺ دمهفرمویت: (کاتی قورمیش زانیان پیغمبهر ﷺ و هاوه‌لانی لایه‌نگریان بۆ دروست بووه‌ له‌ شاریکی تردا جگه‌ له‌ شاری مه‌ککه‌ و دهرجووینی هاوه‌لانیان بینی و کۆچ کردنیان بۆ مه‌دینه)، ئینجا ئەوان زانیان که ئەوانه‌ دابه‌زیونه‌ته‌ جینگه‌یه‌ک و هیزو توانه‌یه‌کیان بۆخۆیان دروست کردوه، ئەوان ترسان له‌وه‌ی که پیغمبهریش ﷺ به‌ره‌و ئەوی بکه‌ویتته‌ پێ هه‌ر بۆیه‌ له‌ خانوه‌که‌ی قوصه‌ی کورپی کیلابدا کۆبوونه‌وه، قورمیش هه‌ج کاریکی گرنگیان نه‌نجام نه‌ده‌دا ته‌نها له‌و خانوه‌دا نه‌بیت، له‌وی راویژریان ده‌کرد که چی بکه‌ن سه‌بارته‌ به‌کاردانه‌وه‌یان به‌رامبه‌ر به‌ پیغمبهر ﷺ، وه‌ ده‌ترسان که پیغمبهر ﷺ کۆچ بکات، بۆیه‌ ئەوان کۆبوونه‌وه‌ بۆ ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ له‌ورپۆژه‌ی که خۆیان دیارییان کردبوو که پێیان ده‌وت: (پۆژی زه‌حمه‌ت) ئیبلیس ئەو پۆژهدا له‌ شیوه‌ی پیاویکی به‌سالآ چوو که پانتۆیه‌کی له‌به‌ردا بوو وه‌ستابوو له‌به‌رده‌م دهرگای (دار الندوة) دا که کاتی ئەوان هاتن و بینیان ئەو پیاوه‌ ریش سپیه‌ له‌به‌رده‌م دهرگاکه‌دا وه‌ستاوه‌ پێیان وت: ئەم پیاوه‌ ریش سپیه‌ کێیه‌؟ ئەویش له‌ وه‌لامدا وتی: ریش سپیه‌کی خه‌نگی (نه‌جده‌م گویم له‌و

(۴۸) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۲۴۳۹/۳۶)، ومسلم (الصحيح) (۲۰۰۹)، وأحمد (المسند) (۲/۱)، وابن أبي شيبة (۳۲۷/۱۴)، والبيهقي (الدلائل) (۴۸۴/۲)، وابن حبان (۶۲۸۱).

(۴۹) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۹۰۰).

بەریارە بوو کە دەمانەوێت بیدەن لەو کۆبوونەومێدا و ئامادەم لەگەڵتاندا بەتکو ئامۆژگارییەکی بەسودتان پێ بگەیهنم، وتیان: بەئێ فەرموو و مرە ژوورەوه ئینجا چوونە ژوورەوه.

(سەرکرده و ناودارانی هەموو لایەنەکانی قورپەیشی تیادا کۆبووبوووه و نوێنەرانی کورپانی عەبدول شەمس: عوتبە و شەیبەیی کورپی رەبیعە و ئەبو سوفاینی کورپی حەرب بوون، لەبەنی نەوفەل: عەبد مەناف و طعمە کورپی عودەیی و جوبیری کورپی موطعیم و حارثی کورپی عامری کورپی نەوفەل بوو، لە کورپانی بەنی عەبدل داری قوصەیی: نضری کورپی حارثی کورپی کلدە، و لە کورپانی بەنی ئەسەدی کورپی عبدالعزی: ئەبو بوختەری کورپی هیشام و زەمعی کورپی ئەسودەیی کورپی موطلەلب و حکیم کورپی حوزام، لەبەنی مەخزوم: ئەبو جەهلی کورپی هیشام، لە بەنی سەهەم مۆنەبە و نەبیبی کورپانی حەجاج، لەبەنی جومەح: ئومەییە کورپی خەلەف) و لەگەڵ هەندیک کەسانی تر کە بەقورپەیشی نەدەژمێردران هەندیکیان بە هەندیکیان وت: وەلایە ئیمە متمانە بەو ناکەین هاوێبەیمانانی ئەو شوێنە هەڵنەکووتنە سەرمان با کۆبوونەومێک بەکەین و پاریەک دەرپرین و پاریژ بەکەین یەکیکیان وتی: با بەندی بەکەین بە ئاسن و دەرگای لەسەر دابخەین و چاومرپی مردنی بەکەین ئەو مردنەیی کە هاوشیوەی شاعیرانی پێشتر چاومرپیان دەکرد وەک نابیغە و زوھەیر و ئەوانەیی پێش خۆیان کە بەو دەرەدە رۆیشتوون ئیمە با بەندی بەکەین هەتا ئەوێ دەمانەوێت بەرامبەری ئەنجامی بدەین.

ریش سبیبیە نەجدیبیەگە وتی: نەخیر وەلایە ئەمە پاری بۆچوون نییە، وەلایە ئەگەر ئێو بەندی بەکەن هەوآلەکەیی لە پشتی دەرگاگەو دەردەچیت کە ئێو لە سەرتان داخستوو و دەگات بە هاوآلانی و ئەوئەندەیی پیناچیت هاوآلانی هەڵدەکووتنە سەرتان و دەری دینن لە ژێر چنگتاندا، و پاشان ژمارەیان زۆر دەبن و زآل دەبن بەسەرتاندا ئەمە پاری بۆچوون نییە، بیر لە پاریەکی تر بەکەنەوه.

پاریژیان کرد و یەکیکی تریان وتی: دەری دەکەین لە ناوماندا و دووری دەخەینەوه لە وڵاتماندا، کە دوور کەوتەوه بەلامانەوه گرنگ نییە بۆ هەر جیبیەک بجیت و کێ بیگریتە خۆی ئەوجا دوور دەبیت لیمان و لە ناریحەتی ئەو بە دوور

دەبین ئینجا بە خۆماندا دەچینەووە و سەر قال دەبین بە ئیش و کاری خۆمانەووە، ریش سببیە نەجدییەکە وتی: نەخێر وەڵاهی ئەمە راو بۆچوون نییە نابین جوانی قسەکانی و شیرینی وتەکانی زال دەبیت بەسەر دلی پیاواندا بەو شتە پێی هاتوووە کە قورئانە، وەڵاهی ئەگەر ئێوە ئەوە بکەن من لەوە ئەمەین نیم کە بچیتە لای خیلێک لە خیلەکانی عەرەب و زالبیت بەسەریاندا بەوقسە و وتانە تا هەمووان شوینی دەکەون و ئینجا هەڵدەکووتنە سەرتان و فەرمانرەوایتان لەژێر چنگ دەرەدەکەن وە زال دەبن بەسەرتاندا و ئەوەی خۆیان پێیان خۆشە دەیکەن بەرامبەرتان، نەخێر رایەکی تر بدۆزنەووە.

پاشان ئەبو جەهل وتی: من ئیستا رایەکم هەیە بەرامبەری باومرناکەم تا ئیستا کەس ئەو رایە هەبوو بیت وتیان: چییە ئەی ئەبوحەکەم؟ وتی: من وای بەباش دەزانم لەهەر هۆزێک گەنجیکی ناوداری ئازا هەلبژێرن و هەر یەکی لەو گەنجانە شمشیرێکی تیزی بدەن دەست وە بەیەگجاری بە هەمووتانەووە پوو تێ بکەن بیکوژن، و ئەو کات خۆینەکە ی بلأودەبیتەووە بەناو هەموو عەشیرەتەکاندا ئەوجا رزگارمان دەبیت، ئەگەر خۆینەکەشی بلأوبوو یەووە کورانی بەنو عەبدل مەناف ناتوانن بچەنگن دژ بە سەرجهم خزمانیان ناچارانە رازی دەبن بە خۆینەکە ی و ئیمەش خۆینەکە ی دەدەین و کۆتایی پێ دیت.

ریش سببیەکە وتی: قسە تەواو ئەم قسەییە کە ئەم پیاووە کردی ئەمە راو بۆچوونە لە هەموو راو بۆچوونەکانی تر چاکترە، ئینجا بلأوهیان لێ کرد و سوربوون لەسەر ئەنجامدانی ئەو راو بۆچوونە و ئەو پێشنیارە کە ئەبوحەهل کردی هەموویان کۆبوون کە ئەنجامی بدەن، هەر ئەو رۆژە جبریل ﷺ هاتە لای پیغمبەر ﷺ وەپێی راگەیاندا و فەرمووی: ئەو جیگەییە ئەمشەو تێیدا دەخەویت تیایدا مەمێنەرەووە بەجێی بەیئە و کۆج بکە(٤٣٠).

(٤٣٠) أخرجه: ابونعیم في (الدلائل) (١٥٤)، وابن جریر في (التاریخ) (٣٧/٢)، والبيهقي في (الدلائل) (٤٦٨/٢)، وابن هشام في (السيرة) (٧٩/٢) (٣٤٠) وقال محققه: إسناده جيد، وقال محقق الأرنؤوط (زاد المعاد) (٥٠/٣): رجاله ثقات، وأخرجه مختصراً: عبد الرزاق (٣٨٩/٥) (٩٧٤٣)، والطبراني في (الكبير) (١٢١٥٥)، وأحمد (المسند) (٣٤٨/١) (٣٢٥١) وقال الأرنؤوط في تحقيقه: إسناده ضعيف، وحسن إسناده الحافظ ابن كثير في (البدایة) (١٨١/٣)، والحافظ ابن حجر في (الفتح) (٣٠٠/٧) واللفظ لابن هشام و أبي نعیم.

کوچ کردنی پیغمبهر ﷺ بۆ شاری مه دینه

(دوای سیانزه ساڵ مانه وهی پیغمبهر ﷺ له شاری مه ککه^(۴۳۱)) دواچار خوای گه وره رینگهیدا به پیغمبهره کهی ﷺ که کوچ بکات) دوای ئه وه هه موو نار هه تی و ته نگ پی هه ئچینهی کافرهکان ئه نجامیان دهدا به رامبهر به پیغمبهر ﷺ، ئینجا خوای گه وره رینگهیدا که کوچ بکات به ره وه شاری مه دینه و مه ککه به جی بهی ئیت، ئیبنو عباس رضی الله عنه ده فهرمویت: (پیغمبهر ﷺ فهرمانی پیدرا که کوچ بکات وه ئه م نایه تهی بۆ دابه زی: ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾ (الاسراء: ۸۰). واته: (ئه ی موحه مه د! بلی: په رو مردگاری من! له هه ر جیگایه هه م و، هه ر کاریکم به دهسته وه بی، هاوکاری و یارمه تیم بده بۆ ئه نجامدانی، تا به راست و راستانه بتوانم ئه نجامی بدهم، به راست و سه رفرازانه ش له وحیگایه دا به ریم بکه. هیزکی بشتیوان و یارمه تی ده ریشم بۆ دیاری بکه).

ئه م کوچ کردنه ی پیغمبهر ﷺ له سه ر راویژی جبریل رضی الله عنه وه له سه ر په زامه ندی خوای په رو مردگار هاوه لی به رپزی ئه بو به کری صدیقی رضی الله عنه له گه ل خۆیدا برد.

ئیمامی عه لی رضی الله عنه له پیغمبهره وه رضی الله عنه ده میگپریته وه که فهرموویته: به جیبریل و ت کئ له گه ئمدا بیت له کوچ کردنه که مدها؟ جبریل رضی الله عنه فهرمووی: ئه بو به کر^(۴۳۲).

ئه بو به کر رضی الله عنه پیش چوار مانگ به ر له کوچ کردن دوو وشتری چاکی ئاماده کردبوو بۆ ئه وه رینگه دووره ی که له گه ل پیغمبهره دا رضی الله عنه ده پیریت وه به وردی خۆی ئاماده کردبوو بۆ ئه م سه فهره درێزه.

عائیشه رضی الله عنها ده فهرمویت: (ئه بو به کر خۆی ئاماده کرد تا کوچ بکات به ره و مه دینه پیغمبهر ﷺ پی ی فهرموو: له سه ر خۆبه من هیوام وایه که رینگه ش به من بدیریت، ئه بو به کر رضی الله عنه وتی: هیوات به و شیوه یه دایک و باوکم به فیدات بیت؟ فهرمووی: به لی، ئه بو به کر خۆی هیشته وه بۆ ئه وه ی ببیت به هاوه لی پیغمبهر ﷺ

(۴۳۱) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۸۵۱).

(۴۳۲) أخرجه: الترمذي (السنن) (۳۱۳۹)، والحاكم (المستدرک) (۲/۳) وصححه ووافقه الذهبي، و ضعف إسناده الشيخ الألباني في (ضعيف سنن الترمذي) (۳۱۳۹)، (لاوازه ته نها بۆ زانیاریت هیناومه).

(۴۳۳) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (۵/۳) وصححه ووافقه الذهبي.

لە کۆچەکهیدا وه دوو وشتری هەبوو که چوار مانگ گەلای درهختی سوممەری پێ دەدا و دابەستە ی کردبوون^(۴۳۴).

هەر لە عائیشەوه ﷺ، دەفەرمویت: (هیچ رۆژیک نەبووه پیغمبەر ﷺ سەردانمان نەکات لە بەیاناندا یان لە ئیواراندا، رۆژیکیان ئیمە لە مائەوه دانیشتبووین لە گەرمایی خۆردا (دوای نیومەڕۆ)^(۴۳۵) یەکی بە ئەبوبەکری وت: ئەوه پیغمبەر ﷺ وا بەرهو ئێره دیت و دەم و چاوی داپۆشیوه، لە سەعاتیکدا هات بۆ لامان که هەرگیز عادەتی وا نەبوو لەو کاتەدا بێت و سەردانمان بکات، ئەبوبەکر ﷺ وتی: دایک و باوکم بە فیدای بێت وەلای کاریکی زۆر گرنگ وای لیکردوو لەم سەعاتەدا سەردانمان بکات، ئینجا پیغمبەر ﷺ ئیزنی وەرگرت و هاتە زوورەوه و بە ئەبوبەکری فەرموو: (أَخْرَجَ مَنْ عِنْدَكَ) واتە: ئەوانە ی لەلاتن بیانکه دەرەوه، ئەبو بەکر ﷺ وتی: ئەوانە خیزانی خۆتن (واتە: عایشە ی تیا یه که خیزانی خۆتە)^(۴۳۶) دایک و باوکم بە فیدات بێ ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ پیغمبەر ﷺ فەرموو ی: ((أَشَعَرْتَ أَنِّي قَدْ أُدِنَ لِي الْخُرُوجِ)) واتە: نایا زانیوتە که رینگەم پێ دراوه بۆ دەرچوون، ئەبو بەکر فەرموو ی: منت لەگەلدام ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ؟ فەرموو ی: بەئێ^(۴۳۷).

لە ریوایەتەکه ی ئیبنو هیشامدا ﷺ (عائیشە ﷺ) دەفەرمویت: وەلای هەرگیز نەمزانیوه پێش ئەو رۆژه که مرۆف هەیه لە خۆشیدا بگری، دوای ئەوه که بینیم فرمیسک لە چاوی ئەبوبەکر هاتە خوارەوه لە خۆشی هاوهدارێتی پیغمبەر ﷺ^(۴۳۸)، پاشان ئەبوبەکر لە ریوایەتیک ی تر دا فەرموو ی: [ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ دوو وشترم هەیه هەر لەمەو پێش نامادەم کردوو بۆ دەرچوون] باوکم بە فیدات بێت یەکی لەو وشترانە بۆ تۆ پیغمبەر ﷺ فەرموو ی^(۴۳۹): ((قَدْ أَخَذْتُهَا بِالْثَمَنِ))^(۴۴۰)

(۴۳۴) أخرجه: البخاري (۳۹۰۵).

(۴۳۵) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۶۰۷۹).

(۴۳۶) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۵۸۰۷).

(۴۳۷) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۴۰۹۳).

(۴۳۸) انظر: سيرة ابن هشام (۸۲/۲) (۳۴۴)، والطبراني في التاريخ (۳۷۷/۲).

(۴۳۹) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۴۰۹۳).

(۴۴۰) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۲۰۲۸).

واته: بہر خہکھی خوین و مری دہگرم) (واته: تا ببیت بہ موئگی من) عائشہ رضی اللہ عنہا دہفہرمویت: ئینجا ئہبو بہکر [یہکیک له دوو و شترہکھی کہ (جدعاء) بوو دایہ دہستی پیغمبر ﷺ] وہ ئیمہ ئامادہمان کرد بہ ئامادہکردنیکی یہکجار خیرا و سفرہیہکمان بو دروست کردن بو ئہوہی کہ خواردنهکھی تی بکن) ^(۴۴۱).

ئہسماء رضی اللہ عنہا دہفہرمویت: (کہ پیجامانہوہ ہیج شتیکنان بہدی نہکرد بو بہستنی سفرہکھی و مہشکہ ئاوہکھی، ئینجا من بہ ئہبوبہکرم وت: و ہلاھی ہیج شتیکنان شتیک نابہم تہنہا ئہو پشٹینہ نہبیت له پشتمدایہ، ئہویش وتی: پشٹینہکھی بکہ بہ دوو کرتہوہ و یہکیکیان دہمی مہشکہکھی پی بہستہو ئہوی تریان سفرہکھی پی بہستہ، منیش بہو شیوہیہم لیکرد، عائشہ رضی اللہ عنہا دہفہرمویت: ئہسماء پارچہیہک له پشٹینہکھی دہمی مہشکہکھی پی بہست و ئہوی تریان سفرہکھی پی بہست بوہ ناوی لئیرا خاوہنی دوو پشٹینہکھی (ذات النطاقین)، پیغمبر ﷺ لهگہل ئہبو بہکر دہر لهو کاتہوہ لهگہل پیاوئیکی (بہنی دہیل) دابوون کہ کابرایہکی زور چالاک بوو ریگہناس بوو، وہ لہسہر ئاینی کافرانی قورمیش بوو، بہلام ئہمین بوو وہ کردیان بہ رینیشاندہری ریگہکھیان وہ ہردوو و شترہکھیان پی سپارد و بہ کرییان گرت و کاتیان بو دانا کہ دوا سی رۆزی تر له نزیکنئہشکھوتی (ثور) بہدوو و شترہکھیوہ ئامادہ بیت بو بردنی پیغمبر ﷺ و ئہبوبہکر بو کۆچ کردنهکھی) ^(۴۴۲).

عائشہ رضی اللہ عنہا دہفہرمویت: (پیغمبر ﷺ فہرمانی کرد بہ علی کہ له جیگاہکھییدا بخہویت تا ئہو شتانہی کہلہلای پیغمبر ﷺ بوو بیگپریتہوہ بو خاوہنہکانی) ^(۴۴۳)، کاتی پیغمبر ﷺ جیگہکانی بینین و ہستی پیکردن بہ ئیمامی علی رضی اللہ عنہ فہرموو: ((نم علی فراشی و تسج بیدی ہذا الحضرمی الأخضر، فئم فیہ، فأنہ لن یخلص إلیک شیء تکرہہ منہم)). واته: (له جیگہکھی مندا بخہوہو عہبا سہوزہکھیسم بدہ بہسہر خوتدا و مہترسہ ہیج شتیکنان لہوانہوہ ناگات بہتو کہ تو بیت ناخوش بیت). دہفہرمویت: پیشتہر کہ پیغمبر ﷺ دہخہوت ئہو عہبا سہوزہی دہدا بہ خویدا) ^(۴۴۴).

(۴۴۱) أخرجه: البخاري (۴۰۹۳).

(۴۴۲) أخرجه: البخاري (۲۹۷۹)، وقال الحافظ في الاصابة (۲۳۰/۴)، وأخرجه: ابن سعد بسند صحيح.

(۴۴۳) أخرجه: البيهقي في الكبرى (۱۲۹۶۵).

(۴۴۴) أخرجه: ابو نعيم في الدلائل (۱۵۴)، والطبري في التاريخ (۳۷/۲)، والبيهقي في الدلائل (۴۸۶/۲)، وابن هشام في السيرة (۷۹/۲) رقم (۳۴۰) وقال محققاه: (إسناده جيد من طريق البيهقي).

بەم شیوێهه پێغه‌مبەر ﷺ ئیمامی عەلی ﷺ لەجی خۆی دانا بەمەبەستی ئەوێ که کافرەکان ناگادار نەبن لە دەرچوونی هەروەها بەمەبەستی گێرانه‌وه‌ی راسپاردەکان (الامانات) بۆ خاوەنه‌کانیان.

ئیبنو عەباس ﷺ دەفەرموێت: (که تاریکایی شەو داهاات ئەو نوێنه‌رانە‌ی قورەیش هەئیان بژاردبوون بۆ پیلانە‌که‌یان دژ بە پێغه‌مبەر ﷺ هەر هەموویان هەئیان کوتایه‌ نزیك مائی پێغه‌مبەر ﷺ و لە دەرگا‌که‌وه‌ چاودێری ماله‌که‌یان دەکرد، تا بزانی چی ده‌کات وە‌که‌ی ده‌خه‌وێت بۆ ئەوێ بچنه‌ سه‌ری و بیکوژن.

عەبدل رەحمانی کورپی عەویمی کورپی ساعیده‌ دەفەرموێت: (هەندی له‌ خزمانم له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبەر‌ه‌وه‌ بۆیان گێرامه‌وه‌که‌، پێغه‌مبەر ﷺ ئەو شەوه‌ دەرچوو و عەلی له‌جیاتی خۆی دانا بۆ ئەوێ که چی ئەمانه‌تی لایه‌ بیگێرپێته‌وه‌ بۆ خاوەنه‌کانی، ئەویش به‌ سێ رۆژ هەمووی گه‌رانده‌وه‌ بۆ خاوەنه‌کانیان دوا‌ی ئەوه‌ که ته‌واو بوو به‌رێکه‌وت به‌ دوا‌ی پێغه‌مبەر‌دا ﷺ وە‌ گۆچی کرد به‌ره‌و شاری مه‌دینه‌) (٤٤٥).

بەم شیوێهه کافرەکان ئابلقه‌ی مائی پێغه‌مبەر‌یاندا ﷺ وە‌ پێغه‌مبەر ﷺ ئیمامی عەلی له‌ جی‌ی خۆی دانا ئینجا که‌وته‌ رێ به‌ره‌و ئەشکه‌وتی (ئور).

محمدی کورپی که‌عب ﷺ دەفەرموێت: (که کۆبوونه‌وه‌ بۆ کوشتنی پێغه‌مبەر ﷺ له‌به‌ر ماله‌که‌یدا ئەبو جه‌هل به‌ هاوه‌له‌کانی تری وت: محمد گومانی وایه‌ گەر ئیوه‌ شوینی ئاینه‌که‌ی بکه‌ون که‌ پێی هاتوو ه‌اشه‌رۆژ ده‌بن به‌ پاشای عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م، پاشان زیندو ده‌کرێنه‌وه‌ دوا‌ی مردنتان ده‌خرێنه‌ به‌هه‌شتیکه‌وه‌، وه‌ک به‌هه‌شته‌کانی ئەردەن گەر واش نه‌که‌ن، ئەوا به‌سه‌ر ب‌رینتان ده‌بات، زیندو ده‌کرێنه‌وه‌ دوا‌ی مردنتان و ده‌خرێنه‌ ناو ناگری دۆزه‌خ و ده‌سوێنرین، ئینجا پێغه‌مبەر ﷺ هاته‌ دهره‌وه‌ دوا‌ی وتنی ئەو فسه‌یه‌ له‌لایه‌ن ئەبوجه‌هله‌وه‌ که‌ خۆی ناماده‌ کردبوو له‌گه‌ڵ ئەو کۆمه‌له‌دا و پێغه‌مبەر ﷺ مشتێ خۆلی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو فه‌رمووی: ((نعم أنا أقول ذلك وأنت أحدهم)) واته‌: به‌ئێ من وا ده‌ئیم وه‌ تۆش یه‌کیکی له‌وانه‌ و خوا ده‌تخاته‌ دۆزه‌خه‌وه‌، له‌ویدا خوا‌ی گه‌وره‌ چاوی ئەوانی کوێر کرد و به‌هیچ جوړیک پێغه‌مبەر‌یان ﷺ نه‌دی، وه‌ پێغه‌مبەر‌یش ﷺ خۆله‌که‌ی پزاند به‌سه‌ری هەمویاندا

و ئەو ئايەتەى خويند: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾..... وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١﴾ ﴿١﴾ (بِس) كه پَيَغَمبەر ﷺ تەواو بوو له خویندنی ئايەتەكه هيج پياويك نەمابوو كه خۆل نەكرابیتە سەرى و پاشان چوو بو ئەو جیگەیهى كه خۆى ويستی لى بوو) (٤٤٦).

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەفەرمویت: (كه پَيَغَمبەر ﷺ ويستی دەرچوونى هەبوو بەرەو شاخەكه هات بو مالى ئەبوبەكر و له دەرگايەكى پشت مالى ئەبوبەكرەوه بەرپكەوتن، و دەرچوون بەرەو ئەشكەوتى (ئور) له شاخەكهى خوار شارى مەككەوه، بەم شيوهيه ئەبوبەكر لەگەل پَيَغَمبەردا ﷺ بەرپكەوت بەرەو شاخەكه كه سەعاتيك دووره له پشت شارى مەككەوه) (٤٤٧).

ئىمامى عومەر ﷺ بۆمان دەگيرپتەوه له هەلسوكەوتى ئەبوبەكر لەگەل پَيَغَمبەردا ﷺ لەو شەوهدا له رى رۆيشتنەكه ياندا بو ئەشكەوتەكه چۆن بووه، بەلام ئىسنادى باسەكه (ضعيف) ه. دەفەرمویت: (پَيَغَمبەر ﷺ ئەو شەوه لەگەل ئەبو بەكردا بەرەو ئەشكەوتى (ئور) بەرپكەوتن و ئەبو بەكر ماوهيهك له پشتى پَيَغَمبەرەوه ﷺ دەرپوشت تا پَيَغَمبەر ﷺ پى زانى و پرسىارى لى كرد، و ئەويش له وەلامدا وتى: بىر دەكەمهوه كه سانك به دواماندا بين و دەرسم تووشى تو بن بۆيه له پشتەوه دەرپۆم و بىريش دەكەمهوه لهوه دەجيت كه سانكيش له پيشەوه بين بۆيه له پيشتەوه دەرپۆم.

پاشان پَيَغَمبەر ﷺ فەرمووى: ئەى ئەبو بەكر ئەگەر شت يك هەبیت پیت خۆشه تووشى تو ببیت و تووشى من نەبیت؟ فەرمووى: بەلى سويند بەو خوايهى كه تۆى به حەق ناردوو، ئەوه بوو بەرى كهوتن بەرەو ئەشكەوتەكه و كه گەيشته بەردەمەكهى ئەبوبەكر فەرمووى: لەجى خۆت بوهسته تا بەردەمى ئەشتهوكەت بو پاك دەكەمهوه تا بزەنم هيجى تيايه ئينجا فەرمووى: وەرە ژوورەوه بەلام مەچۆره ناووه هيشتا پاكم نەكردۆتەوه، ئينجا چوو ناهوه) (٤٤٨).

(٤٤٦) أخرجه: ابو نعيم في (الدلائل) (١٥٤)، والبيهقي (الدلائل) (٤٩٦/٢)، والطبري في (التاريخ) (٣٧٢/٢)، وابن هشام في (السيرة) (٨١/٢) (٣٤١) وقال محققاه: [سناده صحيح مرسل].

(٤٤٧) انظر: سيرة ابن هشام (٨٣/٢).

(٤٤٨) أخرجه: أحمد في (الفضائل) (٢٢) وقال محققه: ضعيف مرسل ورجاله ثقات، والحاكم (٦/٣) وصححه وقال الذهبي:

له ریوایه تیکی تردا دمفہرمویت: (هیج کونیکی تیا نہ مابوو له کونہکانی ناو ئەشکەوتەکە ھەمووی ئەبویبەکر پەنجە پیا دەکرد نەوہک جرو جانەومریکی زیان بەخشی تیا بیت و نازاری پیغمبەر ﷺ بدات، ئینجا بە پیغمبهری ﷺ فہرموو و مرہ ژوورەوہ)^(۴۹)، له ریوایه تیکی تردا دمفہرمویت: (چەند کاژماریک فری درابوو له ناو ئەشکەوتەکەدا ئەبویبەکر ترسا ماریک یان شتیکی تیا بیت و نازاری پیغمبەر ﷺ بدات بۆیە یەکن لەو کونانە ئەبویبەکر قاچی پیوہ نابوو تا ماریک پیوہیدا و فرمیسک بە چاویدا ھاتە خوارەوہ)^(۵۰) بەم شیوہیە ئەبویبەکر لەگەڵ ھاوہلی بەرپزی جووہ ناو ئەشکەوتەکە.

لەر یوایه تیکی تردا ئیبنو عباس رضی اللہ عنہما دمفہرمویت: (کاتی پیغمبەر ﷺ دەرچوو له مەککە و گەیشتە بەردەم ئەشکەوتە ویستی بجیتە ناوہ ناو پیدایەوہ بەشاری مەککە ی فہرموو: ((وَأَنْتِ أَحْبُّ الْبِلَادِ إِلَيَّ، وَلَوْلَا الْمَشْرُكُونَ أَهْلَكَ أَخْرَجُونِي لِمَا خَرَجْتُ مِنْكَ))^(۵۱) واتە: تۆ خۆشەویسترین ولاتی لەلای من گەر ھاوبەش پەیداکاران منیان دەرئەکردایە لیت ھەرگیز دەرئەدەچوو م).

ئەوہ بوو پیغمبەر ﷺ و یاری بەرپزی له ئەشکەوتەکە ی چای (ئور) خویان قایم کرد و خویان شار دەوہ، عانیشە رضی اللہ عنہما شیوہی خۆ شار دئەوہ و خۆ پەنادانی پیغمبەر ﷺ دەگێریتەوہ بۆمان و دمفہرمویت: (پیغمبەر ﷺ گەیشتە ئەشکەوتی (ئور) و سێ رۆژ لەو ئەشکەوتەدا مانەوہ، بەشەو عەبدو للای کوری ئەبویبەکر کە گەنجیکی زیتەل و وریا و دانا بوو لایان دەمایەوہ، وە لەکاتی پارشیو دا پیش کاتی بەیانی بە پەلە دەگەراییەوہ ناو شاری مەککە، بئ ئەوہی کەس ھەستی پئ بکات، و لە ناو شاری

صحيح مرسل، والبيهقي في (الدلائل) (۴/۷۶)، و اللاكلائي (۲۴۲۶) بسنده، و الأصبهاني في (سير السلف الصالحين) (۴۵) وقال محققه: ضعيف، وقال ابن كثير في (البدایة) (۳/۱۸۰) رواه البغوي وهو مرسل، وقال الحافظ في (الفتح) (۷/۲۳۷) مرسل. (لاوازه تمنها بؤ زانياريت هيناومه).

(۴۴۹) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (۲۴/۸۵)، وقال الهيثمي في: (المجمع) (۶/۵۴) فيه يعقوب بن حميد و ثقة ابن حبان وغيره، وضعفه ابو حاتم وغيره، و بقية رجاله رجال الصحيح، وانظر لزاما حاشية رقم (۴۱۳).

(۴۵۰) أخرجه: اللاكلائي (۴/۱۳۵۴) (۲۴۲۶).

(۴۵۱) أخرجه: ابو يعلى (۲۶۶۲) وابن ابي حاتم وابن جرير (۲۶/۳۱) واللفظ له، و الترمذي (۳۹۳۵) والحاكم (۱/۴۸۶) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الشعب) (۱۳/۴۰) و انظر (تفسير ابن كثير) (۵/۳۲۹)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۳۰۸۳) و (المشكاة) (۲۷۲۴).

مەككەدا دەخەوت و بەيانى لەگەڵ خەلكى شارى مەككەدا هەلەستا، خەلكى مەككە وایان دەزانی ئەمشەو لەوئ خەوتوو، پاشان دەگەرا بەناو شوپنەكانى ناو شاردا و گوئى دەگرت بۆ ئەوەى هەر هەوائىكى بەرگوئ بکەوتایە سەبارەت بە پيغەمبەر ﷺ و پیلان گيرانى قورەيش چاك گوئى لى دەگرت و دەگەرايەووە بۆلای پيغەمبەر ﷺ، کاتى كە تاريكايى شەو دادەهات بەسەريدا، هەوائەكانى هەموو پى رادەگەياندن و عامريش كە هەندى مەرى لابیو ئەو مەرانەش شەو دەيهيتايە نزيك ئەشكەوتەكەووە و لەوئ پيغەمبەرى خوا ﷺ و ئەبوبەكر شيريان دەدۆشى و هەرچيەكيان بوستايە لتيان دروست دەکرد و دەيان خوارد) (۴۵۴).

(پيش خۆر هەلاتن (واتە: لە بەرمەبەيانىيەكى زوو) عامرى كورى فوههیره رانه مەپەكەى بلاودەكردەووە بەناو شاخەكانى مەككەدا بۆ ئەوەى هيچ كەسيك لە شوانەكانى مەككە هەستى پى نەكەن نا بەم شيوهيه هەردووکیان عەبدوللاى كورى ئەبوبەكر و عامرى كورى فوههیره کاریان بەو جۆره بوو لەهەموو شەويك لە سى شەوئەكەى مانەوئەى پيغەمبەر ﷺ لەو ئەشكەوتەدا،) (۴۵۳).

بى باومرە خەوتوئەكانى بەردەم مالى پيغەمبەرى ﷺ كە بەهەموويانەووە هاتبوونە سەر مالى پيغەمبەر ﷺ بۆ ئەوەى لە ناوى بەرن، ئالەو کاتەدا خەويان لى كەوت تا هۆشيان هاتەووە بە خۆياندا و تەماشای چيگەكەى پيغەمبەريان ﷺ كرد وایان زانى هەر لەوئ خەوتوووە.

ئيبنو عەباس ؓ دەفەرموئیت: عەلى ئەو شەووە خۆى فرۆشتبوو بەخوای گەورە وە بوردەكەى پيغەمبەر ﷺ پۆشى بوو كە تيايدا دەخەوت، بەلام تلاوتلى دەکرد و هاوبەش پەيداگەرانيش تەماشايان دەکرد وایان دەزانی ئەووە پيغەمبەرە ﷺ خەوتوووە، بەلام کاتى هەليان کوتايە سەرى بينييان ئەووە عەلييه وتیان: هەى پياو خراب تۆ تلاوتلت دەکرد بەلام هاوئەكەت كە دەخەوت تلاوتلى نەدەکرد (واتە: ئيمە بە گومان بووين لەوەى كە بليين ئەو بيت يان نا چونكە ئەو تلاوتلى نەدەکرد وە کاتى

(۴۵۲) أخرجه: البخاري (۳۹۰۵).

(۴۵۳) أخرجه: البخاري (۴۰۹۳).

پیغمبر ﷺ دہخوت نہدہ جولایہ وہ) (۴۵۴).

له ریوایہ تیکی ترده دمفہرمویت: (کہ رۆژ بووہ وہ ہلئان کوتایہ سہری و سہریان کرد عہلیہ و خوای گہورہ پیلانہ کہیانی پوچہل کردہ وہ بہرامبر بہ پیغمبر ﷺ، نہوہ بوو له عہلیان ﷺ پرسى: هاوہ لکھت له کوئیہ؟ وتى: نازانم، پاشان بہ شوین پیہ کہیدا رۆیشتن کہ شہو له وئوہ رۆشتبوون) (۴۵۵)، نہسماء ﷺ، نہم بہ سہرہاتہمان بۆ دہگیریتہوہ و دمفہرمویت: (قورہیش کاتئ پیغمبر ﷺ و نہبو بہ کریان لئ وون بوو گہران بہ شوینیدا و سہد و شتریان کرد بہ خہلات بۆ نہو نہسہی یہ کیکیان دہست بہ سہر بکات یان بکوژیت، گہران بہ دوایاندا و سورانہوہ بہ جیاکانی مہککدا تا گہیشتنہ نہو جیایہی کہ پیغمبر ﷺ و نہبوہ کری تیدا بوون وہ نہبوہ کر لہناو نہشکہوتہکدا بہ پیغمبر ﷺ وت (له کاتیکدا کہ یہ کیکی له کافرہکان کہ بہرہو نہشکہوتہکدہات): نہی پیغمبر ﷺ خوا ﷺ نیستا نہو پیاوہ دہمان بینیت؟ پیغمبر ﷺ فہرمووی: ((کلا إن ملائکة تسترنا بأجنحتها)) واتہ: نہخیر مہلائیکہ یہک دامن دہپۆشیت بہ بالہکانی تا نہمان بینن، نہو پیاوہ نہوہندہی بی نہجوو بہرہو رپوی نہشکہوتہکدہ دانیشت و پاشہرپوی کرد و پیغمبر ﷺ بہ نہبوہ کری فہرموو: (لو کانَ یَرانا ما فَعَلَ هذا) (۴۵۶) واتہ: نہگہر نہو نیمہی ببینیایہ ناوا بہرہو رپوی نیمہ دانہدہنیشت)، بہلام (بہسہرہاتی جالجالوکہ و دوو کۆترہک کہ گویہ لہبہردہم نہشکہوتہکدا بووہ نہو ریوایہتہ (ضعیف) ہ ناکریت بہ بہلگہ) (۴۵۷).

(۴۵۴) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۶/۵) و صحیح إسناده الشيخ أحمد شاکر (۳۰۶۱)، وضعف إسناده الأرنؤوط، و أخرجه: الحاکم (۴/۳)، وأحمد في (الفضائل) (۲۲) وقال محققه: ضعيف مرسل ورجاله ثقات، والطبراني في (معجم الأوسط) (۳۴۳)، لاوازه تنہا بۆ زانیاریت ہیناومہ).

(۴۵۵) أخرجه: أحمد (۳۲۵۱) وضعف إسناده الأرنؤوط وصححه أحمد شاکر. و اورده للأعتبار و العلم فقط.

(۴۵۶) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (۸۵/۲۴) (۲۸۴)، وقال الهیثمی في (المجمع) (۵۴/۶): فيه یعقوب بن حمید و وثقه ابن حبان وغیرہ، وضعفه ابو حاتم و غیرہ و بقیة رجالہ رجال الصحیح، وقال الشيخ الألبانی في (فتاوی الألبانی) (۱۱۲/۱) رواية قوية، وقال محقق (المجمع) (۹۹۰۵) حدیث حسن.

(۴۵۷) أخرجه: أحمد (۳۲۵۱) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده ضعيف، و(عبد الرزاق) (۹۷۴۳)، و ابو نعیم في (الدلائل) (۱۵۴)، والطبراني في (الكبير) (۴۴۳/۲۰)، وابن سعد (۲۲۸/۱)، و (البخاری) (۱۷۴۱)، والعقيلي في (الكامل) (۳۴۶)، والبيهقي في (الدلائل) (۴۸۱/۲)، و(المروزی) (۷۳)، واورده القاضي عیاض في (الشفاء) وقال محققه: إسناده ضعيف، وضعفه ابن کثیر في (السيرة) (۲۴۰/۲)، وضعفه الشيخ الألبانی في (فقه السيرة) (۱۷۳) و (السلسلة الضعيفة) (۱۱۲۸، ۱۱۲۹)، و(المشكاة) (۵۹۳۴) وقال في (سلسلة الضعيفة) (۳۳۹/۴): و اعلم انه لا یصح حدیث في عنكبوت الغارو الحمامین.

ہہ لویستی کافرانی

قورہیش و نامادہ کاریہ کانی سہرہ تہای کۆچ

ہہ لویستی کافرانی قورہیش بہرامبہر بہ پیغمبہر ﷺ و ہاودلہ کہی چۆن بوو کہ دمرچوون له شاری مہککہ؟ عورودہی کورپی زوبیر ﷺ دمفہرمویت: (کافرہکان سواری ئەسپہکانیان بوون و بہہموو لایہ کدا بلاو بوونہو، و نوینہرانی خۆیان نارد بۆلادیکان و ناگاداریان کردنہو کہ خہلاتی گہورمیان داناوہ بۆ ہەر کہ سیک کہ پیغمبہر ﷺ و ہاودلہ کہی بگریت یان بکوژیت، کاتیک کافرہکان ہاتنہ جیای (ثور) کہ ئەشکەوتہ کہی تیدا بوو و چوونہ سہر ئەشکەوتہ کہ، ئەو مندہ ئەوان نزیك بوونہوہ تا پیغمبہر ﷺ گوئی له دہنگیان بوو، ئەبوبہکر لهو کاتہدا ترس و بیمیکی زۆر پرووی تیکردبوو) (۴۵۸)، ئەبوبہکر ﷺ دہگیرپیتہوہ و دمفہرمویت: (لہ گہل پیغمبہردا ﷺ بووم له ئەشکەوتہ کہدا) (۴۵۹) له ریواتیہ تیکی تردا دمفہرمویت: (سہرم بہرز کردہوہ فاجی ہاوبہش پەیدا کەرہکانم بینی و وتم (ئہی پیغمبہری خوا ﷺ ئەگەر یەکیک لہوانہ) (۴۶۰) سہیری ژیر فاجی خۆی بکات دہمان بینیت؟) پیغمبہر ﷺ فہرمووی: ((ما ظنک یا ابا بکرٍ بائینِ اللہِ فَالْتُهُمَا)) (۴۶۱) واتہ: ئەی ئەبابہکر گومانت چییہ بہرامبہر بہ دوو کہس کہ خودا سییہ میان بیت).

بہم شیوہیہ دواي ئەوہی کہ پیغمبہر ﷺ و ئەبوبہکر ﷺ سی رۆژ مانہوہ له ئەشکەوتی (ثور) ۱۵، ئینجا رینگہ ناسہ کہیان گہیشتہ شوینی مہبہست و دیاری کراو لہ ویتوہ کۆچہ کہ دەستی پیکرد، عائیشہ ﷺ دمفہرمویت: (لہبەرہ بہیانی شہوی سییہمدا رینگہ ناسہ کہ ہەردوو و شترہ کہی ہیناو له جینگہی دیاری کراودا نامادہ بوو) (۴۶۲)، له ریواہیہ تیکی تردا: ((ہەر لهو رۆژمدا عامر لہ گہل ئەبوبہکر و پیغمبہر

(۴۵۸) أخرجه: (الطبراني) وقال الهيثمي (المجمع) (۹۹۰۲): رواه الطبراني مرسلا وفيه ابن لهيعة فيه كلام و حديثه حسن.

(۴۵۹) أخرجه: أحمد (المسند) (۴/۱) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرطهما) و (أحمد في الفضائل) (۵۱۰)

وقال محققه إسناده صحيح، وابن أبي شيبة (۷/۱۲)، والبخاري (الصحيح) (۴۶۳)، ومسلم (الصحيح) (۲۳۸۱)، و(الترمذي) (۳۰۹۶) و ابو يعلى (۶۶، ۹۷) وابن حبان (۶۲۷۸)، والبيهقي في (الدلائل) (۴۸۰/۲).

(۴۶۰) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۹۲۲).

(۴۶۱) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۶۵۳).

(۴۶۲) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۲۲۶۳).

ﷺ وہ لەگەل رېگە ناسەكەدا بەرئ كەوتن^(۱۶۳) و ارېگەى خوار مەككەيان گرتە بەرا^(۱۶۴) كە رېگەى كەنارى دەريای سورە لەم سەفەرەشدا وەكو دوور بىنىيەك بۇ مەسەلەى ناپرەحتى سەفەر و ناھەموارىيەكەى ئەو بوو پاىبەرز ئەبوبەكر ﷺ ھەموو مال و سامانەكەى لەگەل خۇيدا برد بوو، ئەسمائى كچى ئەبوبەكر ﷺ دەفەرموئت: (كاتى پىغەمبەر ﷺ لەگەل ئەبوبەكردا ﷺ دەرچوون ئەبوبەكر ﷺ ھەموو سامانەكەى لەگەل خۇيدا برد كە پىنج ھەزار يان شەش ھەزار درھەم بوو ئەو رۆزە باپىرەم ئەبوقوحافە كە كوئىر بوو، ھاتە ژوورەو بۇلامان دواى رۇيشتى ئەبوبەكر ﷺ پىى وتىن: وەلاھى وابزانم چۇن خۇى لە ئىوہ دوور خستۆتەوہ پارەشى بۇ بەجى نەھىشتوون؟ منىش وتم: نەخىر باوہ گەورە پارەيەكى زۇرى بۇ بەجى ھىشتووین، دەفەرموئت ھەندئ وردە بەردم ھەلگرت و خستە ناو دەلاقەكەى ناو مالەكە كە لەوئدا باوكم پارەى دادەنا و بەرگىكەدا بەسەرىدا، پاشان دەستى باوہ گەورەم گرت وتم: باوہگەورە دەستت بدە بەسەر ئەمانەدا ئەوہ پارەيە بۇ ئىمەى بەجى ھىشتوہ، ئەوئش دەستى لەسەرى دانا و وتى: خراب نىيە گەر ئەمەى بۇ جى ھىشتىن و چاكى كەدووہ ئەم پارەيە زۇرە و بەشتان دەكات، دەفەرموئت وەلاھى پارەش نەبوو بەرد بوو لەوئدا دامنا بۇ ئەوہى باپىرەمى پى بىدەنگ بكەم...)^(۱۶۵).

دەرچوون بەرەو شارى مەدینە

يەكەم كاردانەوہيەك كافرانى قورەيش پىى ھەستان دواى دەرچوونى پىغەمبەر ﷺ بەرەو جىاي (ئور) بۇ ناو ئەشكەوتەكە، لەوئشەوہ بەرەو كەنارى دەريا، لەوئشەوہ بەرەو مەدینە، ئەوہ بوو كافرەكان كەوتنە پشكىنى مالى ئەبوبەكر پاشان گەران بەناو شاردە و بەرېگە سەرەكەكانى كە بەرەو شارى مەدینە دەروات، پاشان ھەستان بە ناگادار كەردنەوہى سەرچەم ھۆزەكانى ئەو جىگايانە، دانانى ديارى كە سەد و شتر

(۱۶۳) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۹۰۵).

(۱۶۴) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۲۲۶۳).

(۱۶۵) أخرجه: أحمد (۳۵۰/۶) (۲۶۹۵۷) وقال محققه: إسناده حسن، والطبراني في (الكبير) (۸۸/۲۴) (۲۳۵،۲۳۶)، والحاكم (المستدرک) (۵/۳)، وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وقال الهيتمي في المجمع: (۵۹/۶) رجال أحمد رجال صحيح غير ابن اسحاق و قد صرح بالتحديث)، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۱۵۴۵): حديث حسن.

بوو بۇ ھەر كەسى كە بيان كوژىت يان دەستگىريان بكات، سوراقەى كورى مالىك ﷺ ئەو راستىيەمان بۇ دەگىرپىتەو و دەفەرموئىت: (نوئىنەرانى كافرەكانى قورەيش ھاتن بۇلامان و ھەروھە نوئىنەرى تايبەتايان نارد بۇلاى ھەموو ھۆزىك لە ھۆزەكانى عەرمب و نوئىنەرانى قورەيش گەيشتە لامان و خەلاتى گەورەيان دادەنا)^(۶۶) بۇ ئەو كەسى كە پىغەمبەر ﷺ يان ئەبوبەكر ﷺ دەست بەسەر بكات يان بيان كوژىت وە خەلاتەكەش لە رىوايەتتىكى تردا: (سەد و شتر بوو بۇ ھەر يەكئ لەو دووانە)^(۶۷).

پىغەمبەر ﷺ لەكاتى تارىكايى شەودا لە ئەشكەوتەكە ھاتە دەرەو و بەرئ كەوتن لە سەرەتاي شەو تا كاتى نيوەرۆ وە نەحەوانەو بۇ ئەوئى بەيەكجارى دوور بکەونەو لە شارى مەككە، بەرپىكەوتن تا ئەندازەيەكى زۆر دوور كەوتنەو و پاشان پشووئەكيان دا، ھاوئى بەرپىز ئەبوبەكر ﷺ ئەم بەسەرھاتەمان بۇ دەگىرپىتەو و دەفەرموئىت: (كەمىنەكانى قورەيش تەنگيان پئ ھەلچنى بووئىن لە ھەموو لايەكەو بۇيە ناچارانە بەرئ كەوتىن تا گەرماى نيوەرۆ لەوئى چاوم گىرا تاچاوم بە سىبەرىك بکەوئىت لەم بىبابانە چۆلەدا بۇ ئەوئى بچىنە زىرى و پشويەك بەدىن، چاوم بە بەردىك كەوت و لئى نزيك بووئىنەو و شوئىن سىبەرەكەيم تەخت كرد و فەرەوئەكەم لەگەل خۇمدا ھىنا بوو دامخست، پاشان بە پىغەمبەرم ﷺ وت پشوو بدە لىرەدا، پىغەمبەر ﷺ پال كەوت و پشووئىدا و خەوت.

پاشان منىش رۆيشتم بۇ ئەو ناوہ تا بزەنم كەس دەبىنم كەبە دواماندا ھات بىت لە كەمىنەكانى قورەيش تەماشام كرد شوانىك مەرەكانى لئ دەخورپىت بەرەو ئەو بەردەى كە ئىمە لامان دابووہ لاي، ئەوئىش دەيوئىست بىت بەرەو ئەو بەردە و لەزىرىدا بچەوئىتەو، و منىش لئى نزيك بوومەو و پىم وت تۆ شوانى كىت؟ وتى: شوانى پىاوئىكى قورەيشم كەناوى فلانە كەسە، منىش يەكسەر ئەو پىاوہم ناسىيەو كە كئىيە، وتم: ئايا مەرەكانت شىرى تىايە؟ وتى: بەئى، وتم: تۆزىك شىرم بۇ ئەدۇشيت؟ ئىنجا شوانەكە مەرپىك لە مەرەكانى گرت و منىش پىم وت: گوانەكانى جوان پاك بکەرەو تا تەپوو تۆزى پئوہ نەبىت، پاشان پىم وت: كە دەستى بدات بەيەكدا بۇ ئەوئى تەپ و تۆزەكە بە دەستىيەو نەمىنيت تاوہكو شىرەكە پاك بىت

(۶۶) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۹۰۶).

(۶۷) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۸۸/۲) (۳۵۱): بإسناد صحيح.

بۆ پیغمبهر ﷺ، شوانهکه هه ندى شیری بۆ دوشیم له قاپیکدا و منیش هه ندىك ئاوم پى بوو قاپه شیره کهم هینا و کردمه ئاوه کهوه که له قاپیکدا بوو پارچه یهك په رۆم به سه ره وه به ست تا ئاوه که خۆلاوی نه بیت ماوه یهك تیایدا مایه وه، تا که میك شیره که هینک بووه وه، ئینجا بۆ پیغمبهرم ﷺ هینا و ته ماشام کرد خه بهری بۆته وه له خه وه که ی، و منیش شیره کهم پیدا زۆری تینوو بوو زۆربه ی خوارده وه و به شی منی هیشته وه پاشان وتم: ئایا کاتی رۆیشتن هاتوو ه ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ؟ فه رموو ی: به ئی، خۆمان پێچایه وه و که مینه گانی قورپیش ههر به دوامانه وه بوون و ه یچیان به ئیمه نه گه یشتن ته نها سورا قه نه بیت به سواری ئه سپه که یه وه) (۴۶۸).

به سه ره اتی به دوا که وتنی سورا قه

سورا قه له دوا ی بیستنی نه وه هه واه ی که قورپیش خه لاتیکى گه وره میان دانا بۆ ههر یه کى له و دووانه ئه بو به کر ﷺ و پیغمبهر شوین پێیانی هه لگرتن، ئه م به سه ره اته خۆی ده یگێرپێته وه که چۆن دوا ی پیغمبهر ﷺ که وتوو و چی کردوو و چۆن خوا ی گه وره پیغمبهر ﷺ و ئه بو به کری هاوه ئی پاراستوو، سورا قه ده یگێرپێته وه و ده فه رمو ی: (نوینهری کافره گانی قورپیش خه لاتى گه وره میان دانا که سه د و شتر بوو بۆ ههر یه کى له و دووانه ئه بو به کر ﷺ و پیغمبهر ﷺ بۆ نه وه که سه ی که ده ست به سه ریان بکات یان بیان کوژیت.

من کاتی دانیشتم بووم له کۆرپیک له دانیشتووانى خزمانى خۆم له کورانى بهنى (مودلیج) پیاویك له ئیمه نزیك بووه وه لیمان له دانیشتنه که دا) (۴۶۹) وتی: وه لاه ی من ره شاییه کم بینى له قه راغى ده ریا سى زه لامم بینى له دووره وه ده رپو یشتن من وا تیده گه م که محمد و هاوه له گانی بیت، منیش زانیم که نه وه محمد ﷺ و هاوه لانیه تی به لام به چا و ئامازم بۆ کرد که بى دهنگ بیت دوا یی وتم: نه خیر نه وانه نه وان نین تۆ نه وه ی که بینو ته فلان و فلانه که سه که به به رچاوی خۆمدا رپو یشتن و وشتریکیان لى ون بوو بوو به دوایدا ده گه ران، ئه ویش وتی: له وه ده چی نه وان

(۴۶۸) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۹۱۷، ۳۶۵۲).

(۴۶۹) أخرجه: البخاري في (صحيح) (۳۹۰۶)، وعبد الرزاق في (المصنف) (۹۷۴۳)، وأحمد في (المسند) (۱۷۵/۴)، وابن هشام في (السيرة) (۸۸/۲) واللفظ للبخاري.

بن، كەمێك دانیشتم، پاشان هەستام و بەرپۆڕ كەوتم بۆ مائی خۆمان و جارێیەكەم ئاگادار كردەوه كە ئەسپەكەم لە پشتی تەپۆلكەكەكەوه ببات بۆ ئەودوو شیوەكە لە جالاییەكەدا بیوەستینیت تا خۆم دێم، پمەكەم هەلگرت و نزمە كردەوه و دەمخشان بە زەویدا بۆ ئەوهی كەس نەزانیت من بەم پمەوه بەره و كۆی دەچم وه كیفی ئەزلامەكەم لەگەڵ خۆمدا برد (أزلام: چەند تیرێك بوو كە نووكی نەبووو لەسەر هەندێكی نووسرا بوو ئەمە بكە و لەسەر هەندێكی نووسرا بوو ئەمە مەكە، یا زیانت پێ دەگەیهنیت یا نەه، چاكە یان خرابە وهكو (یانسیب)) تاوهكو بزانی ئەم سەفەرەم باش دەبێ یان خراب وەكو خەلگی دەلێن، جل و پۆشاكی سەربازیم كۆكردەوه لە چەك و تفاقى پێویست كە هەبوو لە خۆم بەست پاشان ئەزلامەكانم تەماشای كرد تا بزانی ئەم سەفەرەم چاك دەبێت یان خراب، ئەو تیرە دەرچوو كەپێی راگەیاندم كە هیچم پێ ناكړیت بەرامبەریان، منیش هیوام وابوو كە بیان گێرمەوه و دەست بەسەریان بكەم و بیان بەم بۆلای قورەیش و دووسەد و شترەكەى خۆم وەرگرم.

ئنیجا سوار بووم و بەرپۆڕی رۆیشتنەكەى ئەواندا ئەسپەكەم تاودا، لە رێگەدا قاجی ئەسپەكەم هەلكەوت و فرۆی دامە خوارەوه، وتم: ئەمە چییە؟ هەستامەوه و ئەزلامەكانم بادایەوه و هەر ئەو تیرە دەرچوو كە پێم ناخۆش بوو، بە گۆی ئەزلامەكانم نەكرد، دیسانەوه سواری ئەسپەكەم بوومەوه و دوایان كەوتم، دیسان ئەسپەكەم فرۆی دامە خوارەوه و منیش دیسان كیفەكەم بادایەوه و هەر ئەوه دەرچوو، كە كە گوايه زەرەریان پێ ناگەیهنم وه هیچم پێ ناكړیت بەرامبەریان، پێم ناخۆش بوو وتم: هەر دەبێ دوایان بكەوم، دیسان سوار بووم و دوایان كەوتم تا ئەوانم بەرچاو كەوت و لێیان نزیک بوومەوه دیسان ئەسپەكەم سەرسمێكى پێدام و كەوتم و دەستم دایەوه كیفەكەم وه ئەزلامەكەم بادایەوه و هەر هەمان تیری پێشوو دەرچوو دیسان سوار بوومەوه و بە دوایاندا چووم تا لێیان نزیک بوومەوه و گویم لە قورئان خویندنی پیغمبەر ﷺ بوو كە بە هیچ جۆرێك ئاورپی نەدەدایەوه، بەلام ئەبۆبەكر ﷺ بەردەوام ئاورپی دەدایەوه بەلای راست و چەپ و داواه و پێشەوهدا) (٤٧٠).

لە رپوايه تێكى تردا ئەبۆبەكر ﷺ دەفەرمویت: (سوراقە ئەوهندە لیمان نزیک بووه تا ماوهی پم هەلدانێك یان دوان لە نێوان ئیمە و سوراقەدا مابوو، وتم: ئەى

پیغمبهری ﷺ خوا ئەووە کەمینه بەدوای ئیمەدا هاتووە^(٤٧١) (ئەسب سواریکە وا گەشت پیمان...)، له رپوایەتیکى تردا دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((لَاتَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا))^(٤٧٢) واتە: خەفەت مەخۆ خویمان لەگەڵە، ئەبۆبەکر ﷺ دەفەرمویت: گریام، پیغمبەر ﷺ فەرمووی بۆ دەگریت؟ وتم: وەلاهی ئەی پیغمبهری ﷺ خوا ﷺ بۆ نەفسی خۆم ناگریم بۆ تۆ دەگریم، ئینجا پیغمبەر ﷺ دۆعای لى کرد و فەرموی: (اللَّهُمَّ اكْفِنَا هَذَا شَيْئًا) واتە: خوایە لیمان دوورخەیتەووە بەهەر شتیک کە دمتەوی.

له رپوایەتیکى تردا دەفەرمویت: پیغمبەر ﷺ ئاوپی دایەووە بەلای سوراقەدا و فەرمووی: (اللَّهُمَّ اضْرَعْهُ) واتە: خوایە بیخەیتە خواریووە، ئەسپەگەى خستییە خواریووە و هەردوو پئی ئەسپەگەى بەناخی زەویدا چووێ خواریووە تا هەردوو ئەژنۆی^(٤٧٤) له رپوایەتیکى تردا دەفەرمویت: ئەسپەگە هەتا ناوکی بەزەویدا چووێ خواریووە ئەویش له زەویبەکی تەختی رەفانیدا، سوراقە دەفەرمویت: (خۆم فری دایە خواریووە و هەرچەندە له ئەسپەگەمدا تا هەستیتەووە، کە ئەسپەگە ویستی دەستەکانی دەربکات تەب و تۆزیک بەرز بوووە دمت وت دووگەڵە و بەناسماندا دەچیت.

له رپوایەتیکى تردا دەفەرمویت: دمت وت گەردەلوولە بەناسماندا دەچیت کە ئەمەم بینی زانیم کە محمد له من پارێزراو و هیچم پئی ناگریت بەرامبەری، و کەوتە دئیشمەووە کە ئەووم بینی زانیم کە ناینی محمد سەردەگەویت هاوارم لى کردن و وتم: من سوراقەم راوەستن با قسەتان لەگەڵ بکەم وەلاهی هیچ شتیک لەلای منەووە توشتان نابیت کە پیتان ناخۆش بیت، لیان نزیك بوومەووە و پیم وت: (واتە: بە پیغمبەر ﷺ): خزمانت خەلاتی گەورەیان بۆ کوشتنی تۆ داناووە، وە چی هەوآل و زانیاری ئەو ناوچەیه هەبوو هەموویم گەیاندا بە پیغمبەر ﷺ و هاوێڵەکانی، لەویش چی خواردن و کەل و پەلم پئی بوو هەموویم بردوو چووومە بەردەمیان بۆ ئەووی لیم وەرگرن، پیغمبەر ﷺ هیچی لى وەرنگرتەم وە داوای هیچ شتیکى لى نەکردم).

(٤٧١) أخرجه: أحمد (٣) وقال محققه إسناده صحيح على شرط مسلم، و(البرار) (٥٠)، وابن ابى شيبة (٣٢٧/١٤) وابو يعلى (١١٦) وابن حبان (٦٢٨١)، وقال محققه: حديث صحيح، والبيهقي في (الدلائل) (٤٨٣/٢).

(٤٧٢) أخرجه: البخاري (٣٦٥٢).

(٤٧٣) أخرجه: أحمد (٣) وقال محققوه: إسناده صحيح.

(٤٧٤) أخرجه: البخاري (٣٩١١).

له رپوایه تیکی تردا سوراقه دمهفرمویت: (وتم ئەی محمد زانیومه ئەمه کردهوی تۆیه داوا بکه له خوا پزگارم بکات لهوی که تیايدام، وه لاهی نایه لم هیچ کهس دوات بکهویت و پزگه یان لئ هه له ده کهم وه ئەمه کیفی تیره کانمه چه ندت ئەوی لئ هه لگره بۆ پزگه رۆیشتنه کهت وه له پزگه دا تیده پهری به لای کۆمه لئ مه ری مندا له فلان جیگه و جیت پئویسته لهوی بیبه) (۴۷۵).

له رپوایه تیکی تردا (پیغمبهر ﷺ فهرموی: [إِلَّا حَاجَةً لِي فِي إِبْلِكِ وَ غَنَمِكَ] واته: هیچ پئویستیم به و شتر و مه ری تۆ نییه، پاشان پیغمبهر ﷺ دوعای بۆ کرد و ههردوو دهستی ئەسپه کهی سوراقه خوی گه وره هینایه دهره وه و ئەسپه که توانای رۆشتنی هه بوو، پیغمبهر ﷺ فهرموی: ((فَقِفْ مَكَانَكَ، لَا تَتْرُكَنَّ أَحَدًا يَلْحَقُ بِنَا)) واته: له جی خۆت رپاوهسته و نهیه لیت هیچ که سیک لیره وه دوامان بکهویت، سوراقه ده لیت داوام لئ کرد نوسراویکی ئەمانه تم بۆ بنوسیت.

پیغمبهر ﷺ به ئەبو به کری فهرموو: (قُلْ لَهُ وَ مَا تَبْتَغِي مِنَّا) واته: به سوراقه بلئ جیت ئەوی لیمان، سوراقه ده لیت منیش وتم: ئەمهوی نوسراویکم بدهیتی که به لگه بی له نیوان من وتودا؟ پیغمبهریش ﷺ فهرموی: ئەبو به کر بۆی بنووسه، ئەبو به کر له سه ر پارچه (ئیسقانیك یان پئستیک یان قوماشیک) بۆی نوسیم و بۆی هه لدام منیش خسته ناو کیفی تیره کانمه وه پاشان هاتمه وه و ئەم به سه رهاته م بۆ کهس نه گپرایه وه) (۴۷۶)، ئەمه به سه رهاتی سوراقه یه ﷺ دوی ئەوهی که به یانی دوزمنی سه ره سه ختی پیغمبهر ﷺ بوو خوی گه وره بۆ ئیواره کردی به پاریزگاری پیغمبهر ﷺ.

ئهنه س ﷺ دمهفرمویت: (سوراقه سه رهتای ئەو به یانییه زۆر سوور بوو بۆ گرتنی یان کوشتنی پیغمبهر ﷺ به لام کۆتایی ئەو رۆژه بووه پاریزگاری پیغمبهر ﷺ) (۴۷۷).

پیغمبهر ﷺ ئەم چاکه یه ی سوراقه ی له یاد نه چوو وه پابه ندی خۆی دووپات کرده وه به و نوسراوه ی که دابووی به سوراقه، سوراقه ﷺ دمهفرمویت: (وهستام تا

(۴۷۵) أخرجه: أحمد: (۳) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم.

(۴۷۶) أخرجه: ابن حبان (۶۲۸۱).

(۴۷۷) أخرجه: البخاري (۳۶۵۲، ۳۹۱۱).

کاتی گرتنی شاری مهککه، پیغمبهر ﷺ دەست بهتال بوو له جهنگی (حونین و طائف) منیش جووم بهرهو لای پیغمبهر ﷺ و نوسراوهکهم لهگهڵ خۆمدا برد بۆ ئەوهی پێبگه، ئەوه بوو له (جُعرانة) پێی گهیشتم، لهوی جوومه لای و کۆمه لای له تیپی ئەسب سوارهکانی ئەنصاریهکان رمهکانیان ناراستهی من کرد و وتیان بجۆره دواوه چیت دهوی: سوراقه ﷺ دهفهرمویت: تا نزیك بوومهوه له پیغمبهر ﷺ که بهسواری وشترهکهیهوه بوو، دهئیت: وهلاهی ئیستاش له بهرچاومه کاتی تهماشای سپیایی قاجیم کرد له ناو شوین قاجی کۆپانی وشترهکهوه له سپیایدا دعت وت جووارهیه: (واته: سپیایی ناوهڕۆکی دارخورما).

دهئیت نوسراوهکهم بهرز کردهوه بۆ لای پیغمبهر ﷺ و وتم: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ ئەمه نوسراوهکهی تۆیه بۆ من، وه من سوراقهی کورپی جهعشم، پیغمبهر ﷺ منی ناسییهوه و فهرمووی: (يَوْمَ وَفَاءَ وَ بَرِّ اَدْنَه) واته: رۆژی وهفا و چاکهکردنه، پاشان پیغمبهر ﷺ فهرمووی نزیك بهرهوه لیم، و منیش لای نزیك بوومهوه و موسولمان بووم و لهویدا بیرم کردهوه تا پرسیاریک له پیغمبهر ﷺ بکهم بهلام هیچم بیر نهکەوتەوه، و ههر ئەوهنده نهبیت وتم: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ ههندی وشتری بهره لای بی خاوهن ههیه لهو بیابانه نزیك ئەو حهوزانه دهبنهوه که من پرم کردوو له ناو بۆ وشترهکانم تا ناوی لای بخۆنهوه ئەوانیش دین ناوی لای دهخۆنهوه، نایا من هیچ پاداشتم ههیه لهوهی که ئەو وشترانه ناوی لای دهخۆنهوه؟ فهرمووی: (نَعْمَ فِي كُلِّ ذَاتٍ كَبِدٍ حَرِيٍّ أَجْرٌ) واته: بهئێ له ههموو خاوهن جگهریکی تهر (واته: ههر گیانلهبهریک) تۆ چاکهی لهگهڵدا بکهیت پاداشتت بۆ دهنوسریت له لای خوا. سوراقه دهفهرمویت منیش گه پامهوه بۆ لای قهومهکهم له بهنی مودلیج ئەوه بوو موسولمان بوون و زهکاتمان کۆ کردهوه و ناردم بۆ پیغمبهر ﷺ (٤٧٨).

تیپه ربوون به لای خیمه کهی ئوم مهعبه ددا

پیغمبهر ﷺ لهگهڵ هاوڕیکهیدا له رپی رۆیشتنه که یاندا بهردهوام بوون له مهککهوه و بۆ شاری مهدینه له رینگادا رپیان کهوته لای دوو دهواره کهی ئوم مهعبدی خوزاعی و به چاکی پێشوازی لای کردن، ئەبو مهعبدی خوزاعی دهیگێریتهوه و

(٤٧٨) أخرجه: الحميدي (٩٠٢)، و عبد الرزاق (٩٧٤٣)، وأحمد (١٧٥ / ٤)، وابن هشام في السيرة (٨٨/٢) بإسناد البخاري.

دہ فہرمویت: (ئەو شەوہی کہ دەرچوون لەگەڵ ئەبوبەکر و عامری کورپی فوہیرە و ڕینگەناسەکەیان کہ ناوی عەبدوللا کورپی ئورمیقیت بوو تێپەرین بەلای دوو دەوارەکە ی ئوم مەعەددا، کہ ئافرەتێکی بەسالاجوو بوو وە تیکەڵ بە خەلک دەبوو، وە دادەنیشت لەلای دەوارەکەیی و ھەر کەس بەلایدا تێپەر بووایە خواردن و ئاو و شیر ی پێ دەبەخشی، ئەوانیش بەلای ئەو دوو دەوارەدا ڕویشتن بەلکو گوشت یان شیریان لابیت بۆ ئەوہی لێی بکرن، ئەوہ بوو پیغمبەر ﷺ و ھاوہلانی ھیچیان چا و پێ نەکەوت لای ئوم مەعەد، چونکہ ئەو سالہ سالتیکی قات و قری و وشکە سالی بوو، ھیچیان بە دەستەوہ نەبوو.

ئوم مەعەد پێی وتن: ئەگەر ھیچم لابوایە وام لێ نەدەکردن تا ناچاریم کہ بچم بۆلای کەسانی تر شتان بۆ بەینم؟ پیغمبەر ﷺ لایدا بە دەوارەکەیان و دانیشت و تەماشای لایەکی دەوارەکە ی کرد بیینی لەوئ مەرہ لاتیکی لیبوو فہرمووی: (ئەو مەرہ چییە ئە ی ئوم مەعەد؟) ئەویش وتی: ئەو مەرہ لاوازی وای لێ کردووہ کہ ناتوانیت بچیت بلەوہر پێت لەگەڵ مەرہکانی تردا، پیغمبەر ﷺ فہرمووی: شیر ی تێدا یە؟ وتی: لەوہ بێ دەسلات ترہ کہ شیر ی تێدا بیت، پیغمبەر ﷺ فہرمووی: ڕینگەم بدە تا بیدۆشم، ئەویش وتی: ئەگەر شیر ی تیا بیت فہرموو بیدۆشە، پیغمبەر ﷺ داوای کرد ئەو مەرہ بەینریتە بەر دەستی، مەرہکەیان ھینا و پیغمبەر ﷺ دەستی بەسەر مەرہکەدا ھینا و ناوی خوای لێ ھینا، پاشان دەستی بە گوانیدا ھینا و مەنجەلێکی گەورە ی داوا کرد کہ سێ یان چوار کەس ئاوی تیا بخواتە وە ئەوہندە گەورە بوو مەنجەلەکەیان ھینایە بەردەم مەرہ لاتە سیسەکە و مەرہکەش ھەردوو قاجی کردووہ بۆ ئەوہی شیر بیتە خواریوہ، پاشان پیغمبەر ﷺ دەستی بە گوانی مەرہکەدا ھینا و دۆشی شیر ھاتە خواریوہ و مەنجەلەکە پر بوو تا لەسەری دەرژا، پیغمبەر ﷺ ئەو شیریدا بە ئوم مەعەد تا تیری لێ خواریوہ، پاشان ھینای و دای بە ھاوہلانی و داوی تینویتی و برسیتێکی زۆر بەوستی خوین تیریان لێ خواریوہ، پاشان پیغمبەر ﷺ فہرمووی: ((ساقی القوم آخرہم)) واتە: ئەوہی ئاو بگێریت دەبیت خو ی داوہمین کەس بیخواتەوہ، لەویدا پیغمبەر ﷺ داوہمین کەس بوو ئەو شیرە ی ماووہوہ خواریوہ.

ئینجا دووم جار مهنجه له که ی خسته وه ژیر مه ره لاته که و دۆشی و مهنجه له که ی لئ پر کرده وه و بۆی به جئ هیشت، ئهوجا پیغمبهر ﷺ و هاوه لانی بهر پیکه وتن و رۆیشتن ئهوییان به جئ هیشت، ئه و منده ی بئ نه چوو میردی ئوم مه عبه د هاته وه به ره و مال و ههنده ی مه ره لاتی له گه ل خۆیدا هینا بووه وه که ئه ملاولایان ده کرد له لاوایدا و پیشی خۆی دابوو وه ده گه پرایه وه بۆلای دهواره که ی، که کاتی شیر و دۆی بینی که پیشتر له دهواره که یاندا نه بوو سهیری لی هات وتی: ئه ی ئوم مه عبه د ئه م دۆیه چییه، هیچ شیریکیش نییه له ماله که دا و مه ره که ش شیر ی تیا نییه؟ وتی: نه وه لا پیاویکی پیروژ به لاماندا تی پهری و به سه ره اته که شی ئاوها و ئاوها بوو، ئه ویش وتی: ئاده ی بۆم وه صف بکه وه لاهی من وا ده زمانم ئه وه هاوه له که ی قورمیشه که به داویدا ده گه پزین، پیاویکی چۆن بوو؟ ئوم مه عبه د وتی: بینیم پیاویکی رووخسار سپی و ره وشت جوان و دم و چاو جوان و چاو کراوه بوو نه لاواز و نه قه له و، که شخه و جوان چاک بوو، ره شایی چاوی زۆر ره ش بوو و برزانی چاوه کانی زۆر دریز بوو، دهنگی زولال بوو وه گهر دن بهرز بوو وه پش پر بوو، چاوه کانی گه وره و پزراو بوو ههردوو برۆکانی که وانه یی بوون، وهخت بوو له یه ک بدن و ئه گه ر بی دهنگ بووایه و یقاری لئ دهر ده که وت، ئه گه ر قسه یی بکر دایه گه وره ده بوو وه به های لئ ده باری به رامبه ر ئه وه ی قسه ی بۆ ده کرد، جوانترین خه لک و بهر پزترینیانه له دووره وه که بهر چاو ده که وت ئاشکرا ترینیان و چاکترینیانه له نزیکه وه، قسه خۆش بوو، قسه کانی نه زۆر بوو نه که م (واته: مام ناوه ندی بوو) قسه کانی دهتوت ریزه مورویه ک بوو وه دانه دانه به داوی یه کدا دهه اتن، چوار شانیه ک بوو بالای زۆر بهرز نه بوو وه زۆر نزمییش نه بوو په لئکی نیوان دوو په ل بوو (واته: مام ناوه ندی بوو له ناو هه رسئ هاوه لانی خۆی که له گه ئیدا بوون) له هه ر هه موویشیان جوانتر و بهر پز تر بوو، هاوه لانیکی له گه ئدا بوو گه ر ئه و قسه ی بکر دایه ئه وان بی دهنگ ده بوون، وه گه ر فه رمانیکی بدایه ده ست به جئ ئه نجامیان ئه دا، ئه و کۆمه له زۆر ریزیان ده گرت و له خزمه تیدا بوون، ئه و پیاوه رووخۆش بوو رووگرژ نه بوو قسه کانیسی دوور بوون له قسه ی پرپوچ، ئه بو مه عبه د وتی: وه لاهی ئه وه هاوه له که ی قورمیشه که به داویدا ده گه پزین که ئاینه که ی وه کو باسکراوه و پیمان گه یشتوووه ئاوها و ئاوها یه و وه صفی وایه، به لام وه لاهی گه ر پی بگه م هه ول دهمم شوینی بکه وم وه لاهی زۆر

بہ پرؤشہوہ دواى دہکھوم بؤ ئہوہى باومړى پى بہینم، دہلئت: ہەر ئہو بہیانییہ لہ شارى مہککہ دہنگیک بہرز بووہوہ لہ نیوان زہوى و ئاسماندا خہلکى دہنگہکہیان دہبیست و کہسیان نہدمبینى قسہى دہکرد و ہہندیک لہ خہلکى شارى مہککہ شوینى دہکھوتن ئہویش لہ چہند پارچہ شیعریکدا کہ سہرہتاکہى بہمہ دہستى پى دہکرد دہى وت:

خوای گہورہ پاداشتى بداتہوہ بہ چاکترین پاداشت
 ئہو دوو ہاوہلہى کہ لایان دایہ دوو دہوارہکہى ئوم مہعبد
 ئہوانہ لہوئ بہچاکہ دابہزین و بہچاکہش ہہستان
 سہررازہ ئہو کہسہى کہ ہاوہلى محمد ﷺ بیت^(۱۷۹).

دہفہرموئت کہ ئہمہى وت دانیشتوانى شارى مہککہ زانیان کہ بہرہو مہدینہ بہرپکھوتوون) وہ ہەر لہرئ رپویشتنہکہى پیغمبر ﷺ و ئہبوبہگردا بہرہ و شارى مہدینہ. قہیسی کورپى نوعمان ﷺ دہیکیرپتہوہ و دہفہرموئت: (پیغمبر ﷺ لہگہل ہاوہلى بہرپزیدا ئہبوبہکر ﷺ کہ لہ کافرانى قورہیش ہہلہاتبوون تیہرین بہلای شوانیکدا ہہندئ مہرپ دہلہومراند و داواى شیریان لئ کرد و شوانہکہش وتی: وہلاہى مہرپکى وام لانییہ کہ شیرى تیابئت، پیغمبر ﷺ پى فہرموو: ((ہل من شاة ضربہا الفحل)) واتہ: نایا مہرپکى وات لایہ بہران لئی پہرپ بیت؟ شوانہکہش وتی: نہخیر بہلام لیرہدا مہرہ لاتیکى سہسہلہ ہہیہ کہ نہیتوانیوہ بہپى خوى ہہستى و بچئت بؤ لہومرگا، پیغمبر ﷺ فہرموو: بؤم بہینہ، ئہویش بؤى ہینا وہ پیغمبر ﷺ دہستى ہینا بہ گوانیدا و دوعاى کرد تا خوای گہورہ بہرہکہتى تئ بکات، و ئہبوبہکر ﷺ قاپیکى بؤ ہینا، و پیغمبر ﷺ شیرہکہى تیا دوشى، وہ پاشان دای بہ ئہبوبہکر ﷺ وہ ئہبوبہکر ﷺ شیرى خواردہوہ، و دواى پیغمبر ﷺ قاپیکى تری دوشى و دای بہ شوانہکہ ئہویش تیرى خواردہوہ، و پاشان پیغمبر دواہمین کہس خوى خواردیہوہ، پاشان شوانہکہ بہ پیغمبرى ﷺ وت: تووخوا

(۱۷۹) أخرجه: ابو نعیم في (الدلائل) (۲۳۸)، والطبرانی في (الکبیر) (۳۶۰۵) و (في الأحادیث الطوال) (۳۰)، والحاکم (۹/۳) و صححه، والبیہقی في (الدلائل) (۲۷۶/۱) وقال محققه: إسنادہ صحیح واللفظ لہ، وابن سعد (۲۳۰/۱)، والبغوی في (شرح السنۃ) (۳۷۰۴)، وقال ابن کثیر في (البدایۃ) (۱۹۰/۳): قصۃ ام مہد مشہورۃ مرویۃ من طرق یشد بعضها بعضا، وقال (الشیخ الألبانی) في (فقہ السیرۃ) (۱۷۹): الحدیث لا ینزل عن رتبۃ الحسن، وقال في (المشکاة) (۵۹۴۳) صحیح بطرقہ، وقال الشیخان عبدالقادر الأرنؤوط و شعیب الأرنؤوط في (زاد المعاد) (۵۱/۳): حدیث حسن.

تو کیت؟ وہ لاهی به وینہی تو کہسم نہ دیوہ، تو کیت؟ پیغمبهر ﷺ فہرمووی: ((إنْ أَخْبَرْتُكَ تَكْتُمُ عَلَيَّ)) واتہ: گہر ہہوالت بدہمی لای کہس باسی ناگہیت؟ وتی: نہ خیر، پیغمبهر ﷺ فہرمووی: ((من محمد نیراوی خوا))، وتی: توئی ئەو کہسہی کہ قورہیش پیت دەلین کہ بی دینیت؟ پیغمبهر ﷺ فہرمووی: ((ئەوان وا دەلین))، ئەویش وتی: من شایہتی دەدہم کہ تو نیراوی خوایت، [وہ شاہیدی دەدہم کہ ئەوہی پی ہاتوویت حەققہ و راستہ]، وہ ہیج کہسێک ناتوانیت ئەوہی کہ تو کردت ئەنجامی بدات تہنہا پیغمبهرێک نہ بیت، ئینجا وتی: شوینت دەکہوم، پیغمبهر ﷺ پی فہرموو: [ئیسٹا تو ناتوانیت ئەوہ ئەنجام بدہیت لہ رۆژی ئەمپۆتدا] بەلام گہر بیستت ئیمہ سەرکہوتووین ئەوجا بگہرہ لامان، ئەو پیاوہش گہیشتہ لای پیغمبهر ﷺ دواي ئەوہی کہ خواي گہورہ سەرکہوتنی بەخشی بہ پیغمبهر ﷺ لہ مەدینہدا^(۴۸۰).

تپہرپوون بە لای خیلێک لہ خیلہکانی عەرہب

پیغمبهر ﷺ لہرئ رۆشتنہ کہیدا لای دایہ لای خیلێک لہ خیلہکانی عەرہب بۆ ئەوہی میوانداریتی بکەن و لایان کہمیک بحەوینتہوہ، بەسەرہاتی لادانی پیغمبهر ﷺ بۆ لای ئەو خیلہ، ئەبویہ کریم ﷺ دەی گپرتہوہ و دەفہرموویت: (کاتیک لہ گہل پیغمبهری خوادا ﷺ دەرچووین لہ شاری مەککەوہ گہیشتینہ خیلێک لہ خیلہکانی عەرہب، رپووی لہ خانویہکی کہمیک دوور لہ خیلہ کہ کرد و بەرہو ئەوئ چوو لہ ویندا دابہزین و لاماندا و تہماشامان کرد، تہنہا ئافرہتیک لئ بوو وتی: ئەی بەندہی خوا من ئافرہتیکم بہ تہنہا و کہسم لہ گہلدا نییہ، گہر پیتان خۆشہ میوانداریتان بکریت و شتیکتان پی بہ خشریت بچن بۆ لای گہورہی ئەم خیلہ، پیغمبهر ﷺ وەلامی نہ دایہوہ و ئەو کاتہش نیوہ شہو بوو ئەوہندہی پی نہ چوو کورہکی ہندئ بزنی لاتی پی بوو ئەی ہینایہوہ بۆ مال کہ گہیشتہوہ مالہوہ دایکہکی پی وت: ئەم بزنہ و ئەو چہقویہ بہ بۆ لای ئەو پیاوانہ و پیمان بلئ: دایکم پیتان دەلئ ئەم بزنہ سہربپرن و بیخۆن و بەشی ئیمہشی لئ بدن، کورہ ہاتہ لای پیغمبهر

(۴۸۰) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (۲۸۸/۱۸)، والبزار (۱۷۴۳)، والحاكم (المستدرک) (۸/۳) وصححه وواقفه الذهبي، والبيهقي في (الدلائل) (۴۹۷/۲)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۳۱۳/۸) رواه ابزار ورجاله رجال الصحيح، وقال الحافظ ابن حجر في (الأصابة) (۷۲۴۳): رواة الطبراني بإسناد صحيح واللفظ له و للحاكم.

ﷺ و قەسەى داىكى پى راگەياندا، پىغەمبەر ﷺ پى فەرموو: ((إِذْهَبْ بِالشُّفْرَةِ وَاْتِي بِالْقَدْحِ)) واتە: چەقۆكە ببەرەوه و قاپىكم بۆ بهينه، كۆرەكە وتى: ئەو بزىنه لە شىر چۆتەوه (واتە: وشكى كۆرەوه و شىرى تىانيه)، پىغەمبەر ﷺ ديسان پى فەرموو: ((بِجُوْ قَاطِيْكُمْ بُوْ بَهِيْنَه))، كۆرەكە چوو قاپەكەى هينا و پىغەمبەر ﷺ دەستى هينا بە گوانى بزىنهكەدا، بزىنهكە هاتە شىر، پىغەمبەر ﷺ شىرەكەى دۆشى و قاپەكەى پى كۆرەوه فەرموو: ئەمەيان ببە بۆ داىكت، ئەوئىش بردى بۆلای داىكى و تىرى لى خواردەوه، پىغەمبەر ﷺ ديسان تىايدا دۆشيبەوه و پاشان فەرموو: ئەمەيان ببە بۆلای خۇتان دای بنى و قاپىكى ترم بۆ بهينه، كۆرەكە رۆيشت و قاپىكى تىرى هينا و پىغەمبەر ﷺ تىايدا دۆشى و دای بە ئەبوبەكر تا تىرى لى خواردەوه، ئىنجا پىغەمبەر ﷺ قاپىكى تىرى دۆشى و خۇى و هاوولانى تىريان لى خواردەوه، ئەبوبەكر ﷺ دەفەرموئىت: ئەو شەوه لەوى لاماندا و بۆ بهيانى بەرپى كەوتىن و ئەو ئافرمته ناوى لە پىغەمبەر ﷺ نابوو (المبارك) واتە: پياوه پىرۆزەكە.

ئەو ئافرمتهش پاش دەرچوونى پىغەمبەر ﷺ بەرەو مەدىنە ماوهىكى بەسەردا تىپەرى و مەرەكانى زىادى كۆرد و جەلەبى مەرى بەرەو شارى مەدىنە هينا بەنىيازى فرۆشتنى، ئەبوبەكر بەلاياندا تىپەرى و كۆرى ئافرمتهكە ناسىبەوه بە داىكى وت: ئەوه ئەو پياوهى كە لەگەل پياوه پىرۆزەكەدا بوو ئەوئىش هەستا بۆلای ئەبوبەكر و پى وت: ئەى بەندەى خوا ئەو پياوهى كە لەگەل دابوو ئەو جارەى كە لاتان دايە لای ئىمە كى بوو؟ ئەبوبەكر ﷺ فەرموو: ئايا دىزانىت كىيە؟ ئەوئىش وتى: نەخىر، فەرموو: ئەوه پىغەمبەرى خوايە ﷺ، ئافرمتهكە وتى: گەر دەتوانىت هەر ئىستا بەم گەيەنەرە لای، ئەبوبەكر لەگەل ئافرمتهكەدا بەرپى كەوتن تا بردىيە لای پىغەمبەر ﷺ ئەو ئافرمته هەندى (پەنىر و كەرەى) وەك ديارى هينابوو لەگەل خۇيدا بۆ پىغەمبەر ﷺ، پىغەمبەرىش ﷺ هەندى جىل و بەرگى ديارى بۆ رىك خست تاوەكو گەر رۆيشتەوه لەگەل خۇيدا بىبات، وە ئافرمتهكەش موسولمان بوو... (٤٨١).

وە هەر لە رى رۆيشتەكەيدا بەرەو شارى مەدىنە پىغەمبەر ﷺ و هاوولى بەرپىزى زۆر ووردىبىنانە هەلۆئىستان دەنواند بەرامبەر ئەو كەسانەى دەهاتنە رىنگايان سەبارەت بەو پىرسىارانەى كە ئاراستەيان دەكرا:

(٤٨١) أخرجه: البيهقي في (الدلائل) (٢/٢٢٢)، وقال ابن كثير في (البدایة) (٣/١٩١): إسناده حسن، وقال الذهبي في (سير

ئەنەسی کورپی مالیک ﷺ دەفەر مویت: (پیغمبەر ﷺ کاتئ سواری و شترەکی بوو ئەبوبەکریش ھەر لەسەر ھەمان و شتر لە داوای سوار بوو بوو، بەرئ کەوتن بەرەو شاری مەدینە، ئەبوبەکریش ﷺ پیاویک بوو پیر دیار بوو بەر وائەت، و پیغمبەریش ﷺ گەنج دیار بوو بەر وائەت، بەلام ئەبوبەکر ﷺ چونکە بەکاروان چیتی چوو بوو بۆ شام خەلکی مەدینە و ئەو دەورو بەرە دەیان ناسی، لە رینگەدا پیاوی وا ھەبوو دەگەشت بە ئەبوبەکر ﷺ پئی دەوت: ئەی ئەبو بەکر ئەم پیاوہ کئیە سوار بووہ لەگەتتدا لەسەر و شترکە؟ ئەویش لە وەلامدا دەیوت: ئەم پیاوہ رینگەم نیشان دەدات، کابراش لەو وەلامدا وا تیدەگەشت کە ئەم پیاوہ رینگە ناسە (واتە: دلیل) و رپی ھاتووچۆی نیشان دەدات نەیدەزانی کە ئەبوبەکر رپی چاکە و خیری مەبەستە (واتە: ئەمە پیغمبەری خواہە ﷺ و رینمووی خەلک دەکات) (۴۸۲).

(عەبدوللای کورپی ئورمیقی لہی) شارمزا و رینگەناس و وریا لەگەل پیغمبەری خوادا ﷺ بوو بەلام لەسەر ئاینی باو و باپیرانی بوو وە پیاویکی متمانە پیکراو بوو خیانەتی نەدەکرد ئەویش ھەر لە رینگە چۆلەکانەوہ پیغمبەری ﷺ دەبرد بەرەو مەدینە.

ئەو رینگەیی پیغمبەر ﷺ

بەرەو شاری مەدینە پیاو پیاو رۆشت

عائیشە ﷺ دەفەر مویت: (کاتئ پیغمبەر ﷺ دەرچوو لە ئەشکەوتەکەوہ لەگەل ئەبوبەکریدا ﷺ بە مەبەستی گۆج کردن بۆ شاری مەدینە رینگەیی خوارووی مەککەیی گرتەبەر، تا لایدایە کەناری خۆرئاوای دەرئای سوور لە خوارووی (عوثفان) پاشان لەسەر بەرزاییەکانی (مەج) ھوہ تپەرین تا گەشتنە رینگاکەیی نزیکیی ھەدید، لەو رینگەییوہ لایندا بەرەو رینگە بەرزەکانی (ھیرار)، ئەویشیان بەجئ ھشت و بەرزایی ھەفیائیشیان بری پاشان لای (مودلەجە) ھەکی سەفیھوہ رۆشتن تا گەشتنە شیوہکەیی (مودلەجە) (صاح) ئینجا لەویشوہ بەرئیکەوتن بەلای شیوی (مذج) (ذی الغضن) کە شیوہکەیی بەنو سولەیمەییوہ لە شیوی (ذی کشد) ھوہ رۆشتن تا گەشتنە بەرزاییەکانی (ذی سلم) بۆلای ئەو پەری شیوہکەیی (مودلیج) ھوہ، ئینجا بەرئیکەوتن لە

پښگه‌ی (قاحه) وه به‌رهو عه‌رج، و له‌وئشه‌وه به‌رهو په‌نیه‌ی غائیری لای ده‌سته راستی (رکوبه) ئینجا به‌رهو خواربووه‌وه بؤ‌ناو دؤ‌لی ریم و له‌ویوه رۆ‌یشتن به‌رهو قوبائی نزیک شاری مه‌دینه) (۴۸۳).

وه پيش نه‌وه‌ی بگاته قوبائی پیغمبر ﷺ له رپگه‌که‌یدا گه‌یشت به کاروانیک که له شامه‌وه ده‌گه‌رانه‌وه، عوروه‌ی کوری زوبه‌یر ﷺ (دمفهرمویت: پیغمبر ﷺ به هندی له کاروان چیه موسولمانه‌کان گه‌یشت که له شامه‌وه ده‌گه‌رانه‌وه (دیاره رپگه‌که‌یان چوون یه‌ک بووه) ئه‌وان بازرگان بوون تازه له شامه‌وه گه‌ر‌ابوونه‌وه زوبه‌یر ﷺ دوو پۆشاک‌ی سپی به‌خشی یه نه‌بوه‌کر و پیغمبر ﷺ که بؤ سه‌فهره‌که‌یان به‌کاری به‌ینن) (۴۸۴).

گه‌یشتنی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بؤ ناو شاری مه‌دینه

عه‌بدوپه‌حمانی کوری عه‌وه‌یمی کوری ساعیده ﷺ دمفهرمویت: (هندی له خزمانی خۆم که هاوه‌لانی پیغمبر ﷺ بوون بؤیان گپرامه‌وه وتیان: کاتی بیستمان پیغمبر ﷺ دهرچووه له شاری مه‌که‌که بؤ شاری مه‌دینه وا هه‌ستمان کرد که پیغمبر ﷺ نزیکه بگاته شاری مه‌دینه، ئیمه هه‌موو رۆژیک کاتی که نوپژی به‌یانیمان ده‌کرد ده‌چووین چاوه‌روانی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ده‌کرد و ئه‌و جپگه‌یه‌مان جئ نه‌ده‌هیشت تا تینی خۆر ناچاری ده‌کردین بگه‌رپینه‌وه ناو به‌رهو مال ده‌بووینه‌وه. چونکه ئه‌وکاته کاتیکی گه‌رم بوو. دمفهرمویت: ئه‌و رۆژه‌ی که پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نزیک شاری مه‌دینه بووه‌وه له‌و کاته‌دا ئیمه گه‌ر‌ابووینه‌وه بؤ ماله‌کانمان) (۴۸۵).

له رپوايه‌تیکی تر‌دا دمفهرمویت: (کاتیکی خه‌لکی مه‌دینه گه‌ر‌انه‌وه بؤ ماله‌کانیان پیاویکی جوله‌که چووه سه‌ر فه‌لایه‌ک له فه‌لاکانی ناو شاری مه‌دینه (به‌دوای چه‌ند

(۴۸۳) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (٦١١)، وقال الهيثمي في (المجمع) (٩٩٠٨): فيه جماعة لم اعرفهم، وقال القرطبي في (الأستيعاب) (٨٢/١): حديث حسن، و عزاه السيوطي إلى البغوي وابن السكن وابن مندة، و ابو نعيم.

(۴۸۴) أخرجه: البخاري (٣٩٠٦)، والحاكم (١١/٣)، وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الدلائل) (٤٩٨/٢).

(۴۸۵) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (٩١/٢) (٣٥٧) وقال محققاه: إسناده صحيح، والطبراني (التاريخ) (٣٨١/٣)، والبيهقي في (الدلائل) (٥٠٢/٢).

و شتریکدا دهگهرا) له سهر ئهو بهرزاییهوه چاوی کهوت به پیغمبهر ﷺ و هاوهلانی که پۆشاکى سپیان له بهردا بوو له دوورهوه دیار بوون. کاتیک جولهکهکه پیغمبهر ﷺ و هاوهلانی بینی بههه موو هیزی هاواری کرد: هۆ کۆمهلانی عهرمب، هۆ کۆمهلانی کورانی بهنی قیله (واته: دانیشتوانی ئەنصاری شاری مه دینه) [ئهوهی ئیوه چاوهپری دهکهن وا گهیشه ئیره]. دهفهرمویت: موسولمانان دهستیان دایه جهک و رۆیشتن بهرهو (حهپرّه) بۆ پیشوازی کردن له پیغمبهری نازیز ﷺ و نزیکیان بوونهوه، و گهشتن به پیغمبهر ﷺ.

وه پیغمبهر ﷺ بهلای دهسته راستدا لایدايه لای کورانی بهنی عهمری کوری عهوف له قوباندا پیش شاری مه دینه، له رۆزی دووشه ممهى مانگی (ربیع الاول) دا، ئەبویهکر ناسراو بوو لای ههندی کهس له خه لگی شاری مه دینه ئەوان پیشوازیان لێ دهکردن. ئەبویهکریش سهلامی لێ دهکردن و ئەحوالی دهپرسین، وه پیغمبهریش ﷺ دانیشتبوو بهبی دهنگ لهویدا، چونکه ئەمه یهکهم جار ه دیته ئەم شارهوه زۆربهی دانیشتوانی مه دینه پیغمبهریان ﷺ نهدهناسی و چاویان بێ نهکهوتبوو، پیغمبهری خوا ﷺ یهکهم جار له ژیر سیبهری دار خورمايه کدا دانیشتبوو ئەبویهکریش لهگه لدا بوو، ئەبویهکر و پیغمبهر ﷺ له یهک ته مهندا بوون، دهفهرمویت: زۆربه شمان پیغمبهرمان ﷺ نه دیبوو وه خه لگی ئیجگار قهرهبا لغان لیکرد و لێی کۆبوونهوه [ئهوانهشی که له ئەنصاریهکان هاتبوون بۆلای پیغمبهر ﷺ سلأویان له ئەبویهکر دهکرد به بۆنه ی هاتنیهوه وایان دهزانی که پیغمبهری خوايه، پیغمبهریش ﷺ بێ دهنگ دانیشتبوو و سهیری خه لگی دهکردا، تاوا ی لێ هات خۆره که هات بهسهر پیغمبهردا ﷺ، پاشان ئەبویهکر ههستا و عهباکه ی کرد به سیبهر بۆی و لهویدا خه لگی زانیان ئەوی سیبهری بهسهرهوه کراوه پیغمبهری خوايه ﷺ^(۴۸۶)، لهلای کورانی بهنی عهمری کوری عهوف له قوباء جهند شهویک پیغمبهر ﷺ لهوئ مایهوه....).

له رپوايه تیکى تردا دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ چوارده شهو لهوئ مایهوه له قوباء و ههر لهویش ئهو مزگهوته ی دروست کرد که یهکهم جار بوو مزگهوت دروست بکریت، پیغمبهریش ﷺ خۆی به شداری لهگه لدا کردن)^(۴۸۷)،

(۴۸۶) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۹۰۶).

(۴۸۷) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۴۲۸)، ومسلم (الصحيح) (۵۲۴)، ابوداود (السنن) (۴۵۳)، والنسائي (السنن) (۳۹/۲)،

شیوہی بە شداری کردنی پیغمبهر ﷺ له دروست کردنی مزگهوتی قوباندا کہ بہیہکەم مزگهوت دادەنریت لەسەر خاکی مەدینەدا، سەبارەت بەم باسە شەموسی کچی نوعمان بۆمان دەگێریتەوہ دەفەرمویت: (پیغمبهری خوا ﷺ بۆ بەشداری لە دروست کردنی مزگهوتەکەدا، دابەزییە لای ئیمە، ئەم بینی بەردی وا گەورەیی هەڵدەگرت وەخت بوو بەلادا بکەویت، تەپ و تۆزی ئیش کردنەکە دیار بوو بە هەندی سکی پیغمبەرەوہ ﷺ. پیاویک لە هاوہەلانی خۆی دەهات و دەیوت: دایک و باوکم بە فیدات بئ لیم گەرئ با ئەو بەردەت لئ وەرگرم، پیغمبەرش ﷺ دەیفەرموو: نەخیر تۆش بجۆ بەردیکی وەک ئەمە بەینە و هەلی بگرە، بەم شیوہیہ تاکو پیغمبهری خوا ﷺ مزگهوتەکەیی دروست کرد) (٤٨٨).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەفەرمویت: (ئیمامی عەلی ﷺ دواي دەرچوونی پیغمبەر ﷺ بەرەو شاری مەدینە سئ رۆژ لەمەککە مایەوہ بۆ ئەوہی ئەو راسپاردە و ئەمانەتانەیی کہ لای پیغمبەر ﷺ بوو بیگێریتەوہ بۆ خاوەنەکانیان، ئەوہ بوو دواي گێرانەوہی سباردەگان، ئەویش گەیشتە لای پیغمبەر ﷺ لە قوباء لەو کاتەشدا کاتی جومعە هاتە پیش، پیغمبەرش ﷺ لای کورانی بەنی سالمی کورپی عەوف لایدا بوو لەو مزگهوتەیی ناو شیوہەکی رانوانا لەویدا پیغمبەر ﷺ یەکەم نوێژی هەینی بۆ کردن) (٤٨٩).

کاتیک پیغمبەر ﷺ ویستی لە قوبائەوہ بجیت بەرەو مەدینە یەکەم جار ناردی بۆلای چەند کەسانیک لە کورانی بەنی نەجاری خزمانی خۆی کہ دانیشتووی شاری مەدینە بوون، ئەنەسی کورپی مالیک ﷺ دەفەرمویت: (پاشان پیغمبەر ﷺ نوینەری نارد بۆلای پیاو ماقولانی بەنی نەجاری ئەوانیش شمشیریان لە خۆیان بەست و هاتن بۆلای پیغمبەر ﷺ، ئیستاش لەبەر چاومە کہ چۆن پیغمبەر ﷺ سواری و شترکەیی بوو بوو وە ئەبوبەکریش لە دوايەوہ و کورانی بەنی نەجاریش بەچەکەوہ رۆشتن تاکو گەیشتنە نیوہی رینگای نیوان قوباء و مەدینە) (٤٩٠).

وابن ماجه (السنن) (٧٤٢).

(٤٨٨) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (٨٠٢/٢٤)، قال الهيثمي في (المجمع) (١١/٤) (٥٨٩٨): رواه الطبراني في (الكبير) رجاله ثقات.

(٤٨٩) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (٢٠٢/١٨)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٦٢/٦): رجاله ثقات.

(٤٩٠) أخرجه: البخاري (٣٩٣٢).

له ریوایه تیکی تردا ئه نه سی کوری مالیک ﷺ ده فهرمویت: (من رام کرد له ناو منداله کانی شاری مه دینه دا (چونکه ئه نه س ئه و کاته مندال بوو) وه منالان دهیان وت موحه مه مد ﷺ هات و منیش رام ده کرد و هیچم نه ده بینی و رام ده کرد تا گه یستم به پیغمبهر ﷺ و چاوم پیی که وت که له گه ل هاوه لی به پیزی خوی ئه بوبه کردا ﷺ بوو، ناگام لی بوو لای هه ندی له باخه خورماکانی نیوان قوباء و مه دینه لایدا، پیغمبهر ﷺ و کورانی به نی نه جار له وئ پیاویکی خه لکی لادییان نارد بو ئه وه ی پیاوانی ئه نصاری شاری مه دینه ناگادار بکه نه وه به نزیك بوونه وه ی پیغمبهر ﷺ له شاری مه دینه، به گه یشتنی ئه وه هاوه له پینج سه د که س له ئه نصاریه کان به چه که وه چوون بو پیشوازیکردن تا گه یشتن به پیغمبهر ﷺ و پیشوازیان لی کرد) (٤٩١).

له ریوایه تیکی تردا ده فهرمویت: (که ئه نصاریه کان گه یشتنه لای پیغمبهر ﷺ سه لامیان لی کرد و به پیغمبهر ﷺ و ئه بوبه کریان ﷺ وت: هه ردووکتان سواری وشتره که تان بن، پیغمبهر ﷺ سواری وشتره که ی بوو ئه بوبه کریش ﷺ له دواوه سوار بوو، پاشان هه ر پینج سه د چه کداره که به ده وری پیغمبهردا ﷺ بوون تا کو که زاوه که ی گه یشته ناو شاری مه دینه، ئینجا ده نگ بلا و بووه وه به ناو هه موو کوچه و کۆلانه کانی ناو شاری مه دینه دا و دهیان وت: ئه وا محمد هات ئه وا محمد هات، و هه موویان ده چوونه شوینه به رزه کان و دهیان وت: پیغمبهری خوا ﷺ هات، که هاتنه ناو شاری مه دینه دانیشه تانه که ی هه موویان سه یریان ده کرد و هه ر هه موو خه لکی مه دینه هات بوونه دهر هه تا که چه کانی شیان له سه ر ماله کانیانه وه دهیان وت: ده بی پیغمبهر ﷺ کامه یان بیت؟) (٤٩٢).

له ریوایه تیکی تردا ده فهرمویت: (هه موو خه لکی شاری مه دینه ته نانه ت مندالان و خزمه تکارانی شیان پیشوازیان ده کرد له پیغمبهر ﷺ، به هه موو کوچه و کۆلان و ریگاکاندا بلا و بوو بوونه وه، و ده گه ران و دهیان وت: الله اکبر پیغمبهری خوا ﷺ هات، پیغمبهری خوا ﷺ هات ئه و رۆژه دیمه نیکی سه رنج راکیشم بینی!) (٤٩٣).

(٤٩١) أخرجه: أحمد (٢٢٢/٣) (١٣٣١٨) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، و ابو نعیم في (الدلائل) (١١٤/٣).

وابن ابی شیبه (٣٣٧/١٤)، والبيهقي في (الدلائل) (٥٠٧/٢)، وقال الذهبي في (سير اعلام النبلاء) (٢٣٤/١) صحيح، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (١٣٣) صحيح.

(٤٩٢) أخرجه: البخاري (الصحيح) (٣٩١١).

(٤٩٣) أخرجه: أحمد (٣)، وقال محققه الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم، والبخاري (٥٠)، وابن ابی شیبه (٣٢٧/١٤).

له رِيَوَايَه تَيْكِي تَرْدَا ئَهْنَهْس ﷺ دَهْفَهْرْمُوَيْت: (كَاتِي بَيْغَمبَهْر ﷺ گَهَيْشْتَه نَاو شَارِي مَهْدِيْنَه عَهْبَدَه حَهْبَهْشِيَه كَانِي نَاو شَارِي مَهْدِيْنَه يَارِيَان دَهْكَرْد وَهَك بَيْشَوَازِي وَ خُوش حَالِيَان بَه هَاتَنِي بَيْغَمبَهْر ﷺ) (۴۹۴).

له رِيَوَايَه تَيْكِي تَرْدَا دَهْفَهْرْمُوَيْت: (كَاتِي بَيْغَمبَهْر ﷺ گَهَيْشْتَه نَاو شَارِي مَهْدِيْنَه عَهْبَدَه حَهْبَهْشِيَه رَهْشَه كَانِي نَاو شَارِي مَهْدِيْنَه هَه لَدَه قُونَان وَ يَارِيِيَان دَهْكَرْد بَه حَهْرَبَه كَانِيَان وَ دَهْيَان وَت: مُحَمَّد هَات ﷺ مُحَمَّد ﷺ بِيَاوَيْكِي چَاكَه بَه زَمَانِي خُوْيَان، ئَهْنَه سِيْش دَهْفَهْرْمُوَيْت هِيْج دِيْمَه نِيْكَمْ نَهْدِي هَاوْشِيَوَه بِيْت لَه گَهْل بَيْشَوَازِي كَرْدَنِي خَه لَيْكِي مَهْدِيْنَه بُو بَيْغَمبَهْر ﷺ كَاتِيْكَ گَهَيْشْتَه نَاو شَارِي مَهْدِيْنَه) (۴۹۵).

وَ هَهْر ئَهْنَهْس ﷺ لَه رِيَوَايَه تَيْكِي تَرْدَا دَهْفَهْرْمُوَيْت: (ئَهو رُوْزَهِي كَه بَيْغَمبَهْرِي خَوَا ﷺ گَهَيْشْتَه نَاو شَارِي مَهْدِيْنَه هَه مَوُو شَتِيْكَ رُوُونَاك بُوُوُوَه وَ هِيْج رُوْزِيْكَمْ نَهْدِيَوَه چَاك تَر بِيْت وَ رُوُونَاك تَر بِيْت لَهو رُوْزَهِي كَه بَيْغَمبَهْر ﷺ تِيَايِدَا گَهَيْشْتَه نَاو شَارِي مَهْدِيْنَه... (۴۹۶))، بَهو جُوْرَه بَيْغَمبَهْرِي خَوَا ﷺ وَهَكُو قُونَاغِي يَه كَهَمْ پِيْئِي خُوش بُوُو كَه يَه كَهَمْ جَار لَابْدَا تَه لَاي خَزْمَانِي لَه بَهْنِي نَه جَار كَه خَالْوَانِي خُوِي بُوُوون.

يَه كَهَمْ مَالِيْكَ كَه بَيْغَمبَهْر ﷺ لَايْدَا يَه لايَان لَه مَهْدِيْنَه

ئَه بُوُبَهْ كَر ﷺ دَهْفَهْرْمُوَيْت: (بِيَاوَانِي ئَهْنَصَار هَه مَوُوِيَان بَه يَه كَه وَه كَه وَت بُوُوونَه دَهْمَه قَاتِي سَه بَارْمَت بَه وَهِي كَه بَيْغَمبَهْر ﷺ لَاي كَامِيَان لَابْدَات تَا ئَه وَه بُوُو بَيْغَمبَهْرِي خَوَا ﷺ پِيْئِي فَهْرْمُوُون: (أَنْزَلَ اللَّيْلَةَ عَلَى بَنِي النَّجَارِ أَخْوَالِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ لِأَكْرَمِهِمْ بِذَلِكَ) وَاتَه: مِنْ تَهْمَشَهو لَادَه دَهْمَه لَاي كُوْرَانِي بَهْنِي نَه جَارِ خَالْوَانِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بُوُو ئَه وَهِي

و ابو يعلى (۱۱۶)، وابن حبان (۲۲۸۱) وقال محققه: صحيح.

(۴۹۴) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۶۱/۳)، وابو داود (۴۹۲۳)، وصحيح إسناده الشيخ الألباني في (صحيح سنن ابى داود) (۴۱۱۵).

(۴۹۵) أخرجه: البيهقي في (السنن الكبرى) (۴۲۵۰).

(۴۹۶) أخرجه: أحمد (۱۲۲/۳)، والدارمي (۴۱/۱)، والترمذي (۳۶۱۸)، وفي الشرائع (۲۷۴)، وابن ماجه (۱۶۳۱)، والبغوي (۳۸۳۴)، وابن حبان (۶۶۳۴) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۸۱) و (مختصر الشرائع) (۳۲۹) و (صحيح ابن ماجه) (۱۳۲۲).

پڙيان لڻ بگرم به چوونم بۆلايان) (۴۹۷)، چونکه بهنى نه جار ئافره تىكيان دابوو به عهبدول موطه لیب که باپیری پیغمبهری خوايه ﷺ بۆيه پیغمبهری خوا ﷺ به خالوانی خۆی دهژماردن.

له ريوایه تىكى ترده شیوهی هاتنى پیغمبهر ﷺ و لادانى بۆ ئه و مالهى که تيايدا نيسته جى بوو له شاری مهدينه بهوردی روون دهبيتتهوه:

عهبدوللاى كورپی زوبهیر ﷺ دهفهرمویت: (كاتی پیغمبهر ﷺ گهيشته ناو شاری مهدينه وشتره کهى لهوئ یه خ درا و حهوايه وه که له نيوان خانوو کهى جه عفه رى كورپی محمد و حهسه نى كورپی زهيدا بوو وه خه لکی شاری مهدينه هاتنه خزمهت پیغمبهر ﷺ و وتیان: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ ئایا جيگه و شوینت لیتره دهبيت؟ ديسان وشتره که ههستایه وه و پیغمبهر ﷺ فهرمووی: (لای گه پڙین ئه وه فه رمان پڻ کراوه)، (ئینجا وشتره که رۆیشت تا گهيشته جيگا شوینی مینبه رى مزگه وتی پیغمبهری خوا ﷺ لهویدا وشتره که یه خى لیدا و ئیتر لهوئ هه لئه ستایه وه) (۴۹۸) له ريوایه تىكى ترده دهفهرمویت: [وشتره که ی به ریکه وت دواى ئه وه ی له و جيگه یه ههستا تا گهيشته لای خانوو که ی ئه بو ئه یوب] لهوئ یه خى لیدا و وهستا پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: (مالی کام خزمانم لیتره وه نزيکه؟) ئه بو ئه یوب هاته خزمهت پیغمبهر ﷺ و وتی: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ من نزيکترین مالم بهتو ئایا کوپان و کهل و په له کان ببه مه ماله وه؟ پیغمبهر ﷺ فهرمووی: به لئ.

له ريوایه ته که ی بوخاریدا دهفهرمویت: (ئینجا پیغمبهری خوا ﷺ به ئه بو ئه یوب ﷺ فهرمو: جيگه ی حه وان ه وه یه کمان بۆ ئاماده بکه (واته: بۆ پشوودان له نار ه حه تی سه فهر) ئه بو ئه یوبیش رۆیشت وه شوینکی بۆ ئاماده کرد و به پیغمبهری ﷺ راگه یانده که بیته جيگه ی بۆ ئاماده کراوه، پیغمبهر ﷺ به ئه بو به کر و هاوه لانی فهرمو: (له سایه ی به ره که تی خواوه با بچین پشوو بدهین)، ئا له و کاته دا پیاویک هاته خزمهت پیغمبهر ﷺ و وتی: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ له کوئ لاده دهیت و کوئ ده بیت به مالت؟ پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((پیاو له گه ل کهل و

(۴۹۷) أخرجه: أحمد (۳) وقال محققه إسناده صحيح إلى شرط مسلم، وأبو يعلى (۱۱۶)، والبزار (۵۰)، وابن حبان (۶۲۸۱).

(۴۹۸) أخرجه: سعيد بن منصور في (السنن) (۲۹۷۸)، والبيهقي في (الدلائل) (۵۰۹/۲)، وقال العمري في (السيرة الصحيحة)

(۲۱۹/۱): حسن لغیره.

پہلہ گہی خوہتیی))^(۴۹۹) (واتہ کهل و پہلہ کهم ئەبو ئەیوب بردویہ تیہوہ مائی خویان منیش لہ گہل کهل و پہلہ کهم دەبم). ئینجا پیغمبهر ﷺ بہ رۆژ دەھاتہ کہ پریک کہ لہ بہر دەم مائہ گہی ئەبوئەییوبدا بوو گسکیان لئ دەدا و ئاورشینیان دەکرد بو ئەوہی کہ میک فینک بیت و پیغمبهر ﷺ دوانزہ شہو لەوئ مایہوہ و پاشان فەرمانی کرد بہ دروست کردنی مزگہوت)^(۵۰۰).

ئا بہو شیوہیہ خەلکی شاری مەدینە پیشوازییان لہ خوہسەویستی خویان پیغمبهری خوا ﷺ کرد، وە ئەم رپوایەتانە دەیسەلمینیت کہ ئافرمت بەشدارى لہ پیشوازی کردنی پیغمبهری خوادا ﷺ نەکردووہ بہ دەف و گۆرانى، بەلام ئەو رپوایەتەى (وا دەگەییەنیت کہ سەرتاسەرى شاری مەدینە بہ ژن و پیاو و گەورە و بچوکەوہ لہ قوبائەوہ ھەموویان سەر تاسەر بہ دەف و ئاواز و بہ سروودی (طلع البدر علینا) پیشوازیان لہ پیغمبهر ﷺ کردووہ، پپوئیستە ئەوہ بزانیان کہ ئەو رپوایەتە رپوایەتیکی لاوازە)^(۵۰۱) وە ئەو رپوایەتەى لہو بارەوہ ھاتووہ بہ ھیچ جوړئ باسى ئەوہى تیا نییە کہ دەف بەکار ھاتبیت یان ئاواز یان سروود ئیمامى بەیھەقى دەیسەلمینیت کہ (طلع البدر علینا) لەوئ نەبووہ بەلکو لہ گەرانیوہى پیغمبهر ﷺ بووہ بہ سى ھزار چەگداروہ لہ غەزای تەبوکەوہ بەرہو شاری مەدینە، کاتئ کہ خەلکی مەدینە پیشوازییان لئ کردووہ زۆر بەشیان منداآلانى مەدینە بوون، ھەر و ھا ئیبنو قەیم ﷺ لہ (زاد المعاد) دا دووپاتی دەکاتەوہ و دەى سەلمینیت (ثبات الوداع) کہ لہ سرودەگەدا ھاتووہ لہ رپگەى شامە نەک لہ رپگەى مەدینە، چونکہ رپئى تئ ناچیت کہ پیغمبهر ﷺ لہ رپگەى مەککەوہ نەگەیشتبیتە شاری مەدینە و چوو بیت لہ رپگەى شامەوہ ھاتبیتە ناو شاری مەدینەوہ.

(۴۹۹) أخرجه: البيهقي في (الدلائل) (۵۰۱/۲)، و الأصبهاني في (سير السلف الصالحين) (۶۶/۱) وقال محققه: إسناده صحيح مرسل.

(۵۰۰) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۳۹۱۱).

(۵۰۱) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) بدون إسناده، و موسى ابن عقبه في (المغازي) (۱۸۳/۱) بدون إسناده أيضاً، وقال الحافظ العراقي في (تخريج الأحياء) (۲۷۵/۲): رواه البيهقي في (الدلائل معضلاً و ليس فيه ذكر الدف و الألبان)، وقال الحافظ في (فتح الباري) (۲۶۲/۷): سنده معضل و قد ورد منقطعاً، و اشار ابن القيم رحمه الله في (زاد المعاد) (۱۰۱/۱) إلى ان ذلك وقع حين قدومه من غزوة تبوك، و إلى ذلك اشار أيضاً البيهقي في (الدلائل) كما في (البدایة) (۱۹۷/۳)، وضعفه صاحب (الكشف اللالهي) (۷۳۴)، وقال الشيخ الألباني في (السلسلة الضعيفة) (۶۳/۲) (۵۹۸) ضعيف.

مانهوهی پیغمبهری خوا ﷺ له مائی ئەبو ئەیوب ﷺ دا

پیغمبهر ﷺ له مائی ئەبو ئەیوب ﷺ دا مایهوه تا ئەو کاتهی خوای گهوره سازاندی که مرگهوت دروست بکریت. وه هاوهلی بهرپیزی پیغمبهر ﷺ ئەبو ئەیوب ﷺ به جوانترین شیوه پیزی له پیغمبهر ﷺ دهگرت کاتیك له مالهکهیدا بوو وهکو خۆی دهیگپیتهوه و دهفهرمویت: (کاتیك پیغمبهر ﷺ لایدايه لای مالهکهمان و هاته ژوورهوه، چوووه نهۆمی خوارهوه و من و دایکی ئەیوب چووینه نهۆمی سهروهوه)^(٥٠٢).

له ریوايهتیکی تردا دهفهرمویت: (ئەبو ئەیوب ﷺ شهویکیان ههر له خۆیهوه خهبرهی بۆوه و بئی وتم: باشه خۆ ئیمه ئیستا بهسهر سهری پیغمبهری خوادا ﷺ هاتووچۆ دهکهین چۆن شتی وا دهبیته؟ ههر ئەو شهوه چووینه پهنا دیوارهکهوه بۆ نهوهی لهناو ژوورهکهدا نهخهوین)^(٥٠٣).

له ریوايهتیکی تردا دهفهرمویت: (ئهو شهوه سهرتاسهر ئەبو ئەیوب خهوی لئ نهکهوت نهوهك پیغمبهری خوا ﷺ خهبرهی بیتهوه و تهپ و تۆز له سهقفهکهوه بکهویته سهر نازاری پئ بگات کاتی بهیانیمان لئ بووهوه ئەبو ئەیوب خۆی گهیانده لای پیغمبهر ﷺ وتی: ئەه پیغمبهری خوا ﷺ ئەمشهوه نهمن و نهئوم ئەیوب خهوه نهچۆته چاومان؟ پیغمبهر ﷺ فهرمووی: (جیی وای لئ کردیت ئەه ئەبو ئەیوب؟)، ئەهیش وتی: بیرم کردهوه ئیمه لهناو خانوووهکداین تۆ له نهۆمی خوارووی ئیمهیت، گهر ئیمه هاتوو چۆ بکهین تهپ و تۆز له سهقفهکهوه دیته خوارهوه بهسهرتدا و نازارت دهدا یاخود تهقه تهقی پیلأوهکانمان که دیین ودهجین نازارت دهدات و بیرم کردهوه که من له نیوان تۆ و خوادام (واته: وهحی له سهروهوه دیت بۆ لات من لهنیوانتاندام)^(٥٠٤).

(٥٠٢) أخرجه: أحمد (١٠٣/٥) (١٠٦،٤١٥)، ومسلم (٢٠٥٣)، والترمذي (١٨٠٦)، والطبراني في (الكبير) (٣٩٨٦، ٣٨٥٥)، والحاكم (المستدرک) (٤٦١/٣) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الدلائل) (٥١٠/٢)، وابن هشام (السيرة) (٩٨/٢) واللفظ له، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (١٤٧٦) و (الأرواء) (٢٥١١)، وقال الشيخ مقبل بن هادي الوادعي في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (٢٠٣): حديث حسن.

(٥٠٣) أخرجه: مسلم (الصحيح) (٢٠٥٣).

(٥٠٤) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (٣٩٨٦).

[پیغمبر صلی الله علیه و آله فہرمووی: ((إِنِّي أَرْفُقُ بِِي أَنْ أَكُونَ فِي السُّفْلَى لِمَا يَعْشَانَا مِنَ النَّاسِ))]] واتہ: (چاکترہ بؤ من و بؤ ئەو کەسانہی کە دین بۆلام کە من لە نھۆمی خوارہوہ بەم)، ئەبو ئەیوب رضی الله عنہ دہفہرموویت: گۆزہیہ کمان ھەبوو جارێکیان ئاوەکە ی رژا و من و ئوم ئەیوب پارچە لبایہ کمان ھەبوو وە ہیچ لیفہ و پەتۆیہ کمان نەبوو بیدەمین بە خۆماندا تەنھا ئەو ھەندە نەبیت ئیمە بەو پارچە لبایہوہ کەوتینہ سەپنەوہی ئاوەکە نەوہک دلوپہ ئاویک دابەزیتە سەر پیغمبر صلی الله علیه و آله (۵۰۵).

لە رپوایەتیکی تردا دہفہرموویت: [ئەبو ئەیوب رضی الله عنہ دیسان ھاتەوہ لای پیغمبر صلی الله علیه و آله، و وتی: ئەو پیغمبر صلی الله علیه و آله خوارہویدایا بیت؟ پیغمبر صلی الله علیه و آله لەبەر ئەبو ئەیوب چووہ نھۆمی سەرہوہ وە ئەوانیش ھاتنە نھۆمی خوارہوہ] ئەبو ئەیوب ھەموو جار خواردنی ئامادە دەکرد بۆ پیغمبر صلی الله علیه و آله و بۆ دھنارد وەک دەگێریتەوہ و دہفہرموویت: (ئیمە چاومرێمان دەکرد من و ئوم ئەیوب ھەتا خواردنەکە دەگەرپایەوہ لای پیغمبر صلی الله علیه و آله ئینجا ئیمەش لە جیگە پەنجە ی پیغمبر صلی الله علیه و آله دھمان خوارد کە ئەو لێی خوارد بوو، دھمان ویست بەرەگەتمان بەر بکەویت تا ئەوہ بوو شەویکیان، خواردنەکەمان بۆ پیغمبر صلی الله علیه و آله ئامادەکرد، بەلام ھەندئ پیاز و سیری تیا بوو وە چاومرێمان کرد تا پیغمبر صلی الله علیه و آله بیخوات پاش ماومیک پیغمبر صلی الله علیه و آله خواردنەکە ی گەراندەوہ بۆلامان وە سەیرمان کرد شوین دەستی پیغمبر صلی الله علیه و آله پێوہ دیار نەبوو کە لە خواردنەکە ی خواردبیت، منیش ترسام و چووہ خزمەتی و پیم وت: ئەو پیغمبر صلی الله علیه و آله دایک و باوکم فیدات بئ خواردنەگەت گەراندەوہ لامان و نھمان بینی شوین دەست و پەنجەکانی تۆی تیا بیت، پێشتر تۆ دەتگێرپایەوہ لامان ئیمە بەشوین پەنجە ی تۆدا دەگەرپاین و لەو جیگە یەوہ دھمان خوارد تا بەرەگەتمان دەست بکەویت پیغمبر صلی الله علیه و آله فہرمووی: من بۆنی ئەو سیرەم کرد و منیش پیاویکم چپەم لەگەلدا دەکریت) (۵۰۶).

لە رپوایەتیکی تردا دہفہرموویت: (من پیاویکم فریشتە دیت بۆلام و بە چپە قسم لەگەل دەکات منیش پیم خۆش نییە کەھات بۆلام ئەو بۆنە ناخۆشەم

(۵۰۵) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (۴/۶۱۱) وصححه ووافقه الذهبي.

(۵۰۶) أخرجه: مسلم (۲۰۵۳).

له دەمەوہ بێت بەلام ئیوہ بیخۆن^(۵۰۷)، وەك چۆن له فہرموودہیەکی صەحیحدا هاتووہ كە فریشتەكان نارەحەت دەبن بەبۆنی ناخۆش وە بۆنی خۆشیان پێ خۆشە، له رێوایەتیکی تردا دەفەرمویت: (وتەم: ئەى پیغمبهرى خوا ﷺ سیر و پیاژەكە حەرامە؟. پیغمبهر ﷺ فەرمووی: نەخێر)^(۵۰۸) (بەلام بەلامەوہ چاك نییە لەبەر بۆنەكەى، ئەبو ئەیوبیش وتی: ئەى پیغمبهرى خوا ﷺ تۆ ئارەزووت لى نەبیت منیش ئارەزوم لى نە)^(۵۰۹) بەو شیوہیە پیغمبهر ﷺ لەوئى ماہەوہ.

موسولمان بوونی عەبدوللای کورپی سەلام

عەبدوللای کورپی سەلام یەكێك بوو لە پیاوہ ناودار و زانا جولەكەكانى ناو شارى مەدینە، ھەر بە بیستنى ھەوالى گەیشتنى پیغمبهرى خوا ﷺ بۆ شارى مەدینە یەكسەر دەستى لە كارەكەى ھەلگرت و خۆى گەیاندە لای پیغمبهرى خوا ﷺ بۆ ئەوہى بە چا و گوێى خۆى بۆى دەرکەویت كە ئەو پیغمبەرە یان نا، ئەنەسى كورپی مالیک ﷺ دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ ھاتە ناو شارى مەدینە لای مالى ئەبو ئەیوب لايدا و لەوئى دانیشتبوو قسەى دەرکرد لەگەڵ خەلكى ئەو دەوروبەرە، ئەو ھەوالە گەیشتە عەبدوللای کورپی سەلام كە لەناو باخە خورماكەى خزمانى خۆیدا بە داسێكەوہ لقە خورماكانى دەبړى كە ئەو ھەوالەى بیست پەلەى كرد و وازى لە كارەكەى ھینا و دەستى لى ھەلگرت و بەپەلە ھات تا خۆى گەیاندە لای پیغمبهرى خوا ﷺ گوێى لى گرت و پاشان گەراپەوہ مالەوہ)^(۵۱۰). چۆنیتى گەیشتنى بە پیغمبەر ﷺ و پرسیارەكانى ئەم باسە خۆى دەگێریتەوہ و دەفەرمویت: (كاتى پیغمبهرى خوا ﷺ گەیشتە ناو شارى مەدینە خەلكى لى كۆبوونەوہ و قەرەباغیان لى كرد و منیش چووم لەگەڵ خەلكیدا بۆ ئەوہى چاوم پى بکەویت كاتى پروویم لى دەرکەوت بەتەواوہتى زانیم كە ئەو دەم وچاوە لە دەم وچاوى درۆزن ناچیت، وەكو عەبدوللای كورپی سەلام ﷺ دەفەرمویت: یەكەم قسە كە پیغمبهرى خوا ﷺ بۆ دانیشتوانى شارى مەدینەى كرد ئەوہ بوو كە فەرمووی: ((يا أيُّها الناس أفشوا السلام ، و أطعموا الطعام ، و

(۵۰۷) أخرجه: أحمد (۱۰۳/۵).

(۵۰۸) أخرجه: مسلم (۲۰۵۳).

(۵۰۹) أخرجه: الترمذي (۸۰۶).

(۵۱۰) أخرجه: البخاري (۹۳۱۱).

صَلُّوا الْأَرْحَامَ ، وَ صَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ)) واته: ئەي خەلکینە سەلام بەرپابکەن لە نێوانتاندا ، خواردن ببەخشن و سەردانی خزمانتان بکەن ، کاتی خەلکی نوستوون شەو نوێژ بکەن، بەسەلامەتی دەچنە بەهەشتەوه^(۵۱۱).

عەبدوللا چەند پرسیاریکی لێ کرد دواى گوئى بیست بوونی وهلامهکەى له لایهن پيغهمبەر وه ﷺ عەبدوللاى كورپى سەلام موسولمان بوو، ئەنەسى كورپى مالیک ﷺ ئەم رپوايه ته دهگيرپتتهوه و دهفهرمويت: (كاتى پيغهمبەر ﷺ گه يشتبووه ناو شارى مهدينه، عەبدوللاى كورپى سەلام لەم هەواڵە بە ئاگابوو و هات و پرسیاری لە پيغهمبەر ﷺ کرد دەربارەى هەندى شت وه پى و ت: پرسیارت لى دهکەم سەبارت بە سى شت تەنها پيغهمبەر نه بيت كهس نايزانيت: يه کهم: نيشانهى کوتايى زهمان چييه؟ وه يه کهم خواردنى خەلکانى بەهەشت چييه؟ وه بۆچى هەندى جار پياو له باوكى خۆى دهچيت يان شيوهى له داىكى خۆى دهچيت؟ پيغهمبەر ﷺ فەرمووى: نىستا پيش تۆزىك جبريل ﷺ ئەم سى شتهى پى پراگه ياندم، عەبدوللاى كورپى سەلام وتى: جبريل ئەوه جوله كه كان به دوژمنى خويانى دهرانن له ناو مه لانيكه كاندا؟ پيغهمبەر ﷺ فەرمووى: ((أَمَّا أَوْلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ: فَتَأْرُ تَحْشُرُهُمْ مِّنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ، وَأَمَّا أَوْلُ طَعَامٍ يَأْكُلُهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فَنِيَادَةُ كَبِدِ الْحَوْتِ، وَأَمَّا الْوَلَدُ فَإِذَا سَبَقَ مَاءَ الرَّجُلِ مَاءَ الْمَرْأَةِ نَزَعَ الْوَلَدَ، وَإِذَا سَبَقَ مَاءَ الْمَرْأَةِ مَاءَ الرَّجُلِ نَزَعَتِ الْوَلَدَ إِلَى أَبِيهِ، وَإِذَا سَبَقَ مَاءَ الْمَرْأَةِ مَاءَ الرَّجُلِ نَزَعَ الْوَلَدَ إِلَى أُمِّهِ)) واته: (يه کهم نيشانهى ئاخىر زهمان ئاگرىکه له رۆژههلاتهوه به رهو رۆژئاوا ديت و خەلکی کۆده کاتهوه، وه يه کهم خواردنىك كه خەلکی بهههشت دهبخون زيادهى جگهري حووته، وه سەبارت بە مندال گەر ئاوى پياو پيش ئاوى ژن كهوت ئەوا منداله که له باوكى دهچيت، وه گەر ئاوى ژن پيش ئاوى پياو كهوت ئەوا منداله که له داىكى دهچيت) پاشان عەبدوللا وتى: (من شايه تى ددهم كه هيچ خوايهك نيه تەنها (الله) نه بيت و توش پيغهمبەرى خوايت ﷺ، وه ئەوهى كه پى هاتوووت له لایهن خواوه هاتوووه كه ئايى نىسلامه).

دواتر عەبدوللا ﷺ وتى: ئەي پيغهمبەرى خوا ﷺ جوله كه كان كه سانىكى بوختان

(۵۱۱) أخرجه: الدارمي (۱۴۳۲)، والترمذي (۲۴۸۵)، وابن ماجه (۳۲۵۱، ۱۳۳۴)، والحاكم (المستدرک) (۱۳/۳)، وصححه ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في (صحیح الترمذي) (۲۰۱۹) و (صحیح ابن ماجه) (۱۰۹۷، ۲۶۳۰) و (صحیح الترغيب) (۶۱۲) و (صحیح الجامع) (۱۰۸۵).

چین وهباش دزمانن که من گهورهیانم و کوری زانایانم تو بانگیان بکه و پرسیریان لی بکه پیش نهوهی بزانی که من موسولمان بووم، چونکه گهر نهوان بزانی من موسولمان بووم شتی وا دهلین که له مندا نییه، ئینجا پیغمبهر ﷺ ناردی به دوایاندا و جولهکهکان کۆبونهوه (دیاره تا قمی سهرکردهکانیان) و هاتنه لای پیغمبهر ﷺ و که جوونه ژوورهوه بۆلای پیغمبهر ﷺ، پیغمبهر ﷺ پی پی فهرموون: ((يا مَعْشَرَ الْيَهُودِ، وَبَلَّغْكُمْ، اتَّقُوا اللَّهَ، فَوَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، إِنَّكُمْ لَتَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ حَقًّا، وَأَنِّي جِئْتُكُمْ بِحَقٍّ، فَاسْلُمُوا)) واته: (ئهی کۆمه لانی جولهکه ناگاتان له خوتان بیت و له خوا بترسن، سویند بهو خوایه ی هیچ خوایه ک نییه تهنهها نهو نه بیت، ئیوه باش دزمانن که من پیغمبهری خوام ﷺ به راستی وه نهوهی که پی پی هاتووم حهق و راسته و ئیوهش موسولمان ببن) نهوانیش وتیان: شتی وا نازانین، پیغمبهر ﷺ چهند جاریک نهو وتهیهی دووباره کردهوه لی یان.

پاشان دوایی پرسیری لیکردن و فهرمووی: ((عهبدولای کوری سهلام چۆن بیاویکه له ناوتاندا؟!)) نهوانیش وتیان: سهروهرمانه و زانامانه، چاکترینمانه، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: (ئهی نهگهر موسولمان بوو؟!)) وتیان: حاشا بۆ خوا نهوه قهت موسولمان نابیت، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: (ئهی نهگهر موسولمان بوو؟!)) وتیان: حاشا بۆ خوا نهوه قهت موسولمان نابیت، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: (ئهی نهگهر موسولمان بوو؟!)) وتیان: حاشا بۆ خوا نهوه قهت موسولمان نابیت، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((عهبدولای کوری سهلام و مره دهرهوه بۆلایان))، (دیاره: له ژووریک پشتهوه بووه)، عهبدولای هاته دهرهوه بۆلایان و پی پی وتن: شایهتی ددهم که هیچ خوایه ک نییه تهنهها (الله) نه بیت، وه محمد ﷺ پیغمبهری خوایه ئهی کۆمه لانی جولهکه له خوا بترسن سویند بهو خوایه ی که هیچ خوایه ک نییه تهنهها نهو نه بیت ئیوه باش دزمانن که نهوه پیغمبهری خوایه ﷺ و به په یامی حهق و راستی هاتووه، جولهکهکانیش وتیان: عهبدولای خراپمانه و کوری پیاو خراپمانه و بوختانیان بۆ کرد و وتیان: درۆ ده کهیت، نهوه بوو عهبدولای وتی: ئالهوه دهرسام ئهی پیغمبهری خوا ﷺ که ئاوا وهلامت بدهنهوه، ادوای نهوه پیغمبهر ﷺ داوای لی کردن که بچنه دهرهوه^(٥١٢).

دروست کردنی مزگهوتی پیغمبهر ﷺ

سه بارهت به دروست کردنی مزگهوتی پیغمبهر ﷺ ئەم به سه رهاته نه نهسی کورپی مالیک ﷺ دهیگپرتهوه و ده فەر مویت: (کاتیگ پیغمبهری خوا ﷺ گه شته ناو شاری مه دینه له هر جیگه یه کدا کاتی نوێژ بهاتایه لهو جیگه یه نوێژی ده کرد ههتا له ناو پشتیری مه ریشدا بوایه، ئینجا فه رمانی کرد به دروست کردنی مزگهوت، و ناردی به دوای کورپانی بهنی نه جاردا ئه وانیش سه رکرده کانیان هاتن بۆلای پیغمبهر ﷺ و پئی فه رموون: ئەی کورپانی بهنی نه جار ئەم باخهتان که لیره دا هه یه بۆم بخه ملئین (واته: نرخه چهنده با پاره که پتان بدهمی و لیتان بکر مه وه) ئه وانیش وتیان: نه خیر وه لاهی داوای نرخه که ی ناکهین ته نها پاداشتی خوا نه بیت، ئەنهس ﷺ ده فەر مویت: ئەو رۆژه لهو باخه خورما یه دا که هی بهنی نه جار بوو خه رمانیکی تیا بوو که خاوه نه که ی دوو هه تیوو بوون ناویان سه هل و سه هیل بوو وه لای سه عدی کورپی زوراره بوون، وه هه ندی له موسولمانان سه رهتا نوێژیان له ناو ئەو باخه دا ده کرد وه ئەو شوینهش ئەو جیگه یه بوو که پیغمبهر ﷺ وشتره که ی گه شته بووه لای و له وئ یه خی لیدا بوو یه که معجار، پیغمبهر ﷺ فه رمووی: ((ئهمه ماله که مانه نه گه ر خوا ویستی لی بیت)).

ئینجا پیغمبهر ﷺ هه ردوو منداله که ی بانگ کرد بۆ ئەوه ی شوین خه رمانه که و جوار ده وره که یان لی بکر پته وه و بیکات به مزگهوت، دوو منداله که وتیان: نه خیر ئەی پیغمبهری خوا ﷺ ئیمه به دیاری ئەی به خشین به تو، پیغمبهریش ﷺ هه رگیز رازی نه بوو که به دیاری وه ری بگریت، تا پیغمبهر ﷺ له کۆتاییدا لی کرپنه وه به پاره، ئینجا ئەو شوینه ی کرد به مزگهوت، و ئەو شوینهش سی شتی تیا بوو هه ندی گۆرپی موشریک و که لاره وه هه ندی دار خورماشی تیا بوو، پیغمبهر ﷺ فه رمانی کرد که گۆرپی موشریکه کان هه لکه ندرین و ئیسک و پروسکه کانیان بگوێزرپته وه، فه رمانیشی کرد ئەو که لاره تهخت بکرین، وه ئەو دارخورمایانهش ببردپین، دارخورماکان بران و کرانه پئی مزگهوت، پاشان ده ست کرا به دروست کردنی مزگهوت سه رهتا هه ردوولای به به رد دروست کرا ته نها نه ملاره لای دهرگاکانی نه بیت، وه هاوه له به رپزه کان هه ر هه موو به شداری یان له دروست کردنی مزگهوت هه که ی پیغمبهر ﷺ دا کرد، وه پیغمبهر ﷺ خۆی خسته قوره کانی هه لده گرت

و له بهر خوځیوه دهی فہرموو:

(هَذَا الْجَمَالَ لَا جَمَالَ خَيْرٌ هَذَا أَبْرُّ رَبَّنَا وَأَطْهَرُ
لَهُمْ إِنَّ الْأَجْرَ أَجْرُ الْآخِرِ فَارْحَمِ الْأَنْصَارَ، وَالْمُهَاجِرَةَ) (۵۱۳)

واته: نا ئەمە حەمالی یە نەك حەماله كانی خەبەر نا ئەمە پاكتر و چاكتره لای
خوای خویمان، خوایه تەنها پاداشتی كوئایی نەبیت نامانەوئیت، خوایه خووش ببه، له
ریوایه تیکی ترده (خوایه رهحم بکه) به كوچکاران و پشتیوانه کان).

بەم شیوهیە سەرجهم هاوئه له كان به سەرکرده کانیانەوه به شداری یان کرد له
دروست کردنی مزگهوتی پیغمبری خوا ﷺ، سه فینهی ﷺ، خزمه تکاری پیغمبر
ﷺ دهیگیرپتهوه و دهفهرموئیت: (کاتی پیغمبر ﷺ بناغهی مزگهوته کهی دانا
یه که مجار ئەبویه کر ﷺ بهردیکی گه وره ی هینا و دوا ی ئەو عومەر ﷺ بهردیکی
هینا، و دوا ی ئەویش عوسمان بهردیکی هینا، و پیغمبر ﷺ فہرمووی: ((هؤلاء ولاءُ
الأمرِ من بعدی)) (۵۱۴) واته: ئەوانه سەرکرده کانی دوا ی من).

له ریوایه تیکی ترده دهفهرموئیت: (عه ماری کورپی یاسر که دایک و باوکی پیشتر
شەهید کرابوون به دەستی کافره کان و خوئی به تەنها گوچی کردبوو بۆ مه دینه،
له ویدا چست و چالاکانه هه لده سوورا بۆ دروست کردنی مزگهوته که، له و کاته شدا
پیغمبر ﷺ هه وائیک دهدات به گویدا و به سه رهاته کهش، ئەبو سه عیدی خودری
ﷺ دهیگیرپتهوه و دهفهرموئیت: (ئیمه یهک خشت یهک خشتان هه لده گرت، به لام
عه ماری دوو خشتی به یه که وه هه لده گرت له کاتی دروست کردنی مزگهوته که دا،
پیغمبر ﷺ عه ماری بینی که تهپ و توژیکی زۆر به جله کانییه وه بوو، پیغمبر
ﷺ خوئی بۆی ته کاند و پئی فہرموو: ((وَنَحْ عَمَّارٍ تَقْتُلُهُ الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَةُ يَدْعُوهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ
وَيَدْعُوهُمْ إِلَى النَّارِ)) واته: (هاوار بۆ عه ماری کۆمه ئیکی سەرکهش دهی کوژن ئەم بانگیان

(۵۱۳) أخرجه: البخاري (۳۹۰۶، ۳۹۳۲).

(۵۱۴) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (۱۲/۳) وصححه ووافقه الذهبي وابن أبي عاصم في (السنه) (۱۱۹۱) وقال محققه:
إسناده حسن، والبيهقي في (شعب الأيمان) (۵۵۲/۲)، ونعيم بن حماد في (الفتن) (۲۵۶) وقال محققه: إسناده حسن،
و الأصبهاني في (سير السلف الصالحين) (۲۹/۱) وقال محققه: إسناده ضعيف. (تەنها ئەم ریوایه تەم بۆ زانیاریت
هیناوه).

دهكات بۇ بههشت و ئهوانيش بانگي دهكهن بۇ دۆزخ) عماريش وتى: پهنا به خواي گهوره دهگرم له فيتنه^(۵۱۵).

له ريوايه تيكي تردا نه بو سه عيد ﷺ دهفهرمويت: (نيمه يهك خشتان هه لدهگرت به لام عه ممار دوو خشت دوو خشتي هه ل دهگرت، خشتيك بۇ خوئي و خشتيك له جياتي پيغهمبهر ﷺ، پيغهمبهر ﷺ كه عه مماري بيني بهو جوړه دهستي هينا به قزي عه مماردا، چونكه قزيكي بزي هه بوو، تهپ و توژه كه قزي بۇ دته كاند وه پيئي فهرموو: (يا عَمَّارُ اَلَا تَحْمِلُ مَا يَحْمِلُ اَصْحَابُكَ) واته: (ئهي عه ممار تۇ بۇ وهك هاوړپيانن يهك خشت يهك خشت هه ئناگريت) عه مماريش ﷺ وتى: ئهي پيغهمبهر خوا ﷺ من پاداشتم دهويت لاي خواي گهوره، پيغهمبهر ﷺ دهستي به پشتيدا هينا و فهرمووي: (ابنُ سُمَيَّةَ لِلنَّاسِ اَجْرٌ وَلِكِ اَجْرَانِ وَاخْرُ زَادِكِ شَرْبَةٌ مِنْ لَبَنِ وَبِخِ عَمَّارٍ تَقْتُلُهُ الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَةُ يَدْعُوهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ وَيَدْعُوْنَهُ اِلَى النَّارِ) واته: كوره كه ي سومه ييه خه لكي يهك پاداشتيان دهست دهكدهويت به لام تۇ دوو پاداشتم دهست دهكدهويت و دوا رزقي تۇ له زياندا قومه شيريك دهبيت، هاوار بۇ عه ممار كوومه ئيكي سه ركهش ده ي كوژن، ئهم بانگيان دهكات بۇ بههشت ئهوان بانگي دهكهن بۇ دۆزخ) عماريش له كوئايي قسه كه ي پيغهمبهردا ﷺ وتى: پهنا به خوا دهگرم له فيتنه^(۵۱۶).

پيغهمبهر ﷺ به هيچ جوړيك نه يدهويست مزگه وته كه ي هيچ جوړه رپاء وفيز و شانازي و ساكارانه ي پيوه ديار بيت، به لكو دهويست كه ساده و ساكار بيت وهك نيمچه هوئيكي بيت، سه بارهت به دروست كردني مزگه وته كه حه سه نني به صري ﷺ دهگيرپيته وه و دهفهرمويت: (كاتيك پيغهمبهر خوا ﷺ مزگه وته كه ي خوئي، دروست كرد هاوه لاني يارمه تيباندا بۇ دروست كردني، پيغهمبهريش ﷺ خشتي له گه ل هه لدهگرتن تا سه ر سنجي هه موو خو لاوي بوو بوو، هاوه لانيشي پيبان دهوت: ئهي پيغهمبهر خوا ﷺ ناي سه قفيكي باش بۇ مزگه وته كه نه كه ين له وه لامدا فهرمووي: (ابنوه عَرِيْشًا كَعَرِيْشِ مَوْسَى) واته: (نه خي ر به شيوه ي كه پريك دروستي

(۵۱۵) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۴۴۷، ۲۸۱۲)، ومسلم (الصحيح) (۲۹۱۵) وأحمد (۵/۳).

(۵۱۶) أخرجه: أحمد (المسند) (۹۰/۳)، والطيالسي (۲۱۶۸)، و عبد الرزاق (۷۸۶۲۰)، والحاكم (المستدرک) (۱۹۴/۲) وصححه على شرط البخاري ووافقه الذهبي، وابن حبان (۷۰۷۹) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، وقال ابن كثير في (البدایة) (۲۱۷/۳): رواه عبد الرزاق (المصنف) و إسناده على شرط الصحيح، وقال الشيخ شعيب الأرنؤوط في تحقيق (المسند) (۱۱۰۱۱): إسناده صحيح على شرط مسلم.

بکهن وهك كه پرهگه‌ی موسا (ﷺ)، دوایی به حه‌سه‌نی به‌صرییان وت: كه پرهگه‌ی موسا چه‌نده به‌رز بوو، ئه‌ویش وتی: ئه‌وه‌نده به‌رز بووه دهستی به‌رز بگردایه‌ته‌وه ده‌گه‌یشه سه‌قفه‌گه‌ی^(۵۱۷).

طه‌لقی كوری عه‌لی حه‌نفی ده‌لئیت: هاتمه خزمت پیغمبهر ﷺ ته‌ماشام كرد خۆی و هاوه‌لانی مزگه‌وت دروست ده‌گهن، به‌لام پیغمبهر ﷺ كار كردنی هاوه‌لانی به‌ دل نه‌بوو، منیش خاكه‌نازه‌گه‌م گرت به‌ده‌سته‌وه و خۆل و ئاوه‌گه‌م تیکه‌ل كرد و قورپکی چاكم گرت‌وه، پیغمبهر ﷺ وهك كاره‌گه‌ی منی زۆر به‌لاوه باش بوو بئیت فه‌رمووی: ((رَبِّ اَلَيْمَامِي مِنَ الطَّيْنِ، فَإِنَّهُ أَحْسَنُكُمْ [فَإِنَّهُ أَضْبَطُكُمْ لِلطَّيْنِ] لَهُ مَسًا وَأَشْدُّكُمْ مَنَكِبًا))^(۵۱۸) واته: ئه‌و پیاوه‌ی یه‌مامه نزیك بکه‌نه‌وه له قوره‌گه‌ ئه‌و شان و قوئی له ئیوه به‌هیزتره و جوانتر گاره‌گه ده‌کات و باشتر پکی ده‌خات.

ئیبنو فه‌یم (رضی الله عنه) سه‌بارت به‌ دروست كردنی مزگه‌وته‌گه‌ی پیغمبهر ﷺ ده‌فه‌رموئیت: (پیغمبهر ﷺ له‌لای راستی مزگه‌وته‌گه‌وه ماله‌کانی خۆی دروست كرد كه ژوور ژوور بوون وه هه‌موو مائی خیزانه‌کانی خۆی بوو سه‌قفه‌کانیشی هه‌ر هه‌موو له قه‌دی دار خورما بوو له‌گه‌ل هه‌ندئ پله خورمادا كه خۆلیان به‌سه‌روه بوو)^(۵۱۹).

له ریوايه‌تیکدا ئیبنو عومه‌ر (رضی الله عنه) ده‌فه‌رموئیت: (مزگه‌وته‌گه‌ی پیغمبهر ﷺ دروست کرا به‌ خشتی قور، وه سه‌قفه‌گه‌شی په‌لی دار خورما بوو، وه کۆله‌که‌کان و داره پراگه‌شی له قه‌دی دارخورما بوو)^(۵۲۰) مزگه‌وتی پیغمبهر ﷺ به‌م شیوه‌یه بوو تاكو خۆی له ناویدا بوو به‌ هیج جۆری ده‌ستکاری نه‌کرا تا ئه‌و کاته‌ی وه‌فاتی کرد ئینجا ئه‌بویه‌گر تا سه‌رده‌می خۆی ده‌ستکاری مزگه‌وته‌گه‌ی نه‌کرد به‌لام له سه‌رده‌می

(۵۱۷) أخرجه: ابن سعد في (الطبقات) (۵/۲)، والبيهقي في (الدلائل) (۵۱۰/۲)، وقال الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۶۱۶): حسن بطرقه.

(۵۱۸) أخرجه: أحمد (۲۷،۳۱ / ۲۴،۰۰۹) وقال محققه: حديث حسن، وابن حبان (۱۱۲۲) والطبراني (۸۲۴۲).

(۵۱۹) انظر: زاد المعاد لابن القيم (۵۶ / ۳).

(۵۲۰) ابن القيم رحمه الله ده‌فه‌رموئیت: ((دیاره هۆلیکی جوار گۆشه بووه و جوار دهرگای تیا بووه (والله اعلم) بووه وه سه‌قفه‌گه‌شی وه‌کو باسکرا په‌لکی دارخورما و قه‌ده‌کانی بووه و خۆلیان کردۆته سه‌ری که باران باریوه قوراومه‌گی هاتۆته خواره‌وه و تیکه‌لا به‌ له‌مه‌که بووه وموسولمانان و پیغمبهر ﷺ له‌و قوراوه‌ی ناو مزگه‌وت سوجدمیان بردووه و هه‌تا هه‌ندئ جار ده‌م و جاویشیان قوراوی بووه)).

نیمامی عومہردا مزگہوتہکہ ہندی لای کون بوو بہو شیوہیہی پیغمبهری خوا ﷺ دروستیان کردہوہ و (واتہ: بہ خستہ قور و پهل و قہدی دار خورما) بہ لام نیمامی عوئمان ﷺ له کاتی خہلافہتی خویدا خہلکی زور بوون و مزگہوت قہرہ بانغ بوو بہناچاری مزگہوتہکہی ہندی گہورہ کرد، نینجا دیوارہکانی بہبہردی نہقاری نہخش کراو له گہل قسلاودا دروست کرد له حیاتی قور بؤ ئہوہی زیاتر بہرگہ بگریت، وہ کولہکہکانی بہ داری ساج دروست کردوہ کہ ہندی نہخشی تیادا کرا بوو^(۵۲۱).

بہم شیوہیہ مزگہوتہکہی پیغمبہر ﷺ مینبہری تیا نہبووہ له کاتی وتارداندا دہجووہ سہر قہدی دار خورمایہک کہ له پیشی قبیلہی مزگہوتہکہدا بوو، دوی ئہوہ بؤ یہکہم جار مینبہری بؤ دروست کرا، سہبارت بہ دروست کردنی مینبہر بؤ پیغمبہر ﷺ ئہنس ﷺ دہیگریتہوہ و دہفہرمویت: (پیغمبہری خوا ﷺ وتاری دہدا له رۆژی جومعہدا لہسہر قہدی دار خورمایہک [لہریوایہتیکی تردا: له ئوبہی کوری کہعبہوہ ﷺ دہفہرمویت: وتمان ئہی پیغمبہری خوا ﷺ نایا مینبہریکت بؤ دروست بکہین له رۆژی جومعہدا بجیتہ سہری تا خہلکی بتبینن وہ توش دہنگت بگاتہ خہلکی و وتارہکت ببیستن؟ پیغمبہر ﷺ فہرموی: بہلن، ئیمہش مینبہریکمان بؤ دروست کرد کہ سن پلکانہ بوو، پیغمبہری خوا ﷺ له کاتی وتارداندا دہجووہ سہری] یہکہمجار کہ مینبہرہکہ دروست کرا و خرایہ جیگہی خوی، کاتی پیغمبہر ﷺ جووہ سہر مینبہرہکہ بؤ ئہوہی وتار بدات، دارہ کونہکہ کہ پیش تر ہہمووجار دہجووہ سہری و وتاری لہسہر دہدا نوزہ نوزیکی لہات و سہرجہم موسولمانانی ناو مزگہوت گوئیان لی بوو^(۵۲۲).

له ریوایہتیکی تردا ئہنس ﷺ دہفہرمویت: (منیش گویم لی بوو کاتیک کہ له مزگہوتہکہدا بووم، ئہو دارہ نوزہ نوزی دہکرد و مکو یہکیک خوشہویستیکی لی دوور کہوتبیتہوہ بہردہوام نوزہی دہکرد، تا پیغمبہر ﷺ دابہزی و باومشی پیا کرد و

(۵۲۱) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۳۰/۲)، والبخاري (الصحيح) (۴۴۶)، وأبو داود (السنن) (۴۵۱)، وابن خزيمة (۱۳۲۴).
 (۵۲۲) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۳۶/۳)، وابن خزيمة (۱۷۷۶)، و الدارمي (السنن) (۱۵۲۵)، و ابو يعلى (۳۳۸۴) وقال محققه: صحيح، وابن ماجه (السنن) (۱۴۱۵)، والترمذي (السنن) (۳۶۳۱)، والبيهقي في الدلائل (۵۵۹/۲)، وصححه، لشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۱۶۲) و(السلسلة الصحيحة) (۲۱۷۴).

دەستی پیا هیئا و بیدەنگ بوو^(۵۲۳). (پیغمبەر ﷺ فەر مووی: ((لو لم اَحْتَضْنُه لَحَنًا اِلَى یَوْمِ الْقِیَامَةِ) واتە: گەر باوہشم پیا نہ کردایہ ئەو نوزہ نوزہی دەگرد تا رۆژی قیامت)، حەسەنی بەصری ﷺ ھەموو جارێک ئەم فەر موودەییە دەگیڕایەوہ بەھاوہلانی دەوت: ئەی بەندەکانی خوا دارەکە بێتاقەتی خۆی دەنوینیت بۆلای پیغمبهری خوا ﷺ ئیوہ شایستەترن کە بێتاقەتی خۆتان بنوینن بۆ بینینی روخساری پیغمبهری خوا ﷺ^(۵۲۴).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ سەبارت بە یەکەم جومعە کە پیغمبهری خوا ﷺ لە ژیانیدا ئەنجامی داوہ لەناو شاری مەدینەدا بۆمان روون دەکاتەوہ دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ لایدایە قوباء وە لەویش جووہ مائی کە لئومی کورپی ھەدم، وە فەرمانی نوێژی جومعەیی پێ گەشت لە شوینی مائەکانی سالمی کورپی عەوف، لەوێ جومعەیی گەورەیی پێ کردن لەناو شیوہکەیی مائەکانی کورانی سالمی کورپی عەوف دا)^(۵۲۵). وە ئەم مزگەوتە یەکەم مزگەوتیکە سەرما لەسەر تەقوا و خواپەرستی دروست کراوہ لە سەر زەویدا.

ئەبو سەعیدی خودری ﷺ دەفەرمویت: (دوو پیاو لەبەردەم پیغمبەر ﷺ دا بوو بەدەمە قائلەیان سەبارت بەو مزگەوتە کە لەیەکەم رۆژوہو لە پیناوی خوادا دروست کراوہ کام مزگەوتە؟ یەکیکیان وتی: قوبائە کە لەو پەری شاری مەدینەییە، ئەوێ تریان وتی: نہ خیر مزگەوتەکەیی پیغمبەر ﷺ، پیغمبەریش ﷺ فەر مووی: ((ئەوہی ئیوہ باسی دەکەن ئەم مزگەوتەیی ئیوہیە) واتە: مزگەوتی پیغمبەر ﷺ^(۵۲۶) ئەو مزگەوتەیی پیغمبەر ﷺ دروستی کردووە سێھەم مزگەوتیکی پیرۆزە، چونکە پیغمبەرێک لە پیغمبەرائی خوا ﷺ دروستی کردووە و ئاوەدانی کردۆتەوہ بۆ زیکری خوا و نوێژ کردن، بۆیە تەنھا ئەو مزگەوتە و مزگەوتی حەرام کە پیغمبەر ابراھیم ﷺ بۆ خوای گەورە دروستیکرد لە شاری مەککە، و ھەر وھا

(۵۲۳) أخرجه: ابن ماجه (السنن) (۱۴۱۷)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۱۶۴).

(۵۲۴) أخرجه: ابن ماجه (السنن) (۱۴۱۵)

(۵۲۵) أخرجه: ابن هشام (۹۴/۲)، والطبراني في الكبير (۵۴۱۴)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۹۹۲۲): ورجاله ثقات.

(۵۲۶) أخرجه: مسلم (۱۳۹۸)، والترمذي (۳۰۹۹)، والنسائي في (السنن) (۳۶/۲) واللفظ له.

مزگه و ته که ی پَيَغْمَبَهَر يَعْقُوبُ ﷺ^(۵۲۷). که دروستی کرد له (بیت المقدس) ته نها
 نهو سَی جِيْگَه يه پيرُوز و شايسته ييه، وه دروسته که کُوج و باری بُوْ نَامَادَه بکريْت
 و سهردانی بکريْت، نه بو هورميرَه ﷺ ده فهرمويت: (پَيَغْمَبَهَر ﷺ فهرموويه تي: ((لا
 تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِي، وَ الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى))^(۵۲۸) واته: کُوج و
 بار نَامَادَه ناکريْت ته نها بُوْ سَی مزگه وت نه بيت، نه ویش مزگه وتی (حرام) له ناو شاری
 مه که و مزگه و ته که ی (خُوم) وه مزگه وتی (الأقصى) واته: مزگه و ته که ی (بیت المقدس)
 مزگه وتی پَيَغْمَبَهَر ﷺ پيرُوزَه، له بهر نه وه ی مزگه وتی سهرومری کورانی نادمه وه
 مزگه وتی (سید المرسلین) له بهر نه وه یه دياره به پله ی دووم ديت دوا ی مزگه و ته که ی
 خوا ی گه وره که به دهستی ئیبراهیم پَيَغْمَبَهَر ﷺ دروست کراوه.

جابر ﷺ له پَيَغْمَبَهَر وه ده گيرِته وه که فهرمويه تي: ((صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي أَفْضَلُ
 مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ، وَ صَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ أَلْفِ صَلَاةٍ
 فِيْمَا سِوَاهُ))^(۵۲۹) واته: ((نُوَيْزِيْكَ لَه مَزْگَه وَتَه که مدا چاکتره له هه زار نويْز لَه جِيْگَا کَانِي
 تَرْدَا تَه نَهَا (مسجد الحرام) نه بيت که يه ک نويْز تيايدا چاکتره له سه ده هزار نويْز که
 له شوينانی تردا بکريْت (واته: له مزگه و ته کانی تردا)).

هه روه ها نه بو دهرء ﷺ ده گيرِته وه له پَيَغْمَبَهَر وه ﷺ که فهرموويه تي:
 ((الصَّلَاةُ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ مِائَةُ أَلْفِ صَلَاةٍ وَالصَّلَاةُ فِي مَسْجِدِي بِأَلْفِ صَلَاةٍ وَالصَّلَاةُ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ
 بِخَمْسِمِائَةِ صَلَاةٍ))^(۵۳۰) واته ((نُوَيْزِيْكَ لَه (مسجد الحرام) دا وه کو سه د هه زار نويْز وايه، وه
 نُوَيْزِيْكَ لَه (مزگه و ته که ی من) دا وه کو هه زار نويْز وايه، وه نُوَيْزِيْكَ لَه (بیت المقدس)
 دا وه کو پيْنج سه د نويْز وايه)) واته: مزگه و ته که ی پَيَغْمَبَهَر ﷺ به پله ی دووم

(۵۲۷) قال ابن القيم ﷺ (والذي أسس المسجد الأقصى) هو يعقوب بن اسحاق (عليهما الصلاة والسلام.. و جدده النبي
 سليمان عليه الصلاة والسلام) انظر: (زاد المعاد) (۵۰/۱).

(۵۲۸) أخرجه: أحمد في (المسند) (۷۸/۳)، والبخاري في (الصحيح) (۱۱۸۹، ۱۱۹۰) والنسائي في (السنن) (۳۲، ۳۸/۲)، وأبو
 داود (السنن) (۲۰۳۳)، وابن ماجه (السنن) (۱۴۰۹)، والترمذي (۳۲۶۲)، والدارمي (۱۳۹۳)، وصححه الشيخ الألباني في
 (صحيح ابن ماجه) (۱۱۵۷، ۱۱۵۵)، وفي (صحيح الترمذي) (۲۶۹)، وفي (صحيح أبي داود) (۱۷۸۸).

(۵۲۹) أخرجه: أحمد في (المسند) (۳۴۳/۳)، والطبراني في (معجم الكبير) (۳۱۰/۲) والبيهقي في (السنن الكبرى) (۲۴۴/۵)
 وابن حبان (۱۶۱۹) وقال محققه صحيح، ابن ماجه (السنن) (۱۴۰۶)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه)
 (۱۱۵۵) و صححه المنذري في (صحيح الترغيب والترهيب) (۱۷۶۹)، والأرناؤوط في (زاد المعاد) (۴۸/۱) وقال: إسناده
 صحيح.

(۵۳۰) أخرجه: الطبراني والبخاري (۴۲۲)، وقال إسناده حسن الهيتمي في (المجمع) (۷/۴): حديث حسن.

دیت، چونکه هەر که سیک ږکاتې نوږزی تیا بکات به دلنایای وهک ههزار ږکات نوږزی کردبیت وایه، وه پیغمبر ﷺ سهبارمت به فهزل و گهورهیی مزگهوتهکهی خوئی روونی کردوتهوه که تنها له مزگهوتهکهی خویدا یهکیک له باخچهکانی بهههشتی له ناودایه که نهویش تنها تایبهته به مزگهوتی پیغمبري خواوه ﷺ.

له نوسامهی کورې زهیدهوه ﷺ گپراوتهوه که پیغمبر ﷺ فهرموویهتی: ((ما بین بیتي ومنبري روضة من رياض الجنة))^(۵۳۱) واته: ((نیوان مینبر و مالهکهم باخچهیهکه له باخچهکانی بهههشت، چونکه دیواری مالهکهی پیغمبر ﷺ به مزگهوتهوه بوو) نهم نیوانه باخیکه له باخهکانی بهههشت وه نهو مینبرههی پیغمبر ﷺ لهسر بهرزاییهکی بهههشته وهک پیغمبر ﷺ دمهفرمویت: ((منبري علی ترعة من ترع الجنة))^(۵۳۲) واته: [مینبرهکهم لهسر بهرزاییهکه له بهرزاییهکانی بهههشت]. بویه پیغمبر ﷺ دمهفرمویت: (ههر موسولمانیک سویندیکی ناههق بخوات بؤ زهوت کردنی مالی موسولمانیک لای مینبرهکهی من جیی خوئیتهی خوی گهوره بیخاته دۆزهخهوه)^(۵۳۳).

سهرهتایی بانگدان

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمهفرمویت: (کاتیک پیغمبر ﷺ نارام و جیگیر بوو له شاری مهدينه وه برایانی کۆچکار له دهوری کۆبوونهوه لهگهڵ پشتیوانان (الانصار) دا ههموویان ملکهچی پیغمبر ﷺ بوون، وه ناینی ئیسلام جیگیر بوو لهو شارهدا و بهئاشکرا به کۆمهل نوږزهکانیان له کاتی خویدا نهنجام دهدا، زهکات و رۆزوو و سنورهکانی خوا لهوئ فهرز کرا وههر لهوئشدا ههلال و حهرام جیا کرایهوه، ئیسلامیش بؤ یهکهمجار جیگیر بوو لهو شوینهدا وه پشتیوانانی بهرپز نهوانه بوون که سهرومري یهکهمجاری چهسپاندنی ئیسلامیان بؤ خویان مسۆگهر کرد، کاتې پیغمبر ﷺ گهیشته ناو شاری مهدينه خهلگی خویان کۆددهبوونهوه بهبن

(۵۳۱) أخرجه: أحمد في (المسند) (۴۲۸/۲)، والبخاري (۶۵۸)، ومسلم (۱۳۹۱)، و مالك في (الموطأ) (۱۹۷/۱)، والترمذي (۳۹۱۵)، والنسائي في (السنن) (۳۵/۲)، وابن حبان (۳۷۵۰)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن الترمذي) (۳۰۷۴).

(۵۳۲) أخرجه: أحمد (۳۶۰/۳)، وقال الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۳۶۲): صحيح.

(۵۳۳) أخرجه: أحمد (۳۰۷۳، ۳۷۵)، والنسائي (۲۱۳/۲)، وأبو داود (۳۲۴۶)، وابن ماجه (۲۳۲۵)، والحاكم (۲۹۶/۴) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الكبرى) (۳۹۸/۷) و هو حديث صحيح.

دەنگ لە كاتى نوپزەكاندا بۆ ئەووى پېغەمبەر ﷺ نوپزيان بۆ بىكات بە بى هيج بانگدانىك^(۵۳۴)، سەبارەت بە پەرۆشى پېغەمبەر ﷺ و موسولمانانى كۆچكاران و لايەنگرانى ناو شارى مەدينە بۆ ئەووى كە نيشانە و هېمايەك دابىرەيت بۆ ئاگادار كەردنەووى موسولمانانى ناو شار لەكاتى نوپزەكانياندا ئەم باسەش بەم شيوەيه بوو كە ئىبنو عومەر رضي الله عنه دەفەرمووت: (كاتىك موسولمانان گەيشتنە ناو شارى مەدينە و كۆبوونەوه، چاوپروانى كاتەكانى نوپزيان دەكرد و كەس كەسى ئاگادار نەدەكردەوه بۆ هاتنى كاتى نوپزەكان، رۆژىك لەناو خۆياندا كەوتنە گەفتوگۆ و قەسەكردن وتيان: بۆچى ئيمە زەنگۆلەيهك وەكو زەنگۆلەكانى گاوردەكان ئامادە نەكەين بۆ كاتى نوپز، هەندىكى تريان وتيان: ئەى بۆ زورنایەك ئامادە نەكەين وەكو زورنایەكى جولەكەكان كە لە بىعەكانى خۆياندا بەكاريان دەهينا بۆ ديارى كردنى كاتى نوپزەكانيان)^(۵۳۵).

لە رىوايەتىكى تردا ئىبنو عومەر رضي الله عنه دەفەرمووت: (پېغەمبەر ﷺ زۆر دلگران بوو، وە زۆر خەفەتى هەبوو بۆ مەسەلەى نوپز كە چۆن خەلكى كۆبىكاتەوه، پىى وترا: ئالايەك هەلكە لەكاتى ئامادەبوونى نوپزەكاندا تا موسولمانان لە دوورەوه ئەو ئالايەيان بىبين و يەكترى ئاگادار بكەنەوه لە چوونيان بۆ مزگەوت بۆ نوپز، پېغەمبەر ﷺ ئەو پيشنيارەى لا پەسند نەبوو ئىنجا پىيان وت: ئەى بۆ زورنایەكە وەك زورنایەكى جولەكە ئامادە نەكەين تا بىكەيت بە ئاگادار كەرمەويهك بۆ كاتى نوپزەكان، پېغەمبەر ﷺ ئەو پيشنيارەشى بەباش نەزانى و پەسەندى نەكرد و فەرمووى: ((ئەوه تايبەتە بە جولەكەكانەوه))، پاشان باسى ئەوه كرا بۆچى زەنگۆلەيهك لە زەنگۆلەكانى گاوردەكان ئامادە نەكەين و خەلكى پى ئاگادار بكەينەوه، پېغەمبەر ﷺ ئەووشى لاپەسەند نەبوو فەرمووى: ((ئەوه تايبەتە بە گاوردەكانەوه)) ئىنجا پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((لقد أعجبني أن تكون صلاة المسلمين أوقال المؤمنین واحدة حتى لقد هممت أن أبت رجلاً في الدور يُنادون الناس بحين الصلاة وحتى هممت أن أمر رجلاً يقومون على الأظام يُنادون المسلمين بحين الصلاة حتى نقسوا أو كادوا أن ينقسوا))^(۵۳۶). (واتە: بەپراستى زۆر بەلامەوه باش و پەسەندە كە نوپزى موسولمانان بەيهكەوه بىت و

(۵۳۴) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۱۰۷/۲).

(۵۳۵) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۶۰۴)، ومسلم (الصحيح) (۸۳۵)، والنسائي في (السنن) (۳/۲).

(۵۳۶) أخرجه: ابو داود (۴۹۸)، وقال الحافظ في (الفتح) (۸۱/۲): إسناده صحيح، وقال الشيخ الألباني في (صحيح ابى داود)

(۴۶۸): صحيح.

هه مووانی لئ ناگادار کهینه وه نیازم وایه که پیاوانیک له کاتی نوێژدا بنیرم به کۆلانه کاند بانگی خه لکی بکهن بۆ ناماده بوونیان بۆ نوێژه کانیان ههتا نیازم وابوو که ههندی له پیاوان دابنیم له سههر بهرزاییه کانی ناو شاری مه دینه بۆ ئهوی موسولمانان ناگادار بکه نه وه له کاتی نوێژه کانیان (پیغمبهر ﷺ نیگه ران بوو به وهی که چاره سه ریکی گونجای لانییه بۆ ئه م مه سه له یه، عه بدوللا دمفه رمویت: ته ماشام کرد که پیغمبهر ﷺ چۆن غه مبار و په رۆشه بۆ ئه م مه سه له یه منیش یه کجار به په رۆش بووم تا خوای گه وره خه ویکی راسته قینه ی نشان دام (سه بارهت به وهی که چۆن موسولمانان ناگادار بینه وه بۆ کاتی نوێژه کانیان). وه هه مان خه و ئیما می عومه ر ﷺ بینویه تی پش خه وه که ی عه بدوللا به بیست رۆژ به لام ئیما می عومه ر ﷺ خه وه که ی خۆی نه درکاند و پئی باش نه بوو باسی بکات و بیگپرته وه.

عه بدوللا ی کوری زهید خه وه که ی خۆی ده گپرته وه و دمفه رمویت: (کاتی پیغمبهر ﷺ له وتووێژی ئه و مه سه له یه دا بوو، من خه وم بینی و له خه ومدا پیاوانیک هات بۆ لام دوو پۆشاک ی سه وزی له به ردا بوو زهنگۆ له یه کی به ده سه ته وه بوو هه لئ گرتبوو، منیش وتم: ئه ی به نده ی خوا ئه و زهنگۆ له یه م پئی نافرۆشیت؟ ئه ویش وتی: چ کاریکت پئی به تی؟ وتم: به کاری ده هینین بۆ ئه وه ی خه لکی پئی ناگادار بکه ی نه وه بۆ کاتی نوێژ، ئه ویش پئی وتم: ئه ی شتیکت پئی بلیم له وه چاکتر بیت؟ منیش وتم: [ئه وه چیه]، فه رمووی بلئ: (لله أكبر الله أكبر الله أكبر لا إله إلا الله أشهد أن لا إله إلا الله أشهد أن محمدا رسول الله أشهد أن محمدا رسول الله حي على الصلاة حي على الصلاة الفلاح حي على الفلاح أكبر الله أكبر لا إله إلا الله) دمفه رمویت: پاشان چوه دووه و پئی وتم: ئه گه ر و یستت قامهت بکه یهت بۆ نوێژه کانت بلئ: (لله أكبر الله أكبر الله أكبر أشهد أن لا إله إلا الله أشهد أن لا إله إلا الله أشهد أن محمدا رسول الله حي على الصلاة حي على الصلاة حي على الصلاة حي على الصلاة حي على الصلاة حي على الصلاة) دمفه رمویت: که به یانی خه به رم بووه وه چوه مه خزه مهت پیغمبهر ﷺ، خه وه که م بۆ گپرایه وه و پیغمبهر ﷺ فه رمووی: ((إنها لرؤيا حق إن شاء الله، فقم مع بلال فألق عليه ما رأيت فليؤذن به فإنه أئدى صوتاً منك)) واته: ((ئه وه خه ویکی راسته ان شاء الله هه سه له گه ل بیلالدا ئه و دهنگی به رزتره له تۆ بۆی بلئ ئه وه ی که بینویته با ئه ویش بیکات به بانگ و بانگی پئی بدات) دمفه رمویت: له گه ل بیلالدا رۆیشتم و به بیلالم دهوت وشه به

وشه وه بيلاليش بانگي دهدا و عومهريش لهو كاتهدا له ماله كهى خويدا بوو كه گوى له دهنكي بيلال بوو به په له هات بو مزگهوت و وتى: ئهى پيغهمبهرى خوا ﷺ سويند به وهى كه توى نار دووه به راستى ههر بهو شيويه منيش نهو خهوم بينيوه! پيغهمبهر ﷺ فهر مووى: ((فَللّٰهِ الْحَمْدُ فَذٰلِكَ اُتْبِتُ)) واته: (سوپاس بو خوا نهوه زياتر دهبيت بهمايهى جيگير كردنى) ^(۵۳۷). واته: به راستى خهوهكه جيگير دهبيت كه دوو هاوهلى بهريز وهكو يهك بينويانه.

له ريوايه تىكى تر دا دمفهر مويت: (به يانيه كيان بيلال هات و بانگيدا به لام پيغهمبهر ﷺ له خه وهل نه ستابوو. بيلال به دهنكي بهرز وتى: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِّنَ النَّوْمِ) سه عيدي كورى موسهيب ﷺ ده ليت: ئيتر لهو روزهوه نهو وشه يش زيادكرا له بانگي به يانياندا) ^(۵۳۸).

نه خوئى ناو شارى مهدينه

بيگومان كوچكاران و ئاواره كان واته: (المهاجرين) پيستر نيسته جيى ناوچه يهكى شاخاوى بوون كه ناو وهه واكهى جياواز بوو له شارى مهدينه، كه نه ويش شارى مهككه بوو، ههر چوئيك بيت ناو وهه واكهى باستر بووه له ناو ههواى شارى مهدينه كه شارى تهخت بوو كه كوچيان بوو كردبوو، نهوان رانه هاتبوون به تيينى خورى زور گهرمى ناو شارى مهدينه، چونكه مهدينه شوئيك بوو كه چهند نه خوئى يهكى تيا دا بلا و بيووه بويه هاوهله كوچكاره كان بو يه كه مجار تووشى نه خوئى سهخت بوون به گه يشتيان بوو ناو شارى مهدينه، و نيسته جي بوونيان تيا دا، سه بارهت بهو نه خوئى و نه خوئى كه وتنى (نه بوبه كر و عامرى كورى فوهه يره و بيلال ﷺ وه لهرز وتا گرتيان عائيشه ﷺ دمفهر مويت: (كَاتِيكَ پَيَغْمَبِيرِ ﷺ گه يشته ناو شارى مهدينه شارى مهدينه يه كيك بوو له زه وييه كانى خواى گه وره كه له هه موو جيگه يهك زياتر لهرزوتاي تيا بوو، هاوه لانى پيغهمبهر ﷺ تووشى نه خوئى و ناره حهتى سهخت

(۵۳۷) أخرجه: أحمد في (المسند) (۲۳۲/۵)، وأبو داود (السنن) (۴۹۹)، و الترمذي (السنن) (۱۹۵)، وابن ماجه (السنن)

(۷۰۶)، والدارمي (۱۱۷)، و الدارقطني (۳۴۱/۱)، وابن حبان (۱۶۷۹)، وقال محققه إسناده قوى، والبيهقي في (السنن)

(۳۹۰/۱) وفي الصغرى (۲۲۱)، وابن خزيمة (۳۷۱)، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح ابن داود) (۴۶۹)، وفي (صحيح ابن

ماجه) (۵۸۰) وفي (صحيح الترمذي) (۱۵۹) وفي (فقه السيرة) (۲۰۲).

(۵۳۸) أخرجه: أحمد (۴۲/۴)، وقال الشيخ الألباني في (التمر المستطاب) (۱۱۵/۱): إسناده جيد.

هاتن بەلام خۆى گەورە ئەو نەخۆشى و نارەحەتییەى لە پېغەمبەرەكەى ﷺ لادابوو، ئەبوبەكر و عامر و بيلال لەيەك مألدا بوون، هەرسێكیان تووشى لەرزوتا هاتبوون چوومە ژوورەوہ بۆلايان، تا سەردانىيان بكەم پيش ئەوہى كە حىجاب فەرز بكریت لەسەرمان بينيم كە خوا نەبیت كەس نازانیت حالىيان چەندە پەريشان و بە نازار و نارەحەت بوون، نزيك بوومەوہ لە ئەبو بەبكرى باوكم و پيم وت: حالت چۆنە ئەى باوكە؟ ئەویش وتى: هەموو يەكێك لە ئيمە رۆژ دەكاتەوہ لە ناو خيزانيدا و مردن لئى نزيكترە لە تالى نەعلەكانى (واتە: من پرسىارى حالى خۆى لئى دەكەم و ئەو شتىكى ترم بۆ باس دەكات) دەفەرمويت: وەلاهى زانيم كە ئاگای لە خۆى نى يە چى دەئیت: پاشان نزيك بوومەوہ لە عامر وتم: تۆ حالت چۆنە؟ وتى: مردنم بينيوە پيش ئەوہى بيچيزم و ترسنوك لەسەرى خۆيەوہ تووشى دەبیت و هەموو كەسێك چوار دەورىگيراوہ بەو تەوقەى كە كراوتە مى وەكو چۆن گايەك كە خۆى دەپاريزى لە پيستەكەى، وتم: وەلاهى ئەميش ئاگای لە خۆى نيبە چى دەئیت، ئينجا چووم بۆلاى بيلال وەبيلال كەميك تاكەى سوكتەر بوو قزى بەردەدايەوہ و لەبەر خۆيەوہ دەيوت: ئاوات دەخووزم داخەكەم تۆ بلى شەويك بيت بمينينەوہ لە شيوەكەى ئەوبەرى مەككەدا و گيا سەوز و بۆن خۆشەكانى خەليلەم لەدەور بيت، تۆ بلى رۆژيک من بگەمەوہ سەر كانياوى (ميجنە)، تۆ بلى رۆژيک بيت دوو بەرزايى (شامە و طوفەيل)^(٥٣٩)م پيش چاو بكەويتەوہ، ئينجا وتى: خوايە نەفرين كەيت لە شەيبەى كورپى رەبيعە و عوتبەى كورپى رەبيعە و ئوممەيەى كورپى خەلەف كە چۆن لە خاكى خۇمان دەريان كردين بۆ خاكىكى پر لە نەخۆشى و مەينەتى.

عائيشە ؓ دەفەرمويت: ئەمانەم بۆ پېغەمبەر ﷺ گيرايەوہ كە لەوانم بيستبوو وتم: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ ئەوانە وپرنە دەكەن و ئاگا و هۆشيان لای خۇيان نيبە لە سەختى لەرزوتاكەيان، پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَمَا حَبَّبْتَ إِلَيْنَا مَكَّةَ أَوْ أَسَدَّ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مَدْنَا وَصَاعِنَا، وَانْقُلْ وَبَاءَهَا إِلَى مَهْيَعَةَ))^(٥٤٠)، واتە: خۆى گەورە شارى مەدينەمان لا خۆشەويست بكە وەكو چۆن شارى مەككەت

(٥٣٩) أخرجه: البخاري (الصحيح) (١٨٨٩، ٣٩٢٦)، ومسلم (الصحيح) (١٣٧٦)، و مالك في (الموطأ) (٨٩٠/٢)، وأحمد في (المسند) (٥٦/٦)، والنسائي في (الكبرى) (٧٥١٩)، والبيهقي في (الكبرى) (٣/٢٨٢)، وابن حبان (٣٧٢٤)، والحميدي (٢٢٣)، وابن هشام (١٨٠/٢) (٤٦٦) واللفظ له.

(٥٤٠) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (١٨٨٩).

لا خۆشهويست کردووين يان زياتر، خوايه بهر مکهت بکه يته کيشانه و پيوانه ي شاري مهدينه وه مهينه تي و نه خۆشيه گانيشي بگويزمروهه بۆ شيوي (مهيعه)) له رپوايه تيکي تر دا عايشه ؓ ده فهرمويت: ((پيغمبر صلي اللہ علیہ وسلم فهرمووي: ((اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ، كَمَا حَبَبْتَ إِلَيْنَا مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ وَصَحَّحَهَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِيهَا وَمُدَّهَا، وَحَوْلِ حِمَاها إِلَى الْجُحْفَةِ))^(۵۴۱) واته: خواي پهروهر دگار شاري مهدينه مان لاخۆشهويست بکه وهک چۆن شاري مهککهت لاخۆشهويست کردووين مهدينه مان زياتر لاخۆشهويست که و ئاو و ههواکه ي سازگار بکه و له نه خۆشي دووري بخهروهه، و خوايه بهر مکه تمان بۆ بخه يته کيشانه و پيوانه که يه وه، وه لهرزوتا و نار په حه تيه که ي بگويزمروهه بۆ (جحفه) (که شوينيکي زۆر دووره له شاري مهدينه)^(۵۴۲).

له وان هس که تووشي لهرزوتا و نار په حه تي هاتبوون، خاتوو عايشه ؓ بوو، وه کو بهراني کوري عازب ؓ ده يگير پي ته وه و ده فهرمويت: (له گه ل نه بوبه کردا ؓ بووم و جووم له گه ئيدا بۆلای ما ل و خيزاني سه يرم کرد عايشه ي کچي که وتوو له جي دا و لهرزوتايه کي زۆر توندي گرتوو و ده م بيني که باوکی يه کجار به زه يي پيايدا ده اته وه و روومه تي ماچ ده کرد و ده ي وت: حالت چۆنه که چه کم)^(۵۴۳).

بهو شيويه پيغمبر صلي اللہ علیہ وسلم دو عاي کرد و پارايه وه له خواي گه و ره تا نه و مهينه تي و نار په حه تي و نه خۆشي يه دوور بخاته وه له شاري مهدينه بۆ نه وه ي موسولمانان تيايدا بجه وي نه وه، نه وه بوو خواي گه و ره نه و دو عايه ي لي قبول کرد و هينا يه دي. عه بدولاي کوري عومهر صلي اللہ علیہ وسلم ده فهرمويت: ((پيغمبر صلي اللہ علیہ وسلم فهرمووي: ((رَأَيْتُ كَانَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ نَائِرَةَ الرَّأْسِ، خَرَجَتْ مِنَ الْمَدِينَةِ، حَتَّى قَامَتْ بِمَهْيَعَةَ - وَهِيَ الْجُحْفَةُ - فَأَوْلَتْ أَنْ وَبَاءَ الْمَدِينَةَ نَقَلَ إِلَيْهَا))^(۵۴۴) واته: له خه ومدا بينيم ئافره تيکي رهش پيستي قزير چوو هدمر له شاري مهدينه وه تا گه يشته نه و بهري (جحفه) وه، وه نه و خه وم وا ليکدا يه وه که هه موو نه و نه خۆشيانه ي شاري مهدينه خواي گه و ره گواستويه تيه وه بۆ شيو و دۆلي (جحفه)).

(۵۴۱) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۹۲۶).

(۵۴۲) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۹۲۶).

(۵۴۳) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۹۱۸).

(۵۴۴) أخرجه: البخاري (۷۰۲۸)، الترمذي (۲۳۹۲)، وابن ماجه (۳۹۲۴).

بەم شیوهیە سەرچەم کۆچکارانی شاری مەککە تووشی ئەو نەخۆشییە بوون چونکە رانەهاتبوون، لە شوێنێکی ئاوادا بتوانن ژیان ببەنەسەر، ئەوان خاوەنی بازارگانی بوون لە مەککە، وە مەککە شارێکی شاخاوی و هەوای سازگار بوو، بەلام شاری مەدینەش دەشتیکی تەختی کشتوکالی پرمیش و مەگەز و هەندێ نەخۆشی تیادا بلأوبوووه، لەبەر ئەوە موسولمانە کۆچکارە بەرپزەکان ئەوەندە نارەحەت بوو بوون کە نەیان دەتوانی بە پێوه نوێژ بکەن.

عەبدوللای کورپی عەمری کورپی عاص ﷺ دەفەرموویت: (کاتیک پیغمبەر ﷺ و هاوولانی گەشتنە شاری مەدینە تووشی لەرزوتا و نەخۆشی شاری مەدینە بوون، هەتا تەواو نەخۆشییەکە هەراسانی کردبوون و نارەحەت بوو بوون، بەلام خوای گەوره ئەو هەموو نەخۆشی و نارەحەتیە لە پیغمبەر ﷺ دوور خستبووهوه، ئەو موسولمانانە ئەوەندە نارەحەت بوون کە نەیان دەتوانی بەپێوه نوێژ بکەن تەنها بە دانیشتنەوه نەبیت، پیغمبەر ﷺ رۆژیک هات بۆ لایان بینی ئەوان بە دانیشتنەوه نوێژیان دەکرد لە مزگەوت پئی فەرموون: ((اَعْلَمُوا إِنَّ صَلَاةَ الْقَاعِدِ عَلَى النُّصَبِ مِنْ صَلَاةِ الْقَائِمِ)) واتە: بزانی نوێژ کردن بە دانیشتنەوه وەك نیوهی نوێژکردنە بە پێوه (واتە: نیوهی پاداشتەکە ی بۆ دەنوسریت)، موسولمانان تەنها خوا دەزانیت چەندە نارەحەت بوون، بەلام لەبەر بەرەگەتی نوێژەکە بۆ ئەوهی ئەو سەرورەری و پلە بەرزیهی بۆ خۆیان مسۆگەر بکەن هەموویان گورج هەستان بە نارەحەتی هەولیاندا کە نوێژەکانیان بە پێوه بکەن) (۵۴۵).

باش ئەو نارەحەتی و نەخۆشیانە پیغمبەر ﷺ بەردەوام دوعای دەکرد و لە خوای گەوره دەپارایەوه کە هەموو جوړیکی حەوانەوه دا بین بکات بۆ هاوولانی بەرپزی لە شاری مەدینە، تا پیغمبەر ﷺ دوعای کرد و فەرمووی: ((اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي الْمَدِينَةِ ضِعْفِي مَا جَعَلْتَ بِمَكَّةَ مِنَ الْبَرَكَاتِ)) (۵۴۶)، واتە: (خوای پەرورەدگار بەرەگەت بکەیتە ناو شاری مەدینەوه دوو ئەوەندە ی ئەو بەرەگەتی کە خستوتەتە ناو شاری مەککەوه)،

(۵۴۵) أخرجه: أحمد في (المسند) (۱۶۲/۳)، ومسلم (الصحيح) (۷۳۵)، ابو داود (۹۵۰)، النسائي في (السنن) (۲۲۲/۳)، ابن ماجه (السنن) (۱۲۲۹)، عبد الرزاق في (المصنف) (۴۱۲۲)، ابن خزيمة (۱۲۳۷)، البيهقي في (السنن الكبرى) (۴۹۱/۲)، ابن هشام (السيرة) (۸۱/۲) (۴۶۷)، واللفظ له، وقال الحافظ في (الفتح) (۵۸۵/۲): رواه أحمد ورجاله ثقات، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۰۱۵) وفي (صحيح أبي داود) (۸۷۶).

(۵۴۶) أخرجه: أحمد (۱۴۲/۲) مسلم (۱۳۶۹).

پَيَغَمبەر ﷺ مژدەيدا بەو موسوئمانە کۆچکارانە کە نارام گریبون لەسەر ئەو ناپۆهەتیانەى ناو شارى مەدینە کە خاوەنى پاداشتیکى گەورەن لە قیامەتدا ئەویش بەهۆى داواکردنى پَيَغَمبەر ﷺ لە خواى گەورە بۆ ئەو کەسانەى کە خۆگریبون لەسەر ناپۆهەتى زيان و گوزەرانى ناو شارى مەدینە، ئەبو هورمیرە ﷺ دەفەرمویت: ((پَيَغَمبەر ﷺ فەرموویەتى: ((لَا يَضُرُّ عَلَى لَأَوَاءِ الْمَدِينَةِ وَشِدَّتِهَا أَحَدٌ مِنْ أُمَّتِي، إِلَّا كُنْتُ لَهُ شَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(٥٤٧) واتە: هەر کەسێک نارامگر بێت لەسەر ناپۆهەتیەکانى ناو شارى مەدینە من تەکاكار دەبم بۆى لە قیامەتدا لای خواى گەورە).

هەر وەها پَيَغَمبەر ﷺ داواى لە خواى گەورە کرد کە هەمان پیرۆزى شارى مەكکه بپەخشیت بە شارى مەدینە وە ببیت بە جێگەیهكى نارام و بێ ترسى وەك شارى مەكکه.

ئیمامى عەلى ﷺ دەیگێرێتەووە کە پَيَغَمبەر ﷺ فەرموویەتى: ((الْمَدِينَةُ حَرَمٌ مَا بَيْنَ عَيْرٍ إِلَى ثَوْرٍ، فَمَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَثًا، أَوْ آوَى مُحْدَثًا، فَلَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ))^(٥٤٨) (واتە: شارى مەدینە حەرام کراوە لە نیوان بەرزایەکەى (عیر) تاگو بەرزایەکەى (ثور) هەر کەسێک ئاشووبێک بنێتەووە لەناو شارى مەدینەدا یان ئازاوە جیبەک دالە بەدات نەفرینى خوا و فریشتەکان و خەلکى لى بێت، خواى گەورەش تەوبەیان لى قبول ناکات کە ببیتە هۆى پاککردنەوى گوناھەکانیان).

دیاره ئەمەش بۆ ئەوێ باروودۆخى شارى مەدینە وردە وردە هێور بێتەووە و دوور بێت لە پیلانى جولەکەکان، کە لە چوار دەورى شارى مەدینەن وە چینی دوورپووەکان و هاوبەش پەیداکاران کە هێشتا موسوئمان نەبووبوون، وە هۆزەکانى چوار دەورى مەدینە، پیلانى دوژمنانى سەرسەختى موسوئمانانى دوور لە شارى مەكکه، پَيَغَمبەر ﷺ لە هەندى رێنموویدا بۆ موسوئمانان لە ناو شارى مەدینەدا، روونى کردەووە سەبارەت بە چەك هەلگرتن و برینى دار و درەخت، ئەبو سەعیدى خودرى ﷺ دەیگێرێتەووە کە پَيَغَمبەر ﷺ فەرموویەتى: ((... وَإِنِّي حَرَمْتُ الْمَدِينَةَ حَرَامًا مَا بَيْنَ مَأْزَمِيهَا، أَنْ لَا يُهْرَاقَ فِيهَا دَمٌ، وَلَا يُحْمَلَ فِيهَا سِلَاحٌ لِقِتَالٍ، وَلَا تُخْبَطُ فِيهَا شَجَرَةٌ إِلَّا لِعَلْفٍ))^(٥٤٩)

(٥٤٧) أخرجه: مسلم (الصحيح) (١٣٧٨)، الترمذي (السنن) (٣٩٢٤)

(٥٤٨) أخرجه: البخاري (٣١٧٩، ١٨٧٠)، ومسلم (٤٦٧).

(٥٤٩) أخرجه: مسلم (٤٧٥).

واته: من حهرامم كردوو له شاری مهدينه دا له نیاوان ههردوو بهرزایه كهیدا، هیچ كهسێك بۆ نییه خوینی تیا برژیت یاخود چهکی تیا ههلبگریت بۆ كوشتار و كهس بۆی نیه دارێكى لى بشكینیت مهگهر بۆ ئازده له كهی بیته...^(٥٥٠)، ئەم شاره ئهوهنده بهریزه كه خوای گهوره خۆی نازناوی (طاب)ی لێناوه واته: [پاك و چاك] له ناو شارهكانی دنیا دا تهنها ئهو شاره بهریزترین شاره دواى مهككه، وهكو جابر ﷺ دمهفرمویت: پیغمبهر ﷺ فهرمویهتی: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى سَمَّى الْمَدِيْنَةَ طَابَةً))^(٥٥١) واته: خوای گهوره ناوی مهدينه ی ناوناوه (طاب)،

شاری مهدينه ئهوهنده شارێكى بهریزه چی خرابهكارێك یان فاسقێك له ناویدا ههبیته له خۆی دووری دهخاتهوه و دهری دهكات:

ئهبو هورهیره ﷺ دمهفرمویت: پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَنْفِي الْمَدِيْنَةَ شِرَارَهَا، كَمَا يَنْفِي الْكَبِيْرُ حَبَّتَ الْحَدِيْدِ))^(٥٥٢) واته: رۆژی قیامهت بهرپا نابیت تا مهدينه خرابهكارهكانی له خۆی دوور دهخاتهوه وهك گوورهیهكه وایه ههرجی ژهنگه ههیه له ئاسنی دوور دهخاتهوه، ئەم شاره بهریزه ههركیز درم و نهخۆشییه خرابهكانی وهك طاعون رووی تی ناکات، بهلكو دهجالی ئاخو زهمانیش ناتوانیت بچیته ناو ئهو شارهوه، پیغمبهر ﷺ فهرموویهتی: ((عَلَى أَنْقَابِ الْمَدِيْنَةِ مَلَائِكَةٌ، لَا يَدْخُلُهَا الطَّاعُونُ، وَلَا الدَّجَالُ))^(٥٥٣) واته: (لهسهه ههموو بهرزایی یهك له بهرزاییهكانی شاری مهدينه فریشتهیهك ههیه بۆ پاراستنی له نهخۆشی طاعون (كولیرا) و دهجال ناچیته ناو شاری مهدينه).

ئهو موسولمانانهی كه لهناو شاری مهككه مابوونهوه و كۆچیان نهكردبوو یاخود دهست بهسهربوون له ژێر ئهشكهنجه و نازاری كافرانی قورهیشدا یان رینگهیان پێ نهدهدرا، كه كۆچ بکهن بۆ شاری مهدينه بۆلای پیغمبهر ﷺ، یان ئهو كهسانهی كه كهسیان دهست نهدهكهوت تا ماوهی چوارسههه و پهنجا کیلومهتر بېریت لهگهڵیاندا وهكو هاوڕێیهك و رینگه ناسێك بهرمو شاری مهدينه بۆلای پیغمبهر ﷺ ئهمانه

(٥٥٠) أخرجه: مسلم (٤٧٥).

(٥٥١) أخرجه: مسلم (٤٩١).

(٥٥٢) أخرجه: مسلم (٤٨٧).

(٥٥٣) أخرجه: البخاري (١٨٨٠)، ومسلم (٤٨٥).

سهر به خو و به تهنه نه یان ده توانی کۆج بکهن، یه کێک لهو که سانه سهوده ی کچی زهمعه که خیزانی پیغمبهر ﷺ بوو، ههروهها کچه به پێزهکانی پیغمبهر ﷺ فاطمه و ئوم کلثوم، خیزانی ئه بوبه کر و دایه نگاکه ی پیغمبهر ﷺ که ناوی ئوم ئه یمن بوو وه ئه سمائی کچی زهید، هیشتا مابوون له مهککه وه دهرفته ی کۆج کردنیان نه بوو.

کۆچکاران یهک به دوای یهکدا دهگه نه ناو شاری مه دینه

سه بارمت به کۆج کردن و گه یشتنی ئه م به پێزانه بۆلای پیغمبهر ﷺ، عائیشه ﷺ دایکی ئیمانداران بۆمان ده گێرپێته وه و دهر فرمویت: (کاتیک ئه بوبه کر کۆچی کرد له گه ل پیغمبهر ﷺ بۆ شاری مه دینه ئیمه ی به جی هیشتا کاتی گه یشتنه ناو شاری مه دینه زهید و ئه بو رافعی خزمه تکاری نارده وه بۆ مهککه و پێنج سه د دره مه میشی پێدان تا وه کو جی یان پێویست بێت له ئاژهل و شتومه کی تر پێی بکرن، باوکم رینگه ناسه که ی خو ی و پیغمبهری ﷺ گه رانده وه به سی و شتره وه که ناوی عه بدوللای کورپی ئورپه یقیط بوو، وه هیشتا موسولمان نه بوو بوو نامه یه کی ئاراسته ی عه بدوللای کورپی کرد و فه رمانی پێ کرد که دایکم (واته: خیزانی ئه بوبه کر که ناوی ئوم رۆمان) بوو له گه ل من و ئه سمائی خوشکم هه لگریت و ره وانه ی شاری مه دینه مان بکات، عه بدوللا و ئه بو رافع و زهید هه رسێکیان به یه که وه که وتنه ری تا گه یشتنه قه دید، له ویدا زهید به پێنج سه د دره مه که سی و شتری کری و ئینجا هه موویان پێکه وه چوونه ناو شاری مهککه وه و بینیان که طلحه ده یه ویت کۆج بکات له گه ل خیزانی ئه بو به کردا، ئینجا هه مووان پێکه وه (زهید و ئه بو رافع و فاطمه و ئوم کلثوم و سه وده و ئوم ئه یمن و ئوسامه) به رپێکه وتن^(۵۵۴).

(ههروهها له گێرانه وه که ی عائیشه ﷺ دهر فرمویت: (له رینگادا به هه ورازیکه سه ختا رۆیشتین و منیش سواری و شتریکه به هیز بوو بووم و سه له مییه وه و وهخت بوو بکه ومه خواره وه، که دایکم منی بینی له دووره وه به په رۆشه وه بوو، وه لاهی هه رگیز له بیرم ناچیته وه که ده یوت: ئه ی بوو که که ئه ی بوو که که!! که ده ستگیرانی پیغمبهر ﷺ بووم، منیش لغا وه که یم گرت یه کێک وتی: وه لاهی نابینم لغا وه که ی گرت بیت، ئه وه نده م زانی و شتره که وه کو یه کێک وه ستا بیت له ژیریدا و بیگریت وه ستا

(۵۵۴) أخرجه: الحاكم في (المستدرک) (۴/۴).

و منیش لێی نەکهوتمه خوارووه)، ئینجا بەیەکهوه هاتین تاگەیشتینه ناو شاری مەدینە و لەو کاتەدا پیغمبەر ﷺ مزگەوتەکەى خۆى دروست دەکرد و هەندیک حوجرە و ژووری لە پەنا مزگەوتەکەیدا دروست دەکرد بۆ خۆى و خیزانەکانى(۵۵۵).

وه یەکیك لهو هاوهله به پێزانەى که دەرڤەتى نەبووه بۆ کۆچ کردن بەرەو شاری مەدینە. ئەویش هاوهلی بەرپێز صوهەیبە ﷺ کەتوانی پێگە بۆ خۆى خۆش بکات و بکەوێتە رێ، صوهەیب خۆى بەسەرھاتەکەیمان بۆ دەگێرێتەوه و دەفەرموێت: (کاتى پیغمبەر ﷺ چوو بۆ شاری مەدینە بە هاوڕێیەتى ئەبو بەکر، منیش ویستم کە بچم لەگەڵ یاندا ئەوه بوو گەنجانی قورمیش پێگەیان پێ گرتم، ئەو شەوه هەر خەوم لێ نەکەوت و بۆ هەلێك دەگەرێم کە ئەوان خەویان لێ بکەوێت یان لاجن لەسەر پێگاگە تا منیش بتوانم دەرچم، ئەوان منیان دەبینی و لە نیوان خۆیاندا دەیان وت: خۆای گەوره سەرقالی کردوو بە سکی خۆیەوه (واتە: تووشی ژانە سکی و سکی چوون بووه بۆیە خەوی لێ ناکەوێت و لە راستیدا من تووشی ئەوه نەهاتبووم، وەستام تا ئەوان خەویان لێ کەوت ئینجا منیش دەرچووم و هەندى لەوانەم پێگەیشتەوه کە دەیانویست بمرگێرنەوه و بەدوامدا دەهاتن و منیش پێم وتن: ئایا هەندى ئۆقیە ئالتونتان بەدەمى لەگەڵ هەندى جلی ئاوریشمی سەیرانى چاک پێگەم بۆ چۆل دەکەن تا بچم بۆ شاری مەدینە ئایا پەیمانم دەدەمى کە کەس نەیهت بە دوامدا و پێگەم پێ نەگریت؟ وتیان: وەرە لەگەڵماندا بابزانین ئۆقیە ئالتونەکەت لە کوێیە؟ منیش شوینیان کەوتم بۆ ناو شاری مەککە و وتم لە ژێر کۆڵەکەى ئەم دارەدا، ئادەى هەلی بکەن، کاتى کە هەلیانکەند ئۆقیە ئالتونەکەیان دۆزییەوه پێم وتن: بچن بۆلای فلان ئافرمت بە فلان ناو نیشان و بلێن دوو جلە چاکەکەى صوهەیب کەلای تۆیە بماندەری، ئینجا پێگەیان پێ نەگرتم و منیش بەرپێگەوتم تا گەیشتمە لای پیغمبەری کە هێشتا لە قوباء بوو پێش ئەوهى قوباء بەجێ بهێلێت و بچیتە ناو شاری مەدینە و کاتى هەر لە دوورەوه پیغمبەر ﷺ منى بینى فەرمووی: ((يا أبا يحيى رِبِحِ الْبَيْعِ..)) واتە: ئەى باوکی یەحیا قازانجت کرد (سێ جار) (واتە: قازانجت کرد کاتى سامانەکەت فرۆشت بەوان و بەهەشتى خوات بۆ خۆت مسۆگەر کرد بە کۆچ کردنت بۆ شاری مەدینە) منیش وتم: وەلاهی بپرواناکەم کەس ئەم هەوالەى بە تۆ

راگه ياند بيت، چونكه من يه كه م كه سم كه ده گمه لای تو. تهنها جبريل ﷺ نهو هه والهي پي راگه ياندوويت) (۵۵۶).

له رپوايه تيكي تردا له عيكريمه وه ﷺ دهگيرپته وه و دمه فرمويت: (كاتي كه صوههيب ويستي كوچ بكات به رهو شاري مهدينه هه نديك له مهككه ييه كان شويني كه وتن و نهو يش تيره كانی له كيفه كه ی دهرهينا و ريزی كردن ژماره يان چل تير بوو، پرووی تيكردن و پي وتن: هيچ يه كي له نيوه ناگاته وه به من تا نهو تيرانه نه خمه ناو لاشه يه وه، نينجا كه تيره كانم ته واو بوو دهست ددهمه شمشير كه م و نيوش دهران كه من پياوی نهو كارم، به لام من دوو دوو كانی ناسنگه ريم به جي هيشتووه له دواي خوم نه گهر نيوه ريگم بدن بجم بولای پيغهمبر ﷺ نهوا ههردووكی بو نيوه، نيتر له و كاته دا هم نايه ته دابه زي كه دمه فرمويت: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴾ (البقرة).

نامازه بو نهوه دهكات كه هه ندي له باوهرداران خويان كرپومته وه له خوا به وهی كه مال و گیانی خويان به خشيوه به خوا و خواي گه و ره رهمه ندي خو ی و بهه شتيان به نسيب دهكات، صوههيب دمه فرمويت: گه يشتمه لای پيغهمبر ﷺ و له دووره وه كه منی بينی فهرمووی: به راستی كرپنه كه ت قازانجیكي گه و رمت لي كردووه و سي جار نه مهی دوو باره كرده وه) (۵۵۷).

له قنوت و دوعا كانيدا پيغهمبر ﷺ ده پارايه وه بو نهو موسولمانه جه وساوه و زير دهستانه ی كه ناتوانن رزگاريان ببیت وه كو نهو به ريزانه ی كه خويان سه رفراز كردووه و كوچيان كردووه بو شاري مهدينه.

نه بو هوره يره ﷺ دمه فرمويت: (پيغهمبر ﷺ كاتي كه سه ري به رز ده كرده وه له ركاتي كوتايی نويزه كانيدا ده يفه رموو: ((اللَّهُمَّ أَنْجِ عِيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ، اللَّهُمَّ أَنْجِ سَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ، اللَّهُمَّ أَنْجِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ، اللَّهُمَّ أَنْجِ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى

(۵۵۶) أخرجه: الطبراني في (الكبير) (۷۲۶۹)، والحاكم في (المستدرک) (۴۰۰ / ۳)، وصححه ووافقه الذهبي، وابن سعد (الطبقات) (۱۷۱/۳)، وأبو نعیم في (الحلية) (۱۵۲/۱)، والبيهقي في (الدلائل) (۵۲۲/۲)، وابن هشام (۷۵/۲) (۳۳۷)، و الأصفهاني في (سير السلف) (۴۵۵/۲) وقال محققه: حديث صحيح، صححه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۶۶).

(۵۵۷) أخرجه: الحاكم في (المستدرک) (۳۹۸/۳) وقال إسناده صحيح على شرط مسلم، وقال الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۱۶۶): إسناده صحيح على شرط مسلم.

مُضَرَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا سَيْنًا كَسَيْنِي يُوسُفَ))^(۵۵۸) واتہ: خوای پەر و مردگار عیاشی کوپی ئەبو رەببە پزگار بکە و خوای گەورە سە لە مەمی کوپی هیشام رزگار بکە وە خوای گەورە وە لیدی کوپی وە لید پزگار بکە و خوای گەورە با وە مردارە چە و سا وە کان پزگار بکە و سزای خۆت توندتر بکە لە سەر (موضر) واتە: قورەیش و چوار دەوری) و گرانیشیان بە سەردا بەینە وە ک گرانییە کە ی یوسف ﷺ).

ئەو بوو خوای گەورە ئەو موسوڵمانە بە پزگانی پزگار کرد لە چە و سەنە وە و ژیر دەستەیی کە تیایدا بوون. عبدالملک کوپی ئەبو بەکر ﷺ دە فەر مویت: (عیاش و سە لە مە و وە لید لە کافەرە کان هە لە اتن و بە ریکە و تن بۆ لای پیغمبەر ﷺ و خۆم بینیم کە عیاش و سە لە مە هەردووکیان سواری پستی یە ک و شتر بوو بوون و وە لیدی ش لە دوا وە و شترە کە ی بۆ لیدە خورین)^(۵۵۹)، (و هەر لەو سە لە شدا پیغمبەر ﷺ دایکی ئیمانداران عایشە ی کچی ئەبو بە کری ﷺ گو یزایە وە)^(۵۶۰)، واتە: سالی یە کە می کوچی لە مانگی شە و الدا.

وەرگرتنی بەیعت لە ئافەرە تان

کاتیک پیغمبەر ﷺ گەیشتە ناو شاری مەدینە لە دوا ی وەرگرتنی بەیعتی عەقە بە ی یە کە م و دو وە م لە پیا وانی ناو شاری مەدینە، لە هەند ئی ری وایە تدا هاتوو وە کە پیغمبەر ﷺ بە یمان و گفتی لە ئافەرە تانی ناو شاری مەدینە ش وەرگرتوو وە کە گو ی پزایە ئی خوای گەورە بکەن و ئایینی خوا لە ناو خۆیاندا دامە زرا و بکەن، وە هیچ شتیک نە کەن کە خوای گەورە ئی حەرە م کردوون و ئەو ری وایە تانە ش:

یە کە م: ری وایە تە کە ی ئوم عە طیە کە دە ی گ ی پز تە وە، دە فەر مویت: (کاتیک کە پیغمبەر ﷺ گەیشتە ناو شاری مەدینە ئافەرە تە پش توانانی کو کرد وە لە مائیکدا و ئی مامی عومەری نار دە لامان لە بەر دەر گاکە وە ستا و نە هاتە ژو وەر وە و سە لە می لی کردین و ئی مە ش وە لامی سە لە مە کە یمان دایە وە و وتی: من نیرا و ی پیغمبەری

(۵۵۸) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۱۰۰۶).

(۵۵۹) أخرجه: عبدالرزاق في (المصنف) (۴۰۳۱)، والطبراني في (الکبیر) (۶۳۶۲)، و الهیثمی فی (المجموع) (۱۳۸/۲): مرسل صحیح.

(۵۶۰) أنظر: البخاري في (الصحيح) (۵۱۵۸، ۲۸۶۹)، ومسلم في (الصحيح) (۱۴۲۲).

خوام ﷺ، ئیمەش وتمان: مەر حەبا و پێشوازی له پێغمبهری خوا ﷺ و نیرراو هەکی، ئینجا ئیمامی عومەر ﷺ وتی: بەیمانم بەدەنی بە هیچ جۆری هاوتا و هاوبەش بۆ خوا بریار نەدەن و زینا نەکەن و منداڵەکانتان نەکوژن و بوختان نەکەن و گوێپرایەلی پێغمبەر ﷺ بکەن وتیان: بەئێ، پاشان ئیمامی عومەر ﷺ دەستی درێژ کرد و ئیمەش دەستمان له مالهەکەوه درێژ کرد، و ئینجا ئیمامی عومەر ﷺ وتی: خویاە شاھیدبە.

پێغمبەر ﷺ فەرمانی پێ کردین کە له رۆژی جەژندا خۆمان و سەر جەم ئاڤرەتانی شاری مەدینە هەتا ئەوانەشی کە نوێژیان لەسەر نییە پێکەوه بێن بۆ ئەوبەری شاری مەدینە بۆ ئامادەبوونی مەراسیمی نوێژی جەژن و ئاگاداری کردینەوه کە جومعه مان لەسەر نییە و هەر لەوێدا نەھی لێ کردین کە شوین جەنازە بکەوین^(۵۶۱).

دوو م: ریوایەتە کە ئوم ئەیمەن ﷺ دەفەر مویت: (هاتمه خزمت پیغمبهر ﷺ له گەل کۆمه لێک ئاڤرەتدا کە بەیعتی بەدینێ وتمان: ئەی پێغمبهری خوا ﷺ بەیعتت دەدەین کە بە هیچ جۆرێک هاوبەش بۆ خودا بریار نەدەین و دزی نەکەین و زینا نەکەین و منداڵەکانمان نەکوژین و بوختان نەکەین و له هەموو کاریکی چاکەدا سەرپێچی نەکەین، کە ئەمانەمان وت: پێغمبەر ﷺ فەر مووی: بەئێ ئەوا بەیعتتان لێ و مردەگرم، بەلام لەو شانەیی کە له توانا ئاندا هەیه و بە گوێرەیی توانا ئان، ئیمەش وتمان: خوا و پێغمبەر ﷺ بە بەزەیی ترن له نەفسی خۆمان بۆ خۆمان ئەی پێغمبهری خوا ﷺ دەستت بێنە تا بەیعتت بەدینێ (چونکە بەیعتت بە دەست خستنه ناو دەست دەبێ)، پێغمبەر ﷺ فەر مووی: من تەوقە لەگەل ئاڤرەتدا ناکەم و قسە کردنم بۆ یەک ئاڤرمت وەکو قسە کردنم وایە بۆ سەد ئاڤرمت^(۵۶۲)، بۆیە

(۵۶۱) أخرجه: أحمد في (المسند) (۸۵/۵) وفي (۴۰۹/۶) (۲۰۷۹۷) وقال محققه: حديث صحيح دون ذكر عمر فيه، و أبو

داود (۱۱۳۹)، وابن أبي شيبة (۳۹۰/۳)، والطبراني في (الكبير) (۱۸۳/۳)، و أبو يعلى في (المسند) (۲۳۶)، والبيهقي في (الكبرى) (۱۸۴/۳)، وابن حبان (۳۰۴۱)، والذهبي في (مختصر البيهقي) (۱۳۳/۲) وقال إسناده حسن، وقال الهيثمي في (المجمع) (۳۸/۶) رجاله ثقات، وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف سنن أبي داود) (۲۴۵)، وأشار إلى تحسينه الشيخ الألباني في (حجاب المرأة المسلمة) (۲۵).

(۵۶۲) أخرجه: مالك في (الموطأ) (۱۴۷/۳)، وأحمد في (المسند) (۳۵۷/۶)، والنسائي (السنن) (۱۴۹/۷)، والترمذي في (السنن)

(۱۵۹۷) وابن ماجه في (السنن) (۲۸۷۴)، والحميدي (۳۶۸)، والطياييسي (۱۶۲۱)، والطبراني في (الكبير) (۴۷۰/۲۴)،

عائیشه ؓ دمفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ له ژیانیدا دهستی بهر ئافرمتیک نهکهوتوووه که حهلال نهبوو بیت بوی) (۵۶۳) واته: مهحرهم و حهلالی خوئی نهبوو بیت.

جگه له مەرجانهی که پیغمبهر ﷺ بهیعتی لهسەر ومرگرتوووه له ریوایهتهکهی ئومهیمهدا ؓ هاتوووه که دمفهرمویت: (ئومهیمه هات که بهیعت بدات لهسەر نیسلام، پیغمبهر ﷺ پئی فهرموو: بهیعتت لی ومردهگرم بهوهی که بههیج جوریک هاوبهش بۆ خوا بریار نهدهیت و..... (له کۆتاییدا فهرمووی: وه شین و شهپۆر و واوهیلا نهکهیت له کاتی موصیبهتدا و پرووت و قووتیهکهی زهمانی نهفامیش نهکهیت ولئی دوور بیت) (۵۶۴).

له ریوایهتیکی تردا: ((سهلمای کچی قهیس ؓ دمفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ گفتی له من و ههندیك ئافرمتانی نهنصار ومرگرت لهسەر ئهوهی که فیل له میردهکانمان نهکهین، بهلام ئیمه که گهراینهوه له ناو خویماندا وتمان: با بگهڕینهوه بۆلای پیغمبهر ﷺ تا پرسپاری لی بکهین که فیل کردن له میردهکانمان چیه؟ ئیمه گهراینهوه و پرسپارمان لی کردوو ئهویش له وهلامدا فهرمووی: (أَنْ تُحَابِنَ أَوْ تُهَادِبْنَ مَا لَهُ إِلَى غَيْرِهِ) (۵۶۵) واته: فیل کردن له میردهکانتان ئهومیه که سامانهکهی به دیاری و بهخشین بدهنه کهسانی تر بهبی ئاگاداری و مؤلهتی نهوان)).

والحاکم فی (المستدرک) (۷۱/۴)، وابن حبان (۴۵۵۳) وقال الأرنؤوط: إسناده صحیح علی شرط الشیخین، و الدار قطنی (۱۴۷/۴)، والبیهقی فی (السنن) (۱۴۶/۸)، و صححه الشیخ الألبانی فی (السلسله الصحیحة) (۵۲۹) و فی (صحیح الترمذی) (۱۳۰۰) و فی (صحیح ابن ماجه) (۲۳۲۳) و فی (صحیح النسائی) (۳۸۹۷)، و صححه الحافظ فی (المطالب) (۴۰۲۸)، و البوصیری فی (مختصر الأتحاف) (۷۶۹۳).

(۵۶۳) أخرجه: البخاری (۲۷۱۳).

(۵۶۴) أخرجه: أحمد فی (المسند) (۱۹۶/۲) (۶۸۵۰) وقال محققه: إسناده حسن، وقال الهیثمی فی (المجمع) (۳۷/۶): رواه الطبرانی ورجاله ثقات، وقال الشیخ الألبانی فی (حجاب المرأة المسلمة) (۵۵): إسناده حسن.

(۵۶۵) أخرجه: أحمد (۴۲۲/۶) (۲۷۳۷۵) وقال محققه: إسناده ضعیف، وأبو یعلی (۷۰۷۵)، والطبرانی (الکبیر) (۷۵۷/۲۴)، وابن سعد (۱۹/۸)، وقال البوصیری فی (إتحاف الخیرة المهره) (۳۸۲۹): رواه أبو یعلی بسند صحیح.

لەدايك بوونی يەكەم مندالی موهاجیرەکان

سەرەتا بە گەشتنی ئەو کۆچکارە بەرپزانه بۆ شاری مەدینە جولهکەکان کەوتنە پرۆپاگەندە دروست کردن دژیان بە تايبەتی پرۆپاگەندەى ئەوەیان بلآودەکردووە کە سىحريان کردوو لە کۆچکارەکان و منداليان نابیت و بۆيان نامينيت، چونکە ئەوانى جولهکە سىحريان لى کردوون بۆ ئەوەى ئەوەيان زيادنهکات ياخود ئەميينيت، لە شاری مەدینەدا، و سەرفراز نەبن شکۆمەندى و بالادەستى تەنها بۆ جولهکەکان بىت بەم شيوهيه خواى گەورە ئەو پرۆپاگەندەيهى بەدرۆ خستەو و مندالی بەخشييه کۆچکاران و يەكەم مندال کە لەدايك بوو مندالی پورزاكەى پيغمبەر ﷺ بوو کە ناوى زوبهيري كورى عهوام بوو.

ئەسمانى كچى ئەبو بەكرى خيزانى زوبير دەيگيرپيتهوه كە چۆن عەبدوللا لە دايك بوو و دەفەرمويت: (عەبدوللا لە سەمدا بوو كە بەرپيگەوتين لە شاری مەككەو بەرەو مەدینە، و وەختى ئەووم بوو كە مندالەكەم بىت، بەلام لە رېگادا نەم بوو تاگەيشتینە ئەو بەرى شاری مەدینە، ئینجا عەبدوللام بوو سەرەتا بردم بۆ خزمەت پيغمبەر ﷺ ئەويش خستيه ناو باومشى خوى و داواى خورمايهكى كرد و بۆيان هينا خورماكهى نەختى جوى هەندى تفى موبارهكى خوى خسته ناو دەميهوه و هيناي بە مەلاشويدا و يەكەم شتى كە چوو دەمى عەبدوللا تفى پيغمبەرى خوا ﷺ بوو، هەر وها پيغمبەر ﷺ داواى بەرەكەتى لە خودا كرد بۆ ئەم مندالە و عەبدوللا يەكەم مندال بوو لەدايك بوو لە ئيسلامدا و بە راستى كۆچكاران زۆر پيى دلخۆش بوون، چونكە ئەوان پييان وترابوو كە جولهكەكان سىحريان لىکردوون و منداليان نابيت)^(٥٦٦)، وە (يەكەم كەسيش كە لەدايك بوو لە پشتيوانان لە دواى هاتنى پيغمبەر ﷺ و كۆچكارە بەرپزەكان بۆ ئەو شارە پيرۆزە نوعمانى كورى بەشير بوو كە يەكەم مندال بوو لەدايك بوو دواى هاتنى ئەوان)^(٥٦٧).

(٥٦٦) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (٥٤٦٩).

(٥٦٧) أنظر: (البداية) لابن كثير (٣/٢٣٠).

بارودۆخی ناو شاری مه‌دینه دوای هاتنی پیغمبهر ﷺ

پیش ئه‌وهی که پیغمبهری خوا ﷺ بیت بۆ ناو شاری مه‌دینه، دوو لایه‌نی سه‌ره‌کی هه‌بوون:

لایه‌نی یه‌که‌م: عه‌ره‌به‌کان که دوو هۆز بوون ئه‌وس و خه‌زره‌ج که شه‌ر و نازاوه‌یه‌کی گه‌وره‌ هه‌بوو له نۆوانیاندا و سه‌خت ترین شه‌ریان شه‌ری (بعث) بوو که چهند سائیکی کهم پیش هاتنی پیغمبهر ﷺ ڕوویدا بوو که ناوداره‌کانی هه‌ردوولای تیدا کوژرا بوو، ته‌نها دوو کهس له سه‌رکرده‌کانیان له ژياندا بوو ئه‌ویش (عه‌بدوللا کورپی سه‌لول و ئه‌بو عامری راهیب) بوون، که پیغمبهر ﷺ نازناوی فاسقی لئ نابوون.

لایه‌نی دووهم: جوله‌که‌کان ئه‌و چینه سه‌ره‌کیه ده‌وله‌مه‌نده بوون که نیشته‌جی مه‌دینه و ده‌وروبه‌ری بوون و پێک هاتبوون له (کورانی به‌نو قه‌ینوقاع و به‌نو نه‌ضیر و به‌نو قوره‌میضه) به‌ تاییه‌تی به‌نو قه‌ینوقاع که گه‌ره‌کێک بوو له‌ناو شاری مه‌دینه‌دا، و پیاوانی زۆر ده‌وله‌مه‌ندی تیاوو که بازرگانیان به‌ چه‌ک فرۆشته‌وه ده‌کرد.

به هاتنی پیغمبهر ﷺ عه‌بدوللا کورپی سه‌لول و ئه‌بو عامری راهیب سه‌رکرده‌یه‌تی و شکۆمه‌ندی شاری مه‌دینه‌یان له‌ده‌س چوو، چونکه وا بریاره‌دا بوو که تاج دروست بکه‌ن و عه‌بدوللا بکه‌ن به‌ پاشا، به‌لام که پیغمبهر ﷺ هات خه‌لکی ئه‌و شاره‌ بلاومیان له ده‌وری ئه‌و دوانه کرد، ڕوویان کرده پیغمبهر ﷺ و هه‌ر ئه‌ویشیان هه‌لبژارد که هاوه‌لی به‌رپزریان بیت و خۆشه‌ویستیان بیت و هه‌موویشیان له ژیر گوپراپه‌لی ئه‌و دابن، به‌لام جگه له‌و موسوڵمانه به‌رپزانه‌ی پشتیوانان هه‌ندی کهس هه‌رمابوون له ریزی پیاوانی ناو شاری مه‌دینه‌دا که هه‌ر هاوبه‌ش په‌یداکه‌ر و موشریک بوون.

پیغمبهر ﷺ به‌ گه‌یشتنی بۆ ناو ئه‌و شاره‌ ده‌ستی کرد به‌ به‌رفه‌رارکردنی یه‌که‌م ده‌وله‌تی ئیسلامی و په‌یره‌وی کردنی حوکمه‌کانی خوا و به‌شارستانییه‌ت کردنی ئه‌و شاره‌ وه‌ گۆرانکاریه‌کی بنه‌رته‌ی له هه‌موو چینه‌کانی ئه‌و شاره‌دا دروست کرد،

بہ شیوہ مک گورانکاریبہ کی وہای بہخویہ وہ نہدیوو، شاری مہدینہ وہک ہموو شاردگانی تر ہندی داب و ونہریتی خرابی تیادا بلاوو بوووہوہ، بہلام بہ ہاتنی پیغمبہر ﷺ ئەو دیاردانہ بہرہو نہمان چوون، چونکہ خوی گہورہ حہرامی کرد لەسہریان.

بۆ روون کردنہوی ئەو دوو لاینہ ئیبنو عباس ؓ دہفہرمویت: (کاتی گہیشتہ ناو شاری مہدینہ ئەو شارد لە ہموو شاریک خرابتر بوو تہرازوویمان ہمووی ساختہ و فیل بوو، بہلام خوی گہورہ ئەو ئایہتہی ناردہ خوارہوہ کہ دہفہرمویت: ﴿وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾﴾ (المطففين) کہ ہہر شہبہ کی توند بوو لەو کہسانہی کہ تہرازووبازیان دہکرد، ئینجا تہرازوویمان دادپہرومرانہ بوو وہ دوورکوتنہوہ لەو تہرازووبازیہی پیشوویمان کہ خوا حہرامی کرد بوو لەسہریان) (۵۶۸).

لہ ئەبو واہیدی لەہیتی یہوہ ؓ دہفہرمویت: (کاتی کہ پیغمبہر ﷺ گہیشتہ ناو شاری مہدینہ خہکی سہرپشتی وشترہکانیان بہجیا دہبری و گہر پارہیان پئ نہبووایہ دەیان فرۆشت یاخود دہاتن دووگی مہرہکانیان بہجیا دہبری و دەیان فرۆشت، چونکہ دلیان نہدہہات مہرہکانیان سہرپن و بیان فرۆشن، پیغمبہر ﷺ سہبارمت بہم مامہئہیہ فہرمووی: ((مَا قُطِعَ مِنَ الْبَهِيمَةِ وَهِيَ حَيَّةٌ فَهِيَ مَيْتَةٌ)) واتہ: ئەو پارچہیہی کہ دہبہرپریت لە نازہئیکی زیندوو وەکو مردارہوہ بوو وایہ).

(واتہ: حہرامہ کپن و فرۆشتن) بہم شیوہیہ وہ گورانکاری چاک و بنہرہتی لە ژیان و گوزہرانی دانیشتوانی مہدینہدا روویدا، بہراستی پشٹیوانان و پیاوچاکانی نیشتہجئی مہدینہ پیشوازبہکی گہورہیان کرد لە پیغمبہر ﷺ و ہاوہئہ بہرپزہکانی بہ جوانترین شیوہ و بہرزترین خورہوشت مامہئہیان لەگہل دہکردن، تا ئەوان وا ہہست بکہن کہ لەناو دۆست و خزمانی خویاندان و ئەوہندہ شانازی و سہروہری بەس بیت بۆ ئەنصار کہ خوی گہورہ دہبارہیان دہفہرمویت: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ

(۵۶۸) أخرجه: النسائي في (الكبرى) (۱۱۶۵۴)، وابن ماجه (۲۲۲۳)، والطبراني في (المعجم الكبير) (۱۲۰۴۱)، والحاكم (المستدرک) (۳۳/۲) و صححه ووافقہ الذهبی، والبيهقي في (السنن الكبرى) (۳۲/۶)، وابن حبان (۴۹۱۹) وقال محققه: إسنادہ حسن، و صحح إسنادہ الحافظ في (الفتح) (۶۹۶/۸)، و صححه السيوطي في (لباب النقول) (۲۸۸)، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۸۰۸).

وَالْإِيمَانِ مِنْ بَيْنِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١﴾ (الحشر) (۵۶۹)

لیرہدا خوای پەرورمردگار سہبارمت بہ مامہ ئەہی خەلکی شاری مەدینە دەدویت لەگەڵ کۆچکاران و روونی دەکاتەوہ کہ ئەمە سیفەتیانہ:

یەکەم: پێیان ناخۆش نییە کہ ئەو برابیانەیان ہاتوون بە لکو زۆریان بێ خۆشە و زۆریشیان خۆش دەوین.

دووہم: بہ ہیج جۆریک بەغیلی و حەسودی و رق لە دلێاندا نییە بەرامبەر ئەو برا بەرپزانیان کہ کۆچیان کردوہ بۆ ناویان و چی خوای گەورە بێی بەخشین ئەوان لەوان زیاتر پێیان خۆشبوو.

سێہەم: ئەگەر نەشیان بێت ئەوا لەگەڵ نەبوونی خۆشیانەوہ یارمەتیان دەدەن لەوہی کہ ہەیانە ہەرچەندە کہمیش بێت، و ئەوەندە ئەو برابیانەیان خۆش دەویت پێش خۆیانانی دەخەن و رازین کہ خۆیان برسی بن و ئەو برا بەرپزانیان برسی نەبن کہ ہاتوونەتە ئەو شارە بۆ بەرز کردنەوہی ئایینی ئیسلام، چاکترین نمونەہی شکۆداری موسولمانانی ناو شاری مەدینەمان بۆ دەرەدکەویت لە مامہ ئە و ہەلس و کەوتی سەعدی کورپی رەبیع ﷺ دا کہ ئەنجامیدا لەگەڵ ہاوەلی بەرپز عەبدل رەحمان کورپی عەوف ﷺ بوو کہ دەولەمەندیکی شاری مەککە بووہ و سەرۆت و سامانەکەہی لێ زەوت کرابوو، وە تەنہا خۆی کۆچی کردبوو بۆ مەدینە و ہیج شتیکی بۆ دەرئەچوو بوو، دواہی ئەوہی کہ پیغمبەر ﷺ برابەتی خستە نێوانی سەعد و عبدالرحمنەوہ.

بەسەر ہاتی ئەم دوو ہاوەلہ بەرپزە ئەنەسی کورپی مالیک ﷺ بۆمان دەگێریتەوہ و دەفەرمویت: (کاتیک کہ کۆچکارە بەرپزەکان گەشتنە شاری مەدینە، پیغمبەر ﷺ برابەتی خستە نێوان عبدالرحمن و سەعدی کورپی رەبیعەوہ، سەعد ﷺ بہ عبدالرحمانی ﷺ وت: ہەموو پەشتیوانانی ناو شاری مەدینە دەزانن کہ من لە ہەموویان پارەدار ترم و دەولەمەندترم و چی پارەم ہەہیە دەیکەم بہ دوو بەشەوہ

(۵۶۹) أخرجه: أحمد في (المسند) (۲۱۸/۵)، وأبو داود (السنن) (۲۸۵۸)، والترمذي (السنن) (۱۴۸۰)، والطبراني (الكبير) (۳۳۰۴)، والحاكم في (المستدرک) (۲۰۹/۴) و صححه علی شرط البخاري وقال الذهبي صحیح علی شرط مسلم، و أبویعلی (۸۴/۱)، و صححه الشیخ الألبانی فی (صحیح أبی داود) (۲۴۸۵) و فی (صحیح الترمذی) (۱۱۹۷) و فی (صحیح ابن ماجه) (۲۶۰۶) و فی (غایة المرام) (۴۸).

و نیوہی بۆ تۆ و نیوہی بۆ من، وه دوو ژنیشم ھەبە سەیریان بکە و کامیانت پێ باشتر بوو بۆت تەلاق دەدەم و کاتیک کە عیددە ی بەسەر چوو بیخوازە بۆ خۆت با ببیت بە خیزانت و بیگوێزمەرەو، نیوہی مالمە کەم بۆ من و نیوہە کە ی تریشی بۆ تۆ، بەلام عبدالرحمن ﷺ فەرمووی: خۆی گەرە بەرە کەت بخاتە ناو مال و خیزانت و پێویستیم پێیان نییە، بەلام بازارە کەتان لە کوێ یە نیشانم بدە؟ ئەویش بازاری بەنو قەینوقاعی نیشاندا و ئەو رۆژە ھەرچی کرپن و فرۆشتن ھەبوو کردی و ئیوارە ھاتەو ھەندئ کەشک و ھەندئ رۆنی پەیدا کردبوو لەو کاسپیە ی کە کردبووی (واتە: جگە لەوہی کە خۆی لە بازار خواردبووی ئەوہشی لئ مابوو و ھینابوو یوہ) دیسان بەیانی جووہوہ بۆ بازار و بەم شیوہیە یە ھەتا رۆژیکیان ھەندئ شوینەواری زمردی پێوہ دیاربوو کە وای دەگەیاندا کە ئەم پیاوہ ژنی ھیناوہ بۆیە پیغمبر ﷺ لئی پرسی: ئایا ژنت ھیناوہ؟ وتی: بەئێ، فەرمووی: کیت ھیناوہ؟ وتی: ئافرمتیکی لە پشتیوانانم خواستوہ و گواستوومەتەوہ، پیغمبر ﷺ پئی فەرموو: ((کَم سَقَّتْ إِيَّهَا؟)) واتە: ئایا چەندمت مارە یی داومتی؟ ئەویش وتی: بە ئەندازە ی یە ک ناوک ئالتون، ئینجا پیغمبر ﷺ پئی فەرموو: ((بَارَكَ اللهُ لَكَ، أَوْلًا وَلَوْ بِشَاةٍ))^(۵۷۰) واتە: خۆی گەرە بەرە کەت بخاتە ئەو ژنەوہ بۆت کە ھیناوہ، بەلام خواردنی شایی دروست بکە ئەگەر شەکیکیش بیت).

کەواتە: ئەم ھاوہلە بەریزە ھەرگیز رازی نەبوو مشەخۆر و تەمەل و سەربار بیت بەسەر جوتیارەکانی ناو شاری مەدینەوہ، ھەر و ھەما سەر جەم ھاوہلە بەریزەکانی پیغمبر ﷺ مشەخۆر و لات نەبوون، بەلکو پیاوی مەیدان بوون لە کشتوکال و بازرگانی و لە جەنگ و جیھادیشدا وە لە ھەموو بوارەکاندا، لەبەر ئەوہ ئەم ھاوہلە بەریزە ھەولیدا لە رینگە ی کرپن و فرۆشتنی بازاردا بژیوی ژیانی دابین بکات تا ئەو ھەبوو بەیە کجاری دیسان دەولەمەند بووہوہ و تا کاتی وەفاتی کرد ھەژاری بەخۆیەوہ نەدی.

(۵۷۰) أخرجه: مالك (۷۶/۲)، وأحمد (المسند) (۱۹۰/۳)، والحميدي (۱۲۱۸)، والبخاري (الصحيح) (۵۱۶۷، ۳۷۸۱، ۲۰۴۹)،

ومسلم (۱۴۲۷)، وعبدالرزاق (المصنف) (۱۰۴۱۱)، والدارمي (۲۲۰۴)، وابن ماجه (۲۱۰۹)، وأبو داود (۲۱۰۹) أبو

داود والترمذي (السنن) (۱۱۰۰)، والنسائي (۱۱۹/۶)، والبيهقي في (الكبرى) (۲۵۸/۷)، وابن حبان (۴۰۶۰) وقال محققه:

إسناده صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۱۸۵۴) وفي (صحيح الترمذي) (۸۷۴) وفي (صحيح النسائي)

(۳۱۷۲، ۳۱۴۳) وفي (صحيح ابن ماجه) (۱۵۴۸).

ئىبنو حەجەر ﷺ دەفەرمووت: (كاتى عبدالرحمن ومفاتى كرد چوار ژنى هەبوو وە ئەو میراتەى كە لىى بەجى مابوو سى ملیۆن و دوو سەد هەزار دینار بوو) (٥٧١).
 كەواتە بەم شیۆمىە كۆچكاران نەبار و نەسەربار بوون بەسەر برا نىشتەجىكانى ناو شارى مەدىنە.

پشتیوانان پیاوی مەیدان بوون بۆ برا كۆچكردووەكانیان كە هاتوون بۆلايان و ئەومندە رەوشت بەرز بوون تا ویستیان داواكارىەك پىش كەش بە پیغمبەر ﷺ بکەن وەكو ئەبو هورەیرە ﷺ دەفەرمووت: (پىشنيارىكيان خستە بەردەم پیغمبەر ﷺ و داوايان كرد كە هەرچى دارخورما هەيە لەناو شارى مەدىنەدا پیغمبەر ﷺ بەشى بکات نیووى بۆ كۆچكاران و نیوشى بۆ خۆيان بىت، بەلام پیغمبەر ﷺ رازى نەبوو. پاشان ئەنصارىەكان پىشنيارى ئەومەيان كرد وتیان: ئەوانە با لە زەویەكانماندا یارمەتیمان بدەن و كە كاتى بەروبووم هات دەیکەین بە دوو بەشەو لەگەڵیاندا؟ كۆچكاران ئەمەیان لاپەسەند بوو وە زۆرىشیان پى باش بوو كە یارمەتیان بدەن تا بەروبوومەكە هاتە بەرھەم، بیکەن بە دوو بەشەو لە نىوانیاندا) (٥٧٢).

ئەنەس ﷺ سەبارەت بە وەفادارى پیاوانى ئەنصارى مەدىنە بۆمان دەگىریتەو و دەفەرمووت: (داوى ئەووى پیغمبەر ﷺ خواى گەورە سەرفرازى و شكۆمەندى پى بەخشى لە شارى مەدىنەدا و دەولەمەندى پى بەخشى لەداوى چەند غەزایەك، رۆژىكيان پیغمبەر ﷺ پیاوانى پشتیوانانى بانگ كرد و پىشنيارى ئەووى بۆ كردن كە ولاتى بەحرەین سەرتاسەرى خاكەكەى ببەخشیتە ئەنصارىەكان، بەلام ئەوان ئەومندە بەرپىز بوون رازى نەبوون و وتیان: ئەگەر ئەومندەش بۆ برا كۆچكارەكانمان دا بین دەكەیت ئەوا رازى دەبین وە ئەگەر تايبەت بە ئىمەیه ئەوا رازى نین) (٥٧٣).

بۆیە پیغمبەر ﷺ داواى لى خۆشبوون و بەزمى خواى كرد بۆ ئەنصارىەكان، لە پاداشتى ئەو چاكانەى كە كرددوویانە دەرھەق بە پیغمبەر ﷺ و كۆچكاران، پیغمبەر ﷺ بەوھفا و پىزان بوو بەرامبەر ئەو هەموو چاگەیهى كە ئەوان كریان لەگەڵ

(٥٧١) أنظر: (فتح الباري) لابن حجر (٢٩٣/٩).

(٥٧٢) أخرجه: البخاري (٣٧٨٢، ٣٣٢٥).

(٥٧٣) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (٣٧٩٤).

موسولمانان، بۆیه پیغمبهر ﷺ و سهیه تی کرد هر كه سيك بوو به فهرمانرپه وای موسولمانان تا دمتوانیت با به چاكي مامه له بكات له گه ل پياوانی ئه نصاردا، ته نانه ت خوشه و یستی ئه وانی کردۆته به لگه ی باومرداریتی هه موو موسولمانیک تا قیامه ت دیت وه کو ئه نه س ﷺ ده فهرمویت: پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((آیةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ، وَآیةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ))^(۵۷۴) واته: نیشانه ی باومرداریتی خوشویستی ئه نصاره و نیشانه ی دوورویی بوغز و رقی لی بوونه له ئه نصار، ههروه ها بهراء ﷺ ده یگپرتته وه كه پیغمبهر ﷺ فهرموویته: ((الْأَنْصَارُ لَا يُحِبُّهُمْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يُبْغِضُهُمْ إِلَّا مُنَافِقًا، فَمَنْ أَحَبَّهُمْ أَحَبَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ أَبْغَضَهُ اللَّهُ))^(۵۷۵) واته: ئه نصاریه كان ته نها باومردار خوشی دهوین و ته نها مونافیقیش رقی لیبانه و ده یان بوغزینیت و هر كه سيك ئه نصاری خوش بویت خوای گه ورهش ئه و كه سه ی خوش دهویت و هر كه سيك رقی له ئه نصار بیت خوای گه ورهش رقی له و كه سه یه و ده یبوغزینیت).

له رپوایه تیکی تردا پیغمبهر ﷺ شاهیدی دمدات و ده فهرمویت: ((اللَّهُمَّ أَنْتُمْ مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ))^(۵۷۶) واته: خوا ناگاداره كه ئیوه خوشه و یستترین كه سن لای من، وه پیغمبهر ﷺ دوعای بو کردن و فهرمووی: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَلِأَبْنَاءِ الْأَنْصَارِ وَلِأَبْنَاءِ كُورَانِ الْأَنْصَارِ))^(۵۷۷) واته: (خوایه خوشبیت له ئه نصار و له کورانی ئه نصار وله کورانی کورانی ئه نصار)، وه له رپوایه تیکی تردا پیغمبهر ﷺ ده فهرمویت: ((لَوْ أَنَّ الْأَنْصَارَ سَلَكَوا وَاوْدِيًا، أَوْ شِعْبًا، لَسَلَكْتُ فِي وَاوْدِي الْأَنْصَارِ، وَلَوْ لَا الْهَجْرَةَ لَكُنْتُ أَمْرًا مِنَ الْأَنْصَارِ))^(۵۷۸) واته: (گه ر خه لکی هه موویان به یه ك شیودا برۆن و ئه نصار به یه ك شیوی تردا بروات من شیوه كه ی ئه نصار هه لده بریزم و به شیوه كه ی نه واندای دهرۆم و گه ر کۆچکردن نه بووایه منیش پیم خوش بوو پیاویك بم له پیاوانی ئه نصار).

ههروه ها له ئه نه سی کورپی مالیکه وه ﷺ ده فهرمویت: (کاتی کۆچکاران له مه دینه بوون هاتنه خزمه تی پیغمبهر ﷺ و فهرموویان: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ ه یچ

(۵۷۴) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۷۸۴).

(۵۷۵) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۷۸۳).

(۵۷۶) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۷۸۵).

(۵۷۷) أخرجه: مسلم في (الصحيح) (۴۱۲/۹).

(۵۷۸) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۷۷۹).

کسانیک ههتا نیستا به چاو نهمان بینووه که له دهولهمه نیداندا زور به خشنده بن و له نه بوونیاندا نه وونده یارمهتی دمر بن له چاو خه لکی تر که نیمه چووینه ته ناویانه وه، به راستی چی مهینه تی و نارحه تی ههیه له نیمه یان دوور خستوته وه و له هه موو دستک هوت و خوشیه کانیشدا نیمه یان به شدار کردوه تا ترساوین له وهی که هه موو پاداشتیک ئه وان بو خویانی بهرن؟ پیغمه مبر ﷺ فہرمووی: ((ما دَعَوْتُمُ اللّٰهَ لَهُمْ ، وَأَتَيْتُمُ بِالْأَجْرِ لَهُمْ))^(۵۷۹) واته: تا ئیوه دو عایان بو بکن و به چاکه باسیان بکن ئیوهش هه ر پاداشتتان دهبیت به ئه نذازه ی ئه وان).

پیغمه مبر ﷺ برایه تی خسته نیوان نیسته جی بووانی ناو شاری مه دینه و پیاهه کۆچکارهکانی ناو شاری مه ککه و برایه تی هکی ئه وتو بوو که گه یسته سنوری ئه وهی که میرات ببه ن له یه کتری.

ئیبنو عباس ؓ ده فہرمویت: (کۆچکاران هاتنه لای پیغمه مبر ﷺ له شاری مه دینه له وکاته دا میراتیان و مرده گرت له برا ئه نصاریهکانیان جگه له خزمانی خویان و ئه ویش به هوی ئه و برایه تی یه بوو که پیغمه مبر ﷺ دروستی کردبوو له نیوانیاندا و بویه خوی گه وره ئایه تی: ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَأَتُوهُمْ تَصِيبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾^(۳۳) (النساء) دابه زاند و ئه و ئایه ته ی نه سخ کرده وه به ئایه تی ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ﴾^(۵۸۰).

واته: میرات گری نه ما له نیوان کۆچکاران و لایه نگراندا و ته نها برایه تی موسولمانانه نه بیت ئه ویش بریتی بوو له سه رکه وتن و میوانداریتی و نامۆزگاری و دلسۆزی دهر برین بو یه کتری، پیغمه مبر ﷺ سه باره ت به ئه و برایه تی یه، به یاننامه یه کی برایه تی له مائی ئه نه س ئاشکرا کرد، له ئه نه سه وه ؓ ده فہرمویت: (پیغمه مبر ﷺ په یمانداریتی برایه تی خسته نیوان کهسانی قورمیش و لایه نگران واته: (کۆچکاران

(۵۷۹) أخرجه: أحمد في (المسند) (۲۰۰/۳)، والبخاري في (الأدب المفرد) (۲۱۷)، والترمذي (۲۴۸۷)، و إبي داود (السنن) (۴۱۱۲)، والحاكم في (المستدرک) (۶۳/۲) وقال صحيح على شرط مسلم ووافقہ الذهبي، وابن كثير في (البداية) (۲۲۸/۳) وقال إسنادہ على شرط الشيخين، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الأدب المفرد) (۱۵۹) وفي (صحيح أبي داود) (۴۰۲۷) وفي (صحيح الترغيب) (۹۶۷) وفي (صحيح الترمذي) (۲۰۲۰) وفي (المشكاة) (۳۲۰۶).

(۵۸۰) أخرجه: البخاري (۴۵۸۰، ۲۳۹۲).

و پشتیوانان) لہ خانووه کہی مندا^(۵۸۱)، سہبارمت بہو یہ کخستنه ہہندی فہر موودہ
ہہیہ بہ پالپشتی گیرانہ وہی راستن (إسناد صحیح) کہ نم ریوایہ تانہیہ:

یہ کہم: لہ نہنہ سہوہ ﷺ دہفہرمویت: (پیغمبر ﷺ برایہتی خستہ نیوان
نہ بو عوبہیدہ و طلحہوہ)^(۵۸۲) ئەویان لہ کۆچکاران و ئەویش لہ ئەنصار.

دوووم: لہ ئەبو جوحیفہوہ ﷺ دہفہرمویت: (پیغمبر ﷺ برایہتی خستہ نیوان
سہلمان و ئەبود مردانہوہ)^(۵۸۳).

سئہم: لہ ئبینو عہباسوہ ﷺ دہفہرمویت: (پیغمبر ﷺ برایہتی خستہ
نیوان ئەنہس و ئبینو مہسعودہوہ)^(۵۸۴).

چوارم: ہہروہا سہبارمت بہو برایہتیہ جابیر ﷺ بۆمان دہگیریتہوہ
دہفہرمویت: (پیغمبر ﷺ نامہیہکی نوسی سہبارمت بہوہی کہ لہ ہہموو چین و
تویژیکی ئەنصاری گہر خوینیک رزا دہبیت ہہمووان بہشدار بن لہ دانہوہی پارہی
خوینہ کہدا)^(۵۸۵).

لہ ریوایہتیکی تردا دہفہرمویت: (پیغمبر ﷺ نامہیہکی نوسی لہ نیوان
کۆچکاران و ئەنصاردا کہ ہہردوولا و ہکو یہک دہبن بۆ بژاردنی خوین گہر لہ ہہر
لایہکیان بیت)^(۵۸۶) واتہ: ئەگہر موہاجرئک پارہیہکی خوینی ہاتہ سہر دہبیت
ئہنصاریہکان سہرجہم یارمہتی بدن، وہ ئەگہر یہکئکیان دہست بہسہر کرا دہبیت
ہہردوولا و ہک یہک پارہ بدن بۆ رزگارکردنی ئەو گیراوه، وہ بہشیکی تری ئەو
بہیاننامہیہ دہفہرمویت: تا دہتوانن چاک مامہلہ بکہن لہ گہل یہکتربدا.

سہبارمت بہو ہۆکارانہی کہ ہاندہر بوون بۆ پیغمبر ﷺ تا بہیاننامہیہکی
بہو جۆرہ گہلآلہ بکات، کہ برایہتیہکی شہر مہندانہ بوو لہ نیوان پیوانی کۆچکاران

(۵۸۱) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۲۲۹۴)، ومسلم (الصحيح) (۲۵۲۸)، و أبو داود (۲۹۲۶).

(۵۸۲) أخرجه: أحمد في (المسند) (۱۵۲/۳)، ومسلم (الصحيح) (۲۵۲۸)

(۵۸۳) أخرجه: البخاري (۱۹۶۸)، والترمذي (۲۴۱۵).

(۵۸۴) أخرجه: البغوي، وقال الحافظ في (الإصابة) (۳۶۹/۲) (۴۹۵۴) أخرجه: البغوي بسند صحيح.

(۵۸۵) أخرجه: مسلم (الصحيح) (۱۵۰۷)، وأحمد في (المسند) (۳۴۲/۳)، والنسائي (السنن) (۵۲/۸).

(۵۸۶) أخرجه: أحمد (۲۷۰/۱)، وقال الساعاتي في (الفتح الرباني) (۱۰/۲): إسناده صحيح، وقال الأرناؤوط في تحقيق المسند (۶۹۰۴): إسناده ضعيف.

و ئەنصاردا. (العمری) دمهرمویت: (کۆچکارانی مهککه که پرویان کرده مهدينه چهند گيروگرفتیکى جؤراوجؤر پروی تیکردن له گيروگرفتى ئابوورى و کؤمه لایهتى و تهندروستى چونکه زانراوه که کۆچکاران سهرجهم سهرومت و سامانیان لى زهوت کراوه و به جیيان هیشتوو، وه شارهزا بوونیان تهنها له بواری بازرگانیدا بووه ئەو بازرگانیهی که تهنها قورپهش خوی پیوه سهرفال کردبوو، بهو شیومه پیاوانی کۆچکاران به هیچ جؤریک شارمزیان نهبوو له کشتوکال و پيشه سازیدا که ئەو دوانهش دوو بناغهى سهرهکی ئابوورى بوون لهناو شاری مهدينه دا و سهبارمت بهوهی که بازرگانى ئیشی ئەوانه و پيوستی به سهرمایه و پاره ههیه و موسولمانانیش پارمیان به دهسته وه نهبوو. له بهر ئەوه زؤر به ناسانی نهیان دهتوانی که بژیوی خویان دابین بکهن تا بتوانن ریگهی خویان بدۆزنه وه بؤ دروست بوونی قهواره ی خویان لهناو شاری مهدينه دا.

ههروهها سهبارمت بهوهی که کۆچکارانی مهککه تازهن و نه ناسراون و ئاوارهن لهناو شاره که دا و په یوه نديه کی راسته وخؤ و نزیکیان نهبوو له گه ل پیاوانی نیشته جی ناو شاری مهدينه دا، چونکه کۆچکاران خویان له خود و ناخی خویاندا ههستیان دهکرد بهو دووری و نامویی و ئاواره ییه ی خویان و دووریان له خزم و کهس و کاریان و بیتاقه تیان بۆیان، ئەمانه هه مووی وای لى کردن پيوست بکات بهوهی که کۆچکاران وهکو هه ژار و ئاواره نهبن و بینهوا و بى دهرهتان ته ماشا نه کرین لهناو شاری مهدينه دا، بهو شیومه پيوست بوو که یاسایه کیان بؤ دابریژریت که بژیویه کی شهرفمه ندانه و سه ره برزانه یان بؤ مسؤگهر بکریت و وهک یهک ته ماشا بکرین له گه ل پیاوانی خاوهن مو لکی ناو شاری مهدينه دا، وه پيوست بوو یاسایهک هه بیت که هه موو ههستیکی خۆبه کهم زانین دوور بخاته وه له پیاوانی ئاواره و کۆچکار که هاتوونه ته ناو شاری مهدينه بۆیه بهم شیومه پیغمبەر ﷺ به یاننامه یه کی دمرکرد که هه موو پرویه کی گرتبووه وه له باسی نامۆزگاری و سهردانی یه کتری و خزمایه تی و خۆشه ویستی له نیوان یه کتریدا، وه یارمه تی دانی یه کتری و ناسان کردنی گيروگرفتى یه کتری، بهو برایه تیه ی خوی گه وره پیغمبەر ﷺ و یارانی شکۆمهند و سه ره برز کرد بوو تا گه یشتبووه ناستیک له برایه تی راسته قینه (الأصل) بهر زتر بوو بهوهی که میراتیان له یه کتر دهگرت) (۵۸۷).

نايا چەند جار پَيَغَمبەر ﷺ ئەم برايه تيبهى خسته نيوان كۆچكاران و لايهنگرانهوه؟ سهبارمت بهم باسه ئيبين و عباس ؑ دمهفرمويت: پَيَغَمبەر ﷺ دوو جار برايه تى خسته نيوانيان: جار يكيان برايه تى خستوتە نيوان كۆچكاران له ناو خۇياندا (چونكه ئەوان هەر كهسهى خه لكى شوپننك بوون، هه نديكيان خه لكى مهككه بوون و هه نديكيان خه لكى هۆزه گانى دهورى مهككه بوون و دهسته كى بوون و هه موويان ئاواره بوون و يه كترين نه ده ناسى له بهر ئەوه برايه تى خسته نيوانيان) پاشان برايه تى نيوانى كۆچكاران و لايهنگران له لايه كى تر، به لگهش بۇ ئەمه ئيبينو عباس ؑ دمهفرمويت: (پَيَغَمبەر ﷺ برايه تى خسته نيوان عه بدوللا كورپ زوبيرى كورپ عه وامى پورزاي خۇى له گه ل عه بدوللاى كورپ مه سعود كه هه ردووكيان كۆچكارن)^(۵۸۸)، ئەنه س ؑ دمهفرمويت: (پَيَغَمبەر ﷺ هاوپه يمانيتى خسته نيوانى كۆچكاران و پشتيوانانى مه دينه وه له ناو خانوو ه كهى مندا ئەويش دوو جار يان سى جار)^(۵۸۹).

به م شيوه هه ندى له و برگانەى كه پَيَغَمبەر ﷺ له ريزى به يان نامه كه دا هينابووى بۇ جيگير بوونى په يو ه ندى نيوان كۆچكاران و پشتيوانان له نيوان خۇياندا رۆلى به رچاوى هه بوو له سه قام گير كردنى برايه تى نيوانيان له لايه كى تروه له هه ندى برگه دا هاتوو كه وه كو نوسراويك مابوو وه لاي ئيمامى عه لى ؑ و هه ميشه له ناو كيفى شمشيره كه يدا هه لى گرتبوو، برگه كانيش به م شيوه يه ن و هه موو ريوايه ته كان له ئيمامى عه ليه وه يه ؑ:

يه كه م: پَيَغَمبەر ﷺ له و به يان نامه يه دا فه رموى: ((الْمَدِينَةُ حَرَمٌ مَا بَيْنَ عَيْرٍ إِلَى تَوْرٍ، فَمَنْ أَحَدَثَ فِيهَا حَدَثًا، أَوْ آوَى مُحَدِّثًا، فَعَلِيهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ. وَمَنْ وَالَى قَوْمًا بِغَيْرِ إِذْنِ مَوْلَاهِ، فَعَلِيهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ. وَذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ، يَسْعَى بِهَا أَدْنَاهُمْ، فَمَنْ أَخْفَرَ مُسْلِمًا فَعَلِيهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ))^(۵۹۰).

(۵۸۸) أخرجه: الحاكم (المستدرک)، وقال الحافظ في (الفتح) (۲۷۰/۷): إسناده حسن.

(۵۸۹) أخرجه: أبو داود (السنن) (۲۹۲۶)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۲۵۳۹).

(۵۹۰) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۱۸۷۰، ۳۱۷۶)، ومسلم (الصحيح) (۱۳۷۰)، و أبو داود (السنن) (۲۳۰۴)، والترمذي (السنن) (۲۱۲۸)، وأحمد في (المسند) (۸۱/۱) (۱۰۷۳) وقال محققه الشيخ الأرنؤوط: حديث صحيح، وأبو يعلى (۲۶۳)، و الطحاوي في (شرح معاني الآثار) (۱۹۱/۴)، وابن حبان (۳۷۰۸)، و اللاكاني (۱۸۸)، و البيهقي في (السنن)

واته: شاری مەدینە حەرام کراوە لە نیوان عانیر بۆ ئور، ھەر کەسێک ئازاوەیەکی تیا بنیتەوہ یان شتیکی تیا دا دروست بکات یان ئازاوەچیەک دالە. بدات نەفرینی خوا و فریشتەکان و سەر جەم خەلکی لێ بێت لە قیامەتدا تەوبە و کاری چاکە ی لێ وەرناگیریت، وە بەخشینی موسوئمانان گەورە و بچوکیان ھەر ھەمووی وەک یەک وایە و ھەر کەسێک ئەمانی بڕایەکی خۆی بشکینیت ئەوا نەفرینی خوا و فریشتەکان و سەر جەم خەلکی لێ بێت بە ھیچ جوړیک لە رۆژی کوئاییدا تەوبە و کاری چاکە ی لێ وەرناگیریت، وە ھەر (عەبدیک) سەر بە خاوەنەکەیت گەر خۆی بخاتە ناو ھەر کۆمەئیکی ترەوہ بەبێ ئیزنی خاوەنەکە ی و بجیتە لای ئەوان، ئەوا نەفرینی خوا و فریشتەکان و سەر جەم خەلکی لێ بێت و لە رۆژی کوئاییدا تەوبە و کاری چاکە ی لێ وەرناگیریت).

دووھەم: پێغەمبەر ﷺ دەفەر مویت: ((إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ، وَإِنِّي أَحْرَمُ الْمَدِينَةَ، حَرَامٌ مَا بَيْنَ حَرْتَيْهَا وَحَمَاهَا كُلُّهُ، لَا يُخْتَلَى خَلَاهَا، وَلَا يَنْقَرُ صِيدُهَا، وَلَا تُلْتَقَطُ لِقَطْطُهَا، إِلَّا لِمَنْ أَسَارَ بِهَا، وَلَا تُقَطَّعُ مِنْهَا شَجَرَةٌ إِلَّا أَنْ يَعْلِفَ رَجُلٌ بَعِيرَهُ، وَلَا يُحْمَلُ فِيهَا السَّلَاحُ لِقِتَالٍ)) واتە: ئیبراھیم ﷺ مەککە ی قەدەغە کردووہ و منیش مەدینەم قەدەغە کردووہ لە نیوان ھەردوو بەرزاییەکەیدا و ھەموو سنور و پاوونە کانیشیدا کەس بۆی نییە لە ھەر جێگە یەک بەویستی خۆی سەر ئاو بکات و کەسیش بۆی نییە نیچیری ئەو جێگە یە راپو بکات یاخود شتیکی بدۆزیتەوہ و ھەلی بگریت تەنھا بۆ یەکێک نەبیت کە ئاشکرای بکات لای خەلکی و بیەویت بیداتەوہ دەست خاوەنەکە ی و ھیچ کەسیش بۆی نییە درەختی ناو شاری مەدینە بشکینیت مەگەر پێویستی پێی ھەبیت بۆ خواردنی ئازە ئەکانی و کەس بۆی نییە چەک ھەل بگریت لەناو شاری مەدینەدا بۆ شەرکردن^(۵۹۱).

سێھەم: پێغەمبەر ﷺ دەفەر مویت: ((لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَرَقَ مَنَارَ الْأَرْضِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ

(۱۹۶/۵)، والبغوي في (شرح السنة) (۲۰۰۹)، والطبايبي (۱۸۴)، وعبدالرزاق (السنن) (۱۷۱۵۳)، والنسائي في (السنن الكبرى) (۵۹۷۴).

(۵۹۱) أخرجه: أحمد في (المسند) (۱۱۹/۱)، وأبو داود (السنن) (۲۰۳۵)، والنسائي (السنن) (۲۰/۸)، والبيهقي في (معجم الكبير) (۲۰۱/۵) وفي (معرفة الآثار) (۳۶۶/۲) مطولاً، والبزار (۶۱۸)، وقال الشيخ الأرنؤوط في (تخريج (المسند) (۹۵۹): إسناده حسن، وقال أحمد شاکر في (تحقيق (المسند) (۱۹۸/۲): إسناده صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۱۷۰۹) وفي (الإرواء) (۱۰۵۹)، واللفظ للإمام أحمد.

وَالَّذِي لَعَنَ اللَّهُ مَنْ آوَىٰ مُحَدِّثًا))^(۵۹۳) واته: نه فره تی خوا له و كهسه بیت كه فوربانی بو غهیری خوی دهكات وه نه فره تی خوا له و كهسه ی كه سنوری نیوانی زهوی دهگوریت و دهیدزیت و زهوی داگیر دهكات وه نه فره تی خوا له و كهسه ی كه نه فرمت له دایك و باوكی دهكات (واتا: یهكئ به یهكئ دهئ له عنهت له دایك و باوكت ئه ویش دهئ له عنهت له دایك و باوكی خوت ئه وه له عنه تی كردوه له دایك و باوكی خوی) وه نه فره تی خوا له و كهسه بیت بیدعه چیهك یان ئازاوه چیهك دالده دهدات).

چوارهم: پَيَغَمبەرى ﷺ ده فرمویت: ((المُسْلِمُونَ تَتَكَافَأُ دِمَائِهِمْ، يَسْعَىٰ بِذِمَّتِهِمْ أَذْنَاهُمْ، وَ يُجِيرُ عَلَيْهِمْ أَقْصَاهُمْ، وَ هُمْ يَدُّ عَلَىٰ مَنْ سَواهُمْ، يَرُدُّ مُشَدَّهُمْ عَلَىٰ مُضَعِفِهِمْ، وَ مُسْرِعِهِمْ عَلَىٰ قَاعِدِهِمْ، لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ، وَ لَا ذُو عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ (من أحدث حَدَثًا فَعَلَىٰ نَفْسِهِ، وَ مَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا أَوْ آوَىٰ مُحَدِّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ))^(۵۹۴) واته: موسولمانان خوینیان وهك یهك وایه و به خشینیشیان گهوره و بچوك وهكو یهك وایه و یهك دهستن سهبارمت به كهسانی غهیری خویمان (واتا: دوژمنانان) وه به هیزهكان و خیراكان نهوهی كه لایانه دهگوریت وه بو لاوازهكان و دانیشتوووهكان و بی تواناكان (واتا: گهر جهنگ روویدا ئهوا لاواز و بههیز له دهست كهوتدا وهك یهك وان) وه هیچ باوهرداریك به كافرئك ناكورزیت (واتا: گهر موسولمان كافرئکی كوشت ناكورزیتته وه بهلكو خویننهكهی دهدات) وه كهس بوئی نییه (ذمی) یهك بكوژیت جولكه بیت یان گاور (واتا: ئهوانی سهرا نه دهن به دهولتهی ئیسلامی ده بیت پاریزراو بن له لایهن موسولمانانه وه نه گهر موسولمانئیک یهكئکی لی كوشتن ئهوا ده بیت خویننهكهی بدات) وه ههر كهسئك ئازاوه یهك دروست كات له ناو شاری مه دینه دا ئهوا نه نجامه كهی له نهستوی خوی ده بیت و ههر كهس ئازاوه چیهك بگوریتته خو ئهوا نه فرتی خوا و فریشتهكان و سهرحه م خهلكی لی بیت).

(۵۹۳) أخرجه: البخاري في (الأدب المفرد) (۱۷)، ومسلم (الصحيح) (۱۹۷۸)، والنسائي (السنن) (۲۳۲/۷)، والبخاري (۴۹۱)، و أبو يعلى (المسند) (۶۰)، وابن حبان (۵۸۹۶)، وأحمد في (المسند) (۹۵۴) وقال محققه الأرنأؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين، والحاكم (المستدرک) (۱۵۳/۴).

(۵۹۴) أخرجه: أحمد في (المسند) (۹۹۳) وقال محققه الأرنأؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين، وأبو داود (۲۷۵۱، ۴۵۳۰)، والنسائي (۱۹/۸)، وابن ماجه (۲۶۸۵)، وأبو يعلى (۶۲۸)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (۳۳/۷)، والطحاوي في (مشكل الآثار) (۱۹۲/۳)، والبخاري في (شرح السنة) (۲۵۳۱)، والبخاري (۷۱۴)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۷۹۷، ۲۳۹۰) وفي (صحيح النسائي) (۴۴۱۲) وفي (صحيح ابن ماجه) (۲۱۷۴) وفي (الإرواء) (۲۲۰۸) وفي (المشكاة) (۳۴۷۵)، واللفظ لأبي داود.

هەلۆیستی جوله‌که‌کانی شاری مەدینە سەبارەت بە پیغمبەر ﷺ و موسولمانان

بۆ زانینی هەلۆیستی جوله‌که‌کان بەرامبەر عەرەب بە گشتی و بەرامبەر بە پیغمبەر ﷺ و موسولمانان بە تاییبەتی، وە بۆ ناسینی ئەو فرۆفیلانە ی که پێی هەستاون لە پیش ئیسلامدا و لە دواى هاتنی ئیسلام، پێویستە بگەرێنەوه بۆ پیشتر و بزانی جوله‌که‌کان کاریان چی بووه و چۆن بوون لە پیش هاتنی ئیسلامدا، ئاشکرایە که دواى چه‌وسانه‌وه‌ی ئاشوریەکان و رۆمه‌کان بۆ ئەم جوله‌کانە و راپوودونانیان لە جیگه‌کانی خۆیانەوه؛ ئەمانە بە کۆچکردن و رەوکردن گەیشتنە دوورگه‌ی عەرەب و لە شوینانێکی وەکو خەیبەر و مەدینە و یەمەندا نیشتە‌جێ بوون و لە ماوه‌ی مانه‌وه‌یان و بەسەر بردنی ژانیان لەگەڵ عەرەبه‌کاندا فێری زمانی عەرەبی بوون و تیکه‌ڵ بە عەرەبه‌کان بوون لە رێگه‌ی ژن و ژنخوازیه‌وه، بەلام لەگەڵ ئەوه‌شدا هەر زۆر چالاکانه قه‌واره‌ی خۆیان دەپاراست و زۆر شانازیان بە که‌سایه‌تی جوله‌که‌یی خۆیانەوه دەکرد.

بە نموونه عەرەبه‌کان پێیان دەوتن ئەوانه نه‌خوینده‌واران (الأمین) وه ئەو ستانه‌ی که بۆ خۆیان حەرام بوو ئەوان بە حەل‌ل‌یان زانیوه که ئەنجام بدریت لەگەڵ که‌سانی غه‌یری خۆیان وه‌ک عەرەبه‌کان که له‌ ناویاندا ژیاون، هه‌روه‌ها جوله‌که‌کان که‌سانیک بوون بالادەست بوون له‌ بازرگانیدا و بە تاییبەتی بازرگانی دانە‌وێڵه‌ و خورما و جل و بەرگ و شەراب و چه‌ک و چه‌کسازی و زەرپه‌نگه‌ریتی وه نه‌یان ه‌یشتوووه که‌س ئەو بازرگانیه‌ی دەست بکه‌وێت، لەگەڵ ئەوه‌شدا له‌ پیشه‌گه‌ریدا زۆر کارامه‌ بوون بە تاییبەتی له‌ بواری پیشه‌سازی زەرپه‌نگه‌ریدا، هه‌روه‌ها که‌وتبوونه‌ ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی سووخواردن له‌و شوینانه‌ی که تیايدا ده‌ژيان له‌گەڵ هه‌لگه‌یرساندنێ ئاشوب و ئازاوه له‌ نیوان خه‌لکیدا بۆ ئەوه‌ی لاوازیان بکه‌ن و سبه‌ی رۆژ خۆیان بالادەست ببن، وه هه‌ولیان دەدا بە پارە‌ی خۆیان هۆزه‌کانی ناو عەرەب هان بده‌ن بۆ شەرپ کردن لەگەڵ یه‌کتريدا و دواى شەرپه‌که‌ش داواى سوویه‌کی زۆر گه‌ورمیان ده‌کرد له‌و قه‌رزانه‌ی که ده‌یاندا بە عەرەبه‌کان دواى کوژانه‌وه‌ی ئاگری ئەو شەرپه‌ی که ئەوان هه‌ل‌یان ده‌گیرساند پیشتر.

له ريگه‌ى ئەم کارانه‌يانه‌وه ده‌يانتوانى هه‌ندى قه‌واره‌ى سه‌ربه‌خۆ بۆ خۆيان دروست بکه‌ن و به‌و قه‌واره‌نه‌ش خۆيان گريئ بدن له‌گه‌ل لايه‌نه‌کانى تری عه‌ره‌بى. چوارده‌ورىان، بۆ مانه‌وه‌ى قه‌واره‌که‌يان و زوو زوو ده‌بوو به‌ شه‌ريان له‌گه‌ل عه‌ره‌به‌کاندا ئەگه‌ر شکستيان به‌ده‌ست به‌يئنايه‌ ئه‌و کاته ده‌که‌وتنه هه‌ره‌شه کردن لايان به‌وه‌ى که پيغمبهرىک هاتنى نزيك بۆته‌وه و ئەوان ده‌چه‌ن ريزى ئه‌و پيغمبهره‌وه و هه‌ر هه‌موو ده‌که‌ونه کوشتن و له‌ناو بردنى عه‌ره‌ب و دوژمنانى کورپانى به‌نى ئيسرائيل.

ئيبنو ئيسحاق رضي الله عنه ده‌گيرپه‌ته‌وه له عاصمى كورپى عومهره‌وه که ئه‌و‌يش له هه‌ندى پياوه ريش سبه‌يه‌کانى مامۆستايانى خۆيه‌وه که ده‌فه‌رموون: (ئه‌وه‌ى هانى داين بۆ ئيسلام بوونمان دواى په‌حمه‌ت و رينمويى خوا ئه‌و قسانه‌ بوو که ئەمان بيست له جوله‌که‌گان، چونکه ئيمه‌ که‌سانىكى موشريک بووين و بتمان ده‌په‌رست، به‌لام ئەوان که‌سانىكى ئه‌هلى کيتاب بوون و زانستيان لابوو، ئيمه هه‌ندى جار ئەگه‌ر زيانمان پى بگه‌ياندنايه و ياخود سه‌ربه‌که‌وتينايه به‌ سه‌رياندا ئەوان پييان ده‌وتين: نزيکه کاتى هاتنى پيغمبهرىک و ئيمه له‌گه‌ل ئه‌و پيغمبهره‌دا به‌و ده‌ردمه‌تان ده‌به‌ين که خواى گه‌وره قه‌ومى عاد و ئيره‌مى پى له‌ناو بر دووه خواى گه‌وره پيغمبهرىكى له قورميش نارد باومرمان پيکرد) ^(٥١٤).

له گيرانه‌وه‌يه‌كى تر دا ده‌ئيت: کاتى بانگ کراين بۆ ئيسلام پاش سوز و به‌زه‌ى خوا ئه‌وه بووه هانده‌رمان که‌ده‌مان بيست له پياوانى جوله‌که‌ ئه‌وکات ئيمه موشريک بووين وه ئەوان (ئه‌هلى کيتاب) بوون وه زانستيان پى بووه‌وه به‌رده‌وام نازاوه له نيوانمادا هه‌بووه کاتى رقيان هه‌لده‌ستا پيان ده‌وتين له‌ناوتان ده‌به‌ين وه‌ک له‌ناو بردنى عاد و ئيره‌م، و زۆر جار ئەم هه‌ره‌شه‌يه‌مان به‌رگوى ده‌که‌وت له‌لايه‌ن ئەوانه‌وه، کاتى خواى گه‌وره پيغمبهرى ﷺ نارد ئيمه ده‌ست پيشخه‌ريمان کرد بۆ باومرهيئان پى که بانگى کردين بۆلاى خواى گه‌وره، زانيمان ئه‌و پيغمبهره‌يه که جوله‌که‌گان هه‌ره‌شه‌يان ليده‌کردين پى، پيش ئه‌وه‌ى ئەوان خۆيانى پى بگه‌يه‌نن ئيمه خۆمان گه‌يانده پيغمبهر ﷺ و باومرمان پيئينا و به‌راستمان زانى، به‌لام جوله‌که‌گان پى باومر بوون به‌رامبه‌ر به‌ پيغمبهر ﷺ و سه‌بارمه‌ت به‌ ئيمه و ئەوان ئەم نايه‌ته

(٥٩٤) أنظر: (السيرة) لابن هشام (١٣٨/٢) (٤٠٨)، والطبراني (١٥١٩)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (٧٥/١) وقال الحافظ في (الأحياء) (١٨٣/٣): منقطع.

هاته خواره وه: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾﴾ (البقرة) (۵۱۰).

ئهمانه هه ره شه بیان له عه ره مبه كان ده كرد، به لام كه پیغمبر ﷺ هات بی باومر بوون و باومریان پی نه هینا، سه بارت به و جوله كانه ی كه چند كه سیک بوون و به په نجه ی دست دمژ میردان كه باومریان هینا بوو به پیغمبر ﷺ و موسولمان بوونی خو یان ناشکرا کرد بوو، به لام جوله كه گانی تر كه وتبوونه دوزمنایه تی کردنیان چونكه ئه وان چوونه ته ریزی موسولمانانه وه، وه ئه و جوله كانه ش ئهمانه بوون:

(ریفاعی قه وره ضی و عه بدوللای کورپی سه لام و زهیدی کورپی سه عنه و ئوسامه ی کورپی عوبهید و مهیمونی کورپی یاسینی زانای جوله كه گان) (۵۱۱) ته نها ئهمانه بوون كه موسولمان بوو بوون.

ریفاعه ﷺ ده فهر مویت: (ئهم نایه ته دابهزی سه بارت به نه هلی کیتاب كه من یه کیک بووم له وانه ی كه باومر هینا بوو به پیغمبر ﷺ به لام نازار دراین له سره ئه و باومر بوونه مان و خوای گه وره ش ئه و نایه ته ی دابه زانده كه ده فهر مویت: ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ يُنَالُ عَلَيْهِمْ قَالُوا إِنَّا بِهٖ إِنْهٗ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَبَدَرُوا بِالْحَسَنَةِ الْسَّيِّئَةِ وَمَمَّارَ فَنَّهُمْ يُفْقُونَ ﴿٥٤﴾﴾ (القصص) (۵۱۲). واته: سویند به خوا به راستی ئیمه په یامی خو مانمان یه كه له دوا ی یه كه پیگه یاندوون بو ئه وه ی په ند و ناموژگاری لی و مر بگرن. ئه وانه ی پیشر کتیبی ئاسمانیمان پی به خشیون، ئه وانه به قورئان باومر ده هینن. کاتیک قورئان ده خوینریته وه به سه ریاندا ده لین: ئیمه باومرمان پی هینا، چونكه به راستی حقه و راسته قینه یه وله لایه ن په رومردگارمانه وه پیمان راگه یه نراوه بیگومان ئیمه پیشر هر موسولمان و فه رمانبهر بووین. ئه وانه دوو جار پاداشتیان

(۵۹۵) أخرجه: ابن إسحاق أنظر (سيرة ابن هشام) (۲۰۳/۱)، وقال الشيخ الألباني في (صحيح السيرة) (ص: ۵۷): إسناده صحيح، وقال الشيخ مقبل بن هادي الوادعي في (الصحيح المسند من أسباب النزول) (ص: ۲۶): حديث حسن.

(۵۹۶) أنظر: (الإصابة) (۴/۴۷۱) (۸۲۸).

(۵۹۷) أخرجه: ابن جرير (۵۶/۲۰)، والطبراني في (الكبير) (۴۵۶۳)، وقال الحافظ في (الفتح) (۱/۱۹۱): إسناده صحيح، وقال الهيثمي في (المجمع) (۹۱/۷): رواه الطبراني بإسنادين أحدهما متصل ورجاله ثقات، وقال الشوكاني في (فتح القدير) (۲۳۷/۴): أخرجه: ابن أبي شيبة وابن جرير وابن المنذر وابن أبي حاتم والبخاري وابن قانع والطبري وابن مردويه بسند جيد، و أنظر (الإصابة) (۴/۴۷۱) (۸۲۸).

بیدهدریت به هوی خوگری و نارام گریانهوه، به چاکهش به رهه ئستی خرابه دهکهن، ههروهها لهو رزق ورۆزیهی که بیمانداون دهبه خشن.

پئ دهچیت ئەم ده کهسه له جولهکه سه رکردهگان نه بوون له ناو شاری مه دینه دا، چونکه ده پیاوی ناو داری سه رکردمیان هه بوو گهر ئەوان موسوئلمان بوونایه سه رجه م ئەو جولهکانه موسوئلمان دهبوون، دوانه دهکوتن له شوین کهوتنی پیغمبر ﷺ و هکو فهرمووده کهی ئەبو هورمیره ؑ، دمه فرمویت: پیغمبر ﷺ فهرموویه تی: (لَوْ آمَنَ بِي عَشْرَةَ مِنَ الْيَهُودِ، لَأَمَنَ بِي الْيَهُودُ). واته: گهر ده کهس له جولهکهگان باومریان به من بهینایه ئەوا هه موو جولهکهگان باومریان دهینا) (۵۹۸).

یه کهم هه ئوئستیان سه بارمت به هاتن و گه یشتنی کۆچکاران بۆ شاری مه دینه ئەوه بوو ههستان به بلا و کردنه وهی پر و پاگه نده که ئەوان سحریان له موسوئلمانان کردوو و نایه ئن منائیان ببیت و نایه ئن بۆیان بمینیت، وه سه رکرده کانیسیان دهستیان کرد به بهرپا کردنی جهنگیکی دهر وونی له گه ل شه ره قسه و توانج گرتن و پرسیزی قورس و گومان کردن له پیغمبر ﷺ و دروست کردنی گومانی گه وره له دلی موسوئلماناندا سه بارمت به ئاین و پیغمبره کهیان ﷺ، (لهو سه رکرده هه ره خرابانهی که رۆلی سه رهکی یان هه بوو له دزایه تی کردنی پیغمبر ﷺ و دوور خسته نه وهی خه لگی له چوارده وری پیغمبر ﷺ: کورانی بهنو قهینوقاع و بهنو نهضیر و کورانی بهنو قورمیهضه و بهنو عهوف و ئەوانی تر، له کورانی بهنو قهینوقاع و بهنو نهضیر ئەم سه رکردانهیان دوژمنی سه ره سهختی موسوئلمانان بوون: (حویهی کورپی ئە خطه ب، هه ر دوو برا کهی ئەبو یاسری کورپی ئە خطه ب و جوده می کورپی ئە خته ب، سه لامی کورپی موشکیم، کینانهی کورپی ره بیعی کورپی ئە بول حقیق، برا کهی سه لامی کورپی ره بیع، ره بیعی کورپی ره بیعی کورپی الحقیق، عه مری کورپی جه حاش، که عبی کورپی ئە شه رف، جه حاجی کورپی عه مروی کورپی قه یس.

له کورانی بهنو قهینوقاع: عه بدوللای کورپی سوریا، زهیدی کورپی لوسهید، سه عدی کورپی حونه یف، محمودی کورپی سه یحان، عوزهیری کورپی ئەبو عوزهیر، سوهیدی کورپی حارث، فینه خاص و ئوشه یع و نعمانی کورپی ئەضا، بوحرای کورپی

(۵۹۸) أخرجه: البخاري في (الصحيح) (۳۹۴۵)، وفي رواية (لو آمن بي عشرة من أجدار اليهود لآمن بي كل يهودي على وجه الأرض) أخرجه: أحمد (المسند) (۳۴۶/۲) (۸۵۵۵) وقال محققه: حديث صحيح..

عەمر، شاشی کورپی عادی، شاشی کورپی قەیس، زەیدی کورپی حەرس، نوعمانی کورپی عەمر، سوکەینی کورپی ئەبو سوکەین، عودە کورپی زەید، و نوعمانی کورپی ئەبو ئەوفا، مەحمودی کورپی دوخیه، کەعبی کورپی راشد و عازەر و رافعی کورپی ئەبو رافیع، رافعی کورپی حارث و رافعی کورپی حورەیمیلە، رافعی کورپی خاریجە، مالیکی کورپی عەوف، رافعی کورپی زەیدی کورپی تابوت).

لە کورانی بەنی قورەیضە: زوبیری کورپی طابە و عەزالی کورپی شەمۆیل و کەعبی کورپی ئەسەد و شەمۆیل کورپی زەید و جەبەلی کورپی زەید، نەحامی کورپی زەید، قوردومی کورپی کەعب، وەهەبی کورپی زەید، نافع کورپی نافع، عودە کورپی زەید، حارثی کورپی عەوف، ئوسامە کورپی حەبیب، و رافعی کورپی رومەیلە، و جەبەلی کورپی ئەبی قوشەیر، و وەهەبی کورپی یەھوزا.

و لە کورانی بەنی زورەیق: سەحریازی ناوداریان لوبەیدی کورپی ئەعصەم، و لە کورانی بەنی حاریسە: کینانە کورپی صوری، و لە کورانی بەنی عەمری کورپی عەوف (کە ئەمانە جولەکە کورپی ئەنصاری بوون بەلام جولەکە کورپی سەرەختیان تیا بوو کە موسوئمان نەبوون): قوردومی کورپی عامر، و لە کورانی بەنی نەجەر: سەلسەلە کورپی بورھام).

ئەمانە بە هەموو جۆریک هەولیان دەدا بۆ لاواز کردنی موسوئمانانی ناو شاری مەدینە و ئەم جوولەکانە پرسیان دەکرد سەبارەت بە یەکتایی خوا (توحد) و هاتنی رۆژی قیامت و (ذو القرنین) و چەندین پرسیاری ئالۆزی تریان دەکرد لە پیغمبەر ﷺ و ئەم جۆرە پرسیارانەش بۆ ئەوە نەبوو کە لە ئیسلام نزیك ببنەوه تا شارەزا ببن و باوەر بهینن، بەلکو تەنها بۆ گومان دروست کردن بوو لە دلی موسوئمانانی شوین کەوتوو پیغمبەردا ﷺ، لە یەکتیک لەو جاراندە هاتنە خزمەت پیغمبەر ﷺ و پەیماناندا گەر ئەو پرسیارانە وەلام بداتەوه کە ئەوان لێ ی دەکەن ئەوا سەرچەم لەوێدا موسوئمان دمن و دینە ریزی موسوئمانانەوه بەلام دوا ئەوهی ئەو بەئینەیاندا پیغمبەر ﷺ وەلامەکانی دانەوه جولەکەکان وتیان: راست دەکەیت ئەوه وەلامی راستەو دەشیانزانی کە جبریل ﷺ وەحی دەهینیت بۆ پیغمبەران ﷺ بۆیە لێردا بە مەبەستی خۆدزینەوه لە باوەرھێنان بە پیغمبەر ﷺ وتیان: ئایا کن

وہی دینیت بولای تو؟ بؤ ئه وہی بلت جبریلہ، کہ فہرمووی: جبریلہ ﷺ، وتیان: ئیمہ ئه وہ دوزمنمانہ کہواتہ: باومرت پی ناکہین^(۵۹۹).

ئہم بہ سہرہاتہش ئینو عباس ﷺ دہیگپرتہ وہ و دہفہرمویت: (جولہ کہکان ہاتنہ لای پیغمبری خوا ﷺ و وتیان: ئہی ئہبو قاسم ئیمہ پرسارت لی دہکہین سہبارت بہ ہندی شت گہر وہ لامت داینہ وہ شوینت دہکہوین و بہراستت دہخہینہ وہ و باومرت پی دہہینین؟ پیغمبر ﷺ پیمانہ لی وەرگرتن بہو پیمانہی کہ ئیسرائیل واتہ: (یعقوب) وەرگرتبوو لہ کورہکانی و ئہوانیش دوای پیمانہ کہ وتیان: (اللہ علی ما نَقُولُ وَكَيْلٌ) واتہ: خوی گہورہ وکیلہ لہم پیمانہ ماندا کہ ئیمہ پابہند دہبین و دہہینینہ دی.

یہ کہم پرسار وتیان: پیمان بلت نیشانہی پیغمبر جیبہ؟ پیغمبر ﷺ فہرمووی: ((تنام عیناہ ولا ینام قلبہ)) واتہ: نیشانہی ئه وہیہ کہ چای دہخہویت و دلی ناخہویت، وتیان: راست دہکہیت!!، پیمان بلت بؤ چی مندالی سکی ئافرمت ہندی جار کور دہبیت و ہندی جار کج دہبیت؟ پیغمبر ﷺ فہرمووی: ((یلتقي الماء ان فان علاماء المرأة ماء الرجل اُنثى وإن علاماء الرجل ماء المرأة اذکرت)). واتہ: ہردوو ئاوه کہ بہیہک دہگن گہر ئاوی ئافرمتہ کہ بہرز بوو بہسہر ئاوی پیاوہ کہدا ئهوا کج دہبیت و ئہگہر ئاوی پیاوہ کہ بہسہر ئاوی ئافرمتہ کہدا سہرکہوت و بہرز بوو ئهوا کور دہبیت، وتیان: راست دہکہیت و پیمان بلت سہبارت بہ ہورہ بروسکہ چی یہ؟ پیغمبر ﷺ فہرمووی: (مَلَكٌ مِنْ مَلَائِكَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَوَكَّلٌ بِالسَّحَابِ فِي بَيْدِهِ مِخْرَاقٌ مِنْ نَارٍ يَسُوقُ بِهَا السَّحَابَ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ)). واتہ: ئه وہ فریشتہیہ کہ لہ فریشتہکانی خوی گہورہ کہ کاری ہورہ بروسکہ پی سپاردووہ و گورزکی ناگری بہدہستہ وہیہ ہورہکان ہاتووچو پی دہکات بؤ ئه شوینہی کہ خوی گہورہ ویستی لیہتی، وتیان: ئہی ئه دہنگہ جیبہ کہ گویمان لیہتی؟ پیغمبر ﷺ فہرمووی: ((زَجْرُهُ السَّحَابَ إِذَا زَجَرَهُ حَتَّى يَنْتَهِيَ إِلَى حَيْثُ أَمَرَهُ)). واتہ: ئه وہ تورہ بوونی فریشتہیہ کہ لہ ہورہ کہ تورہ دہبیت و دہیانبات تاکو ئه شوینہی کہ خوا فہرمانی پی کردووہ ئه و ہورانہ بگہیہنیتہ ئهوی، وتیان: راست دہکہیت، پیمان بلت ئیسرائیل (واتا: یہعقوب) ئه و شتانہی کہ

حهرامی کردبوو له سهر خوی چیبوو؟ پیغمبر ﷺ فهرمووی: (كان يسكن البدو فاشتكى عرق النساء) فلم يجد شيئاً يلائمُهُ إلا لُحُومَ الإبلِ وألبانها، فلذلك حَرَمَهَا... واته: نهو نيشته جی لادی بوو تووشی نه خۆشی (عرق النساء) بوو (که ره گیکه له فاجدایه و وا دهکات نهو کهسه نه توانی بهر پیکادا پروات) و هیچ شتیکی نه بیینی که پیی بکه ویت و پیی چاک بیته وه تهنها گوشت و شیر و شتر نه بییت، له بهر نه وه حهرامی کرد له سهر خوی، وتیان: راست ده کهیت، ئینجا له کۆتایی قسه کانیاندا وتیان: بیمان بلن کن وه حییت بو دهینیت ههر نه پرسیار همان ماوه؟ پیغمبر ﷺ فهرمووی: جبریل ﷺ، وتیان: نهو کهسهی که شهر و سزا دینیتته خواره وه؟ نهوه دوزمنی ئیمه یه گهر بتوتایه میکائیل که رحمهت و باران و رواندن زهوی به دهسته نهوا باوهرمان پیی دهینایت و شوینت ده که وتین، خوی گه وره سه بارهت به وان نه نایه تهی دابه زاند که دمفه رمویت: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة) ۹۷. واته: نهی محمد پییان بلن: ههر که سیک دوزمنی جبریله، بابزانیته که ههر نهو جبریله یه به فرمانی خوا نهو قورئانهی دابه زاند و وته سهر دلته که کتیبه پیشووه کان به راست داده نیت و رینمویی بو چاکه دهکات و مزده به ئیمانداران ددهت.

نه جووله کانه ده که وتنه پروپاگهنده دروست کردن بو له که دار کردن که سایه تی نهو زانا جووله کانهی که پیشتر موسولمان بوو بوون و چوو بوونه ریزی موسولمانانه وه بو نه وهی خه لگی به چاوی سووک ته ماشایان بکهن، و رۆزیک له رۆزان نه چنه ناو ریزی موسولمانانه وه.

ئیبنو عباس رضی اللہ عنہما دمفه رمویت: (عبداللای کوری سه لام و سهعله بهی کوری سه عنه و نوسهیدی کوری سه عنه و نهسهدی کوری عوبهید و هندی له پیاوانی جوله که موسولمان بوون، زانا جوله که کان وتیان: نهوانه ی که باوهریان به محمد هیناوه و شوینی که وتوون نهوانه خراپکارانی ئیمه ن و گهر چاکه کارانی ئیمه بوونایه وازیان له ئاینی باوک و باپیریان نه ده هینا تا بچه ناو دینیکی تره وه، خوی

(۶۰) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۷۴/۱) (۲۴۸۳) وقال محققه الأرنؤوط: حديث حسن، وابن سعد في (الطبقات) (۱۱۵/۱)، والطبايسي (۲۷۳۱)، والترمذي (السنن) (۳۱۱۷)، والنسائي (السنن) (۹۰۷۲)، والطبري في (التفسير) (۳۴۲/۱)، والطبراني في (الكبير) (۱۲۴۲۹)، و ابو نعيم في (الحلية) (۳۰۴/۴)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۴۲/۸): رجاله ثقات، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۴۹۲) وفي (السلسلة الصحيحة) (۱۸۷۲).

گورہش سہارمت بہم قسانہی ئہوان ئہم نایہتہی دابہزاند کہ دہفہرموویت: ﴿لَسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّا لَآئِلٌ وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ (آل عمران) ۱۳۰. واتہ: گاور و جولہکہ ہہموویان یہکسان نین، بہلکو لہ خاومن کتیبہکان دستہیہک لہ نیماندارانیان ہہن، نایہتہکانی خوا لہ شہودا دہخویننہوہ و نوپز دہکەن سوچدہ دہبہن.

جولہکہکان دہکەوتنہ پیلان گپران و زیان گہیاندن بہ موسولمانان لہ ہہر ہہلکدا کہ بویان رپبکەوتایہ، یہککک لہو کارہ چہپہلانہیان وەکو ئہنہس ﷺ دہیگپرتہوہ و دہفہرموویت: (جولہکہیہک لہ زہمانی پیغمبردا ﷺ پەلاماری جاریہیہکیدا کہ ملوانکەپہکی لہملدا بوو لئی سہند و خستی بہ زہویدا و یہک بہردی کپشا بہ سہریدا و سہری پان کردہوہ، خزمانی ئہو جاریہیہ ہہلیان گرت و ہینیان بۆلای پیغمبر ﷺ کہ ہیشتا گیانی تیا مابوو بہلام زمانی شکابوو، پیغمبر ﷺ فہرمووی: کی توی گوشت؟ نایا فلانہ کەس بوو ئافرمتہکەش بہسەر ئیشارہتی کرد وتی: نہخیر، پیغمبر ﷺ فہرمووی: ئہی فلانہ کەس کہ جولہکہیہ توی گوشتوہ؟ ئیشارہتی کرد نہخیر، کہ یہککی تری فہرموو: جاریہکە ئیشارہتی کرد وتی: بہلئ، پیغمبر ﷺ فہرمانیدا کہ ئہو جولہکہیہ دہستگیر بکریت و بہینریت و سہری دابنریت لہسەر بہردیک و بہ ہہمان شیوہ بہردیک بکپشریت بہ سہریدا) ۱۳۰.

جولہکہکان ہہمیشہ لہ گپرانی پیلاندا بوون بۆ تیکدانی ریزی موسولمانانی ئہنصار بہ تاپبہتی وە کۆچکاران بہ گشتی. (شاشی کوری قہیس کہ جولہکہ بوو رۆژتکیان تیبہری بہلای کۆمہلانیکی ئہنصاریدا کہ دانیشتبوون و تہبایی و برایہتی و خۆشہویستی لہ نیوانیاندا بوو، ئہم خۆی ئہوانی دہناسی کہ پیش ئیسلام بوونیان دوژمنی سہرسہختی یہکتر بوون و شہری بوعات روویدا بوو لہ نیوانیاندا، سہرکردہکانیشیان کوزرا بوون، ئیستاش دہبینیت برایہتی و ناشتی و تہبایی ہہیہ لہ نیوانیاندا، لہبەر ئہوہ زوری پئ ناخۆش بوو بانگی یہکی لہ جولہکہکانی کرد

(۶۰۱) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۱۵۳/۲) (۴۳۵)، والطبري في (التفسير) (۷۶۴۴)، والبيهقي في (الدلائل) (۵۳۳/۲)، والطبراني في (الكبير) (۸۷/۲)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۳۲۷/۶): رجاله ثقات.

(۶۰۲) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۵۲۹۵، ۶۸۷۸)، ومسلم (الصحيح) (۴۳۳۷)، و أبي داود (السنن) (۴۵۲۹)، وابن ماجه (السنن) (۲۶۶۶)، والبيهقي في (المعجم الكبرى) (۴۲/۸).

که بچیته ناویان دابنیشیت و له قسهکردندا رۆژی بوعاشیان به بیر بهینیتهوه، ئەو شەهەری که زۆریان له یهکتر کوشتوو تیایدا بۆ ئەوهی ئەو برینهیان بکولینیتهوه و دیسان هۆزایهتیان تیا زیندوو بکاتهوه و ناشوبه و شەڕیک له نیوان ئەوس و خەزرهجا دروست بکات، ئەوه بوو هاوار بەرز بووهوه له هەردوو لایهنهکه و خۆیان ناماده کرد بۆ شەڕ کردن، تا پیغمبەر ﷺ گه‌یشتە ناویان و خۆای گه‌وره به پیغمبەر ﷺ ئەو ناشوبه‌یهی شاشی کۆری قه‌یسی کۆژاندهوه و برایه‌تی و ته‌بابی گێرپایه‌وه ناو ریزی ئەوس و خەزره‌ج له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی تره‌وه له‌ نیوان کۆچکاران و ئەنصاردا) (۶۰۳).

هه‌روه‌ها جوله‌که‌کان به‌وه‌وه نه‌ده‌وه‌ستان به‌لکو ده‌که‌وته‌نه‌ ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی سیفه‌تی ناشیرین و ناوی ناشیرین و جنیودان و خرابه‌کاری و به‌خراب باسکردنی خۆای گه‌وره له‌ نیوان موسولماناندا وه‌ک ئەو رووداوه‌ی که له‌ نیوان هاوه‌لی پایه‌ بەرز ئەبویه‌کر له‌گه‌ل زانایه‌کی جوله‌که‌ که ناوی فینحاص بوو.

ئیبین ئیسحاق ؓ ده‌یگێرپیته‌وه و ده‌فه‌رمووت: رۆژیک ئەبویه‌کر ؓ جووه (بیت الم‌دراس) (واته: قوتابخانه‌یه‌کی جوله‌که‌یه که بۆ خۆیندنی ته‌وراته) که ئەبو به‌کر ؓ چوو بینی کۆمه‌لیکیان له‌ پیاویکی زانایان کۆبوونه‌ته‌وه که ناوی فینحاص بوو، جگه له‌ویش یه‌کێک له‌ زاناکانی تریشیان که ناوی ئوشه‌یع بوو له‌گه‌لیاندا بوو، ئەبویه‌کر ؓ به‌ فینحاصی وت: له‌ خوا بترسه موسولمان ببه‌ تۆ ده‌زانیت که محمد پیغمبهری خواجه ﷺ و به‌حەق هاتوو له‌لایه‌ن خواوه و ده‌یبینیت له‌ ته‌وراتی خۆتاندا ناوی هاتوو؟!!

فینحاص به‌ ئەبویه‌گری وت: ئەی ئەبو به‌کر ئیمه هه‌زارین به‌لکو خوا هه‌زاره و پێویستی به‌ ئیمه‌یه، ئیمه له‌ خوا ناپارپینه‌وه، خوا له‌ ئیمه ده‌پارپیته‌وه، ئەگه‌ر پێویستی به‌ ئیمه نه‌بووایه داوای قه‌رزێ لێ نه‌ده‌کردین وه‌کو محمده‌که‌ی لای ئیوه ده‌لیت!!!

ئەبویه‌کریش ؓ خۆی پێ نه‌گییرا و که‌وته لیدانی فینحاص و دوا‌ی فینحاص خۆی گه‌یاندە پیغمبەر ﷺ ، پیغمبەر ﷺ ئەبویه‌گری بانگ کرد و پێی وت: چی

وای لئ کردیت تا وای لئ بکهیت؟ ئەبو بەکریش وتی: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ ئەم دوژمنەیی خواپە قسەیی زۆر ناشرینی دەوت بە خوا و دەیوت: کە خوا فەقیرە و ئیمە دەولەمەندین و..... منیش لە پیناوی خوادا تورەبووم و لیمدا، فینحاص وتی: نەخیر من قسەیی وام نەکردوو و هەرگیز شتی وام نەتووو، سەبارەت بەم روداوێ خواپ گەورە ئەم ئایەتەیی ناردە خوارەووە کە دەفەرموویت: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ (آل عمران) (۱۰۴). واتە: بێگومان خوا وتەیی ئەو کەسانەیی بیست کە وتیان: خوا هەژارەو، ئیمە داراو دەولەمەندین ئەو قسە و گوفتارەیان و، ئەو بەناھەق کوشتنەیی بەیامبەرانیان لەسەر دەنووسین و تۆلەیان لێدەکەینەووە تۆلەیان لێدەسپین و پێشیان دەلێن: دەسا سزای سووتینەر بچێژن.

لەگەڵ ئەمانەشدا پیغمبەر ﷺ دەچوو بۆلایان و بانگەوازی دەکردن و ئاگاداری دەکردن کە دان بەحەق و راستیدا بنین، ئەنەس ﷺ دەفەرموویت: (کۆرپکی جوله کە هەبوو خزمەتی پیغمبهری خواي دەکرد ﷺ، ئەو خزمەتکارە نەخۆش کەوت و پیغمبهر ﷺ چوو بۆلای بۆ سەردانی و لای سەریەووە دانیش و بە کۆرپکەیی فەرموو: موسولمان ببە، (لە ریوایەتیکی تردا فەرمووی: بلی: (لا إله إلا الله) تا بەو تکتات بۆ بکەم لای خوا لە قیامەتدا، ئەویش لای باوکیەووە نزیك بوو وە تەماشای باوکی کرد تا بزانی ت رازییە؟! باوکیشی وتی: بەقسەیی ئەبو لقاسم بکە، ئەویش وتی: شایەتی دەدم کە تەنھا اللە هەر خواپە و محمد پیغمبهری خواپە ﷺ و موسولمان بوو، دواي ئەووە پیغمبهر ﷺ فەرمووی: ((لحمدا لله الذي أنقذه بي من النار)) (۱۰۵) واتە: سوپاس بۆ ئەو خواپە کە بەهۆی منەووە رزگاری کرد لە ئاگری دۆزەخ).

هەر وەها ئەبو صەخری عقیلی لە پیاویک لە پیاوانی ئەعراپ دەیکێریتەووە و دەفەرموویت: (جەلەبێ ئازەلم هینا بۆ شاری مەدینە لە کاتی ژبانی پیغمبهردا ﷺ، و کاتی کرین و فرۆشتنم تەواو کرد و تەم: دەبێ بچم بۆلای ئەم پیاووە و لێی نزیك

(۶۰۴) أخرجه: ابن هشام (۱۵۴/۲) (۴۳۷)، والطبري في (التفسير) (۸۳۰۰)، وقال الحافظ في (الفتح) (۲۳۱/۸): رواه ابن أبي حاتم وابن منده بإسناد حسن، وقال السيوطي في (لباب النقول) (ص: ۶۲): إسناده حسن.

(۶۰۵) أخرجه: البخاري (۱۳۵۶)، وأبو داود (۳۰۹۵)، والنسائي (۲۳۸/۲)، والبيهقي في (السنن الكبرى) (۳۸۳/۳)، وأحمد في (المسند) (۲۲۷/۳)، والحاكم في (المستدرک) (۱۲۹/۴)، وابن حبان (۲۹۶۰) وقال محققه: الشيخ الأرنؤوط: إسناده صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۲۶۵۳).

ببمهوه و گوئى بۇ بگرم، رۆيشتم و پيغمبهر ﷺ بهرهو رووم هات و نه بوبهكر و عومهرى له گه لدا بوو، دواى نهوه رۆيشتن و منيش شوينيان كه وتم و چوون بۇلاى بياويكى جوله كه تهوراته كهى بلا و كر دبووهوه و دهيوخويندهوه و دلخوشى خۇى پى دهاديهوه سهبارمت به كورپكى جوان چاكي خۇى كه له سه ره مه رگدا بوو، پيغمبهر ﷺ فهرمووى: به بياوه كه: (أَشْذُكَ بِالَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ، هَلْ تَجِدُ فِي كِتَابِكَ ذَا صِفَتِي وَمَخْرَجِي ...؟) واته: سويندت ددهم بهو خوايهى كه تهوراتى نار دوومهته خوارهوه ئايا له كتيببه كه تدا وه صفى من و جيگهى كۆچ كردنى من ده بينيته وه تيايدا؟ نه ويش به سهر ئيشاره تى كرد و وتى: نه خير، كوره كه شى كه له سه ره مه رگدا بوو وتى: به ئى سويند به وهى كه تهوراتى هيناومهته خوار له كتيببه كه ماندا سيفه تى توى تيايه و سيفه تى مه دينه تيايه و منيش شاهيدى ددهم كه خواى گه وره تاك و ته نهايه و توش پيغمبهرى خوايت ﷺ، ئينجا كوره كه وه فاتي كرد، و پيغمبهر ﷺ دواى نهوه فهرمووى: (أَقِيمُوا الْيَهُودِيَّ عَنْ أَحْبَابِكُمْ) واته: نهو جوله كه يه له برا كهى خۇتان دوور بخه نه وه، پاشان به نه ريتى ئيسلامه تى شوررا و كفن و دفن كرا و پيغمبهر ﷺ نويزى له سهر كرد) (۱۰۶).

له يه كيك له رووداوه كانى تر دا هاتووه كه پيغمبهر ﷺ چؤن سهردانى كردوون و له گه ئياندا كه وتووه ته گف توگو، عه و فى كورپى ماليك ده يگير پرته وه و ده فه رموويت: (رؤژيكيان پيغمبهر ﷺ رۆيشت و منيشى له گه لدا بووم چووه ناو كه نيسه يه كى جوله كه كان له ناو شارى مه دينه دا له رۆژيكا كه رۆژى جه زنى نه وان بوو، نه وان بپيان ناخوش بوو كه پيغمبهر ﷺ سهردانى كردوون لهو رۆزه دا و ئينجا پيغمبهر ﷺ پىى فهرموون: ((يا معشرَ الْيَهُودِ أروني اثني عشرَ رجلاً منكم يشهدونَ أَنَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رسولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ يَحْطُ اللَّهُ عن كلِّ يهوديٍّ تحتَ أديمِ السَّمَاءِ الغَضَبِ الَّذِي غَضِبَ عَلَيْهِ)). واته: نهى كؤمه لانى جوله كه دوانزه كهس له ئيوه م نيشان بدن كه شايه تى بدن كه (الله) تاك و ته نهايه و محمد پيغمبهرى خوايه، خوا غه زه بى به نه ندازه ي نيوان ژير به رده ي ناسمان لادهبات له سهر هه موو يه كى له بياوانى ئيوه دا لهو غه زه بى كه دايناوه له سه رتان، نه وان ههر هه موويان بى دهنگ

(۶۰۶) أخرجه: أحمد في (المسند) (۴۱۱/۵) (۲۳۴۹۲)، وابن كثير في (السيره) (۳۲۳/۱) وقال: إسناده جيد وقال في (التفسير) (۲۵۱/۲): حديث جيد قوى، وقال الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۳۲۶۹): إسناده صحيح.

بوون و کہس و ہلامی نہدایہوہ، دووبارہ و سببارہی کردوہ بہ لام کہس و ہلامی نہدایہوہ، دواى نہوہ پیغمبر ﷺ فہرمووی: ((أَبَيْتُمْ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَنَا الْحَاشِرُ وَأَنَا الْعَاقِبُ وَأَنَا النَّبِيُّ الْمُصْطَفَى آمَنْتُمْ أَوْ كَذَبْتُمْ)) واتہ: سویند بہ خوا رازی نہبوون و پشتتان ہلکرد بزائن من (حاشر و عاقب) و من ہر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم ہلبریراوی خوا باومرم پی بہینن یان بہ درؤم بخنہوہ و باومرم پی نہہینن، ئینجا گہرایہوہ^(۱۰۷).

(حاشر و عاقب) دوو ناوی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و (حاشر) نہوگہسہیہ کہ شفاعت دہکات و لہ ریگہی شفاعتی نہوہوہ خہلکی حہشر دہکرین، (عاقب) نہوگہسہیہ کہ ہیج پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم لہ دواى نہوہوہ نہہاتوہ و نایہت.

چہ سپاندنی حوکمی خوا بؤ جوولہ کہکان بہ کتیبی تہورات

پیغمبر ﷺ سہبارت بہ چہ سپاندنی ہندی حوکمی خوا لہ کتیبی تہوراتہ کہ یاندا کہ ئەوان دەیان شاردوہ و ئاشکرایان نہدکرد ہتا لہ نیوان جوولہ کہکانی خو یاندا، گفتوگوئی لہ گہل دہکردن، سہبارت بہ دیاری کردنی سزای ئەو کارہ و جیگیرکردنی وہ پی ی دەسلماندن کہ ئەو سزایہی خوا دایناوہ لہ قورئاندا ہمان سزایہ کہ پیشتر دایناوہ لہ تہوراتدا ئەم باسہ لہم ریوایہ تانہی خواروہدا ہاتوہ:

یہ کہم: ئیبنو عومەر رضی اللہ عنہما دہفہرموویت: (بیاو و ئافرمتیکی جوولہ کہکان ہینایہ لای پیغمبر ﷺ زینایان کردبوو، پیغمبر ﷺ پی ی فہرموون: ئیوہ دەبینن لہ تہوراتدا سہبارت بہو کہسہی کہ زینا بکات سزاکہی چیہ؟ وتیان: پروویان رہش دہکەین و پاشان سواری کەریکیان دہکەین و پشتاویشت دایان دەنپین و ئینجا دەیانگپین بہناو شاردان!! پیغمبر ﷺ فہرمووی: ((فَأْتُوا بِالَّتَّوْرَةِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ)) واتہ: تہورات بہینن گہر ئیوہ راست دہکن، ئەوانیش تہوراتہ کہی خو یانایان ہینا و دەستیان کرد بہ خویندہوہی ہتا گہیشتنہ نایہتی رەجم، ئینجا ئەو کورہی کہ دەیخویندہوہ یەکسەر دەستی دانا لہسەر نایہتہ کہ و پیش نایہتہ کہی رەجم و دواى نایہتہ کہی

(۶۰۷) أخرجه: أحمد في (المسند) (۲۵/۶) (۲۳۹۸۴) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، والطبراني في (الكبير) (۱۸۳/۱۸)، والطبري في (التفسير) (۱۱/۳۶)، والحاكم في (المستدرک) (۴۱۵/۳) وصححه على شرطهما ووافقہ الذہبی، وابن حبان (۷۱۶۲) وقال الأرنؤوط: إسناده حسن، وقال الهیثمی في (المجمع) (۱۰۶/۷): رجاله رجال الصحیح، وقال السیوطی في (لباب النقول) (ص/۱۹۰): إسناده صحیح، وقال الشیخ مقبل في (الصحیح المسند من أسباب النزول) (ص: ۲۱۱): صحیح علی شرط مسلم، وصححه الشیخ الألبانی علی شرط مسلم في (صحیح السیرة) (ص: ۸۱).

رہجمی خویندہوہ، عہدوللای کورپی سہلام ﷺ کہ لہ گہل پیغمبردا ﷺ بوو خوئی شارهزای تہورات بوو وہ زانایہکی (حیری) جولہکہ بووہ وہ موسولمان بوو بوو وتی: ئەہی پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ بہو کورہ بلئی دەست لہو شوینہ لابدات و ئەوہی ژیر دەستی بخوینیتہوہ، کاتئ کہ دەستی لادا تہ ماشا دەکەن نایہتی رەجمی تیدایہ، ئینجا پیغمبر ﷺ برپاریدا بہ رەجمی ئەو دووانہ کہ لہ تہوراتدا ہہیہ و لہ قورئانیشدا ہہیہ چونکہ ئەو دوو کہسہ ژن و بیاو بوون نەک کور و کج^(۱۰۸).

دوووم: (بہرائی کورپی عزیز ﷺ دہفہرموئیت: (پیغمبر ﷺ بہلای جولہکہیہ کدہ تپہری جہلدیان لیدابوو وہ ناوی گہرمیان بہسہردا کردبوو، پیغمبر ﷺ بانگی کردن و فہرمووی: ((هَكَذَا تَجِدُونَ حَذَّ الرَّأْيِ فِي كِتَابِكُمْ؟)) واتہ: نایا سزای زیناکار بہم شیوہیہ دەبیننہوہ لہ ناو کتیبہ کہ تاندا؟ وتیان: بہلئ، پیغمبر ﷺ یەکن لہ زانا جولہکہ گانی بانگ کرد و فہرمووی: ((أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى، أَهَكَذَا تَجِدُونَ حَذَّ الرَّأْيِ فِي كِتَابِكُمْ؟)) واتہ: سوئندت دەدەم بہوہی کہ تہوراتی ناردوتہ خوار بو موسا ﷺ، نایا بہو شیوہیہ سزای زیناکار دەبیننہوہ لہ کتیبہ کہ تاندا؟ زاناکہ وتی: نەخیر بہلام گہر تۆ سوئندت نەدامایہ بہم سوئندت فہت پیم نەدەوتیت، راست دەکەیت لای ئیمەش لہ تہوراتدا ہەر رەجمہ، بہلام پیاوہ دەولہ مەند و کار بەدەستەکانمان کاتئ کہ زینایان زۆر تیا باو بوو ئیمە گہر یەکیکمان لہوانہ بگرتایہ لہسەر زینا کردن وازمان لئ دەھینا و سزاکەمان بہسہردا جئ بہجی نەدەکرد، بہلام گہر پیاویکی لاوازمان بگرتایہ ئەوا سزاکەمان بہسہردا جئ بہجی دەکرد و دەمان چەسپاند، بہلام دوایی وتمان: با کۆببینہوہ یان شتئک بکەین کہ بو ہەزار و دەولہ مەند وەک یەک وابیت ئیمەش ہاتین سزای جہلد و ناوی گہرم کردن بہسەر زیناکاراندا دانا لہ جیاتی رەجم کردن.

پیغمبر ﷺ فہرمووی: ((لَلَّهِمَّ إِنِّي أَوَّلُ مَنْ أَحْيَا أَمْرَكَ إِذْ أَمَاتُوهُ)) واتہ: خوای پەروردگار من یەکەم کہسە کہ فەرمانہکەت زیندوو دەکەمەوہ دوای ئەوہی ئەوان مراندووایانہ، پیغمبر ﷺ فەرمانیدا کہ ئەو جولہکہیہ دەبیت رەجم بکریت و خوای گہورەش سہبارت بہم باسہ ئەم نایہتہی ناردە خواریوہ کہ دہفہرموئیت: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ

(۶۰۸) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۶۱۹)، ومسلم (الصحيح) (۴۴۱۲)، وأبو داود (السنن) (۴۴۴۶)، وابن ماجه (السنن) (۲۵۵۶).

لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَكُوتًا لِلْكَذِبِ سَكُوتًا لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُواكَ بِمُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَأَحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ (المائدة). واته: ئەى پيغمبر ﷺ باغه مبارت نهكات نهوانه لى له بى باوه پيدا پيش رهوى دهكهن، نهوانه يان به زوبان دهئين نيمه باومرمان هيناوه، به لآم بهدل باومرمان نه هيناوه، وه نهوانه ش كه بوونه ته جوله كه وه هردهم گوى بو درو دهگرن، گوى بو كه سانىكى ترى جاسوس و خوانه ناس دهگرن كه نه هاتوونه ته لاي تو وهك جوله كه كانى (خه يبه ر و ته بوك) له باتى نه وه كه گوى بو تو بگرن، كه چى گوى بو خه لكى تر دهگرت، به بپارى نهوان رهفتاريان دهكرد و قسه توشيان دهبرده لاي نهوان حوكمه كانى خوا دهگورن وه چون بهرده بارانى زينا كاريان گورى بو قامچى ليدان، دهئين بچن بولاي محمد نهگهر حوكمه كه لى وهك هى خومان بوو لى و مر بگرن، به لآم نهگهر وانه بوو نهوا خوتانى لى بپاريزن و به گوى مهكهن، ههركه سى خوا بيه ويت به سهختى تاقي بكاته وه و گومراى بكات ههركيز تو ناتوانيت لاي خوا شتىكى بو بكهيت و رزگارى بكهيت نه مانه خه لكانى كن خوا نايه ويت دليان له چلك و چه به لى و شيرك پاك بكاته وه به شيان لهم جيهانه دا رسوا بيه وه له دوارو زيشدا سزاي سهخت و گهورميه.

(خواى گهوره روونى دهكاته وه كه نهو جوله كانه لهو پرسيار كردنه يان مه راميان نه وه بوو وتيان: با برؤين بولاي نه م پيغمبره، به لكو شتىكى سووكترى له لا بيت بو نيمه تا لهو رهجم كردنه خومان بپاريزن و نهگهر جهلده و ناوى گهرمكراوى بى وتين ومرى دهگرين، به لآم نهگهر رهجمى بى وتين نهوا به قسه ناكهين) نينجا خواى گهوره سهبارت بهم جوله كانه نه م نايه تهى دابه زاند كه دهفه رمويت: ﴿..... وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١١﴾ (المائدة). ههروهها نايه تى: ﴿... وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٥﴾ (المائدة) به لآم نايه تى: ﴿... وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٧٩﴾ (المائدة). سهبارت به گشت كافر هكان هاته خوار وه) (٦٠٩).

سئەھەم: ئیبنو عومەر رضی اللہ عنہما دەفەرمویت: (کۆمەئیک لە جولەکەکان پېغەمبەریان بانگ کرد ﷺ بۆ شیوی (قوفی) ئەو بەری شاری مەدینە، و پېغەمبەر ﷺ چوو بۆ ئەوئ بۆ شوینی تەورات خۆیندەنەکیان و پێیان وت: ئەی باوکی قاسم پیاو و ئافرەتیک لە ئیمە زینایان کردوووە چی یان لێ بکەین؟ پېغەمبەر ﷺ ویستی دابنیشیت و دۆشەکیکیان بۆ هینا و لەسەری دانیشت و فەرمووی: تەوراتەکەى خۆتانم بۆ بەینن، ئەوانیش بۆیان هینا و ئینجا پېغەمبەر ﷺ دۆشەکەکەى دەرھینا لەژێر خۆی و تەوراتەکەى خستە سەر و فەرمووی: (آمنتُ بِكَ وَبِمَنْ أُنزِلَ) ^(۱۱۰) واتە: باومەرم بەتۆ ھەیە (واتە: تەورات) و بەوەى کە ناردووویەتى (واتە: خواى گەورە)).

لە رێوایەتیکى تردا دەفەرمویت: ((أنتوني بأعلم رجلين منكم)) واتە: دوو پیاوی ھەرە شارمزاى خۆتانم بۆ بانگ بکەن، ئەوانیش عەبدوللأ و براکەیان بانگ کرد کە ھەردووکیان کورپی سوریا بوون و دووانى ھەرە شارمزاى جولەکەکان بوون). لە رێوایەتیکى تردا فەرمووی: (بانگیان کردن و پېغەمبەر ﷺ بەیەکی لە دوو کورپەکەى سوریاى فەرموو: ((أذکرکم بالله الذي نجاکم من آل فرعونَ ، وأقطعکم البحرَ ، وظلل علیکم الغمامَ ، وأنزل علیکم المنَّ والسَّلوٰی ، وأنزل علیکم التوراةَ علی موسى ، أتجدونَ فی کتابکم الرِّجمَ؟)) واتە: سوینداتان دەدەم بەو خوایەى کە رزگاری کردن لە بنەمالەى فیرعەون و دەریاکەى بۆ لەت کردن و ھەوری کرد بە سێبەر بەسەرتانەووە و گەزۆ و شەلاقەى بەسەردا باراندن و تەوراتى دابەزانند بۆ موسا رضی اللہ عنہ، ئایا لە کتیبەکەتاندا رەجمی تیا دەمبیننەووە (چونکە زمانى سریانى کە تەوراتى پى نوسرابوو کەم کەس دەیزانى بۆیە پرسىاری لە خۆیان کرد) ئەوانیش وتیان: سویندت داین بە شتیکی زۆر گەورە کە ناتوانین درۆت لەگەڵدا بکەین) ^(۱۱۱)، بەئێ راست دەکەیت ئیمە لە تەوراتەکەماندا دەمبینن ئەگەر چوار کەس شاھیدی بدن کە پیاویک عەورەتى لە عەورەتى ئافرەتیکدا بێت (کە حەلألى نەبیت) بە وینەى میل لە گلداندا ئەو رەجم دەکرتن، پېغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((فما یمنعکم أن ترجموھما؟)) واتە: ئەى چی رێئى لێگرتوون کە ئەو دوانە رەجم بکەن؟ وتیان: ئیمە شکۆدارى و سەرورەى ولأتى خۆمانمان لە دەست داوە و پیمان ناخۆش بوو یەکترى بکوژین، پېغەمبەر ﷺ فەرمووی: چوار شاھیدەکە بێنن کە شاھیدن بەسەر ئەم دوانەووە، ئەوانیش ھەر چواریان هینا و شاھیدپیاندا

(۶۱۰) أخرجه: أبو داود (السنن) (۴۴۴۹)، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۷۳۹) و في (الإرواء) (۹۴/۵) (۹۰۵).

(۶۱۱) أخرجه: أبو داود (السنن) (۴۴۵۲)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۷۴۰).

که عهورمتی پیاوه که یان بینووه له عهورمتی ئافرته که دا کاتی که زینایان له گه ل به کتریدا کردووه، پیغمبر صلی الله علیه و آله فهرمانی کرد به رهجم کردنی ههر دووکیان^(۶۱۳).

جوله که کان زور دنیا بوون له پیغمبر صلی الله علیه و آله به تایبته عه بدوللا کورپی سوریا که یه کهم زانایانه وهکو خوی له م به سه رهاته دا دهلی: (وه لاهی ئهی نه بو قاسم ئه و جوله کانه خویان دنایان و دمرانن که تو پیغمبر صلی الله علیه و آله و نیرراوی خوات به لام حه سودیت پی دهبه ن (واته: تو له بهنی ئیسرائیل نیت و له عهره بیت))^(۶۱۳).

جوله که کان له هندی ئاشوبه ی خویاندا دیسان په نایان دهمبرده بهر پیغمبر صلی الله علیه و آله بو نه وه ی سولحیان بکات، چونکه دهمانزانی ئه و پیغمبر صلی الله علیه و آله و به حوکمی خوا کارده کات، به لام ههر باوهریان پی نه ده هیتا:

ئیبین عه باس ﷺ دمه رمویت: (ئه و ئایه تانه ی که له سورته مائیده دا هه یه خوی گه و ره دمه رمویت: ﴿... فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضْرِبْكَ سَيْفًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾^(۴۲) (المائدة).

سه بارمت به پاره ی خوینی کورانی بهنی نه ضیر دابه زی که به هیز و سه رومر بوون و که سانیکیان بکوشتایه له بهنی قوره یضه ئه وای نیوه ی خوینه که یان ده دا چونکه ئه وانی بهنی قوره یضه که سانیکیی لاواز و بی ده سه لات بوون و ئه گهر که سانیکیان بکوشتایه له بهنی نه ضیر ئه وای ده بوو هه موو خوینه که یان بدایه.

سه بارمت به م باسه هاتن بولای پیغمبر صلی الله علیه و آله و خوی گه و ره ش ئه م ئایه ته ی دابه زاندا و روونی کرده وه که هه موو که س پاره ی خوینی وه ک یه ک وایه ده و له مه ند بیت یان هه زار، به هیز بیت یان لاواز په بهرز بیت یان په نزم)^(۶۱۴).

ئیبینو عه باس ﷺ دمه رمویت: (بهنی قوره یضه و بهنی نه ضیر (دوو تیره ی جوله که بوون و هه ندیکیان چواره سد تا هه وت سه د چه کداریان هه بوو) ئه و

(۶۱۲) أخرجه: أبو داود (۴۴۵۲)، وصحه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۷۴۰).

(۶۱۳) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۱۶۰/۲) (۴۴۷)، والبيهقي في (الدلائل) (۲۶۹/۶).

(۶۱۴) أخرجه: أحمد في (المسند) (۳۶۳/۱)، وأبو داود (السنن) (۳۵۹۱)، والنسائي (السنن) (۱۹/۸)، والطبري في (التفسير) (۱۱۹۷۹)، والطبراني في (الكبير) (۱۱۵۷۳)، وصحه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۰۶۳) وفي (صحيح النسائي) (۴۴۱۱) والفظ له.

دوولایہ نہ له چواردهوری مہدینہدا بوون بہنی نہضیر پلہی بہہیزتر بوون له کورانی بہنو قورہیضہ، نہگہر پیاوئیکیان بکوشتایہ له بہنو قورہیضہ نہوا نیوہی خوینہکیان دہدا کہ سہد ویسق خورما بوو، بہلام نہگہر قورہیضیہک یهکیکی بہنی نہضیری بکوشتایہ دہبوو بکوژرایہتہوہ، له دواى نہوہی کہ خواى گہورہ پیغمبر صلی الله علیه و آله نارد، پیاوئیک له بہنو نہضیر پیاوئیکی له بہنو قورہیضہ کوشت و نہوانیش وتیان: بیدمنہ دستمان تاکو بیکوژینہوہ؟ ہہردوولا وتیان: با محمد له نیوانماندا بیت بؤ نہوہی حوکمان بکات، نینجا ہاتن بؤلای پیغمبر صلی الله علیه و آله و خواى گہورہ نہم نایہتہی دابہزاند کہ دہفہرموئیت: ﴿..... وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (المائدہ) ۱۲. واتہ: (خؤ نہگہر داومریشٹ کرد له نیوانیاندا، دہبی بہدادگہرانہ بیت بہراستی خوا خہلکانی دادپہروم و، دادگہری خوش دہوی). مرؤف بہ مرؤف و وگہو یهک دہبیت بکوژیتہوہ و پاشان نہم نایہتہی تری دابہزاند کہ دہفہرموئیت: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ (المائدہ) (۱۱۵). واتہ: نایا نہوانہ یاسا و نہریتی نہفامی ہہلدہبژیرن و پشت له یاساکانی خوا دہکەن، نایا یاسای چاکتر ہہیہ له یاساکہی خوا بؤ کہسانیکی بروادار.

ہہروہا جولہکەکان دہکەوتنہ پروپاگہندہ و درؤ دروستکردن لهناو موسولماناندا و فہرمانیان بی دہکردن کہ پارہ سہرف نہکەن له ریگہی خوادا و ناگایان له خہرجی خویان بیت، چونکہ نہوان نہگہر وا بکەن نہوا سہرجہم خہلگی نہو شارہ ہہزار دہکەون و شیرازمیان دہچریت، جولہکەکان دواى نہو کارانہیان دہہاتنہ لای پیغمبر صلی الله علیه و آله و قسہی ماناداریان دہکرد وہ لهناو خویاندا جوئینیان بہ ہاوہلانی پیغمبر صلی الله علیه و آله و نایینی خوا دہدا، لہبہر نہوہ پیغمبر صلی الله علیه و آله زؤر بہ ناگایانہ مامہلہی لہگہلدا دہکردن و ناگاداری رپہتاریان بوو، لہو رپہتارہ دزیو و ناشیرینانہی کہ دہیان کرد بہرامبہر بہ خودی پیغمبر صلی الله علیه و آله و موسولمانانی ناو شاری مہدینہ:

نہنہسی کورپی مالیک ﷺ دہفہرموئیت: (جولہکەہک سہلامی له پیغمبر صلی الله علیه و آله و ہاوہلانی کرد وتی: (السّام علیکم) واتہ: تیر لیتاندا یان مردنتان لہسہر و بہ مردن بچن، نہمہ له حیاتی (السّلام علیکم)، پیغمبر صلی الله علیه و آله له وہلامدا فہرمووی: (و علیک)

(۶۱۵) أخرجه: أبو داود (۴۴۹۴)، والنسائي (۱۸/۸)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۷۷۲) وفي (صحيح النسائي) (۴۴۱۰).

واته: له سهر تۆ. دواى نه وه به هاوه لانی فه رموو: دهران وتى جى؟ وتیان: به لئى نهى پیغمبر ﷺ، نه وه سه لامى كرد لیمان! پیغمبر ﷺ فه رموى: نه خیر نه وه وتى: ((السَّامُ عَلَيْكُمْ، فَإِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ))^(۱۱۶). واته: (مردنتان له سهر و دوور بن له ناینى خوا، گهر یه کیک له پیاوانى نه هلى کیتاب سه لامى لئى كردن نیوه له وه لامدا بلئین (وعلیکم)).

ئیبنو عومر ؓ ده فه رمویت: (پیغمبر ﷺ موسولمانانى ناگادار کرده وه و پئى فه رموون: ((إِنَّ الْيَهُودَ إِذَا سَلَّمُوا عَلَيْكُمْ يَقُولُ أَحَدُهُمُ السَّامُ عَلَيْكُمْ فَقُلْ عَلَيْكُمْ))^(۱۱۷) واته: نه گهر جوله که کان سه لامیان لئى كردن یه کیک له وان ده لئیت (السام علیکم) له بهر نه وه نیوهش بلئین: (وعلیکم).....).

نه بو موسای نه شعهرى ﷺ ده فه رمویت: (جوله که کان ده هاتن و به زور پز مه بیان له خویان ده هینا له مه جلیسى پیغمبر ﷺ بو نه وهى پئیان بلئیت (بِرَحْمَتِ اللَّهِ) به لام پیغمبر ﷺ پئى ده وتن: ((یهدیکم الله و یصلح بالکم)) واته: خوا هی دایه تتان بدات و بیر و هوشتان باش بکات)^(۱۱۸)، چونکه نه وه جوله که کان باش ده یانزانى که پیغمبر ﷺ دوعای قبوله و نه گهر بیوتایه (یرحمک الله) نه وا خوا ره حمى پئى ده کردن (والله اعلم).

چوارهم: پیغمبر ﷺ زور به ناگایانه مامه لئى له گهل ده کردن سه بارهت به زمانى خویان له ریگه ی نه وه نامانه ی که ناراسته ی ده کرا له وان وه وه، بویه یه کیک له پیاوانى موسولمانى باوهر پئى کراوى بانگ کرد و داواى لئى کرد که فئیرى زمانه که بیان ببئیت بو نه وهى نه گهر نامه ی نه وان هات موسولمانئیکى باوهر پئیکراو بیخوئینئیه وه و مانا که ی بکات به عهره بى و وه لامیان به زمانى خویان بداته وه و بویان بنوسئیت، سه بارهت بهم مه سه له یه زهیدى کورئى ثابت ﷺ زانای پایه به رزى شارى مه دینه که نه بویه کر هئى بزارد بو نوسینه وه ی قورئان، زهید خوی نه م به سه ره اته مان

(۶۱۶) أخرجه: ابن أبي شيبة (۶۳۰/۱)، وأحمد في (المسند) (۹۹/۳)، والبخاري (الصحيح) (۶۹۲۹)، ومسلم (الصحيح) (۲۱۶۳)، وأبو داود (۵۲۰۷)، وابن ماجه (۳۶۹۷)، وابن حبان (۵۰۳) وقال محققه: إسناده صحيح على شرطهما واللفظ له.

(۶۱۷) أخرجه: ابن أبي شيبة (۶۳۰/۸)، والبخاري (الصحيح) (۶۹۲۸)، ومسلم (الصحيح) (۲۱۶۴)، وأبو داود (السنن) (۵۲۰۶).

(۶۱۸) أخرجه: أبو داود (السنن) (۵۰۲۸)، والترمذي (السنن) (۲۷۳۹)، وقال النووي في (الأذكار) (ص: ۲۴۳): إسناده صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۴۲۱۳) وفي (صحيح الترمذي) (۲۲۰۱) وفي (مشكاة المصابيح) (۴۷۴۰).

بؤ دهگيرپيتهوه و دمهفرمويت: (پيغهمبر ﷺ فهرمانى بئ كردم كه له نوسينى جولهكهكان شارمزا بيم و فهرمووى: ((إِنِّي وَاللَّهِ مَا آمَنُ يَهُودَ عَلَى كِتَابِي، فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَتَعَلَّمَ كِتَابَ السَّرْيَانِيَّةِ)) واته: من وهلاهی هیج متمانه ناکهم به جولهكهكان سهبارمت به خویندنهوهی نوسراوهکانی من بؤ نهوان، نایا دهتوانیت فیری نوسینى سریانیبیت؟ (سریانى نزیکه له عیبرییهوه و عیبری تایبته به جولهكهوه و له سریانیشدا بالادهستن وهکو چون گاوردکان شارمزاى زمانى سریانین). زهید ﷺ دمهفرمويت: وهلاهی نیو مانگم بهسهردا نهچوو تا بهتهواوی شارمزا بووم له زمانى جولهكهكاندا و فیری بووم، ئینجا پیغهمبر ﷺ ههر نامهیهکی ئاراسته ی جولهكهكان بگردایه من بؤم دهنووسى بهزمانى خویمان و ههر نامهیهکیش بهاتایه له لای نهوانهوه من بؤم دهخویندنهوه^(۶۱۹).

ههروهها پیغهمبر ﷺ موسولمانانى ئاگادار دهکردهوه لهوهی که زؤر به وریایى و به ئاگابونوهه مامهله لهگهڵ خزمانى جولهکهى خویناندا بکهن له ناو شارى مهدينهءدا، چونکه ژن و ژنخوای ههبوو له نیوانیاندا، بویه پیغهمبر ﷺ ئاگادارى دهکردنهوه تا لایهنگیری و خوشهویستی و هاتوجوکردن دروست نهبیت له نیوان موسولمانان و جولهکهکانى خزمانیاندا.

ئیبینو ئیسحاق ؑ دمهفرمويت: (پیاوانیک له موسولمانان سهردانى خزمه جولهکهکانى خویمان دهکرد بههوى نهو هاوپهیمانیتى و خزمایهتییهى که ههبوو له نیوانیاندا و خوای گهوره نهو ئایهتهى دابهزاندا که قهدهغهى نزیك بوونهوه ومتمانه پینکردن ولایهنگیری نهوانى راگهیاندا و فهرمووى: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةَ مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَّدَوًّا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۸﴾ (آل عمران)^(۶۲۰). واته: نهى نهوانهى باومرتان هیناوه! جگه له خوئان، کهسێک مهکهن دوست و جیی رازو نیازی خوئان و نهینیهکانى

(۶۱۹) أخرجه: أحمد في (المسند) (۱۸۶/۵)، و أبو داود (السنن) (۳۶۴۵)، والترمذي (السنن) (۲۷۱۵)، والطبراني في (الكبير) (۴۸۵۶)، وابن حبان (۷۱۳۶) وقال الأرنؤوط: إسناده صحيح، والحاكم في (المستدرک) (۷۵/۱) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۰۹۸) وفي (صحيح الترمذي) (۲۱۸۳) وفي (المشكاة) (۴۶۵۹)، وصححه الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۳۵۷).

(۶۲۰) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۱۵۴/۲)، والطبري في (التفسير) (۷۶۸۰).

خۇتانیان لا بدرکینن، چونکە ئەوان لەکار تیکدان و زیان بێگەیاندنن، درێغ ناکەن و کۆلنەدەن، پێیان خۆشە و ئاواتیانە ئێوە ھەر لەدمرد و ئازاردا بن، جگە لەوھش کە بەئاشکرا دزایەتیتان دەکەن، ئەو رق و قینەپەش لەدلیاندا دەشارنەووە زۆرترو گەورەترە لەوھى کەبە زمانیان دەیلێن ، نێمە نیشانە و بەلگەى زۆرمان بۆ رۆشکردووە، ئەگەر ئێوە بەھۆش و بیریبن و دەرک بە راستیەکان بکەن.

ھەلۆیستی عەبدوللای کورپی ئوبەى کورپی سەلول

ئەبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرموێت: (کاتێ پېغمبەر ﷺ گەیشتە ناو شارى مەدینە لەو رۆژەدا سەرکردەى و ناودارى مەدینە عەبدوللای کورپی ئوبەى کورپی سەلول بوو خزم و کەسەکانى خۆى ناکۆکیان بە ھىج جۆرێک لەناودا نەبوو سەبارەت بە گەورەى و سەرورەى ئەو پیاو، ھەردوو ھۆزى ئەوس و خەزرج پېشتر کۆ نەبوون وەك چۆن کۆبوون لەسەر دیارى کردنى عەبدوللای کورپی سەلول بە پاشای مەدینە، ئەو بوو خزمانى ھەستان بە نامادەکردنى تاج بۆى تا بیکەن بە پاشای مەدینە، بەلام لەو کاتەدا خواى گەورە پېغمبەرى نارد ﷺ ئەو بوو خەلکى و خزمانى ھەر ھەموو ئەوھى لە چوار دەورى بوون بلامیان لى کرد و دوور کەوتنەووە و چوونە چوار دەورى ئیسلام و پېغمبەر ﷺ، ئا لەو رۆژەووە عەبدوللای رپق و کینەى گەورە نواند بەرامبەر بە پېغمبەر ﷺ وای دەزانى کە پېغمبەر ﷺ پاشایەتیەکەى لى زەوت کردووە، بەو شێوھەش ماہووە وەکو ناودارێک وە دوو دى و بەگومان بوو بەرامبەر ئیسلام و پېغمبەر ﷺ!!^(۳۱) عەبدوللای ھەر بەوھووە نەوھستا بەلکو ھەولێ دەدا کە ئازارى پېغمبەر ﷺ بەدات بە قسە و ناو و ناتۆرە بەرھو روو یاخود لە پاشملەووە).

لە ھەلۆیستە ناپەسەندەکانى عەبدوللای سەبارەت بە پېغمبەر ﷺ تەنھا دوو ھەلۆیستی دەخەینە بەرچاو ئیتر بەسە بۆ ناسینی خرابى ئەو کابراہە و تینەگەیشتنى لەئىسلام و راستى پېغمبەریتى پېغمبەرى خوا ﷺ:

یەكەم: ئوسامەى كورپی زەید رضی اللہ عنہ دەفەرموێت: (پېغمبەر ﷺ سواری گویدرێژێك بوو كورتانیكى بەسەر پشتمووە بوو لە ژێر كورتانەكەدا سەرچلێكى فەدەكى كە پێووە بوو (جۆرە قوماشێكى ناوچەى فەدەكە)، ئوسامەى سوار كۆرد لە دواى خۆیووە و

(۶۲۱) أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۱۷۶/۲) (۶۲۴)، وأبو نعيم في (الدلائل) (۴۱).

چوون بۆ ئەوەی سەردانی سەعدی کورپی عوبادە بکەن کە لە کورانی بەنی حارثی خەزرجی بوو، ئەمە پیش بەسەرھاتی جەنگی بەدر، پیغمبەر ﷺ تێپەری بەلای کۆرۆکۆمە ئیکدا، کە کەسانیکی موسولمان و بئ باوەر و بت پەرست و جولەکەیی تیدا بوو، وە لە ناویاندا عەبدوللای کورپی ئوبەیی، ھەر لەو کۆرەدا عەبدوللای کورپی رەواحەیی تیا بوو کاتئ پیغمبەر ﷺ بەو گویدرێژە نزیک بوووە لەو کۆرە تەپ و تۆزی پئی گویدرێژە کە بەرووی دانیشتووەکاندا بلأوبووە و عەبدوللأ بە عەباکەیی لووتی خۆی گرت و وتی: ئەو تەپ و تۆزە مەگەن بەسەرماندا، پیغمبەر ﷺ سەلامی لئ کردن و پاشان وەستا و دابەزی و لەوئ بانگەوازی کردن بۆلای خوا، قورئانی بەسەردا خویندەنەو، عەبدوللأ وتی: ئەی ئەو پیاوہ هیچ شتیک چاکتر نییە لەم قسانەیی تۆ دەپلئیت، ئەگەر راست بئیت ئازارمانی پئی مەدە و مەپەرە ناو دانیشتنەکانمانەو و برۆرەوہ مائی خۆت و ھەر کەستیک لە ئیمە ھات بۆلات چی بۆ دەگپرتەوہ بۆی بگپرەرەوہ، عەبدوللای کورپی رەواحە ﷺ وتی: بەلئ ئەی پیغمبەر ﷺ زۆرمان پیخۆشە ئەو باسانەمان بۆ بکەیت و بییتە ناومان.

ئوسامە ﷺ دەفەرموئیت: لەو دانیشتنەدا موسولمان و ھاوبەش پەیداکاران و جولەکەکان بوو بە شەرە قسەیان ھەتا نزیک بوو شەر رپووبات لە ناویاندا تا پیغمبەر ﷺ بئ دەنگی کردن، ئینجا سواری گویدرێژەکەیی بوو وە چوو بۆلای سەعدی کورپی عوبادە و چووہ ژوورەوہ و پئی فەرموو: ئەی سەعد ئایا گوئیت لئ نەبوو ئەبو حەباب ئەی وت چی؟ وای دەوت و وای دەوت!! سەعد وتی: ئەی پیغمبەر ﷺ لئی ببورە و گوئی مەدمرئ وەلأھی خوای گەورە کاتئ ئەم بەخشیشەیی بەتۆ بەخشی لە کاتیکدا بوو کە خەلکی ئەم دۆلە (واتا: مەدینە) ھەر ھەموو کۆبوون لەسەر ئەوەی کە تاجی بۆ دروست بکەن و بیکەن بە پاشای مەدینە، بەلام کاتئ خوای گەورە ئەو پاشایەتیەیی لئ سەندەوہ بەو حەقەیی کە بەخشوویەتی بەتۆ، ئەو بە یەکجاری رقی ھەستاوہ وا دەزانئیت کە تۆ مولکەکەت لئ زەوت کردووہ و ئەوہ وای لئکردووہ کە ئاوا بئیت، ئینجا پیغمبەر ﷺ بەخشیی و لئی بوورا^(۶۲۲).

(۶۲۲) أخرجه: أحمد في (المسند) (۲۰۳/۵)، والبخاري (۶۲۰۷، ۵۶۶۳)، ومسلم (الصحيح) (۴۱۳۵)، وعبدالرزاق في (المصنف) (۹۷۸۴).

دووهم: نه نهسی کوری مالیک ﷺ دمفهرمویت: (به پیغمبهر ﷺ وترا: بۆ ناچی بۆلای عهبدوللای کوری ئوبه‌ی، ئه‌ومبوو پیغمبهر ﷺ به‌رپیکه‌وت بۆلای عهبدوللای و سواری گویدرئیزیک بوو وه موسولمانانیش له خزمه‌تیدا بوون به خاکیکی قورپاوی سوپردا دمپرویشتن کاتن پیغمبهر ﷺ گه‌یشته لای عهبدوللای، عهبدوللای وتی: برۆ دوور که‌ومره‌وه لیم وه‌لاهی بۆگه‌نی گویدرئیزه‌که‌ت نازاری دام، پیاویکی ئه‌نصاری که له‌وی دانیشتبوو به عهبدوللای وت: وه‌لاهی بۆنی گویدرئیزه‌که‌ی پیغمبهر ﷺ له بۆنی تۆ خۆشتره، له‌ویدا یه‌کی له خزمانی عهبدوللای له‌سه‌ری هه‌لی دایه و هه‌ردووکیان کردیان به شه‌ره‌ قسه و هه‌ریه‌ک له‌م دووانه هاوه‌لانیکی له‌ دور کۆبوونه‌وه و هه‌ستان و بوو به شه‌ره‌ پیلای و شه‌ره‌ نه‌عل و شه‌ره‌ بۆکس، وه وامان پیکه‌یشتوو که خوای گه‌وره سه‌بارت به‌و شه‌ره‌ ئه‌م نایه‌ته‌ی نارده‌ خواره‌وه که دمفهرمویت: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَقَى إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاتَتْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الحجرات) (۲۳۳). واته: ئه‌گه‌ر دوو ده‌سته له باومرداران پیکه‌وه به جه‌نگ هاتن ، جا هه‌رچی تواناتان هه‌یه به‌کاری بینن و ناشتیا بکه‌نه‌وه جا ئه‌گه‌ر ده‌سته‌یه‌کیان ده‌ست درئیزی کرده سه‌ر ده‌سته‌که‌ی تر، ملی رانه‌کیشا بۆ ناشتی و یه‌که‌وتن ئه‌وا ئیوه‌ش له‌گه‌ل ئه‌و کۆمه‌له‌یاندا بجه‌نگین که ده‌ستدرئیزی ده‌کات، تا ناچار ده‌بن و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ برپارو حوکمی خوا. ئینجا ئه‌گه‌ر کۆمه‌له‌ سه‌مه‌کاره‌که گه‌راپه‌وه بۆ حوکمی خوا، جا ئیوه‌ش به‌ئینصاف ناوبژیان بکه‌ن ، وه دادپه‌روه‌ر بن و به‌لای هه‌یج که‌سه‌کیاندا دامه‌برن چونکه بیگومان خوا دادپه‌روهرانی خۆش ده‌ویت.

وه هه‌لوپه‌سته‌کانی تری عهبدوللای کوری ئوبه‌ی و پیلانه‌کانی که دای رشتوو ده‌ژ به ئیسلام و پیغمبهر ﷺ و خیانه‌تکاریه‌کانی لیره به‌ دووه‌و له غه‌زاکاندا به‌ روونی ده‌وری خۆی و برا دووروه‌وه‌کانی به‌ ئاشکرا دمده‌که‌ویت.

هه ئویستی قورپیش

یه کهم ههنگاوێک که قورپیش پێی ههستا دژ به پیغمبهر ﷺ نهووبوو ههستا به نازاوه نانهوه لهناو شاری مهدينه دا بۆ نهوهی پیغمبهر ﷺ نهتوانیت لهوئ جیگیر ببیت، نهوه بوو نامهیهکی ههپهشه نامیزی ناراستهی سههرکردهی مهدينه ی کۆن عهبدوللای کورپی ئوبه ی کرد و ههپهشه ی توندیان لێ کرد و پێیان وتن: گهر محمد و کۆچکاران بگرنه خۆ نهوا چاومرئێ ههپهشه و تۆله سهندنهوهی قورپیش بن، وهک عهبدل رحمانی کورپی که عیبی کورپی مالیک ﷺ دمهفرمویت: (کافرهکانی قورپیش نامهیهکیان نووسی و ناراسته ی عهبدوللایان کرد بۆ خۆی و نهو کهسانه ی که بت په رستن بوون لهگه ئیدا له ههر دوو لایه نی نهوس و خه زه رجه ی نیشه جی ی مه دینه، له رۆژیکدا بوو که پیغمبهر ﷺ کۆچی کردبوو بۆ شاری مه دینه پێش جهنگی به در وه له نامه که دا به م شیومه هه په شه که یان نووسیوو: (ئیه وه نهو هاوه له ی ئیمه تان گرتۆته خۆ و سویند ده خۆین به خوا یان نه و متا ده جهنگین لهگه ئیدا و ده ری ده که ن له ناوتاندا یان نه و متا ئیمه ههر هه موومان هه لده کوتینه سه رتان و شه ر که ره کانتان ده کوژین و ئافه رته کانتان بۆ خۆمان هه لال ده که یان).

کاتی ئه م نامه یه گه یشت به عه بدوللا، خۆی و نه وانه ی که بت په رست بوون و مابوونه وه لهگه ئیدا کۆبوونه وه یه کیان کرد دژ به پیغمبهر ﷺ کاتی پیغمبهر ﷺ ئه مه ی پێ گه یشت هات بۆلایان و فه رمووی: ((لقد بلغَ وعيدُ قريشٍ منكم المبالغَ، ما كانتْ تكيذكُم بأكثرَ ممَّا تُريدونَ أنْ تكيذوا بهِ أنفسكم، تُريدونَ أنْ تُقاتلوا أبناءكم وإخوانكم؟!)).
واته: هه په شه ی قورپیش به جارێ کاریگه ر بووه له ئیه ودا و نه یه توانیه وه نه و متان لێ بکات که ئیه وه به دهستی خۆتان له خۆتانی ده که ن، ده تانه وئ بجهنگن لهگه ل کوران و برایانی خۆتان و بیان کوژن؟! که ئه مه ی فه رموو نه وان بڵاوه یان لێ کرد و ده ست به ردار ی نهو کاره بوون و نهو هه واله ش گه یشته وه به قورپیش^(۱۲۴).

سه باره ت به هه ئویستی دووه میان نهوه بوو که به وه وه نه وه ستان به لگو هه ستان

(۶۲۴) أخرجه: أبو داود (۳۰۰۴)، وقال الحافظ ابن حجر في (الفتح) (۳۳۱/۷): رواه ابن مردويه بإسناد صحيح، و صحیح إسناده الشيخ الألباني في (صحيح سنن أبي داود) (۲۵۹۵).

بە قەدەغە کردن و رێگرتن لەو حاجیانەى ناو شارى مەدینە کە بەنیازی حج و عەمرە سەردانى مالى خوا بکەن، لەو ڕووداوانە ڕووداوى رێگرتنى ئەبو جەهلە لە بیاوى بەرزى خەزرج سەعدى کورى موعاذ ﷺ، وەك ئىبنو مەسعود ﷺ دەفەر مویت: (سەعدى کورى موعاذ هاوڕێى ئومەیهى کورى خەلەف بوو وە ئومەیه هەر کاتى بۆ بازرگانى ڕێى بکەوتایەتە شام لای دەدا بە شاری مەدینە و دەچوو مالى سەعد، و سەعدیش هەر کات بگەشتایەتە مەكکە دەچوو مالى ئومەیه، کاتى پیغمبەر ﷺ کۆچى کرد بۆ مەدینە و نیشتەجێ بوو تیایدا.

سەعد بەرێکەوت بۆ شاری مەكکە بە نیازی سەردان و عەمرە کردن، لەوى دابەزى و چوو مالى ئومەیه و وتى: تەماشای بکە هەر کات تۆزى چوار دەورى کەعبە چۆل بوو ئاگادارم بکەرەوه تا تەواف بکەم، ئومەیهش بە سەعدى وت: چاوەڕێ بکە تا نزیکى نیوەرۆ ئینجا خەلکى هەر یەكە بلأوهى لى دەکەن و دەرۆن بەلای نیش و کاری خۆیانەوه ئەو کاتە تەواف بکە، ئەوه بوو چوون بۆ تەواف کردن بە چوار دەورى کەعبەدا و کاتى تەوافیان دەکرد ئەبو جەهل پێیان گەشت و بە ئومەیهى وت: ئەى باوکی سەفوان ئەمە کێ یە لەگەلت تەواف دەکات؟ ئومەیهش وتى: ئەوه سەعدە، سەعدیش وتى: منم سەعد! ئەبو جەهل وتى: ئایا دەتەویت بە نارامى بە دەورى کەعبەدا بسورپیتەوه کاتى کە هاوئەلانى محمدتان گرتۆتەخۆ؟ وه گوايه وتوتانە ئیوه سەرى دەخەن و یارمەتى دەدەن؟ بەلام وەلأهى ئەگەر لەبەر ئەوه نەبیت لەگەل باوکی سەفوانیت نەم دەهیشت بە سەلامەتى بگەرپیتەوه بۆلای خزمانى خۆت!! سەعد بە هەرشەوه دەنگى بەرز کردەوه و وتى: وەلأهى ئەگەر رێگرم بیت لەم تەوافە ئەوا دەبم بە رێگەر لیت لەو شتەى کە خراپتر و کاریگەر ترە ئەویش بازرگانیه کەتانە بۆ شام! ئومەیه زوو زوو بە سەعدى دەوت: دەنگ بەرز مەکەرەوه بەسەر ئەبو جەكەمدا ئەوه گەرە و سەرۆکی ئەم دۆلەیه، تا سەعد بپزار بوو لە ئومەیه و پێى وت: واز بهێنە وەلأهى گویم لە پیغمبەر ﷺ بوو دەیفەر موو: ئەوان تۆ دەکوژن! وتى: من؟ سەعد وتى: بەلى، ئومەیه وتى: لە مەكکەدا؟ سەعد وتى: نازانم، ئومەیه ترسیکی زۆرى لى نیش و وتى: وەلأهى محمد هەرگیز درۆ ناکات، ئەگەر ئەو قسەیهى کرد بیت، ئینجا گەرپایەوه بۆلای خیزانى و پێى وت: دایکی سەفوان نازانى برا مەدینە ییە کە جى پێ وتم؟ خیزانىشى وتى:

جی پئ وتیت؟ ئومهیه وتی: گوايه محمد پئی راگه یاندوووه که من دمکوژن، وه لاهی محمدیش ههرگیز درؤی نه کردوووه، دایکی صهفوان وتی: له مهککه؟ ئومهیه وتی: وه لاهی نازانم و لیم پرسی له مهککه وتی: نازانم، ئومهیهش وتی: کهواته: له شاری مهککه دهرناچم^(۱۲۰).

له بهر ئه مه موسولمانانی شاری مه دینه سه بارهت به ههر شه گه وره کانی قورمیش و دوژمنی سه رسه ختی سیانزه سالهی له مه و پیشیان، ئه وه بوو که هه موو موسولمانانی به پیزی شاری مه دینه پشتیوانان و کوچکاران پیکه وه شه و رۆژیان ده کرده وه به چه که وه و هه میسه چه کیان پیبوو بۆ هه موو جیگه یه که هه تا شه ویش به چه که گانیانه وه ده خه وتن.

له ئوبه ی کورپی که عبه وه ﷺ ده فهرمویت: (کاتی پیغمبر ﷺ خوی و هاوه لانی گه یشتنه شاری مه دینه و کاتی ئه نصاریه کان ئه وانیان گرته خۆ هه موو عه رب دژ به خه لکی ناو شاری مه دینه وه ستان و موسولمانانیش شه و به چه که گانیانه وه نه بی نه ده خه وتن و به رۆزیش به چه که گانیانه وه نه بیته نه ده سورانه وه ئه وان له بهر خویانه وه ده یان وت: تۆ بلی رۆژیک بیت به چاوی خۆمان ببینین که ئیمه ئارامین و له خۆمان ناترسین؟ تۆ بلی رۆژیکی وا بیته پیش؟ ئه مه له و کاته دا بوو که خوی گه وره ئه م ئایه ته ی ناره ده خواره وه که ده فهرمویت: ﴿ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مَكَرًا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ (النور^(۱۲۱)) واته: (بیگومان خوا به و که سانه تان که بر وایان هینا وه و کاره چاک و جوانه گانیان ئه نجامدا وه، به لئینیدا: له م زه مینه دا بیانکا به جینشین، ئه و دین و ئایینه ش خوا خوی بۆی په سه ند کردوون، ریشه دار و سه قامگیر و ده کا بۆیان وه ترس و بیمه که شیان بۆ ده گورپی به ئارامی و ئاسووده ی ئیتر ئه و کاته ته نها من به رستن و هیج شتی کش نه که نه هاو به شم ئه وسه ههر که سیکیش - پاش ئه وه- کافر بوو، واته: پاش هاتنه دی به لئینه که ئا ئه وانن فاسیق و دهرجوو له سنووری شه رع).

(۶۲۵) أخرجه: أحمد (۴۰۰/۱)، والبخاري (۳۶۳۲، ۳۹۵۰)، والطبراني في (الكبير) (۱۴/۶)، والبيهقي في (الدلائل) (۲۵/۳).

(۶۲۶) أخرجه: الطبراني في (الأوسط) (۲۱۱۷)، والحاكم في (المستدرک) (۴۰۱/۲)، وقال البيهقي في (المجمع) (۸۳/۷): ورواه الطبراني في (معجم الاوسط) رجاله ثقات.

وه پیغمبر ﷺ له بهر نهو هه ره شانه ی قورمیش و جوله که گانی ناو شاری مه دینه و بت په رسته گانی ناو شاری مه دینه هه موو شه ویک پاسه وانی ده کرا نه وه که دوژمان زه فیری بی بیه ن.

عائیشه ﷺ سه باره ت به یه کیک له و شه وانه ی که پیغمبر ﷺ درهنگ خه و تووه و چون سه عدی کوری نه بو وه قاص پاسه وانی پیغمبري ﷺ کردووه ده فیرمویت: (پیغمبر ﷺ یه که م جار هاته ناو شاری مه دینه شه وان درهنگ ده خه وت و شه ویکیان خه وی لی نه که وت و فهر مووی: ((لَيْتَ رَجُلًا صَالِحًا مِنْ أَصْحَابِي يَحْرُسُنِي اللَّيْلَةَ)) واته: خوزگه بیاو چاکیک له هاوه لانی خوم نه م شه و پاسه وانی ده کردم. له م قسانه دا بووین گویمان له خسه خشی شم شیر دهره ینان بوو له کیلان، یه کسه ر پیغمبري ﷺ فهر مووی: نه وه کی یه؟ سه عد وتی: منم سه عدی کوری نه بو وه قاص، پیغمبري ﷺ فهر مووی: چی وای لی کردیت ئیستا بییت؟ سه عد وتی: خه یال که وته دل مه وه و ترسام پیغمبري ﷺ شتیکی لی بکریت بویه هاتم که پاسه وانی بکه م، ئینجا پیغمبري ﷺ دوعای بو کرد و خه وت) (۳) وه (نه م پاسه وانی کردنه ی پیغمبري ﷺ به رده وام بوو تا ماومه کی زور به لکو تا دوا ی جهنگی حونه ی ن).

تا دوا جار خوای گه وره خوی نه رکی پاراستنی پیغمبري ﷺ گرته خو، وه پیغمبري ﷺ خوا ﷺ پاسه وانه گانی خوی بلا وه بیکرد (۴). خاتوو عائیشه ﷺ ده فیرمویت: (هاوه لانی پیغمبري ﷺ بیشتر پاسه وانی پیغمبري ده کرد هه تا خوای گه روه نه م نایه ته ی دابه زاند: ﴿يَتَأْتِيَ الرَّسُولَ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (۱۷) (المائدة). واته: (نه ی په یامبه ر! هه ر فه رمان ویر یاریک له لایه ن په ومردگارت هوه بو ت هاتوو، بی دوودلی و ترس له ه یج که سی رایگه یه نه ، خو نه گه ر وات نه کرد، چاک بزانه که به ته واوی په یامه که ی خوات نه گه یاندوو، دل نیا شبه خوا له نازارو پیلانی نه و خه لکه ده تپاریزی، هه ر که بیانه وی دوو چاری به لایه کت بکه ن، بیگومان خوای گه وره هیدایه ت و رینوینی هوزو گه لی بی

(۶۲۷) أخرجه: أحمد في (المسند) (۱۴۱/۶) وفي (الفضائل) (۱۳۰۵) وقال محققه: إسناده صحيح، وابن أبي شيبة (۸۸/۱۲)، والبخاري (۷۲۳۱، ۲۸۸۵)، ومسلم (۴۴۱۰)، والترمذي (۳۷۵۶)، والنسائي في (الكبرى) (۸۸۶۷، ۸۲۰۷)، والحاكم في (المستدرک) (۵۰۱/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وابن أبي عاصم في (السنن) (۱۴۱۱)، وابن حبان (۶۹۸۶)، واللفظ للنسائي والترمذي.

باوهران ناکات)، ئهو کات پیغمبهر ﷺ سهری له قوبه و دهواره که ی خۆیه وه هینایه دمو به هاوه لانی فهرموو: ((يا أيها الناس انصرفوا، فقد عصمني الله))^(۳۱۸) واته: ئه ی خه تگینه بلا و بکه ن له چوار دهوری من، خوی گه و ره منی پاراستوو.

ئابو و جو ره موسولمانان چاویان لئ سوورده کرایه وه وه دوژمنایه تیان ده کرا له لایه ن دوژمنه کۆنه دیرینه که ی خۆیانه وه که قورمیش بوو، ههروه ها له لایه ن جو له که و هاوبه ش په یدا که رانه وه له بهر ئهو هه موو دوژمنایه تیه خوی گه و ره ریگه ی به موسولماناندا که بهرگری له خۆیان بکه ن و بجه نگین دژ به و که سانه ی که له گه لیاندا ده جه نگین، به لام هیشتا له سهریان فهرز نه کرابوو.

ئیبنو عه باس ؓ ده فهرمویت: ((کاتی پیغمبهر ﷺ ده رکرا له شاری مه که و ناچار بوو کۆچ بکات بو شاری مه دینه، له و کاته دا ئه بو بهر ؓ وتی: پیغمبهره که ی خۆیان ده رکرد [إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ] ئه وان به هو ی ئه مه وه له ناو ده جن، ئینجا خوی گه و ره ئه م نایه ته ی دابه زاند: ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾^(۳۱) (الحج). واته: ریگه دراوه به وانه ی سته میان لئ کراوه که بهرگری له خۆیان بکه ن و خوی گه و ره ش سهریان ده خات ئه بو بهر ؓ وتی: من پیشتر ده مزانی که شه ر ده بیت). ئیبنو عه باس ؓ ده فهرمویت: ئه مه ش په که م نایه ت بوو سه باره ت به شه رکردن له گه ل دوژمنانی خوادا دابه زی)^(۳۲۰).

(۶۲۹) أخرجه: النسائي (السنن) (۳۴/۸)، والترمذي (السنن) (۳۰۴۶)، والحاكم (المستدرک) (۳۱۳/۲) وصححه وواقفه الذهبي، وحسنه الحافظ في: (الفتح) (۶۰/۶)، وحسنه ايضا الشيخ الألباني في: (صحيح الترمذي) (۲۴۴۰)، (والسلسلة الصحيحة) (۲۴۸۹).

(۶۳۰) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۱۶/۱)، والترمذي (السنن) (۳۱۷۱)، والنسائي (السنن) (۲/۶)، والطبراني (الکبير) (۱۲۳۳۶)، والحاكم (۶۶/۲) وصححه على شرطها وواقفه الذهبي، والبيهقي (الکبرى) (۱۰/۹)، وابن حبان (۴۷۱۰) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط المسلم، و صح إسناده الأرناؤوط في: (جامع الأصول) (۲۴۴/۲)، وصححه ايضا الشيخ الألباني في: صحيح الترمذي (۲۵۳۵)، و صحيح النسائي (۲۸۹۰).

سریه و غزاکانی پیغمبهر ﷺ

دوای ئەو جیگیربوونەى که خوای گه‌وره رەخساندى بۆ پیغمبهر ﷺ و هاوولانی له مه‌دینه و دروست کردنى مزگه‌وت و به‌دیھتانی برایه‌تى و ته‌بایى له‌ناو ریزی موسولماناندا و جیگیربوونی ده‌سه‌لاتى سیاسى و ده‌رکردنى ده‌ستور و یاسای به‌رپه‌وهردى شارى مه‌دینه و به‌په‌وه‌کردنى ئاینى ئیسلام به‌ناشکرا، دوژمنانى ئیسلام به‌تایبه‌تى قورھیش و جوله‌که‌کان چاویان هه‌لنه‌ده‌هات به‌ئازادى و سه‌ربه‌خۆی موسولمانان.

قورھیشیه‌کان دوای ئەوه‌ى پیغمبهر ﷺ و هاوولانیان ناچار به‌ کۆچ کردن کرد له‌شارى مه‌که‌که، هه‌ر به‌وه‌وه نه‌وه‌ستان، به‌لکو که‌وتنه ئازاوه نانه‌وه له‌ شارى مه‌دینه‌دا، رینگرتن له‌ دانیشتوانه‌که‌ى که به‌ مه‌به‌ستى هه‌ج و عه‌مه‌ سه‌ردانى مالى خوا بکه‌ن له‌ مه‌که‌که، و سه‌رکرده‌کانى شارى مه‌که‌که که‌وتنه ئاشکراکردنى ویستى شه‌ر کردن له‌گه‌ل موسولماناندا. ئەم بارودۆخه‌ وای پتیویست کرد موسولمانان وریا و به‌ناگابن له‌ هه‌ل‌سوکه‌وت و جه‌م و جووله‌کانى قورھیش و دوژمنه‌کانیان، و هه‌ولئى زیاتر بخره‌نه‌گه‌ر بۆ پاراستنى ئیسلام و موسولمانان. پیغمبهر ﷺ ده‌ستى کرد به‌ ناردنى س‌ریه‌کان و خۆیشى سه‌رکرده‌یه‌تى غزاکانى ده‌کرد^(۶۳۱).

سه‌رجه‌م غه‌زا و س‌ریه‌کانى پ‌یش شه‌رى به‌در، به‌ره‌و رۆژئاوای شارى مه‌دینه ده‌که‌وتنه ر‌ئى به‌مه‌به‌ستى هه‌رپه‌شه خسته‌ سه‌ر ر‌ینگای بازرگانى قورھیش بۆ شام، وه به‌ مه‌به‌ستى مۆرکردنى چه‌ندین هاوپه‌یمانى و ر‌یکه‌وتنامه له‌گه‌ل ئەو هۆزانه‌ى که نیشه‌ج‌ئ بوون له‌ ن‌یوان مه‌که‌که و مه‌دینه‌دا بۆ ئەوه‌ى هاریکاری زیاترى موسولمانان بکه‌ن یاخود هیج نه‌ب‌یت ب‌ئى لایه‌ن بن له‌ م‌لملانى ن‌یوان موسولمانان

(۶۳۱) س‌ریه: بریتیه له‌و کۆمه‌له‌ موسولمانه‌ى که پیغمبهر ﷺ د‌میناردن، و یه‌کیک‌یانى ده‌کرد به‌ سه‌رۆکیان بۆ ل‌یدانى دوژمن یاخود ترساندى، یاخود بۆ کۆکردنه‌وه‌ى زانیارى پتیویست، زۆرجار زمارمیان که‌م ده‌بوو. وه سه‌رجه‌م س‌ریه‌کان له‌ ژيانى پیغمبهر ﷺ (۲۸) س‌ریه‌یه. غه‌زا: بریتیه له‌و کۆمه‌ل موسولمانه‌ى که پیغمبهر ﷺ سه‌رۆکایه‌تى ده‌کردن و ده‌جوون بۆ به‌گ‌زاجوونه‌وه‌ى دوژمن و شه‌رکردن له‌ گه‌ل‌یدا. وه سه‌رجه‌م غزاکانى پیغمبهر ﷺ (۲۷) غه‌زایه لای ژياننامه نووسان به‌لام: جابرى کور‌ى عه‌بدوللا ده‌فه‌رمو‌یت: که ته‌نها (۲۱) غه‌زایه. ب‌روانه: (صحیح مسلم) (۱۸۱۳). و (فتح الباری) (۲۸۰/۷).

و کافره کاندای، وه بۆ زیاتر دهرخستنی هیژی موسولمانان و توانای بهر نهنگار بوونه وه و تۆله سهندنه وه بیان له هه موو دوزمنان.

وه بۆ ناسینی بهرواری رووداوهکان و میژووی ئیسلامی یه کهم رۆژی گه یشتنی پیغمبر ﷺ بۆ ناو شاری مه دینه کرابه یه کهم رۆژی دهست پیکردنی میژووی ئیسلامی که رۆژی دووشه مهی دوانزهی (ربیع الاول) بوو وهک عاصمی کوری عودهی دهفه رمویت: (قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ لِاِثْنَتَيْ عَشْرَةَ لَيْلَةً خَلَّتْ مِنْ رِبْعِ الْاَوَّلِ فَاَقَامَ فِي الْمَدِينَةِ عَشْرَ سَنِينَ) (٦٣٢)، یه کهم کهس که ههستا بهم کاره: یه علای کوری ئومه یه بوو له یه مهن (٦٣٣). وه عومه ری کوری خه طاب ﷺ بوو له مه دینه، وهک سه عیدی کوری موسه یه ب دهیگرتیه وه و دهفه رمویت: (ئیمامی عومه ر موسولمانانی کۆکرده وه و پرساری لی کردن، له کام رۆژه وه میژوو بنوسریتیه وه، ئیمامی علی ﷺ فه رمووی: له و رۆژه وه که پیغمبر ﷺ تیایدا کۆچی کرد بۆ شاری مه دینه و خالکی هاوتا بۆ خوا بریاردانی تیاجی هیشت، ئەم بۆچوونه ئیمامی عومه ر لای په سه ند بوو بریاری له سه ر دا) (٦٣٤).

سریه ی (سیف البحر)

ئهمه ش یه کهم سریه ی موسولمانانه وهک سه رچاوه کانی ژیاننامه ی پیغمبر ﷺ ئامازمه یان پیکردوه، ئەم سریه یه ش دوا ی چهوت مانگ بوو له هاتنی پیغمبر ﷺ بۆ ناو شاری مه دینه، له م سریه یه دا سی پیاو له کۆچکارانی مه کهکه (المهاجرین) پیکه اتبوو به سه ر کردایه تی چه مزه ی کوری عه بدولمو طلیب، دهرچوون به مه به ستی رینگه گرتن به کاروانیکی بازرگانی قورمیش به سه ر کردایه تی ئەبو جههل که سی سه د پیاوی قورمیشی له گه لدا بوو ده گه رایه وه له شامه وه بۆ شاری مه کهکه، هه ردوولا به یه ک گه یشتن له (سیف البحر) که که وتۆته نیوان یه نبع و چه ره، وه مو جدی کوری عمروی جو هه نی که هاوپه یمانی هه ردوولا بوو. که وته نیوانیان و له یه کی جیا کردنه وه و شه ر پووی نه دا (٦٣٥). ئەبو جههل که گه رایه وه شاری مه کهکه هه واله که ی

(٦٣٢) أخرجه: الطبراني (المعجم الكبير) (١٧٢/١٧)، الطبري (التاريخ) (٣٩٢/٢)، والبيهقي (الدلائل) (٥٠٣/٢)، قال الهيثمي في (المجمع) (٩٩٢٣): رواه الطبراني ورجاله ثقات.

(٦٣٣) أخرجه: أحمد (المسند) (٤٥/٣)، وصححه إسناده الحافظ في (الفتح) (٢٦٨/٧)، وصححه أيضاً الرناؤوط في تحقيقه لـ (زاد المعاد) (٣١٦/٣).

(٦٣٤) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (١٤/٣) وصححه ووافقه الذهبي، وانظر فيها أثر ابن عباس وسهل بن سعد.

(٦٣٥) أخرجه: مسلم في (الصحيح) (١٨١٣)، أبو يعلى بإسناد الصحيح كما قال الحافظ في (فتح الباري) (٢٨٠/٧).

دابە قورەیش و مەترسیبەکانی ئەم باسە و کۆمەکی کردنی دانیشتوانی شاری مەدینە ی بۆ شیکردنەوه.

جوبەیری کۆری موطعیم ﷺ دەفەر مویت: (ئەبو جەهل دوای ئەم ڕووبەر و بوونەوهی لەگەڵ حەمزەدا گەراپەوه شاری مەککە و وتی: ئەی کۆمەلانی قورەیش، محمد دابەزیووتە مەدینە و سەربازەکانی بڵاوه پیکردوو بەم لاوادا، دەیهویت زیانتان پێ بگەیهنیت، زۆر وریابن لە ڕینگەیه کەیهوه مەرۆن و نزیکى مەکە و نەوه، ئەو وەك شیرینکی پەلاماردەری تورەى قین لە دل وایە بەرامبەرتان، کە لە شارەکەتان دەرتان کردوو، سویند بەخوا چەند سىجر بازىكى لەگەلدايه، هەر کاتیک خۆی یان یەكی لە هاوئەکانیم بینیبیت شەیتانەکانم لەگەلدا بینيون، وه ئیووش باش دەزانن دوژمنایەتی دوو کورەگەى قیلە (واتە: ئەوس و خەزرجى دانیشتوانى مەدینە)، کەوابوو ئەو دوژمنە و پەنای بردۆتە بەر دوژمن.

موطعەمى کۆری عودەى پىى وت: ئەبو حەکەم سویند بەخوا نەم بینووه کەس زمانى راستگۆتر و بەئینى راستر بىت لەو برايهتان کە دەرتان کردوو، وەك چۆن دەرتان کردوو بى زىانترين کەس بن بەرامبەرى. ئەبوسوفيانى کۆرى حاريس (کە نامۆزای پیغمبەرە ﷺ وتی: لێره بەدواوه زیاتر دوژمنایەتی بکەن، چونکە (ئەوس و خەزرج) گەر ئیوهیان بەر دەست بکەویت ئەوا هیج چۆره کەسایەتی و خزمایەتیهکتان لەگەلدا رەچاوناکەن، گەر گوێراپەلێ من دەکەن وەك لە ناوبردنی (کینانە) لە ناویان دەبەن، یا ئەووتە محمد دەر دەکەن لەنیوانیاندا، ئەوجا محمد دەرکرا تەنها دەبىت.... ئەم هەواڵە گەیشتهوه بە پیغمبەر ﷺ و فەر مووی: ((سویند بەوهی ڕۆحى منى بە دەستە بە کوشتن و لە سیدارەدان و بە (هیدایەت) دانیان دەبەم هەرچەندە پىيان ناخۆش بىت من بەزەبیهکم خوا ناردوومى، وه نام مریئى تا نایینهکەى خۆى سەر دەخات، من پىنج ناوم هەیه: من محمدم وه من ئەحمەدم وه من (الماحى)م سەر مەرەوم کە خوا بى باومریم پى دەسپێتەوه و من (الحاشر)م خەلکى (لاى منەوه کۆ دەکاتەوه) وه من (العاقب)م واتە: هیج پیغمبەرێکم بەدوادا نایەت)) (١٣٦).

(٦٣٦) أخرجه: الطبراني (المعجم الكبير) (١٥٣٢) وقال: قال أحمد بن صالح أرجو ان يكون الحديث صحيحاً، وقال الهيثمي في المجمع (٦٨/٦) رواه الطبراني، ورجاله ثقات.

سریه‌ی عوبه‌یدی کوری حارث

ئەم سریه‌یه لەمانگی شوالدا نیررا دواى هەشت مانگ لەگەشتنى پیغمبهر ﷺ بۆ شارى مەدینه ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەر مویت: (پیغمبهر ﷺ دواى نیشتەجى بوونى لە مەدینه‌دا عوبه‌یده‌ی کورپی حارثی کورپی موصلیب نارد (کە ئامۆزای پیغمبهر ﷺ و براى ئەبو سوفاىنى کورپی حارثە) لەگەڵ شەست یاخود هەشتا سواردا هەموویان لە (المهاجرین) بوون و هیچ (انصار) یه‌کیان لەگەڵدا نەبوو، ئەوان بەرپی کەوتن هەتا گەشتنە ئاوى (الحجاز) لە خوارووی تەپۆلکە (المردة)، لەرپیدا رۆوبەرپووی کۆمەئیکى زۆرى قورپه‌میشى بوونەوه لێک ترازان، بەلام شەرپووی نەدا لەنیوانیاندا، سەعدى کورپی ئەبو وه‌قاص لەو رۆژەدا تیریکى تیگرتن، (ئەمەش یەكەم تیر بوو کە گیرایە کافرەکان لە ئیسلامدا)^(٦٣٧). پاشان هەردوولا لەیەك جیابوونەوه و موسولمانەکان پاشەکشەیان کرد و چەند سواریکیان دانا دواى خۆیان بۆ پارێزگارى کردنیان وه لەو رۆژەدا میقدادى کورپی عمر و عوتبەى کورپی غەزوان لە کافرەکان هەڵهاتن و خۆیان گەیانده ناو موسولمانەکان چونکە ئەوان لەگەڵ کافرەکاندا هاتبوون تاخۆیان بگەیهننە ناو موسولمانانەوه، وه سەرکرده‌ی کافرەکان لەم رۆوبەرپووی بوونەوه‌یده‌دا عیكریمه‌ی کورپی ئەبووجه‌هل بوو^(٦٣٨).

غەزای (ودان)

لە مانگی صفردا و دواى سائیک لەهاتنى پیغمبهر ﷺ بۆ ناو شارى مەدینه، پیغمبهر ﷺ بۆ جیهاد و غەزاکردن لە پیناوى خوادا لە مەدینه دەرچوووه دەرەوه، سەعدى کورپی عوباده‌ی رضی اللہ عنہ لەجى‌ی خۆى دانا بۆ بەرپۆه‌بردنى ئیش و کارەکان، پیغمبهر ﷺ و موسولمانەکان بەرپۆه‌وتن تا گەشتنە (ودان) کە بیست و سێ میل دووره لە (الجُحفة) وه، بۆ پەلاماردانى قورپه‌میش و کورپانى بنى حمزەى کورپی عبدمنافى کینانه، لەویدا پیغمبهر ﷺ و سوپاکه‌ی تووشى شەرپ نه‌هاتن و ئەمە کۆتایى هات بەرپۆه‌وتن نامەیه‌ك لەگەڵ هۆزى (بنى الضمره) کە موخشى کورپی

(٦٣٧) أخرجه: البخاري (الصحيح) (٨٣/٧)، ومسلم (الصحيح) (٢٢٧٧)، وابن ماجه (السنن) (٤٧/١)، والحمدي (٧٨) وأحمد في (المسند) (١٧٤/١) وفي (الفضائل الصحابة) وقال محققه: إسناده صحيح.

(٦٣٨) انظر: (السيرة) لابن هشام (١٨٣/٢)، و(التاريخ) للطبري (٤٠٤/٢)، (الدلائل) لليبي (١١/٣) و(البداية والنهاية) لابن كثير (٢٣٤/٣)، و(تاريخ الاسلام) للذهبي (٤٦/١).

عەمر سەرۆكايەتى دەکردن، پاشان پىغەمبەر ﷺ و سوپاكەى گەرانهووە ناو شارى مەدینە^(۶۳۹).

غەزای (بواط)

لە مانگی (ربیع الاول)ى سالى دووهمى كۆچیدا، پىغەمبەر ﷺ و سوپاكەى كە دوو سەد سوارىيان لە ناودا بوو شارى مەدینەيان بەجى ھىشت و بەرئى كەوتن تا گەيشتنە (بواط) لە ناوچەى (رضوي) شتومەك و بارەكانیەووە [بەمەبەستى رىگرتن بە كاروانىكى بازىرگانى قورەيش كە سەد پياويان لەگەڵدابوو لەگەڵ بارى پانزە و شتردا بە سەرۆكايەتى ئومەيەى كورپى خەلفە] وە لەم غەزايەشدا پىغەمبەر ﷺ سائب كورپى عثمان كورپى مضعونى لەجئى خۆى دانا بۆ بەرپۆەبەردنى شارى مەدینە. لەم غەزايەشدا پىغەمبەر ﷺ و موسولمانان تووشى شەر نەھاتن و پاشان گەرانهووە شارى مەدینە^(۶۴۰).

بۆ زياتر ئاشنا بوون لە بەسەر ھات و رووداوەكانى ئەم غەزايە دەچینە خزمەت فەرموودەكەى جابرى كورپى عەبدوللا كە بۆمان دەگىرپتەووە و دەفەرموئیت: (بەرىكەوتىن لەگەڵ پىغەمبەر ﷺ لە غەزای دۆلى (بواط)دا، كاتىك بە شوئىن مەجدى كورپى عەمرى جوھەیندا دەگەرپاين، و ھەموو وشترىك پىنج و شەش و ھەوتمان بەدوای يەكدا بە نۆرە سوارى پشتى دەبووين، جارىك نۆرەى پياويك لە (أنصار) بوو كە سوارى وشترىك بىت، وشترەكەى يخلیدا و سوارى پشتى بوو پاشان ويستى ھەلبسىتەووە وشترەكە يەك دووجار تەمەلى كرد و پياوھەكە پىئى وت: (شأ) ئەم وشەيەكە دەوترىت بە ولاغى بەرزە بۆ ھەستانەووە و روئىشتنى] لەعنەتى خوات لى بىت.

پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((من هذا اللاعن بعير)) واتە: ئەوھ كۆپە لەعنەتى لە وشترەكەى كرد؟ پياوھەكە وتى: من بووم ئەى پىغەمبەرى خوا، پىغەمبەرىش ﷺ پىئى فەرموو: ((لەپشتى دابەزە و ھاوړپىيەتيمان مەكە بە وشترىكى نەفرمت لى

(۶۳۹) انظر: (السيرة) لابن هشام (۱۸۲/۲)، و(الطبقات) لابن سعد (الطبقات) (۸/۲)، و(الدلائل) للبيهقي (۱۰/۳) و (التاريخ) للطبري (۴۰۷/۲)، و (البدایة) لابن كثير (۲۳۴/۳)، و (تاريخ الاسلام) للذهبي (۴۵/۱) و (الزاد) لابن القيم (۱۶۴/۳)، و(الدرر) لابن عبد البر (ص: ۹).

(۶۴۰) انظر: (السيرة) لابن هشام (۱۸۹/۲)، والطبري في (التاريخ) (۴۰۵/۳)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۱۱/۳)، وأبن كثير في (البدایة والنهاية) (۲۴۶/۳).

کراوهوه، ئیوه دوعا له خوتان مهکن، دوعا له مندا له کانتان مهکن، دوعا له مال و سامانه کانتان مهکن نهوهک دوعا کانتان بکهوئته کاتیکهوه که ههر شتیکی تیادا داوا بکهن خوی گهوره تیایدا دوعا کانتان بۆ گیرا و جی به جی بکات)).

به ری کهوئین له گه ل پیغمبهر ﷺ ئیواره مان به سهر داهات، و نزیك بوینهوه له یه کیک له کانیاو و کانی عهرهب پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((مَنْ رَجَلَ يَتَقَدَّمْنَا فِيمَدْرُ الْحَوْضِ، فِشْرَبْ وِ يَسْقِينَا))؟ واته: کام پیاو له ئیوه پشمان دهکهوئیت ههوزیک دروست بکات له ئاو تا خوی لی بخواتهوه و پاشان ئاویش بداته ئیمه؟

جابر ﷺ ده فهرموئیت: من ههستم وتم: نا ئه مه (واتا: به خوی وت) پیاویکه ئه ی پیغمبهری خوا؟ پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: کی تر له گه ل جابر دهروات؟ جه بار کورپی صخریش ههستاو له گه لمداهات و روئشتین تا گه یشتینه بیرهکه، و یهک دوو دۆلچه ئاومان هه ئینجاو خاکه که مان کرد به قور پاشان ههوزیکمان لی دروست کرد، ئاومان هه ئینجا له بیرهکه تا به تهواوی پرمان کرد، و چاوهروانیمان کرد، و روانیمان یه کهم کهس به پروماندا هات پیغمبهری خوا بوو ﷺ هات و فهرمووی: ((أتأذنان؟)) واته ریگه م بیده من؟ ئیمهش وتمان به لی ئه ی پیغمبهری خوا، ئینجا و شتره که ی نزیك کردهوه له ههوزه که تا تیر ئاو بوو پاشان چوو به ولاره و و شتره که میزی کرد و ئینجا پیغمبهر ﷺ و شتره که ی برد به و لاره و دووری خسته وه و یخی لی داو هه وایه وه و پیغمبهریش ﷺ له پشتی دابهزی و ده ست نوئیزی شوورد، وه جه بار کورپی صخریش چوو بۆ سه ر پشاو تا ده سته ئاو بگه یه نیت، منیش (بورده) واته: په شته مالیکم له به ردابوو ویستم له خۆمیه وه بپیچم، به لام هه ردوولایه که ی نه گه یشته وه به یهک و چهند لایه کی دریزو شو ربوون، ناچار په شته مالکه م به شان و ملمدا داو خۆم پی پیچایه وه و به ژیر چه ناگه م گرتم و خۆم تیایا کره له کرد، پاشان هاتم لای چه پی پیغمبهره وه ﷺ وه ستام، پیغمبهریش ﷺ ده ستی گرتم و منی هینایه لای راسته وه، پاشان جه بار کورپی صخریش ده ست نوئیزی شوورد و هات لای چه پی پیغمبهره وه ﷺ پیغمبهریش ﷺ به ده ستی هه ردوو کمانی پال پیوه نا تا هه ردوو کمان له په نایه کدا له پشتی پیغمبهره وه ﷺ وه ستاین و نوئیزمان خوئیند، پیغمبهریش ﷺ له نوئیزه که دا جار جار به لاجاو ته ماشای ده کردم و منیش باش ناگادار نه بووم، پاشان به ناگا هاتم، له نوئیزه که دا به ده ست ئیشارته تی بۆ کردم (واتا: له پشتینه تا بیهسته تا عه وره مت دمر نه کهوئیت).

جابر ﷺ دمفرمویت: کاتیک پیغمبهر ﷺ له نوێژکه تهواو بوو فهرمووی: ((جابیر)) . وتم: به لئ ئەی پیغمبهری خوا، فهرمووی ((إِذَا كَانَ وَاسِعًا فَخَالَفَ بَيْنَ طَرَفَيْهِ، وَإِذَا كَانَ ضَيْقًا فَاشْدُدْهُ عَلَى حَقْوِكَ [فَاتَّزِرْ بِهِ])) واته: ئەگەر په شته ماله کهت فراوان و گهوره بوو بیپیچه له خۆتهوه، وه ئەگەر بجووک و تهسک بوو بیپیچه به ناو قهدهتهوه و تا له ناوک بهره و خوارتهوه دادهپۆشیت. جابر ﷺ دمفرمویت: بهرپکهوتین لهو سهفه رهماندا له گه ل پیغمبهر ﷺ وه خواردنی ههر پیاویک له رۆژیکدا یهك خورما بوو، دمیژی و پاشان له جل و بهرگه کهیدا دمیپنچایهوه و هه لئ دهگرت، وه ئیمه له برساندا به کهوانه کانمان له گه لای دارمان دهدا و دهمان خوارد، تا هه موو لیومان قلیشی برد و درزی برد بوو (واتا: له زبری و گهرمی گه لاکهدا) وه ئیمه سه رکار یکمان هه بوو که رۆژانه دهنکه خورما کهی بهش دمکرد به سه رماندا سویند به خوا له بهش کردندا یه کیکمانی بیرجوو خورمای بداتئ ئیمهش چووینه ژیر بالیهوه و بردمان و شایه تیمان بۆدا که دهنکه خورما کهی وهرنه گرتوه، ئینجا یهك خورمای پیداو وهری گرت و راست بووهوه. له رپئ رۆشینه کهماندا بهردهوام بووین، تا گه یشتینه شیویکی فراوان و لهوئ دابهزین، پیغمبهر ﷺ رپوشت بۆ پێشاو و دهست به ئاو گه یاندن منیش دوای کهوتم به که مو لیهك ئاوهوه، ته ماشای کرد هیچی نه دی تادای پۆشیت و دیار نه بیت، به لام دوو درخت له م سهر و ئه و سهری شیوه کهوه دیار بوو.

پیغمبهر ﷺ چوو بۆلای یه کیکیان په لیک له په له کانی درخته کهی گرت و فهرمووی ((انقادی عَليّ بِإِذْنِ اللَّهِ)) واته وهره به دوامدا به ئیزنی خوا، درخته کهش به دوایدا رپوشت وهك چۆن وشتری مل که چ به دوای خاومنه کهیدا دمروت، پاشان هات بۆلای درخته کهی تر و په لیک له په له کانی گرت و فهرمووی ((انقادی عَليّ بِإِذْنِ اللَّهِ)) واته: به ئیزنی خوا وهره به دوامدا، درخته کهش به دوایدا رپوشت، تا نزیکي کردهوه له درخته کهی تر کۆی کردهوه فهرمووی ((إِنَّمَا عَلِيّ بِإِذْنِ اللَّهِ)) واته: تیکه ل بهیهك بن به سه رمدا به ئیزنی خوا، هه ردووکیان تیکه ل بهیهك بوون، به سه ریداو دایان پۆشی و سببه ریان به سه رهوه کرد.

جابر ﷺ دمفرمویت: (منیش هه ستام و رام کرد ئه ویم به جن هیشته نه وهك پیغمبهر ﷺ هه ستم پئ بکات و زیاتر دوور بکهوینتهوه تا دوور کهوتمهوه و له شوینیکدا دانیشتم و له خه یالدا بووم ئاوریکم دایهوه ته ماشام کرد پیغمبهر ﷺ

بهروه لای من دیت و دهگه پیته وه وه دوو درهخته که جیابوونه ته وه له بهکتری، ههریه که یان له لایه که وه وه ستاوه بینیم پیغمبر ﷺ وه ستانیک وه ستاوه به سه ری نیشارمتی به لای راست و چه پدا کرد بو درهخته کان و ههریه که یان چوونه وه شوینی خو یان، پاشان به ره و لای من هات و گه شته لام و فهرمووی: جابر ناگات لی بوو له کوئی وه ستام؟ وتم: به لی نهی پیغمبر خوا، فهرمووی: ((فَانْطَلِقْ إِلَى الشَّجَرَتَيْنِ فَاقْطَعْ مِنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا غُصْنًا، فَأَقْبِلْ بِهِمَا، حَتَّى إِذَا قُمْتَ مَقَامِي فَأَرْسِلْ غُصْنًا عَنْ يَمِينِكَ وَغُصْنًا عَنْ يَسَارِكَ)) واته: برؤ بؤ لای ههردوو درهخته که و له ههریه که یان په لیک بیره و بیهینه تا دهگه پته شوینی وه ستانه که م نینجا په لیکان فری ده به لای راستا و نهوی تریان به لای چه پدا.

جابر ﷺ ده فهرموویت: منیش هه ستام و به ردیکم هه لگرت و شاندم تالایه کی تیژ بوو نینجا هاتم بؤ لای ههردوو درهخته که و ههریه که یان په لیکم لی بری و پاشان ههردوو په له که م به دوامدا راکیشا و هی نام تا له جیگه وه ستانه که ی پیغمبر ﷺ وه ستام و په لیکانم به لای راستا فری داو نهوی تریان به لای چه پدا، نینجا هاتم بؤ لای پیغمبر خوا ﷺ وتم: جی به جیم کرد نهی پیغمبر خوا مه به ست له وه کاره چی بوو؟ پیغمبر هیش ﷺ فهرمووی: ((إِنِّي مَرَرْتُ بِقَبْرَيْنِ يُعَذَّبَانِ فَأَحْبَبْتُ بَشْفَاعَتِي أَنْ يُرْفَعَ عَنْهُمَا مَا دَامَ الْغُصْنَانِ رَطْبَيْنِ)). واته: من تیه پریم به لای دوو گوردا نه شکه نجه دهدران، پیم خؤش بوو به تکا کردنم بؤ یان نه شکه نجه یان له سه ر سووک بکریت تا نه و کاته ی دوو په له که وشک دمبن.

جابر ﷺ ده فهرموویت پاشان گه پینه وه ناو سه ر بازه کانمان وه پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((يا جابر نادِ بوضوءٍ)) واته: جابر بانگ بکه بو ناوی ده ستنو یژ، جابر ﷺ ده فهرموویت: منیش بانگم کرد کی ناوی ده ست نو یژ کی لایه؟ کی ناوی ده ست نو یژ کی لایه؟ کی ناوی ده ست نو یژ کی لایه؟ نهی پیغمبر خوا یه ک دلؤپ ناوم ده ست نه که هوت له که سیان، جابر ﷺ ده فهرموویت: به لام ته نها پیاویکی نه نصاری مه شکه یه ک^(۶۴۱) ناوی به چند داری که وه هه ناوسی بوو به وشتره که یه وه بو نه وه ی ناوه که ی سارد بیت و به شی پیغمبر لای بدات، پیغمبر ﷺ پی پی وتم ((انْطَلِقْ إِلَى فُلَانِ ابْنِ فُلَانٍ الْأَنْصَارِيِّ، فَانْظُرْ هَلْ فِي أَشْجَابِهِ مِنْ شَيْءٍ؟)) واته: برؤ بو لای فلانی

(۶۴۱) مه شکه پیستی مه ره یان بزنه خؤش ده کریت و پاک ده کریت و پاشان بو ناو کی شان به کار دیت.

کورپی فالانی ئەنصاری تەماشای بکە بزانی لە مەشکە کەیدا هیچ ئاویکی تێدایە؟ جابر ﷺ دەفەر مویت: رویشتم و تەماشام کرد تەنھا کەمیک ئاوی لە دەمی مەشکە کەدا ماوە ئەگەر ئاوەکە بگەراییە تەووە ناو مەشکە کە ئەویش نە دەما لە بەر وشکی مەشکە کە پاشان گەرماوە بۆلای پیغمبەر ﷺ و پیم وت: ئەی پیغمبەری خوا هیچم تیا نەدیوە تەنھا کەمیک ئاوی نەبیت لە دەمی مەشکە کەدا ئەگەر بەرزی بکەیتەووە ئاوەکە بگەریتەووە ناو مەشکە کە لە بەر وشکی مەشکە کە ئەویش تیا نامینیت!

پیغمبەر ﷺ فەر مووی: بڕۆ بۆم بێنە، منیش رویشتم و بۆم هینا و بە دەستی گرتی و هەندیک شتی فەر موو من باش ناگام لێ نەبوو نینجا بە دەستی لە هەموو لایە کەووە گوشتی و پاشان دایە دەستی من و فەر مووی: ((جابر بانگ بکە تا مەنجه لێکی گەرە بەین))، منیش بانگم کرد: ئەی خاومنی مەنجه ئە گەرە ئە م سوارانە لە کوئی مەنجه ئە کەت بەینە، نینجا مەنجه ئە کەمان بە دەست هە لگرت هینامان لە بەر دەستیدا دامان نا، پیغمبەریش ﷺ دەستی کردەووە و پەنجه کانی بلأو کردەووە لە بنی مەنجه ئە کەدا داینا، مەشکە کەیدا بە دەستەووە و فەر مووی: ((خُذْ يَا جَابِرُ فُصْبَ عَلِيٍّ وَقُلْ بِسْمِ اللَّهِ)). واتە: ها جابر بیگرە و ئاوی بکە بە دەستدا و بلی: بسم الله. منیش ئەو کەمە ئاوی مەشکە کەم کرد بە دەستیدا و وتم: بسم الله، و بە چاوی خۆم بینیم ئاوی بە خور لە نیوان پەنجه کانی پیغمبەرەووە ﷺ دەر دە چوو، ئەو وندە یی نە چوو مەنجه ئە کە بە تەواوی پڕ بوو لە ئاوی. نینجا پیغمبەر ﷺ فەر مووی ((يا جَابِرُ نَادِ مَنْ كَانَتْ لَهُ حَاجَةٌ مَاءً))؟! واتە: جابر بانگ بکە کێ پێویستی بە ئاوی هەیە با بێت؟ ئەو وندە یی نە چوو هەر هەموویان هاتن ئاویان خوار دەووە، تا تەواو تێر ئاوی بوون، نینجا من دەم وت: کێی تر پێویستی بە ئاوی با بێت، تا هەموویان تەواو بوون نینجا پیغمبەر ﷺ دەستی بەرز کردەووە دەری هینا لە مەنجه ئە کە هیشتا تەواو پڕ بوو لە ئاوی. پاشان موسو لمانان سکالای برستی خویان بردە لای پیغمبەر ﷺ ئەویش فەر مووی: ((عَسَى اللَّهُ أَنْ يُطْعِمَكُمْ)) واتە: بە لکو خوی گەرە خوار دنیستان بداتی؟! بەرێ کەوتین تا گەشتینە قەرغی دەریا، دەریاکە بە ک شەپۆلی داو گیاندار لکی هە لدا یە قەرغە کە یەووە (پێ دە چیت نە هەنگ بوو بێت)، نێمەش ناگرمان لە لایە کەووە کردەووە، هەندێ لە گۆشتە کە یمان برزاندو هەندیکمان لێ کولاند و لیمان خوار د تا بە تەواوی تێر بووین.

جابر ﷺ دەفەرموئەت: (من و فلان و فلان و تا پېنج كەسى ژمارد چووئەنە چالایی چاویهوه تیايدا ون دەبووین و نەدەببیراین تا هاتینە دەرەوه و پەراسویەك له پەراسوودەكانیمان راست كردهوه و چەمانمانهوه و بالا بەرزترین سوارمان هیناو بەرزترین گۆپان و سواری بەرزترین و شترمان كرد بەژیریدا تیپهپربوو بەبئ ئەوهی سەری بچەمئەتەوه)^(۶۴۲). پاشان گەراینهوه شاری مەدینە.

غەزای (العشيرة)

لەمانگی (جمادی الاولی)دا پېغەمبەر ﷺ [لەگەل سەد و پەنجا یان دوو سەد و پەنجا لە موسولماناندا لە مەدینە دەرچوون دوای ئەوهی هەوایی دەرچوونی کاروانیکی بازرگانی قورەیشیان پئ گەیشت كە لە مەككە وه دەرچوو بوون بەرەو شام]^(۶۴۳) وئەبو سەلەمەهی كورپی عەبدولئەسدى دانا بۆ بەرپۆه بردنی ئیش و كارەكانی ناو شاری مەدینە (واتە: پېش نوئیزی كردن و وتار خوئیندەنەوهی مزگەوتی پېغەمبەر ﷺ)، بەرپۆ كەوتن تا گەیشتنە (العشيرة) كە لەناوچەهی یەنبوعی نیوان مەككە و مەدینەیه، لەوئ رۆژانی (جمادی الاولی) و چەند شەوئك لە (جمادی الاخرة) مایهوه و رېكەوتن نامەهی لەگەل هۆزی (بنی مدلج) و هاوپهیمانهكانیان لە (بنی ضمره) دا ئەنجامدا.

عەماری كورپی یاسر ﷺ یەكئك لە رووداوهكانی ئەم غەزایمان بۆ دەگێرپۆتەوه و دەفەرموئەت: (من و عەلی كورپی ئەبو طالب لەغەزای (العشيرة)دا بەیەكەوه بووین، كاتئك لەوئ دابەزین و ماومیهك ماینەوه هەندئك لە خەلكی (بنی المدلج) مان بینى كە بیریكیان هەلئەكەند لە ناو خورماكانیاندا، عەلی كورپی ئەبو طالب بە منى وت: باوكی (اليقظان) بۆ نەچین تەماشای ئەو خەلكە بكەین تا بزاین چۆن كاردەكەن؟ منیش وتم: گەر ئارەزوت لئ بئت بابرپۆین، ئینجا رۆیشتین بۆ لایان و ماومیهك تەماشامان كردن و تا نزیك بوو خەومان لئ بكەوئت، پاشان من و عەلی چووین لەناو خۆلە نەرمی ژیرسئبەرى هەندئك دارخورمای بچووكدا پال كەوتین و خەومان لئ كەوت سوئند بەخوا ئاگامان لە خۆمان نەبوو تا پېغەمبەر ﷺ جولاندىنیهوه بە قاجی و لە خەو هەستاین خۆلاوی بوو بووین لەو خۆلەهی كە تیايدا پراكشابووین ئا

(۶۴۲) أخرجه: البخاري (۳۶۱) مختصراً جداً، ومسلم (الصحيح) (كتاب الزهد و الرقائق) (۷۴۳۷) مطولاً واللفظ له.

(۶۴۳) أنظر: (المغازي) للواقدي (۱/۱۲).

لهو رۆژهدا پیغمبهر ﷺ به عهلی کورپی ئەبو طالبی فهرموو: ((ما لک یا ابا تراب)) واته: ئەوه چیتە ئەی خوڵاوی. لهبەر ئەو خوڵەیی لهسەری نیشتبوو، پاشان فهرمووی: ((ألا احدثکما بأشقی الناس رجُلین)) واته: ئایا باسی دووگەسی خراپترین و چەپەل ترین کەستان بۆ بکەم لەناو خەلکدا؟ وتمان بەئێ ئەی پیغمبهری خوا، ئەویش فهرمووی: ((أَحْمِرَ ثَمُودَ الَّذِي عَقَرَ النَّاقَةَ وَالَّذِي يَضْرِبُكَ يَا عَلِيُّ عَلَى هَذِهِ وَضَع يَدُهُ عَلَى قَرْنِهِ [حَتَّى يَبُلَّ مِنْهَا هَذِهِ] وَأَخَذَ بِلَيْتِهِ)) واته: [أحمرکه: پێ دەچیت مانای سووره کورتە بالاکەیی] سه مووده کە وشتره کەیی سەر بری، وه ئەو کەسەیی کە ئالیرمت دەدا ئەی عهلی وه دەستی خسته سەر سەری تا ئەمە تەرپ دەکات و بە دەستی ریشی گرت)) (٦٤٤). له م غەزایەدا پیغمبهر ﷺ و موسولمانان تووشی شەرپ نەهاتن پاشان گەرانه وه شاری مەدینە (٦٤٥).

غەزای (سفوان)

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ پاش گەرانه وهی له غەزای (العشيرة) و هاتنه وهی بۆ ناو شاری مەدینە چەند شهویکی کەمی بەسەردا تی پەری نەگەیشته دە شهو، تا ئەوه بوو کورزی کورپی جەباری فەهری پەلاماری بەشیک له مەر و مالات و پاوەنەکانی شاری مەدینەیدا، پیغمبهریش ﷺ له گەل بەشیک له موسولماناندا بە دواي کەوتن تا گەیشتنە شیویک له ناوچەیی بەدردا کە پێیان دەوت شیوی (سفوان)، و کورزی کورپی جابر دەرباز بوو و پێی رانه گەیشتن ئەمەش پێی دەوتریت (غەزای بەدری یەگەم)، پاشان پیغمبهر ﷺ گەراییه وه ناو شاری مەدینە و تیایدا مایه وه تا کۆتایی مانگی (جمادی الاخرة) و مانگی رەجەب و شەعبان وه له م غەزایەشدا

(٦٤٤) أخرجه: أحمد (المسند) (٢٦٣/٤) (١٨٣٢١) وقال محققه الارناؤوط: حسن لغیره، وعبد الله بن أحمد (فضائل الصحابة) (١١٧٢) وقال محققه: إسناده حسن متصل، النسائي (الكبرى) (٨٥٣٨)، والحاكم (المستدرک) (١٤٠/٣) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (١٢/٣)، والطحاوي (مشکل الاثار) (٣٥٢/١) وقال الهيثمي في (المجمع) (١٣٦/٩) رجاله موثقون الا ان التابعی لم یسمع من عمار. وللحديث شواهد عند الطبراني (الكبير) (١٧٣)، والحاكم (١١٣/٣) وصححه على شرط البخاري، وقوله ﷺ (يا ابا تراب) له شاهد عند البخاري (٤٤١، ٣٧٠٣) واللفظ له، ومسلم (٢٤٠٩) من حديث سهل بن سعد قال: جاء رسول الله ﷺ بيت فاطمة، فلم يجد علیاً في البيت، فقال: ((اين ابن عمك))؟ قالت: كان بيني وبينه شيء، ففاضني فخرج فلم يقل عندی، فقال رسول الله ﷺ لإنسان ((انظر اين هو))؟ فجاء فقال: يا رسول الله هو في المسجد راقد، فجاء رسول الله ﷺ وهو مضطجع قد سقط رداؤه عن شقه، واصابه تراب، فجعل رسول الله ﷺ يمسحه عنه ويقول: ((قم يا ابا تراب)).

(٦٤٥) انظر: (التاريخ) للطبري (٤٠٥/٢)، و(الدلائل) للبيهقي (١١/٣)، و(السيرة) لابن هشام (٩٠/٢) رقم (٤٧٥)، و(الطبقات) لابن سعد (٦/٢)، و(البداية) لابن كثير (٢٤٦/٣)، و(تاريخ الاسلام) للذهبي (٤٧/١)، و(عيون الاثر) (٢٢٦/١).

پیغمبهر ﷺ زہیدی کوری حاریتہ ی له جی خوی کردہ فہرمانہوا تا له غہزاکہ گہرایہوہ^(۶۶۶).

سریہی سعدی کوری ئەبو وہقاص

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمفہرمویت: (پیغمبهر ﷺ سعدی کوری ئەبو وہقاصی له گہل ہہشت له مهاجریندا نارد، بہرہو (الخراز)، ئەوان بہرئیکہوتن تا گہیشتنہ ئەو حیگہیہ له خاکی حیجازدا، و پاشان گہرانہوہ و تووشی ہیج شہرئیک نہہاتن)^(۶۶۷).

له رپوایہتیکی (ضعیف) وا ہاتوہ (له سعدی کوری ئەبو وہقاصوہ کہ ژمارہیان سہد کہس بوہ و بہ مہبہستی رئگرتن بہ کاروانئیکی قورہیش چوون و ہہندیکیان رۆیشتوون و ہہندیکیشیان گہراونہتہوہ ناو شاری مہدینہ)^(۶۶۸).

سریہی عہدوللای کوری جہحش

عورہی کوری زوبہیر رضی اللہ عنہ و ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمفہرموون: (پیغمبهر ﷺ پاش گہرانہوہی له غہزای (سفوان) یا (بدر الاولی)، کۆمہئیکی نارد و ئەبو عوبہیدہی کوری جہراحی رضی اللہ عنہ کرد بہ سہرکردہیان، کاتئیک ویستی بروات فرمئیسک له چاوانی ہاتہ خواریوہ له ناردہحتی دوورکەوتنہوہی له پیغمبهر ﷺ، بۆیہ ئەوی لابرہد و عہدوللای کوری جہحشی رضی اللہ عنہ خستہ حیگہی، ئەو کۆمہئەش له ہہشت کہس له مهاجرین پئیکہاتبوو ہیج ئەنصاریی یەکیان له ناودا نہبوو ((پیغمبهر ﷺ بہ عہدوللای فہرموو: برۆ ہہوائی قورہیشمان بۆ بہینہرہوہ)) فہرمانی پئ کرد کہ ہیج شہر و جہنگئیک نہکات، چونکہ لەکاتی مانگہ حہرامہکاندا بوون، وہ نامہیہکی بۆ نووسی پئیش ئەوہی ئاگاداری بکاتہوہ کہ بہرہو کوی بجئیت و پئی فہرموو ((اخرج أنت وأصحابك حتى إذا سرت يومين فافتح كتابك وانظر فيه ، فما أمرتک به فامض له ،

(۶۶۶) انظر: (السيرة) لابن هشام (۱۹۲/۲) برقم (۴۷۹)، و(التاريخ) للطبري (۴۰۷/۲)، و (الدلائل) للبيهقي (۱۳/۳)، و (البدایة) لابن کثیر (۲۴۷/۳)، (الزاد) لابن القيم (۱۶۶/۳).

(۶۶۷) انظر: (السيرة) لابن هشام (۱۹۱/۲)، و(التاريخ) للطبري (۴۰۷/۲)، و(الدلائل) للبيهقي (۱۳/۳) و (الطبقات) لابن سعد (۴/۲)، (البدایة) لابن کثیر (۲۳۴/۳)، و (الدرر) لابن عبدالبر (ص: ۹۶).

(۶۶۸) أخرجه: ابن أبي شيبه (المصنف) (۱۲۳/۱۲)، وأحمد (المسند) (۱۵۳۹) وقال محققه الرناؤوط: إسناده ضعيف، والبيهقي (الدلائل) (۱۵/۳) و(الزاد) (۱۷۵۷).

ولا تستكرهنّ أحدًا من أصحابك على الذهابِ معك)) واته: تۆ و هاوه له كانت بهرئ كهون تا دوو رۆژ (وأمره أن لا يقرأ فيه حتى) يسير يومين [وحتى يبلغ مكان كذا وكذا]] و نامه كه مه كه ره وه تا ده گه يته جيگه ی فلان و فلان، كه گه يشتيته نهوئ، نامه كه ت بكه ره وه و برۆ جئ به جئى بكه و زۆر له هيچ كه سينك له هاوه له كانت مه كه تا له گه لتدا بين.

له م سريه يه دا هاوه له كانى عه بدوللاى كورپ جه حش نه مانه بوون: (نه بو حوزميفه، عوتبه كورپ ره مبيعه، عوكاشه ي كورپ مو حصين، و عوتبه ي كورپ غه زوان، سه عدى كورپ نه بو وه قاص، عامرى كورپ ره مبيعه، واقيدى كورپ عه بدوللا، خاليدى كورپ به كير، سوه هيلى كورپ به يزا) هه موو بهرئ كه وتن له گه ل عه بدوللاى كورپ جه حشدا تا گه يشتنه نه و جيگه يه ي بۆيان ديارى كرا بوو، نينجا عه بدوللا نامه كه ي كرده وه، ته ماشاى كرد نه مه ي تيا نووسرا بوو:

(هه ر ته ماشاى نه م نووسرا وت كرد بهرئ كه وه تا ده گه يته (النخلة) ي نيوان مه كه و طائف، وه له نزيكه وه چاوديرى قوره يش بكه هه واله كانيان بزانه و بيمان بگه يه نه ره وه) كاتيك عه بدوللا له خوئندنه وه ي نامه كه ي ته واو بوو وتي: گوئگر و گوئپرايه ئين (سمعاً و طاعة) پاشان به هاوه له كانى وت: پيغه مبهري خوا ﷺ فه رمانى پيكر دووم بهرئ كه وم بۆ دۆلى (النخلة) تا چاوديرى قوره يش بكه م و هه وال زانياريه كانى پئ بگه يه نه مه وه، داواى لئ كردووم كه زۆر له هيچ كه سيكتان نه كه م تا له گه لتدا بيت، هه ر كه سيكيش له ئيوه شه هيدى ده ويت و پئى خو شه پئى بگات، با له گه لتدا بيت، وه هه ر كه سيكيش له ئيوه نه وه ي پئ ناخو شه با بگه رپيته وه، به لام من وا بهرئ ده كه وم بۆ جئ به جئ كردنى فه رمانه كانى پيغه مبه ر ﷺ، عه بدوللا بهرئ كه وت خوئ و هاوه له كانى وه هيچ يه كيكيان نه گه رايه وه، بهرئ كه وتن به به رزايى يه كانى حيجازدا تا گه يشتنه چالى (بحران) له سه رووى (الفرع) وه، له وئ سه عدى كورپ نه بو وه قاص و عوتبه ي كورپ غه زوان وشتره گه يان لئ ون بوو كه به نۆره سوارى پشتى ده بوون، نه وان له وئ جيمان تا به دوايدا بگه رين، وه عه بدوللا و هاورپى كانى بهرئ كه وتن تا گه يشتنه دۆلى (نخلة) و له وئ دابه زين و چاوديرى چواره دوريان ده كرد له و كاته دا چوار وشتر بارى قوره يش هاتن نه وانيش: عه مروى كورپ چه زه رمى، و عوسمانى كورپ عه بدوللا، و نه وه فله ي كورپ عه بدوللاى مه خزومى و چه كمى كورپ كيسان كه ميووژ و پسته و هه نديك كالاى بازرگانى

تری قورمیشیان پێ بوو له طانیفهوه هینا بوویان بهرمو مهککه، نهوان هاتن و له نزیك عهبدوللا و هاوهلهکانی دابهزین و کاتی ئهوانیان بینی ترسان، عوکاشهی کورپی موحصین بوو یا خود واقیدی کورپی عهبدوللا بوو کهسهری تاشی بوو خۆی نیشانی ئهوان داو کاتیک قورمیشیهکان ئهمهیان بینی وتیان: ترسمان لێیان نی یه نهوانه بۆ عهمرهکردن هاتوون و بێ ترس بوون، چونکه ئهوه لهڕۆژی کۆتایی مانگی رهجهیدا بوو.

عهبدوللا و هاوهلهکانی راوێژیان لهگهڵ یهکدا کرد وتیان: سویند بهخوا گهر ئهم شهو لێیان گهرپێن دهچن تا دهگهنه ناوچهی (الحرم) و هیچمان پێ ناکریت لهگهڵیاندا و گهر بیان کوژین مانگهکهش مانگی حهرامه، بۆیه ههموویان دوودل بوون که پهلاماریان بدن، پاشان ورهیان به خۆیاندا و کۆبوون لهسهر پهلاماردانیان و ئهوی لێیان بهردهست کهوت بیکوژن و ئهوه که لویهلهی پێیانه بیبهن.

واقیدی کورپی عهبدوللا تیرپکی گرته عهمرۆی کورپی مهخزومی و کوشتی، عوسمانی کورپی عهبدوللا وحهکهمی کورپی کیسان دهستگیرکران و بهلام نهوفهلی کورپی عهبدوللا رای کرد و دهست گیر نهکرا.

عهبدوللا و هاوهلهکانی به وشتر و بارهکان و دوو دهستگیر کراوهکه وه گهرانهوه، عهبدوللا بههاوهلهکانی وت: ئهوهی دهستمان کهوتوووه دهیکهینه پێنج بهش بهشیکي ددهینه پیغمبهر ﷺ [ئهمه پێش ئهوه خواي گهوره ئهم بهشه دیاری بکات] ئهوه بوو بهشهکهی پیغمبهری ﷺ جیاکردوه و نهوانی تری دابهش کرد، کاتی که گهرانهوه ناو شاری مهدینه و چوونه لای پیغمبهر ﷺ و ههوالهکهیان پێ راگهیاند پێی وتن: ((والله ما أمرتکم بِالْقِتَالِ فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ)) واته: سویند بهخوا فهرمانم پێ نهکردن به شهر کردن له مانگی حهرامدا. پیغمبهر ﷺ ئهوه بهشهی وهرنهگرت لێیان و وشتر و بار و دوو دهست بهسهرهکهی داناو رای گرت، عهبدوللا و هاوهلهکانی ئهمهیان بینی و وتهکهی پیغمبهر ﷺ یان بیست زۆریان پێ ناخۆش بوو وه گومانیان وابوو کهتیاچوون و ههلهیهکی گهورهیان ئهنجام داوه و برا موسولمانهکانیان گازندهیان کردن لهسهر ئهم کارهیان.

قورمیش کاتیک ئهم ههوالهیان پێ گهیشتهوه وتیان: محمد و هاوهلهکانی مانگه

حہرام کراوہ کانیان بؤ خویان حہلال کرد، و خویانیان تیا پرشت و بیوانیان دست بہ سہر کرد و سامانیان تیا پیدا بہ تالان برد. ہہندیک له موسولمانان کہ ہیشتا کؤچیان نہ کردبوو له مہککہ مابوونہوہ و لآمیان دہدانہوہ و دمیان وت: ئەوان ئەو کارہیان له مانگہ حہرام کراوہ کاندہ ئەنجام نہ داوہ بہ لکو له مانگی شہعباندا ئەنجامیان داوہ.

جولہ کہ کانی مہدینہش دمیان وت: (عمرو) مانای ئەو مہیہ کہ شہر ناوہدان دہبیت و (الحضرمی) مانای ئەو مہیہ کہ شہر نامادہ دہبیت، و (واقد) بہ مانای بلایسہ دہسینیت. بہ لآم ہہموو پیش بینہ کانی جولہ کہ بہ سہر خویاندا شکایہوہ بہ زبانی خویان تہواو بوو.

کاتیک خہلکی زور لہ سہر ئەم باسہ دوان، خوای گہورہ ئەم چہند نایہ تہی دابہ زاندہ سہر پیغمبر مہرہ گہی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَتَالٍ فِيهِ قُلْ فِيهِ كِبْرٌ وَصَدٌّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ..... ﴿١٧٧﴾ (البقرہ) واتہ: ئەگەر ئیوہ کوشتارتان ئەنجام دابیت له مانگہ حہرام کراوہ کاندہ، ئەوان رینگریان دہکردن و ئیومیان دوور دہخستہوہ له (المسجد الحرام) و ئیوہی دانیشتوی شاری مہککہ یان دہر کرد لہ مہککہ ئەمانہ گہورترہ لای خوا لہو کوشتاری موسولمانان لہ ئیومیان کرد و ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ واتہ: موسولمانان ناچار دہکرد و زور یان لئ دہکردن تا لہ باوہریان پاشگہز ببنہوہ و بگہرپنہوہ سہر بئ باوہری، ئەم کارہش گہورترہ لای خوا لہ کوشتار وہ خوای گہورہ دہفہرموویت: ﴿..... وَلَا يَزَالُونَ يُقِيلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِيَارِكُمْ إِنِ اسْتَظَلَّمُوا لَكُمْ..... ﴿١٧٧﴾ (البقرہ). واتہ: ئەوان لیرہ بہ دواوہ بہ نیازن کاری گہورتر بہرامبہر ئیوہ ئەنجام بدہن بہوہی بچہنگین لہ گہلتاندا تا لہ توانایاندا ہہبیت بؤ ئەوہی ئیوہ لہ ناینہ کەتان دوور بخہنہوہ، وہ دەست بہردار نابن و واز ناہینن لہ دوژمنایہ تیتان.

کاتیک خوای گہورہ ئەم نایہ تانہی دابہ زاند و دوو دلئ و نیگہرانی و ترسی لہ سہر موسولمانان رہواندہوہ، ئینجا پیغمبر ﷺ دەست بہ سہرا گیراوہ کانی بہش کرد، و قورہیش نوینہری خوی نارد بؤ لای پیغمبر ﷺ بؤرپیکہ وتن لہ سہر نازاد کردنی ہەر دوو دیلہکە، بہ لآم پیغمبر ﷺ فہرمووی ((ئیمہ ہەر دوو دیلہ کانتان نازاد نا کہین تا ئەو دوو ھاوہری یەمان (واتہ: سەعد و عوتبە) نہ گہرپنہوہ، ئیمہ دہترسین

له وهی ئیوه بیان کوژن گهر بیان کوژن ئیمهش ئەم دووانه دهکوژین)).

ئەوهنەى پێ نهچوو سهعد و عوتبه گهراپهوه بۆ مهدينه، ئينجا پيغمبەر ﷺ ههردوو ديلهكى بۆ ئازاد كردن، و يهكێكيان كه حهكهمى كورپى كيسان بوو موسولمانان بوو لای پيغمبەر ﷺ مايهوه و موسولمانىكى زۆر باش دهرچوو تا شههيد بوو له (بئر المعونۀ) دا، بهلام ئەوى ترين گهراپهوه بۆ مهككه و لهوى به كافرئى مرد. ههندىك له موسولمانان له ناو خوياندا سهبارمت به سريهكەى عهبدوللا و هاوهلهكانى دهيان وت: گهر ئەوان تووشى تاوان نهبووبن پاداشتيان نى يه يا خود گهر سامانيان دهست كهوتبىت پاداشتيان نى يه، عهبدوللا و هاوهلهكانى كاتىك نارحهتى يهكهيان به سهروهه لاجوو پييان خوش بوو پاداشتيان به دهست هينا بىت به پيغمبەريان وت: بههيويا بين كه بهغهزا بۆمان نووسرابىت ئايا پاداشتى (المجاهدين) ومردهگرين. له وهلامياندا خواى گهوره ئەم ئايهتهى دابهزانندو مژدهى پيدان: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (البقرة).

ئيبنو هيشام ؓ دهفهرمويت: ئەمه يهكهمين دهست كهوتى موسولمانان بوو، و عهمرۆى كورپى حهززهيميش يهكهمين كوژراوى كافرهكان بوو. عوسمانى كورپى عهبدوللا و حهكهمى كورپى كيسان يهكهمين دىلى كافرهكان بوو^(٦٤٩).

گورپنى قيبله

دواى شانزه مانگ يان حهفته مانگ لههاتنى پيغمبەر ﷺ بۆ ناوشارى مهدينه، خواى گهوره قيبله (رووگه)ى موسولمانانى له (بيت المقدس) هوه گۆرى بۆ (بيت الحرام) له مهككه، بهپاى كورپى عازيب دهفهرمويت: (پيغمبەر ﷺ يهكهم جار هاته شارى مهدينهوه دابهزى يه لای خالوزاكاني بهنى نهجار لهئهنصاريهكان. وه له نويزدا

(٦٤٩) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٦٧٠)، وابو يعلى (المسند) (١٥٣٤)، والبيهقي في (الكبرى) (١٨٢٤٣، ١٨٤٩٧) وفي (الدلائل) (١٧/٣)، وابن جرير (التاريخ) (٢٤٠/٢)، وابن سعد (الطبقات) (٧/٢)، وابن هشام (السيرة) (١٩٢/٢) برقم (٤٨١، ٤٨٠)، وابن كثير في (البدایة) (٢٤٨/٣)، وقال الحافظ في (فتح الباری) (١٥٥/١): رواه الطبراني بإسناد حسن وهو حديث صحيح بجموع طرقه، وقال الهيثمي في (المجمع) (١٠٣٣٦): رواه الطبراني ورجاله ثقات، وقال الشوكاني في (فتح القدير) (٣٢٤/١): أخرجه البيهقي بسند صحيح، وقال الشيخ الالباني في تخريج (فقه السيرة) (ص: ٢٣١): إسناده صحيح، واللفظ لابن اسحاق و عروة بن الزبير.

رووی دهکرده (بیت المقدس) شازده مانگ یا حهفده مانگ، وهپئی خوش بوو که قیبلهکهی (بیت الحرام) بیت له مهککه، خوی گهورهش ئەم ئایهتهی دابهزاند: ﴿قَدْ رَزَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلْتُوَلِّتَنَّهُ قِبَلَهُ تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ...﴾ (البقرة). واته: ئەی پیغمبهر ئیمه دهبنین دهروانیته ئاسمان و چاومرئ ئەوه دهکهیت سروشتت بۆ بیت، بهدئنیاییهوه روت له بهیتول مهقدیسهوه وهردهگترین بۆ روگیهک که حهزت پێیهتی که ئەویش روکردنه مزگهوتی حهرامه (کهعبه)یه.

ئینجا پیغمبهر ﷺ رووی کرده کهعبه و زۆری پئی خوش بوو و یهکهم نوێژیک (پروبه قیبلهی نوئی کردی) نوێژی عهسر بوو، کۆمهئیک لهگهئیدا نوێژی کرد، یهکێک لهو پیاوانهی که نوێژی لهگهئیدا کردبوو، چوو بهلای نوێژ خوینانی مزگهوتیکدا له رکوعدا بوون پئی وتن: شایهتی دهدم بهخوا که ئیستا نوێژم لهگهئیل پیغمبهر ﷺ دا کرد پروبه کهعبه. ئەوانیش ههر له رکوعهکهیاندا سورانهوه بهرهو کهعبه. جولهکهکان و گاورهکانیش پێیان خوش بوو کاتیک پیغمبهر ﷺ رووی دهکرده (بیت المقدس)، کاتیک رووی کرده کهعبه ههموویان رهخنهیان لئ گرت^(۶۰).

بهم جۆره ههوائی قیبله گۆرین یهکهم جار له نوێژی عهسردا گهیشه شاری مهدینه، پاشان ههوالهکه نوێژی بهیانی گهیشه ناوچهی قوبائی دهرهوهی شاری مهدینه، وهک عهبدوللای کورپی عومهړ ﷺ دهفهرمویت: (کاتیک خهئگی له نوێژی بهیانیدا بوون له قوباء، یهکێک هات بۆلایان و پئی وتن: پیغمبهر ﷺ ئەمشه و چهند ئایهتیک بۆ دابهزیوه و فهرمانی پئی کراوه رووبکاته کهعبه ئیوهش رووی تی بکهن، نوێژ خوینهکان روویان له شام بوو (واتا: قودس) ههر له نوێژهکهدا روویان وهرگهرا بهرهو کهعبه)^(۶۱).

ههئندیک له هاوهلانی پیغمبهر ﷺ ترسان لهوهی که نوێژهکانی خویان و مردووهمکانیان پێش گۆرینی قیبله به فیرۆ چووبیت، عهبدوللای کورپی عهباس ﷺ

(۶۰) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۴۴۸۶، ۳۹۹، ۴۰)، ومسلم (الصحيح) (۱۱۷۶)، والترمذي (السنن) (۲۹۶۲)، والنسائي (السنن) (۲۴۲/۱)، وابن ماجه (السنن) (۱۰۱۰).

(۶۱) أخرجه: البخاري (الصحيح) (۴۰۳)، ومسلم (الصحيح) (۱۱۷۸)، وأحمد (المسند) (۱۶/۲)، والترمذي (السنن) (۳۴۱)، والنسائي (السنن) (۶۱/۲)، ابن حبان (الصحيح) (۱۷۱۵).

دەفەر مویت: پیغمبەر ﷺ له نوێژهکانیدا که پرووی دەکردە کەعبە، پێیان وت: ئەوی پیغمبهری خوا ئەوی ئەو برابانەمان که مردن وەله نوێژهکانیاندا پروویان دەکردە (بیت المقدس) خوای گەورەش ئەووی دابەزاند: ﴿..... وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ أَيْمَنَتَكُمْ .....^{۶۵۲}﴾ (البقرة) (واتە: نوێژهکانیان بەفیرۆ نەچوون و هەمووی قبوول کران) (۶۵۲).

غەزای بەدری گەورە

موسای کورپی عوقبە ﷺ دەفەر مویت: دواي تێپەربوونی دوو مانگ بەسەر کوشتنی عومەیری حەزەرەمیدا، له ئەبو سوفايان به خووی و کاروانیکی بازرگانی گەورەیی قورپەشەو، له گەڤ حەفتا سواردا له تیرەکانی قورپەش بەیاوهری مەخرەمەیی کورپی نەوفەل و عەمری کورپی عاص بەمەبەستی بازرگانی گەوتنە ری بەرەو شام.

کاروانە بازرگانیهکە هەموو سامانی دانیشتوانی شاری مەککەیی تیاوو وەك دەئین لەهەزار بار و شتر پیکهاتبوو [کە مەزەندە دەکرا بە پەنجە هەزار دیناری زیڕ] (۶۵۳) چونکە هەموو کەسێکی قورپەش پارهی کەم بوو بیت یان زۆر بەسامان بەشداری کردبوو لەکاروانەکەیی ئەبوسوفیاندا تەنها (حودیطیبی کورپی عەبدعوذا) نەبیت بۆیە دواکەوت لەجەنگی بەدرو ئامادە نەبوو.

هەوایی ئەم کاروانە گەیشتەو بە پیغمبەر ﷺ کەپێشتر جەنگ هەبوو له نێوانیاندا، پیغمبهریش ﷺ عەدی کورپی ئەبو زەغبائی ئەنصاری له گەڤ بەسبەسی کورپی عەمری نارد بۆ چاودێری کردنی کاروانەکە و کۆکردنەووی زانیاری لەسەری، هەر دوو چاودێرەکە بەرپێ کەوتن تا گەیشتنە ناوچەیی جوههینی نزیك قهراغی دەریا و پرساریان له دانیشتوانەکەیی کرد سەبارت بە کاروانەکە ئەوانیش هەوایی کاروانەکەیان پێ راگەیاندن، پاشان هەردووکیان گەرانەووی شاری مەدینە و هەوایی و زانیاریەکانیان گەیانده پیغمبەر ﷺ، پیغمبهریش ﷺ موسولمانانی ئاگادار کردەووی بۆ دەرچوون ئەمەش لەمانگی رەمەزاندای بوو (۶۵۴).

(۶۵۲) أخرجه: أحمد (۳۴۷/۱)، والترمذي (۲۹۶۴)، والدارامي (السنن) (۲۸۱/۱)، والطبراني (الكبير) (۱۱۷۲۹) و أبو داود (السنن) (۴۶۸۰)، وابن حبان (الصحيح) (۱۷۱۷)، والحاكم (المستدرک) (۲۶۹/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ في (صحيح الترمذي) (۲۳۶۵).

(۶۵۳) أنظر: المغازی للواقدي (۲۰۰/۱)، والذهبي (التأريخ) (ص: ۳۰۱).

(۶۵۴) سيرة موسى بن عقبة من اصح المغازی كما قرر ذلك العلماء منهم الإمام مالك كما في (دلائل البيهقي) (۱۰۱/۳)،

ئەنەسى كورى مالیک ﷺ چۆنیەتى گەیشتى ھەوالەكە بە پیغمبەرمان ﷺ بۆ دەگپریتەوہ وہ دەفەر مویت: (پیغمبەر ﷺ بەسبەسى وەك چاودیرك نارد تا تەماشای بکات کاروانەكەى ئەبو سوڤیان چى بەسەر ھات، بەسبەس گەپرایەوہ و تەنھا من و پیغمبەر ﷺ لەمالەكەدا بووین ھەوالەكەى پى راکەیاندا، پیغمبەرىش ﷺ ھەوالەكەى لای یەكێك لە خیزانەکانى درکاندا و چووہ دەروہوہ فەر مووی: ((إِنَّ لَنَا طَلَبَةً، فَمَنْ كَانَ ظَهْرُهُ حَاضِرًا فَلْيَرْكَبْ مَعَنَا))^(۱۶۵). واتە: ئیمە بەدوا گەرانیکمان ھەیە ھەر كەسێك و لاخەكەى ئامادىیە با سەرکەویت و لەگەلماندا بیت).

لەریوایەتیکى تردا روونى دەکاتەوہ كە پیغمبەر ﷺ دواى گەیشتى ھەوالەكە راپوێژ بەموسولمانان دەکات و پرس و رایان و مردەگریت بەتایبەت ئەنصارىیەکان چونکە ئەوان بەگوێرەى گەفتى عەقەبە و پەیمان نامەى مەدینە تەنھا پابەندن بەپاریزگارى کردن لە پیغمبەر ﷺ لەناو شاری مەدینە.

ئەنەس ﷺ دەفەر مویت: (پیغمبەر ﷺ دواى ئەوہى كە ھەوالى گەرانەوہى کاروانە بازراگانىەكەى ئەبو سوڤیانى پى گەیشت راپوێژى بەھاوہلانى کرد. ئەبو بەكر ﷺ ھەستا و ھەلویستى خۆى ئاشکرا کرد لەگەل عومەردا پیغمبەر ﷺ رووی لى وەرگپران، ئینجا سەعدى كورى عوبادە ھەستا و وتى: ئیمەت مەبەستە ئەى پیغمبەرى خوا؟ سویند بەوہى كە گیانى منى بەدەستە گەر فەرمانمان پى بکەیت بچینە ناو دەریاوہ دەچینە ناویەوہ، وەگەر فەرمانمان پى بکەیت لەپشتى و لاخەکانمان بەدین تادەگەینە (برک الغماد) [کە چیکەپەكە لەیەمەن] ئەو کارە بەدنیایىیەوہ چى بەجى دەکەین، ئینجا پیغمبەر ﷺ خەلکی ھاندا بۆ دەرچوون بەدواى کاروانەكەدا)^(۱۶۶).

ئەبنو عەباس ﷺ دەفەر مویت: (کاتیک پیغمبەر ﷺ ھەوالى کاروانەكەى قورەیشى پى گەیشت كە لە شامەوہ دەگەریتەوہ موسولمانانى ھاندا بۆ دەرچوون و فەر مووی: ((هذه عير قريش، فيها أموالهم، فاخرجوا إليها، لعل الله ينفلئكموها)) واتە: ئەوہ کاروانەكەى قورەیشە كە سامانەکانیانى تیا بەچنەدەر بۆ رێگەپێگرتنى بەلكو خواى گەورە بىكاتە

ويحيى بن معين والامام الذهبي كما في (سير اعلام النبلاء) (۱۱۷-۱۱۵/۶) وأنظر: (تاريخ الاسلام) للذهبي (ص: ۱۰۳).

(۶۵۵) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۳۶/۳)، ومسلم (الصحيح) (۱۹۰۱).

(۶۵۶) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۰۰/۳)، ومسلم (الصحيح) (۱۷۷۹).

سامانتان و دهستی بهسهدا بگیریئت. خه لکی خویان ئاماده کرد ههندیکیان ویستی بهشداربوونی هه بوو ههندیکیان ویستی بهشدار بوونی نه بوو چونکه نهوان گومانیان وابوو که پیغمبهر ﷺ تووشی شهر نایهت) (٦٥٧).

بۆ دهرچوون بۆ ئه م غهزایه، پیغمبهر ﷺ ریگهی بهههندی له مندا لآن نه دا بهشدار ی له م دهرچوونه دا بکه ن سهعدی کور ی نه بو و مقاص ﷺ دهفه رمویت: (پیغمبهر ﷺ ته ماشای عومهیری کور ی نه بو و مقاصی برامی کرد له کاتی دهرچوونیدا بۆ بهدر به بجووی زانی، و عومهیر گریا، ئینجا پیغمبهر ﷺ ریگهی داو به دهستی خۆی هه لگری شم شیرمه کی به قه دیه وه به ست) (٦٥٨).

به پرائی کور ی عازیب ﷺ دهفه رمویت: (من و عبده ولالی کور ی عومه ر خۆمان پیشانی پیغمبهر ﷺ دا بۆ بهشدار ی کردن له جهنگی بهدر به لام به بجووی زانین و ریگهی نه داین) (٦٥٩). وه ریگهی به ئافره تانیش نه دا که بهشدار ی له م جهنگه دا بکه ن.

دایکی و مره قهی کور ی نه وفه ل ﷺ دهفه رمویت: (پیغمبهر ﷺ ویستی دهرچوونی هه بوو بۆ جهنگی بهدر منیش پیم وت: ئهی پیغمبهر خوا ریگه م پئ بده له گه ئندا غهزا بکه م تا دهرمانی نه خۆ شه کانتان بکه م به لکو خوا شه هیدیم پئ ببه خشیت، پیغمبهر ﷺ فه رموی: ((قَالَ: قُرَيْ فِي بَيْتِكَ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَرْزُقُكَ الشَّهَادَةَ، قَالَ: فَكَانَتْ تَسْمَى الشَّهِيدَةَ)). واته: له ماله که تدا بمینه ره وه خوای گه وره شه هیدیت پئ دمه به خشیت، دوا جار پئیان دهوت شه هیده تا ئه وه بوو به پله ی شه هیدی گه یشت و شه هید بوو) (٦٦٠).

ههروه ها پیغمبهر ﷺ ریگهی نه دا به بهشداربوونی عوسمانی کور ی عفان ﷺ له و جهنگه دا له بهر نه وه ی روقیه ی خیزانی زۆر ناساغ بوو. ههروه ها پیغمبهر ﷺ ریگهی نه دا به حوزه یفه و باوکی بهشدار ی له م جهنگه دا بکه ن له بهر ئه و به ئینه ی که قورمیش له و دووانه ی و مرگرتبوو. موضعه بی کور ی سهعد ﷺ دهفه رمویت:

(٦٥٧) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٩٨/٢) (٤٨٥)، وقال الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (ص: ٢٣٣) حديث صحيح.

(٦٥٨) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (١٨٨/٣) و صححه، والبخاري (١٧٧٠)، وابن سعد (١٤٩/٣) وعزاه الحافظ في (الاصابة) (٦٠٤٣) إلى أبي يعلى والبخاري وعبد بن حميد، وقال الهيثمي (المجمع) (٩٩٤٤): رواه البخاري ورجاله ثقات.

(٦٥٩) أخرجه: البخاري (الصحيح) (٣٩٥٦)، والطبراني (الكبير) (١١٦٦)، و الهيثمي في (المجمع الزوائد) (١٠٨/٦) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح.

(٦٦٠) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٣٢٦/٢٥)، و أبي داود (٥٩١) وحسن إسناده الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٥٥٢).

(موشریکہ کان حوزہ یفہ و باوکیان پیش بہدر دستگیر کردبوو ویستبوویان بیانکوژن بہلام نازادیان کردبوون بہمہرجیک بہشداری لہجہنگی بہدردا نہکەن)^(۶۶۱).

وہ لہریوایتیکی تردا حوزہ یفہ ﷺ دمیگیرپرتہوہ دمفہرمویت: (ئہوہی ریگہی پی نہدام کہ بہشداری جہنگی بہدر بکہم ئہوہ بوو: من و حوسہیلی باوکم دمرچوو بووین لہریگہدا بی باومرانی قورہیش ئیمہیان گرت و وتیان: ئیوہ بۆلای محمد دەچن؟ ئیمہش وتمان: بۆلای ئەو ناچین تەنہا بۆ شاری مەدینە دەچین، ئەوانیش بەئین و پەیمانان لئ وەرگرتین کہ بچین بۆ مەدینە لەو جەنگەدا لہگەل موسولمانان بہشداری نہکەین، ئیمہش ہاتینہ لای پیغمبەر ﷺ و ہہوالہکەمان بۆ گپراپہوہو فہرمووی: ((انصِرِفَا نَفِي لِهْم بَعْدِهِمْ، وَتَسْتَعِينُ اللّٰهَ عَلَيْهِمْ))^(۶۶۲) واتہ: برۆنہوہ، بہئینہکیان بہجی دەھینین و داوای پشتیوانی لہخوا دەکەین دژ بہوان.

لہم جہنگەشدا پیغمبەر ﷺ ریگہی نہدا بہوانہ کہ و لآخہکانیان ئامادہنہ بوو بہشداری بکہن، ئەنہس ﷺ دمفہرمویت: ((ہەندیک لہ پیاوانی موسولمان داوایان لہ پیغمبەر ﷺ کرد تا ریگہیان بدات بچن و لآخہکانیان لہسەر ووی شاری مەدینەوہ بہیننہوہ تا بہشداری لہم جہنگەدا بکہن، پیغمبەر ﷺ ریگہی پی نہدان و فہرمووی: ((لَا، إِلَّا مَنْ كَانَ ظَهْرُهُ حَاضِرًا))^(۶۶۳) واتہ: نہخیر تەنہا ئەو کەسانہی کہ و لآخہکانیان ئامادہیہ. بہم جوړہ پیغمبەر ﷺ رەخنہی لہ کەس نہگرت لہسەر بہشدار نہبوونی لہم جہنگەدا. کەعبی کوری مالیک ﷺ دمفہرمویت: (بہشداریم نہکرد لہ جہنگی بہدردا، چونکہ پیغمبەر ﷺ رەخنہی لہھیج کەس نہگرت لہبہشدار نہبوونی لہوجہنگەدا، چونکہ پیغمبەر ﷺ و موسولمان بۆ گرتنی کاروانہکە دمرچوو بوون نہک بۆ جہنگ...)^(۶۶۴).

پیغمبەر ﷺ و سوپاکہی لہ دوانزہی رەمەزاندا خویمان ساز و ئامادہکرد بۆ

(۶۶۱) أخرجه: أحمد (۳۹۷/۵)، والحاكم (المستدرک) (۲۰۱/۳)، والطبراني (الکبیر) (۱۶۲/۳)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۲۱۹۱)

(۶۶۲) أخرجه: مسلم (الصحيح) (۴۶۱۵).

(۶۶۳) أخرجه: مسلم (الصحيح) (۱۹۰۱).

(۶۶۴) أخرجه: البخاري (۴۴۱۸)، ومسلم (۲۷۶۹)، وأبو داود (السنن) (۲۲۰۲)، والترمذي (السنن) (۳۱۰۲)، والنسائي في (السنن) (۱۵۲/۶).

دەرچوون و سەرجهم موسولمانان سێ سهد و نو تا سێ سهد و پانزه کەس دەبوون. عەبدوللای کورپی عەمر ﷺ دەفەرمویت: (پێغەمبەر ﷺ بەرەو بەدر دەرچوو سێ سهد و پانزه کەس لە هاوێلانێ لەگەڵدا بوو) ^(٦٦٥). وە لە رێوایەتی (أهل السيرة) دا هاوێوانە کە ژمارەیان سێ سهد و حەفدە کەس بوو و هەشتاو شەش لە (مهاجرین) بوون و ئەوانی تر لە (الانصار) بوون کاتیک پێغەمبەر ﷺ لەگەڵ سوپاکەیدا بەرپێ کەوتبوون و نزیك بوو شاری مەدینە جێ بەیئێن، پیاویکی نازا و بەجەرگ شوێنی کەوت و داوای کرد لەم جەنگەدا بەشدار بێت، پێغەمبەر ﷺ رێگەی پێ ئەدا تا موسولمان بوو ئینجا رێگەی پێدا و بەشدارێ کرد.

عائیشە ﷺ دەفەرمویت: (پێغەمبەر ﷺ دەرچوو بەرە و بەدر کاتیک گەیشتە (حرة الوبرة) پیاویک کە نازایەتی و بەجەرگی و قارەمانیتیان لێ باس دەکرد بە داوای موسولمانان کەوت و خۆی گەیانده پێغەمبەر ﷺ کاتیک بینیان دڵخۆش بوون پیاوێکە هات و بە پێغەمبەری ﷺ وت: هاووم تا لەگەڵتاندا بێم و شتم دەست کەوێت؟ پێغەمبەر ﷺ پێی فەرموو ((تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ))؟ واتە: باوێرت هەیه بەخوێ پێغەمبەرە کە؟ وتی: نەخێر پێی وت ((فَارْجِعْ، فَلَنْ أُسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ)) واتە: بگەرێرەوه کۆمەکی موشریکم ناوێت، ئینجا کابراکە رۆیشت و کاتیک گەیشتە لای (الشجرة) [ناوی جێگە کە] پیاوێکە دیسان گەیشتەوه بەوان وەك یەكەم جار و داوای بەشدارێ کردنی لە پێغەمبەر ﷺ کرد وەك یەكەم جار پێغەمبەر ﷺ وەلامی دایەوه و رۆیشت و گەراییەوه، تا گەیشتە ناوچەی (البيداء) دیسان سێ بارە گەیشتەوه لای پێغەمبەر وەك یەكەم جار داوای بەشدارێ کردنی کرد، پێغەمبەریش ﷺ وەك یەكەم جار پێی فەرموو: باوێرت هەیه بەخوێ پێغەمبەرە کە؟ ئینجا پیاوێکە لە وەلامدا وتی: بەئێ، پێغەمبەر ﷺ رێگەی پێدا و فەرمووی: وەرە لەگەڵمان ^(٦٦٦).

لەم دەرچوونەیدا پێغەمبەر ﷺ عەبدوللای کورپی ئوم مەکتومی دانا تا پێش نوێزی بۆ خەلکی بکات وەك دایکی باوێرداران عائیشە ﷺ دەفەرمویت: (پێغەمبەر

(٦٦٥) أخرجه: ابوداود (٢٧٤٧)، والحاكم (المستدرک) (١٤٥/٢)، والبيهقي (٥٧/٩)، وقال الحافظ في (الفتح) (٢٩٢/٧): حديث حسن، وحسنه أيضاً الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٣٨٦).

(٦٦٦) أخرجه: أحمد (المسند) (٦٧/٦)، ومسلم (الصحيح) (٤٦٧٧)، وأبو داود (السنن) (٢٧٣٢)، والترمذي (السنن) (١٥٥٨)، والدارمي (السنن) (٢٣٣/٢)، وابن أبي شيبة (المسند) (٣٩٥/١٢)، وابن ماجه (٢٨٣٢)، وابن حبان (٤٧٢٦) وقال محققه: صحيح على شرط مسلم وأنظر: (وسلسلة الاحاديث الصحيحة) (٩٣/٣) (صحيح أبي داود) (٢٣٧٢)، و (صحيح ابن ماجه) (٢٢٨٤)، و (صحيح الترمذي) (١٢٦٢).

ﷺ عەبدوللای کورپی ئوم مەکتومی نابینای لەمەدینە جی هیشت تا پیش نوێزی بو
موسولمانان بکات) (٦٦٧).

وهكاتيك (پيغهمبەر ﷺ و سوپاكەى گەشتنە (الروحاء) [كە لە دووری سی تا
چل میل لە خۆرئاوای شاری مەدینەیه] لەوئ ئەبو لوبابە قاجی شكاو پیغمبەر ﷺ
گێڕایەوه بو مەدینە بو بەرپۆمبەردنی نیش وکارەکان) (٦٦٨).

ثیبنو نيسحاق ﷺ دمفەرمویت: ((پیغمبەر ﷺ ئالاکەى دایە موضعی کورپی
عومەیر) (كە ئالایەکی سپی گەورە بوو) (٦٦٩). وه دوو ئالای بچووکی رەش لە پیشەوهی
سوپاکەى پیغمبەر ﷺ بوو، یەکیکیان ئالای موهاجرین بوو بەدەستی عەلی کورپی
ئەبو طالیب ﷺ کەپێی دەوترا (العقاب)، وه ئالای ئەنصاریش بەدەستی سەعدی
کورپی موعاذ ﷺ بوو) (٦٧٠).

له رپوایەتیکى تردا دمفەرمویت: كە بەدەستی سەعدی کورپی عوبادە ﷺ بوو) (٦٧١).
وهقەیسى کورپی ئەبو صعصعە عیشی کردە سەرکاری پیاوێرەوهکان. وه لەم جەنگەدا
(تەنها یەك ئەسب سوار لەگەڵ پیغمبەر ﷺ دابوو ئەویش میقدادی کورپی ئەسودە
بوو) (٦٧٢).

لەرپوایەتیکى تردا دمفەرمویت: كە (دوو ئەسب سواری لەگەڵدا بوو: زوبەیری
کورپی عەوام لە دەستەراست، و میقدادی کورپی ئەسودە لەدەستە چەپ) (٦٧٣). وه لەم
رێ رۆشتنەدا موسولمانان تەنها ژمارەیهکی گەم وشتریان پێ بوو كە بەنۆرە سواری
پشتی یەك و شتر دەبوون.

(٦٦٧) أخرجه: أحمد (المسند) (١٩٢/٣)، عبدالرزاق (المصنف) (٣٨٢٩)، وإبي داود (السنن) (٥٩٥)، وابن حبان (الصحيح) (٢١٣٥) وقال محققه: إسناده صحيح على شرطهما، وحسن إسناده ابن الملقن في (خلاصة البدر) (٦٦١)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (٥٥٥).

(٦٦٨) أنظر: (السيرة) لابن هشام (٢٠٣/٢)، والحاكم (٦٣٢/٣).

(٦٦٩) أنظر: (السيرة) لابن هشام (٢٠٣/٢).

(٦٧٠) أخرجه: الترمذي (السنن) (١٦٨١)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحة) (٢١٠٠).

(٦٧١) أخرجه الطبراني (الكبير) (١٢٠٨٣)، وقال الهيثمي (المجمع) (١٠٠٣٣) رواه الطبراني وفيه مدلس، وبقيّة رجاله ثقات.

(٦٧٢) أخرجه: أحمد (المسند) (١٠٢٣) وقال محققه الارناؤوط: إسناده صحيح.

(٦٧٣) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٢٣١)، والأموي والبيهقي كما في (البداية) (٢٦٠/٣).

عەبدوللای كورپى مسعود ﷺ دەفەرموئەت: (ئىمە لە رپى رپوشتنى بەدردا، ھەموو سى كەسە سىكمان بەنۆرە سواری پشتى يەك و شتر دەبووين. ئەبو لوبابە ^(۱۷۴) ﷺ وە عەلى كورپى ئەبو طالب ﷺ ھەردوو كيان ھاوړى پېغەمبەر ﷺ بوون [كاتىك كە سەرەيان دەھات بە پېغەمبەريان ﷺ دەوت: فەرموو سواربە] ئىمە لە جياتى تۆ دەرپوين. (واتە: نۆرەكەى ئىمەش بۆ تۆ) پېغەمبەر ﷺ دەيفەرموو: ((ما أنتما بأقوى منى على المشي ولا أنا بأغنى عن الأجر منكما.!!)) ^(۱۷۵). واتە: ھەردووكتان لە من بە توانا تر نين لە رپوشتندا، وە منيش لە ئىوہ زياتر نيم و پيوستەم بە پاداشتە).

ئەمە رەوشتى بەرزى پېغەمبەرى خوا بوو ﷺ لە رپى رپوشتن لەگەڵ ھاوہلاندا بەلگو جابر ﷺ دەفەرموئەت: (پېغەمبەر ﷺ لە رپى رپوشتندا خۆى دوا دەخست، گەر بى توانای ببينايە دادەبەزى و لە جىگەى خۆى سواری دەکرد، ياخود لە دواى خۆيە وە لەسەر پشتى و لاخەكە سواری دەکرد و دوعاى بۆ دەکردن و بۆيان دەپارايەوہ) ^(۱۷۶).

بۆ زانينى ژمارەى و شترەكان كە موسولمانان لەم رپى رپوشتنەياندا بەكاريان ھىناوہ بەپى رپوايەتەكەى عبدوللای كورپى مسعود ﷺ كە دەفەرموئەت: ھەموو و شترىك سى كەس بە نۆرە سواری پشتى دەبوون ئەوا ژمارەى و شترەكان سەد و پىنج و شتر بووہ.

وہلە رپوايەتەكەى ئىبنو عباس ﷺ دەفەرموئەت: (پېغەمبەر ﷺ و ھاوہلانى تەنھا سەد و شترىان پى بوو) ^(۱۷۷). وە لە رپوايەكەى ئىبنو ئىسحاقدا ﷺ دەفەرموئەت: (لەو رپوژدە تەنھا حەفتا و شترىان پى بوو) ^(۱۷۸). پى دەجىت رپوايەتەكەى ئىبنو عباس بە ھىزتر بىت. وە لەم رپى رپوشتنەدا پېغەمبەر ﷺ فەرمانى كرد كە زەنگۆلەكان

(۱۷۴) پى دەجىت ئەمە پيش قاچ سگان و گىرپانەوہى ئەبولوبابە بىت بۆشارى مەدينە. وەك (ابن كثر) دەفەرموئەت. بروانہ (البداية) (۲۶۱/۳).

(۱۷۵) أخرجه: أحمد (المسند) (۳۹۰۱)، والحاكم (۹۱/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (۵/ ۲۵۸) وفي (الدلائل) (۳۹/۳)، والبخاري (المسند) (۵۲۵۹)، والبقوي (شرح السنة) (۲۶۸۶)، وابن حبان (۴۷۳۳) وقال محققه: إسناده حسن، وقال الحافظ في (الفتح) (۳۹۶/۱۰): رواه الطبري بإسناد جيد، وحسنه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۲۲۵۷)، و(فقه السيرة) (ص: ۲۳۴)، وحسنه الارناؤوط في (زاد الميعاد) (۹۵/۲) و (۱۷۰/۳).

(۱۷۶) أخرجه: أبو داود (السنن) (۲۶۳۹)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۲۲۹۸)، و (الصحيحه) (۲۱۲۰).

(۱۷۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۲۱۰۵)، وقال الهيتمي في (المجمع) (۹۹۴۳): فيه ضعف.

(۱۷۸) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۲۰۴/۲).

له ملی و شتره کان بچپرئیریت، وهك عائشه ؓ دہفہرمویت: پیغمبر ﷺ (له ری رویشتنی) بہرہو جہنگی بہردا فہرمانی کرد کہ زہنگولہکان بچپرئیریت] ولی بکریئہوہ له ملی و شتره کان^(۶۷۹).

نہمہش بوئہوہ بوو کہ فریشتہکانی خویان لهگہلدابن، وهك ئەبو ہورہیرہ ؓ دمیگریئتہوہ له پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کہ فہرموویہتی: ((لا تصحب الملائکة رفقاً فیہا جرس))^(۶۸۰) واتہ: فریشتہکان ہاوریئتہتی کاروانی پیادمرہویک ناکہن کہ زہنگولہ بہ ملی نازہلہکانیانہوہ بیت.

وریایی و ناگا له خۆبوونی ئەبو سوفیان و دہربازکردنی کاروانہکہ

ئیبنو عباس ؓ دہفہرمویت: (ئہبوسوفیان کاتیک کہنزیک بووہوہ له ناوچہ بہرزایہکانی (الحجاز) بہ وریاییہوہ دہرویشت و ہہوالی کۆدہکردہوہ و ہہر کہسیکی پی بگہیشتایہ پرساری لی دہکرد له ترسی ہہوالہکانی خہلکی، تا ہہوالیکی لەلایہن ہہندیک سوارہوہ پی گہیشت: کہ محمد خوی و ہاوەلانی نامادہ و سازکردوہ بو تو و کاروانہکہت، ئیتر زۆر بہوریایی یہوہ دہرویشت))^(۶۸۱).

ئیبنو ئیسحاق ؓ دہفہرمویت: (پیغمبر ﷺ لەری رویشتنہکہیدا لەجالاییہکانی مہدینہوہ بہرئ کہوت تا گہیشتہ (العقیق)، ئینجا (ذی الحلیفہ) دا سہرکہوت بہرہو ناوچہی (اولات الجیش) و بہسەر (تربان) و (ملل) و (غمیس الحمام) ی ناوچہی وردہ بہردہکانی (الیمام) دا، و پاشان بہسەر ناوچہی (السیالہ) بہرہ و شیوی (الروحاء)، بہسەر ناوچہی (شنوکہ) دا رویشت تاگہیشتہ بیری (سجج) ی رہوحاء، و پاشان لەویوہ بہرئ کہوت تا گہیشتہ ناوچہی (المنصرف) لەدہستہ راستی رینگہی شاری مہککہوہ بہسەر (النازیہ) دا رویشت بہ مہبہستی گہیشتن بہ مہرزی (بدر) تا ناگادار و گوی

(۶۷۹) أخرجه: أحمد (۱۵۰/۶)، وابن جبان (۴۶۹۹) وقال محققه: إسناده صحيح علة شرط الشيخين، وقال ابن كثير في (البدایة) (۳/۲۶۱): على شرط الصحيح وقال الهيثمي في (المجمع الزوائد) (۵/۱۷۴) رواه أحمد رجاله رجال الصحيح.

(۶۸۰) أخرجه: أحمد (۸۳۳۷) وقال محققه الارناؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم، وأخرجه مسلم (۳/۲۱۱۳).

(۶۸۱) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۲/۱۹۸)، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (۲۳۳): حديث صحيح.

قولاغ بن له ههوالهکانی ئەبوسوفیان و کاروانهکەیی^(٦٨٢) (ئەووە بوو بەسبەس و عەدی خۆیان گەیانده ناوچەیی (جهينة) و ههوالیان زانی که ئەبو سوفیان کاروانهکەیی له پاش رۆژیک یان دوو رۆژ دهگەنه مەرزى (بدر)^(٦٨٣).

(ئەم ههوالهشیان کاتیک دەست کەوت که هەردووکیان گەیشتنه (بدر) و لای تەپۆلگەیهکی نزیک ئاوهکە لایان داو مەشکوڵەکانیان پڕکرد له ئاو و مەجدی کورپی عەمری جووهنی ئەوانی بینی و ئەوان ههوالهکەیان له گەفتوگۆی دوو ئافرەتی ئەو ناوهوه وەرگرت و پاشان گەرانهوه بۆ لای پیغمبهری ﷺ و ههوالهکەیان پێ راگەیانده، ئەبو سوفیانیش زۆر بە وریایهوه له پێش کاروانهکەدا دەرپۆشت تا گەیشته ئاوهکەیی بەدر، و بەمەجدی کورپی عەمری وت: هیچ کەسیکت لەم ناوه بینیوه کەجی گومان بن؟ ئەویش وتی: کەسەم نەبینیوه گومانم لێی هەبیت تەنها دوو و شتر سوار نەبیت که لایان دایه لای ئەو تەپۆلگەیه و مەشکوڵەکانیان پڕ له ئاو کرد و پۆشتن، ئەبو سوفیان پۆشتە جیگەیی لادانەکەیان و تەرسی و شترەکانی شکاند و پشکنی و تەماشای کرد ناو کەخورمای تیاپه وتی: سویند بەخوا ئەمە ئالفهکانی دانیشتوانی شاری مەدینە یه، ئەووە بوو خیرا بەره و قەراغی دەریاکه پۆشت و له (بدر) دوور کەوتەوه^(٦٨٤).

موسای کورپی عوقبە دەفەرموویت: (هەر لهویدا پیاویکی له بەنی غیفار کەناوی مضممی کورپی عەمر بوو نارد بۆ لای قورەیش که زوو خۆتان ناماده بکەن و بین بەهانای کاروانهکەتانەوه و بیپاریزن له محمد و هاوهلهکانی.

[عاتیکەیی کچی عەبدول موطهلیبی (پوری پیغمبهر ﷺ پێش سی رۆژ له هاتنی مضمم بۆ مەککه خەویکی بینی که ترساند بووی، ئەویش ناردی بەدوای عەباس کورپی عەبدول موطهلیبی برایدا و پێی وت: ئەی برام، سویند بەخوا ئەم شەو خەویکم بینی تۆفاندمی وه ترسام که نارەحەتی و موسیبهت رۆوبکاته خزمانت، ئەمەیی بۆت دەگیرمەوه لای کەس مەیدرکینه. عەباس وتی: جیت بینیوه؟ عاتیکه

(٦٨٢) أنظر: (السيرة) لابن هشام (٢٠٤/٢).

(٦٨٣) أنظر: (المغازي) للواقدي (٤٠/١).

(٦٨٤) أنظر: (السيرة) لابن هشام (٢٠٨/٢)، و(تاريخ الاسلام) (٤٠١/١).

وتی: سواریکم بینی بهسەر و شتره که یهوه له (ابطح) وهستا، و پاشان به بهرزترین دهنگی هاواری کرد: هه ی غه دارهکان دهرچن بۆ جیگهی کوشتهکانتان له دوای سێ رۆژدا، خه لکانم بینی لێی کۆبوونهوه، پاشان چوو له لای کهعبهوه و خه لکی به شوینییهوه دوای که وتبوون، کاتیک ئهوان به چوار دهورییهوه بوون و شتره که ی به رزی کردهوه سهر کهعبه و دیسان هاواری کرد و وتی: هه ی غه دارهکان دهرچن بۆ جیگهی کوشنتان له دوای سێ رۆژدا، پاشان و شتره که ی گه یانده سهر شاخی (أبی قبیس) و هه مان هاواری دووباره کردهوه، پاشان به ردیکی له شاخه که وه به ره و خوار تلۆر کردهوه هات تا گه یشته بنی شاخه که پارچه پارچه بوو خانو و مال نه ما له شاری مه ککه دا به شیک له به شهکانی به رده که نه چپته ناوی.

عهباسیش وتی: به راستی خهویکی ترسناکه تۆش بۆ کهسی تری مه گپه وه و باسی مه که. پاشان عهباس دهرچوو له مال و گه یشت به وه لیدی کوری عوتبه که هاواری بوو و خۆی پێ نه گیراو خه وه که ی لای باسکرد و داوای لێ کرد لای کهس نه ی درکین، وه لیدیش لای عوتبه ی باوکی گیرایه وه پاشان باسه که له مه ککه بلا بووه، له شوینه گشتی یه کاندای باس ده کرا، و عهباس ﷺ دمه فرمویت: به یانی زوو رۆیشتم تا به چوار دهوری کهعبه دا بسورپه وه ته ماشا ده که م ئه بو جه هلی کوری هیشام له گه ل کۆمه لیک له قوره ییش دانیشتوون و باسی خه وه که ی عاتیکه ده که ن، کاتیک ئه بو جه هل منی بینی وتی: باوکی فه ضل گهر ته واو بوویت له سورانه وه به چواردهوری کهعبه وه، وهره بۆ لامان. منیش که ته واو بووم رۆیشتم تا له گه لیان دانیشتم و ئه بو جه هل پێی وتم: ئه ی کورانی عه بدول مو طه لیب که ی ئه م پێغه مبه ره ژنه تان تیا په یدا بوو؟ منیش وتم: کامه؟ ئه بو جه هل وتی: ئه و خه وه ی که عاتیکه بینویه تی منیش وتم: جا چی بینویه؟ ئه بو جه هل وتی: کورانی عه بدول مو طه لیب هه ر به وه وه نه وه ستان که پیاوانتان بکه نه پێغه مبه ر تا گه یشته ئه وه ی ئافره تانیشتان خۆیان بکه نه پێغه مبه ر، عاتیکه وای بلا و کردۆته وه که ئیمه دوای سێ رۆزی تر دهرده چین بۆ جه نگ، ئیمه ش ئه م سێ رۆژه له سه رتان ده وه ستین گهر وته که راست بێت ئه وا دیته دی، وه ئه گهر سێ رۆژه که تیپه ری و ه یج نه هاته دی ئه وا نوسراو یکتان له سه ر دهنوو سین که ئیوه درۆزن ترین بنه ماله ی عه ره بن.

عەباس ﷺ دەفەرمویت: سویند بەخوا زۆر بایەخم بە وتەکانی ئەدا تەنھا ئەو نەبیت کە نکولیم کرد لەوێ کە عاتیکە هیچی بینی بێت و لەیەک جیابووینەووە. ئیوارە ی ئەو رۆژە هیچ ئافرەتیک نەما لە ئافرەتەکانی بنەمالە ی عەبدول موطەلیب ھەر ھەموویان لێم کۆبوونەووە و پێیان وتم: بێ دەنگ بوویت لەم تاوانبارە پیسە کە وتە ی ناشیرین بە پیاوانمان بلێت تا گەیشتە ئەوێ وتە ی ناشیرین بە ئافرەتانیشتان بلێت تۆش گویت لێ بوو، بەلام هیچ تۆرە بوونیکت نەبوو بۆ ئەوانە ی گویت لێ بوو، عەباس ﷺ دەفەرمویت: منیش پێم وتن: سویند بەخوا من هیچ بایەخیکم بە وتەکانی ئەدا. بە گورەم نەزانی، بەلام سویند بەخوا دەجمەووە یەخە ی پێ ئەگرم گەر دووبارە ی کاتەووە تۆلە ی ھەمووتانی لێ دەکەمەووە. ئەووە بوو لەبەرە بەیان ی رۆژی سێھەمی خەووەکە ی عاتیکە لە مال چوومە دەر و من زۆر پەست و تۆرەبووم بەدوای ئەبوجەھلدا دەگەرام تا تۆلە ی لێ بکەمەووە، چوومە لای کەعبە و بەرچاوم کەوت و بەرە و رپووی رپویشتم تا رینگە ی پێ بگرم، چونکە ئەو پیاویکی سووکی چاوتیز و زمان تیز و رپوگرژ بوو، ئەبو جەھلم بینی لایدا بەپەلە و خیرا بەرە و دەرگای چوونە دەرەوێ مزگەوتی کەعبە دەرپویشتم، منیش لە دلی خۆمدا دەم وت: ئەووە جیەتی ھە ی لەعنەتی خوای لێ بێت بۆ وا لە ترسدا دەرپوات.

عەباس ﷺ دەفەرمویت: تەماشای ئەکەم ئەبوجەھل گوئی لە ھاوارەکە ی ضمضم بوو لە دەرەووە بۆیە وا خیرا دەرپوات و من گویم لێ نەبوو بێ ئاگابووم لەو ھاوارە ھەموو خیرا رپویشتم بەرە و ھاوارەکە و تەماشای دەکەین ضمضمی کورپ عەمری غەفاری لەناومرپستی شیوەکە ی دەرەوێ کەعبە وەستاووە بەسەر و شترەکە یەووە و لوت و گوئی و شترەکە ی ھەلقیشاندووە، کۆپانەکە ی بە پێچەوانەووە بەستوووە و یەخە ی کراسەکە ی دادرپووە و ھاوار ئەکات و ئەلێت: ئە ی کۆمەلانی فوورەیش، کاروانەکەتان، کاروانەکەتان سامانەکەتان لەگەڵ ئەبو سوفیانە، محمد و ھاووەلانی بۆ دەست بەسەرگرتنی دەرچوون، باومرپناکەم پیاوانا بگەن، ئە ی ھاوار فریاکەون، ئە ی ھاوار فریاکەون.

عەباس ﷺ دەفەرمویت: ئەم ھەوألە کتوپرە وای لێ کردین من و ئەبوجەھل ھەریەکەمان بیری ئەوێ تری نەبیت، خەلگانی مەککە بەپەلە خۆیان ئامادەکرد و وتیان: محمد و ھاووەلانی گومانیان وایە کە ئەمەش بارە و شترەکانی ئیبنو لھضرمیە،

نہ خیر ہرگیز وانی یہ سوئند بہ خوا بویان دمرده گہوئیت ئہم جارہ و ہک جاری پیشتہ نی یہ۔ عہباس ؑ دمفہرموئیت: بہم جوڑہ سہرجہم دانیشٹوانی مہککہ خوئیان نامادہ کرد بؤ دمرچوون، دوو جوڑ بوون ہہندیکیان خوئیان دمرپوئیشن و ہہندیکیان یہ کیکیان له جئی خوئیان دہنارد۔

بہ لام ناودارہکانی قورہیش کہسیان دوانہکہوتن له بہ شداری کردنی ئہم جہنگہ تہنہا ئہبو لہہہبی کوری عہبدول موطلہلیب نہبیت دواکہوت و عاصی کوری ہیشامی له بنی موغیرہ له جئی خوئی نارد چونکہ عاص چوار ہہزار درہم قہرزاری ئہبو لہہہب بوو بریاریدا بی بہخشیت گہر له جئی ئہو بؤ ئہم جہنگہ بجیت۔

ہہموو دانیشٹوانی مہککہ بہبیستنی ئہم ہہوالہ توقین و زیاتر ترسان لہخہوہکہی عاتیکہ، بہ ہہموو و لآخیکی چاک و خرابہوہ خوئیان نامادہ کرد و ئہبو جہل دہیوت: محمد گومانی وایہ ئہوہی له ناوچہی (نخلۃ) دا بہدہستی ہینا ئہم جاریش بہدہستی بیئی بؤی دمرده گہوئیت، کہ ئیمہ پاریزگاری له کاروانہکہمان دہکین یان نا^(۶۸۵)۔ قورہیشیہکان له خوئامادہ کردنیاندا بہبیریان ہاتہوہ کہ دوژمنیکی تریشیان له سہر ریگہدایہ ئہویش ہوژی بہنی بہکرہ و ترسان لہم ہیرشہیاندا بکہونہ نیوان دوو دوژمنہوہ بؤیہ کہمیک ساردبوونہوہ لہم کارمیاندا۔

شہیتان پہنای قورہیشیہکان دہدات

عورہی کوری زوبیر ؑ دمفہرموئیت: (کاتیک قورہیشیہکان کؤبوون لہسہر ئہم روئشتنہیان، ئہو دوژمنایہ تیہیان بہ بیرہاتہوہ، کہ لہنیوان ئہوان و بہنی بہ کردا ہہیہ، و نزیک بوو ئہمہش وایان لی بکات لہم کارمیان گہرین و پہشیمان ببنہوہ، ئہو کات ئیبلیس لہ وینہی سوراقہی کوری مالکی کوری جوعمشی مودلیجیدا خوئی

(۶۸۵) هذا الأثر وإن كان ضعيفاً من حيث الأسناد، ولكن أوردناه لتواتره عند اهل السير وخاصة صاحب اصح السير والمغازي (موسى بن عقبة) والاثار أخرجه: الطبري (التاريخ) (۴/۴۲۸)، والحاكم (۱۹/۳) وسكت عنه الحاكم وضعفه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۳/۲۹)، وابن سعد (الطبقات) (۸/۳۶)، والطبراني (الكبير) (۸۵۹، ۸۶۰)، وابن هشام (السيرة) (۲/۲۰۰) برقم (۴۸۱) وضعف إسناده الحافظ في (الإصابة) (۴/۳۴۷) (۱۱۴۵۵). وقال الهيثمي (المجمع) (۷۱/۶): رواه الطبراني مرسلًا وقبه ابن لهيعة فيه ضعف وحديثه حسن، وقال إبراهيم العلي في (صحيح السيرة) (۲۲۷) يرتقى الحديث إلى درجة الحسن لغيره.

نیشان دان، کە سوراقە یەکیک بوو لە گەورە پیاوانی سەر جەم ھۆزەکانی بەنی کینانە و پێی وتن: من پەناتان دەدەم لەوەی کە کینانە لە دوواتانەو ھیچ کارێک بکەن، کە ئیوە پیتان ناخۆش بێت. ئەم ھاندانەش ئەوەنە ی تر قورپەشیەکانی جۆشدا بۆ دەرچوون دژ بە موسولمانان^(٦٨٦).

ئەم باسەش خوای گەورە بۆمان دەگێرێتەو دەفەرموێت: ﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ...﴾ (الأنفال) واتە: کاتیک کە شەیتان کارەکانیانی لاجوان کردن و پێی وتن: ئیوە ئەمڕۆ کەس ناتوانیت بەسەرتاندا زال بێت و من پشنتان دەگرم و پەناتان دەدەم.

ئەبنو عەباس رضی اللہ عنہ دەفەرموێت: (ئەبلیس لەگەڵ ھەندیک سەربازە شەیتانەکاندا ھات بە ئالاکەییەو، خۆی لە شیوەی سوراقە ی کورپی مالیکدا وە سەربازەکانی لە شیوەی پیاوانی بەنی مودلەجدا ھات و بە موشریکەکانی وت: من پەناتانم و کەس نیە بتوانیت ئەمڕۆ بەسەرتاندا زال بێت)^(٦٨٧).

ئەبو جەھل ئومەییە کورپی خەلەف ھان دەدات بۆ بەشداربوون لە جەنگە بەدر

ئومەییە کورپی خەلەف یەکیک بوو لە سەرکردە ناو دارەکانی قورپەیش، کاتیک کە ھاوڕێ مەدینەییەکە ی کە ناوی سەعدی کورپی مەعاز بوو ھات بۆ مەککە بۆ عەمرە کردن، بەئومەییە ی ڕاگەیاندا کە پیغمبەر ﷺ ھەر شە ی کوشتنی ئومەییە ی کردوو ھە لە دەرەو ھە ی شاری مەککە، ئومەییە ش لەو کاتەو ھە زۆر ترسا و بپاریدا کە لە مەککە نەچیتە دەرەو ھە.

ئەبنو مەسعود رضی اللہ عنہ دەفەرموێت: (...کاتیک جەنگی بەدر ھاتە پێش، ئەبو جەھل خەلکی ھاندا بۆ بەشدار بوون لەم شەرەدا وتی: ئە ی خەلکینە فریای کاروانەکەتان

(٦٨٦) أنظر: (التاريخ للطبري (٤٣١/٢) و (السيرة) لابن هشام (٢٠٣/٢) برقم (٤٨٩) و معظم رواية عروة، عن خالته عائشة رضی اللہ عنہا.

(٦٨٧) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٣٥٤/٢)، والطبري (التفسير) (١٦١٩٨) وقال محقق (الشفاء) لقاضي عياض (١٥٥٤): إسناده ضعيف.

كەون، ئومەيەش پىي ناخۆش بوو لەم جەنگەدا بەشداربەيت، ئەبوجەهل هات بۆلاى و پىي وت: باوكى صفوان تۆ يەككىت لەناودارانى ئەم شيوە (واتا: مەككە) و خەلكى ھەركات تۆ ببينن دواكەوتووئەت لەم جەنگەدا، ئەوانىش دوادەكەون [ھىچ نەبەيت رۆژنىك دوو رۆژ لەگەلمان ومەرە]، ئەبو جەهل لەگەلیدا خەرىك بوو تا قايلى كرد بەبەشدار بوونى.

ئومەيەش وتى: ناچار تەكردم كەبەشدارى بكەم، بەلام سوئند بەخوا دەبەيت باشترين وشتر بكرم لە مەككەدا. (واتا: بۆ مەبەستى راکردن لە جەنگدا و گەرانەوھ بۆ مەككە)، ئومەيە هاتەوھ مائەوھو بە ژنەكەى وت: داىكى صفوان نامادەم بكە و كەلوپەلم بۆ ببېچەرەوھ؟ ئەويش پىي وت: باوكى صفوان بىرت جوو برا مەدینەيەكەت چى پى وتىت؟ باوكى صفوانىش وتى: نەخىر تەنھا دەمەوئەت تا جىيەكى نزيك برۆم. كاتىك ئومەيە چووھەدر بۆ بەشداربوون لەم جەنگە، دەگەيشتە ھەر لادان و جىيەك دەست بەجى وشترەكەى دەبەستەوھ [بۆئەوھى پىي بگەرپتەوھ] بەم جۆرە بەردەوام بوو تا خواى گەورە بە كوشتنى برد لە بەرددا^(٦٨٨).

لە رىوايەتتىكى تردا دەردەكەوئەت كە ئەبو جەهل پلاننىكى تر رىك دەخات، بۆ ناچار كردنى ئومەيە تا بەشداربەيت لەم جەنگەدا، عوقبەى نارد بۆ ئابرو بردنى ئومەيە لەناو خزمانيدا. ئىبنو ئىسحاق رحمە دەفەرموئەت: (عەبدوللاى كورپى ئەبو نەجىج بۆى گىپرامەوھ وتى: ئومەيەى كورپى خەلەف برپارى دانىشتن و بەشدارى نەكردنى لەم جەنگە دابوو، چونكە بياوئىكى گەورە و قورس و بەسالاجوو بوو، عوقبەى كورپى ئەبو موعىت هات بۆلاى ئومەيە لە كاتىكدا كە دانىشتبوو لەناو خزمانيدا لاى كەعبە، جى گولآو و بوخوردىكى پى بوو (كە ئەمە تايبەت بوو بۆ رازاندنەوھى ئافرمەتان) ھىناى و لە بەردەم ئومەيە داينا و پىي وت: باوكى عەلى خۆت بۆن خۆش بكە، چونكە تۆ لە رىزى ئافرمەتانى، ئومەيەش پىي وت: خوا خۆت و ئەوگەرەى پىي ھاتووئە رسواى كات، پاشان خۆى نامادەكرد بۆ بەشدار بوون لەم جەنگە^(٦٨٩).

(٦٨٨) أخرجه: أحمد (٤٠٠/١)، والبخاري (٣٩٥٠، ٣٦٣٢)، والطبراني (الكبير) (١٤/٦)، والبيهقي (الدلائل) (٢٦/٣).

(٦٨٩) انظر: (السيرة) لابن هشام (٢٠١/٢)، و (التاريخ) للطبري (٤٣٠/٢).

ئەبو جەهل ھەر بەو کارەووە نەوھستا بەنگو (عەباسی مامی پیغمبەر ﷺ و ناودارانى ھۆزى (عەبدولموتلىب) و خزمانى پیغمبەرى ﷺ ناچار کرد بەبەشداربوون و راپیچی شەرەكەى كردن بە خەرجى خۆیانەوہ) (٦٩٠). لەگەڵ ئەوانەى كە بەنەینى موسولمان بوو بوون.

ئىبنو عەباس ﷺ دەفەرموئیت: (كەسانىك ھەبوون كە بە نەینى موسولمان بووبوون و موشرىكەكان بەزۆر راپیچی شەرى بەدریان كردن [و لەگەڵیاندا بوون و ژمارەیان زیاد دەكردن و ھەندىكیان بە كوشتن چوون] (٦٩١) (٦٩٢).

دەرچوونى سوپای موشرىكەكان بۆ بەدر و گەرانەوہى ھەندىكیان

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەفەرموئیت: (موشرىكەكان ژمارەیان نۆ سەد و پەنجا كەس بوون لەگەڵ سەد یان دووسەد ئەسپ سوار [لەریوايەتەكەى ئەمەويدا ھاتوو: ژمارەیان شەست ئەسپ سواربوو، لەگەڵ شەش سەد قەلغان لەسینگ بەستوو] لەگەڵ ھەندىك ئافرەتى گۆرانى بێژدا، بە دەفەوہ گۆرانیان بۆ ناشىرىن كردنى موسولمانەكان دەوت. وە لەم جەنگەدا موشرىكەكان ئەوانەى كە بەلایانەوہ پەسەند نەبوو بەزۆر لەگەڵ خۆیاندا راپیچیان كردبوو لەوانە: عەباسى كورپى عەبدول موطەلىب، نەوفەلى كورپى حارىس و طالب و عەقەیلی كورپى ئەبو طالب.

وہ خەرجى و ئازوقەى سوپاكەیان دابوو بەسەر عەباسى كورپى عەبدول موطەلىب و ئەبو بوختورى، بە بەشداربوونى: ئەبو جەهل، و ئومیيەى كورپى خەلەف، و سۆھەیلی كورپى عەمرو، و شەبیبەى كورپى رەبیبە، و عوتبەى كورپى رەبیبە، و نەبیبە و مۆنەبیبەى دوو كورپانى حەجاج. و ھەموو رۆژىك نۆ تا دە و شتریان بۆ خواردنى سوپاكەیان سەردەبەرى) (٦٩٣).

(٦٩٠) أخرجه: أحمد (٦٧٦) وقال الشيخ الأرنؤوط: اسناده صحيح.

(٦٩١) أخرجه: الطبري (التفسير) (٨١١٤)، والطحاوي (مشكل الآثار) (٣٦٨٧).

(٦٩٢) أخرجه: البخاري (٤٥٩٦) الطبري (التفسير) (٨١١٦).

(٦٩٣) أنظر: (تاريخ الاسلام) للذهبي (١٠٥/١) من رواية موسى بن عقبة، و(البداية) لابن كثير (٣/٢٦٠) من رواية الأموي وابن إسحاق.

موسای کورپی عوقبە و عوروہی کورپی زوبیر و ئیبنو ئیسحاق دەفەرموون:
 (قورمیش بەرپی کەوتن، تا گەشتە (الجحفۃ) و لەوی دابەزین، و جوهەیم ی کورپی
 سەلتی کورپی مەخرەمە ی کورپی عەبدول موصلەیبی کورپی عەبدول مناف خەویکی
 بینی کە هەستا لە خەو بۆی گێرانیە و وتی: لە خەومدا وام دەزانی کە من لە
 نیوان خەو و بەناگابوون دام، تەماشام کرد پیاویک بەسەر ئەسپەگەپەو و وشتریکی
 بە دواوہ بوو بەرەو ئیمە هات و وەستا و وتی: عوتبە ی کورپی رەبیعە کوژرا، شەیبە ی
 کورپی رەبیعە و ئەبو حەکەمی کورپی هیشام و ئومەیە ی کورپی خەلەف و فلان کەس
 و فلان کەس کوژران (واتە: ناوی پیاوانیکی ناوداری قورمیشی هینا کە لە شەری
 بەدردا کوژران)، ئینجا بینیم لەلا تەنیشتی وشترەگەیدا و بەری دایە سوپاکە و
 چادریک نەما لە چادرەکانی سوپاکە خوینی ئەو وشترە ی بەرنەگەوتبیت. جوهەیم
 لەخەوگەیدا بە دەم ترسەو بەناگا هات و بەھاوہ لەکانی وت: ئەو سوارەتان بینی
 کەئیستا لە بەردەمدا وەستا بوو؟ (پاشان خەوگە ی بۆ گێرانیە) ئەوانیش وتیان:
 بزانی شەیتان گالته ی پی کردوویت لەخەوگەتدا، و هەوالە کە گەشتە ئەبو جەهل
 ئەویش وتی: ئەمەش پيغمبەریکی ترە لە کورانی عەبدولموصلیب [بەراستی درۆی
 بەنی موصلیب یشتان کۆکردەوہ لەگەڵ بەنی هاشمدا] سبەینی کەبەیهک گەشتین
 ئەوکات دەزانی کۆ کوژراو دەبیت.

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەفەرمەوت: (کاتیک ئەبوسوفیان بۆی روون بووہوہ کە
 کاروانەگە ی رزگار بوو، دەست بەجێ هەوالی پاشە کشیکردنی سوپاکە ی نارد بۆلای
 ئەبو جەهل، ئەم هەوالەش گەشتە سوپاکە کاتیک کە لە (الجحفۃ) بوون، و ئەبو
 سوفیان وتبووی: ئیوہ بۆ ئەوہ هاتوون، کە کاروانەگە و پیاوہکان و سامانەکانتان
 رزگاربکەن، خودا خۆی پاراستی ئیوہش ئیتر بگەرینەوہ، ئەبو جەهل وتی: نەخیر
 سویند بەخوا نا گەرینەوہ تا نەچینەلای ئاوہکانی بەدر (بەدر جیگە ی گۆرینەوہ
 و بازار و مەرزى سالانە ی عەرەب بوو، کە بۆ بازراگانی تیايدا گۆدەبوونەوہ)، لەوی
 سێ رۆژ دەمینینەوہ، و وشتر سەردەبیرین و خواردن دروست دەکەین و عەرەق و
 مە ی تیا دەخوینەوہ، با ئافرەتە گۆرانی بیژەکان گۆرانیمان بۆ بلین و هەوالی ئەم
 لە شکرگیشیە و کۆبوونەوہمان بگاتە سەر جەم عەرەب و لیرە بەدواوہ هەتا هەتایە
 لیمان دەترسن لەبەر ئەوہ بەردەوام دەبین لەرۆشتنەگەماندا.

ئەخەنەسى كۆرى شورمىق ئەم كارەى پى ناخۇش بوو ئاگادارى خزمانى. كورد كە بگەرپىنەوہ سەرمتا گوى رايەلى نەبوون[تا ئەخەنەس پىى وتن: ئەى كورانى (بنى زهرة) خودا سامانەكانتان و هاوہ ئەكەتان مەخرەمەى كۆرى نەوفلى رزگار كردووه، ئىوہش تەنھا بۇ ئەم كارە هاتوون لەبەرئەوہ بگەرپىنەوہ و ترسنۆكيەكەى بخەنە ئەستوى من و هيچ پىويست ناكات دەرچن و خۆتان بە فەوتان بدمن، گوى مەگرن بۇ ئەبو جوہل. هەرھەموو (بنى زهرة) گەرپانەوہ تەنھا كەستىكيان لەم جەنگەدا بەشداريان نەكرد و سەرجهم گوى رايەلى ئەخەنەس بوون و لەگەل كورانى بەنى عەدى كۆرى كەعبدا دوورە پەريز بوون و هيچيان بەشدار نەبوون لە بەردا، و طالبى كۆرى ئەبو طالب پەنادانى هەبوو لەگەل هەندىك لە ناودارانى قورەيش ئەويش لەگەل ئەوان گەرپانەوہ مەككە، [كورانى بەنى هاشمىش ويستی گەرپانەوہيان هەبوو، بەلام ئەبو جەهل پىى گرتن] وتى: [ئنا ئەم كۆمەلە نابيت ليمان جياببنەوہ تا دەگەرپىنەوہ] (۶۹۴).

بەم جۆرە سوپاكەى قورەيش بەفیز و خۆنواندن و دەمارگىرى و ركەبەرايەتيەوہ دەرچوون بۇ شەر دژ بە موسولمانان وەك خواى گەورە باسى كردوون و فەرموويەتى: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ (۱۷) (الأنفال) لەگەل ئەوہشدا خۆيان بەرەوا دەزانى و داواى سەرکەوتنيان لە خوا دەكر و دەيان وت: ((اللَّهُمَّ انصُرْ اَعلى الْجُنْدِينِ وَأَكْرِمِ الْفِتْنَيْنِ وَخَيْرِ الْقَبِيلَتَيْنِ)) (۶۹۵) واتە: خوايە ئيمە و محمد كاممان بەرزترين و بەرپز ترين و باش ترينين سەرمان بخەيت.

(۶۹۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲/۲۰۸) من رواية ابن اسحاق، والذهبي في (تاريخ الاسلام) (۱/۱۰۵) من رواية موسى بن عقبه، وأنظر (المغازي) لعروة بن الزبير (ص: ۱۳۶) وقد رتبنا الخبر بعد جمع الروايات الثلاث مع التوفيق فيما بينها.

(۶۹۵) أخرجه: ابن كثير في (التفسير) (۳/۲۵) من رواية السدي.

پيغمبهر ﷺ راويژ دهكات له گه ل هاوه لانيدا

ئيبنو نيسحاق رضي الله عنه دمه رمويت: (پيغمبهر ﷺ گه يشته شيوى زهفران و له وى لايدا، و هه والى سوپاكه ي قورميش بو پاريزگارى كردنى كاروانه كه يان له ويڊا پى گه يشت^(۶۹۶). نه بو نه يوب رضي الله عنه دمه رمويت: نه م جيگه يه ش له دوورى رۇژيک يان دوو رۇژ پياده رهويه له مه دينه وه له ويڊا پيغمبهر ﷺ فهرمووى: ((ما تروُن في القوم فإِنَّهُمْ أُخبروا بِمُخْرَجِكُمْ)) واته: بوچوونتان جيبه به رامبهر قورميش، چونكه نه وان هه والى دمرچوونه كه ي ئيوميان پى گه يشتووه؟ ئيمه ش وتمان: نه سويند به خوا ئيمه تواناى شهر و به رهنكاربوونه وه ي نه وانمان نى يه ئيمه تهنه بو كاروانه كه هاتووين، پاشان فهرمووى: راو بوچوونتان چونه به رامبهر قورميش؟^(۶۹۷) ئيمه ش هه روهك پيشتر وه لاممان دايه وه، پيغمبهر ﷺ هه والى سوپاكه ي قورميشى به وردى گه يانده موسولمانان، و گوئ بيستى راويژ و راو بوچوونى موسولمانان بوو^(۶۹۸) (نه بو به كر رضي الله عنه فهرمووى: من شاره زاترم به ماوه ي ريگه كه يان، عه دى كورى نه بو زمغبا هه والى پيداين كه نه وان له شيوى (كذى) ين. عومه ريش رضي الله عنه فهرمووى: نه ي پيغمبهرى خوا، نه وه قورميشه به فيزو لوت به رزييه وه، هاتوته مه يدان سويند به خوا له وكاته ي شكومه ند بوون سه رشوپريان به خو يانه وه نه ديوه، له وكاته ي پى باومرپريان به خو يانه وه ديوه، باومرپريان به خو يانه وه نه ديوه، سويند به خوا نه وان هاتوون شهرت له گه لدا بكه ن، توش خو تى بو ناماده بكه؟ پيغمبهر ريش رضي الله عنه فهرمووى: زياتر باگويم له راو بوچوونه كانتان بيت).

نه بو به كر رضي الله عنه هه ستاو وته يه كى زورچا كى پيشكه ش كرد پاشان عومه رى كورى خطاب هه ستاو وته يه كى زور چا كى وت، پاشان ميقدادى كورى عه مر هه ستاو

(۶۹۶) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۲/۲۰۵) إسناده صحيح كما في (صحيح السيرة) (۲/۲۳۳) وفي (السيرة الصحيحة) (۲/۳۵۸).

(۶۹۷) وقد أشار الله تعالى إلى هذا بقوله: ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ﴿٦١﴾ مُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦٢﴾﴾ (الأنفال).

(۶۹۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۴۰۵۶)، وقال الهيثمي (المجمع) (۹۹۵۰): إسناده حسن، وأخرجه: أحمد (۲۳۵۶۷) وقال محققه: إسناده حسن، وحسنه ابن كثير في (البدایة) (۳/۲۷۱).

وتی^(۶۹۹): (ئهی پیغمبهری خودا: برۆ بۆ جی به جی گردنی ئهو فهرمانهی که خوا داوای لی کردوویت ئیمهت له گه ئداین، سویند به خوا ئیمه ئهو وتهیهت پی نالین که بهنی ئیسرائیل به موسایان وت: برۆ خۆت و خواکمت بجهنگین ئیمه ئالیرهدا دانیشتووین، به لام ئیمه دهئین: برۆ خۆت و خواکمت بجهنگین و ئیمه له گه ئتاندا جهنگاوهرین، سویند به وهی توی ناردوو به و راستی یه، گهر بهرپویشن بمان بهیت بۆ (برک الغماد) (که جیگه یه که له یه مهن) به جهنگ دین له گه ئندا دژبه هه موو کهس تا ده گه یته ئهو جیگه یه. پیغمبهریش ﷺ به باشی وه لامی دایه وه و دو عای بۆ کرد).

پاشان فهرمووی ((أشيروا عليٰ أيها الناس)) واته: راویژ و پرس و راتانم پی بلین ئهی خه لکینه، مه به ستیشی ته نها (الانصار) بوو چونکه ئه وان زۆرینه ی ژمارهی مسو لمانان بوون، وه له گفتی عه قبه دا پشتر به پیغمبهر یان ﷺ وتبوو: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئیمه هیج بهرپرسیار نین له وهی به سهرت دیت تا ده گه یته ناو خانوو ه کانه مان، که گه یشتیه لای ئیمه پاراستنی تۆ له ئه ستۆمانه دمت پاریزین ههروه کو مندال و ئافره ته کانه مان ده پاریزین.

بۆیه پیغمبهر ﷺ ده ترسا له وهی که (الانصار) وابزانیت که سه رخستنی پیغمبهر یان ﷺ له ئه ستۆدایه ته نها دژ به وانهی که دینه سه ری له ناو شاری مه دینه دا^(۷۰۰). کاتیک پیغمبهر ﷺ ئه م وته یی دووباره کرده وه [هه ندیک له (الانصار) وتیان: پیغمبهر ﷺ ئیوهی ده ویت ئهی کۆمه لی الانصار سویند به خوا که سی تری ناویت ته نها ئیوه نه بیت]].

ئینجا سه عدی گوپی مو عاذ ﷺ فهرمووی: سویند به خوا وا ده زانم که ئیمهت مه به ست بیت ئهی پیغمبهری خوا؟ فهرمووی: ((به ئی))^(۷۰۱). سه عدیش فهرمووی: (بی ده جیت ئهی پیغمبهری خوا له وه بترسییت که (الانصار) نه یانه ویت کۆمه گیت بکه ن و به پیویستی نه زانن له سه ر خویان پاریزگاریت لی بکه ن ته نها دژ به و دوژمنه ی که ده بیینه وه له ناو مالی مندال و ئافره تانیا ندا، ئه وا من له جیاتی

(۶۹۹) من رواية: موسى بن عقبة أنظر: (تاريخ الاسلام) للذهبي (۱/۱۰۶).

(۷۰۰) أخرجه: البخاري (۴۶۰۹).

(۷۰۱) أخرجه: أحمد (۳/۱۰۵)، ومسلم (۱۷۷۹)، وابن حبان (۴۷۲۳، ۴۷۲۲) وقال محققه: إسناده صحيح على شرطهما،

وابويعلى (۳۷۶۶)، و صح إسناده ابن كثير في (البدایة) (۳/۲۶۳).

(الانصار) وەلامت دەدەمەو و لە نوینەرایەتى ئەوانەو قەسەدەكەم^(۷۰۲) و دەئیم: (سویند بەوہى كە ریزی لی گرتوویت و کتیبی بەسەردا دابەزاندوویت تا ئیستا بە ریگەى (برك الغمار) ی یەمەندا نەرۆیشتووم و شارەزاییم لەبارەیهو و نییە، بەلام بەرۆیشتن بمان بەیت تا ئەو جیگەیه لەگەلتدا دین، وەك ئەوانەش نابین كەبە موسایان وت: ﴿قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّكَ لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتَلْنَا إِنَّا هَاهُنَا قَتَلُوكَ﴾ (المائدة) برۆ تۆ و خواپەكەت بجەنگین ئیمە ئالیرەدا دانیشتووین، بەلام ئیمە دەئین: برۆ خۆت و خواپەكەت بجەنگین ئیمەش جەنگاوهرین لەگەلتاندا، وە تۆ بۆ كارێك هاتیتە دەر بەلام خواى گەورە بۆی گۆریت بە كارێكى تر، برۆ بۆ جى بە جى كردنى ئەو كارەى كە خوا پى سپاردوویت، برۆ پەيوەندى لەگەل ئەو كەسە بپەستە كە خۆت دەتەویت وە پەيوەندى لەگەل ئەو كەسە بپچرە كەخۆت دەتەویت، [برۆ بۆ ئەو جیگەیهى كە خۆت دەتەویت]، دوژمناپەتى لەگەل ئەو كەسە بكە كە خۆت دەتەویت، ناشتى لەگەل ئەو كەسە بكە، كە خۆت دەتەویت، وە ببە لە سامانەكانمان ئەوى دەتەویت)، (وە ئەو سامانەمان بەدەرى كە خۆت دەتەویت، وە ئەوى لە سامانەكانمان بەردوو لەمان خۆشەويستە لەوى كە بۆت بەجى هیشتووین).

ئیمە تۆمان بەراست زانیو و باوهرمان پى هیناويت، و شایەتیمان داو و ئەوى كە تۆ پى هاتوویت راست و رەواپە، لەسەر ئەمەش ئیمە گفتم و بەئینمان داويتى كە گویت بۆ بگرین و گوئى راپەلت بین، برۆ بۆ جى بەجى كردنى ئەو كارەى كەخۆت دەتەویت ئیمەت لەگەلتداین ئەى پيغمبەرى خوا ﷺ، سویند بەوہى كە تۆى ناردوو و بەو راستى یە گەر پيشمان بكەويت بۆ ناو ئەو دەریایە هەر هەموومان شوینت دەكەوین و یەك پیاومان لی دواناكەویت، وە هیچ پیمان ناخۆش نییە سبەینى بمان كەپەنیتە دوژمەكەمان و رۆوبە رۆویان بوەستین، ئیمە بە ئارامین لە جەنگدا، و راستین لە جەنگ و رۆوبەرۆو بوونەویدا، وە بەلكو خوا نیشانى بدات لە ئیمەدا ئەوى كە دەبیتە ماپەى دلخۆشیت، پيشمان بكەو وە بمانبە لەسەر بەرەكەتى خوا.

پيغمبەرىش ﷺ بە وتەكەى سەعد دلخۆش و چالاک بوو^(۷۰۳) (ئینجا پيغمبەرى ﷺ هاوەرانی هاندا بۆ دەرچوون بەرەو بەدر) وە فەرمووی: (بەرێ كەون مژدە بیت

(۷۰۲) من رواية: موسى بن عقبه كما في (تاريخ الاسلام) للذهبي (۱۰۷/۱).

(۷۰۳) من رواية: ابن مردويه كما في (البدایة) (۳/۳۶۴).

خوای گہورہ بہ ئینی یەك له و دوانہی پیداو، (واتہ: یا کاروانہکە یا سەرکەوتن له جەنگەکەدا) وە سویند بەخوای دەلێی ئیستە لە پیش چاو مە جیگە ی کوشتنەکانیان^(۷۰۴).

(ئەبو ئەیوبی ﷺ ئەنصاری دەفەر مویت: زۆر دلخۆش بووین بە وتەکە ی پیغمبەر ﷺ پاشان پیغمبەر ﷺ کە سێکی نارد تا بزانی ت پشی سوپاکە ی قورپیش بە کوئی گەیشتون و ژمارەیان چەندە؟ ئەو کەسە هاتەو و وتی: پەشاییەکم بینی نەمزانی چەندن، پیغمبەریش ﷺ فەر مووی: ((هُم هُمْ، هَلِمُوا أَنْ نَتَعَادَ)) واتە: ئا ئەو ئەوان، وەرن بابزانین ژمارەمان چەندە، ئەبو ئەیوب ﷺ دەفەر مویت: سەر ژمیری کراین ئیمە سێ سەد و سیانزە پیاو بووین، وە ژمارەکەمان دایە پیغمبەر ﷺ و زۆر پێی دلخۆش بوو وە فەر مووی: ((عِدَّةِ أَصْحَابِ طَلُوتَ)) واتە: هەمان ژمارە ی هاوہلانی تالوتن^(۷۰۵) پاشان پیغمبەر ﷺ و هاوہلانی بەرێ کەوتن تا گەیشتنە (ذفران) و بەرز بوونەو بەسەر بەرزاییەکانی (الاصافر) پاشان لە وێو شۆرپووەو بەلای راستی تەپۆلگە بەرزەکە ی (الحنان) تا گەیشتە جیگە یەك کە پێی دەوترا (الدبە)، پاشان لە جیگە یەکی نزیک (بدر) دابەزین، و پیغمبەر ﷺ خۆی و ئەبو بەکر سواری بوون و رویشتن تا بزانی ئەو جوار دەورە چۆنە و کئی لێ یە^(۷۰۶).

گەیشتنە شەرگە ی بەدر

بەم جۆرە پیغمبەر ﷺ و هاوہلانی گەیشتنە نزیک ئاوەکانی بەدر خۆی و ئەبو بەکر ﷺ جوار دەوری ئەو جیگە یەیان پشکنی و پاشان گەرانەوہ. ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەفەر مویت: [پاشان پیغمبەر ﷺ] و ئەبو بەکر گەرانەوہ لای هاوہلانیان، کاتیک ئیوارە ی ئەو رۆژە بەسەردا هات، پیغمبەر ﷺ چەند کە سێک لە هاوہلانی کە عەلی کورپی ئەبو طالب و زوبەیری کورپی عەوام و سەعدی کورپی ئەبو وەقاصیان لە ناو دا بوو، ناردنی بۆ سەر ئاوەکە ی بەدر، تاهەوائی ئەو جیگە یە ی

(۷۰۴) أخرجه: ابن حبان (۴۷۲۲) وقال محققه: إسناده صحيح على شرطهما.

(۷۰۵) أخرجه: الطبراني في (معجم الكبير) (۶۵۰۴) وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۵۰۹۹) وأحمد (۷۶۵۳۲) وقال محققوه: إسناده حسن، وحسنه ابن كثير في لبدایة (۱۷۲/۳).

(۷۰۶) رواية ابن اسحاق: أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۰۵/۲)، وصح إسناده كل من: العمري في (السيرة الصحيحة) (۳۵۸/۲)، وإبراهيم العلي في (صحيح السيرة) برقم (۲۳۳).

بۇ بەيئەنەوه] [عهلى كورپى ئەبو طالب دەفەرموئەت: تەماشامان كرد موشرىكەكان لە پىش ئىمەدا دوو كەسيان ناردوووتە سەر ئاوەكە يەكئىكان قورمىشپە ئەوى ترىان خزمەتكارئىكى عوقبەى كورپى ئەبو موعەيتە، قورمىشپەكە لە دەستمان هەلئەت و ئەوى ترمان دەستگىر كرد، كە خزمەتكارەكە بوو ئەوئىش كۆيلەيەكى رەشى بەنى حەجاج بوو، ئىمەش گەراينەوه بۇ لای پىغەمبەر ﷺ و دەست بەسەرا گىراوەكەمان لەگەل خۆمان هیناو لەوكاتەدا پىغەمبەر ﷺ لە نوێژدابوو، هاوولانى پىغەمبەر ﷺ گرتيان و پرسىاريان لى دەكرد: ئەبوسوفيان لەكوئىيە و لەكوئى جىت هېشتن؟ ئەوئىش دەيووت: سوئند بەخوا هەوالى ئەبوسوفيان نازانم، بەلام ئەوه قورمىشە هاتوو: ئەبوجەهلى كورپى هېشام و عوتبەى كورپى رەببىعە و شەيبەى كورپى رەببىعە وئومەيەى كورپى خەلەفيان لەگەلدايە، كە ئەمەى دەوت ئەوان لىيان دەدا، ئەوئىش دەيووت: لىم گەرپىن لىم گەرپىن تا هەوالەكەتان پى راکەيەنم، كە وازيان لى دەهينا ئەوئىش دەيووت: سوئند بە خوا هېچ ئاگايەكم لە ئەبو سوفيان نىيە، بەلام ئەوه سوپاكەى قورمىشە هاتوو كە (ئەبوجەهل و عوتبەو شەيبەو ئومىيەى كورپى خەلەفيان) لەگەلدايە، من ئاوكتىشى قورمىشە منيان ناردوووتە تا لەو ئاوە يان بۇ بكتىشم، هاوولانى پىغەمبەر ﷺ ئەم هەوالەيان پى ناخۆش بوو وهىويان وابوو كە ئەمە لە كاروانەكەى ئەبوسوفيان بىت).

(پىغەمبەر ﷺ لە نوێژەكەى بووه و پى فەرموون: [سوئند بەوهى كە گيانى منى بەدەستە ئەو كابرايە راست دەكات لەگەلئاندا ئىوه لى دەدن، وه كە درۆ دەكات لەگەلئاندا ئىوه لى دەگەرپىن، ئەوه قورمىشە هاتوووتە تا پارىزگارى لە كاروانەكەى ئەبوسوفيان بكات]) (ئىنجا پىغەمبەر ﷺ لى پرسى و پى وت: (ئەوان ژمارەيان چەندە؟ ئەوئىش وتى: سوئند بەخوا ئەوان ژمارەيان زۆرە و زۆر بەتوانان ئەوان لەپشتى ئەو تەپۆلكەوهن، كە لەو سەرى شىوهكەى خوارەوهيە] پىغەمبەر ﷺ داواى لىكرد تاژمارەكەيانى پى بلىت ئەو نەى دركاند، پاشان پىغەمبەر ﷺ پرسىارى لى كرد و فەرمووى: ((لە هەموو رۆژئىكدا چەند و شتر سەردەمبەرن؟)) دەستگىركراوه كە وتى دە و شتر سەردەمبەرن لە هەموو رۆژئىكدا. پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((ژمارەيان هەزار كەس دەبىت و هەموو وشترئىك بۇ سەد كەسئىك سەردەمبەرن)). لەرپوايەتەكەى عوروهى كورپى زوبىردا: هاتوووتە كە پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ((القوم ما بين التسعمائة

إلى الألف)) واته: ئەوان ژمارمیان له نو سهد وه بو ههزار كهسه پاشان پرسىارى له دهستگير كراوهكه كرد و فهرمووى: ((كئيان تىدايه له ناودارهكانى قورهيش))؟ ئەوئش وتى: عوتبهى كورپى رهبيعه، و شهبيهى كورپى رهبيعه، ئەبو بوختورى كورپى هيشام، وحهكىمى كورپى حوزام، و نهوفهلى كورپى خويهلىد، و حارثى كورپى عامير، و توعهيمهى كورپى عهدى، و نهزرى كورپى حارث، و زمعهى كورپى ئەسوده، و ئەبو جههلى كورپى هيشام، وئومبيهى كورپى خهلف و نبهه و مونهبهى ههردوو كورپهكهى حهجاج، و سوههيلي كورپى عهمرى، و عهمرى كورپى عهبدووده).

پیغمبر ﷺ رووی کرده هاوولانی و فهرمووى: ((هذه مئة قد ألفت إليكم أفلاًذ كیدها))^(۷۰۷) واته: خهئكى مهككه ههموو پياوه نازاو بهجهرگ و ناودارهكانیان بو ئەم شهره هاتوون.

پاشان پیغمبر ﷺ دوعای سهرکهوتن و دمسکهوتى باشى کرد بو هاوولهكانى: عهبدوولایى كورپى عهمر دمهفرموئیت: (پیغمبر ﷺ كاتيك گهيشته بهدر (دوعای كرد) و فهرمووى: ((اللهم انهم جياغ فاشبعهم، اللهم انهم حفاة فأحملهم، اللهم انهم عراة فأكسهم)) واته: خوايه ئەوانه برسین تىريان بکه، خوايه ئەوانه پئ بهتین سواریان بکه، خوايه ئەوانه روتن پۆشتهیان بکه خودا له بهدردا دمرگایی بهروياندا کردهوه کاتى كهگهپرانهوه ههر پياوئك بارئك یان دوو بارى پئ بوو وه پۆشتهو و تیر بوون)^(۷۰۸).

ئیبنو ئيسحاق ؓ دمهفرموئیت: (سوپای قورهيش بهرئ كهوتن تا دابهزینه خوارووی شیوهكه روو به مهككه له پشئى تهپۆلكهكهوه، موسولمانانئش لای بیره ئاوهكانى بهدر له سهرووی شیوهكه روو به مهدينه بوون، وه ئەو شیوه ههمووی

(۷۰۷) أخرجه: (السيرة) لابن هشام (۲۰۷/۲) ومسلم في (الصحيح) (۲۷۹۹) أحمد (۱۱۷/۱) برقم (۹۴۸) وقال محققه الارناؤوط: إسناده صحيح، ومسلم (۱۷۹۹) وابن أبي شيبة (۳۶۲/۱۴)، والبخاري (۷۱۹، ۱۷۶۱)، وأبو داود (۳۶۸۱)، وابن جبان (۴۷۲۲)، وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، والحاكم (المستدرک) (۱۸۷/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۴۲/۳)، والطبري (التاريخ) (۴۳۶/۲)، وابن هشام (السيرة) (۲۰۷/۲) واللفظ له، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۹۹۵۳) رجاله أحمد رجال صحيح غير حارثة و هو ثقة، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (۲۳۲۲).

(۷۰۸) أخرجه: ابوداود (السنن) (۲۷۴۷)، والحاكم (المستدرک) (۱۳۲/۲) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (۵۷/۹)، وقال الحافظ في (الفتح) (۲۳۳/۷): حسن، وحسنه أيضاً الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ۲۵۲)، و (صحيح ابى داود) (۲۳۸۶).

نهرمه لمی خلیسک بوو، خوای گهوره بارانیکی باراند بهسهر پیغمبهر ﷺ و موسولماناندا زهوییه کهی بۆ تهخت کردن و ریگهی رپوشتنی لئ نهگرتن، بهلام نهو بارانه وای له قورپیش کرد که نهتوانن نهو شهوه نهو جیگهی بهجی بهیلن، بۆیه پیغمبهر ﷺ پشیمان کهوت و گهیشته سهر نزیك ترین ناو له ناوهکانی بهدر و لهوی دابهزی^(۷۰۹) ئابهوشیویه کوی کردنهوه وهک خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَأَخْلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لَيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾﴾ (الأنفال)

له سهرمتای شهودا موسهلمانان بیریکی ئاویان پاک کردهوه و ئاوهکهیان لئ ههلهیهنجا تا ئاوی زۆر بوو و پاشان چهوزیکی گهورهیان لئ دروست کرد و پریان کرد له ناو، و ههموو بیره ناوهکانی تریان پر کردهوه^(۷۱۰)، وه یهکیک لهوانهی نهم کارهیان جئ بهجئ کرد، عهلی کوری نهبو طالیب ﷺ بوو که دهفهرمویت: (پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانی پیکردم که بیره ناوهکانی بهدر پر بیکه مهوه)^(۷۱۱).

لهویدا سهعدی کوری موعاذ ﷺ به پیغمبهری ﷺ وت: نهی پیغمبهری خوا ﷺ با کهپریتک بۆ دروست بکهین و وشتره باشهکانمان به کۆپانه کانیا نهوه لات دابنئین، و پاشان روو بهرووی دوژمنمان دهبنهوه، گهر خوا سههرهزمان بکات و سهرکهوتوو مان بکات بهسهر دوژمنهکهماندا ههموو مان دلخۆش دهبین، وه نهگهر نهوی تریان بیتهوه لهسهر پشتی وشتره کهت سوار دهبیت و دهگهیته نهوانهی که بهجیمان هیشتون له کهسهکانمان، بهراستی نهی پیغمبهری خوا ﷺ نهوان کهسانیک بوون فریا نهکهوتن بهشدارین لهم جهنگهدا نهوان وهک ئیمه تویات خۆش

(۷۰۹) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۲/۲۱۰)، و(التاريخ) للطبري (۲/۴۳۷).

(۷۱۰) أنظر: (تاريخ الاسلام) للذهبي (۱/۱۰۸) من رواية موسى بن عقبة، وأنظر (المغازي) لعروة بن الزبير (ص: ۱۳۸).

(۷۱۱) أخرجه: ابو يعلى (المسند) (۵۵۸)، وأخرجه: عبدالرزاق وابن جرير و صحح و صله (أنظر: منتخب كنز العمال) (۴/۱۰۰).

بهلام نهو رپوایهتهی کهباس لهوه دهکات که نهم کاره لهسهر پشینیاریو راپوژی (الجباب بن المنذر)

بووه = نهم رپوایهته (لاوازه) و لهم سههرچاوانه هاتوووه: أخرجه: ابن هشام في (السيرة) (۲/۲۱۰) برقم

(۴۹۵)، و(الحاكم) (المستدرک) (۳/۴۲۷) وسکت عنه وقال الذهبي: حديث منكر ومتمنه، والبيهقي (الدلائل) (۳/۳۵)،

وقال الحافظ في (الاصابة) (۲/۹۲) برقم (۱۵۵۷، ۱۵۵۲): رواه ابن شاهين بإسناد ضعيف، وقال الشيخ الالباني في (فقه

السيرة) (ص: ۲۴۰): إسناده ضعيف، وقال الارناؤوط في (زاد المعاد) (۳/۱۵۷) في سنده جهاله.

دهوئیت، وه نه گهر گومانیان وا بوايه که تووشی شهر و جهنگ دئیت هیجیان لیت دوانه ده که وتن، نهوان دل سوژن بو تو و تیده کوشن له گه لتدا و خوای گه وره بهوان ده تپاریزیت. پاشان پیغه مبریش ﷺ ستایشی سه عدی کردو دعای خیری بو کرد، که پره که یان بو دروست کرد بو بو نه وهی له ویدا بیت^(۷۱۲). ههر لهو ئیواریه دا پیغه مبر ﷺ شوینی کوشتنی یه که به یه که ی گه وره بیوانی قوره شی نشان دان.

وهك نه نهس ﷺ ده فهرموئیت: (بپیغه مبر ﷺ لهو ئیواریه دا جیگه ی یه که به یه که ی کوژراوانی قوره شی نشان ده داین، و دهیغه رموو: ((هَذَا مِصْرُ فُلَانٍ غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ)) (وَ وَضَعَ يَدَهُ عَلَى الْأَرْضِ))^(۷۱۳) واته: نه وه جیگه ی کوشتن و لاشه ی فلان که سه به یانی گهر خوا ویستی لی بیت، و دهستی داده نا له جیگه که دا. لهو شه ودا بارانه که ههر به رده وام بوو، خوای گه وره کردیه پاک که ره وهی موسولمانان و لابرندی ختوره ی شهیتان له دلئاندا و لئیان خوارده وه و بووه مایه ی وره به رزیان، ﴿إِذْ يُغَشِّكُمُ الْتُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ، وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ (۱۱) ﴿الأنفال﴾

ئیبنو عه باس ﷺ ده فهرموئیت: (..موسولمانان له ویدا دابه زین و لاوازیه کی زور رووی تی کرد بوون، وشهیتان خه یالات و گومانی خراب و قینی خست بووه دلئانه وه... خوای گه وره نهو شه وه بارانیکی زوری به سه ردا بارانن، و موسولمانان تیر ناویان لی خوارده وه، و خواییان پئی پاک کرده وه، و خوای گه وره خه یالات و گومانی بیسی شهیتانی لی دوور خستنه وه و لمی زهویه که ی پئی ره ق کردو موسولمانان و نازه له کانیان ده میان توانی به سه ریدا برؤن)^(۷۱۴).

بپیغه مبر ﷺ نهو شه وه نه خهوت و ههر دعای ده کرد، وهك ئیمامی عه لی کوری نه بو طالب ﷺ بو مان ده گپ رته وه ده فهرموئیت: ((لهو شه ودا)) بارانمان به سه ردا باری و هه موومان خو مان خسته ژیر دره خته (کوئه کان) و فه لغانه کانمانه وه له تاو بارانه که، وه نهو شه وه پیغه مبر ﷺ بیدار بوو شهوی خسته سه ر رؤژ و نه خهوت

(۷۱۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۱۱/۲)، والطبري (التاريخ) (۲۴۰/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۱۱۲/۳)، وله شاهد عند البخاري برقم (۳۹۵۳).

(۷۱۳) أخرجه: مسلم (۷۱۵۱).

(۷۱۴) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۲۲۵۳)، والبيهقي (الدلائل) (۷۸/۳)، أبو نعيم في (دلائل النبوة) (۴۰۰).

و هر دعای دهکرد و دهیفرموو: ((اللَّهُمَّ إِنْ تُهْلِكْ هَذِهِ الْفِتْنَةَ لِأَتَعْبَدَ))^(۷۱۵) واته: خواجه گهر ئەم کۆمهله له ناوبهريت نا په رسترييت [له رپوايه تيكي تر دا دمفه رمويت: ئەو شهوه هه موومان خهومان لئ كه وتبوو ته نها پيغه مبه ر نه بيت ﷺ كه له ژير دره ختيكدا شهو نويزي دهکرد و دهگريا تا رۆژ بووه وه].

كاتيك بهره بهيان نزيك بووه وه و كاتي نويزي بهياني هات بانگي كرد: نويزه كانتان ئەي بهنده كاني خوا. موسولمانانيش له ژير كوله دره خته كان و فه لغانه كانيانه وه هاتن و پيغه مبه ر ﷺ پيش نويزي بو كردن بو نويزي بهياني و هاني دان بو جهنگه كه و فه رموي: ((كۆمه له كه ي قوره يش له ژير ئەو سورايه ي لاي به رزاييه كه وه ن))^(۷۱۶).

ئەم بهره بهياني يەش، بهياني رۆزي جومعه ي حه فده ي رهمه زان بوو^(۷۱۷) پيغه مبه ر ﷺ هاوه لاني ريز كرد بو جهنگ، وهك ئەبو ئەيوبي ئەنصاري ﷺ دمفه رمويت: (كاتيك گه يشين به قوره يش له رۆزي به دردا ريزبووين، هه نديك جهنگا وهرمان پيش ريزه كه كه وتبوون، پيغه مبه ر ﷺ ته ماشاي كردن و فه رموي: ((مَعِيَ مَعِيَ))^(۷۱۸) واته: (وه رنه ناو ريزه كه و له گه ل من بن).

ئينجا ئەو بهيانيه يش قوره يشيه كان هاتن بهره و گۆره پاني شه ركه به خۆبه زل زانين و به فيزه وه، ئيبنو ئيسحاق ﷺ دمفه رمويت: (قوره يش كه بهياني رۆژ بووه وه به ري كه وتن به سه ر ته پۆلكه كه دا هاتنه خواره وه بهره و شه رگه ي به در، كاتيك

(۷۱۵) أخرجه: أحمد في (المسند) (۱۱۷/۱) رقم (۹۴۸) وقال محققه الأرنؤوط إسناده صحيح، ومسلم في (الصحيح) (۱۷۹۹) وإبن أبي شيبة في (مصنف) (۳۶۲/۱۴)، والبخاري في (المسند) (۱۷۶۱) وأبو داود في (السنن) (۲۶۸۱)، وإبن حبان في (الصحيح) (۴۷۲۲) وقال محققه إسناده صحيح على شرط مسلم، والحاكم في (المستدرک) (۱۸۷/۳)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۴۲/۳) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن أبي داود) (۲۳۲۲) والطبري التاريخ (۴۳۶/۲) وإبن هشام (۲۰۷/۲).

(۷۱۶) أخرجه: أحمد في (المسند) (۱۲۵/۱) رقم (۱۰۲۳) وقال محققه الأرنؤوط إسناده صحيح، وإبن أبي خزيمة في (المسند) (۸۹۹) وإبن أبي شيبة (۳۶۶۸)، وأبو يعلى في (المسند) (۴۱۲)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (۳۶۶۶۷)، وإبن حبان في (الصحيح) (۲۲۵۷) وقال محققه إسناده صحيح وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب) (۵۴۶) وصححه الشيخ مقبل في (صحيح المسند) (۹۸۸).

(۷۱۷) أخرجه: أحمد (۲۱۳۲) وقال محققه: إسناده ضعيف، وإبن أبي شيبة (۳۶۶۵۳)، والطبراني (الكبير) (۱۲۰۸۳)، والبخاري (۱۷۸۳).

(۷۱۸) أخرجه: أحمد (المسند) (۴۲/۵) (۲۳۵۶۷) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده حسن، وحسنه ابن كثير في (البدایة) (۲۷۱/۳) والطبراني (الكبير) (۴۰۵۶)، وقال الهيتمي في (المجمع) (۹۹۵۰): إسناده حسن.

پیغمبر ﷺ چاوی پئی کہوتن دعای کرد و فہر مووی: ((اللهم هذه قريش قد أقبلت بخيلائها، وفخرها تحادك وتكذب رسولك. اللهم فنصرک الذي وعدتني به اللهم أحنهم الغداة))^(۷۱۹).
واتہ: خواہیہ ئەوہ قورہیشہ واہات بہفیز و خۆبەزل زانیئە کە یەوہ دژایەتی تۆ دەکات و پیغمبەرە کەت بەدرۆ دەخاتەوہ، خواہیہ داوای سەرکەوتنە کەت دەکەم، کە بەئینت پئی داوم، خواہیہ ئەم بەیانیه کەج و خواریان بکەیت (واتہ: سەرشۆریان بکەیت. قورہیش ہاتن و لە شەرپگە کە دابەزین و کەسانیکیان بەرہ و حەوزە کە پیغمبەر ﷺ ہاتن تا لئی بخۆنەوہ کە حکیمی کوری حوزام یان لە ناو دابوو، پیغمبەر ﷺ فہر مووی: ((لییان گەرین)) تا ہاتنە سەر حەوزە کە و کەوتنە ئاو خواردنەوہ، ئینجا موسولمانان پەلاماریان دان ئەوہی لە حەوزە کە ناویان خواردەوہ کوژران تەنہا حکیمی کوری حوزام نەبیت دەر باز بوو نە کوژرا، و پاشان (واتہ: دوا ی جہند سائیک) باوہری ہینا و موسولمانیکی چاک دەرچوو، ہەرکاتیک سویندی قورسی بخواردا یە دەی وت: نا سویند بہوہی کە رزگاری کردم لە رۆزی بہدردا).

لەو کاتەشدا ئاوکیشی موسولمانان لە حەوزە کە جابر بوو، وەک خۆی دەی گێریتەوہ و دمفہر مویت: (من ناوم دەگێرا بەسەر ہاوەلانمدا لە شەری بہدردا)^(۷۲۰).

دووبەرہ کایەتی لە ناو قورہیشدا

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمفہر مویت: (قورہیشیہکان دابەزین بۆ شەر و خۆیان نامادە کرد و عومەیری کوری وەہبیان نارد و پئیان وت: سەر ژمیریەکی ہاوەلانی محمدمان بۆ بکە؟ عومەیری ش لە دوورەوہ بە ئەسبە کە یەوہ بە دەوری موسولماناندا گەرا و پاشان گەرا یەوہ بۆ لایان و پئی و تن: ژمارەیان سئ سەد پیاو دەبیت یان کەمتر یان کەمیک زیاتر، بەلام چاوەرپیم کەن تا تەماشای بکەم (کەمین) و ہیژی تریان لە پشتەوہیہ، رۆیشت بە خیرایی ئەم سەر و ئەو سەری شیوہ کە گەرا و ہیچی نەدی و گەرا یەوہ لایان و پئی و تن: ہیچم نەبینی، بەلام ئەی کۆمەلی قورہیش بینیم بەلاکان (واتہ: وشترەکان) نارەحەتیەکانیان ہەلگرتووہ ئەوہش وشترەکانی

(۷۱۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲/۲۱۱)، والطبري (التاريخ) (۲/۴۴۰)، وعروة في (المغازي) (ص: ۱۳۹)، والبيهقي (الدلائل)

(۱۱۲/۳) الطبراني (الكبير) (۳/۱۱۶)، برقم (۳۰۷۱)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۹/۳۸۴) رواه الطبراني ورجاله ثقات.

(۷۲۰) أخرجه: أبو داود (السنن) (۲۷۳۱)، وقال الحافظ في (الاصابة) (۱۰۲۲) و(الفتح) (۷/۲۹۲): إسناده صحيح، وصححه

أيضاً الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۲۳۷۱).

مەدینەيە کە مردنى يەك جاريان لەگەڵ خۆياندا هەلگرتوو، ئەوان کەسانىکەن کە هېچ پەناو پاسارىکيان نيه تەنها شمشيرەکانيان نەبیت، سویند بەخوا من وا ئەزانم، کە ئیوه ناتوانن پياوئیکيان لى بکوژن تا پياوئیکتان لى نەکوژن، ئەگەر ئەوان بەوینەى ژمارەى خۆيان لە ئیوه کوشت چ خۆشییەك لە زياندا هەيە لە دواى ئەوه، لەبەر ئەوه باش بىرلەم کارمەتان بکەنەوه.

کاتیک حەکیمی کورپى حوزام گوئى لەم قسانە بوو بە ناو سوپاکەدا رۆیشت^(۷۲۱). تاخۆی گەياندە عوتبەى کورپى رەبیعە و اېئى وت: دمتەوئیت گەوره و سەرورەى قورەيش بيت هەتا لە زياندا يت؟ عوتبە وتى: چ کارىک ئەنجام بەدم بۆ ئەوه؟ وتى: هەردوولا (واتە: هەردوو سوپاکە) لەيەك دوور بخەرەوه و خوينەکەى ئیبنو حەفرەمى و شتر و کەل و پەلەکانيان ببژیرە، چونکە ئەوان تەنها لە تۆلەى ئەوهدا هاتوون دەجەنگین دژ بە محمد.

عوتبە وتى: بەلئى باش ئەو کارەم جىبەجى کرد، وتم قسەکانت زۆر باشە، و تۆش بەناو خزمانتا بگەرئى و پىيان رابگەيەنە کە ئەو شتانە لە ملی من و هەموویان دەبژیرم. حەکیم بەجیا بە ناو ناودارانى قورەيشدا گەراو هەوالەکەى پى راکەياندن. عوتبەش بەجیا سواری و شترەکەى بوو بە ناو ریزەکانى قورەيشدا دەرویشت دەيووت: ئەى خەلکینە گوئى راپەلیم بکەن لەو پياوہ گەرپىن و وازى لى بىنن ئیوه سویند بەخوا هېچ سوئىکتان دەست ناکەوئیت لە جەنگ کردن و روو بەروو بوونەوهتان لەگەڵ محمد و هاوہلانىدا، ئەگەر ئەو پياوہ درۆزن بوو بە دەستى کەسانى عەرەبى تر جگە لە ئیوه دەکوژریت، چونکە لە ریزى هاوہلانى محمددا پياوئىکى تىدايە کەخزمى نزىكى ئیوہن، گەر ئەوان بەدەستى ئیوه بکوژرین، ئەوا بەردەوام پياو لە ناو ئیوہدا دەبیت تەماشای بکوژى براکەى و کورەکەى و برازاکەى و ناموزاکەى بکات، ئەمەش رقى و کینەو دوو بەرەکايەتى لە ناو ئیوہدا دروست دەکات.

وہ ئەگەر ئەو پياوہ (پىغەمبەر ﷺ) بووہ پاشان، ئیوہش لە سامانى براکەتاندا بەشدار دەبن، وہ ئەگەر پىغەمبەر بوو با بەدەستى ئیوه نەکوژریت و هەتا هەتايە بەم کارە ناشرین نەبن، وہ ئیوه ناتوانن بگەنە ئەوان هەتا ئەوهندەى ژمارەى

(۷۲۱) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۲/۲۱۲) وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (۲/۳۵۹) إنسانه جيد.

خۆیانیا ئان لئ نەکوژن، وە من دنیانیم لەووی بگەڕینەووە سەرتان و سەربکەون بەسەرتاندا [بۆیە بگەڕینەووە و دەرچن لە نیوان محمد و عەرەبدا] [ئەبو جەهلێش حەسودی گرتی لە قسە جوانەکانی عوتبە] حەکیم دەلی: پاشان پێی وتم: بپۆ ئەو بە ئەبو جەهل ڕاگەییەنە، چونکە تەنها لەو دەترسم ناگری شەرکە خۆش بکات. حەکیم دەلی: چووم تا خۆم گەیانده ئەبو جەهل و بینیم وا قەئغانی سنگی لە توێشەبەرەکەیی دەرەکاوی پاکێ ئەکاتەووە و نامادەیی دەکات پێم وت: ئەبو حەکیم عوتبە منی ناردوووە بۆ لای تۆ و ئەو ئەومت پێی ڕادەگەییەنیت، و قسەکەیم بۆ گێڕایەووە، ئەویش وتی: سویند بەخوا هەناسەیی سوار بوووە لەترسدا کە محمد و هاوئەلانی بینووە. نەخێر وەئلا ناگەڕینەووە تاخوا یەک لایێ ئەکاتەووە لە نیوان ئیمە و محمددا، عوتبە ڕاست ناکات لەو قسانەیدا وا دەزانیت محمد و هاوئەلانی و شتر قوت دەدەن، و کورەکەیی خۆی لەناویاندا یە دەترسیت شتێکی بەسەر بیت) (۷۴۲).

عوتبە بەسەر پشتی و شترەکەییەووە بەسەر سوپاکەدا دەگەراو و تەکانی خۆی پێی ڕادەگەیاندن و هەر لە دوورەووە دیاربوو: عەلی کورێ ئەبو طالب ﷺ دەفەرمویت:

(کاتیک موشریکەکان نزیک گەوتنەووە و بەریز لە پرویاندا و مستاین بینیمان پیاویکیان بەسەر و شترێکی سوورەووە بەسەریاندا دەگەرا، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((یا علی ناد لی حمزة)) واتە: عەلی حەمزەم بۆ بانگ بکە، چونکە حەمزە لە پیشەووە بوو وە نزیکتەرین کەس بوو بەوان. پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((پێی بلێ واتە: حەمزە) کێ یە خاوەنی ئەو و شترە سوورە و چیان پێی دەئیت؟)) [گەر ئەوان گوێ ڕایەلی بکەن سەرفراز دەبن] (۷۴۳)؟

کاتی حەمزە هات و فەرمووی: ئەووە عوتبەیی کورێ ریبیعەییە، داوایان لئ دەکات نەجەنگین و شەر نەکەن، و پێیان دەئیت: ئەیی کەسانم، ئەوان کەسانیکێ خۆراگرن بەسەلامەتی و بئ زیان ئیووە ناگەنە ئەوان، ئەیی خەلکینە نابروو چوونەکەیی بخەنە

(۷۴۲) أخرجه: ابن أبي شيبة (۳۶۶۷)، و الذهبي (التاريخ الاسلام) (۱۰۹/۱) من رواية موسى بن عقبه والبخاري (۱۷۱۲)، وقال الهيثمي (المجمع) (۹۹۰۴): رواه البخاري ورجاله ثقات، وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (۳۵۹/۲)، الطبري (التاريخ) (۴۴۳/۲) بسند حسن.

(۷۴۳) أخرجه: أحمد (۱۱۷/۱) برقم (۹۴۸) وقال محققه الارناؤوط: إسناده صحيح، والبخاري (۷۱۹)، وأبو داود (۲۶۶۵)، والبيهقي (الدلائل) (۲۷۶/۳)، وابن حبان (۴۷۲۲) وقال محققه: إسناده صحيح.

ئەستۆى من و بلىن: عوتبەى كورى رەبىعە ترسنۆك بوو، خۇتان باش دەزانن كەمن لە ھەموتان ترسنۆك ترنيم^(۷۲۴) [ئەى خەلكىنە گوپراپەلىم بكەن مەجەنگىن لەگەل ئەوان، ئەگەر ئەوان بەشەرىپىن و ئەم جەنگە ئەنجام بەدن بەردەوام رقى و تۆلەى ئەم رۆژە لەدلتاندا دەمىنیتەو، تا ھەموو پياويك تەماشای بكوژى براكەى، و بكوژى باوكى دەكات، ئەم ئابروو چوونەى گەرانەوھىيە بەدەنە پال من و بگەرىنەو].

ئەبو جەھل گوىى لەم وتانەى عوتبە بوو لىى نزيك بوو وھ و پىى وت: تۆ ھو دەلىت ئەگەر ھەر كەسىكى تر جگە لە تۆ ھوھى دەوت دەمزانى چى پى دەلىم تۆ تەواو تۆقيويت لەوان. عوتبەش پىى وت: ئەو لەگەل منتە ئەى ئەو كەسەى ھىشتا زەردى بە خوارتەو ھەيە، ئەمپۆ دەزانىت كاممان ترسنۆكىن وازيان بەخشىن بەكەسەكانمان، بەلام ئەمپۆ دەتان بىنم چۇنتان لى دەدەن نابىنن سەريان وەك مار وايە، و روخسارىان وەك شمشىر تىژە^(۷۲۵).

حەكىمى كورى حوزام دەلىت: (لە پاش ئەم مشتومرە ئەبو جەھل ناردى بۆلای عامرى كورى حەزەمى (واتە: براى كوژراوھكە كە ناوى: عامرى كورى حەزەمى بوو و پىى وت: وا نزيكە تۆلەى براكەت بە چاوى خۆت ببىنىت ئەوھتا ھاوپەيمانەكەت دەيەوئت خەلكى نەجەنگىن و بيان گەرىنیتەو، ھەستە داواى پەيمان و تۆلەى براكەت بكە، عامرىش ھەستاو خۆى نیشان دان و ھاوارى كرد: كوا تۆلەى عەمر، كوا تۆلەى عەمر، بەبىستنى ئەم ھاوارە ھەموو تەنگەتاو بوون كۆ بوون لە سەر تۆلە و جەنگ بلىسەى سەند و ھەموويانى تىكداو بۆچوونەكەى عوتبەى پووج كرددەو، پاشان عوتبەش سووربوو لەسەر ئەم شەرە و بەدواى تاسكلاويكدا گەرا تا بىكاتە سەرى و خۆى نامادەبكات بۆ ئەم جەنگە و دەستى نەكەوت و جەمەدانەيەكى بەست بەسەرىەو^(۷۲۶)).

(۷۲۴) أخرجه: البزار في (المسند) (۱۷۶۲)، والحاكم (۱۸۷/۳) وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۹۹۵۴) رجاله ثقات، وحسن إسناده صاحب (صحيح السيرة) (۲۳۶).

(۷۲۵) في رواية البزار (۱۷۶۲)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۹۹۵۴): رواه البزار ورجاله ثقات، أخرجه الحاكم في (المستدرک) (۱۸۷/۳) وحسن إسناده صاحب (السيرة) برقم (۲۳۶).

(۷۲۶) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۲۱۴/۲) برقم (۴۹۷)، (التاريخ) للطبري (۴۴۲/۲)، و (البدایة) لابن كثير (۳۲۹، ۳۳۰/۳).

رینمووی کردنی موسولمانہ کان و نامادہ باشیان بۆ جہنگ

پیغمبهر ﷺ له کاتی خۆنامادہ کردن بۆ ئەم رووبەر و بوونەوہیہ، موسولمانانی ناگادار کردوہ کہ دەست بپاریزن لەوانہی کہ چاکەیان ھەبووہ بۆیان و بە زۆر پەلکیشی شەرکە کران و بەبێ رەزامەندی خۆیان پاپیج کران^(۷۲۷) لەوانە بەنی ھاشم و بەنی موطلیب و عەباسی کورپی عەبدول موطلیب، و ئەبو بوختوری کورپی ھیشام و کەسانی تر، وەک عەلی کورپی ئەبو طالیب ﷺ دەی گێرپتەوہ و دەفەر مویت: (لەو رۆژە بەدردا پیغمبهر ﷺ فەر مووی: ((من استطعتم أن تأسروا من بني عبد المطلب فإنهم خرجوا کُرْهًا)) واتە: ئەوہی توانیتان دەست گیری بکەن لە کورانی بەنی عەبدو موطلیب ئەوانە دەستگیر بکەن، چونکہ ئەوان بە زۆر ھینراون بۆ ئەم جەنگە.

پاشان پیغمبهر ﷺ چەند وشەیکە ناو نیشانی دانا بۆ ھاوہلانی تا یەکتەری بێناسنەوہ لەکاتی تیکرژاند، عوروەی کورپی زوبەیر دەفەر مویت: (پیغمبهر ﷺ له شەری بەدردا، وشە نھینی (یا بنی عبد الرحمن) ی بۆ (مھاجرین) دانا، وشە (یا بنی عبیداللہ) ی بۆ ئەوس دانا، وشە (یا بنی عبداللہ) ی بۆ خەزرج دانا...)^(۷۲۸).

وہ بۆ زیاتر ھاندانی ھاوہلانی، بپاری ئەوہیدا کہ ھەر کەسێک دەست بەسەر ھەر سامانیکی بێ باوہراندای بگریت ئەوہ بۆ خۆیەتی، ئیبنو عەباس ﷺ دەفەر مویت: (لە رۆژی بەدردا پیغمبهر ﷺ فەر مووی: ((مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا فَلَهُ كَذَا وَكَذَا، وَمَنْ أَسْرَ أُسْرًا فَلَهُ كَذَا وَكَذَا)) وفي رواية ((مَنْ أَخَذَ شَيْئًا فَهُوَ لَهُ))^(۷۲۹). واتە: ھەر کەسێک یەکیک لەوان بکوژیت ئەوہ و ئەوہ بۆ ئەو دەبیت، و ھەر کەسێک یەکیک لەوان بە دیل بگریت ئەوہ، و ئەوہ بۆ ئەو دەبیت. تا فەر مووی: ھەر کەسێک دەست بەسەر ھەر شتیکدا بگریت ئەوہ بۆ خۆی دەبیت.

(۷۲۷) أخرجه: أحمد (۶۷۶) وقال محققه الارناؤوط: إسناده صحيح، وابن أبي شيبة (۳۶۷۰۶)، وابن أبي شيبة (۳۶۷۰۶) والبزار (۱۷۶۳، ۷۲۰)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۸۵/۶) رواه أحمد ورجاله ثقات.

(۷۲۸) أخرجه: الحاكم (۱۰۶/۲) وصححه وقال الذهبي: فيه ضعيفان، البيهقي (الكبرى) (۳۶۱/۶) وقال: هذا مرسل وقد روى موصولا.

(۷۲۹) أخرجه: ابوداود (السنن) (۲۷۳۸)، والحاكم (المستدرک) (۲۲۱/۲) وصححه، والبيهقي (الكبرى) (۳۵۱/۶)، وقال ابن الملقن في (خلاصة البدر المنير) (۱۸۱۶): أخرجه: ابوداود والحاكم بإسناد صحيح على شرط البخاري، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۲۳۷۷).

هاوه لانی پیغمبر ﷺ له کاتی ریزبوونیناندا له رۆژی به دردا، تووشی ومنهوز هاتن که به لگی سهرکهوتن و نارامیه له جهنگدا، نه بو طه لحه ﷺ ده فهرمویت: ((ومنهوز) واته: سهرهتای خهو) گرتینیه وه کاتیک ئیمه له ریزه گانماندا بووین له پیش جهنگی به دردا، وه من یه کیک بووم له وانیه که نهو رۆزه نهو ومنهوزم تووش هات و شمشیره کهم له دهست ده کهوته خواره وهو ده مگرته وه و ده کهوت و ده مگرته وه) (۷۳۰). وهک خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿إِذْ يُغَشِّكُمُ النُّعَاسَ أَمْنَةً مِّنْهُ....﴾ (الأنفال) ۱۱. واته: کاتیک وه نهوز ده گرتنه وه نه مه هیور کردنه وه و نارام کردنه وهی خوا بوو بۆتان. وه ههر لهو رۆزه دا و پیش شه رکه، خوی گهوره ژماره ی ههر دوولای له پیش چاوی یه کتر کهم کردبو وه، و ههر دوولا یه کتر یان زور به که متر ده هاته پیش چا، وهک خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقَاتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَيْلًا وَيُقَلِّبُكُمُ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ (الأنفال) ۱۱. واته: کاتیک به یه ک گه یشتن خوی گهوره ژماره ی نهوانی له پیش چاوی ئیوه دا کهم کردبو وه، وه ژماره ی ئیوه شی له پیش چاوی نهواندا کهم کردبو وه بۆ نه وهی خوی گهوره نهو کاره جن به جن بکات، که پیشتر بریاری له سهر دابوو بۆ لای خوا سهرجه می هه موو کاره کان ده گرتنه وه.

ئیبینو مه سعود ﷺ ده فهرمویت: (له رۆژی به دردا موشریکه کان واکه م دیار بوون له پیش چاوماندا، تا به هاوه له که ی په نای خۆم و ت: تۆ بلی ئی نه وان چه فتا که س ببین؟ نه ویش وتی: وایزانه سهد که س ده بن، تا (له کۆتایی شه ره که دا به دیلیکمان وت: ژماره تان چه ند بوو؟ وتی: هه زار که س ده بووین).

له کاتی شه ری به دریشدا خوی گهوره چه ند نایه تیکی دابه زانده که موسولمانان هان ده دات بۆ جهنگ، وه هه ره شه ی توند و تیژ له وانه ده کات، که هه لبین له گۆره پانی جهنگ و پشت بکه نه بی باومرآن، خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ﴾ (۱۵) ﴿وَمَنْ يُؤَلِّمُ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا أَوْ مُتَحَدِّثًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (الأنفال) (۷۳۱) واته: نه ی

(۷۳۰) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۹/۴) (۱۶۳۵۷) وقال محققه الارناؤوط: إسناده صحيح على شرطهما وقال أحمد شاکر ايضا (۲۱۹۷): إسناده صحيح، وابن حبان (۱۷۸۰) وقال محققه: إسناده صحيح، واللفظ لأحمد.

(۷۳۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۲۶۹)، والطبراني (التفسير) (۱۲۵۳۹)، وابن أبي شيبة (۳۶۶۸۷)، والبيهقي (الدلائل) (۶۷/۳)، ورواه ابن حاتم وابن جرير كما في (البداية و النهاية) (۲۶۹/۳) وقال الحافظ في (المطالب العالیة) (۴۳۴۳): إسناده

برواداران گهر به کافران گه‌یشتن له رووبه‌روو بوونه‌وه‌دا پشتیان لئ هه‌ئه‌که‌ن ههر که‌سێک له‌و رۆژهدا پشتیان تیبکات (ته‌نها نه‌وانه نه‌بیت که‌بو شه‌ره‌که جی‌ی خۆیان ده‌گۆرن یاخود پاشه‌کشێ بو ناو کۆمه‌ئێک ده‌که‌ن تا باشتر بجه‌نگین و کاریگه‌رتربن) جگه له‌وانه نه‌وا نه‌و که‌سه خۆی تووشی توڤه بوونی خوا کردووه، جیگه‌ی دۆزه‌خ ده‌بیت و خراب‌ترین چاره‌نووس چاوهری‌ی ده‌کات.

ئه‌بو سعیدی خودری ﷺ ده‌فه‌رمویت: (ئه‌م نایه‌ته: ﴿ وَمَنْ يُؤْلَمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقَالٍ أَوْ مُتَحَرِّزًا إِنَّ فِتْنَةَ فَإِنَّ قَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴾ (الأنفال) له رۆژی به‌دردا خوی گه‌وره دایه‌زاندا) (۷۳۳).

نزاو پارانه‌وه‌ی پیغمبه‌ر ﷺ

ههرچه‌نده موسوئمانان ژماره‌ی بی باوه‌ره‌کانیان به‌که‌م ده‌هاته پیش چاو، به‌لام پیغمبه‌ر ﷺ باش ده‌یزانی که ژماره‌یان سێ نه‌وه‌نده‌ی موسوئمانه‌کانه، بۆیه نیگه‌رانی رووی تیکردبوو، چونکه ئه‌مه یه‌که‌م رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی جه‌گدارییه، که بی باوه‌رمان باش خۆیانیان بو ئاماده‌کردووه به‌رق و کینه‌ی چه‌ندین ساڵه، که نه‌وان چاوهری‌ی رۆژیکی ناوایان ده‌کرد له کاتی‌کدا که موسوئمانان ژماره‌یان که‌مه و خۆیان بو ریگرتنی کاروانه‌که ئاماده‌کردووه نه‌ک بو جه‌نگ له‌گه‌ل هه‌ره ئازا و ناو‌داره‌کانی هوریشدا له‌شه‌ریکی نابهرامبه‌ردا.

عومه‌ری کوری خه‌طاب ﷺ ده‌فه‌رمویت (۷۳۳): (کاتی رۆژی به‌در، پیغمبه‌ر ﷺ ته‌ماشای موشریکه‌کانی کرد نه‌وان هه‌زار پیاون و هاوه‌لانیشی سێ سه‌د و نۆزده پیاون، رووی کرده قیبله و ده‌ستی به‌رزکرده‌وه که‌وته پارانه‌وه له‌ خوا و ده‌یفه‌رموو: ((اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ إِنَّ تَهْلِكَ هَذِهِ الْعِصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ

صحیح، وقال البوصیری (مختصر الاتحاف) (۵۱۸۲) [سناده صحیح].

(۷۳۳) أخرجه: ابوداود (السنن) (۲۶۴۸)، والنسائی (التفسیر) (۲۳۳) وقال محققه: صحیح، والحاكم (المستدرک) (۳۲۷/۲)

وصححه علی شرط مسلم ووافقہ الذہبی، وصححه الشیخ الالبانی فی (صحیح ابی داود) (۲۳۰۶).

(۷۳۳) أحمد (۳۰/۱) (۲۰۸) وقال محققه: إسناده حسن، وأخرجه مسلم (۱۷۶۳)، وأبو داود (۲۶۹۰) والترمذی (۳۰۸۰)،

والطبري (التفسیر) (۱۲۲۴۴)، والبيهقي (الدلائل) (۱۳۷/۳) وابن حبان (۴۷۹۳) وقال محققه حسن، وأبو نعيم الدلائل

(۴۰۸) وصححه الشیخ الالبانی فی صحیح الترمذی (۲۴۶) وفاقه السیره (ص: ۲۴۱).

لا تُعْبَدُ فِي الْأَرْضِ [أَبْدًا] [اللَّهُمَّ إِنِّي أُنشُدُكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ، اللَّهُمَّ إِنْ شِئْتَ لَمْ تُعْبَدُ] ^(۷۳۴) واته: خواجه به لَئِنَه كَهْتَم بُو جِي به جِي كَه، خواجه به لَئِنَه كَهْتَم بِبِيْبَه خَشَه، خواجه گهر نَهْم كُوْمَه لَهِي نَه هَلِي نِيْسَلَام لَه نَاو به رِيْت هَه رَگِيْز نَا به رَسْتَرِيْت لَه زَهْوِيْدَا، خواجه مَن دَاوَاي جِي به جِي كَرْدَنِي به لَئِن وَ پَهِيْمَانَه كَهْت لِيْ دَه كَهْم، خواجه گهر وِيْسْت لِيْ بِيْت نَا به رَسْتَرِيْت) به رَدَه وَا م دَه پَارِيْه وَه لَه خَوَاو دَه سْتِي به رَز كَرْد بُو وَه وَه رُو وَه به قِيْبِلَه تَاعَه بَا كَهِي لَه سَه ر هَه رَدُو و شَانِي كَه وَتَه خَوَارَه وَه نَه بُو به كَر هَات وَ [دَه سْتِي گَرْت وَ پِيْئِي وَت: نَه وَنَدَهْت به سَه نَهِي پِيْغَه مَبَه رِي خَوَا، نَه وَنَدَهْت به سَه نَهِي پِيْغَه مَبَه رِي خَوَا] ^(۷۳۵) [به رَاسْتِي زُوْرْت دَاوَا كَرْدَه وَه لَه خَوَاي خُوْت] ^(۷۳۶) نِيْنَجَا عَه بَا كَهِي بُو هَه لَگَر تَه وَه وَ خَسْتِيَه سَه ر هَه رَدُو و شَانِي وَ بَا وَه شِي پِيَا كَرْد وَ وَتِي: نَهِي پِيْغَه مَبَه رِي خَوَا به سَه تَه هَاوَار كَرْدَنْت لَه خَوَاي خُوْت بِيْگُوْمَان به لَئِنَه كَهْت بُو جِي به جِي دَه كَات.

[له رِيْوَا يَه تِيْكِي تَرْدَا: عُوْبَه يِدُو لَلَاي كُوْرِي عَه بَدُو لَلَا دَه فَهْر مَوِيْت: لَه وَا كَاتَه دَا پِيْغَه مَبَه رِي تَه مَاشَاي مَوْشَرِي كَه كَانِي كَرْد ژَمَارَه يَان زُوْرَه، وَه تَه مَاشَاي مَوْسُوْلْمَانَانِي كَرْد كَه ژَمَارَه يَان كَه مَه، نِيْنَجَا دُو و رَكَات نُوِيْژِي كَرْد وَ نَه بُو بِيْكَر لَاي رَاسْتِيَه وَه وَه سَتَا، پِيْغَه مَبَه رِي لَه نُوِيْژَه كَه يِدَا دَه يَفَهْر مَوُو: ((اللَّهُمَّ لَا تَخْذَلْنِي، اللَّهُمَّ لَا تَتْرُكْنِي اللَّهُمَّ أَنْشُدْ مَا وَعَدْتَنِي)) ^(۷۳۷) واته: خواجه پَشْتَم به رَنَه دَهِي (سَهْرَم شُوْرَنَه كَه يْت)، خواجه به ش به شَمَان نَه كَه يْت، خواجه لِيْت دَه پَارِيْه وَه به لَئِنَه كَهْتَم بُو جِي به جِي بَكَه يْت. نِيْنَجَا پِيْغَه مَبَه رِي لَه كَه پَهْرَه كَه يِدَا سَهْر خَه وِيْكِي شَكَانْد، پَاشَان هَه سَتَاو فَهْر مَوُوِي: ((أَبَشِرْ يَا أَبَا بَكْرٍ؛ أَتَاكَ نَصْرُ اللَّهِ هَذَا جَبْرِيْلٌ مُعْتَجِرٌ بِعِمَامَتِهِ، [أَخِذْ بِرَأْسِ فَرَسِهِ [يَقُوْدَه] عَلَيْهِ أَدَاةُ الْحَرْبِ] ^(۷۳۸) عَلَي تَنَّا يَا النَّقِيعَ! أَتَاكَ نَصْرُ اللَّهِ وَعِدَّتُهُ)) ^(۷۳۹) واته: مَزْدَه بِيْت نَهِي نَه بُو به كَر سَهْرَه كَه وَتَنِي خَوَا وَ

(۷۳۴) أخرج: البخاري (۳۹۵۳).

(۷۳۵) نفس المصدر السابق.

(۷۳۶) أخرج: أحمد (۳۲۹/۱)، البخاري (۴۸۷۵).

(۷۳۷) أخرج: سعيد بن منصور في (السنن) (۲۸۷۲).

(۷۳۸) أخرج: البخاري (۳۹۹۵).

(۷۳۹) أخرج: أحمد (۴۳۱/۵)، وابن أبي شيبة (۳۵۴/۷)، والطبراني (التاريخ) (۴۴۸/۲)، وابن هشام (۲۱۷/۲) والحاكم (۳۲۸/۲) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۵۴/۳)، وحسنه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۲۴۳)، وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (۳۶۵/۲) أخرج: الاموي في مغازيه بإسناد حسن، وحسن إسناده الارناؤوط ايضا في (الزاد المعاد) (۱۸۰/۳).

هات، نهوه جبريله وا (جهمه دانه کهی) به سهریه وه پیچاوه (واته: چونکه جبریل و فریشته کان به شیوهی نادمیزاد له جل و بهرگی بیوانی موسوئماناندا داده به زین) [و سهری نه سپه کهی گرتووه و تاوی دمدات و بهرگ و پیویستی جهنگی پییه و توز له دوایه وه بهرز دهبیته وه، نهوه به ئین و سهرکه وتنه کهی خوا گه یشته لات] پاشان پیغمبر ﷺ له که پرکه هاته دمره وه و [قه ئغانه کهی سهرسنگی پیوه بوو] (۷۴۰) دمیفرموو: ﴿سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيَبْلُغُونَ الدُّبُرَ﴾ (القمر) (۷۴۱) واته: نهوه کومه له دمه بزین و هه ئدین، خوی گهورمش نه م نایه تهی دابه زاند: ﴿إِذْ سَتَعْيُتُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدِّكُمْ بِالْفِئْتَيْنِ الْمَلَكِيَّةِ مُرْدِفِينَ﴾ (الأنفال) واته: کاتیک ئیوه ده پارانیه وه له خوی خوتان و پارانیه وه کهی لی و مرگرتن و کومه کی بو ناردن که هه زار فریشته بوو یه که به دوی یه کدا. بهم جوړه خوی گهوره فریشته ی به کومه کی بو ناردن) (۷۴۲).

ئیبو مه سعود ﷺ سه بارمت بهم پارانیه وه ی پیغمبر ﷺ دمیفرمویت: (هیج که سیگمان نه دیوه بیارپته وه بو مافیکی خوی توندتر له پارانیه وه کهی پیغمبر ﷺ له خوی خوی له شهری به دردا، دمیفرموو: ((خوایه داوات لی دمکه م به ئینه که تم بو جی به جی بکه یت)) پاشان ئاوری دایه وه و رووی وه که مانگ سپی بوو و فرمووی: ((جیگه ی لاشه کانیان نه م ئیوارمیه له به دردا دهبینم)) (۷۴۳).

هه وئدانی نه بوجه هل بو به زرکردنه وه ی وره ی قوره یش

له م کاته دا نه بوجه هل هه وئی به زرکردنه وه ی وره ی سوپا که ی دا، تا خوراگرتربن له جهنگدا، نه وهش له ریگه ی پارانیه وه ی نه بوجه هل و تیگه یانندی قوره یش که نه وان خاومنی حه ق و راستین وه ههر نه وان سهرکه وتوو دهبین:

(۷۴۰) أخرجه: عبدالرزاق وابن مردويه وابن أبي حاتم وابن أبي شيبة انظر (الدرالمختار) (۶۸۱/۷).

(۷۴۱) أخرجه: البخاري (۳۹۵۳).

(۷۴۲) حديث عمر بن الخطاب (رضي الله عنه): أخرجه: أحمد (۲۰۸) وقال محققه لارنؤوط: إسناده حسن، وأخرجه: مسلم (۱۷۶۳)

وأبو داود (۳۶۹۰) والترمذي (۳۰۸۱)، وابن حبان (۴۷۹۳)، والطبري (التفسير) (۱۲۲۲۴)، والبيهقي (الدلائل) (۱۳۷/۳)،

وأبو نعيم (الدلائل) (۴۰۸).

(۷۴۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۲۷۰)، والنسائي (الكبرى) (۸۶۲۸، ۱۰۴۴۲)، والبيهقي (الدلائل) (۵۰/۳)، و حسن إسناده

الطبراني: الحافظ في (الفتح) (۲۸۹/۷).

عبداللای کوری سہعلہ بہ ﷺ دہفہرمویت: (کاتیک موسولمانہکان و موشریکہکان لہیک نریک بوونہوہ روہپرہووی یہکتر بوونہوہ، ئہبو جہلی کوری ہیشام دەست پیشخہری کرد بؤ دوعا کردن و پارانہوہ و تی: خویہ کاممان بہیوہندی خزمایہتی پچراندوہ، و شتیکی ہیناوہ کہ نایناسین ئہمرؤ لاری بکہیتہوہ و ژیری بخہیت [خویہ چاکترین ئہم دوو دینہ [و خۆشہویسترییان لای تو] ئہمرؤ سہری بخہیت] (۷۴۴) خویہ ئاینہ کۆنہکەہی ئیمہ یان ئاینہ تازہکەہی محمد کامیانت لا پەسەند ترہ سہری بخہیت) (۷۴۵) (خویہ یارمہتی و کۆمەکی بدہیتہ سہرہرزترینی ئہم دوو لایہنہ و ہ پریزترینی ئہم دوو ہۆز و کۆمەلہ و ہ زۆر ترینی ئہم دوو تاقمہ) (۷۴۶) (ئہوہ بوو ئہبوجہل کوزرا) ئہمەش دەست پیشخہری دوعاگردنہکەہی ئہبو جوہل بوو، سہبارت بہمەش خوی گہورہ ئہم ئایہتہی دابہزانند: ﴿إِنْ تَسْتَفْهِرُوا فَمَدَّ جَاءَكُمْ...﴾ (الأنفال) (۷۴۷). واتہ: خوی گہورہ دوعا و پارانہوہکەہی ئہبو جہلی قبولگرد و دینی راستین و چاکترین و بہرپزترین و خۆشہویسترینی ئہو دوو لایہنہ کہ (پیغمبر ﷺ و ہاوەلانی بوو سہری خست و شکۆمەندبوون).

ہەندیکی تر لہ دانیشتوانی مەککە کہ پیشتەر خۆیان بہ موسولمان ناساندبوو بؤ سہرکەوتنی کارہ دوورپووەکەہی خۆیان، ئہو رۆژہ خۆیان ئاشکراکرد و توانجیان لہ (پیغمبر ﷺ و موسولمانان دا، عامر ﷺ دہفہرمویت (کەسانیکی دانیشتوی مەککە کە پیشتەر خۆیان بہ موسولمان نیشان دابوو لہگەل موشریکہکان لہ رۆژی بہدردا ہاتبوون دژبہ موسولمانان کاتیک کەمی ژمارہی موسولمانیان بینی وتیان: ((عَرَّ هَوْلًا دِينَهُمْ)) واتہ: بہراستی ئہمانہ ئاینہکەہیان بہ ہەلخلہتانندن بردوون و بی ئہقل و ہۆشی کردوون. خوی گہورہش سہبارت بہوان ئہو ئایہتہی دابہزانند: ﴿إِذْ يَكْفُرُ الْمُنَافِقُونَ أَلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ عَرَّ هَوْلًا دِينَهُمْ...﴾ (الأنفال) (۷۴۸).

(۷۴۴) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۱۵/۳) عن موسى بن عقبة.

(۷۴۵) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۲۳۱۳) عن يزيد بن رومان.

(۷۴۶) أخرجه: الاموي في (المغازي) كما في (البداية) (۸۳/۳) وحسن إسناده الارناؤوط في تخريجه لـ (زاد المعاد) (۱۸۰/۳).

(۷۴۷) أخرجه: أحمد (۴۳۱/۵)، والطبراني (التفسير) (۱۲۳۰۷، ۱۵۸۵۲)، والنسائي في (التفسير) برقم (۲۲۱) وقال محققه:

حديث صحيح، وابن شيبة (۳۶۶۶۳)، وابن هشام (السيرة) برقم (۵۰۸)، والحاكم (۳۲۸/۲) وصححه علي شرطهما

ووافقه الذهبي، والواحدى في (اسباب النزول) برقم (۴۷۴)، والبيهقي (الدلائل) (۷۴/۳)، وقال العمري في (السيرة

الصحيحة) (۳۶۰/۲): إسناده صحيح من طريق الحاكم والطبري.

(۷۴۸) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۲۵۷۲)، والطبراني (الوسط) كما في (المجمع) (۹۹۵۸) وقال: فيه ضعيف.

سهره تای جهنگه که

ههردوولا ریز بوون و سهره تای جهنگه که بهوه دهستی پی کرد که ههندیک له موشریکه کان ههولێ نزیك بوونه وه یاندا له حهوزه ناوه که ی موسولمانان تا لێی بخۆنه وه پاشان بیروخینن.

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمفهرمویت: (یه کهم کوژراوی موشریکه کان ئه سوهدی کورپی عهبدول ئهسهد بوو که پیاویکی درپی خوهره وش ناشیرن بوو، وتی: پهیمان بی به خوا دمبیت لهو حهوزمیان ئاو بخۆمه وه یان بیروخینم یان لهو پیناوه دا دمکوژریم، کاتیک دمرجوو بو ئه م کاره حه مزه ی کورپی عهبدول موصله لیب بۆی رۆیشت و لیدیدا تا کوشتی ئه موی له (المغازی) یه کهیدا دمفهرمویت: ئا لهو کاته دا عوتبه ی کورپی ره بیهه گهرم بوو، ویستی ئازایه تی خۆی نیشان بدات، خۆی له نیوان وه لیدی کورپی و شه بیه ی برای ده کرد و رۆیشت بو ناوه راستی گۆره پانی جهنگه که رووبه رووی موسولمانان و داویان کرد: کی دهویریت بابیته دهره وه بۆمان؟ سی گهنجی (ئه نصاری) عه وف و موعاذ ههردوو کورپه که ی حاریت و عهبدوللای کورپی ره و احه چوونه دهره وه بۆیان، ئهوان وتیان: ئیوه کین؟ ئه مانیش وتیان چهند که سیک ئه نصارین. ئهوان وتیان: هاوشانی به ریزن، به لام پیویستمان به ئیوه نی یه با نامۆزاکانمان (له به نی عهبدول موصله لیب) بینه دهره وه بۆمان.

ئا لیره دا زانای ژیان نامه ناسی (الأموی). دمفهرمویت: کاتیک چهند که سه که ی (الأنصار) چوونه دهر پیغمبهر ﷺ ئه مه ی پی ناخۆش بوو، چونکه یه کهم رووبه روو بوونه وه ی پیغمبهره ﷺ له گه ل دوژمنانیدا، بۆیه پی خۆش بوو که چهند که سیک له خزمانی خۆی به م کاره ههستن پیغمبهر ﷺ داوای له (الأنصار) یه کان کرد که بگه رینه وه داوه و پاشان فهرمووی: ((ههسته عوبه یده ی کورپی حاریت، ههسته ئه ی حه مزه، ههسته ئه ی عه لی)) ئه مان چوونه دهره وه بۆیان کاتیک لێیان نزیك بوونه وه ئهوان وتیان: ئیوه کین؟ عوبه یده وتی: عوبه یده م، حه مزه وتی: حه مزه م، عه لیش وتی: عه لیم. ئهوان وتیان: هاوشانی خۆمانن. ئینجا عوبه یده که له هه موویان به ته مه ن تر بوو به شه ر هات له گه ل عوتبه ی کورپی ره بیهه، وه حه مزه ش به شه ر هات له گه ل شه بیه [له ریوایه تیکێ تر دا: له گه ل وه لید] وه عه لیش به شه ر هات

له گه لّ وه ليددا. [له رپوايه تيكي تردا: له گه لّ شهيبه].

حه مزه ماوهى به شهيبه نه داو دهست به جيّ كوستى، وه عه ليش ماوهى وه ليدى نه داو نه وپش دهست به جيّ كوستى، به لام عوبه يده و عوتبه ههردووكيان يه كترين به خهستى بريندار كردبوو وه ههردووكيان له جووله كهوتبوون حه مزه و عه لى ههردووكيان گه يشتنه سه ر عوتبه و له ناويان برد [عه لى ﷺ دهفه رمويت: نيمه نه مه مان كرد و پيغهمبر ﷺ ره خنه ي نه بوو به رانبه رمان] (۷۴۹) پاشان حه مزه و عه لى ﷺ عوبه يده كه قاچيكي قرتابوو هه ليان گرت و برديانه وه بولاى هاوه لاني پيغهمبر ﷺ (۷۵۰).

له سه رته اى نه م جهنگه دا باسكرا كه پيغهمبر ﷺ سوپاكه ي ريز له دواى ريز وه ستانديبوو، وه تيرهاويزه كاني له پيشه وهى ريزى سوپاكه جيگر كردبوو هاته لايان و ناموزگارى و رينموونى كردن پيى فه رموون: ((إِذَا أَكْتَبُوكُمْ فَارْمُوْهُمْ بِالنَّبْلِ، وَاسْتَبْقُوا نَبْلَكُمْ)) (۷۵۱) واته: گه ر نه وان ليتان هاتنه پيش نيوهش تير بارانيان بكه ن و ناگاتان له تيره كانتان بيت و به فيروى مه دن وه فه رمووى: ((وَلَا تَسْلُوا السُّيُوفَ حَتَّى يَغْشَوْكُمْ)) (۷۵۲) واته: نيوه شمشيريان لى دهرمه كه ن تا نه دن به سه رتاندان و تيكرزان دروست ده بيت.

هه روه ا پيغهمبر ﷺ ناگادارى كردنه وه كه هيج كه سيكيان هيج جوهره كار يك نه نجام نه دات تا پيغهمبر ﷺ فه رمانى پي ده كات. نه نه سى كورى مالك ﷺ دهفه رمويت: موشريكه كان كهوتنه جووله روو به نيمه و پيغهمبر ﷺ فه رمووى: ((لَا يُقَدِّمَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى أَكُونَ أَنَا دُونَهُ)) (۷۵۳) واته: هيج كه سيك له نيوه كار يك نه نجام نه داو لى نه چيته پيش تامنى لى ناگادار نه كاته وه.

(۷۴۹) أخرجه: الطبراني بإسناد حسن كما قال الحافظ في (الفتح) (۲۹۸/۷)، وحديث ابن اسحاق أخرجه: ابن هشام (۴۹۸) والبيهقي (الدلائل) (۶۲/۳) والطبري (التاريخ) (۴۴۴/۲).

(۷۵۰) أخرجه: ابن ابى شيبة (۳۶۶۸)، والبخاري (۳۹۶۱)، وأحمد (۱۱۷/۱)، وأبو داود (۲۶۶۵) والحاكم (۱۸۷/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (۷۱/۳)، وصححه إسناده الحافظ في (الفتح) (۲۹۸/۷)، وصححه ايضا الشيخ الألباني في (صحيح ابى داود) (۲۳۲۱)، و(صحيح ابن ماجه) (۲۲۸۷)، وحسن إسناده عند الحاكم (الشيخ الأناؤوط) في (تحقيق) (زاد المعاد) (۱۷۹/۳)، وانظر: (السيرة) لابن هشام (۴۹۸)، و (دلائل للبيهقي) (۶۲/۳)، والبداية (۲۷۲/۳).

(۷۵۱) أخرجه: البخاري (۳۹۸۴)، وأحمد (۴۹۸/۳)، وأبو داود (۳۶۶۳).

(۷۵۲) أخرجه: أبو داود (۲۶۶۳) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابى داود) (۲۳۲۰).

(۷۵۳) أخرجه: أحمد (۱۶۳/۳) (۱۲۳۹۸) وقال محققه الأناؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم، ومسلم (۱۹۰۱).

ئیبنو ئیسحاقیش ﷺ ده فهرمویت: [پاشان ههردوولا لهیهک هاتنه پیش و نزیک بوونهوه لهیهکتر، و پیغمبهر ﷺ هاوهلانی ئاگادار کردهوه که پهلاماریان نهدهن تا نهو فهرمانیان پێ دهکات]^(۷۵۴). پیغمبهر ﷺ وشه نهینی دانا بۆ یهکتر ناسینهوهی هاوهلانی لهکاتی تیکرژاندا، سهلهمهه کوری ئهکووه ﷺ ده فهرمویت: ((وشه نهینی پیغمبهر ﷺ و هاوهلانی (لهم جهنگهدا) ((أَمْتُ أُمَّتٍ))^(۷۵۵) واته: بکوژه، بکوژه له رپوایهتیکی تردا که (ضعیفه) هاتوووه که نهینی موهاجرین (یا بنی عبد الرحمن) بووه و نهینی خهزره جیش (یا بنی عبدالله) بووه، ونهینی ئهوسیش (یا بنی عبدالله) بووه^(۷۵۶).

دابهرینی فریشته

له پیشتردا له باسی (پارانهوهی پیغمبهر ﷺ) باس کرا، که پیغمبهر ﷺ مژدهی دایه ئه بویه که خوای گهوره کۆمهکی فریشتهی بۆ ناردون و هه موویان له شیوهی پیاوانیکی بهرگ سپی چوار شاندا بوون به سه ر پستی ئه سپه کانیانه وه و به که لوپه ل و پیداو یسته کانی جهنگه وه بوون، و پاشان پیغمبهر ﷺ به دلنیا یه وه فهرمووی: کۆمه لهی قوریش دمبه زین و هه لئین.

هاوهلانی پیغمبهریش ﷺ که وتنه پارانه وه و زور یاد کردنی خوای گهوره و به ئارام و وره یه کی بۆلایینه وه له رووی دوژمنه که یاندا وهک چیا لوتکه به رزه کان وهستان، و خوای گه وره ش چهند بۆلایک له فریشته کانی بۆ ناردن تا له ریزاندا دژبه کافره کان بجهنگن و بوهستن و وره یان به رزبکه نه وه، وه ترس و تۆقینی خسته دلی دوژمنه که یانه وه وهک ده فهرمویت: ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأَلْتِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ (الأنفال). ئیمامی به یه هقی ﷺ له روونکردنه وهی ئه م ئایه ته دا ده فهرمویت: (فریشته کان دههاتنه ریزی موسوئمانه کان و خوگر و وره بهرز و ئارامیان دهکردن، فریشته کان له شیوهی چهند پیاویکی ناسراوی ریزی موسوئمانان دههاتن بۆلای

(۷۵۴) أنظر: (السيرة) لابن هشام برقم (۵۰۰)، و(التاريخ) للطبري (۴۴۶/۲)، و(البدایة والنهایة) لابن کثیر (۳/۲۷۲).

(۷۵۵) أخرجه: ابو الشيخ في (أخلاق النبي ﷺ) (۱۶۵)، وحسن إسناده الارناؤوط في (تحقیق شرح السنة) للبعوی برقم (۳۶۹۹)

(۷۵۶) أخرجه: الحاكم (۱۰۶/۲) و صححه وقال الذهبي: فيه ضعيفان، والبيهقي (الكبرى) (۳۶۱/۶) و (الدلائل) (۳/۷۰) وقال: هذا مرسل

ناسراوہ گانیان و بییان دہوتن: مژدہ بیت ئهوان هیچ نین و خواتان له گه ئدایه و هیرش ببه نه سهریان و خورآگرین، یاخود هه ندی فریشته به وینهی هه ندی له هاوہ لانی پیغهمبەر ﷺ دهاتن و دهیان وت: گویمان لی بوو موشریکه کان له ناو خویاندا دهیان وت: سویند به خوا گهر موسولمانه کان هیرش بهیننه سه رمان راومان دهنین، ئه م باسه ش موسولمانه کان له نیو خویاندا باسیان ده کرد^(۷۵۷).

به م جوړه دابه زینی فریشته کان بووه هو ی وره به رزی موسولمانان و پاشان سه رکه وتنیان له گه ل که می ژمارمیان وه ک خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (آل عمران). واته: خودای گه وره نیوهی سه رخه ست له جهنگی به دردا که نیوه ژمارمتان که م بوو، نیوه ش له خودا بترسن و سوپاسی بکه ن له سه ر ئه و نیعمه تانی پی به خشیون.

ئیبینو عه باس ﷺ ده فهرمویت: (خوی گه وره بو پستیوانی پیغهمبەر ﷺ و موسولمانان هه زار فریشته ی نارد، جبریل علیہ السلام له قوئیکه وه له گه ل پینج سه د فریشته دا وه میکائیلیش علیہ السلام له لایه که ی تره وه له گه ل پینج سه د فریشته دا)^(۷۵۸).

ئیمای عه لی ﷺ ده فهرمویت: (پیغهمبەر ﷺ به من و ئه بو به کری فهرموو له رۆزی به دردا: ((مع أحدكما جبريل ومع الآخر ميكائيل وإسرافيل ملك عظيم يشهد القتال أو يكون في الصف))^(۷۵۹). واته: جبریل له گه ل په کیکتانه و میکائیلیش له گه ل ئه وی ترانه، و ئیسرافیلیش فریشته یه کی مه زنه ئاماده ی جهنگه که ده بیت یاخود له ریزدا ده بیت.

شپوه و سیمای فریشته کانیش که پیی دهناسرینه وه (عمائم صفر) واته: جهمه دانه که یان زهر دیوو، هیشام ﷺ له باوکیه وه ده گپرته وه و ده فهرمویت: (زوبه پیری کوری عه وام جهمه دانه یه کی زهر دی پیچا بوو به سه ریه وه له رۆزی به دردا و پیغهمبەر ﷺ فهرمووی: ((إِنَّ الْمَلَائِكَةَ نَزَلَتْ عَلَى سِمْاءِ الزُّبَيْرِيِّ))^(۷۶۰). واته: فریشته کان به وینه ی سه رو نیشانه ی زوبیر دابه زین.

(۷۵۷) أنظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۵۲/۳)، و(تفسير) لابن كثير (۲۰/۳).

(۷۵۸) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۲۲۵۳)، والبيهقي (الدلائل) (۷۸/۳)، واونعيم (الدلائل) رقم (۴۰۰).

(۷۵۹) أخرجه: أحمد (۱۴۷/۱)، وابن أبي شيبة (۶۶۶۵۹)، والبخاري (۱۶۶۷، ۱۷۶۲)، وابويعلی (۳۴۰)، والحاكم (۱۳۴/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه إسناده الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۳۲۴۱)، والعمري في (السيرة الصحيحة) (۲۶۸/۱).

(۷۶۰) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۲۷/۳) بإسناد صحيح كما قال الحافظ في (الاصابة) (۲۷۸۹).

وہ له ریوایہ تیکی تردا عوروه ﷺ دمفہرمویت: (جبریل له جہنگی بہ دردا بہوینہی زوبیر دابہزی و جہمہ دانہ یہکی زمردی بہسہریہوہ پیچا بوو) (۷۶۱). وہ له ریوایہ تیکی تریشدا دمفہرمویت: (فریشتہکان دابہزین له رۆژی بہ دردا و جہمہ دانہ کانیان زمرد بوو) (۷۶۲) ہرودھا نہو ریوایہ تہی کہ گیراوتہوہ له نیمامی علیہوہ ﷺ کہ فہرموویہ تی: (فریشتہکان له رۆژی بہ دردا دابہزین و جہمہ دانہی سپیان لہسہردا بوو و بہپشتیاندا ہینابووینانہ خوارہوہ) (۷۶۳). بہلام ئەم فہرموودمہیہ (ضعیف) و راست ئەوویہ کہ جہمہ دانہ کانیان زمرد بووہ و بہسہریانہوہ پیچاوہ.

له ریوایہ تیکی جوبہیری کوری موطعیم ﷺ دمہری دەخات کہ فریشتہکان لہگہرمہی شہرہکەدا دابہزیون پۆل پۆل وەک دمفہرمویت: (لہگہرمہی شہرہکەدا پیش ئەوہی قورہیش بشکین رەشاییہک لہ ئاسمانہوہ ہاتہ خوار پۆل پۆل بہوینہی دابہزینی میروولہ رەشہ بالدارہکان من گومانم لہوہ نہبوو کہ ئەوانہ فریشتہن ئەوہندہی پینہچوو قورہیش لہ جہنگہکە شکا) (۷۶۴).

بہم جوورہ فریشتہکانی خوای گہورہ پشتیوانی موسولمانہکانیان دہکرد لہو جہنگەدا، ئەوہ بووہ ہۆی سہرکەوتنیان، بہلام موشریکەکان ئیبلیس و سہربازہ شہیتانہکانی تا سہرہتای شہرہکە پشتیوانیان لئ کردن و پاشان پشتیان بہردان و ہلہاتن، و موشریکەکان تووشی شکست ہاتن، ئیبنو عہباس ﷺ دمفہرمویت: (ئیبلیس و شہیتانہکانی بہ وینہی سوراقہ و چہند پیاوئیکی بہنی مودلیج ہاتنہ لای قورہیش و ہلئیان دہخەلہتاندن و بہردہوام پینان رادہگہیاندن کہ ئەوان پشتیوانیان لئ دہکەن و بہلئینی سہرکەوتنیان پئ دہبہخشین) (۷۶۵).

تا ئەوہ بوو جہنگ دەستی پئ کرد ئەوان ہلہاتن و بہلئینہکەہی خوایان بۆ موشریکەکان شکاند و نہیان بردہ سہر.

(۷۶۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۳۰)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۹۹۹۵): مرسل صحيح الإسناد.

(۷۶۲) أخرجه: أحمد في (فضائل الصحابة) (۱۲۶۹) وقال محققه: إسناده صحيح مرسل.

(۷۶۳) أخرجه: أبو نعيم (الدلائل) (۴۰۷)، والبيهقي (الدلائل) (۵۷/۳)، والطبراني (الكبير) (۲۵/۱۱)، وابن هشام في (السيرة) برقم (۵۱۷) وقال محققاه: فيه الحسن بن عمارة متروك، وقال الهيثمي (المجمع) (۸۲/۶): فيه ضعيف.

(۷۶۴) أخرجه: إسحاق بن راهويه (المسند)، وقال الحافظ في (المطالب العالية) (۴۲۴۵): إسناده حسن ان كان إسحاق سمع من جبر، وقال البوصيري في (اتحاف الخيرة المهرة) (۶۲۲۵): إسناده حسن.

(۷۶۵) أخرجه: أبو نعيم (الدلائل) (۴۰۰)، والبيهقي (الدلائل) (۷۸/۳)، والطبري (التفسير) (۱۲۵۶۲).

پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ مَشْتِيك خَوْلُ دَه پَرِيئِيَت بَه رَوِي مَوْشَرِيكَه كَانْدَا

عَه بَدَوْلَاي كُورِي نُه بَوَبَه كَر ﷺ دَه فَه رَمُويَت: (پاشان هَه رَدُوولا بَه رَه وَ يَه كِ جُورِن وَ كَاتِيك نَزِيك بُوونَه وَه لَه يَه كُتْرِي، پَيَغَمبَهَر ﷺ جُورَه دَمُورُو [جَبْرِيَل ﷺ] پِي فَه رَمُوُو: (خُذْ قَبْضَةً مِّنَ التَّرَابِ) وَاتَه: مَشْتِيك لَه وَ خَوْلَه هَه لَبْغَرَه] [ئَه وَيَش مَشْتِيك لَه خَوْلَه كَه ي هَه لَغَرَت] (٧٦٦) وَ جُورَه رُورِي قُورَه يَش وَ لَه دُورَه وَه مَشْتَه خَوْلَه كَه ي هَه لَدَا بَه رُورِي وَ يَانْدَا وَ فَه رَمُوُو: ((شَاهِبِ الْوَجْه)) وَاتَه: رُورُو خَسَارَه كَانْتَان قِيَزَه وَن بِيَت. [عَه بَدَوْلَا دَه فَه رَمُويَت: لَه پَاش هَه لَدَانِي نُه مَشْتَه خَوْلَه هِيَج كَه سِيك لَه مَوْشَرِيكَه كَان نَه مَا كَه نُه مَشْتَه خَوْلَه نَه جُورَه بِيَتَه هَه رَدُوُو جَاوُو لُوت وَ دَه مِيَه وَه]. پَاشَان پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ دَه فَه رَمُويَت: ((اِحْمَلُوا يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ وَ هَذَمَ اللَّهُ قُرَيْشًا)) (٧٦٧) وَاتَه: نَه ي كُومَه لِي مَوْسُولْمَانَان هِيَرَش بَه رَن، مَوْسُولْمَانَان هِيَرَشِيَان بَرْد وَ خُواي كَه وَرَه ش قُورَه يَشِي بَه زَانْد)).

حَه كِيَمِي كُورِي حُوزَام ﷺ پَاش نَه وَه ي مَوْسُولْمَان بُوو بَه سَه رَهَاتَه كَه ي دَه كِيَرَا يَه وَه وَ دَه يَفَه رَمُوُو: ((لَه كَاتِي جَه نِگِي بَه دَرْدَا پَيَغَمبَهَر ﷺ نَه وَ مَشْتَه خَوْلَه ي پَرَانْد بَه رُورُو مَانْدَا فَه رَمُوُو: ((رُورُو خَسَارَتَان قِيَزَه وَن بِيَت)) هِيَزَمَان بَرَا وَه كِ خُواي كَه وَرَه دَه فَه رَمُويَت: ﴿قَلَّمَ تَفْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَلَّهْمُ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (٧٦٧) (الْأَنْفَال) [وَگُويَمَان لَه دَه نِگِي بُوو لَه نَاسْمَان هَاتَه خُورِي بَه وَيَنَه ي دَه نِگِي خِرَه بَه رَدِيك كَه فَرِي بَدَرِيَتَه نَاو تَه شْتِيكَه وَه وَ نِيَمَه تُوَقِيَن وَه يَزَمَان لَه بَه ر بَرَاوُو بِي تَوَانَا وَ بِي وَرَه بُووِيَن] (٧٦٨) ((٧٦٩)).

(٧٦٦) أَخْرَجَهُ: الْبَيْهَقِيُّ (الدَّلَائِل) (٨١/٣)، وَفِي رِوَايَةٍ قَالَ (ﷺ) لَعَلِّي (نَاوَلْنِي كَفَأَ مِنْ حَصَى) ((فَنَاوَلَهُ أُخْرَجَهُ: الطَّبْرَانِيُّ الْكَبِيرُ) (١١٧٥٠)، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ (المَجْمَع) (٩٩٩٩): رَجَالَهُ رِجَالُ الصَّحِيحِ.
(٧٦٧) أَخْرَجَهُ: الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِيرِ) (١١٧٥٠) وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي (المَجْمَع) (٩٩٩٩): رَجَالَهُ رِجَالُ صَحِيحِ.
(٧٦٨) أَخْرَجَهُ: الطَّبْرَانِيُّ (الْكَبِيرِ) (٣١٢٧)، وَالطَّبْرَانِيُّ (التَّفْسِيرِ) (١٢٣٩٢)، وَالْبَيْهَقِيُّ (الدَّلَائِل) (٨٠/٣)، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي (المَجْمَع) (٩٩٩٧): رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ.
(٧٦٩) أَخْرَجَهُ: الطَّبْرَانِيُّ (الْكَبِيرِ) (٣١٢٨)، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي (المَجْمَع) (٩٩٩٨): إِسْنَادُهُ حَسَنٌ.

دهست پیکردنی جهنگه

سه رهتا موشریکهکان هیرشیان هینایه سه ره موسولمانان، و هاوهلانی پیغمبهریش ﷺ تیربارانیان کردن، و پاشان پیغمبهر ﷺ ئه و مشتته خۆلهی به پروودا پزاندن، موسای کورپی عوقبه ﷺ دهفهرمویت: ((پیغمبهر ﷺ ئه و مشتته خۆلهی به پروویاندا پزاندا و خوای گهورهش گه یاندیه دهم و چاویان هه موویان او هک خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿..... وَمَا مِمَّنْ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكَرْبُ اللَّهِ رَمَى.....﴾ (الأَنْفَال) واته: تۆ له و رۆژمدا ئه وهی تیت گرتن تۆ له راستیدا تیت نه گرتن به لکو خوا تیتی گرتن موشریکهکان و ایان لی هاتبوو هه موو یه کیکیان دهستی له پاک کردنه وهی چاوه کانیابوو و سه ره قالی بوون و نه یان دهمزانی هیرشه که به ره و کوئی بهرن)) (۷۷۰).

پاش دهرچوونی پیغمبهر ﷺ له که به ره کهی و فریدانی مشتته خۆله که جهختی له موسولمانان کرده وه که ئارامگربن و یادی خوا بکهن وه خوای گهوره فه رمانیان پی دهکات و دهفهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الأَنْفَال)

پاشان موشریکهکان زۆرتر نزیك بوونه وه و تیکرژان، پروودا ئه نجا پیغمبهر ﷺ فه رمانی به ههستان و هیرش بردنه سه ریان و به لاماردانیانی کرد و فه رمووی: ((احملوا یا معشرَ المسلمینَ)) (۷۷۱) واتا: ئه ی کۆمه لی موسولمانان به لاماریان بدن. ئینجا پیغمبهر ﷺ هاوهلانی زیاتر هاندا و وره به رزتری کردن ئه نه سی کورپی مالیک ﷺ دهفهرمویت: (موشریکهکان نزیك بوونه وه و پیغمبهر ﷺ فه رمووی: ((قوموا إلى جنَّةٍ عرضها السمواتُ والأرضُ)) واته: ههستن بۆ ئه و به هه شته ی که پانتاییه که ی زهوی و ئاسمانه گانه.

عومهیری کورپی هه مامی ئه نصاریش ﷺ وتی: ئه ی پیغمبهری خوا به هه شتی که پانتاییه که ی زهوی و ئاسمانه گانه؟ پیغمبهریش ﷺ فه رمووی: ((به ئی)) ئه ویش وتی: به خ به خ!!! پیغمبهریش ﷺ فه رمووی: ((چی وات لی دهکات تا بلتیت به خ به خ!!!)) ئه ویش وتی: ناسویند به خوا ئه ی پیغمبهری خوا ئه مه م وت به هیوای

(۷۷۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۱۴/۳)، والاموی فی (المغازی) کما فی (البداية) (۲۸۴/۳).

(۷۷۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۸۱/۳).

ئەوھى كەمن يەكئىك بىم لە خاوەنەكانى! پيغهمبەرىش ﷺ قەرمووى: ((فَأِنَّكَ مِنْ أَهْلِهَا)) واتە: تۆ يەكئىكى لەخاوەنەكانى ئەو بەهەشتە، عومەيريش كەمئىك خورماى پى بوو دەرى كرد و كەوتە خوارنى وتى: بەراستى ژيانئىكى دوور و دريژە من بوەستم تا ئەم خورمايانە دەخۆم، ئينجا ئەوھى پى مابوو فرى داو كەوتە شەرەوھ لەگەل موشرىكەكان تا شەھيد كرا^(۷۷۲).

ئينجا موسوئلمانان زۆر بەگەرمى كەوتنە شەرەوھ، و پيغهمبەرى خوا ﷺ و ئەبوبەكر لەگەل ھاوھلان زۆر بەتوندى دەجەنگان دژبە موشرىكەكان، ئومەدى ﷺ دەفەرموئىت: (پيغهمبەرى خوا ﷺ كاتى جەختى دەكردەوھ لەسەر موسوئلمانان لەھەمان كاتدا خۆشى بەجەستە و رۆحى پيروۆزى دەجەنگا. ھەرودھا ھاوھلى بەرپرز ئەبو بەكر ﷺ چون لەژىر كەپرەكەدا زۆر بەكول دوعايان دەكرد بەھەمان شىوھ كە دەرچون زۆر بە نازايانە جەنگيان دەكرد)^(۷۷۳).

ئىمامى عەلى ﷺ شىوھى بەشدارى كردنەكەى پيغهمبەرمان ﷺ لەم جەنگەدا بۆ روون دەكاتەوھو دەفەرموئىت: (كاتئىك كە ترس و تۆقين دەھاتە پيش و چاوەكان سوور دەبوون خۆمان بە پيغهمبەرى خوا ﷺ دەپاراست وھ هيج كەسئىكمان لەوھوھ نزيك تر نەبوو لە دوژمنەوھ)^(۷۷۴) (ئىمەت دەبينى لە جەنگى بەدردا چۆن خۆمان دەدايە پال پيغهمبەر ﷺ و ئەو لە ھەموومان نزيكتر بوو لە دوژمن و لە ھەموومان نازا و بەتواناتر بوو ئەو رۆژە)^(۷۷۵).

كۆمەكى فرىشتەكان بۆ جەنگەكە

بەم جۆرە پيغهمبەر ﷺ و موسوئلمانان كەوتنە بەلاماردانى موشرىكەكان، ومفرىشتەكانى خواى گەورەش جوانترين رۆئيان ھەبوو لە بەرپۆھەبردنى ئەم

(۷۷۲) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۳۶/۳) برقم (۱۲۳۹۸) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط مسلم، ومسلم (۱۹۰۱)، والحاكم (۴۲۶/۳) وصححه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (۴۳/۹).

(۷۷۳) أنظر: (البدایة و النهایة) (۲۷۸/۳).

(۷۷۴) أخرجه: أحمد (۱۲۶/۱) (۱۳۴۷) وقال محققه الارناؤوط: إسناده صحيح، والنسائي (الكبرى) (۸۹۳۶)، والحاكم (۱۴۳/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۶۹/۳)، وابويعلى (۳۰۲).

(۷۷۵) أخرجه: أحمد (۸۶/۱)، وابوالشيخ (اخلاق النبوة) (ص: ۵۷)، وابن ابى شيبه (۳۵۷/۱۴)، والبغوى (شرح السنة) (۳۶۹۹)، وصح إسناده أحمد شاکر في تحقيق (المسند) (۲۲۸/۲)، و الارناؤوط في تحقيق (مسند أحمد) برقم (۶۵۴).

جهنگهدا و یارمهتی دانی موسولمانان و له ناوبردنی موشریکهکان، ئیبنو عباس رضی اللہ عنہ دمهفرمویت: (کاتیک یهکیک له موسولمانهکان لهو رۆژهدا رای دهکرد بهدوای یهکیک له موشریکهکان له پیش خۆیدا، کوتو پر گوی له لیدانی قه مچیهک دهبوو له سهرووی خۆیهوه و گوی له دهنگی ئهسپ سواریک بوو دهیوت: پیشی کهوه چهیزووم (دیاره: چهیزووم ناوی ئهسپ سوارهکویه)، موسولمانهکesh بینی موشریکهکهی پیش خۆی به پشتاکهوت و تهماشای کرد سهرلوتی رهش بووه و دهم و چاوی بووه بهدوو کهرتهوه وهک به قه مچیهک لئی درابیت و روخساری سهوز هه لگه رابوو ئهو موسولمانه (له دواي تهواو بوونی جهنگهکه) هات بۆلای پیغمبهر ﷺ و بۆی گپراههوه و پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((صَدَقْتُ، ذَلِكَ مِنْ مَدَدِ السَّمَاءِ الثَّالِثَةِ)) واته: راستت گوت ئهوه له فریشته پشتیوانهکانی ئاسمانی سیهههه ^(۷۷۶).

ههروهها ئهبو داودی مازنی رضی اللہ عنہ دمهفرمویت: ((لهو رۆژهدا من شوینی پیاویک له موشریکهکان کهوتبووم بۆ لیدانی کتوپر سهری کهوته خوارهوه پیش ئهوهی شمشیرهکهی من بیگاتی ئهو کات زانیم که کهسیکی تر جگه له من گوشتوویهتی)) ^(۷۷۷).

هه ره لهو باسهدا ئیمامی عهلی رضی اللہ عنہ دهگپرتهوهوه دمهفرمویت: ((پیاویکی کورته بالای ئه نصاری [که ناوی ئه بو یوسر که عیبی کورپی عهمر بوو] ^(۷۷۸) عهباسی کورپی عهبدول موطه لیبی به دهستگیر کراوهیی هینا بۆلای پیغمبهر ﷺ واته: له دواي تهواو بوونی جهنگهکه، و عهباس رضی اللہ عنہ وتی: ئهی پیغمبهری خوا سویند به خوا ئانهمه منی دهستگیر نه کردوه، به لکو پیاویکی زۆر رووخسار جوان که قزی به هه ره دوولای سهریدا بهردابوووه به سواری ئه سپیکی به ئه کهوه بوو ئهو منی دهستگیر کرد له ناو ئیوهدا ئیستا من نایبینم، پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((ئهو یوسر چۆن دهستگیر کرد))؟ ئه ویش وتی: من دهستگیرم کرد و [پیاویکیش یارمهتی دام که تا ئیستا نه مناسیوه و ئیستاش نایبینمهوه شیوهی ناواو ناوا بوو]. پیغمبهریش ﷺ

(۷۷۶) أخرجه: أحمد (۳۰/۱)، ومسلم (۱۷۶۳)، وابن حبان (۴۷۹۳).

(۷۷۷) أخرجه: أحمد (۴۵۰/۵) برقم (۲۳۷۷۸) وضعفه محققه، والبيهقي (الدلائل) (۵۶/۳)، وأبو نعیم (الدلائل) (۴۰۴)، وابن هشام (السيرة) برقم (۵۱۶)، وحسن إسناده الارناؤوط في تحقيق (زادالمعاد) (۱۸۳/۳).

(۷۷۸) أخرجه: أحمد (۳۳۱۰) وقال محققه الارناؤوط: حسن، وابن سعد (۱۲/۴)، وإبي نعیم (الدلائل) (۴۰۲).

فهرمووی: ((نهوه فریشته یه که خوی گهوره کردوویه تیه کۆمهک کارت))^(۷۷۹).

ئهبو ئومامهش دمفه رمویت: باوگم پیئی وتم: ((کوری خۆم ئیمهت دهبینی له جهنگی به دردا هه ریه گیکمان شمشیره که ی راست ده کرده وه له کافره که و سه ری ده که وته خواره وه له لاشه ی پیش نه وه ی شمشیره که بیگاتی))^(۷۸۰). نه و کوزراوانه ی که به دهستی فریشته کان کوزرابوون به وه دناسرانه وه که له سه ریان و له سه ره به نهجه گانیان درابووه وه وهک خوی گهوره فه رمانی پیکردوون و فه رموویه تی: ﴿..... فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ (الأنفال).

ئه نهسی کوری مالیک ﷺ دمفه رمویت: (موسولمانه کان له جهنگی به دردا ئه وانه ی به دهستی فریشته کان کوزرابوون به وه دمیان ناسینه وه که له سه ریان درابوو وه سه ره به نهجه گانیان سوتینرابوو وه شوینی داخ کردنی پیوه دیاربوو)^(۷۸۱).

سوهه یلی کوری عه مریش ﷺ له و باسه دا دمفه رمویت: (بینیم له شه ری به دردا بیوانیکی پروخسار سبی به سه ر بشتی جه ند ئه سپیکی به ئه که وه دناسرانه وه له نیوان زهوی و ناسماندا دهجه نگان و دمیان کوشتن و دهستگیریان دهکردن)^(۷۸۲). هه ره له و رۆژهدا (خوی گهوره بایه کی گه رمی ته پ و تۆزاوی هه ئکرد به پرووی موشریکه کاندا وهک ئیبینو عه باس ﷺ دمفه رمویت: [بایهک هه ئیکرد به پرووی موشریکه کاندا ئه وهنده ی تر شیرزه ی کردن]^(۷۸۳).

هه لاتی ئیبلیس

ئیبلیس و جه ند شه یطانیکی که له و رۆژهدا به وینه ی سوراچه و پیاوه کانی هاتبوون بۆ کۆمه کی کردنی موشریکه کان دژ به پیغمبر ﷺ و موسولمانان، که جبریل ﷺ

(۷۷۹) أخرجه: أحمد(۱۱۷/۱) برقم (۹۴۸) وقال محققه: إسناده صحيح، وبرقم (۳۳۰۹) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن، وأبو داود (۲۶۶۵)، وابن أبي شيبة (۳۶۲/۱۴)، والبخاري (۷۱۹)، والحاكم (۱۸۷/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وصحيح إسناده أحمد شاکر في (المسند) (۱۹۴/۲) وحسن إسناده الارناؤوط في (زاد المعاد) (۱۸۳/۳).

(۷۸۰) أخرجه: الطبراني (الکبير) (۴۷/۶)، والحاكم (۴۰۹/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۵۶/۳)، وأبي نعیم (الدلائل) برقم (۴۰۶).

(۷۸۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۵۶/۳).

(۷۸۲) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۵۷/۳).

(۷۸۳) أخرجه: البزار (۱۷۸۲) عن ابن عباس، وقال الهيتمي في (المجمع) (۷۸/۶): رجاله ثقات.

و فریشتہ کانی خویان بینی و ابهره و جہنگہ کہ ہاتن و بہ شداری دہکن ہموویان
 ہلہاتن و رایان کردو پستی کافرہ کانیان بہردا له و کاتی تہنگاندہ، خوی گہورہ
 دہفہرمویت: ﴿..... فَلَمَّا تَرَأَتْ اَلْفِئْتَانِ نَكَصَ عَلٰی عَقْبَيْهِ وَقَالَ اِنِّیْ بِرِیْءٍ مِّنْکُمْ اِنِّیْ اَرٰی مَا لَا
 تَرَوْنَ اِنِّیْ اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِیْدُ الْعِقَابِ ﴿۱۸﴾ (الأنفال) واتہ: کاتیک ہمدوولا لہیہ کتری
 دیاریوون و نزیک کہوتنہوہ ئیبلس لہسہر پاژنہ کانی پشتا و پشت گہرایہوہ و
 وتی: من بہریم لہئیوہ و ئہوہی من دہیبینم ئیوہ نایبینن من له خوا دہترسیم و
 خوا سزای زور توندہ، وہ چونیہتی راکردنی ئیبلس و شہیطانہ کانی لہ چہندین
 فہرموودہدا ہاتوہ کہ ئیسنادہ کانیان (ضعیف) ہ ئیمہش ہندیکی دہینین تہنہا بو
 شازہزابوون و بہناگابوون.

ئیبنو عباس ؓ لہی دہگیرنہوہ کہ فہرموویہتی: (جبریل ہات بہرہ و ئیبلس
 دہستی لہ ناو دہستی پیاوئیک لہ موشریکہ کاندہ بوو کہ جبریلی بینی واہات، دہستی
 لہو پیاوہ بہرداو پشتا و پشت خوئی و سہربازہ کانی رایان کردو، پیاوہ کہ پیئی وت:
 سوراقہ ئہی تو نہت وت: پهناتان دہگرم و کومہ کیتان دہکہم؟ ئہویش وتی: ئہوہی
 من دہیبینم ئیوہ نایبینن من له خوا دہترسم و خوا سزای زور توندہ) (۷۸۴).

ئیبنو ئیسحاق ؓ گپراویہ تیہوہ لہ عہدوللای کورپی ئہبوبہ کر ؓ کہ
 فہرموویہتی: (ئیبلس کہ فریشتہ کانی بینی پشتا و پشت گہرایہ دواوہ وتی: من
 بہریم لہئیوہ نیم و ہلہات، ئہبو جہل ئہمہی بینی ہانی موشریکہ کانی داو پیئی
 وتن: ترستان نہبیت لہ راکردنی سوراقہ چونکہ ئہو دیارہ لہ ژیرہوہ لہ گہل محمد و
 ہاوہ لہ کانی بووہ، پاشان وتی: سوئند بہ لات و عوزا ناگہرپینہوہ تا ہموویان بہت
 کراو و دہست بہسہر نہکہین ئیوہ ئہوان مہکوژن بہ لکو پہلاماریان بدن و دہست
 بہسہریان بکہن) (۷۸۵).

ہہروہا گپراویانہ تہوہ لہ ریفاعہی کورپی رافع ؓ کہ فہرموویہتی: [ئیبلس
 کاتیک بہچاوی خوئی بینی فریشتہ کان چ کارئیک دہکن بہ موشریکہ کان ترسا لہوہی
 کوشتنہ کہش بگاتہ ئہو ویستی رابکات، لہوکاتہدا حارثی کورپی ہیشام گرتی وای

(۷۸۴) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۲۵۶۲)، وای نعیم (الدلائل) برقم (۴۰۰)، و البیهقی (الدلائل) (۷۸/۳)، وقال محققا
 (کشف الخفاء) (۲۰۹/۲): إسناده منقطع وفيه ضعف.

(۷۸۵) أنظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۵۳/۳).

دەزانی سوراڤەيە، ئەويش پائىكى بەحارثەووە ناو بەپشتا خستى، پاشان راي کرد تا خۆى گەياندە دەريا و خۆى تېهاويشت و دەستی بەرز گرهووە وتى: خوايە داوات لى دەكەم ئاگات ليم بيت. ئەبو جەهليش هاتە نيو سوپاکە و وتى: ئەى خەلگينە راکردنى سوراڤە ورمەتان بەرنەدات، چونکە ئەو هەر ژير بە ژير لەگەل محمەدا بوو. کوشتنى عوتبە و شەيبە نەتان تۆڤينيت، چونکە ئەوان نەيان زانى و پەلەيان کرد، هيج يەكکە لەنيووە يەكکە لەوان نەکوژيت، بەلکو بيان گرن بەچون گرتنيك تا نيشانيان بەدەن کە چارەنووسى کارە خراپەگەيان چۆن دەبيت و دوور کەوتنەوهميان (لەلات و عوزا) چيان بەسەر دینيت^(۷۸۶).

موسولمانەکان قارەمانانە دەجەنگان

هاووەلانى پيغمبەر ﷺ زۆر جواميرانە رۆلى خويان گيپرا لەبەرپۆهبردنى سەرجهم قوناغەکانى جەنگەکە، هەرچەندە ئەمە يەكەم رپووبەرپووبوونەوهميانە لەگەل دوژمنەکانياندا، بەلام زۆر خۇراگرانە لە رپوويان دەجەنگان و دليرانە بەشەرپ هاتبوون دەستيان نەدەپاراست تەنانەت لەخزم و کەس وکارەکانى خويان کە لەرپيزى کافرهکاندا دەجەنگان.

ئيبنو سيرين رضي الله عنه دەفەرمويت: (عەبدولرەحماني كورى ئەبوبەكر كەلەرپۆزى بەدردا لەرپيزى موشريکەکاندا دەجەنگى دواى موسولمان بوونى بەباوکی وت: لە شەرى بەدردا هاتيتە بەردەستم، بەلام نەمکوشتيت و خۆم لى دوور خستيتەووە، ئەبو بەکریش رضي الله عنه فەرمووی: بەلام ئەگەر تۆ بەردەستم بکەوتيتايە خۆم لى دوور نەدەخستيتەووە)^(۷۸۷).

عەبدوللاى كورى شەوزەب رضي الله عنه دەفەرمويت: (باوکی ئەبو عوبەيدە رپووبەرپووی ئەبو عوبەيدە دەووستاوە ئەو خۆى لى دوور دەخستەووە، کاتیک باوکی ئەبو عوبەيدە زۆر رپووبەرپووی ئەبو عوبەيدە بوووەووە، ئەبو عوبەيدە کوشتی و خواى گەورەش ئەم

(۷۸۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۴۵۰)، وقال الهيثمي (المجمع) (۹۹۵۶): فيه عبد العزيز بن عمران ضعيف، وقال الحافظ ابن حجر في (التقريب) (۵۱۱/۱): فيه متروك.

(۷۸۷) أخرجه: ابن عساكر (تاريخ دمشق) (۱۲۷/۳۰)، والدينوري (المجالسة) (۱۰۷۶)، وابن قتيبة (غريب الحديث) (۵۷۸/۱) وابن أبي شيبة (فتخب كنز العمال) (۱۱۱/۴).

نايه تهى دابه زانند: ﴿لَا تَحِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾﴾ (المجادلة) (۷۸۸). واته: هيچ كومه لئى نابينيت كه باومرې به خواو به رۆژه كهى تر ببيت دوستايه تى نه وانه بكن دزايه تى خواو په يامبه ره كهى ده كمن! ههر چنده نه وانه باوكيان، يان كورپو نه وويان، يا براو عه شرتيان بن، نه وانه كه سانين خوا نيمان و باومرې له نيو دلياندا چه سپاندووه، وه پشتگيرى كردوون به سرخستن له لايهن خويه وه، له پاشه رۆژيشدا دميانباته نيو چند باخاتيكي به هه شته وه كه جوگه ناوى زور له زير دره خته كانيدا دهروات به هه تا هه تاييش تيدا دهن، خوا لئيان خوشنوودو رازى بووه، نه وانيش له خوا رازى بوون، نا نه وانه گرووپه كهى خوان، ناگادارو هوشياربن! كه ههر گرووپه كهى خوا براوه كان له دونياو، له قيامه تدا.

عوروهى كورپى زوبير ﷺ دمفهرمويت: (زوبير وتى: له رۆژى به دردا به عوبه يدهى كورپى سه عيدى عاص گه يشتم و هه موو گيانى توند و تولى كردبوو به ناسن و ته نها هه ردوو چاوى دياربوو.... په لاماريمدا به (عنزه) واته: شمشيره كوئيكه وهك حه ربه توژى دريژتر) و چه قاندمه چاويه وه و مرد و دوايى قاچم خسته سه رى و خواربوو وه به نارحه تى دهرم كرد) (۷۸۹).

ئيبينو مه سعود ﷺ دمفهرمويت: (سه عد له رۆژى به دردا شه رى سوار و پياده ره وى ده كرد) (۷۹۰) عاصمى كورپى عه وف دمفهرمويت: [عه وفى كورپى حارث وتى: نهى پيغه مبه رى خوا، خودا به ج كاريكى به نده كهى پيكه نينى دئ؟ پيغه مبه ريش

(۷۸۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۵۴/۱)، والحاكم (۲/۲۶۴)، وابو نعيم (الحلية) (۱/۱۰۱)، والبيهقي (الكبرى) (۹/۲۷) وقال: منقطع، وقال الحافظ في (الاصابة) (۲/۲۵۲) رقم (۴۴۰۰): السند إلى عبدالله جيد، وقال في (الفتح) (۷/۹۳) مرسل، وقال في (التلخيص) (۴/۱۰۲): هذا معضل وكان الواقدي ينكره، وقال الهيثمي (المجمع) (۶/۲۵): إسناده منقطع ورجاله ثقات. واورده كل من ابن كثير (التفسير) (۶/۱۳۰)، والقرطبي (التفسير) (۱۷/۲۶۰).

(۷۸۹) أخرجه: البخاري (۳۹۹۸).

(۷۹۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱/۴۰۰)، والبزار (۸۶۷۱)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱/۲۸۴): رواه الطبراني ورجاله رجال صحيح غير إبراهيم بن يوسف وهو ثقة، وأخرجه أيضاً ابن سعد (۳/۱۴۱)، وأحمد في (الفضائل) (۱/۹۱۳) وقال محققه: إسناده صحيح.

ﷺ فهرمووی: (عَمْسُهُ يَدُهُ فِي الْعَدُوِّ حَاسِرًا) واته: بهوهی که بهنده کهی دهسته ویه خه له گه ل دوزمندا بجهنگیت بهی درعی سهر سنگ و قه لغان، عه و فیش درعه کهی سهرسنگی لی کرده و و فری دا، و شمشیره کهی به دهسته ووه گرت و به جهنگ هات شهید بوو^(۷۹۱).

به م جوړه موسولمانه کان نازایانه و به کومه کی خوا و پاشان به کومه کی فریشته کانی خوا ده جهنگان دژ به موشریکه کان تا ژماره یه کیان له ناوداره کانیان لی کوشتن و ژماره یه کی تریان لی به دیل گرتن و سوپاکه ی قوره فیش له بهر یه ک هه لومشا و هه ریه که به لایه کدا هه لئاتن و شهر که کیان به جی هیش، خوی گه ووه پیغمبهر ﷺ و هاوه له کانی سهرخست و شکومه ندی کردن.

کوشتنی نه بو جهل

زور جار خوی گه ووه دوزمنه سهرسه خته کانی خوی به دهستی که سانیکي لاوازو کهم توانا له ناودمبات، وهک نه بوجهل لهم جهنگه دا به دهستی دوو مندالی نه نصاری له ناو برد.

عه بدولر په حمانی کوری عه وف ﷺ ده فهرمویت: (له گهرمه ی جهنگه که دا و له ریزی موسولماناندا له شهر که که ده جهنگام، ته ماشای لای راست و چه پی خومم کرد دمبینم من له نیوان دوو کوری کهم ته منی نه نصاری دام... یه کیکیان هاته لامه ووه و دهستی لی دام و به چه پی و تم مامه نه بوجهل ده ناسیت. منیش وتم: به لی برازا کهم چ کاریکت پی هه یه. وتی بویان گپراومه ته ووه که نه و جوین و قسه ی ناشیرینی به پیغمبهری خوا ﷺ وتوووه. سویند به وهی که گیانی منی به دهسته، نه گهر بیبینم نایه لم رووم له رووی بترازیت تا کاممان به په له بیت نه وی تریان بکوژیت، عه بدولر په حمان ده فهرمویت زور سهرم سوپا له و ته که ی. کوره که ی تریشیان هاته لامه ووه و هه مان و ته ی پی وتم. منیش ته ماشام کرد نه بوجهل به ناو خه لکه که دا دیت و دهروات نه و جا به هه ردوو کیانم وت.. ته ماشاکن نه ووه نه وکه سه یه که به دوایدا ده گهرین و پرساری له باره ووه ده کن... یه کسه ر هه ردوو کیان په لاماریان

(۷۹۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) برقم (۵۰۷)، والطبري (التاريخ) (۴/۴۴۸)، والبيهقي (الكبرى) (۹۹/۹)، وفي (دلائل النبوة) (۱۰۱/۳).

داو بہ شمشیرہ کانیان کوشتیان^(۷۹۲). ئەو دوو کورەش ناویان مەعاز و مەعوذ بوو.

لەرپوایەتییکی تردا ہاتووہ کہ بہوردی باسی لەچۆنیەتی کوشتنی ئەبوجەہل دەکات مەعازی کوری عەمری کوری جەموح دەفەرموویت.. (لەشەری بەرددا گویم لێ بوو دەیان وت ئەبوجەہل ہاوەئەکانی لەہەموو لایەکەوہ وەک درەختییکی زۆر پەلدار پارێزگاری لێ دەکەن.. وەدەیان وت.. کەس ناتوانیت بگاتە ئەبوجەہل کاتیک من ئەمەم گوئ لێ بوو وتم دەبیت خۆمی پێ بگەینەم.. خۆراگرانە بەرہو رووی رۆیشتم تا لێی نزیک بوومەوہ و پەلاماریمدا و شمشیریکم لەرانییدا و پەرانم..... وەعەکریمە کوریشی لەویدا شمشیریکی لەسەر قۆلمدا دەستی قرتانم و تەنہا پێستەگە ی پێوہمایەوہ و دەستم پێوہی ہەئاسرابوو ئەمەش بووہ ہوی دوورکەوتنەوہم لە ئەبوجەہل. منیش قاچم خستە سەر دەستەکەم و شانم راکیشا تا لێم کردوہ و فرپم دا. ئیبنو ہیشام رضی اللہ عنہ دەفەرموویت: پاشان مەعوذی برای مەعاز بەلای ئەبو جەہلدا رۆیشت و لێیدا تا لە جوئە ی خست و پاشان بە جی ہیلا ہیشتا گیانی تیامابوو^(۷۹۳).

کوشتنی ئومەییە کوری خەلەف

لەو رۆژہ شکۆدارەدا خوای گەورہ یەکیکی تر لە دوژمنە سەرسەختەکانی لەناو برد ئەویش ئومەییە بوو کہ دزایەتی ئیسلام و موسوئمانانی بەتوندی دەکرد و نازارو ئەشکەنجە ی موسوئمانە چەوساوەکانی وەک بیلالی دەدا تا لە ناینەکەیان پاشگەزیان بکاتەوہ. ئەوہ بوو بەبیسنتی ہەرہشەگە ی پیغمبەر ﷺ زۆر ترساو بریاریدا نەچیتە دەرہوہی مەککە، بەلام ئەبوجەہل ناچاری کرد تا بەشداری لەم جەنگەدا بکات و ئەویش وشتیریکی زۆر چاکی لەگەڵ خۆیدا برد تا لە سەر پستی خۆی دەرہاز بکات و بگەریتەوہ ناو شاری مەککە، بەلام مەرگ لە چاومروانیدا بوو.

ہەرچەندە ئەو لە شەرہکەدا زۆر خۆی دەپاراست بۆ ئەوہی نەکوژریت. تا دەست بەسەر کراو پاشان بە دەستی بیلال کوژرا بەسەر ہاتی کوشتنە کە ی لە چەندین

(۷۹۲) أخرجه: أحمد (۱۶۷۳)، والبخاري (۳۹۸۸)، ومسلم (۱۷۵۲)، والحاكم (۴۲۵/۳)، وابن حبان (۴۸۴۰)، والبيهقي (الدلائل) (۸۳/۳) وفي (الكبير) (۳۰۶/۶).

(۷۹۳) أخرجه: ابن هيشام في (السيرة) برقم (۵۱۹). وأبو نعيم (الدلائل) برقم (۴۱۱). ووالطبري في (التاريخ) (۴۵۴/۲). والبيهقي (الدلائل) (۸۴/۳). والاصبهاني في (سير السلف الصالحين) (۶۵۶/۲) وقال محققه: إسناده حسن.

ریواہتدا ہاتووہ دوای کۆ کردنہوہی ہموویان و ریکخستنیان بہم جوڑہی خواریوہ دەبیت: (عبدالرہمانی کورپی عہوف ﷺ دەفہرموویت: (ئومہیہی کورپی خەلەف پیشتر ہاوپریم بوو لەشاری مەککە و منیش ئەو کات ناوم عەبد عەمر و بوو. کاتیک موسولمان بووم ناوی خۆم گۆری بہ عەبدولرحمان کاتیک کہ ئومہیہ پیم دەگەشت دەبیوت: ئەی عەبد عەمر نایا ئەو ناوت نہویست کہ باوکت لئی نابوویت؟ منیش دەم وت بەئێ، ئومہیہش دەبیوت: من (الرحمن) نا ناسم بەلام تۆ ناویکی تر لەنیوانماندا دابنی تابەو ناوہ بانگت بکەم تۆش بەیەکەم بانگکردن وەلامم مەدەرہوہ، وەمنیش بہ ناویک بانگت ناکەم کہ نہیناسم. منیش وتم: باوکی عەلی گەر ئارموزت لەناویک بوو پیم بلێ وئاگادارم بکە؟ ئومہیہ پئی وتم: تۆ ئیتر با ناوت (عبد لاله) بیت؟ منیش وتم: باش، ئیتر ہەر کات بەلایدا تیپەر بوواہم بہناوی (عبد لاله) بانگی دەکردم منیش دەچووم لەگەلیدا دادەنیشتم [وہ من نوسراویکم نووسیبوو لەگەل ئومہیہدا کہ ئەو سامانہکەم بپاریزیت لەمەککەدا وەمنیش سامانی ئەو بپاریزم لە مەدینەدا] (۷۹۴).

کاتیک کہ رۆژی بەدر ہات تیپەریم بەلایدا وبینیم وەستابوو لەگەل عەلی کورپدا وە دەستی گرتبوو منیش ہەندیک (درع) قەلغانی سەرسنگم کۆ کردبووہ لەگەل خۆم ہەلم گرتبوو، کاتیک منی بینی بانگی لئ کردم: ئەی عەبد عەمر و منیش وەلامم نہدایەوہ، ئینجا وتی: ئەی (عبد الاله)؟ وتم: بەئێ، وتی وەرہ دەستی من بگرہ من باشترم بۆت لەو قەلغانہ سەرسنگانہی کہ ہەلتگرتووہ؟ منیش وتم بەئێ: نەرہ وەللا ئیتر قەلغانہکانم فرێدا، و دەستی خۆی و کورہکەیم گرت، ئومہیہ دەبیوت ہیچ رۆژیکم وەک و ئەم رۆژہ نہدیوہ نایا ئیوہ پئویستتان بہ شیرنیہ، منیش دەستی ہەردووکیانم بەدەستەوہ بوو دەم ویست لەشەرگەکە دووریان بچەمەوہ (۷۹۵). (لەویدا ئومہیہ پئی وتم: ئەی عەبدول ئیلاہ: ئەو بیاوہ کئ بوو لەناوتاندا کہ دەناسرایەوہ بہوہی کہ پەری نہعامہی بەسەر سنگەوہ بوو؟ منیش وتم ئەوہ حەمزہی کورپی عەبدلموطلیب بوو. ئومہیہ وتی: ئا ئەوہ بوو ئەو ہەموو کارہی بەسەر ہیئانین.

(۷۹۴) أخرجه: البخاري (۲۳۰۱)، ومسلم (۱۷۵۲).

(۷۹۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۲۲/۲) برقم (۵۱۲)، والطبري (التاريخ) (۴۵۱/۲) والبيهقي (الدلائل) (۹۱/۳)، وقال الحافظ في (الأصابه) رقم (۵۱۷۹): أخرجه ابو نعيم بسند حسن، وقال صاحب (صحيح السيرة) (۲۵۷) إسنادہ صحیح.

عہدورہ حمان ﷺ دہفہرمویت: سویند بہ خوا لہ نیوانیاندا دەستی ھەردووکیانم گرتبوو پام دەگیشان [بەرہو شاخەکە بۆ ئەوہی پەنایان بەدەم تا خەلکی دەخەون، ئەوہندە پێ نہ چوو بیلال ھەردووکیانی بەرچاوکەوت] ^(۷۹۶). بیلال کہ ئەوانی بینی وتی: سەری کوفر ئومەہیہی کورپی خەلەف رزگار نہبم گەر ئەو رزگار ببیت، منیش وتم: بیلال ھەردوو کیان دیلی منن [بیلالیش رویشت تا لای کۆمەلێکی دانیشتووی ئەنصار وەستاوا] ھەتا ھیزی تیاوو بەدەنگی بەرز ھاواری کرد: ئەی لایەنگرەکانی خوا سەری کوفر ئەوہ ئومیہیہی کورپی خەلەفہ رزگار نہبم گەر ئەو رزگاری ببیت. [ئیتەر ئەو کۆمەلە ئەنصاریہ ھەر ھەموو ھاتن بە شوینماندا] لہ ھەموولایەکەوہ وەک بازن چواردەوریان لێ گرتین و منیش پارێزگاریم دەکردن [کاتیک ترسام پیمان بگەن دەستی کورپەکەیم بەردا بۆ ئەوہی سەرھالیان بکەم] پیاویک پێی گەیشت و شمشیرێکی لہ قاچی کورپەکەیدا و کەوت... ئومەہیہ ھاوارێکی کرد ھاواری وام ھەرگیز لیوہی گۆی لێ نہبووہ [و کوشتیان و ئینجا ھەرشوینمان کەوتن و ئومەہیہش پیاویکی قورس بوو] پیم وت: خۆت رزگار بکە و باومریش ناکەم رزگارت بیت سویند بەخوا ھیچم پێ ناکریت بۆت [کاتیک کہ گەیشتنە سەرمان وتم بە چۆکەوہ دانیشە، ئینجا من خۆمدا بەسەریدا بۆ ئەوہی بیپارێزم، بەلام لەژێرمەوہ بەشمشیر لێیاندا و مہیکتیک لہ شمشیرەکانیش بەر قاچی من کەوت].

[رێفاعە کوری رافع لہم بارەہیہوہ دہفہرمویت: (لہ روژی بەدردا خەلگانیک لہ موسولمانان کۆبوونەوہ لەسەر ئومەہیہی کورپی خەلەف، منیش ھاتم و تەماشام کرد فەلغانەکە ی سەرسنگی لەژێر بالیدا پارچەہیکی لێ قرتاوە و منیش شمشیریکم لێداو فەلغانەکەیم پچراند) ^(۷۹۷). پاشان کوژرا، دوا ی ئەوہ ئیتەر ھەموو جار عەبدو رەحمان دەمیوت: رەحمەتی خوا لہ بیلال بیت فەلغانەکانیشم لہ دەست چوو وە منی تۆفاند بە کوشتنی ھەردوو دیلەکەم) ^(۷۹۸).

(۷۹۶) أخرجه: البخاري (۲۳۰۱).

(۷۹۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۴۲/۵) والبيهقي (الدلائل) (۱۰۰/۳)، والحاكم (۲۳۲/۳) ووافقہ الذہبی، وقال ابن کثیر (البدایة) (۲۹۱/۳): غریب من هذا الوجه وإسناده جيد.

(۷۹۸) أخرجه: ابن اسحاق كما في (السيرة) لابن هشام (۲۲۳/۲) (۲۵۱۳)، وابن أبي شيه (۳۶۶۹۳)، والبخاري (۱۷۶۶)، والبيهقي (الدلائل) (۹۲/۳)، صحح استاده الارتؤواط في (زاد المعاد) (۱۸۶/۳)، والعمري في (السيرة الصحيحة) (۳۶۴/۲).

کۆتای شەرەكە و کۆکردنەوهی کوزراوهکانی هەردوولا

بەم جۆرە شەرەكە کۆتای هات و خوای گەورە موسوڵمانەکانی سەرخست و شکۆمەندی کردن و بەئینەكەى خۆی بۆ پيغمبەر ﷺ هینایەدى و موشرىكەكانى نابووت كرد و ژمارىهكیان لى كوزرا و هەندىكى تریان لى بریندار کران و بەدیال گیران، سەبارەت بەژمارەى کوزراوهکانی هەردوولا چەندین رپوایەت لەو بارەیهوه هاتوووە لەوانە: ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: یازدە کەس لە موسوڵمانەکان شەهید بوون لە جەنگی بەدردا ئەوانیش چوار لە (مهاجرین) و حەوتیش لە (انصار)، وە موشرىكەكانیش چل و ئەوهندە یان پەنجە و ئەوهندەیان لى كوزرا لەگەڵ چل و چوار دیلدا^(٧٩٩).

موسای کورپی عوقبەش رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (لەجەنگی بەدردا) چواردە کەس لە موسوڵمانەکان شەهیدکران شەش لە موهاجرەکان و هەشتیش لە ئەنصار، وە موشرىكەكانیش چل و نۆ کەسیان لى كوزرا و سی و نۆ کەسیان لى بەدیال گیرا^(٨٠٠). ئەم دوو بۆ چوونە هەردوووک لاوازن، بۆچوونى راست و بەهێز ئەوێه کە ژمارەى كوزراوهكان حەفتا کەس بوون و ژمارەى بەدیال گیراوهكانیش هەر حەفتا کەس بوون، بەرائى كورپی عازب رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (پيغمبەر ﷺ و هاوئەكانی لەجەنگی بەدردا سەد و چل یان لە موشرىكەكان پيكا، حەفتایان لى كوشتن و حەفتایان لى بە دیل گرتن)^(٨٠١).

وە ئیمامى علی كورپی ئەبو طالبيش رضی اللہ عنہ دەفەرمویت ((لەو جەنگەدا حەفتامان لى كوشتن و حەفتامان لى بە دیل گرتن)^(٨٠٢). لە ناو كوزراوهكانى موشرىكەكاندا كەسانىكى موسوڵمانى تیدا بوو كە بە پەنامەكى موسوڵمان بوو بوون و بە زۆر راپيچى ئەم شەرە كرابوون.

(٧٩٩) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٩٦/٢)، والبيهقي (الدلائل) (١٢٢/٣).

(٨٠٠) أنظر: ابن عبد البر في (الدرر) (١٠٩)، والبيهقي (الدلائل) (١٢٢/٣).

(٨٠١) أخرجه: البخاري (٣٩٨٦).

(٨٠٢) أخرجه: أحمد (المسند) (٩٤٨) وقال محققه الأرناؤوط: إسناده صحيح، وأبو داود (٢٦٦٥)، وابن حبان (٤٧٢٢).

ئیبنو عباس رضی اللہ عنہ دہفہرمویت: (کسانیک له خهنگی مهککه به نهینی موسولمان بوو بوون، و موشریکهکان نهوانیان لهگهله خویان راپیچی شههکه کردبوو، وه هندیکیان بهرکهوتن، و هاوهلانی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم وتیان: ئەم هاوهلانهمان موسولمان بوو بوون و ناچار کرابوون بۆ ئەم شههه و داوای لی خوشبوونیان بۆ دمکردن وخوای گهوره ئەم نایهتهی دابهزاند: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ أَلْفَيْهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَنُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٧﴾ (النساء) ^(۸۰۳). واته: (بیگومان نهوانهیان که فریشته گیانیکیشان، لهکاتیکدا ناههقییان لهخویان کرد، چونکه (دار الشرك) یان بهجی نههیشت و کۆجیان نهکرد بۆ نیشتمانی نیمان (مهدينه) بهرلهوه دهلین: باشه نیوه لهکوئبوون، بۆچی لیله کۆجتان نهکرد و لهگهله موشریکهکاندا مانهوه؟! ئەلین: ئیمه لهو ولاتهی مهککهدا بی دهسهلات و لاوازکرا بووین، نهمان دهتوانی بۆ هیچ لایه کۆج بکهین و بهناچاری ههر لهوشوینه ماینهوه فریشتهکان دهلین: نایا زهویی خوا فراوان و ناواله نهبوو تا لهوئی کۆج بکهن و برۆنه جیگایهکی ترو، به نازادانه خواجهرستی خۆتانتان کردبا؟ جا له قیامهتدا نهواو جیگیان جهههنهمهو، نهویش چارهنووسیکی نالهبارو خرابه).

له ریوایهتیکی تردا دہفہرمویت: (کسانیکی موسولمان لهگهله موشریکهکان بوون و ژمارهیان زیاد دهکردن له یهکیکیان دهدرا و دهکوژرا یاخود تیردههات و یهکیکیانی دهکوشت، خوای گهورهش سهبارت بهوان ئەو نایهتهی دابهزاند: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ أَلْفَيْهِمْ .....﴾ (النساء) ^(۸۰۴).

له کۆتایی شهههکهدا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم داوای له هاوهلانی کرد که بهسهه کوژراوهکاندا بگهڕین تا ههوالی ئەبو جههل بزائن، ئیبنو مهسعود ئەبو جههلی دۆزییهوه هیشتا گیانی تیامابوو لهویدا بهتهواوی کوشتی و گهراپهوه بۆلای پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ئەو مژدهیهی دایه، ئەم باسهش له سێ ریوایهتدا هاتوه:

ئهنهس رضی اللہ عنہ دہفہرمویت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم لهداوی جهنگی بهدردا فهرمووی: ((مَنْ يَنْظُرُ مَا يَصْنَعُ أَبُو جَهْلٍ)) واته: کئ دهچیت تهماشاکات تابزانیت ئەبوجههل چی بهسهههات.

(۸۰۳) أخرجه: الطبري (التفسير) (۸۱۱۴)، والطحاوي (مشكل الآثار) (۳۶۸۷).

(۸۰۴) أخرجه: البخاري (۴۵۹۶)، والطبري (التفسير) (۸۱۱۶)، والطبراني (الكبير) (۱۱۵۰۵).

]](له رپوايه تىكى تر دا: پيغمبهر ﷺ فهرمووى: (برؤن له ناو كوژراوه كاندا به دواى نه بوجه هلا بگه رپن و گهر نه تان ناسييه وه ته ماشاي برينه كهى سهر نه ژنؤى بكهن، چونكه من و نهو له منداليدا شان به شانى يه كترمان ده كرد بؤ چوونه سهر خوانيكي عه بدللاى كورى جه دعان من لهو كه ميك به خو تر بووم و پالم پيوه نا له سهر ههر دوو نه ژنؤى كهوت نه ژنؤيه كي بريندار بوو له دوايدا جى برينه كهى ههر ديار بوو^(٨٠٥). ئيبنو مسعوديش ﷺ (به دوايدا گهرا و بينيانه وه كه ههر دوو كوره كهى عفرآ (مه عاذ و مه عوذ) لئيان داوه به شمشير و له جوله يان خستوه، ئيبنو مسعود ﷺ ده فهرمويت: [به نه بوجه هل گه يشتم له دواه مين هه ناسهيدا بوو و ناسيمه وه، و قاچم خسته سهر قورگى و پاشان پيم وت: نا نهوا خوا سهر شورى كرديت ههى دوژمنى خوا؟ نه بو جه هل وتى: به جى سهر شورى بووم له وه به رزتر ههيه كه پياويك به دهستى خزمانى بكوژريت^(٨٠٦). [خوزگه به دهستى جوتيارك نه ده كوژرام^(٨٠٧). [پيم بلئ: سهر كه وتن نه مړؤ بؤكى بوو؟ ئيبنو مسعوديش ﷺ وتى: بؤ خواو پيغمبهره كهى ﷺ بوو^(٨٠٨). [پاشان نه بو جه هل وتى: به سهر شوينىكى به رزدا سهر كهوتيت ههى شوانه گچكهى مهرا^(٨٠٩).

ئيبنو مسعود ﷺ له رپوايه تىكى تر دا ده فهرمويت: به نه بوجه هل گه يشتم له رؤزى به دردا هيشتا گيانى تيامابوو و پيم وت: نهى دوژمنى خوا ناوا خوا رسوا و سهر شورى كرديت؟ وتى: به جى سهر شورى بووم پياويكه و به دهستى خوتان كوژراوه. ئيبنو مسعود ﷺ ده فهرمويت: شمشيريكم پئ بوو ليم نه داو كارى تينه ده كرد و نه ويش شمشيريكى باشى به دهسته وه بوو له دهستيم داو شمشيره كه له دهستى كهوته خوارى و گرتم وله ملما و پاشان هاتمه لاي پيغمبهر ﷺ هه واله كه م پيگه ياند نه ويش فهرمووى (سوئندت ددهم بهو خوايهى كه هيچ خوايهك نيه تهنه نهو نه بيت، نايا نه هه واله راسته؟ (دوو جار نه مهى دووباره كرده وه) وفهرمووى [الله

(٨٠٥) أخرجه: الطبري (التاريخ) (٤٥٤/٢)، والبيهقي (الدلائل) (٨٤/٣)، والاصهاني (سيرة السلف) (٦٥٦/٢) وقال محققه: ان ساده حسن.

(٨٠٦) أخرجه: أبو نعيم (الدلائل) رقم (٤١١).

(٨٠٧) أخرجه: أحمد (١٢١٤٣)، والبخاري (٣٩٦٣)، ومسلم (١٨٠٠) وأبي داود (٢٧١٠)، وابن أبي شيبة (٣٦٦٨٣).

(٨٠٨) أخرجه: أبو نعيم (الدلائل) رقم (٤٠٠).

(٨٠٩) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٨٧/٣)، والاصهاني في (سيرة السلف) (٦٥٥/٢)، وقال محققه: إن سنده ضعيف.

اکبر) سوپاس بۇ ئەو خوایەى گەبەئینەگەى خۇى ھینایە دى و ناینەگەى خۇى شکۆدار کرد] وپاشان فہرمووى: (برۆرہوہ و تەماشابکە تا زیاتر دئلیا بییت).

ئیبینو مەسعودیش ﷺ دەفہرموویت: من رۆیشتەم بەخیرایى وەك بالئندە و گەرامەوہ خیرا و پى ئەکەنیم و ھەوألەگەشەم دووبارە پىگەیاندەوہ، ئینجا فہرمووى ((بابرۆین جىگەگەیم نیشان بەدە))، منیش لەگەلى رۆیشتەم و نیشانیمدا و کاتیک لەسەر لاشەگەى وەستا پیغمبەر ﷺ فہرمووى: ((سوپاس بۇ ئەو خوایەى گە رسوای کردیت ئەى دوژمنى خوا] ئا ئەمە فیرعەونى ئەم ئومەتەىە))^(۸۱۰).

رېوایەتى سېھەم لەم باسە دا، رېوایەتەگەى (موسای کورپى عوقبەىە) گە ناسراوہ بە (أصح المغازی)، موسای کورپى عوقبە ﷺ دەفہرموویت: ((پیغمبەر ﷺ ھات ولای کوژراوہکان وەستا و بەدوای ئەبوجەھلدا گەرا وکەمیک نارەحەتى بە روخساریەوہ دیار بوو وە فہرمووى: ((خوایە لە دەستەم دەرئەجیت فیرعەونى ئەم ئومەتە)) ھاوہلانى بەھەموولادا بلأوبوونەوہ بۇ دۆزینەوہى. تا ئیبینو مەسعود دۆزییەوہ تۆزیک لە ناوچەىەكى ئەو لای شەرگەگەوہ بوو و بینى وا تاس گلأوہ و زیرپۆشەگەى لە سەردایە و شمشیرەگەى لەسەر رانەکانیەتى و برینى پیوہ دیار نیە و توانای جوولەکردنى تیانەماوہ و سەرى بەلا داشۆرپوووتەوہ و تەماشای زەویەگە دەکات. کاتیک ئیبینو مەسعود بینى بە چواردەوریدا دەسوراپیەوہ بۇ ئەوہى بیکوژیت و دمترسا لەوہى ھەئسیتەوہ بۆى و پەلامارى بدات و زیاتر لى نزیك بووہوہ و زانى کەبریندار و توانای جوولەى تیانەماوہ، ویستى بە شمشیرەگەى لى بدات ترسا لەوہى گە سوودى نەبیت، بۆیە لە دوای ئەبوجەھلەوہ ھات و شمشیرەگەى ئەوہى دەرھینا و لەملى داوکوشتى، و پاشان ئیبینو مەسعود گەرایەوہ و ئەم ھەوألانەى گەیاندە پیغمبەر ﷺ وە ئەویش فہرمووى (ئەوہ لیدانى فریشتەکانە خوایە بەئینەگەت بۇ جیبەجى کردم))^(۸۱۱). ئەمەو چەندەھا رېوایەتى تر لەم بارەىەوہ ھەىە لەبەر

(۸۱۰) أخرجه: أحمد (۴۲۶، ۳۸۲۵)، وقال محققه الارناؤوط: إسناده ضعيف لأنقطاعه، وابن أبي شيبة (۳۷۳/۱۴)، والطبراني (الکبير) (۱۴۷۴)، والنسائي (الکبرى) (۲۷۰۹)، وابويعلى (۵۲۳۱)، والبيهقي (الدلائل) (۸۸، ۸۹/۳)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۹۹۶۵) رواه الطبراني ورجالہ رجال الصحیح غير محمد بن وهب وهوثقه، وقال صاحب (صحيح السيرة) (۱۷۷/۱): حديث حسن.

(۸۱۱) أخرجه: موسى بن عقبه كما في (الدلائل) للبيهقي (۱۱۶/۳)، و(تأريخ الاسلام) للذهبي (ص: ۱۱۱)، وانظر (المعازي) لعروة بن الزبير (ص: ۱۴۳، ۱۴۴).

زۆر لاوازيان نهم هيناون و تهنها نه مانهم هه لَبَزاردووه له بهر راستي و به هيزيان. پَيَغْمَبَر ﷺ مَزْدَه ي كوشتنى نه بو جهه لى دايه عه مار كه باوك و دايكى به دهستي نه بو جهه ل كوژرابوون.

ئيمامى موحاهيد ﷺ دمفهرمويت (كاتيك نه بو جهه ل كوژرا، پَيَغْمَبَر ﷺ به عه ماري وت: ((بكوژه كه ي باوكت خواي گه و ره كوشتى))^(٨١٢).

شاردنه وه ي كوژراوانى قوره يش

پَيَغْمَبَر ﷺ فه رمانيدا كه بيست و چوار له ناوداراني قوره يش بشاريته وه وينيزين له يه كيك له بيره كانى به دردا: نه بو طه لحه ﷺ دمفهرمويت: (پَيَغْمَبَر ﷺ له رُوژى به دردا فه رمانيدا كه بيست و چوار پياو له ناودار و گه و ره پياوانى قوره يش [يه كه به سه ر يه كدا] بخرينه ناو يه كيك له بيره كو نه پيسه كانى به در)^(٨١٣).

له ريوايه تيكى تردا هاتووه عايشه ﷺ دمفهرمويت: ((پَيَغْمَبَر ﷺ فه رمانيدا نه و كوژراوانه فرى بدرينه بيره كو نه كانه وه، نه وه بوو هه موويان تى فرى دران، تهنها ئومه يه ي كورى خه لف نه بيت كه پر به فه لغانى سه ر سئغه كه ي ئاوسا بوو ويستيان بيجولنين به لام نه ندامه كانى لاشه ي له يه كه ده بوونه وه وازيان لى هينا هه ر به خو ل و به رد دا يان پو شى^(٨١٤) (موساى كورى عوقبه ﷺ دمفهرمويت: چونكه ئومه يه پياويكى فه له و بوو وه (رُوژه كه گه رم بوو) و نه و زۆر ئاوسابوو كاتيك ويستيان فرى بده نه بيره كه وه ئاوساوييه كه ي ته قى و پَيَغْمَبَر ﷺ فه رمووى ((لى گه رين)). هه رله وي دا خو ل و به رد يان به سه ردا كرد و شارديانه وه وناشتيان)).

له وي دا كاتيك نه بو حوزميفه ي كورى عوقبه ي كورى ره بيعه، باوكى به كوژراوى دى كه راده كيشرا^(٨١٥) بو بيره كه تابيكه نه ناويه وه، له وي دا ده م و چاوى گرژ بوو وه خه م داى گرت چونكه باوكى به پياويكى ژير ده زانى و هيواي به موسولمان بوونى هه بوو.

(٨١٢) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٤٧٥/١)، وقال الحافظ في (الاصابة) (٣٣٥/٤) رقم (١٢٨٥): إسناده صحيح.

(٨١٣) أخرجه: أحمد (١٠٤/٣)، والبخاري (٣٩٧٦)، ومسلم (٢٨٧٣، ٢٨٧٥).

(٨١٤) أخرجه: أحمد (٢٦٣٦١) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن، وقال الحافظ في (الفتح) (٣٨٦/٧): إسناده حسن.

(٨١٥) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (١١٧/٢).

خاتو عائیشہ ؓ دہفہرمویت: [کاتیک ئەبو حوزەیفەى کورى عوتبە باوکی بینی بەکوژراوی رادەکیشرا بەرەو بیرەکە، پیغمبەر ﷺ گرزییەکی بینی بەرۆخساریوە] بۆیە پئی فەرموو ((ئەبو حوزیفە سویند بەخو وەک پیت ناخۆش بیت کە باوکت وای لێهاتوو و [ئەم دیمەنەت پئی ناخۆش بیت] ئەویش وتی: ئەى پیغمبهرى خوا سویند بەخو گومانم نەبوو لە خواو پیغمبەرەکەى، بەلام [باوکم پیاویکی ناودارى لەسەرخۆ بوو] و خاوێن بیرورابوو منیش هیوام وا بوو کە نەمریت تا خوا هیدایەتى دەدات بۆ ئیسلام، کاتیک بینیم کە ئەووە راستە لەدەستم چوو و بەم جۆرە کۆتایی هات ئەمە غەم باری کردم، پیغمبەریش ﷺ لەویدا دعای خیری بۆ کرد^(۸۱۶).

لەدوای ناشتنی کوژراوەکان، بە پیغمبەر ﷺ وترا: با دوای کاروانەکەیان بکەوین، بەلام رازی نەبوو، ئیبنو عباس ؓ دہفہرمویت: ((کاتیک پیغمبەر ﷺ لە ناشتنی کوژراوەکان بوووە پئی وترا: پەلاماری کاروانەکە بەدە هیچ شتیکت لە بەردەمدا نیە، عباسی مامی بەدەست بەستراوی بانگی لە پیغمبەر ﷺ کردوو فەرمووی: ئەووە بەکەلکت نایە؟ پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((بۆچی))؟ عباس فەرمووی: چونکە خوا تەنھا بەئینی یەکێک لەو دووانە (سوپا، یان کاروانەکە) ی پئی دایت و بەئینەکەى خۆى بۆت جیبەجیکرد^(۸۱۷).

لە رێوایەتیکى (ضعيف) داهاتوووەکە عباس هەر دوو دەستی کراوئەووە تا نارەحەت نەبیت لەبەر ریزی پیغمبەر ﷺ. ئیبنو عباس ؓ دہفہرمویت: (کاتیک ئیوارەى رۆژى یەکەمى بەدر بەسەردا هات، دیلەکان هەموو بەستراوونەووە و پیغمبەر ﷺ (سەرەتای ئەو شەو) خەوى لێنەکەوت، پئی وترا: ئەى پیغمبهرى خوا ئەووە چیتە بۆ ناخەویت فەرمووی: گویم لەنالە نالی عباسی مامەم بوو لە (دەست و قاج بەستەنەووەکەیدا) ئەوان چوون هەموو پەتەکانیان کردەووە و نالە نالەکەى نەما، ئینجا پیغمبەر ﷺ خەوى لیکەوت^(۸۱۸).

(۸۱۶) أخرجه: الحاكم (۲/۲۲۴) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وابن حبان (۷۰۸۸) وقال محققه الارناؤوط: إسناده جيد. وقال الحافظ في (الفتح) (۳۸۱/۷) ايضاً: إسناده جيد.

(۸۱۷) أخرجه: أحمد (۲۰۲۲)، وابن أبي شبة (۳۷۶/۱۴)، والترمذي (۳۰۸۰) وقال حسن صحيح، وابويعلی (۲۳۷۳)، والطبراني (الکبير) (۱۱۷۳۳)، والحاكم (۲/۲۲۷) وصححه ووافقه الذهبي ايضاً في (تأريخ الاسلام) (ص: ۹۹)، وقال ابن كثير في (التفسير) (۱۳/۳) إسناده جيد.

(۸۱۸) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۴۱/۳) بسند فيه مجاهيل، وعبد الرزاق (المصنف) (۹۷۲۹).

موسولمانان هه والى نه وهيان پى گه پشت كه (كرز) به خوئى و تيره كه يه وه دىن بو فرياكه وتنى قورميش، نيمامى شه عەبى ﷺ دمفەر مويت: (موسولمانه كان له به دردا هه والى نه وهيان پيگه پشت كه كرز كورى جابرى فهبرى به هيزيكه وه به پريكه وتوو ه بو پشتيوانى كردن له موشريكه كان و موسلمانان نه مهيان به لاوه ناخوش بوو. وه خواى گه و ره نه م نايه تهى دابه زاندا: ﴿ اِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ اَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ اَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴾ (آل عمران) (نهى پيغهمبەر ﷺ به هاوه لانت بلى نايه هاوركاريى خوداى بهس نيه بو تان؟! كه سى هزار فريشتهى بو مهيدانى جهنگ دابه زاندا كه يارمه تى دهر و هاوكارتان بوون) و نه و يش كه هه والى شكسته كهى قورميشى پيگه پشت و نه هات به هانا يانه وه) (٨١٩).

دابەش كردنى دەستكەوتەگان

دواى نه وهى خواى گه و ره به ئينه كهى خوئى جيبه جى كرد بو پيغهمبەر ﷺ و هاوه لانى، و موشريكه كان شكستيان هينا كه لوپهل و كوژراوه كانيان له دواى خوئان به جى هشت و خواى گه و ره كرديه دهستكەوت بو موسولمانان و نه وان كه وتنه كو كردنه وهى بى نه وهى بزنان، نايان نه مه حه لاله يان حرامه، نه بو هورميرپه ﷺ دمفەر مويت: (له كاتى رۆزى به دردا موسولمانه كان په له يان كرد و كه وتنه كو كردنه وهى دهستكەوتەگان پيش نه وهى بزنان بوئان حه لاله يان حرام) و خواى گه و رهش نه م نايه تهى دابه زاندا: ﴿ لَوْلَا كَتَبْنَا مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لِمَسَّكُمْ فِيمَا اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ (الأنفال) (٨٢٠).

واته: (نه گهر پيشتر له قه زاو قه دهرى خودا نه نوسرايه، كه غه نيمه ت و كرپنه وهى ديل حه لاله بو نه م ئومه ته، نه وا به هوئى و مرگرت و كرپنه وهى ديله كانه وه توشى عه زابيكى گه و ره دهبوون). سه رمتا كه ميك جياوازى له بو چوونه كانى هاوه لاندان هه بوو سه باره ت به چو نيه تى دابه شكردنى دهسكه وته كان، چونكه هه نديكيان گه نج و چالاك بوون، وه هه نديكيان به ته مه ن بوون، وه له لايه كى تره وه پيش شه ره كه پيغهمبەر ﷺ برپارى نه وهى دابوو كه ههر كه سيك دهست به سه ر هه رشتيكدان بگريت نه وه بو خوئى

(٨١٩) أخرجه: ابن أبي حاتم (التفسير) (١٨٧٤)، والطبري (التفسير) (٦١٣٨)، ابن كثير في (التفسير) (٥٦٩/١)، وقال الحافظ في (الفتح) (٢٨٥/٧): سنده صحيح إلى الشعبي.

(٨٢٠) أخرجه: الترمذي (٣٠٨٤) وابن حبان (٨٤٠٦) وقال محققه: صحيح، وصححه الشيخ الالباني (رحمه لله) في (الصحيحه) (٢١٥٥) و(صحيح الترمذي) (٢٤٦٣).

دہبیت، نبینو عباس ؑ، دہفہرمویت: (پیغمبر ﷺ له جہنگی بہ دردا فہرموی: ((من فعل کذا وکذا، فله من النفل کذا)) [ومن قتل قتيلًا فله كذا وكذا، ومن أسر أسيرًا فله كذا وكذا]). واتہ: ((ہر کہسیک ناوا و ناوا بکات ئہوہ و ئہوہی دہدریت، و ہر کہسیک یہ کیکیان لی بکوڑیت ئہوہ ئہوہو ئہوہ بؤ ئہوہ، و ہہر کہسیک یہ کیکیان لی بہ دیل بگریت ئہوہ ئہوہ و ئہوہی دہدریت)).

بہ بیستی ئہم فہرموودمیہ گہنجہکان بہ پہلہ بوون بؤ ہیرش کردنہ سہریان و بہ تہمہ نہکانیان لای ئالاکان مانہوہ، و کاتیک خوا سہری خستن، گہنجہکان ہاتن و داوا ئہوانہ بیان کرد کہ پیغمبر ﷺ دیاری کردبوو، لہ ویدا بہ تہمہ نہکانیان پییان وتن: نابی ہموو تہنہا ئیوہ بیبہن [چونکہ ئیمہ لہ پشتانہوہ بووین گہر ئہوان بگہرانایہ تہوہ ئہوا بؤ لای ئیمہ دہگہرانہوہ]. خوای گہورمش ئہم ئایہ تہی دابہ زاند: ﴿... فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ...﴾ (١) (الأنفال). (واتہ: گوپرایہ لی خوا بکہن خوا باشتر لہ ئیوہ دہزانیٹ چارمنوسہ کہی بہ چی دہگات و نیوانتان چاک بکہن ئہوہ خیری تیایہ بؤ ئیوہ) (٨٢١).

ئہم بؤ چونہ جیاوازہش بؤیہ ہاتہ کایہوہ لہ نیوان موسولماناندا، چونکہ کاتیک موشریکہکان شکان و ہہل ہاتن ہاوہ لانی پیغمبر ﷺ سی بہش بوون: ہہندیکیان لہ چواردہوری پیغمبر ﷺ مانہوہ نہوہک دووژمن بگہر پتہوہ، و ہہندیکیان بہدوایان کہوتن بہ دیلیان دہگرتن و دہیان کوشتن، و ہہندیکیان دہست کہوتہکانیان لہ گورہ پانی جہنگہ کہ کؤ دہکردہوہ.

عوادہی کوری صامیت ؑ دہفہرمویت: (لہ خزمہت پیغمبر ﷺ بہدردا بووین لہ جہنگی بہ دردا، کہ بہیہک گہیشتن خوای گہورہ دوژمنی بہ زاند، و ہہندیکیان بہ شوینیان کہوتین ولیمان دہکوشتن و ہہندیکیان دایان بہ سہر کهل وپہل و خیوہ تہکانیاندا و دہیان گرتن و کویان دہکردنہوہ، و ہہندیکیان لہ چواردہوری پیغمبر ﷺ ماینہوہ نہوہک کتوپر دوژمن فرسہتی لی بہینیت [ئہوہ بوو کاتیک ہاوہ لان کہ لوپہ لہکانیان

(٨٢١) أخرجه: ابوداود (٢٧٣٧، ٢٧٣٨) والطبري (ال تفسير) (٣٦٧/١٣) (١٥٦٥١) وقال محققه أحمد شاکر: إسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (٢٥٦٥٠) وابن أبي شيبه (٣٥٦/١٤) والنسائي الكبرى (١٣٢/٥) برقم (١١١٩٧) وابن حبان (٥٠٩٣) وقال محققه: صحيح، والحاكم (١٣١/٢) وصححه وقال الذهبي: على شرط البخاري، وصححه الشيخ الالباني في (صحاح أبي داود) (٢٣٧٦، ٢٣٧٧) وللفظ لابن حبان والطبري والزبادتان لأبي داود.

كۆكردەووە بۆ چوونەكانيان جياوازبوو، تا شەو بەسەردا هات، ھەموو ھاتنەو ھاتنەو لای يەك و كۆبوونەو ھەوانەى كە دەسكەوتەكانيان كۆكردبوو ھەوانەى: ئيمە دەستمان بەسەردا گرت و كۆمانكردەووە و بۆ ئيمەيە و كەسى تر بەشى تيدا نىە و [پيغەمبەرىش ﷺ] فەرمانيدا ھەر كەسكەمان ھەر شتێك دەست بەسەرا بگريت ئەو ھەوانەى بۆ خۆيەتى] و ئيمە دەستمان بەسەر خۆتەتگا و كەلوپەلەكاندا گرت و ئەو ھەوانەى بۆ ئيمەيە و بەشى كەسى تری تيدا نىە، ئەوانەى كە بەدوای دۆژمندا رۆيشتبوون و ھيرشيان بربدبوو سەريان وتیان: [سویند بەخوا ئەو چەندە بەئيوە رەوايە ئەوئەندەش بە ئيمە رەوايە (گەر ئيمە نەبووينا يە چۆن دەستمان دەكەوت، ئيمە دۆژمندان سەر قاتل كرد] رەوايانان و دوورمان خستەو ھەوانەى كەلوپەلەكانيان، و ھەوانەى كە بەچوار دەورى پيغەمبەرەووە ﷺ و ھەوانەى كە مابوونەو ھەوانەى بۆ پاريزگارى كردنى وتیان: ئەو چەندە بە ئيوە رەوايە ئەوئەندەش بەئيمە رەوايە ئيمە ھەوانەى كە چوار دەورى پيغەمبەر ﷺ ماینەو ھەوانەى كە بەمەو ھەوانەى قاتل بووین [سویند بەخوا كاتێك ھەوانەى شەردا بووین لەگەڵياندا و ئەوان بەزین و رايان كرد و كەلوپەلەكانيان لەو ناویدا بەجیما، گەر كۆمان كرايەتەو ھەوانەى كە بەمان بردايە كەس رېگرمان نەبوو، بەلام ترسايەن كوتوپر و لەناكاو دۆژمەن ھيرش بئینیتەو ھەوانەى سەر پيغەمبەرى خوا ﷺ ئيمە وازمان لە كەلوپەلەكان ھينا و پيغەمبەرمان ﷺ پاراست].

[ئەو ھەوانەى كە ئەو يوسرى كورپى ھەموو دوو دىلى بەدەستەو ھەوانەى بۆ لای پيغەمبەر ﷺ و وتى: ئەو پيغەمبەرى خوا تۆ بەئینىك داینى، كە ھەر كەسكە يەكێكيان لى بكوژیت، ئەوئەندە بۆ ئەو، و ھەر كەسكە يەكێكيان لى بەدىل بگريت ئەوئەندە بۆ ئەو، ئەو دوو دىلە لەگەڵ خۆم ھیناوە]. سەعدى كورپى عوبادە ﷺ ھەستا وتى: ئەو پيغەمبەرى خوا ئەو نەبیت ئيمە قيامەتەمان نەويستبیت. ياخود لە دۆژمەن ترسايەن، بەلام ئيمە ليرە ماینەو ھەوانەى بۆ ئەو ھەوانەى نەك ھەر خۆت بئینیتەو ھەوانەى و دۆژمەن بئیتەو ھەوانەى بۆت و ھەوانەى تۆ ھەموو ئەوانە بەدەست بەوان ھىچ نامئینیتەو ھەوانەى بۆ ھاوئەلانەت. ئيتەر بوو بە دەمەقائە و ئەمان وایان دەوت و ئەوان وایان دەوت: عوبادەى كورپى سامیت ﷺ دەفەرمووت: (كاتێك جياوازی كەوتە نيوانمان سەبارەت بە دەسكەوتەكە و خورەوشتمان ناشيرين بوو، خواى گەرە ھەوانەى ھەمووانى سەندەو ھەوانەى دايە دەستی پيغەمبەر ﷺ و ئەم نايەتە دابەزانە: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ

وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ (الأنفال).
 واته: (هاوه لآن له بابته نهو دهسکهوتهی جهنگی (بهدر) هوه لیت دهمرسن: ئاخو
 بو کئی بی و، چون دابهش دهکری؟ بییان بلن: حوکمی (نه نفال) به دهست خواو
 په یامبه ره، دهمی نیوهش له خوا ترستان هه بی و، نیوان خوئان بسازینن و، گشت کاتن
 له فرمانی خواو، له قسهی په یامبه ری نهو، گوپرایه لئی بکن، که برواتان هیناوه،
 دهمی ملکه چین).

(نه نجا هه موو دهسکهوته کانمان هیناو دامان به پیغمبه ر ﷺ و پاشان ئه م نایه ته
 دابه زی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسُهُ...﴾ (الأنفال). و اتا وه پیغمبه ریش
 ﷺ به یه کسانى به سه ر هه مووماندا دابه شی کرد او به راستی ئه م کاره مل که چی
 وگوئ رایه لئی بو خواى گه وره ی تیدا بوو، وه گوپرایه لئی بو پیغمبه ر ﷺ تیدا بوو
 وه نیوانی هه موو لایه کی پی چاک بوو] وه پیغمبه ر ﷺ گهر هیرشی ببردایه ته
 سه ر خاکی دوژمن چوار یه کی دهسکهوته که ی دابهش ده کرد..... و پاشان دهی فخر موو:
 ((لِيرِدَّ قَوْمِي الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ ضِعْفِهِمْ)))^(٨٢٢) واته: نهو باومردارانه ی که به توانا و دهوله مهندن
 با له به شه که ی خوئان به شی نهو باومردارانه بدن که دهست کورت و هه ژارن).

وه هه ندئ له زانایان وهك (موجاهید و عکریمه و سهدی و ئه بو قاسم)
 بیان وایه که پیغمبه ری خوا ﷺ دهسکهوتی به دری دابهش کردووه به بی جیا
 کردنه وه ی پینج یهك، به لام راست وایه که پینج یهك دابهش کرا بیت، وهك ئیبنو
 چه جه ر ﷺ دهه رمویت: (دهگونجی که دهسکهوتی به در به یه کسانى دابهش کرا بیت
 دواى دهرکردنی پینج یه کی پیغمبه ر ﷺ وهك له به سه ره اتی سریه که ی عهبدللاى
 کورپ (جه حشدا)^(٨٢٣) هه موو دهسکهوته که کرا به پینج به شه وه واته پینج یه کی
 دهسکهوته که بو پیغمبه ر بوو ﷺ وه (آل البیت) ی به ریزی، وه چوار به شه که ی تر
 وهك یهك دابهش کران به سه ر موسولماناندا). وه پیغمبه ر ﷺ وشتریکی به ئیمامی

(٨٢٢) أخرجه: أحمد (المسند) (٢٢٧٦٣-٢٢٧٤٧) وقال محققه الارناؤوط: حسن لغیره، والطبري في (التفسير) (١٢١٥٥)، وابن
 حبان (٤٨٥٥) وقال محققه: إسناده حسن، وعبد الرزاق (المصنف) (٩٤٨٣) وابن هشام (السيرة) برقم (٥٣١) والحاكم
 (١٣٥، ٣٢٦/٢) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (الکبری) (٢٩٢/٦)، وقال الحافظ في (الفتح)
 (١٩٩/٦): أخرجه ابن اسحاق بسند حسن، واللفظ لأحمد، والزيادات للحاكم وعبد الرزاق وابن حبان.

(٨٢٣) انظر: (فتح الباري) (٢٤٥/٦) و (البداية والنهاية) (٣٠٢/٣) و (جامع البيان) (٢٣٥/٦).

عەلیدا لە پێنج یەكەكەى خۆى لە دەسكەوتەكەى بەدر^(۸۲۴). وە بەم جۆرە زۆر بە دادپەر وەرمانە بەشكرا و هیچ شتێكیش لە دەسكەوتەكە نەدرا بەهیچ كەسێك پێش دابەشكردنەكە.

باشترین بەلگەش بۆ ئەم باسە شمشیرەكەى سەعدى كورپى ئەبو وەفصەكە پێش بەشكردنەكە هەلیگرتبوو لە دەسكەوتەكە و پێغەمبەرىش ﷺ داواى لى كرد كە بیگیرپێتەو ناو دەسكەوتەكە و لە داواى دابەش كردنەكە بەر پێغەمبەر ﷺ كەوت و ئەویش بەخشىبە سەعد، وەك لەم دوو رپوایەتەى سەعدا دەر دەكەوێت:

۱- سەعدى كورپى ئەبو وەفص ﷺ دەفەر مویت:

(لە جەنگى بەدردا عومەیری برام كوژرا و منیش سەعدى كورپى عاصم كوشت و شمشیرەكەیم هەلگرت كە پێى دەوترا (ذا الكتيبة) هێنام بۆ لای پێغەمبەر ﷺ و پێى فەر مووم: (برۆ فرپیدمره ناو دەسكەوتەكان)) منیش چووم فرپیم دایە ناو دەسكەوتەكان و گەرامەو، تەنھا هەر خوا ئاگای لیبوو كە چەندە دلتەنگى و غەمبارى رپووى تێكردم، كە عومەیری برام كوژراو، و دەسكەوتەكەشم لى سەندرایەووە كەمێك لەو ناووە دوور كەوتمەووە و خواى گەورە (سورة الانفال) دابەزاند (پێغەمبەر ﷺ لەبەشەكەى خۆیدا) فەر مووى: (برۆ شمشیرەكەت هەلبگرەو) ^(۸۲۵).

۲- هەر وەها سەعدى كورپى ئەبو وەفص دەفەر مویت:

(لە جەنگى بەدردا هاتم بۆ لای پێغەمبەر ﷺ و شمشیرێكم بەدەستەو بوو، وتم: ئەمپرۆ خوا خەفەتى لە دلمدا نەهێشت (سەبارمت بە موشرىكەكان) و ئەم شمشیرەم پێ ببەخشە؟ پێغەمبەر ﷺ فەر مووى: ((إِنَّ هَذَا السَّيْفَ لَيْسَ لِي وَلَا لِكَ [ضَعْفُ]) واتە: ئەو شمشیرە نەهى منە و نەهى تۆیە برۆ بیکەرە ناو دەسكەوتەكانەو و داینى، [منیش چووم دامنا و پاشان گەرامەو] و من لە دلى خۆمدا دەموت: [لەو دەچیت ئەمپرۆ ئەو شمشیرە بدریتە یەكێك كە وەك من رپۆلى لە جەنگەكەدا نەدیپیت] من لەم خەيالانە دابووم ئەو مندەم نەزانی نیراویك [لەدوامەو بانگى لێدەكردم] و دەیوت: پێغەمبەر ﷺ بانگت دەكات. منیش وام زانى ئایەت لە بارەى خەيال و وتەكەى منەو

(۸۲۴) أخرجه: البخاري (۳۰۹۱)، و (۳۷۱۱)، و المسلم (۸۶/۶).

(۸۲۵) أخرجه: ابن ابى شية (۳۷۰/۱۲) وأحمد (۱۸۰/۱) برقم (۱۵۵۶) وقال محققه الارناؤط: حسن لغیره.

دابەزیوه، خیرا هاتمه خزمەت پیغمبهر ﷺ وپیوی فەرمووم: (تۆ کاتیک داواى ئەم شمشیرەت لى کردم نەهى من بوو وه نەهى تۆ، بەلام ئیستا خواى گەوره داویەتیه من (واته: بەر بەشەگەى من کهوتوو) منیش دەیبەخشمە تۆ) (٨٢٦).

لەم شەردا پیغمبهر ﷺ کهلوپەلەگەى ئەبوجەهلی دایە مەعازى کورى عەمرى کورى جەموح^(٨٢٧)، وه شمشیرەگەشى بەر ئیبنو مەسعود کەوت، وهك خۆى دەفەرمویت: (لەجەنگى بەردا پیغمبهر ﷺ شمشیرەگەى ئەبوجەهلی دایە من) (٨٢٨). وه شمشیریک کەناوى (ذا الفقار) بوو لەگەڵ وشترەگەى ئەبوجەهل بەر پیغمبهر ﷺ، کەوت، ئیبنو عەباس ﷺ دەفەرمویت: (شمشیرەگەى پیغمبهر ﷺ کەناوى (ذا الفقار) بوو، لەجەنگى بەردا بەرى کەوت) (٨٢٩). ئەم شمشیرە دوو سەر نەبووه، بەلکو چەند خەتیکى تیابووه، وهك ئەصمەعی بینویەتی دەئیت: (جووینە ژووروه بو لای خەلیفە رشید وپیوی وتین: شمشیرەگەى (ذا الفقار) ی پیغمبەرتان ﷺ نیشان بەدەم؟ وتمان: بەلى، چوو هینای، ومن له ژیاندا شمشیری وا جوانم نەدی بوو ئەگەر بووه ستینرایە هیچی تیا نەدەبینرا، بەلام گەر بەلادا دابنرایە حەوت خەتی تیا دەبینرا وه سەرت سووردهما لەجوانی ئەم شمشیرە یەمانی یه) (٨٣٠).

وه وشترەگەى ئەبوجەهلش پیغمبهر ﷺ کردیە قوربانى له سالى حودهیبیەدا وهك ئیبنو عەباس ﷺ دەفەرمویت: (پیغمبهر ﷺ وشترەگەى ئەبو جەهلی بەرکەوت لەشەرى بەردا، و پارچە زیویک بە پیشە سەریهوه بوو، له سالى حودهیبیەدا کردیە قوربانى) (٨٣١).

(٨٢٦) أخرجه: أحمد (١٥٣٨) وقال محققه: إسناده حسن، ومسلم (١٧٤٨)، (١٨٧٧)، والترمذي (٣٠٨٠)، ابى داود (٢٧٤٠) والنسائي (الكبرى) (١١١٩٦) والحاكم (١٣٢/٢) وصححه ووافقه الذهبي وصححه الشيخ الالباني في: (صحيح الترمذي) (٢٤٦٠) و(صحيح ابى داود) (٢٣٧٨).

(٨٢٧) أخرجه: البخاري (٣٩٨٨) ومسلم (١٧٥٢).

(٨٢٨) أخرجه: أحمد (٤٢٤٦) وقال محققه: إسناده ضعيف لانقطاعه، وابن ابى شية (٣٧٣/١٢)، وابو يعلى (٥٢٣١)، والطبراني (لكبير) (٨٤٦٩).

(٨٢٩) أخرجه: أحمد (٢٧١/١)، والترمذي (١٥٦١)، وابن ماجه (٢٨٠٨)، والحاكم (١١٩/٢)، وصححه ووافقه الذهبي، والطبراني (الكبير) (١٠٧٣٣) وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (١٢٢٦)، و (صحيح ابن ماجه) (٢٣٦٦).

(٨٣٠) انظر: (المقاصد الحسنة) للامام السخاوي رقم (١٣٠٧).

(٨٣١) أخرجه: أحمد (٢٣٦٢) وقال محققه الارناؤوط: حديث حسن، وأبو داود (١٧٣٢) والترمذي (٨١٥) وابن ماجه (٣١٠٠) والبيهقي (الكبرى) (٢٣٠/٥) وقال: إسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (١٥٣٨)، و(صحيح الترمذي) (٦٥٢)، و(صحيح ابن ماجه) (٢٥١٦).

وه ههر لهو رۆژهدا پارچه قهیفهیهکی سوور ديار نهما ههندیك وایان زانی گه یشتوتهوه پیغمبهر ﷺ، ئیبنو عباس ؓ دمهفرمویت: (ئهم ئایهته دابهزی سهبارمت به پارچه قهیفهیهکی سوورکه ون بوو بوو له جهنگی به دردا، و ههندیك دهیان وت: به لکو گه یشتبتهوه به پیغمبهر ﷺ ﴿ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُلَ وَمَنْ يَفْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ (آل عمران) واته: بیگومان خیانهت بۆ هیچ به یامبهریك شیا و نییه و ناشن، له گه ل خه لکیدا بیكا، به تایبهتی له دهستكهوتی جهنگدا ههر كه سنی خیانهت بكات، ئەوا له رۆژی قیامهتدا ئەو دزیه ی به گۆلیه و میه - بۆ ئەوه ئابروی بچیت- دهبینری، له پاشان هه موو كه سێك به گۆیره ی كرده وه كه ی خۆی سزا دهر، و سته می هیچ شتیكیشیان لئناكری)) (٨٣٢).

ئهم هه موو دهسكهوته به هۆی پارانه وه كه ی پیغمبهر ﷺ بوو له خوای گه وره كه داوايكرد هاوه لانی تیرو پۆشته و سوار بكات، وهك عه بدوللای كوری عه مری كوری عاص ؓ دمهفرمویت: (پیغمبهر ﷺ كه دهرچوو بۆ شه ری به در له گه ل سنی سه د و پانه له هاوه لانی، پاراپه وه له خواو فه رمووی: ((اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ خُفَاءٌ فَاحْمِلْهُمْ اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ عَرَاءٌ فَكْسِهِمَّ اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ جِياعٌ فَأَشْبِعْهُمْ)) واته: خوايه ئەوانه پێ په تین سواریان بکهیت، و ئەوانه كه رووتن پۆشته یان بکهیت، وه ئەوانه ی برسین تیریان بکهیت)) (٨٣٣) ئەوه بوو خوای گه وره دهسكهوته كه ی جهنگی به دری به روودا كرده وه، و كاتیك گه رانه وه هه موو پیاویك له وان و شتریک یان دوو و شتری له گه ل خۆی هینایه وه، و هه موویان پۆشته و تیر بوون).

پیغمبهر ﷺ بانگ له كوژراوه كانی ناو بیره كه دهكات

پیغمبهر ﷺ له گۆره پانی هه موو شه رگه یه كدا سنی رۆژ ده مایه وه و پاشان به جی دی ده هیشت، دوا ی ئەوه ی سنی رۆژ له شه رگه كه ی به دردا مایه وه، له ئیواره ی سیه م رۆژدا هات بۆ لای (القلب) واته: (ئهو بیره كۆنه ی كه پر نه كرابه وه) وه لاشه ی بیست و چوار له سه ركرده و ناو داره كانی قورمیشی تیفری درابوو، وه ستا وبانگی لئكردن.

(٨٣٢) أخرجه: الترمذي (٣٠٠٩) وقال حسن غريب، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (٢٤٠٧)، و (الصحيحه) (٢٧٨٨).

(٨٣٣) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٩٥)، (وابو داود) (٢٧٤٧) والحاكم برقم (٢٦٤٣) وقال صحيح على شرطهما ووافقه الذهبي، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (٢٣٨٦).

ئەم بەسەر هاتەش ئەبو طەلحە ﷺ دەیگیریتەووە و دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ بەسەر ھەرکەسانیکدا سەر بکەوتایە لەجەنگدا سێ رۆژ لەشەرپرگەکەدا دەمایەووە، کاتیکیش کە لە سێھەم رۆژی مانەویدا بوو لەبەردا [لەنیووە شەودا] فەرمانیدا و شترەکەى ئامادە بکریت [کاتیک کە ھەموو خۆیان ئامادەکردوووە بۆ گەڕانەووە] پاشان بە پێ رۆیشت و ھاوولانی دواى کەوتن و دەیان وت: لەو دەجیت بۆ ھەندى ئیش و کاری خۆى بجیت تا رۆیشت و لەقەراغى بیرە کۆنەکەى [کە ئەبو جەھل و ھاوڕێکانى تى فرێدرا بوون. لەدواى کوشتنیان بەسێ شەو] وەستا و دەستی کرد بەبانگ لیکردنیان بەناوی خۆیان و باوکیانەووە و فەرمووی: ((یا أهل القلیب [یا أبا جہل بن ہشام، یا عتبہ بن ربیعہ، یا شیبہ بن ربیعہ، فہل و جدتم ما وعدکم ربکم حقاً؟ فإني قد وجدتم ما وعدني ربي حقاً])) واتە: ئەى ئەوانەى کە لەم بیرە کۆنە دان، ئەى ئەبو جەھلی کورپی ھیشام، ئەى ئومەییەى کورپی خەلەف، ئەى عوتبەى کورپی رەبیعە، ئەى شەیبەى کورپی رەبیعە، ئیستا پێتان خۆشە کە گوێراپەلێ خوا و پیغمبەر ﷺ بونایە، نایا بەئینەکەى خۆى خۆتان دییەووە و پێى گەشتن بەراستی، چونکە من بەئینەکەى خۆى خۆم دى بە راستى.

ئیمامى عومەر ﷺ ئەم وتەییەى پیغمبەرى ﷺ گوێ لى بوو وتى: ئەى پیغمبەرى خوا نایا لەگەڵ کۆمەئیک لاشەى بى روحدا دەدوویت: [ئەوانە چۆن گوێیان لى یە و چۆن وەلام دەدەنەووە، دواى ئەوہى بوون بە کەلاکیکی بۆگەن؟] (نایا لە دواى سێ رۆژ بانگیان لى دەکەیت؟ و نایا ئەو وتانە دەبیستن؟ پیغمبەرىش ﷺ فەرمووی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعِ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ، وَلَكِنَّهُمْ الْيَوْمَ [أَتَّبِعَ أَصْحَابُ الْقَلِيبِ لَعْنَةً])). واتە: سوێند بەوہى گیانى منى بەدەستە ئیوہ باشتەر لەوان وتەکانى من نابیستن: (واتە: ئیستا ئەوان وەك ئیوہ وتەگان دەبیستن) بەلام ئەوان [ئەمرۆ] ناتوانن وەلام بەدەنەووە، ئەوان نەفەرەتیان بەدواداچوو).

قەتادە ﷺ دەفەرمویت: خۆى گەورە ئەوانى زیندوو کردووە لەو کاتەدا تا ئەو وتانەیان بیست ئەویش بۆ ناشرین کردنیان وە بچوک کردنیان وە غەم و بەشیمانیان^(٨٣٤). سەبارەت بەدرێژەى وتەکەى پیغمبەر ﷺ لێرەدا دوو فەرموودە

(٨٣٤) أخرجه: البخاري (٣٩٧٦، ٣٩٧٩، ٣٩٨٠)، ومسلم (٢٨٧٣، ٢٨٧٥)، وأحمد (١٠٤/٣) في رواية وضح إنسانه ابن كثير في (البدایة) (٢٩٣/٣)، وأحمد (٢٨٧/٣)، وفي رواية أخرى النسائي (١٠٩/٤) والطبراني (الكبير) (١٠٣٢٠)، وضح

ہن کہ ہردوویان (ضعیف)ن تنہا بؤ ناگابوون دەی ہینین:

۱- له عائیشہ وہ ﷺ گپراویہ تیہ وہ کہ فہرموویہ تی:

(پیغمبر ﷺ) بانگی لیکردن و فہرمووی: (جَزَاكُمُ اللّٰهُ شَرًّا مِّنْ قَوْمِ نَبِيِّ، مَا كَانَ اَسْوَاَ الطَّرْدِ! وَاَشَدَّ التَّكْذِيبِ!) واتہ: خوا جہزای ئەو خرابانہ تان بداتہ وہ کہ لەگەڵ خزمیک و پیغمبرہ کہی خۆتان ئەنجامتاندا چەندە بەتوندی بەدرۆتان خستہ وہ وبہناشرینی دمرتان کرد(۸۳۵).

۲- ئیبنو ئیسحاق ﷺ گپراویہ تیہ وہ کہ بانگی لی کردوون و فہرموویہ تی:

((يا أَهْلَ الْقَلْبِ بِئْسَ عَشِيرَةُ النَّبِيِّ كُنْتُمْ لِنَبِيِّكُمْ ، كَذَّبْتُمُونِي وَصَدَّقْتُمُو النَّاسَ ، وَأَخْرَجْتُمُونِي وَأَوَاتِي النَّاسَ ، وَقَاتَلْتُمُونِي وَنَصَرْتُمُو النَّاسَ)) واتہ: ئەی ئەو کەسانە ی کہ لەم بیرہ کۆنہ دان: خراب ترین خزمانی پیغمبر ئیوہ بوون بؤ پیغمبرہ کہ تان، ئیوہ منتان بەدرۆ خستہ وہ وخەلکی منیان بەراست خستہ وہ ئیوہ منتان دمرکرد، وخەلکی منیان گرتەخۆ، ئیوہ بەشەر ہاتن لەگەڵمدا وخەلکی منیان سەرخت(۸۳۶).

گەرانہ وہ بہرہ و مەدینہ و کوشتنی عوقبە ی کورپی ئەبو موعەیط

پیغمبر ﷺ و ھاوہلانی گەرانہ وہ بہرہ و شاری مەدینہ بہ دەسکەوتەکان و دیلەکانہ وہ، لەرێگادا بریاری کوشتنی توعەیمہ و عوقبہ و نەزر درا، چونکە ئەمانہ گەورہ تاوانبارانی جەنگ بوون کہ بہ ھەموو یاسا و نەریتیک بریاری کوشتنیان دەدریت لەسەر ئەو ھەموو تاوانہ گەورانہ ی کہ ئەنجامیان داوہ.

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەفہرموویت: (گەرانہ وہ تا گەیشتنہ ناوچە ی (الصفراء) لەویدا نەزری کورپی حارث بەدەستی عەلی کورپی ئەبو طالب کوزرا..... ئینجا بەرئ کہ و تن

إسناده الحافظ في (الفتح) (۳۰۳/۷)، وأبو داود (۲۶۹۵) وابن أبي عاصم (السنة) (۹۰۴) وقال محققه: حديث صحيح، وابن هشام (السيرة) (۵۲۶) وجود إسناده الحافظ في (الفتح) (۳۸۶/۷) والبيهقي (الدلائل) (۱۱۷/۲) واللفظ للبخاري والزيادات لأحمد وابن أبي عاصم ومسلم والطبراني.

(۸۳۵) أخرجه: أحمد (۱۲۷/۶) برقم (۲۵۳۷۲) وقال محققه الارنوط: إسناده ضعيف لأنقطاعه.

(۸۳۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۳۱/۲) رقم (۵۲۷) بلاغاً بدون إسناده، وضعفه الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ۲۴۸).

تا گه یشتنه ناوچهی (عرق الظیبة) له ویدا عوقبهی کوری ئه بو موعه یط کوژرا^(٨٣٧).

سه عیدی کوری جوبهیر ۞ ده فهرمویت: (پینگه مبهیر ۞ فهرمانی کوشتنی سِ که سیدا له رۆژی بهدر^(٨٣٨)). له ریوایه تیکی تردا، ئیبنو عهباس ۞ لیان گیراومه وه که فهرموویه تی: (سیان لهو رۆژهدا کوژران، نه زری کوری حاریت، وتوعه یمه ی کوری عهدی، و عوقبهی کوری ئه بو موعه یط^(٨٣٩)). به لام راست وایه که تهنه عوقبه کوژراوه، وه ک موسای کوری عوقبه له مه غازیه کهیدا که (أصح المغازیة) لای زانایان فهرموویه تی: (له دیله کاندا تهنه عوقبه کوژراوه ئه ویش به دهستی عاصی کوری ثابت^(٨٤٠)).

له ریوایه ته که ی ئیبنو عهباسدا ۞ هاتوووه که عهلی کوری ئه بو طالب کوشتووویه تی وه ک ده فهرمویت: (عوقبهی کوری ئه بو موعه یط کوژرا پیش نازاد کردنه که به (فدیة) له ویدا عوقبه وتی: مندا له کان کوئیان بۆ هیه ئه ی محمد؟ فهرمووی: ((ناگری دۆزهخ))^(٨٤١). (له ویدا هاواری کرد: ئه ی کۆمه لانی قوره ییش بۆ له ناو هه مووتاندا ده کوژریم؟ پینگه مبهیریش ۞ فهرمووی: ((بِكْفَرِكَ بِاللَّهِ وَفُجُورِكَ وَعُتُوكَ) وَعَلَى عِدَاوتِكَ) لِلَّهِ وَرَسُولِهِ). واته: له بهر بیباومر بونت به خواو زیاده ره ویت له خراپه کاریت له دوژمنایه تیدا بۆ خوا و پینگه مبهیره که ی، پاشان به دهستی عهلی کوری ئه بو طالب کوژرا^(٨٤٢). وه زیاد له وهش له شاری مه که که دا تهنه ئه م دوژمنه سه ره سه خته تف و به ئعه می له پرووی پینگه مبهیر ۞ کردوووه، و شیلوک و ناوسکی بیسی و شتری سه پرپاوی کردوه به سه ره پینگه مبهیردا ۞ له نوێژدا وه به هه موو

(٨٣٧) انظر: (السيرة) لأبن هشام (٢٣٦/٢) رقم (٥٣٥) و (التاريخ) للطبري (٤٥٩/٢).

(٨٣٨) أخرجه: ابو داود في (المراسيل) (ص: ٢٧) وقال الحافظ في (بلوغ المرام) (١٣٥٦): رجاله ثقات.

(٨٣٩) أخرجه: الطبراني (الوسط) (١٤٢٠)، وقال الهيثمي في (المجمع) (١٠٠١٩): فيه عبدالله بن حماد لم اعرفه وبقية رجاله ثقات.

(٨٤٠) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (١١٧/٣)، وابن كثير (البدایة) (٣٠٥/٣)، وابن هشام (السيرة) (٥٣٦).

(٨٤١) أخرجه: عبدالرزاق (٩٣٩٤)، وأبو داود (٣٦٨٦)، والطبراني (الكبير) (١٢١٥٤)، والحاكم (١٢٤/٢) وصححه علي، شرطهما ووافقاه الذهبي، وحسن إسناده الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (٢٣٣٦)، و(الارواء) (١٢١٨، ١٢١٤).

(٨٤٢) أخرجه: عبدالرزاق (٩٧٣١)، والبخاري (١٧٨١)، والبيهقي (الكبرى) (٣٢٣/٦) (١٨٥٣٤)، وفي (الدلائل) (١١٧/٣)، وقال الهيثمي (المجمع) (٨٩/٦): رواه البزار وفيه يحيى بن سلمة ضعيف وثقه ابن حبان وقال محقق (الشفاء) لقاض عياض (١٧٧٠): إسناده ضعيف.

شیومیهک نازاری پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم داوه (وهك له پیشهوه باسماں کرد).

ئیبنو عباس رضی اللہ عنہ فہرموویہتی: (عوقبہی کوری ئەبو موعہیط لەھەر سەفەرئیک کہدەگەراییهوه خواردنیکی دروست دەکرد و دراوسنیکان و هەندی کەسانی ناو شاری مەککەیی بۆ بانگ دەکرد، و زۆرجار دەچوو لەگەڵ پیغمبەردا ﷺ دادەنیشت و فہرموودەکانی ئەوی بەلاوہ باش بوو، بەلام لەھەمان کاتدا خۆی زۆر پیاویکی خراب بوو، جارێکیان لەگەشتیکی گەراییهوه وه خواردنیکی دروست کرد و پیغمبەری ﷺ بۆ ئەو خواردنە بانگ کرد، و پیغمبەر ﷺ فہرمووی: ((ما أنا بِالَّذِي آكُلُ مِنْ طَعَامِكَ حَتَّى تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ)) واتە: من ئەو کەسە نیم خواردنەکەت بخۆم تا شایەتی نەدەیت کە خوا تاک و تەنھایە و منیش پیغمبەری خوا. عوقبە داواکاریەکی دووبارە کردووە و پیغمبەری ﷺ هەمان وەلامی دایەو، پاشان عوقبە شایەتمانی هینا، و پیغمبەری ﷺ خواردنەکەیی خوارد، ئەم باسە گەیشتەو بە ئوبەیی کوری خەلف ئەویش هات بۆ لای عوقبەیی ھاوڕێی و پێی وت: بێدین بوویت عوقبە؟ عوقبەیش وتی: نا من بێدین نەبووم، بەلام پیاویکم بانگ کرد بۆ مائەکەم و پازی نەبوو نائەکەم بخوات تا شایەتی بۆ نەدەم منیش شەرم کرد کە لە مائەکەم بپرواتە دەرەو و نائەکەم نەخوات بۆیە شایەتیم بۆدا. ئوبەیی پێی وت: من بەمە لیت پازی نابم ھەرگیز ھەتا نەچیتە لای تفی لی نەکەیت، ئەو بوو ئەو کارە ناپەسەندەیی ئەنجام دا، وە پۆژیکی تریش (لەسەر داوای ئەبو جەھل شیلاوگ و ناوسکی وشتی ھەرگرت، و کە پیغمبەر ﷺ چووہ سوچدە، کردیە سەر مل و سەر و ناوشانی پیغمبەر ﷺ (کە تەنھا ئەم توانیویەتی و ڕینگەیی بەخۆی داوہ لەناو ھەموو قورەیشدا ئەم کارە ناپەسەندە ئەنجام بدات))^(۸۴۳). [و پیغمبەری ﷺ پێی وت: ((لَا أَلْقَاكَ خَارِجًا مِنْ مَكَّةَ إِلَّا عَلَوْتُ رَأْسَكَ بِالسَّيْفِ)) واتە: گەر پیت بگەم لە دەرەوہی مەککەدا بەشمشیر لەسەرت دەدەم، ئەو بوو ئەم تاوانبارە لەشەری بەدردا بەدیل گیراو لەناو ھەموویاندا تەنھا ئەم لەملی دراو کوژرا))^(۸۴۴). وە ئەم تاوانبارە ھەر ئەو کەسەبوو کە، (کاتیک پیغمبەر ﷺ بووردەییکی بەشانەوہ بوو نوێژی دەکرد لای کەعبە، هات لەپشتەوہ بووردەکەیی پیغمبەری ﷺ گرت و گرێیدا لەملی داو بەتوندی جەراندی

(۸۴۳) أخرجه: أحمد (۴۱۷/۱) والبخاري (۳۱۸۵.۳۹۶۰) ومسلم (۴۶۲۵) والنسائي (۱۶۱/۱) وابن حبان (۶۵۷۰).

(۸۴۴) أخرجه: ابو نعیم (الدلائل) (۴۰۱) وقال السيوطي في (الخصائص الكبرى) (۵۱۵/۱) أخرجه ابو نعیم بسند صحيح.

ههتا و دخت بوو بخنکیت، تا ئه بوو بهکر له دووردهو هات و عوقبهی دوور خستهوه و پیغمبر ﷺ هیشتا ههر له نوێزه کهیدا بوو^(٨٤٥).

ههوالی شکسته کهی قورهیش دهگاته مهکه

ئیبو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمفهرمویت: (یه کهم کهس ههوالی شکسته کهی گه یانده شاری مهکهه حیسمانی کورپی عهبدووللای خوزاعی بوو هات و پیمان وت: ههوال چونه وچی روویدا؟ نهویش وتی: عوقبهی کورپی ره بیعه، و شه بیبهی کورپی ره بیعه، و ئه بوو حه کهمی کورپی هیشام، و ئومه یه ی کورپی خه له ف، و زمعه ی کورپی ئه سوود و ونه بیهه و مونه بیه ی ههر دوو کورپه کهی حه حاج و ئه بول بوختوری کورپی هیشام کوژران.... کاتیک که ئاوها ناوی ناو دارانی قورهیشی دههینا یهک بهدوای یهکدا، سهفوانی کورپی ئومه یهش لای (الحجر)ی که عبه دانیشتبوو وتی: [سویند به خوا ئه م پیاوه هۆشی خۆی له دهست داوه، و دلی فریوه و ناگای له خۆی نه ماوه، ئیوه پرساری منیشی لیبکهن، و ابزانم ئیستا باسی کوشتنی منیش دهکات، ههندیکیان پیمان وت: ئه ی ههوالی سهفوانی کورپی ئومه یهت لایه؟

وتی به ئی: نا ئه و هتا دانیشتبوو له (الحجر)ی، وه سویند به خوا باوکی و برا کهیم بینی کاتی که کوژران. [پاشان تا کوته راگانی قورهیش یهک بهدوای یهکدا گه پرانهوه شاری مهکهه و ههواله که یان راگه یاندا]^(٨٤٦).

موسای کورپی عوقبهش رضی اللہ عنہ دمفهرمویت: (ئیترا بهم جوړه دانیشتوانی شاری مهکهه له هه موو مائیکدا یهک مانگ شیومنیان گتیرا، و ژنانیان پرچی خۆیان بری، و و شتر و ئه سپی کوژراوه کانیان دههینا و دهیان وهستان و ژنان گریان و شیومنیان به چوار دهووریدا دهکرد، و له هه موو کوژراوه کاند ههر شیومن بوو)^(٨٤٧).

(٨٤٥) أخرجه: البخاري (٣٦٧٨، ٣٨٥٦)، وابو نعیم (الدلائل) (١٥٩) وابن ابی شیهة (٢٩٧/١٤)، وابو یعلی (٣٤٣/١)، وابن حبان (٦٥٦٩).

(٨٤٦) انظر: (السيرة) لابن هشام (٢٣٩/٢) برقم (٥٤٠)، (الدلائل) للبيهقي (١١٦/٣)، و (التاريخ) للطبري (٤٦١/٢)، و (البداية) لابن كثير (٣٧٥/٣).

(٨٤٧) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (١١٧/٣) و (البداية) لابن كثير (٣٠٨/٣).

عہدوللای کورپی زوبہیر ﷺ دمفہرموئیت: (قورمیش سہرمتا برپاری شیوہن و گریانی زوریدا، کہ بکریت لہسہر کوژراوہکانی بہلام دواچار پاشگہزیوونہوہ لہم برپارمیان و وتیان: شیوہن بؤ کوژراوہکانتان مہکمن. نہوہک ئەم باسہ بگاتہوہ ئەوان و خۆش حال بن) (۸۴۸).

سہبارمت بہم باسہ ریوایہتیکی (ضعیف) ہہیہ کہ (باس لہوہ دہکات کہ موسوئمانہ چہوساوہکانی شاری مہککہ کاتیک ہہوایی شکست خواردنہکەہی قورمیشیان پئ گہیشت زور دل خۆش بوون و ہہستیان بہہیزی خۆیان دہکرد، وہ چۆن ئەبو سوفیانی کورپی حاریت گہرپاہوہ وہ باسی پیاوانیکی سپی بہسہر ئەسپی بہلہکەوہ دہکرد لہجہنگی بہدردا، و چۆن ئەبو لہہب سوئ و نارہحتی ئەم شکستہ زور جووہ ناخیہوہ و دواہی حہوت پوژ لہو باسہ مردووہ....) بہلام ئەم ریواتہ (ضعیف) ہ بۆیہ بہدریژی نہمان ہینا) (۸۴۹).

پیغمبر ﷺ مژدہی سہرکہوتنہکە دەداتہ شاری مہدینہ

ئەبو ئومامہ ﷺ دمفہرموئیت: (لہدواہ تہواو بوونی شہری بہدر و گہرپانہوہیان پیغمبر ﷺ، دوو کەسی نارد تا ئەو مژدہی سہرکہوتنہ بگہیہننہ شاری مہدینہ، ئەوانیش زہیدی کورپی حاریتہ بوو کہ ناردی بؤ مژدەدان بەدانیشتوانی خوارووی شاری مہدینہ، وہ عہدوللای کورپی رہواحہشی نارد بؤ مژدەدان بەدانیشتوانی بہشی سہرووی شاری مہدینہ (وہک نیشانہیہکی راستی ہہوآلہکە) [زہیدی کورپی حاریتہ بہسواری وشرکہکی پیغمبرہوہ ﷺ کەناوی (العضباء) بوو مژدہکەہی دہگہیاندا] وگہیشت بہ کورپہکەہی کہ ناوی ئوسامہ بوو کاتیک ئەوان لہ تہواو بووندا بوون لہ ناشتنی روقیہی کچی پیغمبر ﷺ، ئوسامہ ﷺ دمفہرموئیت: [گویم لہدہنگہ دہنگ بوو وتیان: ئا ئەوہ باوکتہ وہ گہراومتہوہ، تہماشام کرد].

(۸۴۸) أخرجه: الطبراني (۲۰۰/۱۹)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۰۲۱): رجاله ثقات.

(۸۴۹) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۳۸۶۴) وقال محققه الارناؤوط: [سناده ضعيف، والطبراني (الكبير) (۹۱۲)، وعبد الرزاق

(۹۴۰۱)، والحكم (۳۳۱/۳)، والبخاري (۱۷۷۸).

وا وەستاوہ مژدەکہ دەگەییەنیت دەئیت: عوقبەہی کورپی رەبیعە کوژرا لەگەڵ شەبیەہی کورپی رەبیعە و ئەبوجەہلی کورپی ہیشام و نەبیہە و مونەبیہە و ئومەییەہی کورپی خەلەف منیش وتم: باوہگیان ئەوہ بە راستە؟ باوکم وتی: بەئێ سویند بەخوای ئەہی کورپی خۆم، (ئوسامە دمفەرموئیت: سویند بەخوای من، زۆر دنیایا نەبووم لەم ھەوالہ تا پیغمبەرم ﷺ بینی و دیلەکانی لەگەڵبوو، پیغمبەریش ﷺ بە عوسمانی کورپی عەفانی فەرموو: ((إِنَّ لَكَ أَجْرَ رَجُلٍ مِّمَّنْ شَهِدَ بَدْرًا، وَسَهْمُهُ))^(٨٥٠) واتە: پاداشت و بەشی دەسکەوتی پیاویکت بۆ ھەییە لەوانەہی بەشداری جەنگی بەدر بوون و عوئمانی کورپی عەفانی بەشدار کرد لە دەسکەوتەکاندا)).

کہ پیغمبەر ﷺ و ھاوہلانی گەڕانەوہ ناو شاری مەدینە موسوئلمانان چوون بۆ پیشوازی لێ کردنیان، موسای کورپی عوقبە و عوروہی کورپی زوبەیر رضی اللہ عنہما دمفەرموون: (کاتیک پیغمبەر ﷺ لەبەدر گەڕایەوہ و ھاوہ ناو شاری مەدینە بەدیلەکان و دەسکەوتەکانەوہ دوای ئەوہی کہ خوای گەورە سەرکردەکانی موشریکەکانی لە ناو بردوہ موسوئلمانەکانی مەدینە تا ناوچەہی (الروحاء) رۆیشن ولەویدا بە پیغمبەر ﷺ و ھاوہلانی گەشتن و پیرۆزبایی و دەستخۆشیان لێ دەکردن و پرسیاری کوژراوہکانی موشریکەکانیان لێ دەکردن)^(٨٥١).

ئەوہ بوو دیلەکانیان ھینا و بردیانەوہ ناو خانوہکانی شاری مەدینە، عەبدو رەحمانی کورپی ئەسعدی کورپی زورارە دمفەرموئیت: (سەوودەہی کچی زەمعەہی خیزانی پیغمبەر ﷺ چوو بووہ سەردانی بنەمالئەہی (عفرأ) ئەمەش پیش ئەوہ بوو کہ حیجاب فەرز بکریت، سەوودە رضی اللہ عنہ دمفەرموئیت: سویند بەخوای من لەوئ بووم و ھاوہ بۆ لامان وتیان: ئەوہ دیلەکانە وا ھینایان، منیش گەڕامەوہ مالئ خۆم وتەماشام کرد پیغمبەر ﷺ لێ، لە سوچیکی ژوورەگەش سۆھەیلی کورپی عەمری لێ یە و ھەردوو دەستی بە پستی ملیەوہ بەپەتیک گری دراوہ دمفەرموئیت: سویند بەخوای کہ ئەوم بینی خۆم پێ نەگیرا وتم: باوکی یەزید ئاواتان لەخۆتان کرد و خۆتان

(٨٥٠) أخرجه: ابن أبي شية (٣٦٦٧٤) والبخاري (٣٦٩٩) والحاكم (٢١٧/٣) وصححه على شرط مسلم واللفظ له والبيهقي (الدلائل) (١٣٠/٣) وفي (الكبرى) (١٧٤/٩) رقم (١٩٠٩٧)، وصححه إسناده السيوطي كما في (منتخب كنز العمال) (١١٠/٤) والشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ٢٥٠)، وانظر صحيح (السيرة) رقم (٢٨٥).

(٨٥١) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٣٦/٢) والبيهقي (الدلائل) (١٤٧/٣) والحاكم (٤١٨/٢) وقال: صحيح مرسل ووافقه الذهبي و(التاريخ) للطبري (٤٥٨/٢).

دابهدستهوه ئه‌ی بۇ به‌پړزهوه نه‌مردن، سویند به‌خوا دواتر به‌ئاگا هاتمه‌وه گویم له پیغمبر ﷺ بوو له‌سووچی ژووره‌که‌وه فهرمووی: ((سه‌وده ئایا به‌رانبه‌رخواو پیغمبره‌که‌ی هانیاں دمه‌دیت))؟ منیش وتم: سویند به‌و خوايه‌ی که توی ناردووه به‌راستی خۆم پښ نه‌گیرا که نه‌وم ناو‌ها بینیم تا نه‌و وته‌یهم له‌دم درچوو(٨٥٢).

پاویژ کردنی پیغمبر ﷺ سه‌بارت به‌دیله‌کان

دوای که‌رانه‌وه و حه‌وانه‌وه‌ی موسولمانان له‌مه‌دینه کیشه‌ی دیله‌کان پښویتی به‌چاره‌سه‌رکردن هه‌بوو، بویه پیغمبر ﷺ پاویژي به‌ موسولمانان کرد سه‌بارت به‌م مه‌سه‌له‌یه‌و نه‌ی ویست خوی بریاری یه‌ک لایه‌نه‌ی له‌ باره‌وه بدات، چونکه نه‌و دیلانه زور به‌یان خزمی نزدیکی موسولمانی (مهاجرین) بوون، و ریگه چاره‌ی دیله‌کان به‌وه گه‌یشت که هه‌ندیکیان بی به‌رامبه‌ر نازاد کران، و هه‌ندیکیان به‌ به‌رامبه‌ر نازادکران، نه‌م باسه‌ش له‌م ریوايه‌تانه هاتووه:

ئیبنو عه‌باس ؓ دمه‌رمویت: (پیغمبر ﷺ پاویژي به‌ نه‌بو به‌گر و عومه‌رو عه‌لی کردو و فهرمووی: ((يا ابا بكر وَعَلِيَّ وَعُمَرُ ما تَرَوْنَ في هَؤَلاءِ الْأَسْرَى)). واته: نه‌ی نه‌بو به‌گرو عه‌لی و عومه‌ر پاو بۇ چوونتان چی یه سه‌بارت به‌م دیلانه؟ نه‌بویه‌گر فهرمووی: نه‌ی پیغمبره‌ی خوا نه‌وانه‌ برا و ئاموذا و [که‌سانی] ئیمه‌ن، من رام وایه که (فدیه) و به‌رامبه‌ریکیان لی وهریگریت تا بیته هیز بۆمان دژبه بی باوه‌ران، وه به‌لکو دواتر خوا هیدایه‌تیاں بدات بۇ ئیسلام (نه‌و کاته ده‌بنه پشتیوانیمان). پیغمبره‌یش ﷺ فهرمووی: ((ما تَرَى يا ابنَ الْخَطَّابِ؟)) واته: رات چی یه نه‌ی کوړی خه‌طاب؟ عومه‌ریش ؓ فهرمووی: (نا سویند به‌خوا من بۇ چوونه‌که‌م وه‌ک بۇ چوونی نه‌بو به‌گر نییه نه‌ی پیغمبره‌ی خوا، به‌لام من رام وایه بیان ده‌یته ده‌ستمان تا له‌گه‌ردنیاں بده‌ین، و عه‌قیلی برای عه‌لی بده‌یته ده‌ست عه‌لی تا له‌گه‌ردنی بدات، و فلان که‌س [که‌خزمی عومه‌ر بوو] بده‌یته ده‌ستم تا له‌گه‌ردنی بده‌م، و [براکه‌ی حه‌مزه‌ش بده‌یته ده‌ست حه‌مزه‌ تا له‌گه‌ردنی بدات، وخوای گه‌وره ده‌زانیت که هیچ خاتر و خزمایه‌تیه‌ک نیه له‌دلماندا به‌رانبه‌ر موشریکه‌کان] چونکه نه‌وانه‌ پښه‌واکان و پالنه‌وانه‌کان و [سه‌رکرده‌کانی] کوفرن.

(٨٥٢) أخرجه: ابن ابی شیه (٣٦٦٧٨)، و ابن هشام (السیره) (٢٣٨/٢) (٥٣٨)، و الحاکم (٢٢/٣) و صححه علی شرط مسلم و وافقه الذهبي، و الطبرانی (الکبیر) (٢٨/٢٤)، و قال إبراهيم العلي في (صحيح السیره) (٢٨٦): سنده صحیح.

عومەر ﷺ د فەر مویت: پیغمبهر ﷺ زیاتر مهیلی به لای و ته کانی ئه بو به کردا بوو، وه ئهوی لا په سه ندر بوو له بو چوونه کهی من، به لام بو روژی دوایی هاتم و ته ماشا ده کهم پیغمبهر ﷺ و ئه بو به کر دانیشتبوون ده گرین، منیش وتم: ئه ی پیغمبهری خوا پیم راگه یه نه بو چی تو و هاوه له کهت ده گرین تا ئه گهر پیویستی به گریان بیت منیش له گه ئاندا بگریم، وه ئه گهر پیویستی به گریان نه بوو له بهر گریان که ی ههردووکتان ده گریم؟ پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((ده گریم چونکه سزادانتانم نیشان درا نزیکتر له م درهخته (له بهر ئه و (هدیه) و بهرامبهری که بو ئازاد کردنی دیله کان وهرتانگرت)): و پاشان خوی گه وره ئه م ئایه ته ی دایه زاندا: ﴿مَا كَانَتْ لِيَ أَنْ يَكُونَ لَهٗ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُنْخَبَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كُنْتُ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنَمْتُمْ حَلَلًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾﴾ (الأنفال) پاشان ده ست كهوت حه لال كرا) له م چهند ئایه ته ی دواییدا (٨٥٣).

ئه م سزادانه ی که نیشانه ی پیغمبهر ﷺ درا، و هینایه گریان ئه وه بوو که حه فتا کهس له هاوه لانی سالی داهاتوو ده کوژرین له بهرامبهر حه فتا دیله که دا، ئیمامی عه لی ﷺ د فەر مویت: (جبریل علیه السلام) دابه زییه لای پیغمبهر ﷺ و بیی فهرموو: هاوه لانت سه رپشک بکه [سه باره ت به دیله کانی به در] کوشتنی ئه وانیان ده ویت (واته: باجیبه جیی بکه ن)، وه گهر (فدی) و بهرامبهریان ده ویت ئه وا به وینه ی ژماره ی ئه وانتان لی ده کوژریت سالی ئاینده؟ (٨٥٤).

ئه مانه ته نها ریوایه تی راستن و (صحیح) ن سه باره ت به م باسه. وه هه ندیک ریوایه تی تر هه ن که ورده کاری زیاتری باسه که روون ده کاته وه، به لام سه رجه م ئه و ریوایه تانه (لاوازن) و نابن به به لگه، لیرهدا هه ندیکیان ده هینین ته نها بو زیاتر ناسینه و میان و به ناگا بوون لییان.

(٨٥٣) أخرجه: أحمد (٣٠/١) برقم (٢٠٨.٢٢١) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن، ومسلم (١٧٦٣) والترمذي (٣٠٨١)، والطبري (التفسير) (١٢٦٥٦)، وابن حبان (٤٧٩٣) واللفظ لهم.

(٨٥٤) أخرجه ابن أبي شبة (٣٦٦٧٥)، والترمذي (١٥٦٧) والنسائي (الكبرى) (٢٩٧/١) وعبد الرزاق (٩٤٠٢) والطبري (التفسير) (١٦٣٠٣)، والحاكم (١٤٠/٢) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (٤٧٩٥) وقال محققه: إسناده قوي. والبيهقي (الكبرى) (٣٢١/٦) وقال الحافظ في (الفتح) (٣٢٤/٧): سنده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في: (صحيح الترمذي) (١٢٧٢) و(الارواء) (٤٨/٥) و(المشكاة) (٢٣٩٧٣).

گنبر اووه ته وه له ئيبنو عباسه وه ﷺ كه فِهَر موديه تي: (سه بارمت به ديله كانى شهرى به در، پَيَغَمبَهَر ﷺ فِهَر مودى: ((جى ده لَين سه بارمت به ديله كان))؟ نه بو به كر فِهَر مودى: نه وانه خزم و كه سانى تون نهى پَيَغَمبَهَرِي خُوا بيان هي لَه روه و له سهريان بو هسته و به لكو خُوا ته و به بيان ليومر بگريت: عومهر يش فِهَر مودى: نه وانه تويان به در و خسته وه و دمريان كر ديت نزيكيان كه روه وه وله گهردنيان بده انهى پَيَغَمبَهَرِي خُوا من رام وايه كه تو نابيت ديلت هه بيت، چونكه ئيمه بانگه واز خواز و خو به يه كه وه گرين^(٨٥٥).

عه بدوللاى كورى ره و احهش ﷺ فِهَر مودى: انهى پَيَغَمبَهَرِي خُوا تو له شيوتك دايت كه جيلكه و دارى زوره ناگريك بكه روه و نه وانى تى بخه، عه باس يش پى و ت: خُوا په يوه منديت له گه ل خزمه كاندا بچرينت^(٨٥٦). ئيتر پَيَغَمبَهَر ﷺ چوه ژوره وه و وه لامى هيچيانى نه دا يه وه. له و كاته دا هه ندى كه سيان وتيان: به راي نه بو به كر دهكات، هه ندىكى تر يش وتيان: به راي عومهر دهكات، هه ندىكى تر وتيان: به راي عه بدوللاى كورى ره و احه دهكات، پَيَغَمبَهَر يش ﷺ. هاته دمر بولايان و فِهَر مودى: ((خواى گه وره دلى پياوانيك نه رم دهكات له پيناويدا هه تا نه رم ترى دهكات له شير. وه خواى گه وره دلى پياوانيك رهق دهكات له پيناويدا هه تا رهق ترى دهكات له بهرد..... ئيوه دمس كورتن و هيچ يه كيك له وان گه ر به (هدية) يان له گه ر دن دان نه بيت له دهستان دمرياز نه بيت)).

له و كاته دا ئيبنو مسعود ﷺ وتى: ته نها سوه هيلي كورى به يزا نه بيت، چونكه من ئيسلام بوونيم گوى لى بوو. ناله و كاته دا پَيَغَمبَهَر ﷺ بيدنگ بوو (ئيبنو مسعود ﷺ) ده يوت: هيچ رُوژيك نه بوو له زياندا وهك نه و رُوژه زياتر بترسم له وهى كه به رد به سه ر مندا بباريت. تا نه وه بوو پَيَغَمبَهَر ﷺ فِهَر مودى: ((ته نها سوه هيلي كورى به يزا نه بيت)) و خواى گه وره نه م نايه تهى دابه زاندا: ﴿مَا كَانَتْ لِيَنَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُنْخَرَفَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧٧﴾ تَوْلَا كَتَبَ مَنْ

(٨٥٥) أخرجه: أحمد (المسند) (٢٣٥٦٧) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن، الطبراني (الكبير) (٤٠٥٦)، وقال الهيثمي في

(المجمع) (٩٩٥٠): إسناده حسن، وحسن إسناده أيضاً ابن كثير في (البداية) (٢٥/٣)

(٨٥٦) أخرجه أحمد (المسند) (٣٦٣٣) وقال محققه الارناؤوط: إسناده ضعيف.

اللَّهِ سَبَقَ لَكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ (الأنفال) (۸۵۷). له ریوایه تیکی تردا دمفهرمویت دواجار [پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم] به عومهر گه‌یشت و فہرمووی ((نزیك بوو له جیواوزیدا به لایه کمان تووش بیت)) [۸۵۸].

نَازادکردنی دیله کان

دیله کان هه‌ندیکیان به بی به‌رانبه‌ر نَازادکران، وه هه‌ندیکیان به‌رامبه‌ر فی‌رکردنی نوسین بۆ مندالانی مدینه نَازاد کران، وه هه‌ندیکیان به‌رامبه‌ر بریک دراو نَازاد کران، ئیبنو عباس ؑ دمفهرمویت (هه‌موو دیلک له‌دیله‌کانی قورمیش به‌رامبه‌ر چوار هه‌زار دره‌م نَازاد کران) (۸۵۹). وه له‌ریواتیکی تردا [به‌رامبه‌ر چوار سه‌د] (۸۶۰) که‌واته نَازاد کردنی دیله‌کان به‌ گویره‌ی بوون ونه‌بوونیان یاخود ناودارو بی‌ دسه‌لاتیان جیواوز بوو (هه‌یان بوو به‌رامبه‌ر ته‌نها چوار سه‌د دره‌م نَازادکراوه، وه تیایاندا هه‌بوو به‌رامبه‌ر چل ئوقیه نالتون نَازادکراوه، وه هه‌یانبوو به‌رامبه‌ر چوار هه‌زار دره‌م نَازاد کراوه) (۸۶۱).

یه‌که‌م دیل که‌ نه‌و بره‌ پارمیه‌ی بۆ هینرا تا نَازادبکریت نه‌بو ویداعه‌ی کوری صوبه‌یره‌ی نه‌لسه‌می بوو. وه‌ک عه‌بدوللای کوری زوبه‌یر ؑ دمفهرمویت: له‌دیله‌کاندا نه‌بو ویداعه‌ی کوری صوبه‌یره‌ی نه‌لسه‌می تیابوو، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی ((نه‌و له‌ مه‌که‌دا کوریکی زیری بازرگانی خاوه‌ن پاره‌ی هه‌یه‌ نزیکه‌ بیته لاتان بۆ نَازادکردنی باوکی)) قورمیشیش له‌ ناو خو‌یانداندا بریاریاندا بوو وتبوویان

(۸۵۷) أخرجه: ابن أبي شيبة (٤١٧/١٢) (٣٦٦٧٩)، وأحمد (٣٦٣٢) وقال محققه: أسنده ضعيف لانقطاعه، والترمذي (١٧١٤)، والحاكم (٢١/٣) وصححه الذهبي، والطبراني (الكبير) (١٠٢٥٨)، والطبري (التفسير) (١٢٦٥٥)، والبيهقي (الكبرى) (٣٢١/٦)، وفي (الدلائل) (١٣٨/٣)، وأبو يعلى (٥١٨٧)، وضعفه الشيخ الألباني في (الارواء) (٨٧/٦) ومع ذلك صحح إسناده الحافظ في (الأصابة) رقم (٣٥٦١).

(۸۵۸) أخرجه: الحاكم (٣٢٩/٢) وصححه وقال الذهبي: صحيح على شرط مسلم، وقال محققه: (٣٣٢٣): سنده قوي، وقال الشيخ الألباني في (الارواء) (٤٧/٥) وهو كما قال لولا ان فيه إبراهيم بن مهاجر قال الحافظ (صدوق لين الحفظ).

(۸۵۹) أخرجه: عبد الرزاق (٩٣٩٤)، والطبراني (الكبير) (٣٢١/١١)، و أبو داود (٢٦٩١)، والنسائي (٤٧/١)، والحاكم (١٢٥/٢) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٣٤٠)، و (الارواء) (١٢١٨).

(۸۶۰) أخرجه: الطبراني (الاوسط) (٢٣٨) وفي (الكبير) (١٢١٥٤)، وقال الهيثمي في (المجمع) (٨٩/٦): رجاله رجال الصحيح، وقال الشيخ الألباني (الارواء) (٤٤/٥) إسناده لا بأس به في الشواهد.

(۸۶۱) انظر: (البداية والنهاية) لابن كثير (٣٢٨/٣)، و (السيرة) لأبن هشام (٢٥٣/٢).

بہلہ مہکەن لە ئازاد کردنی دیلەکاناندا تا محمد و ھاوہلانی لەسەرتان زیادنەکەن) موصلیہی کورپی ئەبو ویداعەش وتی: راست دەکەن سویند بەخوا گەروا بکەن لەسەرتان زیاد دەکەن، وپاشان لە شەودا بەنہینی دەر باز بوو وەخۆی گەیانە مەدینە و باوکی ئازاد کرد بەرامبەر چوار ہزار درہەم^(٨٦٢).

پاشان قورمیش ناریدیان بو ئازادکردنی دیلەکان، و موگرزی کورپی حەفص ہات بو ئازادکردنی سوہیلی کورپی عەمر لەرپوایەتیک (ضعیف) دا ہاتووہ کہ عطاء ﷺ دەیگیرتەوہ و دەفەر مویت: کاتیک سوہیل دیل بوو عومەری کورپی خەصاب ﷺ وتی: بە پیغمبەری خوا ئەی پیغمبەری خوا ﷺ لیم گەرئ با ہەردوو خریکانی سوہیلی کورپی عەمر دەرکەم و زمانی لئ شوپ بیتەوہ تا جاریکی تر لە ہیج جیگە یەکدا ہەلنەستیت و تاریک دژبە تو بدات، پیغمبەریش ﷺ فەر مووی ئەتکی ناکەم تاخوا ئەتکم نەکات، ہەرچەندە پیغمبەریش بەم: (لئی گەرئ بەلکو رۆژیک لە جیگە یەک بووہ ستیت و تاریک بدات و دلخۆشت بکات)^(٨٦٣).

ہەندیکێ تر لە دیلەکان ئازادکران بەرامبەر فیرکردنی نووسین بو مندالانی ئەنصار ی شاری مەدینە، ئیبنو عباس ﷺ دەفەر مویت: (کەسانیک ہەبوون لە دیلەکاندا پارە ئازاد کردنیان نەبوو، و پیغمبەریش ﷺ مەرچی ئازاد کردنیانی بەوہ دانا کہ مندالانی ئەنصار فیری نووسین بکەن، رۆژیکیان منائیک لەوانہی کہ فیری نووسین دەبوون ہات بەگریانەوہ بۆلای (باوکی بوو یان دایکی) وپی وت: ئەوہ چیہ؟ منالەکەش وتی: مامۆستاکەم لئی داوم. ئەویش وتی: ئەو پیسە دەپەویت تۆلە بەدربکاتەوہ، وەلاہی ناچیتەوہ بۆلای جاریکی تر)^(٨٦٤).

پیغمبەر ﷺ زور بە وەفاو و پیزان بوو، بەچاکە ی موصلعی کورپی عەدی

(٨٦٢) أخرجه: الطبراني (الكبير) قطعة من حديث (١٣)، (٢٤٥) وقال الهيثمي (المجمع) (١٠٠٢١): رجاله ثقات، وأخرجه: أحمد (٢٣٦٨٤) وقال محققه إسناده ضعيف، وعبدالرزاق (٩٤٠٣)، والطبري (التاريخ) (٤٦١/٢)، والحاكم (٣٢١، ٣٢٣/٣)، وابن هشام (السيرة) (٢٤٢/٢) (٥٤٢).

(٨٦٣) أخرجه: ابن أبي شيبة (٣١٧٢٨)، وابن هشام (السيرة) (٢٤٣/٢) معضلاً، والحاكم (٢٨٢/٣) مرسلأ، والبيهقي (الدلائل) (٣٦٧/٦) منقطعاً وهو حديث ضعيف لا يثبت.

(٨٦٤) أخرجه: أحمد (٤٧/٤) (٢٣١٦) وقال محققه: حديث حسن، والحاكم (١٤٠/٢) و صححه ووافقه الذهبي وقال: محققه (٢٦٦٨): إسناده حسن، والبيهقي (الكبرى) (١٣١١٩)، وفي (الدلائل) (٣٥٢/٣)، وقال ابن كثير (البدایة) (٣٢٨/٣): تفرده أحمد وهو على شرط السنن.

کاتیك که له طائیف گهراپهوه، و کەس رینگەى نەدا بێتەوه ناو شاری مەککە تەنھا موطعمی کورپی عەدی نەبیت، کە هەرچەندە موشریکیش بوو، ئەو هات خۆی و کورپ و خزمەکانی بەچەکەوه پەنای پیغمبهری ﷺ داو پارێزگاری لێ کرد تا هینایهوه ناو شاری مەککە^(٨٦٥). و پێش شەری بەدر موطعم مردبوو پیغمبهریش ﷺ هەر بەئەمەك و پێزان بوو بەرامبەر ئەو چاکەیهی جوبهیری کورپی موطعمی کورپی عەدی ﷺ دەفەرمویت: پیغمبهر ﷺ بەدیلهکانی بەدری فەرموو: ((لو كان مُطْعِمُ بَنِي عَدِيٍّ حَيًّا ثُمَّ كَلَّمَنِي فِي هَؤُلَاءِ النَّتْنَى، لِأُطْلِقْتُهُمْ لَهُ!))^(٨٦٦) واتە: گەر موطعمی کورپی عەدی زیندوو بووایه وه داوای نازاد کردنی ئەم دیلانەى لێ بکردمایه هەر هەموویانم بۆ نازاد دەکرد.

سەبارەت بە مامەئەى موسوڵمانەکان لەگەڵ دیلهکاندا ئەبو عزیزى کورپی عومەیر کە یەکیك بووه له دیلهکان دەئیت: (من لاى كه سانيك بووم له ئەنصار کاتیك کە خواردنیان بۆ دەهات کولێرەى گەنمەکیان دەدا بەمن و خۆیان تەنھا خوورمایان دەخوارد)^(٨٦٧).

له رىوايه تیکدا هاتوو کە پیغمبهر ﷺ هەندیک له دیلهکانی بەبى بەرامبەر نازاد کردوو له وانه (ئەبو عزیزى جومەیحى شاعیر، موصلیبى کورپی حەنطیبى مخزومی، و صەیفى کورپی عابدى مەخزومی) ئەمانە نازاد کران بەو مەرجە جارێکی تر بەشداری هیچ جەنگیک نەکەن دژ بە موسوڵمانان)^(٨٦٨).

کاتیك کە موشریکهکانی مەککە دەهاتن بۆ نازادکردنی دیلهکانیان رێزبان لێ دەگیراو وه پیغمبهریش ﷺ له مزگەوتدا دایدەنان و شەویك له مزگەوت دەمانهوه تا له نزیکهوه راستی پیغمبهر ﷺ وه هاوئەکانی وه ئاینی پیرۆزی ئیسلام ببینن، جوبهیری کورپی موطعمی کورپی عەدی دەفەرمویت: (کاتیك کە گەیشتمە ناو شاری مەدینە (بەمەبەستی نازاد کردنی هەندیک له دیلهکانی بەدر) ئەو رۆژگارە من

(٨٦٥) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٨١/١)، وقال الحافظ في (الفتح) (٣٢٤/٧) أخرجه الفاكهي بأساند حسن مرسل.

(٨٦٦) أخرجه: البخاري (٤٠٢٤)، ومسلم (٢٧٦٥)، وأحمد (٨٠/٤)، وأبو داود (٢٦٨٩).

(٨٦٧) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٩٧٧/٢٢) وقال الهيثمي (المجمع) (٨٩/٦): إسناده حسن، ولكنه منقطع كما قال الحافظ في (الإصابة) (١٠٢٥٢).

(٨٦٨) أخرجه: ابن هاشم (السيرة) (٢٥٣/٢) برقم (٥٥٥) والبيهقي (الكبرى) (١٣١١٢).

هیشتا موسولمان نه بوو بووم، گهیشتمه نهوئ زۆر ماندوو بووم خهوتم له مزگهوتدا (واته: دیاره دوای نیوهپۆ یان عهسر بوو) و بهدهنگی قورئان خویندنی پیغمبهر ﷺ که پیش نوێزی بۆ دهکردن له نوێزی مهغریبدا وه سورتهی (الطور) ی بۆ دهخویندن من به ناگا هاتم و ترسام، کاتیک له خویندنه کهیدا بهرهوام بوو گهیشته ئەم نایهته: ﴿أَمْ لَمْ سَأَلْهُمْ سَاعَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَيُّ كَلِمَاتٍ مَسْتَعْتَبِينَ ﴿٣٨﴾ (الطور) واته: (یا خیر نهردیوان و پهیزههکیان بۆ ههیه؟ بیایدا سهه دهکهون بۆ ئاسمان، لهوئ گوئ دهگرن بۆ وتووێژی فریشتهکان، جا نهگهر وایه دهبا گوئگره کهیان به لگهیهکی ئاشکرا بهینئ) که گویم لهم نایهتانه بوو نزیك بوو دلّم بفریت [و پاشه و پاش له مزگهوت هاتمه دهرهوه و ئەمه یه کهم جار بوو ئیسلام چوووه قولای دلّمهوه].

له ریوایهتیکی تردا دهفرمویت: [هیشتا له دهرهوهی مزگهوت بووم گویم لهدهنگی پیغمبهری خوا بوو ﷺ که ئەم نایهتهی دهخویند: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ (الطور) واته: هیچ رتهکه رهوهیه کیشی بۆ نیه، کهس ناتوانی بهری بگری، ئەو رۆژهیه که ئاسمان بهتوندی دیت و دهروات و ئەکهوئته لهززه شوکه و گهران و خوا هه مووی تیکدهدا. که ئەم نایهتهم بهرگوئ کهوت نزیك بوو دلّم دووکهرت بیئت] (٨٦٩).

ئیبنو ئیسهاق ﷺ دهفرمویت: (عهباسی کورپی عهبدول موصله لیب که له دیلهکاندا بوو، پارهی ئازادکردنه کهی له هه موو دیلهکانی تر زیاتربوو، چونکه ئەو پیاویکی دهوڵه مهنده بوو، سهه ئوقیه ئالتونیدا بۆ ئازادکردنی خۆی) (٨٧٠). عهباس ﷺ پارهی ئازاد کردنی خۆیدا له گهڵ ههر دوو برازا کهی (عهقیل و نهوفل) و له گهڵ عوتبهی کورپی جه حدمی هاوپهیمانیدا، ههنديک له پیاوانی ئەنصار داوایان له پیغمبهر ﷺ کرد که عهباس ئازاد بکات به بئ بهرامبهر، وهک ئەنه سی کورپی مالیک ﷺ دهفرمویت: (پیاوانیکی ئەنصار به پیغمبهریان ﷺ وت: ئەی پیغمبهری خوا رێگه مان بده با پارهی فدییه کهی عهباسی خوشکه زامان بۆی بگری نهوه؟ پیغمبهریش ﷺ فهرمووی:

(٨٦٩) أخرجه: أحمد (٨٣/٤) عبدالرزاق (١٦٢١)، والطبراني (الكبير) (١٤٩٨-١٤٩٩)، والطبراني (٩٤٣)، و ابو يعلى (٣٤٩/١)، والطحاوي (مشكل) (١٢٤/١)، والبيهقي (الكبرى) (٤٤٤/٢)، وقال الشيخ الالباني في (التمه المستطاب) (٧٧١، ٧٧٤/٢): [سناده صحيح].

(٨٧٠) انظر: (الدلائل النبوية) للبيهقي (١٤١/٣)، و (البدایة) لابن كثير (٣٢٨/٣).

(نا سویند به خوا یهك دره می بو ناگیرنه وه) ((^{۸۷۱})).

عهباسی کوری عهبدول موصله لیب مامی پیغمبر ﷺ داوای له پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کرد که نهو بیست نوقیه نالتونهی که له گه لیدا گیراوه، له سه ر پارهی (فدیة) گهی دای بنیت، عهبدول لای کوری عهباس ﷺ ده فرمویت: (پیغمبر ﷺ به عهباسی فرموو: ((نهی عهباس (فدیة) خۆت و ههردوو برزاکهت، عهقیلی کوری نهبو طالب، و نهوفه لی کوری حاریت، و هاوپه یمانت عوتبهی کوری جو حدم برای نهبو حاریتی کوری فهه ر بده، چونکه تو پیاویکی پاره داری؟)) عهباسیش وتی: نهی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا من پیشتر موسولمان بووم، به لام نهوان به زور راپیچیان کردم له گه ل خویان [ئیتر بو دهبیت (فدیة) مان لی وهر بگیریت؟] پیغمبر ﷺ فرمووی: ((اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِسْلَامِكَ، إِنْ يَكُ مَا تَقُولُ حَقًّا فَاللَّهُ يَجْزِيكَ بِهِ وَأَمَّا ظَاهِرُ أَمْرِكَ فَقَدْ كَانَ عَلَيْنَا فَاغِدِ نَفْسَكَ، وَابْنِي أَخْوَيْكَ)). واته: خوا باشتر دزمانیت به ئیسلام بوونت، نه گه ر نهوهی ده یلیت راست بیت نهوه خوا پاداشتی نهومت دمهاته وه (به لام روو که شی هه ل سو که وته کهت دژ به ئیمه بوو) له بهر نهوه (فدیة) خۆت و ههردوو برزاکهت بده.

عهباس که دیل کرابوو بیست نوقیه نالتونی پی بوو لی وهر گیرابوو (وهك دهسکهوت دابهش کرابوو)، له ویدا عهباس فرمووی: نهی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا نهو نالتونه شم بو بخه ره ریزی (فدیة) که مه وه پیغمبر ﷺ فرمووی: ((لا [أَفْعَلُ] ذَلِكَ شَيْءٌ أَعْطَانَا اللَّهُ مِنْكَ)) واته: نا کاری وانا کهم نهوه شتیکی تویه که خوا داویه تی به ئیمه). عهباسیش فرمووی: پارهی نهو (فدیة) یه م لا نییه نهی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا [ئایا نه مهت بو خزمایه تی پیکردم؟ سویند به وهی که عهباس سویندی پی ده خوات وات لی کردم که هه ژارتین که سی قورهیش بم هه تا له زیاندا ماوم]. پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم پی فرموو: ((نهی کوا نهو پارمیهی که پیش دمر جوونت (تو ودایکی فهزل شاردتانه وه) له مه که کاتیک که ههردوو کتان بوون و کهستان له گه لدا نه بوو)).

له ریوایه تیکی تر دا هاتوو که پیغمبر ﷺ به عهباسی فرموو: ((كيف تكون فقير فُرِيحٍ وَقَدْ اسْتَوَدَعْتَ بِنَادِقِ الذَّهَبِ أُمَّ الْفَضْلِ وَقُلْتَ لَهَا إِنْ قُتِلْتُ تَرَكْتُكِ غَنِيَّةً مَا بَقِيَتْ)) ^(۸۷۲). [إِنْ

(۸۷۱) أخرجه: البخاري (۴۰۱۸، ۲۵۳۷).

(۸۷۲) أخرجه: أبو نعيم في (دلائل النبوه) (۴۱۰)، وقال الحافظ في (فتح الباري) (۳۲۴/۸): إسناده حسن.

أُصِبْتُ فِي سَفَرِي هَذَا فَلِلْفُضْلِ كَذَا، وَلِقُتَمَّ كَذَا، وَلِعَبِدِ اللَّهِ كَذَا؟)) واتہ: تۆ چۆن ھه ژار ترینی قورمیش دەبیت، ئەی پارچە ئالتونە کانت نەسپاردە ئوم فەضّل و ئینجا بەرەو لای من ھاتیت (واتہ: بەرە و شەری بەدر) و بە ئوم فەضلت وت: ئەگەر کوژرام ئەوا تۆم بە حجی ھیشتوو، بەدەو لئەمەندی ھەتا لەزیاندا بێت، وە ئەگەر گەرمامەو ھەمی ھیچ شتیکت نەبیت و گەر لەم سەفەر ھشما کوژرام ئەوا ئەو ھندە بۆ فەضّل، و ئەو ھندەش بۆ قوسم و ئەو ھندەش بۆ عەبدوللا؟ عەباسیش ﷺ فەرمووی: سویند بەو ھەمی کەتۆی بەم راستی یە ناردوو (کەس بەمەمی نەزانوو) تەنھا من و ئەو نەبیت، وە من دەزانم کە تۆ پیغمبەری خوات (وہ سویند بەخوا ئەی پیغمبەری خوا من شایەتی دەدەم کە تۆ پیغمبەری خوات. ئینجا عەباس (فدیە) ی خۆی و برازاگەمی و ھاو پەیمانە کەیدا) و خۆی گەر مەیش ئەم ئایەتەمی دابەزاند: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (الأنفال) (۸۷۳). واتە: ئەی پیغمبەری خوا بەو دیلانەمی کە لە ژیر دەستاندایە راگەینە گەر ئیمان و باوەر لە دلتاندا ھەبیت ئەوا خۆی گەرورە باشترتان دەداتئ لەو ھەمی کە لیتان سەنراوە و لیتان خۆش دەبیت و خۆی گەرورە بەبەزەمی و لیخۆش بوو).

خۆی گەرورە بە ئینەگەمی خۆی ھێنایە دی بۆ ئەو دیلانەمی کە موسولمان بوون وە قەرەبووی ئەو پارانەمی بۆ کردنەو کە لیتان وەرگیرابوو، وە ک ئینبو عەباس ﷺ دەفەر مویت: (عەباس ﷺ دەموت: سویند بەخوا سەبارت بە من دابەزی ئەم ئایەتە: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (الأنفال) (۷۰).

ئەو ھەمی ئەو کاتە بوو کە بە پیغمبەرم ﷺ راگەیاند کە من پێشتر موسولمان بووم، و داوام لئ کرد ئەو بیست ئوقیە یەمی پێم گیرا بە (فدیە) کەم بۆ حساب بکات و پیغمبەر ﷺ لەسەر ئەو کارە رازی نەبوو، بەلام خۆی گەرورە دواتر لە جیاتمی ئەو بیست ئوقیە یە بیست کۆیلەمی پێبەخشیم کە ھەموویان بە پارەمی من بازارگانیان بۆ

(۸۷۳) أخرجه: أحمد (۳۳۱۰) وقال محققه الارناؤوط: حسن، والطبري (التاريخ) (۶۶۳/۲) وابي نعيم (الدلائل) (۴۰۹)، والبيهقي (الدلائل) (۱۱۹، ۱۴۳/۳)، والحاكم (۳۲۴/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وحسن الارناؤوط إسناده الحاكم في (المستند) (۳۳۶/۵).

دەکردم، وە لە گەڵ چاوەروانیمدا بۆ لیخۆش بوونی خۆی گەورە)) (۸۷۴).

لە دواتر (عەباس ﷺ بە پیغمبهری ﷺ فەرموو: ئەو پیغمبهری خوا خۆزگەم دەخواست کە ئەو کاتە زۆر زیاتر لێوم بگرتمایە بۆ ئەوەی کە خۆی گەورە زیاتری بێ ببەخسیمایە)) (۸۷۵). وە لەدوای چەند سائیکی تر، پیغمبهر ﷺ سامانیکی گەیشتە لا لە بەحرینەووە لە ناو ھاوولانیدا بەشی کرد و ئەو کات عەباس ﷺ ئەوئەندە بەر گەوت کە نەیدەتوانی بیدا بەسەر شانیدا و ھەئیبگریت، وەك ئەنەس ﷺ دەفەرموویت: ((پیغمبهر ﷺ پارەو سامانیکی لە بەحرینەووە بێ گەیشت و فەرمووی: ((ھەمووی ھەئیبگریت لە مزگەوتدا)) وە ئەوئەش زۆرتین سامانیک بوو کە گەیشت بوو دەستی پیغمبهر ﷺ، پیغمبهر ﷺ چوو بۆ نوێژ و ئاوری بەلایدا نە دایەووە، کاتیک نوێژکەئە تەواو کرد ھاتە لای پارەگە دانیشت و ھەر کەسیکی بەر چا و بکەوتایە بەشی دەدا، عەباس ﷺ ھات وتی: ئەو پیغمبهری خوا ﷺ بەشەم بەدە... پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((بگرە)) ئەویش چارۆگە یەکی ھینا و پیغمبەر ﷺ زۆری بۆ تیکرد و ویستی ھەئیبگریت نەیتوانی و ئینجا ھەندیکی لێ بەتال کردەووە، پاشان دای بەسەر شانیدا و ھەئیبگریت و رویشت...)) (۸۷۶).

پیغمبەر ﷺ بیستی کە عەباسی مامی کراسی لەبەردا نیە لەدوای شەری بەدر، بۆیە ویستی کراسیکی بداتئ دەستی نەگەوت تەنھا کراسەکەئە عەبدوللای کورپی ئوبەئە نەبیت، جابری کورپی عەبدوللای ﷺ دەفەرموویت: (لەدوای تەواو بوونی شەری بەدر، عەباسیان ھینا کراسی لەبەردا نەبوو) پیغمبەر ﷺ بەدوای کراسیکدا گەرا تا پتیبیدات (پشتیوانانیش بەدوای کراسیکدا دەگەران بۆی، ھیچ کراسیکیان دەستەنەگەوت کە بۆی گونجاو بیت تەنھا کراسەکەئە عەبدوللای کورپی ئوبەئە نەبیت) ھینایان و پیغمبەر ﷺ کردیە بەری عەباس. (نا لەبەر ئەوئەش بوو کە عەبدوللای کورپی ئوبەئە مرد، پیغمبەر ﷺ کراسەکەئە خۆی کرد بەگفن بۆی لەپاداھتی کراسەکەئە کە بە عەباسی مامی پیغمبهری ﷺ بەخشیبوو)) (۸۷۷).

(۸۷۴) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۰۳/۱۴) وقال أحمد شاکر في تحقیقہ: إسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (۱۱/۱۴) (۱۱۳۹۸)، والبيهقي (۱/۱۴۳/۳)، وصح إسناده الحافظ في (المطالب العالیة) (۴۲۴۴)، و البوصري في (مختصر الأتحاف) (۵۱۸).

(۸۷۵) أخرجه: أبونعیم في (دلائل النبوة) (۴۱۰)، وقال الحافظ في (فتح الباري) (۳۲۴/۸): إسناده صحيح.

(۸۷۶) أخرجه: البخاري (۴۲۱).

(۸۷۷) أخرجه: البخاري (۳۰۰۸)، والحاكم برقم (۵۴۷۶) واللفظ لهما.

پیغمبهر ﷺ ئەبو عاصی کوری ره بیعی زاوای ئازاد دهکات

ئەبو عاصی کوری رهبیع یه کیک بوو له دیلهکانی بهدر، و میردی زهینه بی کچی پیغمبهر ﷺ بوو وه کهس نه بوو پارمیهک بدات بو ئازاد کردنی تا زهینب ﷺ هه ندیک پاره ی نارد که ملوانکه یه کی خوی له ناودا بوو بو ئازاد کردنی، که پیشتر خدیجه ی دایکی کردبوویه دیاری بوی له گوێزانه وهیدا و پیغمبهر ﷺ داوای له هاوه لانی کرد که میرده که ی بو ئازاد بکه ن.

عائیشه ﷺ ده فهرمویت: (دانیشتوانی مه که که پارمیان ده نارد بو ئازاد کردنی دیلهکانیان، و زهینه بی کچی پیغمبهر ﷺ بو ئازاد کردنی میرده که ی هه ندی پاره ی نارد له گه ل ملوانکه یه کی خه دیجه که کردبوویه دیاری بو زهینه ب له گواستنه وهیدا کاتی پیغمبهر ﷺ ملوانکه که ی به رچاو که وت زور به زه ی و سۆزی بو جولا و به هاوه لانی فهرموو: ((ان رأیتم ان تطلقوا لها أسیرها وتردوا علیها ما لها فافعلوا)) واته: گهر به چاکتان زانی ئەوا دیله که ی بو به ربده ن و پاره که شی بو بگه رینه وه. هاوه لانی پیغمبهریش ﷺ فهرموویان: به ئی باشه ئە ی پیغمبهری خوا، پاشان دیله که یان بو ئازاد کردوو پاره که یان بو گیرایه وه.

پیغمبهریش ﷺ مه رچی له سه ر ئەبو عاصی دانا که ریگه ی زهینه ب بدات تا کۆچ بکات بو مه دینه، ئینجا ئازادی کردو و زهیدی کوری حاریسه و پیاویکی ئەنصاری نارد تا بچن زهینه بی بو بینن و بیی فهرموون: ((هه ردووکتان به ریگه ون تا ده گه نه دۆلئ (یأجج) (که هه شت میل نزیکه له مه که وه) له وی چاوهری کهن تا زهینه بتان به لادا تیده په ریت (و ئەم مستیله یه منی) بدەنی و پاشان له گه ل خۆتانی بهینن). ئەوانیش هه ردووکیان له دوا ی مانگیک له ته واو بوونی جهنگی به در به ریگه وتن تا گه یشتنه (یأجج) و ئەبو عاصیش گه یشته وه مه که و ریگه ی به زهینه بدا تا کۆچ بکات))^(٨٧٨) ورده کاری به سه ر هاتی کۆچ کردنه که ی زهینه ب ﷺ له دوو ریوایه تدا

(٨٧٨) أخرجه: أحمد (٢٧٦/٦) (٢٦٣٦٢) وقال محققه الاناؤوط: إسناده حسن، وابو داود (٢٦٩٢)، والطبراني (الکبير) (١٠٥٠/٢٢)، وابن هشام (السيرة) (٢٤٦/٢) برقم (٥٤٨)، والحاكم (٢٣/٣) وصححه على شرط مسلم وواقفه الذهبي، والطحاوي (مشكل الآثار) (٤٧٠٨)، والبيهقي (الکبرى) (١٣١٢١)، وفي (الدلائل) (١٥٦/٣) وأخرجه: من طريق آخر: الحاكم (٢٤/٤) وصححه على شرط الشيخين، والطبراني (الکبير) (١٠٥٠/٢٢) وقال الهيثمي (المجمع) (٢١٣/٩): رجاله رجال الصحيح.

هاتوو، و دوای ریکخستنی ههردوو ریوایه ته که باسه که بهم جوړه دمبیت:

(زمینهب ﷺ) دمفهرمویت: کاتیک من خوّم ریک دهخست بۆ ئه وهی کۆچ بکه م بۆ لای باوکم هیندی کچی عوتبه م پیگه یشت و پی و تم: ئه ی کچه که ی محمد هه وائلم پیگه یشتوو که دمه ویت کۆچ بکه یت بۆ لای باوکت؟ و منیش وتم: ناشتی وانه بووه، هیندیش وتی: ئه ی کچی مامم وامه که، گهر پیویستت به که لوپهل یان باره هه بوو بۆ سه فهره که ت تا پی دی دهگه یته لای باوکت هه موو ئه وانهم لا هه یه و شهرم مه که، چونکه ئه وهی له نیوان ئافهرمتاندا هه یه له نیوان پیواندا نیه؟ زهینه بیش ﷺ دمفهرمویت: سویند به خوا دهمزانی راست دهکات له قسه کانیدا، به لام من ترسام و له بهرده م ئه ودا نکولیم کرد له وهی که بمه ویت کاری وا بکه م و پاشان که ل و به له کانم ئاماده کرد.

ئیبو ئیسحاق ﷺ دمفهرمویت: کاتیک زمینهب ته و او بوو له ئاماده کردنی که لوپه له کانی برای میرده که ی که ناوی کینانه ی کورپی ره بیع بوو، و شتریکی هینا و زمینهب سوار بوو، تیرو که وانه که ی له گه ل خۆی هه لگرت و هه وساری و شتره که ی راکیشا و و شتره که ش که زاومیه کی به سه ر پشته وه بوو زمینه بی تیابوو که و تنه ری له نیوه رۆدا و هه ندی له پیوانی قورمیش ئه مه یان له ناو خۆیاندا باس کرد. وه به دوایدا چوون تا له ناوچه ی (ذی الطوی) پێیان گه یشتنه وه، و یه که م که سیش که گه یشته سهریان (هه باری کورپی ئه سود و ناهعی کورپی عهبدو قه یسی فه هری بوو) ههردووکیان له گه ل کینانه به شه ر هاتن (به شم شیر) به سه ریدا زال بوون و هه باریش و شتره که ی گرت و زمینه بی ترساند له که زاوه که یدا و زمینه بیش له و کاته دا دووگیان بوو.

[عائیشه ﷺ] دمفهرمویت: هه باری کورپی ئه سود گه یشته و شتره که ی زمینهب و بهرده وام به رمه که ی له و شتره که یده دا تا و شتره که زمینه بی له سه ر پستی فریدا و (که و ته خواره وه به سه ر به ردیکدا) و خوینی له به ر رۆیشتم و منداله که ی له بارچوو پاشان کینانه خۆی دایه پستی زمینهب و تیروکه وانه که ی ئاماده کرد و وتی: سویند به خوا هه ر پیاوێک لیم نزیك ببیته وه تیری تیده گرم، ئه وانیش لی چوونه دواوه.

پاشان ئه بو سو فیان و هه ندیک له قورمیش هاتن و ئه بو سو فیان وتی: کینانه تیر

وکه وانه کهمت لایبە تا له گەلت بدوین و هسه بکهین، ئەبوسوفیان هاتە لای کینانە وەستا و پێی وت: کارێکی باشت نەکردوووە کە دەرچوویت لە پێش چاوی خەلکی بەناشکرا و خۆشت باش بەلاو شکەستیه کەمان دەرزانیت کە بە دەستی محمد تووشمان هات خەلکی گەر تۆ کچەکە ی ئەوت لەپێش چاویان بە ناشکرا برد وا دەرزان کە ئەمە سەرشۆرپیه و نیشانە ی بێ دەسلاتی و رسوایی ئەوانە، وە ئێمە نامانەوین تۆلە لە زمینە بکهینهوه و پێویستمان بەمانەوهی ئەو نیە لە ناوماندا، لەبەر ئەوه زمینە بگێرەرەوه تا دانیشتوانی مەککە باسی ئەوه بکەن کە گێراومانەتەوه، وە چاومرێ بکە تا شەو دادیت و خەلکی دەخەون ئەو کات بەنهیتی دەری کە لە مەککە و بیگەینەرە لای باوکی.

(عائیشە ﷺ) دەرمرۆیت: زمینە یان هەلگرت و گێرايانەوه، وە بەنو هاشم و بەنو ئومەیه بوو دەمەقالەیان لەسەر زمینە بەنو ئومەیه وتیان: دەبیت زمینە لای ئێمە بیت، چونکە خیزانی ئەبو عاصی نامۆزمانە، بەنو ئومەیه لای خۆیان دایان ناو چوو لای هیندی کچی عوتبە ی کوری ریبیعە ی خیزانی ئەبوسوفیان، و هیند بەزمینە بی دەوت: ئەمەش بەهۆی باوکتەوه تووشت هات).

(عوروه ﷺ) دەرمرۆیت: چەند ژنیکی بەنی هاشم هاتنە لای ئەبوسوفیان و ئەویش زمینە بی دایە دەستیان) لای ئەوان مایەوه هەتا زەمید و (ئەنصاریه کە) گەشتنە جیگە ی دیاری کراو، و لەوێ زەمید رۆشت تا بەشوانیک گەشت لێی پرسی: تۆ شوانی کێیت؟ وتی: شوانی ئەبو عاصم. وتی: ئەی ئەم مەرپانە هی کێن؟ شوانە کە وتی: مەری زمینە بی کچی محمدن. زەمیدیش ماومیه ک لەگەڵ شوانە کە رۆشت و پاشان پێی یوت: ئایا شتیکت بەدەمێ دمیگەینیتە دەستی زمینە لای کەس باسی ناکەیت؟ شوانە کە وتی: بەئێ باش، زەمیدیش: مستیله کە ی دایە دەستی، و شوانە کە مەرپانگی بردەوه ناو شاری مەککە و مستیله کە ی دایە دەستی زمینە و ئەویش ناسیەوه و وتی: کێ ئەمە ی پێدایت؟ شوانە کە وتی: پیاویک بوو. زمینە بیش وتی: لەکوێ بەجیت هیشت: شوانە کە وتی: لەوێ و لەوێ) پاشان زمینە چەند شەویکی تر مایەوه و لە شەویکی درەنگ وەختدا (کینانە) بردیە دەرەوه ی شار تا گەیانیدیە دەستی زەمید و هاوڕیکە ی، ئەوانیش لەگەڵ خۆیان هینایان تا گەیانیدیە پیغمبەر ﷺ (و لەوێداش زمینە چەند سائیکی تر هەر نەخۆش بوو بە هۆی کەوتنە

خوارهوهی له وشرهکه تا وفاتی کرد و هه موو وایان دزمانی که ئەو شهیدە)) (٨٧٩).
 و پیغمبهریش ﷺ سهبارمت بهزهینهب دهیفره موو: ((زینب خیر بناتی أصیبت ی)) (٨٨٠).
 واته: زینب چاکترینی کچهکانمه که بههوی منه وه تووشی نارهحهتی هاتوو.

عومهیری کورپی وهههب دیتته شاری مه دینه بو کوشتنی پیغمبهر ﷺ

عومهیری کورپی وهههب که بهبرینداری گهراپهوه شاری مهککه له دوای شهیری بهدر، ئەو لهگهڵ صفوانی کورپی ئومهی کورپی خهلهف کۆدهبهنهوه، رپندهکهون لهسه ر ئەوهی که عومهیر بجیت و پیغمبهر ﷺ تیرۆر بکات، صفوانیش له بهرامبهر ئەوهدا مال و خیزانهکهی دهگریته خو و فهززهکانیشی بو دهداتهوه، عومهیر بهناوی هاتنی بو ئازاد کردنی کورپه دیلهکهی دیتته شاری مه دینه، پیغمبهریش ﷺ پیلانهکهی ئەو لهگهڵ صفهواندا بو دهگریتهوه و پاشان عومهیریش موسولمان دهبیت.

ئهم باسه له راست ترین مغازی که (مغازی) موسی کورپی عوقبه و عروهی کورپی زوبهیر هاتوو به (مرسل) ی لای هه ندیک (أهل الحدیث) رپوایهتی (مرسل التابع) هه ندیکیان و مردهگیرین. باسهکهم له سه رچاوهکانیه وه هیناوه، دوای ریکخستنی فهرموودهکان بهسه ر هاتهکه بهم جوړه دهبیت:

ئهنهسی کورپی مالیک ﷺ دهفرمویت: (عومهیری کورپی وههههیی جومهحی بی کلومر بوو و لهجهنگی بهدردا بهشداری کرد، و له ناو کوژراوهکاندا بوو، وه پیاوینک بهلایدا تپهیری شمشی ریکی لیدا..... وای زانی کوژراوه و بهو شمشی ره بریندار بوو و که شهوی بهسه ر داها ت و تاریک بوو هه ر چو نیک بیت خو ی گه یانده شاری مهککه و برینهکهی چاک بووهوه).

عوروهی کورپی زوبهیر و زوهری ﷺ دهفرموون: (دوای گهراپهوهی موشریکهکان

(٨٧٩) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٤٨/٢) والطبري (التاريخ) (٤٦٩/٢) والطبراني (الكبير) (٢٢) (١٠٥٣، ١٠٥٠) وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٣٠٧١) والحاكم ٤٢/٤ وصححه على شرطها وقال الذهبي: خبر منكر ويحيى ليس بالقوي وقال محقق (المستدرک) (٦٩١٩)، ويحيى وثقه ابو داود والنسائي وابن معين وابن حبان، والبيهقي (الدلائل) (١٥٥/٣) والبزار (٢٠٠٩) وقال الهيثمي (المجمع) (٢١٢/٩): رجاله رجال الصحيح، وقال في (٢١٣/٩): مرسل ورجاله رجال الصحيح، وفي رواية ثانية (٢١٣/٩) (١٢٢٧٣): مرسل رجاله رجال صحيح.

(٨٨٠) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤٣١/٢٢)، والبزار (٢٦٦٦)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٣٠٧١).

له بهدر و گوشتنی ههنديکيان) عومهيري کورې وههبي جومهحي يهکنيک بوو له پياو کوژهکاني قورپيش وه يهکنيک بوو که نازاري پيغمبهر ﷺ و هاوهلاني دندا له مهککه، وه کورهکهي عومهيريش بهديل گيرابوو له شهري بهدردا. جاريکيان عومهير و صفواني کورې نوميه بهيهکهوه له (الحجر) دانيشتبوون، [ههردوولا باسي کوژراوهکاني بهدر و نهوانهي خرانه ناو بيرهوه و باسي شکستهکيان دهکرد، صفوان وتي: [سوئند بهخوا ژيان تال بووه له دواي کوژراوهکاني بهدر]؟ عومهيريش پي وت: [بهل] راست دهکهي، [سوئند بهخوا ژيان خوځي تيانه ماوه له دواي نهوان] سوئند بهخوا له بهر نهوه نهبيت که قهرزارم و هيچم لانيه تا بیده مهوه، خيزانه کهم دهترسم له دواي خوځم تياچن (هيچيشم نيه تا بويان به جي بهيلم) نهوا (نيستا بهريده که وتم) تا دهجوومه لاي محمد و هر نهوم بهرچاو بکهوتايه ده مکوش، چونکه من بهلگه يه کم لاي نهوان ههيه [دهتوانم بيکه مه پاساو بو خوځ] نهو يش کوره کهمه که له لاي نهوان ديله (و دهليم: هاتوم بو لاي کوره ديله کهم) صفوانيش پي وت: نهی دواي نهوه جي دهکهي؟ عومهيريش وتي: (دهجم دهی خلافتيم و له ناکاو به شمشير ليی ددهم و پاشان به سواري نه سپ خوځم دهر باز ده کهم و نايه لم کهس پيم بگاته وه). صفه وانيش نه مهی به ههل قوسته وه و [دل خوځ بوو به قسه کهی] و پي وت: تو نه و کاره نه انجام بده من قهرزه کهم تو دده مه وه وه منداله کانت دهيتيم با له گه ل منداله کاني خوځدا بن و خه رجي ههر دوولايان جيبه جي ده کهم و نايه لم له هيچيان کهم بيت. عومهيريش پي وت: دباشه نه مانه بانهيني بيت له نيوانماندا و کهس پي نه زانيت، پاشان صفوان [عومهيري پيکخست و هه موو پيداويستيه کی بو دابین کرد] و فهرمانيدا [شمشيره کهی عومهير] تيز و زهراوی بکريت. دواي نهوه عومهير بهرئ کهوت تا گه يشته ناو شاري مهدينه، له وکاته دا عومهري کورې خه طباب له ناو کوځمه ليک موسولماند ابوو باسي شهري به دريان ده کرد، که چوځ خوا ريزي لي گرتن و شکومه ندي کردن و دوژمنه که ياني نابووت کرد.

کاتیک عومهر ته ماشاي عومهيري کورې وههبي کرد به سه رپشتي و شتره که يه وه واهات و له بهر دم مزگه وتدا لايدا و [وشتره کهی يخ پي لي داو به ستيه وه] و عومهيريش شمشيره کهی به مله وهيه [وه به ره و لاي پيغمبهر ﷺ ده چيت] [عومهر که بيني شمشيره کهی پي يه ترسا] و وتي: نهو سه گه دوژمني خوايه نهوه عومهيري

کۆری و ههههه به که دزمان وهستاو ئیمه‌ی سه‌ر ژمیرکرد له رۆژی به‌دردا سویند به‌خوا ئه‌وه تهنه‌ها بۆ خراپه‌هاتوو، پاشان [عومهر ههستاو چوو زووره‌وه] بۆ لای پیغمبەری خوا وتی: ئە‌ی پیغمبەری خوا ئه‌وه دوژمنی خوایه‌ عومەیری کۆری وهههه (وا بۆ ناو مزگه‌وت دیت) و شمشیری پێ‌یه [ئه‌وه خراپکاری غه‌داره‌ متمانه‌ت پێ‌ی نه‌ییت] پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((برۆ بیهێنهره‌ ژووره‌وه)) عومەریش رۆیشت و (شه‌یاله‌)ی هه‌لگری شمشیره‌که‌ی عومەیری گرت و له‌ملیه‌وه‌ جه‌راندی و پێشی خۆی داو، به‌چه‌ند که‌سیکی ئه‌نصاری وت: که‌ له‌گه‌ ئیدابوو ئیوه‌ بچه‌ ژوره‌وه‌ و له‌ چوارده‌وری پیغمبەر ﷺ دانیشن و زۆر وریابن، چونکه‌ ئه‌م پیسه‌ متمانه‌ پێ‌ نه‌کراوه‌ [پیاویکی غه‌دارو خراپکاره‌ و گومانم له‌ هاتنه‌که‌ی هه‌یه‌].

پاشان عومەیری برده‌ ژووره‌وه‌ بۆلای پیغمبەر ﷺ، که‌ پیغمبەر ﷺ عومەری بینی په‌تی شمشیره‌که‌ی له‌ملی عومەیر جه‌راندوو و به‌توندی گوشویه‌ فەرمووی: (به‌ریده‌ ئە‌ی عومەر، تۆش نزیك به‌ره‌وه‌ ئە‌ی عومەیر و عومەیری لێ‌ نزیك بووه‌وه‌ وتی: به‌یانیتان باش (ئه‌وه‌ش سلأوی جاهیله‌کان بوو له‌نیوان خۆیاندا) پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((قد أكرمنا الله بتحية خیر من تحيتك يا عمیرُ [وَجَعَلَ تَحِيَّتَنَا (السَّلَامُ وهي)، تحية أهل الجنة]). واته‌: خودا ریزی لێ‌ گرتووین و سلأویکی چاکتری له‌ سلأوه‌که‌ی تۆ پێ‌ به‌خشیوین ئه‌ویش (السلام) سلأوی خه‌لکی به‌هه‌شته‌. عومەیر وتی: سویند به‌خوا (ئە‌ی محمد من تازه ئه‌مه‌م زانیوه‌؟ پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((قد أبدلنا الله خیراً منها) فَمَا جَاءَكَ يَا عُمَيْرُ؟ واته‌: خوا سلأوه‌که‌ی به‌باشتر بۆ گۆریوین، چی تۆی هیناوته‌ ئێره‌. عومەیر وتی: هاتووم بۆ ئه‌و دیله‌ی که‌ له‌ ژیر ده‌ستتانه‌یه‌ بینینم و چاک بن له‌گه‌ ئیدا (و دیله‌کانمان بۆ نازاد که‌ن ئیوه‌ خزم و که‌سی ئیمه‌ن). پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((ئە‌ی ئه‌و شمشیرت بۆ له‌ مل دایه‌))؟ عومەیر وتی: [ئه‌وه‌ بیرم چوو له‌ملدا کاتیک دابه‌زیم ئه‌وه‌ په‌ندی تیايه‌ بۆ من] خوا شمشیره‌کانمان قیزه‌ون کات هیج سویدیکیان پێ‌ نه‌گه‌یاندووین [ئیمه‌ له‌به‌در هه‌لمانگرتبوون، به‌لام که‌لکیان نه‌بوو وه‌ ئیمه‌ش سه‌رکه‌وتوو نه‌بووین].

پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((راستم له‌گه‌ ئیدا بلێ‌ چی تۆی هیناوته‌ ئێره‌))؟ عومەیر وتی: تهنه‌ها بۆ ئه‌و کاره‌ هاتووم. پیغمبەر ﷺ فەرمووی: [ئە‌ی ئه‌و به‌ئینه‌ چی بوو که‌دات به‌ سه‌فوانی کۆری ئومه‌یه‌ له‌ (الحجر) دا] عومەیری ترساو وتی:

[هاجیت وت؟؟] کام بە ئینەم داوتی؟ پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((ئەووە نەبوو تۆ و صفوان لە (الحجر) دانیشتن و باسی کوژراوەکانی (قورەیشتان کرد) که فری درانه ناو (القلیب) پاشان تۆ وت: گەر لەبەر قەرزاری و مندالەکانم نەبووایە دەچووم تا محمدم دەگۆشت و صفوانیش بپاریدا که قەرزەکانت بۆ بداتەو و مندالەکانت بۆ بەخێو بکات بەمەرجیک تۆ منی بۆ بکوژیت، وە خوای گەورە ری گره له نیوان تۆ و ئەو کارمدا)).

عومەیریش وتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ) ئیمە پیشتر تۆمان بە درۆ دەخستەو، و بەدرۆمان دەزانی که هەوآل و وەحیت لە ناسمانەووە بۆ بیّت اوە ئەم قسە و پروداوەش تەنها لە نیوان من و صفواندا بوو) لە (الحجر) وە هیچ کەسیکی تر ناگای لی نەبوووە تەنها من و ئەو نەبیّت سویند بەخوا من دەزانم هیچ کەسیک ئەم هەوآلە پی نەگەیاندویت تەنها خوا نەبیّت، منیش باومرەم هینا بەخوا و پیغمبەرەکە ی وە سوپاس بۆ ئەو خوایە ی که بەم شیوەیە رینموی کردم بۆ ئیسلام.

ئیتەر موسولمانانیش زۆر دلخۆش بوون بە موسولمان بوونی عومەیر هەتا عومەر ﷺ پی وت: سویند بەخوا (ئەو هات لە بەراز زیاتر رقم لئی بوو) ئەووە تا ئیستا لە مندالەکانم خۆشەویستەرە لام. پیغمبەریش ﷺ بە عومەیری فەرموو: (دانیشە عومەیر تا کۆمەکت بکەین) وە بەهاوئەلەکانی فەرموو: (ئەم براهەتان لە ناینەکە ی تیگەپەنن، و قورئانی بۆ بخویننەووە وە دیلەکە ی بۆ نازادکەن)) هاوئەلانی ئەو دەیان جیبەجی کرد.

پاش ماومیهك عومەیر هاتە خزمەت پیغمبەر ﷺ وتی: ئە ی پیغمبەری خوا من پیشتر بە هەموو توانایەکمەووە تیدەگۆشام بۆ کوژانەووی روناکیەکە ی خوا (واتە ناینی ئیسلام) و زۆر بەتوندی نازاری ئەو کەسانەم دەدا که موسولمان دەبوون وە ئەمڕۆ من پیم خۆشە رینگەم بەدەیت تابگەرپیمەووە شاری مەککە و بانگیان بکەم بۆلای خوا و پیغمبەرەکە ی و ناینەکە ی، بەلگو خوای گەورە هیدایەتیان بدات و [رێزگاریان بکات لە لەناوچوون] گەرواش نەکەن رەخنە لە ناینەکە یان دەگرم و نازاریان دەدەم [وەک چۆن پیشتر نازاری هاوئەلەکانی تۆم دەدا]]. پاشان پیغمبەر ﷺ رینگەیدا (و عومەیریش وتی: ئە ی پیغمبەری خوا (عەمامەکەت) واتە: (جەمەدانیهکەتم بەمڕی وەک نیشانەیهک)؟ پیغمبەریش ﷺ عەمامەکە ی خۆی پێدا پاشان رۆیشت و بەرپی کەوت بەرە و شاری مەککە).

صهفوانی کوری ئومهیهش ههرله و کاتهوه که عومهیر دمرچوو بوو بؤ مه دینه دههاته شوین دانیشه کانی قورمیش، و به قورمیشه کانی دهوت: مزده بیت بهم نزیکانه ههوالی (روداوئیکتان) بی دهگات نازاره کانی شه ری به درتان له بیردمباهته وه. صهفوان بهردهوام (پرسیاری له هه موو که سیک ده کرد که له مه دینه وه دههات: نایا له مه دینه هیچ روی داوه؟ چونکه صهفوان زور دلی به به لینه که ی عومهیر خۆش بوو تا نه وه بوو بیاویک له مه دینه وه هات و پرسیری عومهیری لی کرد؟ بیاوه کهش بی ری راگه یاند: که عومهیر موسولمان بووه، نیتر قورمیشه گان نه فرمتیان لی ده کرد و دهیان وت: عومهیری بی دین بوو) نیتر صهفوان سویندی خوارد که هیچ سوئیکی بی نه گه یه نیت وه به هیچ جوریک قسه ی له گه لدا نه کات.

عومهیری کاتیک گه رایه وه مه ککه وه دهستی کرد به بانگ کردنی قورمیش بؤ لای خوا و چوونه ناو ناینی نیسلامه وه و به توندی به ره لستی له وانه ده کرد که له رویدا ده وهستان، تا که سانیکی زور له ریگه ی نه وه وه موسولمان بوون^(۸۸۱) نابه و شیوه یه خودا هیدایه تی دلی عومهیری بؤ نیسلام که سه ره تای نه و رۆژه ده جهنگا له دزی نیسلام، نیواره به رگری له نیسلام ده کرد ده جهنگا دزی بت به رستانی قورمیش وه پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له خوا کورمکه ی به ردا به بی فیدیه بؤنه وه ی زیاتر دلی رابکیتیت وه دلی نه وانه شی که وهک نه ون به ته واوی راستی نه م دینه تازمیه نازانن له نزیکه وه.

نه جاشی دلخۆش ده بیت به سه رکه وتنی موسولمانه کان له جهنگی به در

ههوالی شه ری به در و سه رکه وتنی موسولمانان گه یشته نه جاشی له حه به شه و زور دلخۆش بوو، کۆچ کارانی موسولمانی نه وی کۆکرده وه و مزده ی سه رکه وتنه که ی موسولمانانی بی دان و هه موو لا سوپاسی خویان کرد له سه ر نه و شکۆمه ندیه:

(۸۸۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۷) برقم (۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰)، والطبري (التاريخ) (۴۷۲/۲)، وابو نعیم (الدلائل) برقم (۴۱۳)، والبيهقي (الدلائل) (۴۷/۳)، وابن هشام (السيرة) (۲۵۴/۲) برقم (۵۵۶، ۵۵۷)، وقال الميثمي حول الرواية الاولى، للطبراني في (المجمع) (۲۸۶/۸)، مرسل إسناده جيد، وقال في (المجمع) (۲۸۶/۸) حول الرواية الثانية: مرسل وإسناده حسن، عبد الطبراني في (المجمع) (۲۸۷/۸) حول الرواية الثالثة: رجاله رجال الصحيح، وقال الحافظ في (الاصابة) (۳۶/۳): وقد أخرجه ابن منده من وجه آخر موصولاً..... (ثم قال) وظاهر إسناده انه حسن، واللفظ لابن اسحاق والزيادات للطبراني، ولمزيد من الاطلاع: أنظر: (البداية) (۳۸۱/۳)، و(التاريخ لخليفة بن خياط) (۱۴۲)، و(سير السلف) (۶۱۳/۲).

ئەم بەسەر ھاتەش ئىمامى بەيھەقى ﷺ دەيھيئەت لە پياويكى دانىشتوى (صنعاء) وە كەناوى عەبدولپەرھمانە و دەفەرموئەت: (رؤژئك نەجاشى ناردى بەدواى جەعفەر و ھاوولانيدا، ئەوان چوونە ژورەوہ بۆ لای نەجاشى و تەماشايان كرد پۆشاكىكى كۆنى لەبەر داىە و لەسەر خۆل دانىشتووہ.

جەعفەر ﷺ دەفەرموئەت: ئيمە بەزەيمان بە نەجاشيدا ھاتەوہ كە بەو شيوەيە بينيمان، پاشان ئەو تەماشاي ئيمەى كرد و پى و تين: مژدەيەكتان دەدەمى كەدئخۆشتان بكات، يەكئك لە ھەوالدەمرەكانم لە ولاتەكەى ئيوە وە گەراومتەوہ و پى راگەياندم: كە خواى گەورە پيغمەمبەرەكەى سەرخستووہ و دوژمنەكانى لەناو بردووہ، لەپيكتا دانئك كە لە شيوئكى پى لەدارى (أراك) پروويداوہ كە ناوى شيوى (بەدر)ە و فلان كەس و فلان كەس و فلان كەس دەستگير كراون، و فلان كەس و فلان كەس بەر كۆزراون.

جەعفەرىش پى و ت: ئەى بۆجى پۆشاكىكى كۆنت لەبەرداىە و لەسەر خۆل دانىشتووئەت و ھىچت لە ژىردانىيە؟ نەجاشى و تى: ئيمە لە كتيبەكەماندا ھەيە كەخو ناردووئەتيە خواریوہ بۆ عيسا ﷺ دەفەرموئەت: پيوستە لەسەر بەندەكانى خوا ھەركات خواى گەورە نيعمەتئكى پى بەخشين ئەوان خۆ بەكەمزانين نیشان بەدن بۆ خوا، وە كاتئك خواى گەورە ئەم سەركەوتنەى بەخشىە پيغمەمبەرەكەى ﷺ منيش ئەم خۆ بەكەمزانينەم نیشاندا بۆ خوا^(٨٨٢).

پلەى ئەو موسوئلمانانەى كە لەجەنگى بەدردا بەشداربوون

خواى گەورە پاداشتى گەورەى بەخشيوتە ئەو موسوئلمانانەى كە لەجەنگى بەدردا بەشداربوون، چونكە ھەرە چاكەكانى لە موسوئلمانان و فرىشتەكان لەم جەنگەدا بەشداربوون، و پيغمەمبەرىش ﷺ مژدەى ھەرە گەورەى بەخشيوتە بەشداربووانى غەزای بەدر:

١- جابر ﷺ گيړاويەتيەوہ لە پيغمەمبەرەوہ ﷺ كە فەرموويەتى: ((لن

(٨٨٢) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (١٣٤/٣)، وابن كثير (البدابة) (٣٠٧/٣).

يدخل النار رجل شهيد بداراً والحُدَيْبِيَّةُ)) (۸۸۳) واته: هرگيز ناچيته ناو ناگری دۆزه خه وه پياويك به شداری كردبیت له به در یان له حوده ميبه دا.

۲- ههروه ها له جابره وه ﷺ پیغمه مبه ر ﷺ فه رموويه تی: ((لَعَلَّ اللّٰهَ قَدِ اطَّلَعَ عَلَى اَهْلِ بَدْرِ فَقَالَ: اَعْمَلُوا مَا سِتُّمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ)) (۸۸۴). واته: خوی گه وره ته ماشای به شداری بووانی شه ری به دری کرد و پی تی وتن: نه و کارهی بیتان خو شه نه نجای بدن، چونکه من له هه مووتان خو ش بووم.

۳- ريفاعه ی کوری رافیع ﷺ ده فه رمویت:

(جبریل ﷺ هات بۆلای پیغمه مبه ر ﷺ و پی تی فه رموو: ((مَاتَعُدُّونَ اَهْلَ الْبَدْرِ مِنْكُمْ))؟ واته: به شداری بووانی به در له ناو نیوهدا به چیان دادهنین؟ پیغمه مبه ریش ﷺ فه رمووی: ((من أفضل المسلمين)) واته: به چاکترینی موسولمانان، جبریل ﷺ فه رمووی: به هه مان شیوه فریسته به شداری بوومکانی به دریش لای نیمه ناوهان)) (۸۸۵).

۴- نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده فه رمویت:

(حارثی کوری سورا فه ی [پورزام] [گهنجیک] بوو له جهنگی به دردا له گه ل موسولمانان بوو، تیریکی ویل هات و کوشتی. دایکیشی هات بۆلای پیغمه مبه ر ﷺ و وتی: نه ی پیغمه مبه ری خوا خو ت دهمانی که حاریسه جهنده [له دلمدا شیرین بوو] [بۆم باس بکه] گه ر له به هه شتدا بیت (له سه ری ناگریم) و نارام ده گرم و چاومرپی پاداشته که ی ده که م، وه گه ر له وه ی تریاندا بیت [هه تا بتوانم له سه ری ده گرم] پیغمه مبه ریش ﷺ فه رمووی: ((وَيَحِكِ، اَوْ هَبِلَتْ، اَوْ جَنَّتْ وَاِحِدَةً هِيَ [يا اُمَّ حَارِثَةَ] [لَيْسَ بِجَنَّةٍ وَاِحِدَةً] [نَهَا جَنَاتٍ كَثِيرَةً] [فِي الْجَنَّةِ] [وَإِنَّ ابْنَكِ اَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الْاَعْلَى وَالْفِرْدَوْسُ]) (۸۸۶).

(۸۸۳) أخرجه: أحمد (۱۵۲۶۲) وقال الارناؤوط: حديث صحيح، وابن ابى شيبة (۱۵۵/۱۲)، والحاكم (۳۰۱/۳)، والترمذي

(۳۸۶۴)، وابن ماجه (۴۲۸۱)، وابويعلی (۱۹۰۰)، وابن حبان (۴۸۰۰) وقال محققه: صحيح على شرط مسلم، وصححه

ايضاً على شرط مسلم الحافظ في (الفتح) (۳۰۵/۷)، وابن كثير (البداية) (۳۲۹/۳)، وانظر (السلسلة الصحيحة) (۲۱۶۰).

(۸۸۴) أخرجه: البخاري (۳۹۸۳)، ومسلم (۲۴۹۴)، ويوداود (۲۶۵۰).

(۸۸۵) أخرجه: أحمد (۴۶۵/۳)، والبخاري (۳۹۹۲)، وابن ماجه (۱۶۰) وابن حبان (۷۲۲۴).

(۸۸۶) أخرجه: أحمد (۱۲۴/۳)، والبخاري (۳۹۸۱، ۶۵۵۰)، والترمذي (۳۶۷۴)، والحاكم (۲۰۸/۳) (وصححه على شرط مسلم

ووافقه الذهبي، وابن حبان (۹۵۸)، وصححه الشيخ الالباني في: (الصحيحة) (۱۸۱۱)، و (صحيح الترمذي) (۲۵۳۶).

(واته: ئهوه هۆشت لای خۆت نهماوه بۆ ئهوه يهك بهههشته؟! ئهى دايكى حاريسه ئهوه تهنها يهك بهههشت نيه، ئهوه چهندين بهههشتى زۆره لهناو بهههشتدا، وه كۆرهكەى تۆ فيردهوسى ههره بهرزى بهدمست هيناهه).

گرنگى غەزای بەدر

موسای كۆرى عوقبه ﷺ دمهفرمويت: (خوای گهوره پېغەمبەر ﷺ و بېروادارانى سهربەرز كرد بهجهنگى بەدر، و موشرىكهكان و دوورپووهكانى سەرشۆرگرد، هېچ دوورپوويهك و جولهكهيهك نهما له مهدينهدا سەرى نهوى نهبيت، بۆ دمهستكهوتهكانى بەدر، بهراستى ئهه رۆژه رۆژىكى يهكلاكهروهه بوو، له نيوان باومر و شيركدا، ئهه كات جولهكهكان بهدئنيايبهوه وتيان: ئهوه ئهه پېغەمبەرهيه كه لهتهوراتدا باسكراوه، لهمهودوا ههر ئالايهك بۆ ههرجهنگىك بهرز بكاتهوه سەركهوتوو دمبېت تيايدا)^(٨٨٧). بهراستى جهنگى بەدر سەركهوتنىكى يهك جار گهوره بوو، بۆ موسولمانهكان بهشايهتى ههموو عەرهب، شكستىكى زۆر قورسىش بوو بۆ قورەيش و موشرىكهكان، وه تافىكردنهوهيهكى سەربازى سەركهوتوى بى وپنه بوو لهژيانى موسولمانهكاندا، وه دمهستكهوتىكى باش بوو بۆ ئهه تهنگزه ئابوورىهى كه موسولمانهكان تيايدا دمژيان، وه ئهه جهنگه بووه هوى زياتر رېكخستن و يهك خستنى رېزى موسولمانان، وه وشياركهروهيهكى گهورهش بوو بۆ قهواره جولهكهكان ناچارى كردن كه بهخۆيان و ههئويستهكانياندا بچنهوه بهرامبەر موسولمانان، وه ئهه جهنگهش ورياكهروهيهكى بههيز بوو بۆ ههموو لايهك بهدروست بوونى هيزىكى راميارى و سەربازى زۆر بههيز له نيمچه دوورگهى عەرهبدا، وهجهنگى بهدرىش بووه هوى توندو تۆل كردنى هيزو دمهسلاتى موسولمانهكان له مهدينه و چوار دهورىدا ههتا واى لى هات ئهه موشرىكانهى كه مابوونهوه له مهدينه، ههنديكىان بهراستى موسولمان بوون، و ئهوانى تريان ناچارانه موسولمان بوونى خۆيان ئاشكرا كرد، بهلام له ناخدا دوورپوو بوون وهك عهبدوللاى كۆرى ئوبهى كۆرى سهلول.

ئوسامهى كۆرى زهيد ﷺ دمهفرمويت: (كاتىك پېغەمبەر ﷺ غەزای بەدرى ئههنجام

داو سەرکردە ناودارەکانی کافرانی قورەیش کوژران، عەبدوللای کورێ ئوبەیی کورێ سەلول و ئەو موشریکانەیی کە لەگەڵیدا بوون وتیان: ئەم ئاینە جێگیربوو وە هیوای لابردنی ئەم، ئیتر هەموویان هاتن و بەیمانیاں داو موسولمان بوونی خۆیان راگەیاندا^(٨٨٨).

غەزا و سەریەکانی نێوان بەدر و ئوحوود غەزای بەنی سولەیم

هەندیک لەو هۆزانەیی کە گری بەستی بازرگانیاں هەبوو لەگەڵ قورەیش دا، کاروانە بازرگانیهکانی قورەیش بەلایندا تێدەبەری، و خۆیان بەدۆستی ئەوان دەزانی، وپەکخستنی کاروانە بازرگانیهکانی قورەیش زیانیکی ئابووری گەورەیی هەبوو بۆ ئەوان، لەبەر ئەم هۆیانە ویستیان هیز کۆبکەنەو و پەلاماری موسولمانان بدن.

بەسەرھاتە کە ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەیکۆتێتەو و دەفەرمویت: (دوای گەرانەوێی پیغمبەر ﷺ بۆ مەدینە لەدوای جەنگی بەدر بە حەوت شەو، خۆی و هەندیک لە ھاوئەکانی بەریکەوتن بۆ پەلاماردانی بەنی سولەیم، رۆیشتن تاگەیشتنە هەندیک لە کانیاوکانیاں کە پێی دەوترا (الکدر)، لەوێ سێ شەو مانەو و پاشان گەرایەو و بۆ مەدینە و تووشی هیچ شەڕیک نەهاتن. لەوێدا مایەو و لەو چەند رۆزانەیی کۆتای مانگی شەوال و زولقەعیدە لەبەر ئەو کاروانەیی قورەیش کە بەبەردا تێ دەبەری^(٨٨٩). وەلەم سەلەشدا پیغمبەر ﷺ حەفصەیی کچی عومەری رضی اللہ عنہ خواست، و فاطمەیی کچی دایە عەلی کورێ ئەبو طالیب خوا لە هەموویان رازی بێت^(٨٩٠).

غەزای (السّویق)

عەبدوللای کورێ کە عەبی کورێ مالیک رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (کاتیک ئەبو سوفیان گەرایەو و بۆ مەککە و شکستەکەیی بەدریاں بەسەر هات، ئەبو سوفیان نەزری کرد و بپاریدا [کە نزیکیی خیزانەکەیی نەکەوێتەو و خۆی نەشۆریت تانەجیت هیرش بکاتە سەر مەدینە و هەندێ شوینی بسوتینی] [هەرچەندە هانی قورەیشیدا زۆر بەیان ترسیکی گەورە کەوتبوو دێیانەو و نەیان وێرا بەشداربن] [ئەبو سوفیان

(٨٨٨) أخرجه: البخاري(٦٢٠٨).

(٨٨٩) انظر: (السيرة) لابن هشام(٣٣٦/٢)، و(الدرر في المغازی) (ص: ١٤٥)، و(دلائل النبوة) للبيهقي(١٦٣/٣).

(٨٩٠) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (١٦٣-١٥٨/٣).

بہنہینی دەرچوو له شاری مەككە تەنھا سی سواری لەگەڵ بوو[وە هەندیکیش دەلێن دوو سەد سوار بوون، بەرێ کەوت بەسەر جیاکانی (النجدية)دا تا دابەزییە نزیک جیای (سب)ی ناوچە (قناة)ی نزیک شاری مەدینە. لەوئ مایەووە تا شەو بەسەر داھات و پاشان خۆی دەرچوو بەوشەو بەرەو بەنی نضیر و لەدەرگای مائی گەورەکە دان کە ناوی حویە کورپی ئەخەب بوو ئەویش ئەوانی ناسیووە ترساو نەبووێرا دەرگاکیان بۆ بکاتەو.

پاشان ئەبو سوفیان چوو له دەرگای مائی سەلامی کورپی موشکمیدا کە یەکیک بوو له ناودارانی بەنی نضیر ئەو دەرگای بۆ کردنەووە و خەزەمت و میوانداری کردن، و هەوایی ئەو چوار دەورە بۆ زانی و پێی راگەیاندن، هەر لەو شەویدا ئەبو سوفیان گەڕایەووە بۆ لای هاوێلەکانی و چەند پیاویکی له هاوێلانی نارد [و فەرمانی پێکردن کە گەیشتە نزیکترین دارخورما له دارخورماکانی مەدینە لەوئ ناگری تیبەردەن و بیسوتین] ئەوان بەرپیکەوتن تا گەیشتنە هەندئ دارخورمای بچووکی تازە له دارخورماکانی ناوچە (العرفی) و گریان تیبەردا[و هەر لەوئ دوو پیاوی ئەنصاریان بینی کاریان دەکرد له کێلگەکیاندا خافلگیرانە هەردووکیان گوشت [و پاشان بەراکردن گەرانەووە] و هەلاتن بەرە و مەككە، و خەلکی ئەو دەورە [پێغمەبەر ﷺ و موسولمانانیاں لئ ناگادار کردنەووە].

پێغمەبەر ﷺ لەگەڵ هاوێلانییدا دوایان کەوتن تا ناوچە (قرقرة الکدر) راویان نان، و ئەبو سوفیان و هاوێلانی بۆ دەرپاز بوونیاں زۆرینە نازوقەکانیاں له دوای خۆیان فرێ دا، و پاشان پێغمەبەر ﷺ و هاوێلانی گەرانەووە بەرەو مەدینە، و لەرێگادا هاوێلانی لێیان پرسى: ئەى پێغمەبهرى خوا ئەم کارەمان بەغەزا بۆ دەژمێریت؟ پێغمەبەریش (ﷺ) فەرمووی: ((بەئ)).

ئیبنو ئیسحاق رحمته اللہ علیہ دەفەرمویت: ئەم غەزایە بۆیە ناوئرا غەزای (السويق) چونکە موشریکەکان زۆر بەی ئەو خواردنەى کە دوای خۆیان فرێیان داوو خواردنی (السويق) بوو وە موسولمانان کەوتنە کۆکردنەووەى ئەو (السويق) و زۆریان لئ کۆکردنەووە^(٨٩١).

(٨٩١) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٣٦/٢)، وموسى بن عقبة وعروة بن الزبير في مغازيها كما في (دلائل النبوة) للبيهقي (١٦٤/٣-١٦٥)، والطبراني (التاريخ) (٤١٣/٢)، وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (٣٧٦/٢): أخرجه ابن اسحاق بسند صحيح مرسل.

(السوق) خواردنیکە لە گەنم یان جۆی سورەووەگراو بەرپۆن دروست دەکریت، یان دەهاپردریت و دەکریتە کولتیرە و لەگەڵ هەنگویندا دەخوریت).

غەزای (ذی أمر)

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (پاش گەرانەوہی پیغمبەر ﷺ لە غەزای (السوق) ئەو رۆژانە ی مابوو لەمانگی (ذی الحجۃ) ی بەسەری برد، پاشان لەگەڵ جوارسەد و پەنجایا پیاو لە هاوہلانی ھیرشیان بردە سەر ھۆزی غەطفان.

لەم غەزایەدا پیغمبەر ﷺ عوسمانی کورپی عەفانی بۆ بەرپۆوەبردنی کاروبارەکان لەمەدینەدا لەدوای خۆی دانا. و لەم غەزایەشدا تووشی شەڕ نەھاتن، و لەوئ مایەوہ تەواوی ئەو رۆژانە ی کە لە مانگی (ربیع الاول) مابوو پاشان گەرایەوہ بۆ مەدینە^(٨٩٢).

غەزای (الفرع)

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (پاشان پیغمبەر ﷺ غەزایەکی تری ریکخست بەرەو ناوچە ی ھۆزی بەنی سولەیم و قورەیش [وہ ئیبنو ئوم مەکتومی دانا بۆ نوێژ و سەرکاری مەدینە] موسوئمانان بەرپۆ کەوتن تا گەیشتنە (البحران) لەناوچە ی (الفرع) ی حیجاز، و لەوئ مانگی (ربیع الآخر) و (جمادی الاولی) مایەوہ و پاشان گەرایەوہ مەدینە و تووشی شەرنەھات^(٨٩٣).

سەریە ی (ذی القرد)

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: (قورەیش لەدوای جەنگی بەدر ترسان و بئ ئومید بوون لە ریکگە ی بازەرگانیان بۆ شام کەبەلای ناوچەکانی جواردەوری مەدینەدا تێدەپەری، بۆیە برپاریاندا ئەمجارە ریکگەکە ی عیراق بگرنە بەر بۆ شام، ھەندیک لە بازەرگانەکانیان بەیاوہری ئەبو سوفیانی کورپی حەرب زیویکی زۆریان لەگەڵ خۆیان ھەلگرت، و پیاویکی بەنی بەکری کورپی وائیلیان بەکری گرت تا رپ ئیشان دەریان بپت لەو ریکگەدا، کاروانەکە بەرپۆ کەوتن، و ئەم ھەوالە گەیشتەوہ بە پیغمبەر ﷺ

(٨٩٢) انظر: (السيرة) لابن هشام (٣/٣٣٨)، و(الدلائل) للبيهقي (٣/١٦٥)، و(المغازي) للواقدي (١/١٩٣).

(٨٩٣) انظر: (السيرة) لابن هشام(٢/٣٣٨).

و سریه یه کی به سه رکردایه تی زهیدی کوری حاریته پښک خست، و به ره و نهو پښگایه که وتنه ری، کاروانه که ی نه بو سوفیان گه یشته یه کښک له کانیاوه گانی نه جد که ناوی (القرده) بوو له وی لایندا بو حه وانوه، و سریه که ی زهید گه یشته سه ریان و پیاوه گانی کاروانه که هه موو رایان کرد، و کاروانه که دهستی به سه ردا گیراو هینایانه وه به ره و شاری مه دینه) (٨٩٤).

غه زای (بنی قینقاع)

به نی قهینوقاع هۆزکی جوله که ی نیشته جیبووی گه په کی (به نی قینقاع) له قهراغ شاری مه دینه بوون، نه م هۆزه له هه موو که س زیاتر دوژمن به نیسلام بوون، کاره خراپه کاریه گانی خۆیان له گالته جارپی و سوکایه تی کردن به نیسلام و پیغمبهره که ی ﷺ په ره ی سه ند و له زیادبووندا بوو، و نه وان یه که م که س بوون که په یمان نامه ی خۆیان له گه ل پیغمبهر ﷺ هه لوه شانده وه و پابه ند نه بوونی خۆیان راگه یاند به یاسا و برپارنامه که ی شاری مه دینه که پیشته له سه ری پښکه وتبوون له گه ل موسولمانان و هه موو لایه نه گانی شاری مه دینه دا، تا پیغمبهر ﷺ هات و کۆبووه وه له گه لایندا و نامۆزگاری کردن، به لام نه وان هه ر زیاتر لاسار وناپاک ده بوون، تا دواجار پیغمبهر ﷺ و سوپاکه ی چواردهوریان لی گرتن و رایان گواستن و دووریان خستنه وه له مه دینه، بو خۆپاریزی له کاره دوژمن کاریه گانیان.

ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده فهرمویت: (پیغمبهر ﷺ کۆبوونه وه یه کی کرد به هۆزی به نی قهینقاع له بازاره که یاندا و پیی قهرموون: ((نه ی کۆمه لی جوله که، وریای خۆتابن نه وه ک نه و به لایه ی خوا هینای به سه ر قورمیشدا به سه ر ئیوه شدا به نییت، موسولمان بن ئیوه باش ده زانن، که من پیغمبهری کی نیرراوم و نه مه ش له کتیه که تاندا ده بیننه وه)) نه وانیش وتیان: نه ی محمد تو وا ده زانیت که ئیمه ش وه ک خزمه قورمیشیه کانتین، تو به وه (مغروور) مه به که رووبه رووی که سانیک بوویته وه، شاره زای جهنگ نه بوون و هه لیکت بو پښکه وه ت، به لام ئیمه گه ر به شه ر بیین له گه لتدا نه و جا ده زانیت که ئیمه به راستی جهنگاوهرین.

ئیبنو عہباس ؓ دہفہرمویت: ئەمان یەکەمین کەس بوون کە جەنگیان ڕاگەیاند بەرامبەر موسوئلمانان و کەوتنە کاری شەڕخووازنە و ئەم ئایەتەش سەبارەت بەوان دابەزی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتٌ بَلْ يَكْفُرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَتَسَاءَلُونَ قَدَّكَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فَتْنِ الْتَقَاتِ.....﴾ (آل عمران) (٨٩٥). واتە: بەوانە ی کە بئ بڕوان بئ کە بەم زووانە تێدەشکین و ژێر دەکەون، وە لەدواریژیشدا بەرەو دۆزەخ کۆ دەکرینەووە و رادەپێچرێن «هەرچەندە ئەمرۆ موسوئلمانان لەئوچوددا بەرەوالت تێک شکابن» کە دۆزەخیش جێ خەویکی خراپە! ﴿١٣﴾ بەراستی لەو دوو کۆمەڵەدا لەجەنگی (بەدر)دا رووبەرۆوی یەکتەر وەستان، دەرس و ئامۆزگارییەک هەبوو بۆ ئیوہ ئە ی جوولەکە! دەستەییەکیان بۆ خوا دەجەنگین و دەستەکە ی تریان کافر و بئ بڕوان و، لەپێناوی تاغووتاندا، دژ بەخوا دەجەنگین بەچاوی خۆیان کۆمەڵە بڕوادارەکیان بەدوو ئەوێندە ی خۆیان دەبینی، ئەوساش خوا ترسی خستە دڵیانەووە و تیشکان، دیارە خوا پشنگیری هەر کەسێک کە خۆی بیەوی و بەشیایوی بزانی دەکات، وانەو ئامۆزگارییەکی گەورە هە یە بۆ ئەوانە ی بینای خۆیان دەخەنە کارو خاوەن فامن. لە رپوایەتێکی ئیبنو هیشامدا ؓ داهاتووە کە ئەوان سووکایەتیان کردووە بە یەکێک لە ئافرەتانی موسوئلمانان و پیاویکی موسوئلمانیشیان کوشتووە.

قەتادە ؓ دہفہرمویت: (پاشان پیغمبەر ﷺ و موسوئلمانان هێرشیان کردنە سەر، وە جوولەکەکان لە رپو بەرپو بوونەووە ترسان و چوونە ناو قەلاکانیان، موسوئلمانان گەمارۆیان دان، تا پانزە رپوژ ئینجا هەموویان خۆیان دابە دەستەو، پاشان عەبدوللای کورپی ئوبە ی کورپی سلول (گەورە ی منافقەکان) کەوتە پارێزگاری لیکردنیان، وتی: ئە ی محمد چاک بە لەگەڵ ئەو هاوپەیمانانەماندا؟ پیغمبەر ﷺ وەلامی نەدایەووە، ئەو وتەکە ی دووبارە کردەو، و پیغمبەریش ﷺ رپوی کرد بەولادا، و پاشان عەبدوللای گیرفانی قەلغانی سەر سنگەکە ی پیغمبەری گرت، پیغمبەر ﷺ تۆرە بوو فەرمووی: ((بەرم دە)) ئەویش وتی: وەلا بەرت نادەم تاچاک نەبیت لەگەڵ ئەم هاوپەیمانانەمدا، ئەوان سێ سەد پیاوی قەلغان لە سنگ و چل پیاوی بئ قەلغان هەموو پارێزگاریان لیکردووم، لە هەموو سوور و رەشێک، من پیاویکم دەترسم شتم بەسەر بئیت؟

(٨٩٥) انظر: (السيرة) لابن هشام (٣٣٩/٢) و(الدلائل) للبيهقي (١٧٤/٣)، وأبو داود (٣٠٠١)، وحسن إسناده الحافظ في (الفتح) (٣٣٢/٧)، وضعف إسناده الشيخ الالباني في (ضعيف أبي داود) (٦٤٧).

پاشان پیغمبهر ﷺ فەر مووی: ((ئەوان هەموو بۆ تۆ))^(٨٩٦) ئاوا عەبدوللای دووروو رۆلی گێرا بۆ رزگارکردن و دەر بازکردنی ئەو جولەگە ناپاگانە بە بیانووی ئەوەی کە ئەوان کۆن هاو پەیمانی بوون، بەلام موسولمانانی راستەقینە، وەك عوبادەى كورێ صامت بى بەرى بوونی خۆیان راگەیاندا لەو هاو پەیمانیەى کە لە نیوان ئەوان و بەنى قەینقاعدا هەبوو.

عوبادەى كورپى وەلیدی كورپى عوبادەى كورپى صامت ﷺ دەفەر مویت: (كاتێك بەنى قەینوقاع جەنگیان راگەیاندا و كەوتنە كاری شەر پەنگێر پانە دژ بە پیغمبهر ﷺ و موسولمانان ئالەویدا عەبدوللای كورپى ئوبەى پارێزگاری لەوان كرد و دەر بازى كردن، بەلام عوبادەى كورپى صامت چوو بۆلای پیغمبهر ﷺ و بى بەرى بوونی خۆى راگەیاندا لە هاو پەیمانی و دۆستایەتى و كۆمەكى كردنى بەنى قەینوقاع وتى: ئەى پیغمبهرى خوا ﷺ من لایەنگرى خوا و و پیغمبهر و باومردارانم، بەهەموو جۆرێك من بەرىم لە هاو پەیمانی و لایەنگرى ئەم كافرانە. سەبارەت بەم دوو هەلۆستە جیاوازەى عەبدوللای و عوبادە ئەم چەند ئایەتە پیرۆزە دا بەزى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ..... فَإِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هُمُ الْعَلِيُونَ ﴿٥٦﴾ (المائدة)^(٨٩٧). واتە: ئەى ئەوانەى باومردان هێناوە! گاوری و جولەگە مەكەنە دۆست و پشتیوانتان، واتە: نە یارمەتییان بدەن و، نە داواى یارمەتییان لێ بكەن، وە بە هیچ جۆرێك (موالات) و هاوکاریى و خۆشەویستیان نەبێ بۆیان.....).

كوژرانی كەعبى كورپى ئەشرف

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەفەر مویت: (كەعبى كورپى ئەشرف (شاعیر و ناوداریكى بەنى نەضیر بوو): كاتێك كە هەوائى جەنگى بەدرى پى گەشت وتى: تۆ بلیى ئەمە راست بێت؟ ئێوه لەو باومردان كە محمد ئەو پیاوانەى كۆشتبێت كە ئەو دوو پیاوانە ناویان هێناوه زەمید و عەبدوللای كورپى رەواحه ئەوانە سەر كرده و ناودارانی قورەیشن وەلایى گەر ئەم هەواله راست بێت ژیری خاك باشتهر لەسەر زەوى.

(٨٩٦) انظر: (السيرة) لابن هشام (٣٤٠/٢) وإسناده صحيح مرسل، والبيهقي (الدلائل) (١٧٤/٣) و (صحيح السيرة) (٣٥٠).

(٨٩٧) نفس المصدر.

کہ عب دوی ئہوہی کہ دنیابوو له راستی ھووالہ کہ بہرئ کہوت تا گہیشته شاری مہککہ، و لہ مالی موصلیب کوری و مداعہی سہہمی کہ خیزانہ کہی ناوی عاتیکہ کچی ئہبو عیص) بوو لای ئہوان دابہزی، ریزیان لی گرت و لہوئ حہوایہوہ، پاشان کہوتہ شاعر وتن و ہاندانی خہلک له دزی پیغمبر ﷺ و موسولمانان، وہ کہوتہ لاوانہوہی ناودارہ کوژراوہکانی قورمیش له بہدر^(۸۹۸).

له ریوایہ تیکی تردا ئیبنو عہباس ؓ دہفہرمویت: حویہی کوری ئہخطب لہ گہل کہعبی کوری ئہشرف، ھردوو پیگہوہ رویشتن بو شاری مہککہ و ھاوپہیمانان سازکرد لہ گہل قورمیشدا بو شہرکردن دژ بہ پیغمبر ﷺ قورمیشیش بہ ھەر دووکیان وت: ئیوہ کہسانیکی شارمزان له زانستہ کونہکان و خاومن کتیبی ئاسمانین اوہ تو ئہی کہعبی کوری ئہشرف گہورہ و ناودارو چاکترینی کہسانی خہلکی مہدینہیت] پیمان بلین نایا ئیمہ (باشتر و راست ترین) یان محمد؟ ھردووکیان وتیان: ئیوہ کین؟ و محمد کیہ؟ ئہوان وتیان: [ئیمہ دہرگاوانی (کہعبین)] وہ رزگارکری [لیقہوماو و دیلین] و شترہ قہلہوہکان سہردمہرین لہ گہل شیرو ناو و دہیبہخسینہ حاجی یہکان و خزمہتیان دہکین، و پہیوہندی خزمایہتی بہرپوہ دہبہین.

ھردووکیان پرساریان کرد و وتیان: ئہی محمد کیہ؟ ئہوان وتیان: ئہو پیاویکی بی و ہچہیوہ پہیوہندی خزمایہتی شیواندووین و چہتہ و دزہکانی بہنی غیفار دوی کہوتوون، کہ حاجیہکان روت دہکہنہوہ) و خوی بہراست دہزانیت، (نایا ئیمہ باشتر و راستترین یان ئہوان؟) کہعب و حویہی له ولامیاندا وتیان: ناین و ریگہی ئیوہ راست ترہ و ئیوہ چاکترن لہوان، ئیتر ئہم نایہتہ دابہزی: ﴿إِنَّ شَانِكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝﴾ (الکوثر) واتہ: دوورمنہکانت و ہجاج کویر و بیوہچہ دہبن، وہ ئہم نایہتہ دابہزی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ۝﴾ (النساء) ﴿٥١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ نَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝﴾ (النساء)^(۸۹۹)، واتہ: ناخو سہیری ئہوانت نہکردووہ کہ

(۸۹۸) انظر: (السيرة) لابن هشام (۳۴۲/۲).

(۸۹۹) أخرجه: الطبري (التفسير) (۹۷۸۶)، والنسائي (التفسير) (۷۲۷) وقال محققه: إسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (۱۱۶۴۵)، والبخاري (۲۲۹۳)، وابن حبان (۲۵۷۲) وقال محققه: إسناده صحيح، وقال ابن كثير (التفسير) (۳۰۶/۶): إسناده

بہ شیک له کتیبی (تہورات) یان پیدراوہ؟ کہ چی باومریان به بت و، تاغوت و فالگرتنہووہو جادوو و شہیتان ہہیہ، واتہ: بہرپہوی له بہرنامہ دنیاہیہکان دہکن!! بہ موشریک و بی باومرہکان دہلین: ری و ریبازی ئہوانہ (موشریک و کافرہکان) لہری باومردارہکان نما ترہ (۵۱) نا ئہوانہن خوا نہفرینی لیکردوون و لہمیہرمبانی خوی دووری خستوونہتہوہ دیارہ ہہرکہسیک خوا نہعلمت و نہفرینی لیبکات، ہہرگیز تو ہیچ یارمہتیدہریکت بو دمست ناکہوئ . ئہم دوو تاوہنبارہ گہرانہوہ مہدینہ، بہلام کہعب خرابتر له جاران کہوتہ وتنی شیعہر دژ بہخوا و پیغہمبہر ﷺ و ئیسلام و موسولمانان، کہعبی کوری مالیک ﷺ دہفرمویت: (کہعبی کوری ئہشرف کہوتہ دزایہتی کردنی پیغہمبہر ﷺ بہشیعہر، و ہاندانی موشریکہکان و قورہیش دژ بہ پیغہمبہر ﷺ و ہاوہلانی، خوی گہورہیش سہرمتا فہرمانیدا بہ لیبووردن و نارام گرتن بہرامبہر ئہوان، و ئہم ئایہتہش دابہزی: ﴿لَتُبْلَوُنَّ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَاَلْتَمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا اَذٰى كَثِيْرًا وَاِنْ تَصٰرِفُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ﴾ (آل عمران) واتہ: سویند بہخوا گیان و دارایتان (ئہی موسلمانان!) بہبہلا و نہہامہت بہر تافیکردنہوہ دہکہون، وہ لہوانہی کتیبیان پیدراوہ له پیش ئیوہوہ و لہ ہاوبہشدانہرانہوہ زورو زبہندہ قسہی نابہجی و ناخوش ئہبیستن و، پیی دلتہنگ دہبن، بہلام ئہگہر ئیوہ لہبہرامبہر وتہکانیانہوہ خوگرہبن و، لہ کردارو وتارتاندا پاریز بکن، سہرکہوتوو دہبن، بہراستی کاری وا، لہ کاری مہردان و جوامیران دہجیت. بہلام کہعب ہہر دہس بہرداری ئہم کارہ خرابانہی نہدہبوو(۹۰۰)، وہکہعب دہہات و پرسیزی جورا و جوری دہکرد تا پیغہمبہر ﷺ نارہحمت بکات.

ئیبنو عباس ﷺ دہفرمویت: (کہعبی کوری ئہشرف لہگہل حویہی کوری ئہخطب و ہہندیک جولہکہ ہاتن بولای پیغہمبہر ﷺ و وتیان: ئہی محمد ئہو خویہی کہ توی ناردوہ جوئہ بومان باس بکہ؟ خوی گہورہش سورہتی: ﴿قُلْ هُوَ اَللّٰهُ اَحَدٌ﴾ (الإخلاص) دابہزانند(۹۰۱).

صحیح، واللفظ للطبرانی والزیادات لابن ابی حاتم والنسائی والبزار وابن حبان.

(۹۰۰) أخرجه: ابوداود (۳۰۰۰)، وقال الشيخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۲۵۹۳): إسنادہ صحیح.

(۹۰۱) أخرجه: ابن عدی (الکامل) (۲۳۵/۴)، والبيهقي (الاسماء والصفات) برقم (۶۰۵)، و الهروي في (ذم الکلام واهله) رقم

(۶۵۲) وقال محققه: حسن.

کەعب ھەردەس بەرداری ئەم تاوانەى نەدمبوو، وە شیعەرەکانیشى نزیک بوو وەرەى ھەندى لەکافران بەرز بکاتەوہ و بیان بزوینى، وە توانایان بداتە بەر بۆ دزایەتى کردنى موسولمانان، تا رۆژى تۆلە ھاتە پيش.

بەسەر ھاتى لەناو بردنى ئەم تاوہنبارە لە زۆر سەرچاوەدا ھاتووہ، ھەندیکيان بەکورتى و ھەندیکيان بەدریژى، وە ھەریەکەیان تەنھا چەند لایەنىكى باسەکەى تىدایە، بەگۆکردنەوہ و ریکخستنى ھەموویان لەبەسەرھاتەکە باشتر ئاشنا دەبین لەھەموو رۆویەکەوہ، باسەکەش بەدریژى بەم جۆرەیە:

جابر ﷺ دەفەرمویت: (کەعب ھەر دەس بەردارى ئازاردانى پیغمبەر ﷺ و موسولمانان نەبوو، تا پیغمبەر ﷺ فەرمووى: ((مَنْ لِكَعْبِ بْنِ الْأَشْرَفِ، فَإِنَّهُ قَدْ آذَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ [فَقَدْ آذَانَا بِشَعْرِهِ وَقَوَى الْمُشْرِكِينَ])) واتا: كى تۆلە لە کەعبى كورپى ئەشرف دەکاتەوہ بەراستى ئازارى خوا و پیغمبەر ﷺ دەدات بە شیعەرەکانى و موشریکەکان بەھیز دەکات. محمدى كورپى مەسلەمە وتى: ئەى پیغمبەرى خوا ﷺ پیت خۆشە بیکوژم؟ پیغمبەر ﷺ فەرمووى: ((بەئى!))، (بەلام بچۆ راپوێژ بە سەعدى كورپى موعاذ بکە).

محمدى كورپى مەسلەمە ﷺ دەئیت: من چووم بۆلای سەعد و باسەکەم بۆ گێرپایەوہو ئەویش وتى: برۆ بۆ جیبەجى کردنى ئەو کارە پشت بەخوا، بەلام حارث كورپى ئەوسى برازام وە عەبادى كورپى بشر وە ئەبو عەبسى كورپى جابرى ئەلحارث وە ئەبو نائیل سەلکانى كورپى قەيسى ئەشەھەلى ئاگادار بکەرەوہ و لەگەل خۆندا بیان بە، منیش چووم بۆلای ھەموویان و لەکارەکە ئاگادارم کردنەوہ، ھەموویان قایل بوون تەنھا (سەلکان) نەبیت پى و تم (برازام من تۆ بەراست دەزانم، بەلام پىم خۆشە ئەو کارە ئەنجام نەدەم تا خۆم دەچم قسە لەگەل پیغمبەردا ﷺ دەکەم، ئەو رۆیشت و باسەکەى لای پیغمبەر ﷺ گێرپایەوہو ئەویش پى فەرموو بوو: ((لەگەل ھاوریکانتدا برۆ)).

محمدى كورپى مەسلەمە دەئیت: وتم (ئەى پیغمبەرى خوا) رینگەم بدە تا (شت) بئیم؟ پیغمبەر ﷺ فەرمووى: ((بلى!))، واتا: پىویستت بەھەر قسەیک بوو وەك فیل بیلئ و بەکارى بینه)، (باشان پیغمبەر ﷺ فەرمانیدا بەسەعدى كورپى موعاذ

که ئەو کۆمه له بنیڕیت بۆ کوشتنی کهعب، سهعدیش ئەو پینج کهسهی بۆ نارد، ههر پینجیان چوون بۆلای کهعبی کورپی ئەشرف که دانیشتبوو له ناو خزمهکانیدا له (العوالی) واته: ناوچهی سهرووی مه دینه.

کاتیک کهعب که ئەو پینج کهسهی بینی لیان ترساو پیی وتن: بۆچی هاتوونه ته ئیره؟ ئەوانیش وتیان: ئیشووکارمان به تۆ ههیه؟ کهعب وتی: با یهکیکتان لیم نزیك بپتهوه و کارهکهیم پی راگهیهنیت؟ محمدی کورپی مهسله مه لی نزیك بۆیهوه و کهوته باسی په یوهندی ههر دوولا و پاشان پیی وت: ئەم پیاوه (داوای) زهکاتی لی کردووین و بهراستی ماندووی کردووین (من هاتووم بۆلات که ههندیك خورما به قهرز بدیهتی، کهعب ئەمه ی گوئ لیبوو وتی: ئەمه شی هینا به سه رتاندا وه لا لی بیزار دهن، (له وکاته وه ئەم پیاوه هاتۆته لاتان ته واو ماندووی کردوون) محمدی کورپی مهسله مه پیی وت: ئیمه ئیستا شووینی که وتووین پیمان ناخۆشه لی دوور کهوینه وه تا نه زانین کۆتاییه که ی به چی دهگات، ئیمه هاتووین ده مانه ویت و سقیك یا دوو و سقمان خورما به قهرز بدیهتی).

کهعب وتی: باشه به لام (بارمه تهم لادانین)؟ ئەویش وتی: چیت ده ویت؟ کهعب وتی: (ژنه کانتانم به بارمه تهم لاداده نین) ئەویش وتی: [چۆن ئیمه ژنه کانتانم به بارمه تهم لای تۆ داده نیین] تۆ جوانترین پیاوی، کهعب وتی: [ده مناله کانتانم به بارمه تهم دابنن] ئەویش وتی: (ئهمه شوورمه ییه له سه ر ئیمه) دواچار به منداله کانتانم دهوتریت و ده لێن: ئیوه هاوشیوه ی و سقیك یا دوو و سق خورما به بارمه تهم گیراون، ئەمه ناکهین، به لام چهکت به بارمه تهم لاداده نیین. کهعبیش وتی: باشه. ئینجا محمد به لینی دایه [که له دوا ی بیدهنگی شهوا] ههر پینجیان بین بۆلای.

ئیبو عباس ؓ ده فهرمویت: (ههر پینجیان پیغمبهر ﷺ به پیی کردن) (واتا دوا ی ته واو بوونی نوێزی عیسا) و له گه لیاندا رۆیشت تا گۆرستانی (بقیع الغرقد) له وی ئەوانی ناروو فهرمووی: ((انطلقوا علی اسم الله ، اللهم أعنهم)) واتا برۆن به ناوی خواوه، خوایه کۆمه کیان بکه؟ پاشان پیغمبهر ﷺ گه راپه وه ماله وه، وه ئەو شهوش مانگه شهویکی رووناک بوو، ئەوان (ههر پینجیان) رۆیشتن تا گه یشتنه لای فه لاکه ی، ئەبو نائیه له و محمدی کورپی مهسله مه بانگیان لی کرد، و کهعبیش

تازە ژنيكى خواستبوو، كه ئەو دەنگەى بىست له جىگاگەى بەرز بوو، و ژنەگەى لايەكى كراسەگەى گرت و پى وى: تۆ پياويكى دوژمن دارى، [دوژمندار لەم كاتەدا ناچىتە دەرەو؟] كەعب وى: ئەو ئەبو نائىلەيه گەر بىزانىايە من خەوتووم هەلى نەدەستاندم. ژنەگەى پى وى: وەلا من بە دەنگەگەيدا دزمانم كه خراب كارە (بۆ كوئى دەچىت ئالەم كاتەدا؟) [ئەمانە لەم كاتەدا نەهاتوون بۆ لات بۆشتىك كه تۆ بىت خۆش بىت] [من گويم له دەنگىكە بۆنى خوینی لىدیت؟] كەعب وى: [ئەمە تەنها محمدى كورپى مەسلەمە و ئەبو نائىلەى برا شىرىهگەيهتى] [و ئەوان پىشتر ئەم پىويستىهى خۆيان لابس كردووم] و بەرپز ئەمويه گەر بۆ كوشتنىشى بانگ بكرىت بە شەو هەر دەرپوات. (پاشان محمد بە هاوئەلەكانى وى: (گەر ئەو هات من دەست درىژدەگەم بۆ سەرى [بۆنى دەكەم] و گەر ئىووش (منتان) بىنى كه (سەرى) وا لەناو دەستم دايه. (ئەوجا بە هەمووتانەو لىى بدن) (محمد كورپى مەسلەمەش هاوئەلەكانى ئاگادار كردهو كه لەژىر دارخورماكەدا چاوپرپى بكەن).

لەپاشان كەعب دابەزىه لايان و يەك پۆشاكى لەبەردابوو و بە (خۆيهو پىچابوو بۆنى گولوى لى دەهات، ئىنجا هاتە لای محمدى كورپى مەسلەمەو دانىشت لەگەلى، محمد پى وى: چەند بۆنەكەت خۆشە و قەد و بالات رىكە و لەویدا ماويهك لەگەل هەموويان دانىشتوو قسەى لەگەلدا كردن، ئەوان وىيان: كەعب با بەپىاسە هەموو بچىن تا شىوى (العجوز) و لەوئ قسەگانمان تەواو بكەين؟ كەعبىش وى، گەر پىتان خۆشە بابروين، بەپىاسە هەموو ماويهك رۆشتن، ئىنجا محمدى كورپى مەسلەمە دەستى برد بۆ سەرى كەعب و پاشان بۆنى دەستى خوى كرد و وى: تا ئىستا بۆنىكەم نەديوو خۆشتر بىت لەم بۆنەى ئەم شەو، كەعبىش وى: ئەو خۆشترىن بۆنى عەرەبە لەبەر ئەو لەخۆمداو كه فلان ئافرەتم خواستوو، محمدى كورپى مەسلەمە پى وى: تەو: رىكەم دەدەيتەو ديسان بۆنى سەرت بكەمەو؟ وى: بەلى، پاشان دەستى برد بۆسەرى و بۆنى كرد، هاوئەلانى بۆنيان كرد تا (سپىم جار) ئىنجا دەستى بردهو بۆ سەرى ئەمجارەيان بەهەردوو دەستى سەرى توند گرت و بەهاوئەلانى وى: (لەم دوژمنەى خوا بدن) و بىكوژن، ئىنجا هەمووى لىى كۆبوونەو..... تا كوشتيان.

له ویدا و دەنگە دەنگ بڵاوبوووهو جولهکهکان هه موو له فه لاکانیانوه ههستان و ناگریان هه لگهیرساند، به لام شمشیری یه کیکیان گه پرایه وه بۆ بهر قاچی حارشی کورپی ئهوس کورپی موعاذ کهوتو قاچی بریندار کرد، ئینجا هه موویان به پراکردن به سهر نیمچه ته پۆلکهی بهنی ئومه یه داو له ویشه وه بۆ نیمچه ته پۆلکهکانی بهنی قورهش رویشتن.

محمدی کورپی مه سله مهش ده لیت: پامان کرد و دهر جووین بۆ سهر به رزایه کهی (حرة العریض) حارشی کورپی ئهوسمان لئ دواکهوت و برینه کهی خوینی لیده هات، وه ئیمهش ماوه یه که له سهری وه ستاین، تا بینیمان وا به شوینمانا دیت، ئیمهش جووین و هه لمان گرت، وه تا له کو تایی شه ودا گه یشتینه لای مائی پیغمبهر ﷺ له وکاته دا پیغمبهر ﷺ شه و نوێزی ده کرد و له دهر وه سه لامان لیکرد، پیغمبهریش ﷺ دوا ی ته واو بوونی نوێزه کهی هاته دهر وه بۆ لامان فه رمووی: (أفلحت الوجوه) واته: روخساره کانتان سه رفراز و سه رکه وتوو دیاره، ئیتر ئیمهش موژده ی کوشتنی دوژمنه کهی خوامان پیداو تفیکی نایه سهر برینه کهی حارث، و پاشان گه پرایه وه و ئیمهش گه پرایه وه بۆ لای خیزانه کانمان.

ئیترا له م رووداوه وه هه موو چاوترسین بوون و هه موو جوله که یه که له خو ی ده ترسا. که عبی کورپی مالیک ﷺ ده فه رمویت: (له دوا ی ئه م رووداوه وه جوله که کان و موشریکه کان هاته لای پیغمبهر ﷺ وتیان: که عبی سه رکرده مان به پیلانیک ئه م شه و کوژراوه؟

پیغمبهریش ﷺ به بیر ی هینانه وه که چۆن که عب نازاری پیغمبهر و موسولمانانی دها، به شیعه رگانی دزایه تی هه موویانی ده کرد، پاشان پیغمبهر ﷺ دوا ی لیکردن که ریکه وتن نامه یه که له نیوانیاندا بنوسریت، تا هه موولایه که به گوێره ی ئه و ریکه وتن نامه یه هه لسوکه وت له گه ل یه کدا بکه ن، ئیترا ئه وه بوو ئه و ریکه وتن نامه یه له لایه ن پیغمبهر ﷺ و موسولمانان له گه ل جوله که کان نوسراو هه موو له سهری ریکه وتن، ئه و ریکه وتن نامه یه ش لای عه لی کورپی ئه بو طالیب ﷺ مایه وه^(٩٠٢).

(٩٠٢) أخرجه: البخاري (٤٠٣٧). ومسلم (١٨٠١) وأحمد (٢٣٩١) وقال محققه: إسناده حسن، وانظر الحديث رقم (٢٤٠٠٩)، وقال محققه أيضاً: صحيح لغیره، وابوداود (٣٠٠٠، ٢٧٦٨)، وعبدالرزاق (٩٣٣٨) والطبري (التفسير) (٨٣١٧)، والطبري (الكبير) (١١٥٥٤) (١٩/١٥٤، ١٥٥)، والحاكم برقم (٥٨٩٦، ٥٨٩٧)، والبيهقي (الكبرى) (١٨٦١٣، ١٨٦١٢) وفي

بەم جۆرە کە عەبى كورپى ئە شەرف بە تۆلەى تاوانەکانى خۆى گەشت، لە پەيمان شکاندن لە گەڵ پيغمبەر ﷺ و موسولمانان، وە خەيانەت کردن لە دانىشتوانى شەرەكەى خۆى و پشت گيرىکردنى دوژمنانى ئىسلام و هاندانىان بۆ بەرنگارى و بەگزا چۆنە وەى ئىسلام و موسولمانان و دەرکردنى شایەتى ناھەق بۆ موشرىكەکان و جويندان بە پيغمبەر ﷺ و بوختان کردن بۆ ئاھرمتانى موسولمانان، ھەموو ھەلوپستىكى ئەم ناپاکە بە لگەيەكى ئاشکرايە لە سەر شکاندنى ئەو پەيمان نامەيەى کە لە نىوان ھەردوو لادا ھەبوو، وە ھەموو يەگيک لەم تاوانانە وا دەگات لە خاومنەكەى کە خويىنى بە فيرۆ بچيت و بە دوژمن بناسريت و مامەلەى دوژمنى لە گەلدا بکريت (٩٠٣).

(الدلائل) (١٩٦/٣)، وابن هشام (السيرة) برقم (٥٨٠، ٥٨١)، والنسائي (الكبرى) (٨٦٤١)، والبخاري (١٨٠١)، وحسن إسناده ابن اسحاق: الحافظ في: (الفتح) (٤٢٩/٧)، وفي (المطالب) (٤٢٥٥، ٤٢٥٦)، واللفظ لمسلم وابن هشام والزيادات للحاكم والطبراني وأبو داود والبيهقي.

(٩٠٣) انظر: (السيرة النبوية دروس وعبر) (٥٨/٢).

غەزای ئوحوود

ئیبینو ئیسحاق ﷺ دەفەرمویت: (کافرەکانی قورەیش دواى ئەوەی کە تەوشی شکستە گەورەکەى بەدر هاتن، و کاروانە بازرگانیهکەیان دەربازبوو و گەراپەوه مەککە، هەندیک لە ناودارانى قورەیش وەك: عەبدوللای کورپی رەبیعه، و عەکریمەى کورپی ئەبو جەهل، صەفوانى کورپی ئومەیه، و پیاوانیکی تر لە قورەیش کە کورپ و باوک و برايان کوزرابوو لە جەنگى بەدردا، هەموو پیکەوه داویان لە ئەبو سەفیان و ئەو بازرگانانە کرد کە کاروانە بازرگانیهکەیان پیک هینابوو و پێیان وتن: ئەى کۆمەلانى قورەیش خۆتان دەزانن کە محمد ئیوهى کردووەتە دووگەرتهوه و پیاوه باشەکانیشی کوشتون، ئیوهش بەم سامانەتان کۆمەکی بکەن بۆجەنگ کردن لەگەڵیدا، بەئکو تۆلەى کوزراوانى خۆمانى لێبکەینەوه.

قورەیش هەموو بەم پێشنیاره رازی بوون. هەموو کۆبوونەوه لەسەر جەنگ بە ئەبوسەفیان و هەموو خاوەن کاروانەکان و هەموو لایەنگرانى قورەیش و هاوپەیمانەکانیان لە هۆزەکانى کینانە و دەشتى توهامە. [و پێشتر ئەبو عیزەى جومەحى لەگەڵ هوبەیرەى مەخزومى و ئیبین زەعبەرى و عەمرى کورپی عامر، کەوتبوونە جۆشدانى خەلک بۆ ئامادەباشى و بەشداری کردن لەم جەنگەدا بۆ تۆلە سەندنەوه] ئیبینو ئیسحاق ﷺ دەفەرمویت: هەندى لەزانایان دەفەرمون ئەم ئایەتە بۆ ئەوان هاتۆتە خوارەوه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٨١﴾﴾ (الأنفال). واتە: (بێگومان ئەوانەى بێباوەرن مال و سامانى خۆیان بەخت دەکەن بۆ رینگرتن لە رێبازى خوا ، جا بە تەئکید بەردەوام بەختى دەکەن بۆ ئەو مەبەستە، پاشان دەبێتە مایەى نیش و داخ بۆیان و، پەشیمان ئەبنەوه ، سامانەکەیان بەخت دەکەن، بەلام بۆ دواى هەر ژێر دەکەون و تێدەشکێن، دانیابن گشت بێباوەران بەرهو دۆزەخ ئەبرێن و کۆ دەکرێنەوه).

پاشان قورەیش بە هەموو ورهیهکەوه و بە هەموو چەك و چەكدارهکانیهوه خۆیان سازدا و بەرپیکەوتن و ژنانیشیان لەگەڵ خۆیان هینا لەگەڵ کۆیلەکان بۆ وره بەرزکردنەوه، ئەبو سەفیان کە سەرکردەیان بوو ژنەکەى هیندى کچی عوتبەى

له گه‌ل خۆی هینا بوو، سه‌فه‌وانی کورپی ئومه‌یه‌ش ژنه‌که‌ی به‌رزهی کچی مه‌سه‌عودی له‌گه‌ل خۆی هینا، وه‌ عه‌مری کورپی عامیش رپطه‌ی کچی مونه‌یه‌ی ژنی له‌گه‌ل خۆی هینا، و طه‌له‌ه‌ی کورپی نه‌بو طه‌له‌ه‌ش سولافه‌ی کچی سه‌عه‌دی ژنی له‌گه‌ل خۆی هینا، هه‌موو پیکه‌وه‌ به‌رپیکه‌وتن به‌ره‌و مه‌دینه‌(٩٠٤). واقیدی له‌ (المغازی) دا ده‌لی: (عه‌باسی مامی پیغمه‌مبه‌ر ﷺ هه‌وائی وردی ئه‌م سوپایه‌ی به‌نی‌راویکدا گه‌یانده‌ پیغمه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌دینه‌، پێش دهرچوونی سوپاکه‌ی قوره‌یش)(٩٠٥).

زوه‌ری ﷺ ده‌فه‌رمویت: (سه‌رجه‌م ژماره‌ی سوپاکه‌ی قوره‌یش سی هه‌زار که‌س بوو، و دوو سه‌د نه‌سه‌پیان له‌گه‌ل خۆیان هینا بوو)(٩٠٦)، ئه‌مه‌ش له‌مانگی شوالی دووه‌می کوچیدا بوو. ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده‌فه‌رمویت: (سوپاکه‌ی قوره‌یش گه‌یشته‌ نزیك شاری مه‌دینه‌ و له‌ ئه‌و سه‌ری شیوه‌که‌ی (السبخة) به‌رامبه‌ر به‌ مه‌دینه‌ و لای به‌رزایی (العین) دابه‌زین).

راویژکردنی پیغمه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل هاوه‌لاندا

موسای کورپی عوقبه‌ ﷺ ده‌فه‌رمویت: (هه‌ندیک له‌و موسولمانانه‌ی که‌ به‌شدار نه‌بوون له‌ جه‌نگی به‌دردا، خۆزگه‌یان ده‌خواست که‌ دوژمن بێت تا ئه‌وانیش وه‌ک بایانی تریان رۆل بگێرن له‌ جه‌نگی قوره‌یشدا و پاداشتی به‌رز به‌ده‌ست بێن، وه‌ کاتیک ئه‌بوسوفیان له‌گه‌ل موشریکه‌کاندا لای خوارووی ئوحوود دابه‌زین، ئه‌و موسولمانانه‌ زۆر دلخۆش بوون، به‌هاتنی دوژمن و ده‌یان وت: خوای گه‌وره‌ ناواته‌که‌مانی بۆ هیناینه‌دی.

پیغمه‌مبه‌ریش ﷺ له‌ شه‌وی جومعه‌دا خه‌ویکی بینی و که‌ رۆژ بووه‌ وه‌ بۆ هاوه‌له‌کانی گێرایه‌وه‌ که‌هاتبوون بۆلای وه‌ بئی فه‌رموون: ((رَأَيْتُ الْبَارِحَةَ فِي مَنَامِي بَقْرًا تُذْبِحُ، وَرَأَيْتُ سَيْفِي ذَا الْفَقَارِ أَنْقَصَ مِنْ عِنْدِ ظَنَّتَيْهِ)) أَوْ قَالَ ((بِهِ قُلُوبٌ فَكَرِهْتُهُ وَهَمَّا مُضَبَّتَانِ)) إِنْ رَأَيْتُ أُنِّي فِي دِرْعِ حَصِينَةٍ، وَأُنِّي مُرْدَفٌ كَبْشًا)) (٩٠٧). واته‌: ئه‌م شه‌وی رابردوو له‌ خه‌ومدا بینیم

(٩٠٤) انظر: (السيرة) لابن هشام (٥/٣) برقم (٥٨٤)، و (التفسير) للطبري (١٦٠٧٧).

(٩٠٥) انظر: (المغازي) للواقدي (٢٠٤/١).

(٩٠٦) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (٣/٢٢٠).

(٩٠٧) أخرجه: البيهقي (دلائل النبوة) (٣/٢٠٦).

هندیک مانگا سهر دمبران، وشمشیری (ذا الفقار)ی خووم بینی له قهراغه کهیه وه کهرتیکی لی بووه، له ریوایه تیکدا ((ههر دوولای شمشیره که قرنجا بوو، و بینیم که من له قه لغانیکی قایمدام و بهرانیک به دواى خوودا راده کیشم))، نهو خه وهی که پیغمبر ﷺ بینی له چند فهرمودیه کدا هاتووه، دواى ریکخستیان بهم جوړیه: (پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((رَأَيْتُ فِي رُؤْيَايَ أَنِّي هَزَزْتُ سَيْفًا فَأَنْقَطَعَ صَدْرُهُ)) له گپرانه وهیه کی ترد: [وَرَأَيْتُ فِي دُبَابِ سَيْفِي ثَلْمًا] له گپرانه وهیه کی ترد: [رَأَيْتُ فِي سَيْفِي ذَا الْفَقَارِ فَلَا] له گپرانه وهیه کی ترد: [كَأَنَّ ضَبَّةَ سَيْفِي أَنْكَسَرَتْ] ثُمَّ هَزَزْتُهُ أُخْرَى فَعَادَ أَحْسَنَ مَا كَانَ، فَإِذَا هُوَ مَا جَاءَ اللَّهُ بِهِ مِنَ الْفَتْحِ وَاجْتِمَاعِ الْمُؤْمِنِينَ، وَرَأَيْتُ فِيهَا أَيْضًا بَقْرًا [تَذْبِخُ بَقْرًا]، وَاللَّهُ خَيْرٌ، فَإِذَا هُمْ النَّفْرُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ أُحُدٍ، وَإِذَا الْخَيْرُ مَا جَاءَ اللَّهُ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ بَعْدُ، وَتَوَابُ الصُّدُقِ الَّذِي آتَانَا اللَّهُ بَعْدَ يَوْمِ بَدْرٍ [وَرَأَيْتُ أَنِّي مُرْدِفٌ كِبْشًا] [وَرَأَيْتُ أَنِّي أَدْخَلْتُ يَدِي فِي دِرْعِ حَصِينَةٍ، فَأَوَّلَتْهَا الْمَدِينَةَ] ((^{۹۰۸})) واته: له خه وه کهمدا بینیم شمشیره کهم له رانه وه نوکی پیشه وهی شکا، له ریوایه تیکدا [بینیم له نوکی تیژی شمشیره کهمدا کهرتیکی لی بووه وه]، له ریوایه تیکدا: [کهرت بوونیکم بینی که له شمشیره کهم (ذا الفقار) دا بوو] له ریوایه تیکدا: [بینیم لایه کی شمشیره کهم شکابوو] [نه وهش کوشتنی به کیکه له خزمه کانم] ... پاشان شمشیره کهم جاریکی تر له رانه وه ته ماشام کرد چاک بووه وه وله جارن باشتر بووه وه نه مهش سهر کهوتنی خودایه و یه کبوونه وهی نیماندارانه، له خه وه کهمدا بینیم هندیک مانگا سهر دمبران، سویند به خوا نه وهش نهو بروادارانه یه که له جهنگی نوحودا (واته: شهید دهبین)، وه نهو خیرهش پاداشتی نهو راست گوییه یه که خوی گه وره پیی به خشین له دواى جهنگی به در [له خه وه کهمدا بینیم بهرانیکم به دواى خوودا راده کیشا]. نه وهش مانای نه وهیه که گه وره یه کیان لی ده کوژین) [بینیم وهکو دستم خستبیته قه لغان سنگیکی زور پته وه وه] نه وهش مانای شاری مه دینه یه).

موسای کوری عوقبه ﷺ ده فهرمویت: (پیغمبر ﷺ که خه وه کهی خوی بو گپرانه وه و (بووی لیکدانه وه) به هاوه له گانی فهرموو: ((بابمینی نه وه له شاری مه دینه

(۹۰۸) أخرجه البخاري (۴۰۸۱)، ومسلم (۲۲۷۲)، والترمذي (۱۵۶۱)، وابن ماجه (۳۹۲۱)، والدارمي (۲۱۵۸)، وأحمد (۳۵۱/۳) (۱۴۷۹۷) وقال محققه: إسناده حسن، و عبد الرزاق (۳۶۲/۵)، والحاكم (۱۲۸/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۲۰۴، ۲۰۵/۳)، وابن هشام (السيرة) (۸/۳)، والطبراني (الكبير) (۳۹۴/۱۱)، وابن سعد (۳۴/۲)، ووحسن إسناده أحمد: الحافظ في (الفتح) (۲۸۵/۱۵)، وابن كثير (البدایة) (۱۱/۴) واللفظ للبخاري والزبادات لأحمد والدارامي وابن ماجه والحاكم والبيهقي.

گەر ئەوان بێنە ناووەو لە ناو شارەکەدا شەریان لەگەڵدا دەکەین))^(٩٠٩).

لەر وایەتەکە ی ئیبنو ئیسحاقدا ﷺ پێی فەرموون: ((گەر بەچاکی دەزانن با لە مەدینەدا بۆمێننەو، و وازیان لێ بهێنن با ئەوان لەجیگە ی خۆیاندا بۆمێننەو و ئەو خراپترین شوینە بۆ ئەوان، ئەگەر هاتنە سەرمان ئەوا لەناو شارەکەدا لەگەڵیان دەجەنگێن))^(٩١٠).

موسای کوری عوقبە ﷺ دەفەرموویت: (پێغمەبەر ﷺ بەهاوێلانی فەرموو: ((بۆمێننەو لەناو شاردا، و ژن و منالەکان ببەنە ناو مالهەکانەو، گەر ئەوانیش هاتنە ناووەو بۆمان، (کۆلان بە کۆلان) لەگەڵیان دەجەنگێن و لەسەر خانووکانیشەو (ئافەرتان) تیر بارانیان دەکەن))، بەلام ئەوانە ی کە جەنگی بەدریان نەدیوو و تیان: ئە ی پێغمەبەری خوا ﷺ، سویند بە خوا ئەوان لە زەمانی نەفامیدا نەیان توانیو بێنە سەرمان بۆ ناو شار، ئە ی ئیستا چۆن دەتوانن بێنە سەرمان دوا ی موسولمان بوونمان، ئیمە ئە ی پێغمەبەری خوا ﷺ ئاواتە خوازبووین و داوامان لەخوا دەکرد کە رۆژیکی وا بێتە پێشەو بۆمان ئەوئا ئیستا خوا ی گەرە ئاواتەکەمانی بۆ هیناوینەتە دی و پێگەکە ی بۆ نزیك کردووینەتەو.

هەندیک لە پیاوانی ئەنصار و تیان: ئە ی پێغمەبەری خوا ﷺ گەر لە شیوەکە ی خۆمان لەگەڵیان بەجەنگ نەیهین ئە ی کە ی ولە کوئ لەگەڵیان بجەنگێن. وە هەندیکێ تریان و تیان: ئیمە جی بکەین دەبیت جەنگەکە لە کێلگەکانمان دوور بخەینەو. وە پیاوانیکێ تر وتە ی خۆیان وت و راست گۆیانە لەسەری رۆشتن لەوانە: حەمزە ی کوری عەبدول موصلیب ﷺ فەرمووی: سویند بەو ی ئەو کتیبە ی بۆ دابەزاندوویت دەبیت بەجەنگ بێین لە گەڵیاندا (لە دەرەو ی شار)، وە یەعموری کوری مالکی کوری سەعلەبە ﷺ فەرمووی: ئە ی پێغمەبەری خوا ﷺ، بەهەشتمان لێ قەدەغە مەکە سویند بەو ی کە گیانی منی بەدەستە دەبیت بچمە ناو بەهەشتەو، پێغمەبەر ﷺ پێی فەرموو: بەجی دەچیتە ناو ئەو بەهەشتەو؟ وتی: بەو ی کە من خواو پێغمەبەرم خۆش دەویت، وە لە رۆژی رۆوبەر و بوونەو هەشدا راناکەم پێغمەبەر

(٩٠٩) أخرجه: أحمد (٣٥١/٣)، والدارمي (٢١٥٩)، وعبد الرزاق (٣٦٤/٥) وصح إسناده الحافظ في (الفتح) (٤٣١/١٢) وصححه أيضاً الأرنؤوط في تحقيق (المسند) برقم (١٤٧٨٧).

(٩١٠) انظر: (السيرة) لابن هشام (٩/٣).

ﷺ پىغەمبەر موو: ((راست دەكەيت))^(٩١١).

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەفەرموئەت: (بۇ چوونى عەبدوللاى كورپى ئوبەى كورپى سەلۇل لەگەل بۇچوونى پىغەمبەر ﷺ دابوو كەنەچنە دەرەوہ بۇيان)^(٩١٢).

موساى كورى عوقبە ﷺ دەفەرموئەت: (بەم جۆرە زۆرىنەى خەلگى رازى نەبوون بە بەمانەوہ لە مەدىنە، و لەگەل وتە و بۇچونەكەى پىغەمبەردا ﷺ نەبوون، گەر ئەوان رازى بوونايە بە فەرمانەكەى ھەر ئەوہ چاكتەر بوو، بەلام قەزاو قەدرى خوا وا بوو. ئەو رۆژە رۆژى (جمعة) بوو، پىغەمبەر ﷺ لە وتارى جومعەدا ئامۆزگارى كردن و ئەو باسەى بەبىرھىنانەوہ، و فەرمانى پىكردن بە خەبات و تىكۆشان و ئىنجا وتارەكەى تەواو كرد و نوپۆرەكەى بۇ كردن، و پاشان داواى چەكەكەى و كەل وپەلى جەنگى كرد و جلى جەنگى لەبەر كرد (و پىغەمبەر موو: گومانم واپە كە نەمپۆ كۆزراو زۆر دەبىت لە ئىوہ و لەوان) ئالەو رۆژەدا پىاوئىك لە ئەنصار كە ناوى مالكى كورپى عەمر بوو مرد، و پىغەمبەر ﷺ نوپۆزى لەسەر كرد (داواى تەواو بوونى و ناشتنى) گەرپاەوہ ناو موسولمانان.

پاشان ئەوان پەشىمان بوو بوونەوہ و لە ناوخۆياندا وتبوويان: نەدەبوو ئىمە پىغەمبەر ﷺ ناچار بكەين و زۆرى لى بكەين بۇ چوونە دەرەوہ، و ھەندىك لە پىاوہ كارناس و زىرەكانيان وتيان: پىغەمبەر ﷺ داواى لى كردين كە لە مەدىنە بمىننەوہ، گەر دوژمن ھاتە ناوہ وە بۇمان لە كۆلانەكاندا لەگەلئان دەجەنگىين وە ئەو پىغەمبەرە و ھەوالى لە ئاسمانەوہ بۇ دىت و زانترە بە خوا و فەرمانەكانى، لەگەل ئەوھشدا ئىمە زۆرمان لىكرد تا بۇچوونەكەى ئىمە قىبول بكات (پاشان ئەم وتانە لەلاپەن ھەموو ئەنصارەوہ لە ناو خۆيان دەيان وتەوہ، بۇپە ھەموو تىكرا ھاتنە خزمەت پىغەمبەر ﷺ وتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ با لەشاردا بمىننەوہ و ھەر بۇ چوونەكەى تۆ راستە و ئىمەش پشت گىرەت لى دەكەين، پىغەمبەرىش ﷺ فەرمووى: ((لنبيّ إذا ليس لأمته أن يضعها حتى يُقاتل، وقد دعوتكم إلى هذا الحديث

(٩١١) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٠٧/٣)، وأحمد (المسند) (٤٨٧٨) وقال محققه: حديث صحيح، واللفظ لهما

(٩١٢) أخرجه: ابن هشام (٩/٣) عبد الرزاق (المصنف) (٩٧٣٥)، وأحمد (المسند) (١٤٨٧٨) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم، والنسائي (الكبرى) (٧٦٤٧).

فَأَبَيْتُمْ إِلَّا الْخُرُوجَ؛ فَعَلَيْكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالصَّبْرِ إِذَا لَقَيْتُمُ الْعَدُوَّ، وَانظُرُوا مَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوهُ))^(۹۱۳) واته: هیچ پیغمبهریک بۆی نییه چهگی له خۆی بهست دای بنیت تا شهر نهکات، وه من پیش تر نهوهم لئ داوا کردن به لام نیوه تهنها به دهرچوون نه بیت رازی نه بوون، له بهر نهوه گوپرایه ل بن بو فه رمانه کانی خوا، نارام و خوگرین له کاتی تیگرزانتان له گه ل دوزمن دا، نهوهی فه رمانم پی کرد (زور به چاکی جی به جی بکهن). پاشان پیغمبهر ﷺ فه رمانیدا به خو ئاماده کردن بو دهرچوون له شار و رووبه روو بوونه وهی موشریکه کان.

خۆ ئاماده کردن و دهرچوون بو رووبه روو بوونه وهی موشریکه کان

سه رجه موصولمانان كه وتنه خو ئاماده کردن بو به رهنگار بوونه وهی موشریکه کان، ته نانهت نه وانهش كه مندا ل و كه منه ندام بوون، به لام پیغمبهر ﷺ ریگهی ته نها به هه ندیکیاندا بو به شدار بوون له م جهنگه دا، له وانه كه پیغمبهر ﷺ ریگهی نه دان عه بدوللای كورپی عومهر كورپی خه طاب ﷺ بوو، وهك خۆی ده فه رمویت: (داوای به شدار بوونم كرد له جهنگی ئو حوددا ته منه م جو ارده سالان بوو به لام پیغمبهر ﷺ ریگهی نه دام)^(۹۱۴).

ئیبنو هیشام ﷺ ده فه رمویت: (پیغمبهر ﷺ ریگهیدا به سه مورهی كورپی جو نودوب وه رافعی كورپی خه دیج كه هه ردووکیان ته مه نیان پانزه سال بوو.... به لام ریگهی نه دابه: ئوسامهی كورپی زید.... وه زیدی كورپی ثابت، و به رایشی كورپی عازب، وعه مری كورپی حه زم، و ئوسهیدی كورپی ضوههیر)^(۹۱۵)، وه له هه ندیك (ریوایهت) دا هاتوووه (كه پیغمبهر ﷺ ریگهی نه داوه به جو ارده مندا ل كه به شدار بن له جهنگی ئو حود دا)^(۹۱۶).

موصولمانان هه موو پيشبركتيان ده كرد بو به شدار بوون له م جهنگه دا، ته نانهت

(۹۱۳) المصدر السابق.

(۹۱۴) أخرجه: البخاري (۴۰۹۷)، ومسلم (۲۹۵۷، ۱۸۶۸)، والنسائي (الصغراي) (۱۵۵/۶)، والترمذي (۱۷۷۱).

(۹۱۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۷۴۹، ۴۲۴۱، ۵۶۹)، والحاكم (۵۶۱/۳)، والبيهقي (الكبرى) (۱۸/۱۰)، وابن هشام (السيرة) (۱۴/۳).

(۹۱۶) انظر: (عيون الأثر) لابن سيد الناس (۷/۲).

به كهه ئه ندامه كانيانه وه. ئيبنو ئيسحاق رضي الله عنه ده فهرموويت: (عه مري كوري جه موح بياويكي شه لي حاج خوار بوو، خاوهني چوار شيره كور بوو كه له گه ل پيغه مبهردا رضي الله عنه له هه موو جهنگه كاندا به شدار ده بوون، كاتيك جهنگي ئو خود هاته پيش ويستيان ريگه له باوكيان بگرن وه پنيان وت: تو پاساوي به شدار نه بوونت ههيه و خواي گه و ره داواي به شدار بوونت لي ناكات.

ئه وپش هات بو لاي پيغه مبهردا رضي الله عنه و پني وت: كوره كانم ده يانه ويت ريگه م لي بگرن نه يه م بو ئه م جهنگه له گه لتدا، سويند به خوا من به هيوام به م قاچه شه له مه وه به ناو به هه شتدا برؤم. پيغه مبهريش رضي الله عنه پني فهرموو: ((به لام تو جيهادت له سهر نيه وه خاوه ن (غذريت)) وه به كوره كانيشي فهرموو: ((پيوسته ئيوهش ريگري نه كه ن به لكو خوا شه هيدى پي ببه خشيت)) ئه وه بوو به شدار بوو وه له جهنگي ئو خوديشدا شه هيد بوو))^(٩١٧).

ئه م باسه ش به ريوايه تيكي تر له جابره وه رضي الله عنه هاتوه كه ده فهرمويت: (عه مري كوري جه موح قاچي شه ل بوو، هات بو لاي پيغه مبهردا رضي الله عنه له روژي ئو خوددا وتي: ئه ي پيغه مبهردا خوا ئه گه ر من ئه مرؤ بجهنگيم له پيناوي خوادا تا ده كوژيم (ده چه به هه شت) وه ئه م قاچه م ساغ ده بيته وه و پني برؤم له ناو به هه شتدا؟ پيغه مبهردا رضي الله عنه فهرموو: ((به ئي)) عه مريش وتي: سويند به وه ي كه گياني مني به ده سته ناگه ريمه وه بو لاي خيزانه كه م تا نه چه ناو به هه شته وه! عومه ري كوري خه طاب رضي الله عنه فهرموو: سويند كه ت مه كه به مه رج به سهر خواوه. پيغه مبهردا رضي الله عنه فهرموو: ((مه لا يا عم ر فان من هم من لو اقس م على الله لأبره : منهم عمرو بن الجموح))^(٩١٨) واته: له سهر خو به ئه ي عومه ر كه سانيك هه يه گه ر سويند دانين له سهر خوا، خواي گه و ره سويند كه ي ناشكيني ت بو ي ده هيني ته دي له وان هه ش عه مري كوري جه موحه).

برگه ي (سويند دانيت له سه رخوا) مانا كه ئه وه يه: گه ر سويند له خوا بخوات كه ئه بيت ئه و كاره ي بو ئه نجام بدات ئه وه خواي گه و ره بو ي جي به جي ده كات و سويند كه ي ناشكيني ت.

(٩١٧) أخرجه: البيهقي (الكبير) (٢٤/٩)، وفي (الدلائل) (٢٤٦/٣)، وابن هشام (السيرة) برقم (٦٣١).

(٩١٨) أخرجه: أحمد (٢٢٥٥٣) وقال محققه: إسناده حسن، وابن حبان (٧٠٢٤) وقال محققه: إسناده جيد، وحسنه الحافظ في (الفتح) (٢١٦/٣)، وقال الشيخ الألباني في تحقيق (فقه السيرة) (ص: ٢٨٢): إسناده صحيح.

وہ جابر و باوکیشی پئیش برکئیان بوو بۇ بەشدارى کردن له جهنگى ئو خوددا. جابر ﷺ دەفەرموئیت: (عەبدوللاى باوکم پىى وتم: جابر بىمىنەوہ له ناو شاردا لەگەل دانىشتووانى مەدینە، تا بزانیت جەنگە کەمان بەکوى دەگات وە چۆن دەبیت، سوئند بەخوئا گەر لەبەر ئەوہ نەبیت ئەو کچانەم لەدوای خۆم بەجى دەهیلەم ئەوہ پىم خۆش بوو له پىشمەوہ بکوژرئیت)^(۹۱۹).

لەریوایەتیکى تردا جابر ﷺ دەفەرموئیت: (کە جەنگى ئو خود هاتە پئیش لەو شەوہى پئیش جەنگە کەدا عەبدوللاى باوکم بانگى کردم و پىى وتم: وا ئەزانم کە من یەکەم کوژراو دەبم له هاوہلانى پىغەمبەر ﷺ وە هیچ کەسئک نیه له دواى خۆم بەجى بەهیلەم خۆشەوئستر بئیت لام وەك تۆ جگە له پىغەمبەر ﷺ وە من فەرزئکم لەسەرە بیدەرەوہ بە خاوەنەکەى وە زۆر چاک ئاگات له خۆشکەكانت بئیت. جابر ﷺ دەئیت: بەیانى یەکەم کوژرا و باوکم بوو)^(۹۲۰).

بەم جۆرە هەموو هاوہلانى پىغەمبەر ﷺ له پئىشبرکئىدا بوون بۇ بەشدار بوونيان له جەنگى ئو خوددا بۇ دەرختنى باوەرپان بە خوا و پىغەمبەر ﷺ تەنانەت ئەوانەش کە گلەپیان له یەکتر هەبوو، وەك بەسەر هاتەکەى موعاذ ﷺ لەگەل (حەرام یاخود سەلیم) جابر ﷺ دەفەرموئیت: (موعاذ نوئىزى عىشای لەگەل پىغەمبەردا ﷺ دەکرد و پاشان دەگەرپایەوہ و پئیش نوئىزى بۇ هاوہلەکانى دەکرد. (واتە: له مزگەوتەکەى گەرەکى بەنى خىطم) (شەوئکيان) (دواکەوت و نوئىزى لەگەل پىغەمبەر ﷺ کرد و پاشان گەرپایەوہ بۆلاى خزمەکانى و پئیش نوئىزى بۇ کردن، و سورەتى (البقرە)ى بۇ خوئندن) و (حەرام) هات بۇ مزگەوت تا نوئىزەکەى بخوئنىت و پاشان بچئیت دارخورماکانى ئاو بدات، کاتى بىنى موعاذ ﷺ نوئىزەکەى درئزکردەوہ هاتە دواوہ و بەتەنها خۆى (نوئىزەکەى خوئند و بەپەلە تەواوى کرد) و پاشان چووہ دەرەوہ و (رەشمەى وشترەکەى گرت و) (چوو بۇ ئاودانى دارخورماکانى).

موعاذئىش نوئىزەکەى تەواو کرد و باسەکەى حەراميان بۇ کرد و موعاذئىش وتى: (ئەوہ (مونافىق) و دووړووہ کە نوئىزەکەى بەپەلە دەخوئنىت له پئىناوى ئاودانى

(۹۱۹) أخرجه: أحمد (۳۹۷/۳) برقم (۱۵۲۸۱) وقال محققه الأرنأؤوط: إسناده صحيح.

(۹۲۰) أخرجه: البخاري (۱۳۵۱)، وأبو داود (۳۰۳۲)، والحاكم (۲۰۳/۳)، وابن حبان (۳۱۸۴).

دارخورماکانی) (دهبیت کارهکەى بۆ پیغمبهر ﷺ بگێرمهوه).

موعاذ هات و بۆ پیغمبهری ﷺ گێراپهوه و (دواتریش) (حهرام) هات بۆ لای پیغمبهر و ﷺ وتی: ئەى پیغمبهر خوا ﷺ موعاذ دیت بۆلای تۆ نوێژ دهکات (و زۆر خۆى لای تۆ دوا دهخات و دەمینیتهوه) و پاشان دهگهڕیتهوه بۆلای ئیمه له کاتى خهوتندا و ئیمه بهرۆژ له کارهکانماندا (ماندووین) و دیت و بانگمان دهکات بۆ نوێژ، و ئیمهش له مالهکانمان دهردهچین بۆلای ئهویش نوێژهکه مان بهسهروهوه درێژ دهکات [تۆ (ئەى پیغمبهرى خوا ﷺ) شهوى رابردوو نوێژهکهت دواخست و موعاذ نوێژى لهگهڵ کردیت، پاشان گهراپهوه و پێش نوێژى بۆ کردین] [من ئەى پیغمبهرى خوا ﷺ] (لهو کاتهدا) دهمويست زوو بچم تا دارخورماکانم ئاو بدهم، هاتمه مزگهوتهوه تا لهگهڵ ئەواندا نوێژ بکهم) (موعاذیش دهستی کرد بهخویندنى سورهتى (البقره)) و [نوێژهکەى درێژ کردهوه] و منیش هاتمه دواوه و نوێژهکهم خویند [بهپهله جووم بهلای ئاودانى دارخورماکانمهوه] (ئیمهش خاوهنى وشتره ئاوکێشهکانین و بهدهستهکانمان کار دهکەین) ((لهگهڵ ئەوهشدا موعاذ به من دهئیت [منافق].... بهلام موعاذ بۆى دهردهکهویت سبهینى که دوژمن هاته پێش و ههموو دهبینین که پێیان گهشتین چون دهبیت إن شاء الله).

جابر ﷺ دهفهرمویت: لهوکاتهشدا ههوالى نزيك بوونهوهى دوژمنان پێ گهشتبوو، وه موسولمانان ههموو خۆيان نامادهکرد بۆ ئوحوود، وحرپاميش له جهنگى ئوحووددا شههيد بوو (دواتر پیغمبهر ﷺ به موعاذى فهرموو: ((ما فَعَلَ خَصْمِي وَخَصْمُكَ)) واته: چى کرد ئەوهى ناکۆكى و گلهیى له ههردووکهان ههبوو؟ وتی: ئەى پیغمبهر ﷺ سویند بهخوا ئەو راستى کرد و من درۆم کرد ئەو شههيد بوو))^(٩٢١).

موسولمانان ههموو چهکیان له خۆبهست، پێداویستی جهنگیان نامادهکرد، پیغمبهریش ﷺ چهکی له خۆبهست و دوو قه‌لغانى سه‌ر سنگى بهست: ئوسامه‌ى کورپى زهید ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ له جهنگى ئوحوودادا دوو (درع) واته:

(٩٢١) أخرجه: البخاري (٦١٠٦)، ومسلم (٤٦٥٠١٧٨)، وأحمد ((١٤٣٠٧، ٢٢٤٧)) وقال محققه: إسناده صحيح على شرطهما، والنسائي في (الصغرى) (٢ / ١٠٢)، وفي (الكبرى) (١١٦٧٤)، وأبو داود (٧٩٠)، ابن خزيمة (١٦٣٤، ٥٢٠)، وابن حبان (٢٤٠٩، ٢٤٠٠٢)، والبيهقي (الدلائل) (٨٥/٣) وقد جمعنا الحديث من سياقاتها المختلفة.

قه ئاغنى پاريزگارى كردنى سنگى له خۆبهست بوو له پيش و باشهوه [واته قه ئاغنىك بۆ پاراستنى سنگ و قه ئاغنىك بۆ پاراستنى پشت] (٩٢٢). وه له گيرانه وهى عروه دا دمفهرموئيت: (پيغهمبهر دوو درعى بهستبوو) (٩٢٣).

باشان پيغهمبهر ﷺ فه زمانيدا به دهرچوونى سوپاي موسولمانان و (هه موو دهرچوون به سهر ناوچهى (البدائع) دا رويشتن و ژمارميان ههزار كهس دهبوون، وه ژمارهى موشريكه كان سى ههزار كهس دهبوون) (٩٢٤)، پيغهمبهر ﷺ فهرمووى: ((قَهْلُ مَنْ رَجُلٍ يَدُلُّنَا الطَّرِيقَ عَلَى الْقَوْمِ مِنْ كَتَبٍ)) واته: ئايا بياويك ههيه ريگه مان نيشان بدات به سهر ئه و به رزاييه دا برۆين تا دمگهينه لايان، هه نديك له شارمزيانى ريگه له پيشه وه دهررويشتن و ئه و ريگه يه يان نيشاندا (كه به سهر (ثنية الوداع) واته: ته بوئگه كانى (الوداع) دا) دهرويشت (٩٢٥).

گيرانه وهى هيزيكي جوله كه كان

موسولمانان كه له مه دينه دهرچوون، هيزيكي جوله كه ي پر چه كيان بينى كه هاتبوون بۆ كۆمه كيان، به لام پيغهمبهر ﷺ گيرانيه وه چونكه موسولمان نه بوون.

ئه بو حومه يدى ساعيدى ﷺ دمفهرموئيت: (پيغهمبهر ﷺ دهرچوو بۆ جهنگى ئو حود، له ناوچهى (ثنية الوداع) تيبهر بوو، ئاوړى دايه وه ته ماشاي كرد هيزيكي پر چهك به دواياندا ديت فهرمووى: ((ئه وانه كين؟)) وتيان: ئه وه عه بدوللاى كورى ئوبه ي كورى سه لوله له گه ل شهس سه د كهس له جوله كه هاوپه يمانه كانى، پيغهمبهر ﷺ فهرمووى: ((ئايا ئه وان موسولمان بوون؟)) وتيان نه خير ئه وان له سهر ئاينى خويانن، پيغهمبهر ﷺ فهرمووى: ((قُولُوا لَهُمْ فَلْيَرْجِعُوا؛ فَإِنَّا لَا نَسْتَعِينُ بِالْمُشْرِكِينَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ)) واته: پييان بلين با بگه رينه وه ئيمه داواى يارمه تى له موشريكين ناكه ين دژ به موشريكينى تى (٩٢٦).

(٩٢٢) أخرجه: أبو داود (٢٥٩٠)، وابن ماجه (٢٨٠٦) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن أبي داود) (٢٢٥٧).

(٩٢٣) أخرجه: الحاكم (٢٥/٣).

(٩٢٤) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٨/٣).

(٩٢٥) أخرجه: عبد الرزاق في (المصنف) برقم (٩٧٣٥).

(٩٢٦) أخرجه: ابن أبي شيبة (٣٩٤/١٢)، وابن سعد (٣٧/٢)، والحاكم (١٢٢/٢)، والبيهقي (الكبرى) (٣٧/٩) برقم (١٨٣٧٩) وقال هذا إسناد أصح، والطحاوي في (مشكل الآثار) (٢٤١/٣)، وحسن إسناده كل من: الحافظ في (المطالب)

پاشه کشی کردنی عهبدوللای کورپی ئوبهیی (منافق) له جهنگه گه دا

سوپای موسولمانان کاتیک گه یشته ناوچهیی (الشواط) یا خود (الشیخین)، ناله ویدا عهبدوللای کورپی ئوبهیی (منافق)، هانی خه لکیدا بۆ گه پانه وه و سی سهد که سی له خزمهکانی خۆی گیرایه وه.

موسای کورپی عوقبه ﷺ ده قهرمویت: (پیغمبهر ﷺ به ریکه وت تا دابهزی له نزیکیی کیوی ئو خود، ئا له ویدا عهبدوللای کورپی ئوبهیی کورپی سه لول سی سهد که سی لی گیرانه وه، و ته نها هه وت سهد که س له گه ل پیغمبهر ﷺ مانه وه، و دوو کۆمه له موسولمانان، که ئه مه یان بی نی ناره هه تی که وته نیوانیان، ئه و دووانه ش: به نو حاریسه، به نوسه له مه بوون)^(٩٢٧)، به لام خوای گه وه دلی هه ردوولایانی جیگیر و خۆراگر کرد، ریزی سوپای موسولمانانی زیاتر پته و کرد.

زوهری ﷺ ده قهرمویت: کاتیک سوپای موسولمانان گه یشته ناوچهیی (الشواط) عهبدوللای کورپی ئوبهیی خۆی جیا کرده وه که نزیکه یی که له سه ر سی سوپای موسولمانان بوو، پیغمبهر و هاوه لان که ژماره یان هه وسهد که س بوو^(٩٢٨).

ئیبو ئیسحاق ﷺ سه باره ت به م باسه ده قهرمویت: (کاتیک سوپای موسولمانان گه یشته ناوچهیی (الشواط) نیوان مه دینه و ئو خود، عهبدوللای کورپی ئوبهیی (ترسا) و پشتی موسولمانانی به ردا و یه ک له سه ر سی سوپاکه ی گیرایه وه وتی: گو پرایه لی ئه وان ده کات و سه ر پیچی من ده کات، ئه ی خه لکینه ئیمه ئالیرده له سه ر چی خۆمان به کوشه ت بدمین، به م جۆره دووروو گومان له دلتهکانی خزمانی خۆی دوای که وتن و گه پانه وه و عهبدوللای کورپی عه مری کورپی حرام دوایان که وت و پیی وتن: ئه ی خه لکینه له بهر خوا پشتی خزمهکان و پیغمبهره که تان به رمه دهن له رووی دوژمن دا؟ ئه وانیش وتیان: گه ربمان زانیایه تووشی شه ر دین، ئاوا ئیوه مان به ده سته وه نه ئه دا، ئیمه باوه رمان وانیه که شه ر رووبدات.

(٤٣١٩)، والبوصيري في (الاتحاف) (٦٢٤٩)، وحسنه ايضاً الشيخ الألباني في (الصحيحه) (١١٠١)، و (صحيح الجامع) (٢٢٩٢).

(٩٢٧) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٠٨/٣)، وعبد الرزاق (المصنف) (٩٧٣٥).

(٩٢٨) أنظر: (تاريخ الاسلام) للذهبي (ص: ١٦٦).

عہدوللای کوری عمر چند ناموژگاری کردن، به لام ئهوان هر سہر بیچیان کرد و رویشتن، عہدوللاش پی وی وتن: ئه و لاترچن وخوا دوورتان خاتہ وہ ئه ی دوژمنانی خوا، خوی گہورہ جیگہ ی ئیوہ پر دہکاتہ وہ بو پیغمبر مہرہ کہ ی و پیویستی به ئیوہ نابیت) (۹۲۹).

ئہم به سہرہاتہ ہرچہندہ (اسناد) ہ کانی (مرسل) و (ضعیف) بن بہ لام بہ سہرہاتہ کہ راستہ قینہ یہ، و ہک خوی گہورہ پرونی دہکاتہ وہ دمفہرمویت: ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَنبِئُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ لَقَاتَلْنَا لِأَتَّبِعَنَّاكُمْ هُمْ لَلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿۱۳۷﴾﴾ (آل عمران) و ہلہ فہرمودہ کہ ی زمیدی کوری ثابت ﷺ ہا ہاتو وہ کہ دمفہرمویت: ((کاتیک پیغمبر مہرہ ﷺ بہرہ و غہزای ئو حود رویشتن، ہہندیک لہوانہ ی کہ لہ گہ لی دمرچوو بوون گہرانہ وہ)) (۹۳۰).

و ہلہ فہرمودہ کہ ی جابردا ﷺ ہاتو وہ کہ دمفہرمویت: (ئہم نایہ تہ ﴿إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۳۲﴾﴾ (آل عمران) سہبارت بہ ئیمہ دابہزی، بہنو سہلہ مہ و بہنو حارثہ، و ہ پیشم خو شہ کہ دابہزیوہ چونکہ خوی گہورہ دمفہرمویت: ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا﴾ و اتہ: خوا پشتیوانی ہہر دوولایانہ) (۹۳۱).

بہم جوڑہ خوی گہورہ ریزی سو پای موسولمانانی لہو چہ بہ لانہ پاک کردہ وہ موسولمانانی زیاتر بہ ہیژ وورہ بہرترکرد، چونکہ ئه و دوورپوانہ گہر بہ شدار بوونایہ لہو جہنگہ دا تہنہا بو پشتیوی نانہ وہ و پشتگیری کردنی دوژمن دہہاتن.

ریکخستنی سو پای موسولمانان

لہبہرہ بہیانی روژی شہمہ ی ناومرستی مانگی شہوالی سالی سیی کوچیدا، سو پای موسولمانان گہیشتنہ بہرزی شاخی ئو حود (۹۳۲).

(۹۲۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۱/۳) برقم (۵۸۸)، وحسن مرسل كما قال صاحب (صحيح السيرة) (۲۰۴/۱)، وقال الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (ص: ۲۷۰): حديث صحيح له شواهد كثيرة.

(۹۳۰) أخرجه: البخاري (۴۰۵۰)، ومسلم (۲۷۷۶).

(۹۳۱) أخرجه: البخاري (۴۰۵۱)، ومسلم (۲۵۰۵).

(۹۳۲) انظر: (الدلائل) للبيهقي (۲۰۱/۳)، و (المجمع) للهيثمي (۱۲۴/۶)، و (السيرة الصحيحة) للعمري (۳۷۸/۲).

لەو رۆژەدا بەیداخیکی رەش ھەنگرا لەگەڵ سێ ئالادا، ئالای موھاجرین بەدەستی موصەبى كورپى عومەيرەوہ بوو، ياخود عاصم، ئالای ئەوس بەدەستی ئوسەيدى كورپى حوضەيریەوہ بوو، ئالای خەزرج بەدەستی حوبابى كورپى منزيرەوہ بوو، سەعيدى كورپى موسەيب ﷺ دەفەرمویت: (بەيداخەكەى پيغەمبەر ﷺ لە رۆژى ئوھودادا پارچە پۆشاکیكى رەشى خاتوو عائيشە بوو، وە بەيداخەكەى ئەنصار پيى دەوترا (العقاب)، فەرماندەى قۆلى دەستە راست عەلى كورپى ئەبو طالب ﷺ بوو، فەرماندەى دەستە چەپ مونزيرى كورپى عەمرى كورپى ساعيدى ﷺ بوو، فەرماندەى پيادەرەوھەگان زوبەيرى كورپى عەوام ﷺ بوو ياخود ميقدادى كورپى ئەسوود ﷺ بوو، فەرماندەى ناوھراستى سوپاکە حەمزەى كورپى عەبدول موطەليب ﷺ بوو، ئالای سەرەكیەكەش بەدەستی موصەبە ﷺ وە بوو) (٩٣٣).

لەو رۆژەدا (ھيما و نھينى يەكتر ناسينەوہى ھاوھەلانى پيغەمبەر ﷺ (أمت أمت) بوو واتە: بكوژە بكوژە) بوو (٩٣٤).

موساى كورپى عوقبە ﷺ دەفەرمویت: (پيغەمبەر ﷺ و موسولمانان لەخوارووى جىاي ئوھود ريزبوون، وە موشريكەكانيش لە (السبخة) واتە: زەويە خويناويەكەى بەرامبەر بە جىاي ئوھود وەستان، و ھەردوو لاخويان ئامادەكرد بۆ شەپكە) (٩٣٥).

نامۆزگارى پيغەمبەر ﷺ بۆ تيرھاويژەكان

پيغەمبەر ﷺ دواى ئەوہى كە سوپاکەى ريكخست، پەنجا تيرھاويژى زۆر چالاکى لە سوپاکەى ھەلبژارد، فەرمانى پيى كردن لەسەر تەپۆلكەى (عينين) ياخود تەپۆلكەى تيرھاويژەكان بەرزايەكەى پانزە مەتر بوو وە سەد و پەنجا مەتر دوور بوون لەسوپاى موسولمانانەوہ، فەرمانى پيى كردن كە لەوئ جیگیرين و بەھيج جۆريك نەيەنە خوارەوہ تا فەرمانيان پيى دەكات.

(٩٣٣) انظر: (التاريخ) لخليفة بن خياط (ص: ٦٧)، و(تاريخ الاسلام) للذهبي (ص: ١٧٠)، وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (٣٨١/٢): إنساده حسن مرسل.

(٩٣٤) أخرجه: أحمد (٤٦/٤)، وأبو داود (٢٥٩٦)، والنسائي (الكبرى) (٨٦٦٥)، وابن ماجه (٢٨٤٠) (١٠٧/٢)، وصححه ووافقه الذهبي، وابن هشام (السيرة) (١٧/٣)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٢٦١).

(٩٣٥) انظر: (دلائل النبوة) (٢٠٩/٣)، و(السنن الكبرى) (٣٥٦٣) للبيهقي.

گرنگی تیرهاویژهکان له سێ خال دابوو:

b دهست بهسهراگرنتی ئەو جیگهیه و زال بوون بهسهر هه موو قۆلهکانی شهڕهکهدا.

b پاراستنی سوپای موسولمانان له پشتهوه.

b بهرمنگار بوونهوهی هیرشی دوو سهد ئەسپ سوارهکهی مهکهکه که رۆئیان وهك (زری پۆش)ی نیستاوا بوو له شهڕهکهدا^(٩٣٦).

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ ئەو نامۆزگاریه مان بۆ دهگیریتهوه و دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ عهبدوللای کوری جوبهیری کرده فهرامندهی تیرهاویژهکان که ژمارهیان پهنجای کهس بوو، وه عهبدوللای پۆشاکێ سێی لهبهر دابوو، وه بهوه له ناویاندا دهناسرایهوه.

پیغمبهر ﷺ نامۆزگاری عهبدوللای کرد و فهرمووی: ((هیرشی) ئەسپ سوارهکانی قورمیشمان لێ دوور بخهروهو بهتیر، تا لهدواوه پهلامارمان نهدهن، گهر له جهنگه کهدا سهرکهوتین یان سهرنهکهوتین تۆ له جێی خۆت بمینهرهوه تا لهویوه پهلامارنهدرئین))^(٩٣٧).

پاشان پیغمبهر ﷺ نامۆزگاری تیرهاویژهکانی کرد، موسای کوری عوقبه رضی اللہ عنہ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ) پهنجای کهسی تیرهاویژی ههئبژارد و له رپووی ئەسپ سوارهکانی قورمیشدا داینان، عهبدوللای کوری جوبهیری کرده فهرامندهیان، پاشان نامۆزگاری تیرهاویژهکانی کرد و فهرمووی: ((ئهی تیرهاویژهکان گهر ئیمه شوین پێی خۆمان له شهڕهکهدا قایم کرد، بینیتان ئەسپ سوارهکانی موشریکین کهوتنه جووله و دوژمنانی خوا شکان و راپیان کرد ئیوه جیگهی خۆتان جێ مههیلن، من داواتان لێ دهکهم که هیچ پیاویک له ئیوه جیگهی خۆی چۆل نهکات و (هیرشی) ئەسپ سوارهکانمان لێ دوور بخهنهوه))^(٩٣٨).

ههروهها نامۆزگاری کردن بهشداری سوپاکه نهکهن له کۆکردنهوهی

(٩٣٦) انظر: (غزوة أحد دراسة دعوية) (ص:٩٠).

(٩٣٧) أخرجه: ابن هشام (السيرة) برقم (٥٨٩)، والبيهقي (الدلائل) (٢٢٧/٣)، والطبري (التاريخ) (٥٠٦/٢).

(٩٣٨) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٠٩/٣).

دستهکوته کانیشدا، ئیبنو عباس ؓ دهفهرمویت: (پیغمبر ﷺ تیرهاویژه کانی لهویدا جیگیرکرد و پاشان پیی فهرموون: (احموا ظهورنا فإن رأیتمونا نُقتلُ فلا تنصرونا وإن رأیتمونا قد غَنِمنا فلا تَشْرکونا)) واته: دوی سوپاکه مان بیاریزن، گهر ئیمه تان بینی دهکوژراین سه رمان مه خهن، وه گهر ئیمه تان بینی دهسکه و تمان لی گرتن به شداریمان مه کهن^(۹۳۹).

ههروهها ناموژگاری کردن جیگه کانی خویمان چۆلنه کهن گهر موسولمانانیش شکان له شه په که دا. به پرائی کوپی عازب ؓ دهفهرمویت: (پیغمبر ﷺ ناموژگاری کردن و پیی فهرموون: (جیگه کان چۆل مه کهن گهر سه رکه وتین به سه ریاندا، یان نه وان تان بینی سه رکه وتن به سه رماندا (مه یهن بو لامان) و کومه کیمان مه کهن^(۹۴۰)).

وه ناگاداری کردنه وه، که نابیت نهو جیگه یه چۆل بکه ن تا خوئی نیروا دهنیریته لاتان، (پیغمبر ﷺ پیی فهرموون: ((إن رأیتمونا تَخَطَفْنَا الطَّيْرُ فلا تَبْرَحُوا مَكَانَكُمْ، هذا حَتَّى أُرْسَلَ إِلَيْكُمْ، وإن رأیتمونا هَزَمْنَا الْقَوْمَ وَأَوْطَأْنَاهُمْ، فلا تَبْرَحُوا حَتَّى أُرْسَلَ إِلَيْكُمْ))^(۹۴۱) واته: گهر ئیمه تان بینی بالنده دمیفراندین ئیوه جیگه ی خو تان چۆل مه کهن تا نیروا دهنیرمه لاتان، وه گهر ئیمه تان بینی نه وانمان شکاند و به دویان که وتین ئیوه جیگه ی خو تان چۆل مه کهن تا نیروا دهنیرمه لاتان).

پیغمبر ﷺ موسولمانان هان ده دات بو به رنگار بوونه وه ی موشریکه کان

دوی نه وه ی پیغمبر ﷺ ریزی سوپای موسولمانانی ریڅخست و هه ره موسولمانه فاره مانه نازاکانی له پیشه وه ی سوپاکه دانا و پیی راگه یانندن هیچ که سیک هیچ کاریک له خو میه وه نه انجام نه دات تا فه رمانی پیغمبر ﷺ پیی ده گات. پاشان به مه به ستی به رزکردنه وه ی وره ی موسولمانان و زیاتر خو راگریان پیغمبر ﷺ شمشیره که ی خوئی به رز کرده وه و فهرمووی: کی ئه م شمشیره م لی و مرده گریت و مافی

(۹۳۹) أخرجه: أحمد (المسند) (۲۶۰۹) وقال محققه: إسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۱۰۷۳۱)، والحاكم (۲/۲۹۶) وصححه ووافقه الذهبي.

(۹۴۰) أخرجه: ابن حبان (۴۷۳۸) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط البخاري.

(۹۴۱) أخرجه: أحمد (۴/۲۹۳)، والبخاري (۳۰۳۹)، وأبو داود (۲۶۶۲).

خۆی دهداتی، تا ئەبۆدوجانە وەری گرت و زیاتر وەری موسوڵمانانی بەرزکردەوه، ئەم بەسەر هاتەش لەم سێ رێواپەتەدا هاتوو:

١- ئەنەس رضی اللہ عنہ دەفەر مویت: ((پێغمەبەر ﷺ شمشیرێکی (بەرزکردەوه) و فەرمووی: ((کێ ئەم (شمشیرەم) لێ وەردەگریت))؟ هەموویان دەستیان بۆ درێژکرد و هەر یەکەیان دەیوت: من من (تا هەندیکیان لێ یان گرت و تەماشایان دەکرد) پێغمەبەر ﷺ فەرمووی: ((ئەو کێ وەری دەگریت و حەقی بۆ دەستینیت))؟ ئینجا هەموو چوونە دواوه، ئەبو دوجانە (سماکی کورپی خەرشە) وتی: من وەری دەگرم و بەحەقی خۆی دەگەیهنم. پاشان وەری گرت و پێشە سەری موشریکەکانی پێ شکاند و [راستگۆیانە لە رووی دوزمندا پێی جەنگا و بەحەقی خۆی گەیاندا] ^(٩٤٢).

٢- زوبەیری کورپی عوام رضی اللہ عنہ دەفەر مویت: (پێغمەبەر ﷺ لە رۆژی ئوحوودادا شمشیرێکی نمایش کرد و پێشانی موسوڵمانانیدا و فەرمووی: ((مَنْ يَأْخُذُ هَذَا السِّيفَ بِحَقِّهِ)) واتە: کێ ئەم شمشیرە وەدەگریت و حەقی خۆی دهداتی؟ [عوامەر] هەستا و وتی: من وەری دەگرم ئەو پێغمەبهری خوا؟ پێغمەبەر ﷺ رووی لێ وەرگێرا، و پاشان وتەکەو دوو بارە کردەوه، و منیش وتم: من وەری دەگرم ئەو پێغمەبهری خوا؟ بەلام رووی لە منیش وەرگێرا، پاشان وتەکەو سێ بارە کردەوه. ئەبو دوجانە (سماکی کورپی خەرشە) هەستا و وتی: من بەحەقی خۆی وەری دەگرم، بەلام حەقی خۆی چی یە ئەو پێغمەبهری خوا ﷺ؟ پێغمەبهری خوا ﷺ پێی فەرموو: ((أَلَا تَقْتُلُ بِهِ مُسْلِمًا وَلَا تَفِرُّ بِهِ عَن كَافِرٍ)) له گێرپانە وەیه کی تردا: ((أَنْ تَضْرِبَ بِهِ فِي الْعَدُوِّ حَتَّى يَنْحِنِي)). واتە: حەقی ئەوێه موسوڵمانی پێ نەکوژیت و لە رووی کافریشدا رانەگەیت [و لە دوزمن بدەیت تا دەچەمپتەوه].

پاشان پێغمەبەر ﷺ شمشیرەکەو دایە دەست ئەبو دوجانە رضی اللہ عنہ [ئەویش پیاویکی ئازا بوو و فیزی دەنواند لەکاتی جەنگدا] و ئەگەر ویستی شەر کردنی بووایە خۆی نیشانە دەکرد و [پارچە قوماشێکی سووری بەناوچەوانەوه دەبەست و خەلکی ئەوێان بەرچاو بکەوتایە دەیانزانی گە (بەرپاستی) شەر دەکات] ^(٩٤٣).

(٩٤٢) أخرجه: مسلم (٢٤٧٠)، وابن أبي شيبة (٣٦٧٧٢)، وأحمد (١٢٢٣٥) وقال محققه: إسناداه صحيح على شرط مسلم، وابن سعد (٥٥٦/٣)، وعبد بن حميد (١٢٢٧)، وموسى بن عقيبة: كما في (الدلائل) للبيهقي (٢١٥/٣)، و(سنن الكبرى) (١٣٥٦٣).

(٩٤٣) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٤٩/١٩)، والحاكم (٣/٢٣٠) وصححه ووافقه الذهبي، والبزار (١٧٨٧، ٩٧٩)، والبيهقي

۲- ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دہ فہر مویت: (ئہبو دوجانہ شمشیرہکەئ و مرگرت لہ دەستی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ئینجا پارچەکەئ دەرکرد و بہ نہوجہوانیہوہ بہست، پاشان بہ فیزہوہ دەرؤیشت لہ بہردەم ریزی پیٹشہوہئ موسولمانان وہ لہپیش چاوی موشریکەکاندا. پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ئہبو دوجانہئ بینی کہ بہفیزہوہ دەرؤات فہرمووی: ((إِنَّهَا لَمَشِيَّةٌ يُغِضُّهَا اللَّهُ إِلَّا فِي مِثْلِ هَذَا الْمَوْطِنِ))^(۹۴۱) واتہ: ئہوہ جوړہ رویشتنیکہ خوای گہورہ خاوەنہکەئ دەبوغزینیت مہگەر لہ جیکہیہکی وا دانہبیت)).

ئا لہو جیکہیہدا ہندیک لہ ہاوەلانی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم داوای سەرکەتن و شہیدی و شکۆمەندیان لہ خوای گہورہ کرد، ئہمەش بووہ ہۆیہکەئ تر بو بەرزکردنہوہئ وورہئ موسولمانان.

سەعدی کورئ ئہبو وەفقا رضی اللہ عنہ دہ فہر مویت: (عەبدوللای کورئ جەحش لہ روژی ئو خوددا پیئ و تم: وەرہ با داوا لہ خوا بکەین. ہەر دووکمان چووینہ ئہو لاوہ و من سەرہتا دوام کرد و تم: خواہ گیان گەر بہ دوژمن گہیشتم، رووبہرووی پیاویکی زور نازای پرچەکەم بکەرہوہ تا لہ پیناوی تۆدا بەشەر پیم لہگہئیدا، پاشان سەرم بخہ بہسەریدا تا بیکوژم و کەل و پەلەکانی ببیتہ دەسکەوتم.

پاشان عەبدوللای کورئ جەحشیش رضی اللہ عنہ وتی: ئامین، ئینجا ئہو دوعای کرد وتی: خواہ رووبہرووی پیاویکی زور نازای پرچەکەم بکەرہوہ تا لہ پیناوی تۆدا بەشەر پیم لہگہئیدا و پاشان بکوژیت و گوچکە و لوتم بپریت تا سبہینی پیت بگەم و پیم بلایت: کئ لوت و گوچکەئ بریت؟ منش بلیم: لہ پیناوی تۆدا و پاشان لہ پیناوی پیغمبرہکەتدا تۆش بلایت: راستت کرد. سەعد رضی اللہ عنہ وتی: بہراستی دوعاکەئ ئہو لہ دوعاکەئ من باشتەر بوو و (بو ئہو ئیوارمیہ ہاتہ دی)^(۹۴۵).

(الدلائل) (۲۱۵/۳، ۲۳۳)، وقال الهيتمي (المجمع) (۱۰۹/۶) رواه البزار ورجاله ثقات، وانظر: (السيرة) لابن هشام برقم (۵۹۳) واللفظ للحاكم والزيادة لابن هشام وموسى بن عقبة.

(۹۴۴) انظر: (السيرة) لابن هشام (۱۶/۳) برقم (۵۹۴).

(۹۴۵) أخرجه: الطبراني (۹/۷)، والحاكم (۷۷/۲) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وأبو نعيم (الحلية) (۱۹۰/۱)، والبيهقي (الكبرى) (۳۰۷/۶)، وفي (الدلائل) (۲۵۰/۳)، وابن سعد (۶۳/۳)، وقال الحافظ العراقي في تخريج (الاحياء) (۳۲۱/۴): إسناده جيد، وقال الحافظ في (الفتح) (۲۴۸/۶): أخرجه الحاكم والبيهقي بإسناد صحيح، وقال الهيتمي (المجمع) (۲۰۱/۹) (۱۵۶۵۲): رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح. واللفظ للحاكم والطبراني.

له وکاتەدا عومەر و زهیدى براى ﷺ پيش برکتيان له گه‌ل يه‌کتردا ده‌کرد بۆ به‌ده‌ست هينانى پله‌ى شه‌هيدى. عه‌بدو‌للاى کورپى عومهرى کورپى خه‌طاب ﷺ ده‌فه‌رمووت: (عومەر له‌ رۆژى ئو‌خوددا به‌زه‌ميدى براى وت: بڕام ئه‌و قه‌لغانى سه‌ر سه‌نگم بگره‌ با به‌تۆ بێت؟ زه‌ميديش وتى: تۆ چۆن شه‌هيديت ده‌ويت منيش ناوها شه‌هيديم ده‌ويت، ئيت‌ر هه‌ردووکیان به‌جيان ه‌يشت)^(٩٤٦).

خۆگه‌ياننده‌ ريزى موسو‌لمانان

له‌و رۆژهدا هه‌ندىك پياوى به‌ته‌مه‌ن، ياخود جوله‌که‌ى په‌يمان راست خۇيان گه‌يانده‌ ريزى سوپاى موسو‌لمانان، له‌وانه‌ (باوکی حذيفه‌ى، ثابتى کورپى وه‌قش).

مه‌حمودى کورپى لوبه‌يد ﷺ ده‌فه‌رمووت: (کاتىک پيغه‌مبهر ﷺ ده‌رچوو له‌گه‌ل موسو‌لمانان بۆ جه‌نگى ئو‌خود، ثابتى کورپى وه‌قش و يه‌مانى کورپى جابر له‌گه‌ل ژن منداله‌کانيان له‌قه‌لاکاند دانرا بوون، وه‌هه‌ر دووکیان زۆر به‌ ته‌مه‌ن بوون، يه‌کيکیان به‌وى تریانى وت: باشه‌ ئيمه‌ چاوهرپى چى ده‌که‌ين سویند به‌خوا هه‌ريه‌که‌ له‌ ئيمه‌ ته‌مه‌نىكى زۆر که‌مى ماوه‌ [له‌م رۆ و سه‌به‌ينيدين]، ئه‌وه‌ بۆ شمشيره‌کانمان هه‌لنه‌گرين، و پاشان خۆمان بگيه‌نينه‌ پيغه‌مبهر ﷺ [به‌ئکو خواى گه‌وره‌ شه‌هيديمان پى ببه‌خشيت له‌گه‌ل پيغه‌مبهر ﷺ دا ئه‌وه‌ بوو هه‌ردووکیان شمشيره‌کانيان هه‌لگرت، پاشان چوون تا خۇيان گه‌يانده‌ ريزى موسو‌لمانان بى ئه‌وه‌ى سوپاى موسو‌لمانان لتيان به‌ ئاگابن)^(٩٤٧).

هه‌ر له‌و رۆژهدا ئوصه‌يرمى کورپى ثابتى کورپى وه‌قش که‌ ئه‌و باومره‌ پته‌وه‌ى له‌ باوکه‌ به‌ته‌مه‌نه‌که‌يدا دى، موسو‌لمان بوو وه‌ ئه‌ویش خۆى گه‌يانده‌ ريزى سوپاى موسو‌لمانان: ئه‌بو هورپه‌ره‌ ﷺ ده‌فه‌رمووت: (ئوصه‌يرم که‌ناوى عه‌مرى کورپى ثابتى کورپى وه‌قش بوو) پيشتر ره‌خنه‌ى له‌ موسو‌لمان بوونى خزمه‌کانى ده‌گرت و [هه‌ندى پارهى سۆى له‌ نه‌فاميدا هه‌بووه‌ ئه‌وه‌ رينگر بوو له‌ موسو‌لمان بوونى، ده‌ى ويست

(٩٤٦) أخرجه: الطبراني (الأوسط) (٥/٤)، وابن سعد (٢٧٥/٣)، وابو نعيم (الحلية) (٣٦٧/١)، وقال الهيثمي (المجمع) (٢٩٨/٥): رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح.

(٩٤٧) أخرجه: ابن هشام (الشيرة) برقم (٦٢٥)، والحاكم (٢٠٢/٣) وقال: صحيح على شرط مسلم = وقال محقق (المستدرک) (٤٩٦١): إسناده صحيح متصل والطبراني (التاريخ) (٥١٠/٢).

پارەكانى وەرگریتەوه، پاشان موسوئمان ببیت، بەلام كە ئەو رۆژه هاتە پيش پىغەمبەر ﷺ تاييدا چوو بۆ جەنگى ئوحوود، ئالەو رۆژەدا ئىسلام چوو دئيهوه و موسوئمان بوو [وه چوو پرسیارى كرد: ناموزاكانم لەكوپن؟ وتیان: لە ئوحوودن، وتی: ئەى [سەعدى كورپى موعاذا] لەكوپيه؟ وتیان: لە ئوحوودە] [ئەویش قەلغانى سنگى لەبەر كرد و شمشیرەكەى و رەمەكەى هەلگرت] [سوارى پششى ئەسپەكەى بوو] پاشان چوو بۆ ئوحوود و بەخپىرايى خۆى خستە ناو ریزەكانى موسوئمانانەوه [وكاتىك موسوئمانان ئەو يان بىنى پىيان وت: عەمر دوور كەومرەوه لىمان؟ ئەویش وتی: من موسوئمان بووم.....] (٩٤٨).

وه موخەپىرىق جولەكەيهكى سەر راست بوو لەو پەيمانەى كە لەگەڵ موسوئمانان بەستبووى كە پارىزگارى لەشارەكە بكات: ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەفەرمووت: موخەپىرىق يەكئىك بوو لە جولەكەكانى بەنى ئەعلەبە، كاتىك جەنگى ئوحوود هاتە پيش بە جولەكەكانى خرمى خۆى وت: ئەى كۆمەلئى جولەكە وەلاهى دەزانن كە بپويستە لە سەرتان (ئەمپۆ) محمد سەر بخەن؟ ئەوانيش وتیان ئەمپۆ رۆژى شەممە يە (واتە: رۆژى پشوو) ئەویش وتی: هەرگىز شەممەو پشووئان نەبیت، پاشان شمشیر وكەل وپەلەكەى هەلگرت وتی: گەر كوزرام سامانەكەم هى محمدە چى لى دەكات ئارەزووى خۆيهتى، ئەو بەرەبەيانىه خۆى گەياندە سوپای موسوئمانان و پىغەمبەر ﷺ و پشيوانى لى كردن تا كوزرا (٩٤٩).

خۆنامادەكردنى موشرىكەكان بۆ جەنگەكە

موشرىكەكانيش خۆيان نامادەكرد و بەرپز وەستان، و سەد ئەسپ سواريان بەسەرگردايەتى خالیدی كورپى وەلید لە قۆلى دەستە راستى سوپاكەيان راگرت، وه سەد ئەسپ سوارى تریش بەسەرگردايەتى عەكرىمەى كورپى ئەبو جەهل لە قۆلى

(٩٤٨) أخرجه: أحمد (٢٣٦٣٤) وقال محققه الأرنؤوط: إنساده حسن، والطبراني (الكبير) (٣٧/١٧)، وابو داود (٢٥٣٧)، والحاكم (١١٣/٢) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (١٦٧/٩) والدينوري (المجالسة) (٢٤٢٤) وقال محققه: سنده حسن، والحديث حسنه أيضاً كل من: الحافظ في (الأصابة) برقم (٥٧٥٨)، و الشيخ الألباني في (صحيح ابي داود) (٢٢١٢)، والشيخ المقبل في (صحيح المسند) (١٤٠٧).

(٩٤٩) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٤٤/٣)، والطبري (التاريخ) (٥٣١/٢)، وابن سعد (الطبقات) (٣٨٩/١)، وأبو نعيم (الدلائل) (٧٨/١) وابن كثير (البداية) (٤١/٤).

دہستہ چہپی سوپاکہ یانہوہ پراگرت، صفوانی کورپی نومہیہی کورپی خہلہفیش بووہ سرکردہی ہیزہ پیادہکانی پیشہوہ وہ سرگردایہتی سہرجہم سوپاکہش بہ دہست نہبو سوفیان بوو، وہ ئالاکہشیان بہ دہستی طہلجہی کورپی عوسمان بوو لہ کورپانی بہنی عہبدول دار.

نہبو سوفیان ناموزگاری ئالاہ لگرہکھی کردوو ہانیدا بو شہرہکہ. ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمفہرمویت: (نہبو سوفیان بہ ہہ لگرانی ئالاکہی لہ کورپانی عہبدولدار) وت وہک ہاندانیک بویان، نہی کورپانی عہبدول دار، ئیوہ بہ ئالاکہوہ راتان کرد لہ شہری بہدر و بینیتان جیمان لیہات، و خہلکی بہہوی ئالاکہیانہوہ تووشی تہنگہشہدین، گہر نہمینیت نہوانیش نامینن، یا نہوہ تا ئالاکہمان بو دہپاریزن، یا نہوہ تا بیدہنہ دہست خویمان تا بوٹانی دہپاریزن. ئالاہ لگرہکانیش (تورہ بوون) و ہہرہشہیان لی کرد و پیمان وت: ئیمہ ئالاکہمان بدہینہ تو، کہ شہر دہستی پیکرد و پیمان گہشتین نہوجا دہزانی چون دہبین) (۹۰۰).

لہ ریوایہتیکی تر دا موسای کورپی عوقبہ ﷺ لہ ئیمامی زوہریہوہ ﷺ دہگپرتہوہ کہ فہرموویہتی: (خاوہن ہہ لگری ئالای قورہیش طہلجہی کورپی عوسمان کہمیک ناساغ بوو وہ نہوان لہ بہنو عہبدولدار) بوون کہخاوہنی (پہردہپوشی کہعبہ، و بہرپوہبردنی دانیشتنہکان، و ئالاہ لگری) قورہیش بوون، نہبو سوفیان پیی وتن: ئالاکہتان تیاچوو لہشہری بہدردا تا نہو ہہمووہ بہ چواردہموریہوہ کوژران، وا بہ چاک دہزانم ئالایہکی تر ہہلکہم، بہنو عہبدول دار و (الاحلاف) وتیان: گہر دہتانہویت ئالایہکی تر بہرز کہنہوہ، بہلام دہبیت تہنہا بہدہستی یہکیک لہ بنو عہبدولدار بہرز بکریتہوہ. نہو کاتہ نہبو سوفیان پیی وتن: نا بہلام خویراگرین بہ ئالاکہتانہوہ) (۹۰۱).

ہہروہا قوریش داوایان لہ نہبو عامری راہیب کرد کہ سہرکردہ و ناوداری پیشووی مہدینہ بوو، کہ ہہوئبدات تا دووبہرہگایہتی دروست بکات لہ ریزی سوپای موسولمانان دا.

(۹۰۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۶/۳) و ليس له سندٌ يعرف به.

(۹۰۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۰۹/۳) من مراسيل الزهري، وقال البيهقي أيضا في (السنن الكبرى) (۱۴۷/۷) برقم (۱۳۵۶۳): هكذا ذكره موسى بن عقبه عن الزهري، وكذلك ذكره محمد ابن اسحاق عن شيوخه وان كان منقطعاً و

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دہفہرموئیت: (ئەبو عامر کہ ناوی عەبد عەمرۆی کۆری صەیفی) بوو، یەکیک بوو لە ناودارەکانی مەدینە، و بەهاتنی پیغمبەر ﷺ بۆ ئەو شارە، ئەبو عامر بە خۆی و پەنجایا خود پانزە گەنجەووە لە هۆزی ئەوس چوون و خۆیان گەیانندە مەککە، و ئەو بە قورەیشی پراگەیانندبوو کہ هەرکات بە خزمەکانی خۆی ئەوس بگات هەموو گۆی رایەلی دەکەن وە هیچ یەکیکیان سەرپیچی ناکەن.

بۆیە لەم شەرەدا کہ هەردوولا رووبەرۆوی یەک وەستان، ئەبو عامر لەپریزی ھاوپیەیمانەکانی قورەیش هاتە دەرەووە و بانگی لێ کردن وتی: ئەی کۆمەلی ئەوس من ئەبو عامرم، ئەوسیش وەلامیان دایەووە وتیان: ئەی فاسق هەرگیز خۆشی بەچاوی خۆت نەبینی. [ئەبو عامر لە جاھلیەتدا نازناوی (الراھیب)ی هەبوو، بەلام پیغمبەر ﷺ نازناوی (الفاسق)ی لێ نابوو] کہ ئەبو عامر وەلامی ئەوانی گۆی لێ بوو وتی: بەراستی خزمەکانم لە دواي من تیکچوون و شیت بوون^(۹۵۲).

دەست پێ کردنی جەنگەکە و سەرکەوتنی موسولمانان

لەدوو رپوایەتی (ضعیف)دا هاتوووە کہ شەرەکە سەرمتا بە شەرە شمشیر لە نیوان ئالای هەرگەرەکانی قورەیش و ئالای هەرگەرەکانی موهاجرین لە موسولمانان دەستی پێ کردوو:

۱- موسای کۆری عوقبە رضی اللہ عنہ لە ئیمامی زوهری یەوہ رضی اللہ عنہ دەگیڕتەوہو دەفہرموئیت:

(طلحە لە کۆری عوئمان ئالای هەرگەرەکان موشریکەکان بوو، وە ئالای هەرگەرەکانی موهاجرین (عاصم) بوو کہ دەمیوت: من پاریزەرم بۆ ئەوانەکانی کہ لەگەڵمان (ان شاء اللہ) طلحە لە کۆری عوئمان پێی وت: دەتوانیت لەگەڵمانا بجەنگیت؟ وتی: بەئێ و عاصمیش دەست پێشخەری کرد و بەشمشیرەکانی دای بەسەریداو کوشتی بە کوشتی ئەم ئالای هەرگەرەکانی قورەیش خەوہکەکانی پیغمبەر ﷺ هاتنەدی کہ لە خەوہکەکاندا بینیبوو بەرانیکی بەدوای خۆیدا رادەکێشیت)^(۹۵۳).

(۹۵۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۶/۳)، والطبري (التاريخ) (۵۱۲/۲)، وقال صاحب (صحيح السيرة) برقم (۳۳۶): سندہ حسن والحديث مرسل.

(۹۵۳) أخرجه البيهقي (الدلائل) (۲۱۰/۳)، وفي (السنن الكبرى) (۱۳۵۶۳)، والذهبي في (تاريخ الإسلام) قسم المغازي (ص:

٢- ابن هشام ده فخر مویت: (نیمامی عهلی ﷺ به [ئالاکهوه] چوو ه پێش و وتی: من پشت شکینم. ئەبو سعەدی کورپی ئەبو طه لحه که ئالا هه لگری قورمیش بوو وتی: بۆ نایه یته مهیدانهوه تا به شه ر بێین. هه ر دوولایان به شه ر هاتن و نیمامی عهلی ﷺ دای به زه ویدا و کوشتی.

وه له یوایه تیکی تر دا هاتوو ه که ده لئیت: ئەبو طه لحه له نیوان هه ردوو سوپاکه دا هاته مهیدانی نیوانیان و بانگی کرد. من پشت شکینم کێ دێته دهره وه بۆم؟ چه ند جار ئەمه ی دووباره کرده وه کهس له موسولمانان نه چوو ه دهره وه پاشان وتی: ئە ی هاوه لانی محمد نیوه ئە لئین کوزرا وه کانتان له به هه شتدایه، و کوزرا وه کانی ئیمه ش له دۆزه خدایه، درۆ ده کهن گه ر ئە وه به راس ت بزانی یه کیکتان دهاته دهره وه بۆم. ئینجا عهلی کورپی ئەبو طالیب ﷺ بۆی رۆیشت و به شه رهات له گه ئیدا و کوشتی^(٩٥٤).

دوای کوشتنی طه لحه ئالا هه لگری قورمیش نازناوی (کبش الکتیبه) ی لئ نرا بوو. واته: به رانی جهنگاو مه ره کانی قورمیش، له دوای ئەو پینج کهسی تر له براهانی هه لئیان گرت یهک له دوای یهک کوزران، له دوای ئەوانیش یانزه کهس له کورانی به نی عه بدول دار هه لئیان گرت و یهک له دوای یهک کوزران، له کۆتایاندا کۆیله یهکیان هه لئ گرت که ناوی (الصواب) له دوایدا ئەویش کوزرا، و پاشان ئالاکه یان کهوته سه ر زهوی و کهسیان نهیده وێرا لئ نزیك بێته وه.

زوبیری کورپی عوام ﷺ ده فخر مویت: ((ئالا هه لگره کانی قورمیش یهک له دوای یهک کوزران تا کۆیله یهکیان هه لئ گرت که ناوی (الصواب) بوو له دوایدا ئەویش کوزرا و هه موویانمان کوشت و ئالاکه یان کهوته سه ر زهوی و هه یج کهسیکیان نهیده وێرا لئ نزیك بێته وه [تا ئافرمتیکیان که ناوی عه مره ی کچی عهلقه مه بوو] به رزی کرده وه (و بر دیه وه) ولی ی کۆبوونه وه^(٩٥٥).

پاشان هێرش ی موشریکه کان دهستی پێ کرد بۆ سه ر موسولمانه کان له قۆلی

(١٧٨).

(٩٥٤) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٢/٣) برقم (٦٠٠)، والطبري (التفسير) (٢٨١/٧)، وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (٣٨٤) سنده صحيح مرسل من مراسيل السدي.

(٩٥٥) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٨/٣)، والحاكم (٢٧/٣) وصححه ووافقه الذهبي، اسحاق بن راهويه بسند صحيح كما في (المطالب العالیة) (٤٣١٣) و(فتح الباري) (٤٥٧/٧)، وفي (اتحاف الخیرة المهرة) للبوصري (٦٢٤٢)، وحسنه الارناؤوط في تخريج (الزاد) (١٩٧/٣).

دہستہ راست و دہستہ چپ و ناوجہرگہوہ) و له دوايشيانہوہ نافرمتہ کانيان دہفيان لئ دہدا و ورهيان بہرزدہ کردنہوہ و هانيان دہدان بؤ شہرہکہ. ئيبنو ئيسحاق ﷺ دہفہرمويٓت: (کاتیک ہہردوولا بہيہک گہيشتن و (ہيرش دہستی پئ کرد) و لہيہکتر نزيک بوونہوہ، ہيندی کچی عوتبہ و نافرمتہ کانی تر کہ لہگہ لئيان بوون ہہستان و دہفہ کانيان بہدہستہوہ گرت و لہ دواوہ پياوانيان هاندہدا، و ہيند دہيوت:

وَيْهًا بَنِي عَبْدِ الدَّارِ

وَيْهًا حُمَاةَ الْأُدْبَارِ

صَزَبًا بِكُلِّ بَتَّارٍ

واتہ: ئای کورانی عہدول دار ئای پاريزگارانی دواى خہلکی لئبدن بہ ہہموو شمشيرئکی تيژ. وہ دہيان وت:

نَحْنُ بَنَاتُ طَارِقٍ نَمَشِي عَلَى التَّمَارِقِ

الدُّرُّ فِي الْمَخَانِقِ وَالْمِسْكَ فِي الْمَقَارِقِ

إِنْ تُقْبَلُوا نُعَانِقِ أَوْ تُذَبْرُوا نُقَارِقِ

فِرَاقٌ غَيْرَ وَاِمِقِ^(۹۵۶)

واتہ: ئيمہين کچانی (طارق) دہرؤين لہسہر دؤشہکہی نہرم و بوئی ميسکيش لہسہر مہچہکہکانمانہ گہر بيئہلامان دہستہملان دہکہين، گہرپشتان لئبکہن بہ ناخؤشی لئيان جيادہبينہوہ).

سہبارت بہبہشدار بوونی نافرمتانی موسولمان لہم جہنگہدا ريوايہ تيکی (ضعيف) ہہيہ لہ ئيبنو مسعودہوہ ﷺ کہ فہرموويہ تي: (نافرمتانی موسولمانان لہجہنگی ئوحوودادا لہ دواى پياوانی موسولمانہوہ بوون و (کؤمہکیان دہکردن لہ جہنگہکہدا)...^(۹۵۷).

(۹۵۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷/۳)، والطبراني (الكبير) (۹/۱۹)، والحاكم (۲۳۰/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبخاري (۱۷۸۷)، والبيهقي (الدلائل) (۲۳۳/۳)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۹/۶): رواه البزار رجاله ثقات، واللفظ له ولابن هشام، والبزار.

(۹۵۷) أخرجه: أحمد (المسند) (۴۴۱۴) وقال محققه الأناؤوط: حسن لغيره وهذا إسناده ضعيف لانقطاعه وصححه قي

جاریکی تر هیرشی موسولمانان بو سەر موشریکهکان بهتوندی دهستی پیکرد، موسای کوری عوقبه ﷺ دمهفرمویت: (له دواى گوشتنى ئالاً هه لگرهکانى قورمیش، پیغمبهر ﷺ و هاوهلانی له هه موو قوئیکه وه هیرشیان برده سەر موشریکهکان و پهلاماریان دان (و هیرشی ئهوانیان پهك خست)، و پاشان سی جار ئهسب سوارهکانیان هیرشیان هیناو تیرهاویژه موسولمانهکانی سەر تهپۆلکهکه لییان هاتنه دهست و له ههرسی جارکهدا راویان نان و پاشهکشییان پی کردن) (٩٥٨).

پالنهوانانی موسولمانان لییان هاتنه دهست، بهراستی شهپێکی بی وینهیان لهگهڵ کردن لهوانه حه مزه و ئه بودوجانه، وهك سهعدی کوری ئه بو وه قاص دمهفرمویت: (حه مزه ی کوری عه بدول مو طه لیب ﷺ له جهنگی ئو خوددا له پێشی پیغمبهر ﷺ ده جهنگاو دهیوت: من شیرى خوا و پیغمبهرم) (٩٥٩).

وه عومهیری کوری ئیسحاقیش ﷺ دمهفرمویت: (حه مزه له جهنگی ئو خوددا له پێشی پیغمبهر ﷺ به دوو شمشیر شهری دهکرد و دهی وت: من شیرى خوا) (٩٦٠).

ئه بو دوجانهش ﷺ قاره مانانه به شمشیرهکی پیغمبهره وه ﷺ ده جهنگا و چۆنیهتی جهنگه کهشی له م دوو ریوايه ته (ضعیف) هدا هاتوه:

١- زوبیری کوری عه وام ﷺ ده فه رمویت: (ئه بودوجانه به هه رکه سیکی موشریکهکان بگه یشتایه دهی گوشت، له موشریکهکانیشدا پیاویك هه بوو، به هه ر برینداریکی ئیمه بگه یشتایه دهی گوشت، هه ریه کهیان له یه کتر نریك بوونه وه، منیش دوام کرد بهیهك بگهن، ئه وه بوو بهیهك گه یشتن، موشریکه که شمشیرێکی داوه شان بو ئه بو دوجانه، و ئه بو دوجانهش هه ئغانیکی دایه بهری، و پاشان شمشیرێکی لی داو گوشتی) (٩٦١).

تعليقه على (الزاد) (٥٠٣/١)، وضعفه ابن كثير في (البداية) (٤٠/٤).

(٩٥٨) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (٢١٠/٣).

(٩٥٩) أخرجه: الحاكم (١٩٣/٣) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وقال العدوي في (صحيح فضائل الصحابة) (ص: ١٨٧): إسناده صحيح.

(٩٦٠) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٤٩/٣)، والحاكم (١٩٢/٣)، والبيهقي (الدلائل) (٢٤٣/٣)، وقال الهيثمي في (المجمع) (٢٦٨/٩): رجاله رجال الصحيح.

(٩٦١) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٩/٣) بغير سند.

٢- ههر زوبير ﷺ ده فهرمويت: (وتم دهبیت نه مړو ته ماشای نه بو دوجانه بکه م تابزانم چوڼ شهریک دهکات، ته ماشام دهگرد ههر که سیک بهاتایه ته بهردهمی دهی خست و له ناوی دهبرد) (٩٦٢).

وه پیاویک که ناوی قه زمان بوو وه له بهرخوا له م جهنگدا به شداری نه کرد بوو، به لکو له بهر ناو و شوهرت، نه م پیاوه زور به توندی ده جهنگا دژبه موشریکه کان. سه هلی کوری ساعد ﷺ ده فهرمويت: (پیاویک هه بوو له ریزی هاوه لانی پیغمبهر ﷺ دا ده جهنگا، و نهی ده هیشت موشریکیک له دهستی دهر بازبیت تا خوئی پی ده گه یاند و به شمشیرمه کی لئی ددها، تا دواتر و ترا: نهی پیغمبهری خوا ﷺ نه وهی فلان که س نه انجامیدا نه مړو به که سمان نه انجام نه درا، پیغمبهر ﷺ یش فهرمووی: ((أَمَا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ)) (٩٦٣) واته: له گهل نه وه شدا نه وه دوزه خی یه).

هیرشی موسولمانان بو سهر موشریکه کان بهردهوام بوو، تاراویان نان، و گه یشته سهر کردایه تیان، و نزیک بوو نه بوسوفیانی سهر وکیان بکوژریت: زوبیری کوری عوام ﷺ ده فهرمويت: (حه نظلهی کوری نه بو عامر به نه بو سوفیان گه یشت و دای به زه ویدا، و نزیک بوو بیکوژریت، به لام شه دادی کوری نه وس چاوی پیکهوت و هات له دواوه شمشیریکی لی داو شه هید بوو) (٩٦٤).

هاوه لانی پیغمبهر ﷺ گیان له سهر ده ستانه ده جهنگان، جابر ﷺ ده فهرمويت: (پیاویک له جهنگی ئو حودا وتی: نهی پیغمبهری خوا ﷺ گهر بکوژریم له کوئی دهم؟ پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((له به هشتدا دهبیت)) پیاوه که ش هه ندیک خورمای به دهسته وه بوو، فری داو جهنگا تا شه هید بوو) (٩٦٥).

وه له ریوایه تیکی (ضعیف) دا هاتووه: (عه بدولالی کوری جه حش نه و روزه شهری

(٩٦٢) أخرجه: الحاكم (٢٣٠/٣) وصححه ووافقه الذهبي، وفيه عبيدالله الوازع قال الحافظ في (التقريب) (١٥١٧): مجهول.

(٩٦٣) أخرجه: البخاري (٤٢٠٢)، ومسلم (١١٢) و تكررت القصة في (خير وحين) أيضاً.

(٩٦٤) أخرجه: ابن هشام (٢٣/٣)، والطبراني في (الكبير) (١٢١٤)، والحاكم (٢٠٤/٣) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي في (الکبری) (٥١/٤) وفي (الدلائل) (٢٤٦/٣)، وابن حبان (٧٠٢٥) وقال محققه الارناؤوط: حديث صحيح، وقال النووي في (المجموع) (٢٦٠/٥): سنده جيد، وقال الهيثمي (المجمع) (٢٣/٣): رواه الطبراني (١٢٩٤) وسنده حسن.

(٩٦٥) أخرجه: البخاري (٤٠٤٦)، ومسلم (١٨٩٩)، والنسائي (٣٣/٦).

کرد تا شمشیره‌کە‌ی شکا، و هات بۆ لای پیغمبر ﷺ پله دارخورمایه‌کیدا یه دهستی عەبدوللا و بوو به شمشيرو پئی ده‌جەنگا^(٩٦٦) هیرشی موسولمانان بە‌رده‌وام بوو، وه موشریکه‌کانیش رایان کرد، خپومتگا‌کە‌یان گیرا، و ئەو ئافرمتانە‌ش که له‌گە‌لیاندا بوون هە‌لاتن.

براء ﷺ دە‌فەرمویت: (کاتیک بە‌موشریکه‌کان گە‌یشتین و (هیرشان برده سە‌ریان) رایان کرد، هە‌موو ئافرمتە‌کانیشیان رایان دە‌کرد بە‌ره و بە‌رزاییه‌که و جله‌کانیان هە‌لکردبوو و خرخاله‌کانی قاچیشیان دیار بوو)^(٩٦٧).

زوبیریش ﷺ دە‌فەرمویت: (سویند بە‌خوا تە‌ماشام دە‌کرد خرخاله‌کانی هیندی کچی عوتبه و هاوه‌له ژنه‌کانی دیاربوو، خۆیان کۆ‌کردبووه وه و رایان دە‌کرد، کهم تازۆ‌ریکیان مابوو که دە‌ست بە‌سەر بکړین)^(٩٦٨).

له‌ریوایه‌تیکی تردا دە‌فەرمویت: (سویند بە‌خوا ئەو رۆژه خرخاله‌کانی ئافرمتە‌کانیان دیاربوو خۆیان کۆ‌کردبووه وه رایان دە‌کرد، و سوپاکە‌شیان بە‌زی بوو هە‌موو رایان دە‌کرد و امان دە‌زانی هە‌موو دە‌کوژرین، و هیچ کە‌سیکیان لئ ناگە‌ریتە‌وه و دە‌رباز نابیت)^(٩٦٩).

له‌و رۆژە‌دا ئە‌بو دوجانە بە‌دوایان که‌وت تا گە‌یشتە هیندی کچی عوتبه، ریزی له شمشیره‌کە‌ی پیغمبر ﷺ گرت که به‌و شمشیره له ژن بدات. زوبیر ﷺ دە‌فەرمویت: ئە‌بو‌دوجانە بە‌دوایان که‌وت تا گە‌یشتە لای ئافرمتە دە‌ف بە‌ده‌سته‌کانی قورەیش له قە‌راغی بە‌رزاییه‌کە‌ی (ئە‌و بە‌ر)..... ئە‌بو دوجانە شمشیره‌کە‌ی داوه‌شان بۆ [هیند] بۆ ئە‌وه‌ی لئی بدات، پاشان وازی لئ هینا، که جە‌نگە‌که تە‌واو بوو به ئە‌بو دوجانە‌م وت: هە‌موو کارە‌کانتم ئە‌م‌رۆ بینی، تە‌نها ئە‌وه نە‌بیت که شمشیره‌کە‌ت بە‌رز‌کرده‌وه

(٩٦٦) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٥٠/٣).

(٩٦٧) أخرجه: أحمد (٢٩٣/٤)، والبخاري (٤٠٤٣)، وأبو داود (٢٦٦٢).

(٩٦٨) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٨/٣) وحسن إسناده الحافظ في (الفتح) (٤٥٧/٧)، والحاكم (٢٧/٣) وصححه ووافقه الذهبي، وحسنه الأرنؤوط في تحقيقه لـ (الزاد) (١٩٧/٣).

(٩٦٩) أخرجه: اسحاق بن راهويه وصح إسناده كل من الحافظ ابن حجر في (المطالب العلية) (٤٣١٣)، والبوصيري في (اتحاف الخيرة المهرة) (٦٢٤٢).

لە ئافەرتەکە، و بەلام لیت نەدا؟ نەبودوجانە وتی: بەئێ راستە سویند بە خوا پێزم لە شمشیرەکە ی پیغمبەر ﷺ گرت کە ئافەرتێکی [بێ کۆمەکی] بێ بکوژم^(٩٧٠).

تیرهاویژەکان جیگەکانی خۆیان چۆل دەکەن

سەرکەوتنی یەکجارەکی موسوئلمانان نزیک بوووه، وەتیشکانی موشریکەکان گومانی تیانەبوو، بەلام بە هۆی خۆشەویستی دنیا و سووربوون لەسەر کۆکردنەوهی دەستکەوتەکان، وە سەربێچی کردن لە فەرمانەکە ی پیغمبەر ﷺ ئەوه بوو کۆمەئێکی زۆر لە تیرهاویژەکان جیگەکە ی خۆیان چۆل کرد، ئەمەش بوو هۆی شکستی موسوئلمانان و ئابڵووقە ی سوپاکەیان ئەگەل سەرکردایەتیهکەیان، و گەڕانەوهی موشریکەکان و شەهید بوون و برینداربوونی ژمارەیهکی زۆر لە هاوهەڵانی پیغمبەر ﷺ، ئەم بەسەرھاتەش لە سەر زمانی هەندیک لە هاوهەڵانی پیغمبەر ﷺ، هەر وەها لە وتە ی زانیانی ژیاننامە و (مغازی) دا کۆمان کردۆتەوه و پیکمان خستوو بە گوێرە ی هاتنی ڕووداوێکە ی بەدوای یەکا، بەسەرھاتەکەش بەم چۆرە دەبیت:

زوبیر ﷺ دەفەرمویت: (سویند بەخوا ئیمە لەوکاتەدا زال بوو بووین بەسەریاندا و سەرکەوتنمان بەدەست هێناوو، بەلام لەناکاو تیرهاویژەکان فەرمانەکە ی پیغمبەریان ﷺ شکاند. وادیارە تیرهاویژەکانیش لەناو خۆیاندا جیاوازی کەوتبوو نێوانیان، کۆمەئێکیان دوا ی ئەوه ی بینیان کە هەندیک لە موسوئلمانان کەوتوو بەسەر ئەو دەستکەوتانەدا [وتیان: دەستکەوتەکان دەستکەوتەکان ئە ی خزمان، هاوڕێیانمان سەرکەوتن جاوهرێ ی چی دەکەن؟] وە کۆمەئێکی تریان وتیات: پیغمبەری خوا ﷺ داوا ی لێ کردن کە ئێرە بەجێ نەهێلن سەرکەوتوو بیت یان نا. [و سەرکردەکە یان عەبدوللای کوری جوبەیر پێ ی وتن: بیرتان چوووه پیغمبەر ﷺ چی پێ وتن]^(٩٧١) [هێواش بن ئە ی نازانن، کە پیغمبەری خوا ﷺ بەئێنی ئەوه ی لێ وەرگرتن کە ئێرە چۆل نەکەن]^(٩٧٢) [ئیتەر بوو دەمەقالیان و] جیاوازی کەوتە نێوانیان و

(٩٧٠) أخرجه: البزار (٩٧٩)، والحاكم (٢٣٠/٣) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الهيثمي في (المجمع) (١٠٠٦٩): رواه البزار ورجاله ثقات، والسند فيه عبيد الله بن وازع قال الحافظ في (التقريب) (١٥١٧): مجهول.

(٩٧١) أخرجه: أحمد (٢١٣/٤)، وأبو داود (٢٦٦٢) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٣١٩).

(٩٧٢) أخرجه: البخاري (٤٠٤٣)، وابن حبان (٤٧٣٨) وقال محققه: [سناده صحيح على شرط البخاري].

سەرپیچی پیغمبەریان ﷺ کرد و شکستیان هینا^(٩٧٣). پاشان کۆمەڵیکیان (لەوانەى دەیان ویست بچنە خوارەوه بۆشت کۆکردنەوه) وتیان [سویند بەخوا دەبیت برۆین و لە دەستکەوتەکەدا بەشداربین]^(٩٧٤) [پاشان هەموویان ئەو جینگەیهیان بەجێ هێشت]^(٩٧٥).

زوبیر ﷺ دەفەرمویت: (بەم جۆرە تیرهاوێژەکان سەرپیچی فەرمانەکەى پیغمبەریان ﷺ کرد و جینگەکەى خۆیان چۆل کرد، هاتنە جینگەکەى شەرگەکە کە موشریکەکانمان لێ راوانان کەوتنە کەل و پەل کۆکردنەوه و [پشتەوهیان چۆل کردین]^(٩٧٦)، نالەو کاتەدا [ئەسب سوارەکانى موشریکەکان [بە سەرۆکایەتى خالیدى کورپی وهلید] لە جینگەى تیرهاوێژەکانەوه هێرشیان هینایە سەرمان و [ئێمە گەرپاینەوه سوپای موشریکەکانیش بەدواماندا گەرپانەوه] [و ریزەکانى سوپاکەى پیغمبەر ﷺ هەموو بەیەکدا چوون وهك تیکەل بوونى هەردوو دەست] و هەموو ریزەکانیان شیواو و تیکەل و پیکەل بوون [و یەکیک لەوکاتەدا هاواری کرد هەموو وایان دەزانى کە ئەوه شەیتان بووه، وتی: [بۆیان بگەرپینەوه بۆیان بگەرپینەوه] محمد کوژرا. ئەمەش زیاتر موسوڵمانانى شپرزە کرد و هەموو بەسەر یەکدا کەوتن و بوونە سێ بەشەوه. بەشیک کوژرا و بەشیک برینداربوو و بەشیکیش رای کرد و هەلات]^(٩٧٧).

موسای کورپی عوقبە ﷺ دەفەرمویت: (موسوڵمانان بەسەر یەکدا گەرپانەوه و کەوتنە شەر کردن لەگەل یەکدا بێ ئەوهى یەکتەر بناسنەوه، و کوژراویان زۆر بوو، و هەندیکیان بەرهو نزیکى مەدینە هەلاتن)^(٩٧٨).

(٩٧٣) انظر: رواية موسى بن عقبة وعروة بن الزبير = في (المصنف) لعبدالرزاق (٩٧٣٥)، و(دلائل النبوة) للبيهقي (٢١٠/٣-٣٦٧).

(٩٧٤) أخرجه: أحمد (٢٩٣/٤)، وأبو داود (٢٦٦٢)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٣١٩).

(٩٧٥) أخرجه: أحمد (٢٦٠٩) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده حسن. (وهو الراجح من القصة).

(٩٧٦) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٨/٣) برقم (٦٠٥) وقال محققه: إسناده صحيح، وحسن إسناده الحافظ في (الفتح) (٤٥٧/٧).

(٩٧٧) أخرجه: اسحاق بن راهويه وصححه إسناده كل من الحافظ في (المطالب) (٤٣١٣)، و(البوصري في (اتحاف الخيرة المهرة) (٦٢٤٢).

(٩٧٨) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (٢١٠/٣)، و(فتح الباري) (٣٤٦/٧).

زوبير ﷺ دمه فرمويت: (كۆمه نيك له موسولمانان هه لاتن و هه نديكيان گه يشتنه انزيكى كينگه و دارخورماكانى) لاي چياكه ي نزيك به شاري مه دينه، و پاشان گه رانه وه بۆلای ينگه مبهري خوا ﷺ (۹۷۹).

بهم جوړه خالیدی كورې وه ليد، كه بېني تيرهاويزه كان شوينه كه يان چۆل كړدووه، به فرسه تيكي گه وړه ي زاني وه له وڼوه په لاماري دا، له دواوه پستي لى گرتن، و پاشان موشريكه كان بۆيان هه لگه رانه وه و موسولمانان ئابلوقه دران، و جي پى يه كه ي خۇيان له دهست چوو، و له بهريه كه هه لوشان و بى سه ره و بهرهي پرووي تى كړدن و بهش بهش بوون و هه ر بهشي به جيا له لايه كه وه شهري ده كړد، وه هه نديك نه يد زاني شه ر بكات يان هه ل بيت، بگره واشپرزموون كه يه كتريشيان نه دهناسيه وه و په يو ه نديان به سه ر كړدايه تيانه وه نه مابوو، وه به هه له (يه مان) كه موسولمانيك بوو به دهستي موسولمانان كوژرا و ايان دهماني كه يه كيكه له موشريكه كان.

عائيشه ﷺ دمه فرمويت: (له جهنگي ئو خود موسولمانان شان، ئيبليس (له عنه تي خواي لى بيت) هاواري ده كړد: بۆيان بگه رپنه وه، بهم جوړه ش هه ردوولاي سوپا كه يان گه رانه وه سه ر موسولمانان، له و كاته دا حوزيفه (يه مان) ي باوكي بېني اعوروه دمه فرمويت: موسولمانان به شمشيره كانيانه وه لى كۆبوونه وه، و ايان دهماني كه نه وه يه كيكه له موشريكه كان، حوزيفه ش هه ر ده يوت: انه ي به نده گاني خوا نه وه باوكمه، نه وه باوكمه] به لام نه وان له قسه كه ي تينه گه يشتن] سويند به خوا لى دوور نه كه و تنه وه تاكوژرا و نه يان دهناسي، حوزيفه پى وتن: باوكي منتان كوشت، باوكي منتان كوشت؟ نه وانيش وتيان: سويند به خوا نه مان ناسي، وه نه وان راستيان ده كړد.

حوزيفه ش وتي: خوا لى تان خو ش بيت خوا لى تان خو ش بيت، [خوا له هه موو كه سى به به زه يي تره]، دوا جار ينگه مبهري ﷺ ويستي پاره ي خوينه كه ي بدات، به لام حوزيفه وه ري نه گرت، كړديه چا كه بۆ موسولمانان، نه مه ش بووه هو ي زياتر ريزدار بووني لاي ينگه مبهري ﷺ (۹۸۰).

(۹۷۹) أخرجه: ابن حبان (۷۰۲۵) وقال محققه الأرنؤوط: حديث صحيح.

(۹۸۰) أخرجه: البخاري (۴۰۶۵، ۳۷۲۴) واللفظ له، وابن سعد (۴۵/۲)، والزيادات: للحاكم (۲۰۲/۳) وصححه وقال محققه (۴۹۶۱): سنده صحيح، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۸/۳)، والطبري (التاريخ) (۵۳۰/۲)، وابن هشام (السيرة) (۴۲/۳) برقم

بہم شیوہیہ سوپای موسولمانان شہر زہبوون، ہندیکیان چہکیان دانا و دانیشتن و ہندیکی تریان تا مردن شہریان کرد وک ئہنہسی کورپی نہضر. ئہنہسی کورپی مالیک دہفہرمویت: (ئہنہسی کورپی نہضری مامم دواکہ وتبوو لہجہنگی بہدر وتی: ئہی پیغمبهری خوا ﷺ لہ یہکەم جہنگت لہگەل موشریکہکان دواکہ وتہم. [بہلام ئہگەر خوای گہورہ پاشان پیغمبہر] ئہم جارہ نامادہی جہنگی موشریکہکانم بکات دہبیت جی دہکەم و ترسا ہیچی تربلیت.

کاتیک گہ شہری ئوحد بوو موسولمانان رایان کرد وتی: خوایہ من داواى لئ بوردن لئ دہکەم لہو کارہی گہ موسولمانان کردیان، وہ لہ پیناوی تودا بہریم لہوہی گہ موشریکہکان پیی ہاتوون [ئہنجامیان داوہ]. پاشان [بہشمشیرہکەیہوہ] چووہ پیش، و سەعدی کورپی موغان بہرہو رپووی ہات و پیی وت: [باوکی عہمر بؤ کوئ دہجیت]؟ ئہویش وتی: دہجہم بؤ بہہشت سویند [ئاہ بؤنی بہہشت گہ خۆشہ] لہ ناو ہمووتاندا من بؤنی دہکەم. [سەعیدیش پیی وت: ئہی برام جی دہکەیت منت لہگەلدام]. [سەعد دواتر بہ پیغمبهری وت: ئہی پیغمبهری خوا ئہوہی ئہو ئہنجامیدا من نہمتوانی ئہنجامی بدہم] و ئہنہسی کورپی نہضر رپویشت جہنگا لہگەل موشریکہکان تا کوژرا.

ئہنہس ﷺ دہفہرمویت: دواتر لاشہکەى ئہنہسى کورپی نہضرمان دۆزیی یہوہ و تہماشامان کرد لہ ہہشتاوی سئ لاوہ لیاندا بوو بہشمشیرو رپم وتیر. دواتریش موشریکہکان لاشہکەیان شیواند بوو کەس نہی دہناسیہوہ تہنہا خوشکەکەى نہبیت [کە پوووری من بوو ناوی رپوبہیعی کچی نہضر بوو وتی: براکەم نہدناسیہوہ تہنہا بہسەر پەنجەکانیدا نہبیت] (٩٨١).

لہوانہی کە زور قارہمانانہ دہجہنگان لہو تہنگەژمدا حەمزەى مامی پیغمبہر ﷺ بوو: جابری کورپی عہدوللا ﷺ دہفہرمویت: (پیاویک وتی: من حەمزەم بینی لہ لای ئہو کوئہ درہختہوہ دەى وت: من شیرى خوا و پیغمبہرہکەیم، خوایہ من بہریم لہوہی کە ئہو موشریکانہ پیی ہاتوون، داواى لیبوردن لئ دہکەم بؤ ئہو

(٩٨١) أخرجه: البخاري (٢٨٠٥)، ومسلم (١٩٠٣)، والترمذي (٣٢٠١-٣٢٠٠) والنسائي (الکبری) (١١٤٠٣)، وابن هشام (السيرة) (٣٧/٣).

کارەى ئەمانە ئەنجامیاندا (واتە: ئەو موسوئلمانانەى کەرایان کرد)....^(٩٨٢).

وہ حمزہ بہرستی شیر ئاسا دەجەنگا و موشریکەکانی شپرزە کرد بوو، تا دواجار لە دوورەوہ بہرەم شەھید کرا بە دەستی کۆیلە حەبەشیەکەى جوبەیری کورپی موطعیم کە ناوی (وہحشی) بوو، بەسەرھاتی شەھیدبوو نەکەشى لەم سى رپوايەتەدا ھاتووہ:

١- (وہحشی)ى بکوژی حمزہ ﷺ دەلیت: (حمزہ لە جەنگى بەدردا مامى خاوەنەکەمى گوشت بوو کە ناوی تووعەیمەى کورپی عەدى بوو، بۆیە خاوەنەکەم جوبەیری کورپی موطعیمی کورپی عەدى پى و تم: گەر تۆ حمزەم بۆ بکوژیت لە تۆلەى مامدا من تۆ ئازاد دەکەم، منیش لەگەل (قورمیش دا) چووم بۆ جەنگى ئوحد بەشداریم کرد، کاتیک بەرپرز وەستاین بۆ شەر، پیاویک لە قورمیش کە ناوی سیبەع بوو چووہ دەرەوہ و وتی: کى دیتە دەرەوہ جەنگم لەگەلدا بکات؟ حمزەى کورپی عەبدول موطەلیب بۆى چووہ دەرەوہ و پى و ت: ئەى سیبەع کورپەکەى دایکى ئەنمار دزایەتى خواو پیغمبرەکەى دەکەیت؟ نینجا حمزە پەلامارى داو دەست بەجى گوشتى. منیش لە ژیر (بەردیکدا) خۆم مەلاسدای بۆى [تا بەلامدا تپەرى] و کاتیک لیم نزیك بووہوہ رەمەکەم تى گرت و دام لە خواری ناوکى و لەپشتیەوہ دەرچوو...^(٩٨٣).

٢- لە جەعفەرى کورپی ئومەییەى ضەمرى بەدریژی دەیکێرپتەوہ لە (وہحشی)یەوہ کە وتویەتى:

(من کۆیلەییەکى جوبەیری کورپی موطعیم بووم، وە مامەکەى ناوی تووعەیمی کورپی عەدى بوو لە جەنگى بەدردا کوژرا بوو، کاتیک قورمیش بۆ جەنگى ئوحد رویشتن منیش لەگەلئاندا بووم، و جوبەیر بە منى و ت: گەر تۆ حمزەى مامى محمد بکوژیت لە تۆلەى مامى مندا ئەوا من تۆ ئازاد دەکەم منیش پیاویکی خەلکى حەبەشە بووم، وەک ئەوان دەستم راست بوو لەرەم ھەلئاندا، و بەدەگمەن ھەلەم بکردایە، کاتیک کە شەرپەکە دەستی پى کرد من دەگەرپام بە دواى حمزەدا و چاوم

(٩٨٢) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (١٩٩/٣) و صححه و وافقه الذهبی.

(٩٨٣) أخرجه: البخاری (٤٠٧٢).

بۆ دهگیرا، تا له ناوهراستی شهڕه کهدا بینیمهوه له هه موو لایه کهوه خه لکانی به شمشیره کهی دهدا به زه ویدا و هیچ که سیک له روویدا خۆی بۆ رانه دهگیرا، منیش خۆمم بۆ ئاماده کرد و [ئه و به شهڕه وه پشتا و پشت هات] وه من خۆم بۆ مه لاسدا له ژیر به ردبوو یان کۆله درهخت بوو بۆ ئه وهی زیاتر لیم نزیك بێته وه، له پشت منه وه سیباعی کورپی عه بد عوزا بۆی جووه پێش و حه مزه پێی وت: وه ره بۆلای من ئه ی کورپی ژنه خه ته نه چیه که، ئینجا به یه کهم جار لێیدا و له ناوی برد. منیش رمه کهم بۆی جولاند و مشت م لئ گرت و پاشان تیمگرت دام له بهر میزه لدانی و له پشتیه وه دهرجوو، ئینجا ویستی به ره و من بۆم بێت و کهوت، منیش لێی گه پرام هه تا مرد، پاشان هاتم رمه کهم له لاشه ی دهرهینا و گه پرامه وه لای خێوه تگا کهی قورپهیش له وێ دانیشتم و هه قی که سی ترم نه بوو، چونکه من ته نها حه مزه م کوشت بۆ ئه وهی ئازادبم^(٩٨٤).

٣- عومهیری کورپی ئیسحاق له رپوایه تیکی (ضعیف) دا ده لیت:

(حه مزه ﷺ له پێشه وه ده جهنگا به دوو شمشیره وه و ده ی وت: من شیر ی خوام، ده هات و ده جوو، تاقاچی هه لکهوت و به پشتا کهوت و فه لغانه که ی سه رسنگی لئ بووه وه، ئینجا عه بده حه به شیه که رمه که ی تی گرت و به هۆیه وه شه هید بوو)^(٩٨٥).

هه لگری ئالای مووسولمانان موضعه بی کورپی عومه یریش شه هید بوو، ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده فه رمویت: (موضعه بی کورپی عومه یر به رگری له پیغه مبه ری خوا ﷺ کرد تا شه هید بوو، وه ئه و پیاوه ی که ئه وی کوشت ناوی ئیبنو قومئه ی له یثی بوو، وای ده زانی که پیغه مبه ری کوشتووه، بۆیه گه رایه وه لای قورپهیش و وتی: محمدم کوشت وه دوای شه هید بوونی موضعه ب، ئالاکه درایه دهستی عه لی کورپی ئه بو طالیب ﷺ که له گه ل چه ندین پیاوی مووسولمانی تر دا به رگریان له پیغه مبه ر ﷺ و سه رکرده ی خۆشه ویستیان ده کرد)^(٩٨٦).

(٩٨٤) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٢/٣) برقم (٥٩٨)، ومن طريقه ابن حبان في (الصحيح) برقم (٧٠١٦) وقال محققه شعيب الأرنؤوط: إسناده قوي.

(٩٨٥) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٤٣/٣).

(٩٨٦) انظر: (السيرة) لابن هشام (٢٢/٣) برقم (٥٩٩).

پاشەکشە کردن و رێکخستنهوهی هیژی موسولمانان

موسولمانان تووشی شکست هاتن، تەواو شپرزەبوون بەبێستنی کوزرانی پیغمبەر ﷺ و هیزەکانیان بەش بەش بوون و بۆچوونەکانیان جیاواز بوو. موسای کوری عوقبە ﷺ لە ئەبو شیبەبی زوهریەووە ﷺ دەگێرێتەووە و دەفەر مویت: (کاتێک هیزەکانی موسولمانان پەرتەوازە بوون بە هۆی هێرش هێنانەووە بۆ سەر موسولمانان لە پێشەووە، پاشان موسولمانان هیزەکانی خۆیان یەکخستەووە بۆ بەرگری کردن، لەو کاتەدا هاوارێک بەرز بوووەووە: وەرنەدواووە، وەرنەدواووە، پیغمبەر کوزرا، بەبێستنی ئەم هەوڵە جەرگ بێرە، ئەوەندە تر موسولمانان وەرە خۆیان لە دەست داو بێ توانا بوون و ژمارەیکە زۆریان لێ شەهید بوو، کۆمەئێکیان بەرە و شیوەکان هەڵهاتن و ئاوریان لە کەس نەئەدایەووە، بەلام پیغمبەری خوا ﷺ خۆراگرانە لە جێگە خۆی مایەووەو بانگی لێکردن، تا هەندێکیان کۆبوونەووە و هاتنە شوین (بارانەووەکە) شیوەکە، پیغمبەر ﷺ دیارنەما، پیاویک لە موسولمانان وتی: (دیارە) پیغمبەر ﷺ کوزراووە ئێووش بگەرێنەووە بۆلای خزم و کەس و کارتەن تا پەناتان بدن پێش ئەوێ بگەنە سەرتان و بتانکوژن، چونکە ئەوان دواوی دەچنە ناو شارەووە، پیاویکی (منافق) وتی: ئەگەر دەسەلاتمان هەبواوە و شتمان بەدەست بواوە ئالیرە نەدەکوژراین، هەندێکی تریان وتیان: گەر پیغمبەر ﷺ کوزرا بێت ئێووش بچەنگین بۆ پارێزگاری کردن لە رێباز و ئاینەکە پیغمبەرەکەتان تا شەهید دەبن و دەگەنە خوا.

پاشان پیغمبەر ﷺ بەدواي هاووەلانیدا گەرا، بەلام موشریکەکان لە رێگە دابوون پیغمبەر ﷺ کە ئەوانی بینی فەرمووی: ((اللَّهُمَّ إِنْ تَشَأْ لَا يَغْلِبَنَّ أَحَدٌ فِي الْأَرْضِ...)). واتە: خواوە گەر ویستت لێ بێت کەس لە دەستت رزگاری نابیت لەسەر زەویدا. پاشان موشریکەکان بلأومیان کرد لەو قۆل و رێگە شاخاویانە و پیغمبەریش ﷺ بانگی لە هاووەلانی دەکرد تەبەرەو شاخەکە پاشەکشە بکەن کۆمەئێک لە موسولمانان وەک طەلحە و زوبیر بە جوار دەوری پیغمبەرەووە ﷺ مانەووە و خۆراگریان کرد و بەئینی جەنگ کردنیان دایە تامردن، و خۆیان بە هەموولایەکدا کردبوو قەلغان و دەچەنگان لەگەلێدا و پارێزگاریان لێ دەکرد... (٩٨٧).

پیغمبهر ﷺ له گہرمہى شہرہ کدہا خوی گہیانده کۆمہ ئیکی تری بہرته وازہى موسولمانان و بہ بینینی پیغمبهر ﷺ موسولمانان و رہ بہرزو چالاک تر بوون.

عورہى کورى زوبیر ﷺ دہفہرمویت: (پیغمبهر ﷺ کاتیک گہیشتہ ہندیک له ہاوەلانی تری و جاویان پیى کہوت: کہ طہلحہ و زوبیر و سہہلى کورى حہنیف و حارثی کورى صومہى له گہلدان.

موسولمانان ئەمانیان نہناسیہوہ و وایان زانى دوژمن، تا یہکیکیان تیریکى بۆ نامادہکردن، بہلام کاتیک ئەوان قسہیان کرد و پیغمبهر ﷺ بانگی کردن، بہراستی ئەوان کہ جاویان بہ پیغمبهر ﷺ کہوت و زانیان کہ زیندووہ وەک ہیچ زانیکیان پی نہگہیشتبی و (ورہ بہرزتر بوون)^(۹۸۸).

ئیبنو عباس ﷺ دہفہرمویت: (ئەو موسولمانانہ دواى ئەوہى ئەو بانگہیان گوئ لئ بوو کہ (محمد کوژرا) ہیچ گومانیکیان لەم ہەواڵہ نہبوو و دہیان وت: ئیمہ لەو حالہ دابووین، تا بینیمان پیغمبهر ﷺ بہ ناوماندا ہات لە نیوان ہمر دوو (سەعد) موہ ہەر لە دوورہوہ بہشیوہى رۆیشتنہکەى ناسیمانہوہ، زۆر دلخۆش بووین و دمت وت ہیچمان بہسەر نہہاتووہ)^(۹۸۹).

عەلى کورى ئەبو طالب ﷺ دہفہرمویت: (کاتیک ہیرشى موشریکہکان کہمیک رہویہوہ تہماشای ناو کوژراوہکانم کرد و پیغمبهرم ﷺ نہدیہوہ وتم: سویند بہخوا پیغمبهر ﷺ رای نہکردووہ، و نہشم بینیہوہ لە ناو کوژراوہکاندا، بہلام وا ئەزانم خوا بہ ہوى ئەو کارہمان لیمان توورہبوو، وہ پیغمبهرہکەى بۆ ئاسمان بہرز کردۆتہوہ، چاکتر وایہ بۆ من شہرہبکہم تا دہکوژریم، ئینجا کیضی شمشیرہکەم شکاند و ویستم برۆم بۆ پہلاماردانی دوژمن ئەوہندہم زانى ئەو کۆمہلہ موسولمانہ بہ روودما ہاتن و تہماشام کرد پیغمبهر ﷺ له ناویانداہ)^(۹۹۰).

(۹۸۸) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۲۷۱/۳).

(۹۸۹) أخرجه: أحمد (۲۶۰۹) وقال محققه: إسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۱۰۷۳۱)، والحاكم (۲۹۶/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۲۶۹/۳).

(۹۹۰) أخرجه: ابويعلی (۵۴۶)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۰۷۵): فيه حرمان بن محمد العقيلي وثقه ابو داود وابن حبان وضعفه ابو زرعه وغيره وبقية رجال رجال الصحيح، وقال كل من الحافظ في (المطالب العلية) (۴۲۳) والبوصيري في (اتحاف الخيرة المهرة) (۶۲۵۴): إسناده حسن.

یہ کہم کہس لهو موسولمانانہی کہ پاشہکشہیان کردبووہ شیوہکہ و پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ناسیہوہ، کہعبی کورپی مالیک بوو ﷺ موسای کورپی عوقبہ و عورودہی کورپی زوبیر ﷺ، دہفہرموون: (له دواى شکستی موسولمانان و بلاؤبوونہوہی ہہوائی کوزرائی پیغمبر ﷺ یہ کہم کہس کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ناسیہوہ کہعبی کورپی مالیک بوو کہ دہیوت: (تہ ماشام کرد ہہردوو چاوه [پیرؤزہکانی] دہدرہوشانہوہ له ژیر کلاوہ ناسنینہ سہنگینہکہی سہری، ئیتر بہ ہہموو دہنگم ہاوارم کرد: [الله اکبر] مژدہ ئہی کؤمہلی موسولمانان ئہوہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوایہ، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ئیشارمتی بو کردم کہ بی دہنگ ہم، موسولمانان، کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ناسیہوہ ہہموو ہہستان و (پاشہکشہیان) کرد بہرہو شیوہکہی چیای ئوحد، و عہلی کورپی ئہبو طالب و ئہبوبہکری صدیق و عومہری کورپی خہطاب و زوبیرو حارثی کورپی صومہ و چہند کہسیکی تریان له گہ ئدابوو) (۹۹۱).

له ریواہہ تیکی تردا کہعبی کورپی مالیک ﷺ دہفہرمویت: (له جہنگی ئوحددا کاتیک پاشہکشہمان کرد بؤشیوہکہ، من یہ کہم کہس بووم کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ناسیہوہ و تم: ئہوہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوایہ، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بہدستی ئیشارمتی بو کردم کہ بی دہنگ ہم، پاشان کلاوہ ناسنینہکہی و قہئغانہکہی سنگی دایہ من، لہبہرم کردو ئہویش ئہوانہی منی لہبہر کرد، لهو رؤژہدا له بیست و سئ لاوہ بریندار بووم ہہموو کہسیک کہ ئی دہدام وای دہزانی من پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم) (۹۹۲).

پاریزگاری کردن له پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

دواى کؤبونہوہی ئہو کؤمہلہ موسولمانانہ له پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم موشریکہکان ہیرشہکہی خویان زور توند و چروپرتہر کرد لہسہریان، پاشان ہہندیکیان لی شہید بوو، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بریندار بوو.

(۹۹۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۸/۳)، وعبد الرزاق (۹۷۳۵)، وأبو نعيم (الدلائل) (۴۱۴)، والبيهقي (الدلائل)

(۲۳۷، ۲۱۱/۳)، وقال البوصيري في (اتحاف الخيرة) (۶۲۴۸): رجاله ثقات لكنه منقطع.

(۹۹۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۰/۱۹) وفي (الاوسط) (۱۱۰۸)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۰۷۷): رجاله ثقات، وقال

صاحب (صحيح السيرة) (۳۷۰): حديث صحيح.

ئەنەسی کورپی مالیک ﷺ دەفەر مویت: (پێغەمبەر ﷺ له جەنگی ئوحووددا تەنھا نۆ کەس له چوار دەوری مانەو، ئەوانیش حەوتیان ئەنصاری بوون، وەدوانیان موهاجری بوون، موشریکەکان کە زۆر نزیك بوونەو، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (کئ ئەوانمان لئ دوور دەخاتەو، هاورپیم دەبیت له بەهەشتدا) بیاویک له ئەنصار چوو، پێش و جەنگا تا کوژرا، پاشان پێغەمبەر ﷺ وتەگە ی دووبارە کردەو، یەکی تر چوو، پێش و جەنگا تا کوژرا، بەم جۆرە تا هەر حەوتە کە یان کوژران، پاشان پێغەمبەر ﷺ بە دوو هاوئەگە ی وت: کە ما بوونەو، لەگە ئیدا: (بەرستی دادپەرورەر نەبووین لەگە ئ هاوئیکانماندا) (۹۳).

وہ لەکاتی پاشەکشئ بەرە و شاخە کە دیسان بەلاماری موشریکەکان توندتر بوو، نۆ کەسی تر له هاوئەلانی پێغەمبەر ﷺ شەھید بوون، جابری کورپی عەبدوللا ﷺ دەفەر مویت: (موسولمانان له جەنگی ئوحووددا رایان کرد و تەنھا یانزە پیاو له چوار دەوریدا مانەو، کە طەلحە ی کورپی عوبەیدوللا یان له ناودا بوو، وہ پاشەکشە یان دەکرد بەرەو شاخە کە، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (کئ دیتە دەس بۆ ئەوان)؟ طەلحە وتی: من ئە ی پێغەمبەری خوا، بئ ی فەرموو: (لەجئ خۆت بە ئە ی طەلحە) پاشان بیاویکی ئەنصار وتی: [من ئە ی پێغەمبەری خوا ﷺ. بئ ی فەرموو: (تۆ برۆ) چوو شەری کرد تا کوژرا،] پێغەمبەر و ئەوانە ی کە لەگە ئیدا بوون کە مینک سەرکەوتن، پاشان موشریکەکان بئ ی گەشتنەو (.... و بەم جۆرە پێغەمبەر ﷺ وتەگە ی دووبارە کردەو، و طەلحە دە ی وت: من ئە ی پێغەمبەری خوا، بەلام رینگە ی نەئەدا، و بیاویکی ئەنصاری داوای دەکرد، کە بجەنگئ و رینگە ی ئەدا، ئەویش وە ک هاوئەگە ی بپشووی شەری کرد تا کوژرا [ماوئەیک موشریکەکان لئ ی دوور دەکەوتنەو و ئەوان سەر دەکەوتن بە شاخە کەدا و پاشان دوژمن دەگەشتنەو سەریان] تاوای لئ هات تەنھا طەلحە ی بە چوار دەورەو، مایەو، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (کئ دەیانگێریتەو)؟ ئەمجارئش طەلحە وتی: من، ئینجا طەلحە شەری هەر یانزە کەسەگە ی پێش خۆ ی کرد (واتە: بە ماوئە ی ئەوان جەنگا) [تا له دەستی درا و هەندیک له پەنجەکانی قرتا وتی: ئاخ، پێغەمبەر ﷺ بئ ی فەرموو: (گەر بتوتایە (بسم الله) فریشتەکان دەیان فراندیت له پێش چاوی خەلکیدا)]. له رپوایەتیک ئتردا: (گەر بتوتایە (بسم

الله) له پیش چاوی خەڵکاندا فریشتەکان بەرزیاں دەکردیتەووە تا دەیان گەیاندىتە ئاسمان(٩٩٤). له رىوايه تىكى تردا: [گەر بتوتايە (بسم الله) دەت بینی بەووە مالتىكت بۆ دروست دەکرا له بەهەشتدا وە تۆش هیشتا زیندوو بوویت له دونیادا] (٩٩٥) وپاشان خواى گەورە موشرىکەکانى گىرايه وە).

طەلحە بەهۆى ئەم لیدانەووە ئەو دەستەى تووشى (شەلەل) هات، وەك (قەیس ﷺ دەفەر مویت: (ئەو دەستەى طەلحەم بینی بە ئیفلجى گە پارىزگارى پى کردبوو له پیغمبەر ﷺ له جەنگى ئو خوددا) (٩٩٦).

له رىوايه تىكى تردا ئىبراهىمى كورپى محمدى كورپى طەلحە ﷺ دەفەر مویت: (یه كىك له موشرىكەكان گە ناوى مالیکى كورپى زوھەیر بوو تىرىكى هەلدا بەرەو پیغمبەر ﷺ و طەلحە دەستى دا یەبەر ئەو تیرە و لەووە تووشى ئیفلجى هات و وتى: ئاخ ئاخ) (٩٩٧)، لەگەڵ ئەو هەشدا طەلحە له زۆر لاوہ بریندار کرا و خوینى لى دەرویشت.

موسای كورپى عوقبە ﷺ دەفەر مویت: (طەلحە له سى و پىنج یان سى و حەوت لاوہ بریندار کرا بوو بە تیرۆرم و شمشیر، وە له ناوچەوانى درابوو وەپەنجەى شایە تمانى قرتابوو وە پەنجەکانى تری ئیفلج بوو) (٩٩٨).

دواى ئەمە سەعدى كورپى ئەبو وەقاص ﷺ هات و (لەو رۆژەدا تەنها سەعد و طەلحە لای پیغمبەر ﷺ مانەو) (٩٩٩). و سەعدیش تیر هاوێژىكى زۆر دەست راست بوو خۆى گەیانده لای پیغمبەر ﷺ له ناو شەرەكەدا، ئەم بەسەر هاتەش خۆى دەگىر پێتەووە و دەفەر مویت: (كاتىك له شەرەى ئو خوددا موسولمانان پەرشوبلا بوون

(٩٩٤) أخرجه: النسائي (٣١٤٩)، والبيهقي (الدلال) (٢٣٦/٣)، وقال الحافظ في (الفتح) (٣٦٠/٧): إسناده جيد، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح النسائي) (٢٩٥١)، و(السلسلة الصحيحة) (٢٧١٦، ٢٧٩٦).

(٩٩٥) أخرجه: أحمد في (فضائل الصحابة) (١٢٩٤)، وقال محققه: إسناده صحيح.

(٩٩٦) أخرجه: البخاري (٤٠٦٣)، وابن ماجه (٤٦/١)، والطبراني (الكبير) (٩٦/١).

(٩٩٧) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (٣٦٩/٣).

(٩٩٨) أخرجه: الحاكم (المستدرک) (٢٧/٣) و صححه على شرط الشيخين ووافقته الذهبي.

(٩٩٩) أخرجه: البخاري (٣٧٢٤)، ومسلم (٢٤١٤).

و له پیغمبهر ﷺ دوور کہوتبوونہو، منیش چوومہ لایہکەوہ و وتم: پاریزگاری له خۆم دەکەم یان شەھید دەبم یان رزگارم دەبیت تا دەگەمە پیغمبهری خوا، لەو کاتەدا بیاویکم بینی دەم و چاوی ھەلپچابوو نەم دەزانی کێیە، موشریکەکان بۆی چوون تا وتم: ئیستا لە ناوی دەبەن، بەلام ئەو کەسە دەستی پڕ ووردە چەو کرد و پاشان پڕژاندی بە ڕوویاندا تا ھەر ھەموویان پاشەوپاش گەرانەوہ دواوہ، ئەمە چەند جار ڕوویدا ھەر نەم دەزانی ئەو کەسە کێیە، میقداد لئ نزیک بوو، ویستم پرسیاری ئەو بیاوہی لئ بکەم، بەلام میقداد وتی: سەعد ئەوہ پیغمبهری خوایە بانگت دەکات. وتم: ئەو لەکوێیە؟ میقداد دەستی بۆ راکێشا و منیش ھەستام وەك هیچ (خەفەت) و نازاریکم تووش نەبووبیت.

پیغمبهر ﷺ فەرمووی: (سەعد ئەمڕۆ لەکوێ بوویت)؟ منیش وتم: لەو جیگەییە بووم کەمنت تێدا بینی ئەو پیغمبهری خوا، پیغمبهر ﷺ لە پێشەوہ جیگەییەکی بۆ دەست نیشان کردم و لەو جیگەییە دانیشتم و کەوان و تیرەکانم نامادەکرد و کەتیم دەگرتن دەم وت: خوایە تیرەکەت بەدە لە دوژمنەکەت پیغمبهریش ﷺ دەیفەرموو: (خوایە داواکەیی سەعد جئ بەجئ بکە، خوایە تیرەکانی سەعد بە نیشانەکانی خۆی بگەییەنە) (واتە: بەدات لەو جیگەییە کەسەعد بۆی دەھاوێژیت)، (دەی تێیان گرە سەعد باوک و دایکم فیدات بێت)، وە ھەرتیریکم دەھاوێشتە موشریکەکان، پیغمبهر ﷺ دەیفەرموو: (خوایە داواکەیی سەعد جئ بەجئ بکە و تیرەکانی بگەییەنەبە نیشانەکانی خۆی)، تا ھەموو تیرەکانی کیفەکەم تێگرتن و تیرم بئ نەما، ئینجا پیغمبهر ﷺ تیرەکانی کیفەکەیی خۆی بۆ ھەلپژام. زوھری ﷺ دەفەرموویت: ئەو ڕۆژە سەعد ھەزار تیری ھاوێشت^(۱۰۰۰).

لە ڕیوایەتیکی تردا سەعد دەفەرموویت: (پیغمبهر ﷺ تیرەکانی خۆی لە کیفەکەیدا بۆ ھەلپژام لە جەنگی ئوحووددا و فەرمووی: (تێیان گرە [ئەو سەعد] باوک و دایکم فیدات بێت)^(۱۰۰۰). وە لەریوایەتیکی تردا دەفەرموویت: (پیغمبهر ﷺ ئەم

(۱۰۰۰) أخرجه: الحاكم (۲۵/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقہ الذہبی، والبزار (۱۳۶۹) وقال: فیہ عثمان متروک. ولہ شواہد فی الروایات الاتیة بعدھا. وقول الزہری رواہ الحاكم (۲۶/۳) وصححه ووافقہ الذہبی.

(۱۰۰۱) أخرجه: البخاري (۲۹۰۵، ۴۰۵۵)، ومسلم (۲۴۱۱)، والترمذي (۳۷۵۶)، وابن ماجه (۱۲۹).

دوعاىەى بۇ كردم: (اللَّهُمَّ سَدِّ زَمَيْتِهِ، وَأَجِبْ دَعْوَتَهُ) (١٠٠٢) واتە: خوايە تيرەگانى (سەعد) بدە لە نيشانەگانى خۆى و دوعاگانى قبول بکە.

سەعد بە تىروکەوانەكى بەرگرى زۆرى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ كرد لە گىرانەوودىەكى تردا هاتوو: سەعد ئەو رۆژە ھەزار تىرى ھاويشتوو (١٠٠٣). ۋە لەرپوايەتیکى (مرسل)ى (ضعيف)دا هاتوو کە عومەپىرى كورپى ئيسحاق فەرموويەتى: (کاتیک سەعد تيرەگانى دەھاويشتە موشرىکەگان لە جەنگى ئوچوددا، گەنجیک ھەر تىرى بۇ كۆدەکردهو و بۆى دەھينا و پىى دەوت: باوكى ئيسحاق ئەمانەشيان تىگرە، لەدواى تەواوبوونى جەنگەکە کەس ئەو گەنجەى نەناسى و نەبىنى) (١٠٠٤).

ئەبو طەلحەش لەو رۆژە سەختەدا بە تىر و گەوانەکەى دەجەنگا و خۆى دەخستە بەر ئەو تىرانەى کە دەھاويژرا بۇ پىغەمبەر ﷺ، ئەنەسى كورپى مالیک ﷺ دەفەرمووت: (لە رۆژى جەنگى ئوچوددا ھەندیک لە موسولمانان بەچوار دەورى پىغەمبەرەو ﷺ رايان کردبوو، بەلام ئەبو طەلحە خۆى کردبوو قەلغانى پىغەمبەر ﷺ و لەبەردەمىدا وەستا بوو، ئەبو طەلحە تىرھاويژىكى دەست راست بوو تيرەگانى لە گەوانەکەيدا زۆر راي دەکيشان ئىنجا دەى ھاويشتن بۆيە ئەو رۆژە دوو يان سى کەوان بەدەستىەو شکا.

لەو رۆژەدا ھەر پياويک لەويىدا برۆشتايەو تىرى پى بېوايە پىغەمبەر ﷺ دەى فەرموو: تيرەكانت ھەلپژە بۇ ئەبو طەلحە، وەتيرەگانى بەاويشتايە پىغەمبەر ﷺ سەرى بەرز دەکردهو تا ببىنيت تيرەکە لەکوئ دەدات، ئەبو طەلحەش سنگى بەرز دەکرده و (واتە: خۆى دەدايە پيشى پىغەمبەر ﷺ و دەى وت): ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ دايک و باوکم بە قوربانىت بىت سەرت بەرز مەکەرەو نەوہک تىرىک لە تيرەگانىان بەرت کەويت سنگم قەلغانە بۇ سنگت [ۋە ئەبو طەلحە خۆى خستبوو بەردەم پىغەمبەر ﷺ و دەيوت: من بەھيژترين کەسم لە ناو خزمەگانى خۆم پىم

(١٠٠٢) أخرجه: الترمذي (٣٧٥١)، وأبو نعيم (الحلية) (٩٣/١)، والبخاري (٢١٨)، والحاكم (٤٩٩/٣)، وابن حبان (٦٩٩٠) وقال محققه: إسناده صحيح على شرطهما، وابن أبي عاصم (السنة) (١٤٤٤) وقال محققه: إسناده صحيح. واللفظ له.

(١٠٠٣) أخرجه: الحاكم (٢٦/٣) وصححه ووافقه الذهبي.

(١٠٠٤) أخرجه: البيهقي (دلائل النبوة) (٢٥٦/٣).

بلى جيت دەويت با بۆت جي به جي بكم)) (١٠٠٥).

وه له ريوايه تىكى (ضعيف) دا هاتوو، كه نه بو دوجانه پشتى كردووته قهئغان بۆ پيغمبەر ﷺ. محمدى كورپى عەمر ﷺ دەفەر مویت: (ئەبو دوجانە خۆى كردبوو قهئغان بۆ پيغمبەرى خوا ﷺ و خۆى دابوو بەسەرىدا تا تىرىكى زۆر چەقا لە پشتیدا) (١٠٠٦).

وه له ريوايه تىكى تر دا گێر دراو ته وه له فتادهى كورپى نوحمان ﷺ كه فەر موويه تى: (كه وانىك كرايه ديارى بۆ پيغمبەر ﷺ، ئەویش داى بەمن له جەنگى ئوحوددا، منيش ئەوندەم تىر بى ھاویشت تا تالەكەى قرتا، بەلام هەر له جیگەى خۆم وهستام و سەرم له پيشى سەرى پيغمبەر ﷺ، وهستاند بوو بۆ ئەوهى رپووخسارى له تىرى دوژمن بپارىزم [هەر تىرىك بەرەو رپووى بەهاتايه من سەرم بۆ لار دەكرده وه تا دەم و چاوى پيغمبەر ﷺ بپارىزم چونكه تىرم هیچ بى نەما بوو] تا لەكۆتاييدا تىرىك لەلاى چاوى دام، چاوم دەرپەرى، و موشرىكەكان رپان كرد، منيش چومە لاى پيغمبەر ﷺ بەلەبى دەستمه وه گرتبووم پيغمبەر ﷺ كه منى بەو جۆره بينى فرميسك له چاوانى هاته خواره وه و فەر مووى: (خوايه قهتاده پارىزراو بكهيت وهك چۆن دەم و چاوى پيغمبەر هه كه تى پاراست، خوايه ئەم چاوهى چاكتەر و تىزتر بكهى دواتر ئەو چاوهى چاكتەرىن چا و بوو) (١٠٠٧).

بەم جۆره پيغمبەر ﷺ لەگەل ئەو ھاوه لانهى كه ژمارەيان دەگهيشته سى كهس خۆرپوون له رپووى هيرشه يهك لەسەر يهكەكانى دوژمن بۆ ئەوهى كهم كهم پاشەكشه بەرەو شاخى ئوحود بكەن (١٠٠٨).

(١٠٠٥) أخرجه: البخاري (٤٠٦٤، ٣٨١١)، ومسلم (١٨١١)، وأحمد (١٠٥/٣) وفي (الفضائل) (١٥٦٧)، والحاكم (١١٦/٢) وصححه ووافقه الذهبي. واللفظ للمسلم و الزيادة للحاكم.

(١٠٠٦) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٥، ١٨/١٩)، والبيهقي في (دلائل النبوة) (٢٣٤/٣)، وابن هشام في (السيرة) (٣٤/٣)، وقال الهيثمي (المجمع) (١١٣/٦) فيه من لم اعرفهم، واورده الاصبهاني في (سير السلف الصالحين) (٤٢٤/٢) وقال محققه: إسناده ضعيف.

(١٠٠٧) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٥/١٩)، وأبو نعيم (الدلائل) (٤١٧)، والبيهقي (الدلائل) (٢٥٣/٣)، وابويعلی (١٥٤٩)، وابن هشام (السيرة) (٣٦/٣) (٦١٤) وقال محققاه: فالقصة بهذه الطرق التي اوردناها حسنة، وقال الحافظ العراقي في (الاحياء) (٣٨٧/٢): في إسناده اضطراب، وقال الشيخ الألباني في تخريج (بداية السؤل) (ص: ١٤): له طريقتين اخريتين يتقوي بهما، وقال الارناؤوط في تخريج (الزاد) (١٩٨/٣): رجاله ثقات.

(١٠٠٨) انظر: (البداية والنهاية) لابن كثير (٢٣/٤).

کوشتنى ئوبەى كورى خەلەف

لەم کاتەدا ئوبەى كورى خەلەف ھيرشى ھينايە سەر موسولمانان، مەبەستى بوو بېرپارە كۆنەكەى جى بەجى بکات كە بریتى بوو لە کوشتنى پيغمبەر ﷺ، وردەكارى ئەم باسەش لەم سى پىوايەتەى زانايانى ژيانامە داھاتوو:

١- عوروى كورى زوبەير ﷺ دەفەرموئیت:

(ئوبەى كورى خەلەف لە مەككە سوئندى خواردبوو كە دەبیت پيغمبەرى خوا بكوژیت، وە ئەم ھەوالەش گەبشتبوو بە پيغمبەر ﷺ و فەرموو بووى: (بەلكو من ئەو دەكوژم (إن شاء الله). لە رۆژى جەنگى ئوھوددا ئوبەى كورى خەلەف ھەموو لاشەى بەئاسن داپۆشى بوو وە سەروكلأوى ئاسننى پۆشى بوو تەنھا چاوى ديار بوو، ھيرشى ھيناو وتى: رزگارنەبم گەر محمد رزگارى بىت ھيرشى ھينا بۆ پيغمبەر ﷺ، موضەبى كورى عومەير لە پيشى پيغمبەر ﷺ وەستابوو بۆ پاريزگارى كردنى، موضەب كوژرا، پيغمبەر ﷺ چاوى بەئەلقەيەكى كراوھى نيوان كلاًو (درع)كەى لەسەر قورقورپراگەى ئوبەى كەوت، پمىكى بۆ ھەلدا و لەو جىگەيەدا و لەسەر ئەسپەكەى خستىە خواروو و بەلام خوین لە جى برينەكەى نەھاتەدەر، ھاوھلانى ھەئيان گرتەو وەك گا دەيبۆراند و پييان وت: بۆ وا بى غيرمتى ئەو تەنھا رووشاويەكە؟ ئەويش بەئینەكەى پيغمبەرى ﷺ بۆ گىرپانەو كەوتبووى: من ئوبەى دەكوژم. پاشان وتى: سوئند بەخوا ئەو ئازارەى ئىستا بەمنەومىە گەر بەخەلكى ھەموو حىجازە وەبیت ھەموويان دەمرن. ئەو بوو دواتر ئوبەى مرد)^(١٠٠٩).

٢- موساى كورى عوقبە ﷺ لەسەعیدی كورى موسەيبەو دەيگىرپتەو كە فەرموويەتى:

(.... لەو رۆژەدا ئوبەى تەنھا چاوى دياربوو بەسەر ئەسپەكەيەو ھيرشى دەھيناو دەى وت: رزگارم نەبیت گەر محمد رزگارى بىت، ھەندىك لە موسولمانان رىگەيان پى گرت، پيغمبەر ﷺ فەرمانى پى كردن كە رىگەى بۆ چۆل بكەن، موضەب بەرەو

(١٠٠٩) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢/٢٥٨)، وأبو نعيم (الدلائل) (٤١٥).

رووی چوو شهید بوو، پاشان پیغمبهر ﷺ چاوی کهوت بهئه لقه یه کی کراودی سهر قورقورپراگی ئوبه ی، رمیکی تیگرت و بهر قورقورپراگی کهوت و له ئه سپه که ی کهوته خواره وه و خوین له برینه که ی نه ده هات.... و پاشان ئوبه ی له ریگی گه رانه وه بو مه که له ناوچوو^(١٠١٠).

٢- ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده فهرمویت:

ئیبنو شیهابی زوهری ﷺ بوی گپرامه وه له عه بدوللای کوری که عبی کوری مالیکه وه ده فهرمویت: (کاتیک پیغمبهر ﷺ له شیوه که دا به ره و شاخه که پاشه کسه ی ده کرد، ئوبه ی کوری خه له ف پهیدا بوو ده ی وت: محمد ئه مرپۆ رزگارم نه بیت گه تۆ رزگارم بیت، هاوه لانی پیغمبهر ﷺ فهرموویان: ئه ی پیغمبهری خوا پیاویک له ئیمه بوی بگه ریته وه؟ پیغمبهر ﷺ فهرمووی: لئی گه رین، کاتیک نزیک بووه وه، پیغمبهر ﷺ رمه که ی له حاریشی کوری صومه و مرگرت و پرووی کرده ئوبه ی، و گوری بو خوارد که تیگریت ئیمه هه موو په رش و بلاو کهوتین بهم لاولادا، پاشان تی گرت و دای له ئه لقه کراوه که ی و درعه که ی و بهر قورقورپراگی و له ئه سپه که ی کهوته خواره وه و چه نده ها ته قله ی دا)^(١٠١١).

به م جوړه پیغمبهر ﷺ له ژیانیدا ته نها ئه م که سه ی به ده ست کوژراوه، به مه ش ئه م که سه توندترین سزا ده دریت له دۆزه خدا، وه ک پیغمبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((أشدُّ الناسِ عذاباً يومَ القيامةِ رجلٌ قتلَ نبياً أو قتلَهُ نبيُّ))^(١٠١٢) واته: توندترین سزا که سزای خه لکی پی ده دریت له رۆزی قیامه تدا، پیاویکه، که پیغمبهری کی کوشت بیت یان به ده ستی پیغمبهری ک کوژرا بیت).

هه روه ها ئه بو هو پریره ﷺ ده یگریته وه له پیغمبهره وه ﷺ که فهرموویه تی:

(١٠١٠) أخرجه: عبدالرزاق (٩٧٣١)، والبيهقي (الدلائل) (٢١١/٣)، والحاكم (٣٢٧/٢) وصححه على شرط الشيخين ووافقه الذهبي، وأورده القاضي عياض في (الشفاء) برقم (١٠٢٩) وقال محققه: حسن.

(١٠١١) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٣٢٨/٣)، والطبراني (الكبير) (٧٥٩٥) وأبو نعيم (الدلائل) (٤١٤)، وابن هشام (السيرة) (٣٨/٣) وله شواهد كثيرة انظرها في: (تخريج الاحياء) (٣٨٧/٢)، و(الزاد) (١٩٩/٣)، و(فقه السيرة) (لغزالي ص: ٢٧٦)، و(الشفاء) لقاضي عياض رقم (١٠٣٩) وقال محققه: حسن.

(١٠١٢) أخرجه: أحمد (٤٠٧/١)، والطبراني (الكبير) (٣٦٦/١٠)، وصححه الشيخ الألباني في: (صحيح الجامع) (١٠٠٠)، و (الصحيحه) (٢٨٠).

((اَشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى رَجُلٍ يَفْتُلُهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَبِيلِ اللَّهِ))^(۱۰۱۳) واته: تورهبوونی خوا تونده لهسهر نهو کهسهی که پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له پیناوی خوادا)).

برینداربوونی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

له کاتی پاشه کسهکردنی موسولمانان بهره و شاخی نوحود، موشریکهکان زیاتر هیرشهکانیان توندترکرد بؤ سهرخودی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم، تا له کوتاپیدا چهناگهی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم برینداربوو وه یهکیک له دانهکانی شکا و لیوی پیروزی له ناوهوه برینداربوو، وه سهر نهژنؤکانیشی رووشا، وه کهوته چالیک له چالهکانهوه، نهمانه لهجهندن فهرمووده هاتوون دوی کؤکردنهوهو ریخستنیان بهم جوره دهبیت:

نههس ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم لهجهنگی نوحوددا [دهم و چاوی بریندار کرا]^(۱۰۱۴) [وجهناگهی بریندار کرا تا خوین بهلای دهמידا هاته خوارهوه]^(۱۰۱۵) وه یهکیک لهدانه خرئکانیشیان شکاند [وه لهقولیشی درا]^(۱۰۱۶) [وه تاسی کلاوهکهی سهریشی لیدرا و شکا]^(۱۰۱۷) پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوینهکهی بهدهم و چاویهوه (واته: لیو و چهناگهیوه) دهسری و دهی فهرموو: ((کیف یفلح قوم خصبوا وجه نبیهم بالدم وکسروا رباعیته))^(۱۰۱۸) (وهو یدعوهم إلی ربهم)) واته: چؤن رزگار دمن کهسانیک که دم و چاوی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کهیان خهلتانی خوین کردووه [و دانی خرئیشیان شکاندووه] له کاتیکدا که نهو بانگیان دهکات بؤلای خوی خویان. وه دهی فهرموو: ((اَشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ دَمَّوْا))^(۱۰۱۹) (وجه رسول الله ﷺ)) واته: خوا زور توورمیه لهسهر نهوانهی که دم و چاوی

(۱۰۱۳) أخرجه: أحمد (۸۲۲۱)، والبخاري (۴۰۷۳)، ومسلم (۱۷۹۳).

(۱۰۱۴) أخرجه: أحمد (۱۲۸۳۱) وقال محققه: إسناده صحيح على شرط البخاري.

(۱۰۱۵) أخرجه: أحمد (۱۱۹۵۶) وقال محققه: إسناده صحيح على شرطهما، وابن سعد (۴۲/۲)، وابويعلى (۳۷۳۸)، وابن حبان (۶۷۴).

(۱۰۱۶) أخرجه: الترمذي (۳۲۰۲)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۴۰۱).

(۱۰۱۷) أخرجه: البخاري (۴۰۷۵) عن سهل بن سعد (c).

(۱۰۱۸) أخرجه: أحمد (۱۳۶۵۷)، وقال محققه إسناده صحيح على شرط مسلم، مسلم (۱۷۹۱)، وابن حبان (۶۷۵)، و ابو يعلى (۳۳۰۱).

(۱۰۱۹) أخرجه: البخاري (۴۰۷۳).

(۱۰۲۰) أخرجه: البخاري (۴۰۷۶).

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له قورئان وفهرمووده کاند: ((اشد غضب الله على قوم هشموا البيضة على رأس نبيهم وهو يدعوهم إلى الله))^(۱۰۳۱) واته: خوا زور توورمیه له وانهی، که تاس کلاوی ناسنیان له سهر پیغمبره که یاندا شکاندووه، که نهو بانگیان دهکات بؤلای خوا.

له ریوایه تیکی تردا عومهری کورپی خه طاب ﷺ ده فرمویت: (پیغمبر ﷺ له جهنگی ئو خوددا فهرمووی: ((اللهم العن أبا سفيان، اللهم العن الحارث بن هشام، اللهم العن صفوان بن أمية كيف يفلح قوم شجوا نبيهم، وكسروا رباعيته، وهو يدعوهم إلى الله؟...))^(۱۰۳۲)) قال: فنزلت ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾^(۱۳۸) (آل عمران)، فتاب الله عليهم فاسلموا وحسن اسلامهم))^(۱۰۳۳) واته: خواجه نه فرمت بکه له نه بو سوفیان، خواجه نه فرمت له حهرثی کورپی هیشام بکه، خواجه نه فرمت له صه فوانی کورپی ئومه ییه بکه [چون رزگار دهن که سانیک که پیغمبره که یان خویناوی کردووه و دانی خرییان شکاندووه، که نهو بانگیان دهکات بؤلای خوا، ئینجا هم نایه ته دابه زی: تو هیج کاریکت به کاری نه وانه وه نییه، چونکه یا ته وبه یان لیومرده گری و موسلمان دهن وه یان نازارو سزایان ده دات، نه گهر به رده وام بن له سهر بی باومری چونکه به راستی نه وانه سته مکارن.

پاشان خوا ته وبه ی لی قبول کردن و موسولمانیکی زور باشیان لی دهرجوو). وه له ریوایه تیکی تردا ده فرمویت که نهو نایه ته دابه زی پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((اللهم اغفر لقومي فإنهم لا يعلمون))^(۱۰۳۴) واته: خواجه لهو خزم و که سانهم خوش به نه وانه نه زانن.

له هه ندیک ریوایه تی لاوازا ناوی نهو که سانه هاتووه که پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بریندار کرد:

(۱۰۴۱) أخرجه: البزار (۱۷۹۳)، وأبو يعلى (۵۹۳۱)، وقال البيهقي في المجمع (۱۰۰۹۸) رواه البزار و إسناده حسن.

(۱۰۴۲) أخرجه: مسلم (۱۷۹۱).

(۱۰۴۳) أخرجه: الترمذي (۳۰۰۲)، وقال: حسن غريب، و صححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۴۰۲)، وله شواهد عند البخاري (۴۰۶۹).

(۱۰۴۴) أخرجه: ابن حبان (۹۷۳) وقال محققه الاناؤوط: إسناده حسن.

١- ئه‌بو ئومامه ﷺ ده‌فهرمویت:

عه‌بدوللای کورپی قومئه‌ه به‌ردیکی هاویشه پیغمبه‌ر ﷺ و نه‌وجه‌وانی بریندار کرد، و دانی خری‌ی شکاند وتی: بگره له ئیبنو قه‌میئه‌وه، پیغمبه‌ر ﷺ خوینه‌که‌ی به‌دهم و چاویه‌وه سپی و فهرمووی: (خوا که‌رت که‌رتت بکات) ئه‌وه بوو له دوا‌ی که‌رانه‌وه‌ی خوا‌ی که‌وره به‌رانیکی کئوی به‌سه‌ردا زال کرد، به‌ر شو‌فیدا تا که‌رت که‌رتی کرد) (١٠٢٥).

٢- ئیبنو شیهابی زوه‌ری ﷺ ده‌فهرمویت:

(عوتبه‌ی کورپی ئه‌بو وه‌قاص دانی پیغمبه‌ری ﷺ شکاند و دهم و چاوی خویناوی کرد، پیغمبه‌ر ﷺ دوعا‌ی لئ کرد و فهرمووی: (خوایه سالی به‌ سه‌ردا نه‌یه‌ته‌وه و به‌کافری بم‌ریت) ئه‌وه بوو سالی به‌سه‌ردا نه‌هاته‌وه و به‌ کافری مرد) (١٠٢٦).

٣- ئیبنو هیشام له ئه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ده‌یگی‌رته‌وه و ده‌فهرمویت:

(عوتبه‌ی کورپی ئه‌بو وه‌قاص به‌ردیکی‌دا له دانی خری‌ی خواره‌وه‌ی لای راستی پیغمبه‌ر ﷺ وه لئوی خواروی بریندار کرد، وه عه‌بدوللای کورپی شیهابیش نه‌وجه‌وانی بریندار کرد، ئیبنو قه‌میئه‌ش سه‌ر روومه‌تی بریندار کرد، دوو ئه‌لقه له ئه‌لقه‌کانی (المغفری) له‌سه‌ر روومه‌تی گیربوو، وه که‌وته چائیک له‌و چالانه‌ی که ئه‌بو عامر هه‌لی که‌ندبوو بۆ ئه‌وه‌ی موسولمانانی تیبکه‌ون بی ئه‌وه‌ی ناگاداربن، عه‌لی کورپی ئه‌بو طالب ﷺ ده‌ستی پیغمبه‌ری گرت و طه‌لحه‌ی کورپی عوبه‌ید لاشه‌ی به‌رز کرده‌وه تا هه‌ستایه‌وه، مالیکی کورپی سینان خوینه‌که‌ی به‌دهم و چاوی پیغمبه‌ره وه هه‌لمزی و پاشان (تفی کرده‌وه) و رۆی کرد... (١٠٢٧). له ریوایه‌تیکی تردا هاتوو: (که ئه‌بو سه‌عیدی خودری خوینه‌که‌ی هه‌لمزیوه و پاکی کرده‌وته‌وه) (١٠٢٨).

(١٠٢٥) أخرجه: عبد الرزاق (٩٦٤٨)، والطبرانی (الکبیر) (٥٦٩٤)، وقال الهیثمی فی (المجمع) (١٠٠٩٦)، فیہ حفص وهو ضعیف.

(١٠٢٦) أخرجه عبد الرزاق (٩٦٥١) والبیهقی (الدلائل) (٢٦٥/٣) وهو مرسل.

(١٠٢٧) أخرجه: ابن هشام (السیرة) (٣٢/٣) برقم (٦٠٨) وقال محققه: فیہ ربیع بن عبد الرحمن قال البخاری: منکر الحدیث.

(١٠٢٨) أخرجه: البیهقی (الدلائل) (٢٦٦/٣).

۴- له ریوایه تیکی تردا له ئەبو بەکری صدیقه وه ﷺ ده فهرمویت:

(... گەشتینه لای پیغمبهر ﷺ دانی شکا بوو و دەدم و چاوی بریندار کرا بوو و دوو ئەلقه له ئەلقه کانی (المغفر) هکەمی چوو بوو ناو رومهتی یهوه.. من ویستم لێی بکەمهوه، بەلام ئەبو عوبهیده سویندی لێ خواردم که وازی لیبهینم، نینجا ئەبو عوبهیده هات و نهیویست به دەسته کانی رایان بکیشێ نهوهک نازار بگات به پیغمبهر، بۆیه قهپی لێ گرت به دانه کانی و ئەلقه یه کیانی دەرکرد و دانیکی کهوت... دواتر ئەلقه کەمی ترینی به دانی راکیشا و ئەو دانهی تریشی کهوت...) (۱۰۲۹).

وه له ریوایه تیکی تردا که لاوازا هاتوو (که نوسیبهی کچی که عیبی مازنی که ناسراوه به دایکی عهمار پارێزگاری له پیغمبهر کرد له جهنگی ئو خوددا تا له زۆر لاه بریندار کرا) (۱۰۳۰). بەلام راسته وایه که خوای گهوره پیغمبهری ﷺ به فریشتهکان پاراستوو وهک خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿..... وَاللَّهُ يَعْصِيكَ مِنَ النَّاسِ.....﴾ (المائدة).

ئهمهش بهروون و ئاشکرای له فهرمووده کەمی سهعدی کوری ئەبو وه فاصدا هاتوو که فهرموویهتی: (له جهنگی ئو خوددا چاوم کهوت به دوو کەس که پۆشاکێ سپیان له بهردا بوو یه کیکیان لای راستی پیغمبهرهوه بوو، ئەوی تریان له لای چهپی یهوه بوو، زۆر به توندی ده جهنگان و پارێزگاریان له پیغمبهر ﷺ ده کرد وه (ههرگیز پێشتر ئەوانم نه دیبوو) وه دواتریش ئەوانم ههر نه دیهوه واته: ئەو دوانه جبریل ﷺ و میکائیل ﷺ بوون) (۱۰۳۱).

وه له دوو ریوایهتی لاوازی تردا هاتوو که خوای گهوره تیرو شمشیری موشریکه کانی له پیغمبهر ﷺ دوور خستۆتهوه.

(۱۰۲۹) أخرجه: البزار (۱۷۹۱)، والطیالسی (۹۹/۲)، وابن حبان (۶۹۸۰) وقال محققه: إسناده ضعيف، وأخرجه أيضاً: الحاكم (۳۷۵/۳) وقال الذهبي: فيه متروك، وابن هشام (السيرة) (۳۲/۳)، والبيهقي في (الدلائل) (۲۶۳/۳)، وعبد الله بن أحمد (الفضائل) (۲۵۹) وقال محققه: إسناده ضعيف جداً.

(۱۰۳۰) أخرجه: ابن سعد (۳۰۳/۸)، وابن هشام (السيرة) (۳۴/۳) عن الواقدي وهو متروك.

(۱۰۳۱) أخرجه: أحمد (۱۶۶۸)، والبخاري (۴۰۵۴)، ومسلم (۲۳۰۶)، وابن حبان (۶۹۸۷).

۱- نیمامی زوہری ﷺ دہ فہر مویت:

(خوای گہورہ روخساری پیغمبر گہ کی پاراست له حہفتا لیدان بہ شمشیر له جہنگی ئو خود دا) (۱۰۳۲).

۲- نافعی کوری جو بہیر ﷺ دہ فہر سو:

(گویم له پیاویکی موہاجرین بوو کہ دہیوت: تہ ماشای تیری موشریکہ کانم دہ کرد دہبارینہ سہر پیغمبر ﷺ کہ له ناومر استیاندا بوو، کہ خوای گہورہ ہہ مووی لی دوور دہ خستہ وہ).

وہ عہدوللای کوری شہابم بینی کہ موشریک بوو دہیوت لهو رۆژہدا محمدن نشان دهن رزگارم نہ بیت، گہر نہو رزگاری ببیت، له و کاتہدا پیغمبر ﷺ له لایہ وہ و ہستا بوو، کہ لی تیپہر بوو صفوان رخنہی لی گرت کہ له بہ نایدا بوو بو ہیچی لی نہ کرد، ئہ ویش سویندی دہ خوارد و دہیوت: واللہ نہم بینی سویند ئہ خۆم بہ خوا کہ ئہو لیمان پاریزراوہ (۱۰۳۳).

لهو رۆژہدا پیغمبر ﷺ بہو ہہ موو برین و ماندوو بونہ وہ له پاشہ کشہ کردنہ کیدا بہرہ و ئو خود ویستی بہ سہر بہر دیکدا سہر کہ ویت، بہ لام نہی توانی چونکہ دوو درعیسی له بہر دا بوو، تا طہ لچہ پستی بو دانہ وانده وہ و بہ سہر پشٹیدا سہر کہوت.

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دہ فہر مویت: (پیغمبر ﷺ ویستی بہ سہر بہر دیکدی شاخہ کیدا سہر کہ ویت، کہ ویستی ہہ لست نہی توانی، چونکہ کہوت بووہ سالہ وہ و دوو (درعی) له بہر دا بوو، طہ لچہ (بہ چوکا کہوت) و بہرزی کردہ وہ، پیغمبر ﷺ بہ سہر پستی طہ لچہدا سہر کہوت بو سہر بہر دہ کہو زوبیر دہ لیت گویم لی بوو پیغمبر ﷺ دہی فہر موو: (أَوْجَبَ طَلْحَةُ) (۱۰۳۴) واتہ بہ ہہشتی بو مسؤگہر بوو).

(۱۰۳۲) أخرجه: عبد الرزاق (۹۷۳۶)، وقال الحافظ في (فتح الباري) (۴۷۳/۷): مرسل قوي.

(۱۰۳۳) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۶۴/۳) عن الواقدي في (المغازي) (۲۳۷/۱) وهو متروك لا يحتج به.

(۱۰۳۴) أنظر: سيرة ابن هشام (۴۱/۳) برقم (۶۳۲) والحديث أخرجه: أحمد (۱۶۵/۱)، والترمذي (۱۶۹۲)، وابن حبان (۶۹۷۹) وقال محققه: إسناده قوي، وابن أبي عاصم (السنه) (۱۴۳۲) وقال محققه إسناده حسن، وإبويعلی (۶۷۰)، والحاكم (۲۵/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقہ الذهبي، وعبد الله بن أحمد (فضائل الصحابة) (۱۲۹۰) وقال محققه: إسناده حسن، وحسنه الشيخ الألباني: (صحيح أبي داود) (۲۳۳۲)، و(المشكاة) (۶۱۱۲).

دوا هیڤرشی موشریکهکان بۆ گرتنی بهرزایهکانی چیاى ئوحوود

دواى ئه‌و هه‌موو شه‌ره، کۆمه‌لێک له‌ هاوه‌له‌ قاره‌مانه‌کانی پیغمبهر ﷺ به‌ چوار ده‌وری پیغمبهردا کۆبوونه‌وه و به‌رگرییه‌کی زۆریان له‌ پیغمبهر ﷺ کرد، ئاله‌و کاته‌دا موشریکه‌کان دوا هیڤرشی خۆیان ئه‌نجامدا بۆ گرتنی به‌رزایه‌کانی چیاى ئوحوود و په‌لاماردانی موسوئلمانان له‌ پشته‌وه:

عوروه‌ی کور‌ی زوبه‌یر ؓ ده‌فه‌رموئیت: (.... موسوئلمانان له‌و حاله‌دا بوون شه‌یتان وه‌سووسه‌ی بۆ ده‌کردن و غه‌مبار‌ی ده‌کردن، که‌ به‌ به‌رچاوی خۆیان‌ه‌وه ئه‌و برایانه‌یان شه‌هید کران و باسی کوزراوه‌کانیان له‌ یه‌کتر ده‌پرسی له‌و کاته‌دا ته‌واو غه‌م و په‌ژاره‌ دا‌یگرتبوون، ئینجا خ‌وای گه‌وره‌ موشریکه‌کانی ه‌ینانه‌وه سه‌ر تا ئه‌و هه‌موو خه‌فه‌ت و نا‌ره‌حه‌تی یه‌یان لێ دوور بخاته‌وه، له‌ نا‌کاودا ته‌ماشایان کرد وا دوژمن له‌ سه‌ریان‌ه‌وه ده‌یان‌ه‌وئیت سه‌ری چیاکه‌یان لێ بگرن ئاله‌و حاله‌دا هیج غه‌م و خه‌فه‌تیکیان له‌دئا نه‌ما...

پیغمبهر ﷺ فه‌رمووی: ((اللهم لیس لهم أن يظهروا علينا)) واته‌: خ‌وايه‌ بۆیان نی یه‌ ئه‌وانه‌ به‌رز بن به‌سه‌رماندا پاشان د‌وعای کرد وه‌اوه‌لانی ه‌اندا بۆ په‌لاماردانیان و خ‌وی و [عومه‌ری کور‌ی خه‌طاب و تاقمێک له‌ موهاجرین] بۆیان سه‌رکه‌وتن به‌ شیوه‌که‌دا تا گه‌شینه‌ لای دوژمن و به‌شه‌ر ه‌اتن له‌گه‌لێاندا تا پ‌راویان نان و له‌شاخه‌که‌ دا‌یان‌به‌زاننه‌ خ‌واره‌وه))^(۱۰۳۵).

له‌ ر‌یوايه‌تیکی تردا ئه‌نه‌س ؓ ده‌فه‌رموئیت: پیغمبهر ﷺ له‌ جه‌نگی ئوحووددا د‌وعای ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: ((اللهم إنك إن تشأ لا تعبد في الأرض))^(۱۰۳۶) واته‌: خ‌وايه‌ گه‌ر ویستت لێ ب‌یت نا‌په‌رست‌رئیت له‌زه‌وی دا).

موسای کور‌ی عوقبه‌ ؓ ده‌فه‌رموئیت: (.... پیغمبهر ﷺ به‌د‌وعای هاوه‌لانی‌دا بوو ته‌ماشای کرد وا موشریکه‌کان له‌سه‌ر ر‌یگاکه‌یان، که‌ئه‌وانی بی‌نی له‌ پ‌روویان‌دان

(۱۰۳۵) أخرجه: أحمد (۲۶۰۹) وقال محققه الأناؤوط: إسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۱۰۷۳۱)، والحاكم (۲۹۶/۲) وصححه ووافقه الذهبي، وابن هشام (السيرة) (۴۱/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۷۱/۳).

(۱۰۳۶) أخرجه: أحمد (۱۵۲/۳)، ومسلم (۱۷۴۳)، ابن حبان (۴۷/۷).

فہر مووی: ((اللهم إن تشأ لا يُغلبك أحدٌ في الأرض. وقال: اللهم إن تشأ لا تُعبد)) واتہ: خواہیہ گہر ویستت لی بیت کہس زال نابتت بہسہر فہرمانتا لہسہر زہوی دا، خواہیہ گہر ویستت لی بیت ناپہرسترییت.

ئینجا موشریکہکان لی دوور کہوتنہوہو پیغمبر ﷺ و کومہ لیک لہ ہاوریپانی کہ: (طلحہ و زوبہیر) یان تیادا بوو لہ چوار دەوری پیغمبر ﷺ بوون و دەیان پاراست و بہرہ و چیاکہ کہوتبوونہ ری و لہگہل موشریکہکان بہ جہنگ ہاتبوون و ہہموویان کوژران تہنہا شہس یان حہوت کہس بہ چواردہوری یہوہ مابوونہوہ^(۱۰۳۷).

نالہم تہنگانہ و نارہحہتی یانہدا خوای گہورہ راستی دوورووہکانی خستہ روو، وہ وەنەوزی نارده سەر باومرداران تا ہیمن و نارام ببنہوہ، وەك خوای گہورہ دمفہرمویت:

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَدِّ السَّمَاءِ سَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۰۴﴾﴾ (آل عمران). واتہ: خوای میہرہبان پاش ئەو خەم و خەفەتہ قورسہ، ہیمنی و ناسوودہییەکی بۆناردن، خەوہنووچکەکیان توش ہات، ہہندیکتانی گرتہوہ و لہوخەم و خەفەتہ حەوانہوہ. دەستہیەکیش (دوورووہکان) کہ ہەر خۆیانیان لا مہبەست بوو، لہخەوہنووچکەکہ بیبەشبوون گومانی ناہەقیان بہخودا دەبرد وەکو گومانی سەردەمی جاہیلیەت و دەیانوت: نایا ئیمہ لہم کارہ ہیچمان ہەیہ؟ واتہ: ئیمہ بەزۆر ہیئراوین، دەرئەدەچووین و ئەم حالەشمان تووش نەدەبوو پێیان بلێ ئەی پیغمبر! ﷺ کہبێ گومان ہەموو کارێک بہویستی خواہیہ، سەرکەوتن و سەرنەکەوتن. ئەوانہ کاری نەینی لہدل و دەروونیاندا دەشاردنہوہ و لای تۆ دەریناخەن بۆ نموونہ دەلین: ئەگەر ئیمہ شتیکیان بەدەست بوایہ، ہەرگیز نەدەہاتین بۆ دەرہوہی مەدینہ و لیرمیش بہکوشت نەدەچووین ئەی پیغمبر! ﷺ پێیان بلێ: ئەگەر ئیوہ لہمائی خۆشتان بووبان و نەہاتنایہ گۆرہپانی جہنگہوہ، ہەمان ئەوانہی وا کوشتنیان لہسەر نووسراوہ، دەہاتنہ جیی تەخت بوونی لاشەیان

و لهوئ مهرگیشیان تووش دهبوو، بویه خوا ئه و شتانه تان به سهر دینی، دمیوه وی دل و دمروونتان تاهی بکاته وه، خواش له رازو نیازی دلکان زانا و ناگاداره.

ئه بو طه لحه ی ئه نصاری ﷺ دمه فرمویت: (ومنه وزو خه و هه موومانی گرتبووه وه له ریزه کانه ماندا له جهنگی ئو خود [سهرم بهرز کرده وه.. و ته ماشام کرد هه موو یه کیگمان به ملاو به ولادا دهکوت به هوی ئه و ونه وزه وه] [وه منیش یه کیگ بووم له وانه ی که ئه و ونه وزمیان تووش هات، تا زور جار شمشیره کهم له دهست دهکوته خواره وه هه لم دهگرته وه] [به لام کومه له که ی تر واته دووروه کان ته نها ههر خه می خویان بوو، چونکه ترسنوک ترین و بی دهسه لات ترین که سان بوون گومانی خرابیان دمبرد به خوی گه وره وه ک گومانی نه قامی له گه ل ئه وه شدا که سانیکی زور به گومان و دوودل بوون له فرمانه کانی خوی گه وره]) (۱۰۳۸).

زوبه یریش زیاتر هه لئوستی مونا فیه که کان پروون دهکاته وه له گه ل و منه وزی موسولمانه کان و دمه فرمویت: (دمت بینیم له گه ل پیغه مبهردا ﷺ بووم له جهنگی ئو خوددا، کاتیک ترسیکی زور پرووی تی کردبووین، به لام له گه ل ئه وه شدا و منه وزو خه ویکی قورس دایگرتبووین، کهس نه ما بوو له ئیمه ملی له سهر سنگی نه بیت. واته هه موو سهریان به لادا که وتبوو له خه ودا، به لام سویند به خوا له و کاته دا وه ک خه و گویم له وته که ی موعتیبی کوری قوشه یری مونا فیه بوو که دمیوت: ئه گه ر ئیمه شتمان به دهست بوایه نا لیره دا نه ده کو زراین. من ئه م قسه یه م له یاد بوو تا خوی گه وره ئه مه ی پروون کرده وه وه فرمووی: ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَدِّ الْأَمْنَةِ تَمَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥١﴾ (آل عمران)) (۱۰۳۹).

(۱۰۳۸) أخرجه: أحمد (۲۹/۴)، والبخاري (۴۰۶۸، ۴۵۶۲)، والترمذي (۳۰۰۸-۳۰۰۷)، والطبراني (الكبير) (۴۷۰۰)، وابن حبان (۷۱۸۰)، والحاكم (۲۹۷/۲) و صححه على شرط مسلم و وافقه الذهبي والبيهقي (۲۷۲/۳).

(۱۰۳۹) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۷۳/۳)، والحاظ في (المطالب العالیه) (۴۲۵۹)، والبوصيري في (اتحاف الخيرة) (۲۴۴۵)، وقال ابراهيم العلي في (صحيح السيرة) (۳۶۹): إسناده جيد.

شێواندن و هه تککردنی لاشه‌ی شه‌هیده‌کان

موشریکه‌کان دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن موسولمانه‌کانه‌وه‌ به‌لامار دران، له‌شاخه‌که‌ هینرانه‌ خواره‌وه‌، و هه‌یج ئومیدیکیان به‌وه‌ نه‌ما شاخه‌که‌یان لیبگرن و له‌ناویان به‌رن، ئینجا که‌وتنه‌ هه‌تککردن و شێواندنی لاشه‌ی شه‌هیده‌کانی موسولمانان و توپه‌یی و قینی خۆیان به‌وان دهرشت، وه‌ک عوروه‌ی کورپی زوبه‌یر و موسای کورپی عوقبه‌ ﷺ ده‌فه‌رموون: (..... موشریکه‌کان له‌ شاخه‌که‌ گه‌رانه‌وه‌ و که‌وتنه‌ هه‌تک کردن و شێواندنی کوژراوه‌کانی موسولمانان، گوئ و لووت و دامینیان دهبهرین، و سکیان هه‌لده‌درین، وایان دهمزانی که‌ پیغمبهر ﷺ و گه‌وره‌ هاوه‌لانیان له‌ ناو بردوون)^(۱۰۴۰).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده‌فه‌رمووت: (ئینجا هیندی کچی عوتبه‌ش له‌گه‌ل ئه‌و ژنانه‌ی که‌ له‌گه‌لی دابوو که‌وتنه‌ هه‌تک کردنی هاوه‌لانی پیغمبهر ﷺ و گوئ و لووتیان دهبهرین، و تا هیند چهند ملوانکه‌ و پاوانه‌ی دروست کرد له‌ گوئ و لوتی برپاری شه‌هیده‌کان و ملوانکه‌ و گواره‌ و پاوانه‌ نالتونه‌که‌ی خۆیدا‌یه‌ وه‌حشی، وه‌ سکی همزه‌ی هه‌لدری و جگه‌ری دهره‌ینا و پارچه‌یه‌کی به‌ دان لی کرده‌وه‌و جووی، به‌لام نه‌یتوانی هوتی بدات بۆیه‌ فرپی داو تفی کرده‌وه‌)^(۱۰۴۱). ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ وه‌ بوو که‌ هیند نه‌زری کردبوو که‌ دهبیت له‌ جگه‌ری همزه‌ بخوات، وه‌ک عوروه‌ی کورپی زوبه‌یر ﷺ ده‌فه‌رمووت: (... وه‌حشی له‌گه‌ل هیندا بوو سکی همزه‌ی بۆ هه‌لدری و جگه‌ره‌که‌ی دایه‌، چونکه‌ هیند ئه‌مه‌ی نه‌زر کردبوو له‌سه‌ر خۆی، له‌دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ همزه‌ باوکی گوشت له‌ جه‌نگی به‌دردا)^(۱۰۴۲).

وه‌ سه‌عدیش ﷺ گوئ و لوتی عه‌بدووللای کورپی جه‌حشی بینی به‌ده‌ست موشریکه‌کانه‌وه‌، ئه‌وجا زانی که‌ به‌راستی دو‌عاکه‌ی که‌ له‌ پێشی شه‌ره‌که‌دا هه‌ردووکیان

(۱۰۴۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۰۶، ۲۷۲/۳).

(۱۰۴۱) أخرجه: ابن هشام (السيره) (۴۷/۳) برقم (۶۳۲)، وقد ورد ذلك من حديث ابن مسعود أخرجه: أحمد (۴۴۱۴) وقال الارناؤوط: حسنٌ لغيره وقال في تخريج (زاد المعاد) (۵۰۳/۱): إسناده صحيح، وصححه العدوي في (فضائل الصحابة) (ص: ۱۹۱) عن طريق ابن سعد في (الطبقات) (۶/۱/۳).

(۱۰۴۲) أخرجه البيهقي (الدلائل) (۲۸۲/۳).

کردیان قهبول بووه، سهعد دمفهر مویت: (عهبدوللای کوری جهحش له سهرمتهای شهره که دا دوعای کرد و وتی: خویه روویه پرووی پیاویکی موشریکی پر چهکی زور به توانام بکهیت تا له پیناوی تودا له گه لیدا بجهنگیم، و پاشان بمکوژیت و گوئی و لووتم لی بکاتهوه، بو نهوهی که سبهینی پیت گهیشتم پیم بلئیت: کی لووت و گوئیچکهی بریت؟ منیش بلیم: له پیناوی تودا وه له پیناوی پیغمبره که تدا ﷺ، توش دهئیت: راستت کرد.

سهعدی کوری نهبو ومقاص له دواییدا بو کوره کهی دهگپراپه وه دهیوت: کوری خوم بهراستی دوعاکهی عهبدوللا له دوعاکهی من باستر بوو له کوتایی نهو رپژدها بینیم ههردوو گوئی و لووتی به پهتیکه وه هه لواسرابوو به دهستی یهکیکه وه بوون له موشریکه کان^(۱۰۴۳).

شانازی کردنی نهبو سوفیان دواي تهواو بوونی جهنگه که

له دواي تهواو بوونی جهنگه که نهبو سوفیان به شانازییه وه وهستاو، قسهی له گهل نهو موسولمانانه کرد که مابوونه وه له سر شاخه کهو گالتهی پی کردن، موسولمانه کانیش سهرمتا وه لامیان نه دایه وه، تا نهبو سوفیان خۆبهزل زانینی نیشان دا، پاشان نازایانه وه لامیان دایه وه تاتوره و نارهحه تیان کرد، نه م به سر هاتهش له چهندهها ریوایه تدا هاتوو دواي کوگردنه وهیان و ریكخستنیاں به م جوړه ده بیئت:

به پرائی کوری عازیب ﷺ دمفهر مویت: (نهبو سوفیان چووهر سر به زاییه کی)^(۱۰۴۴)
[خواری شاخه کهو هاواری ده کرد]^(۱۰۴۵) له ریوایه تیکدا هاتوو (نهمه له شه ودا بوو)^(۱۰۴۶)
هاواری ده کرد و دهیوت: نایا موحه مه دتان له ناو دایه؟ نهمه ی سی جار دووباره

(۱۰۴۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۵/۱۱)، والحاكم (۷۷/۲) وصححه على شرط مسلم ووافقته الذهبي، وأبو نعیم (الحلیة) (۱۰۹/۱)، والبيهقي (الكبرى) (۳۰۷/۶)، وابن سعد (۶۲/۳)، وقال الحافظ العرقی فی (تخریج الأحياء) (۳۲۱/۴) [سناده جید، وقال الحافظ فی (الفتح) (۲۴۸/۶): أخرجه الحاكم والبيهقي بإسناد صحيح، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۵۶۵۳): رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح واللفظ للحاكم والطبراني.

(۱۰۴۴) أخرجه: ابن حبان (۴۷۳۸) وقال محققه: إسناد صحيح على شرط البخاري.

(۱۰۴۵) أخرجه: أحمد (۲۶۰۹) وقال محققه: إسناد حسن، وصححه الشيخ الألباني فی (تخریج فقه السيرة) (ص: ۷۹).

(۱۰۴۶) أخرجه: النسائي فی (الكبرى) برقم (۸۶۳۵)، (وهو ضعيف).

کردەوه، پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: وەلامی مەدەنەوه، پاشان ئەبو سوفايان وتی: نایا کورەکهی ئەبو قوحافەتان تێدایە (واتە: ئەبو بەگری صدیق)؟ ئەمەشی سێ جار دووبارە کردەوه، و دیسان پێغەمبەر ﷺ فەرمووی وەلامی مەدەنەوه، پاشان وتی: نایا کورەکهی خەطابتان تێدایە [واتە عومەر]؟ ئەمەشی سێ بارە کردەوه، و دیسان پێغەمبەر ﷺ فەرمووی وەلامی مەدەنەوه، پاشان ئەبو سوفايان [ئاویری دایەوه بەلای سوپاکەیدا] وتی: ئەوانە کوژراون [گەر زیندوو بوونایە وەلامیان دەدایەوه] لەو کاتەدا عومەریش خۆی پێ نەگیراو وتی: درۆت کرد ئەو دوژمنی خوا ئەوانەیی تۆ ناوت هێنان هەر هەموویان زیندوون، و ئەوەندەم بۆ ماوەتەوه ناپەرەحتت بکەن، ئەبو سوفايان وتی: کورەکهی خەطاب کاریکی باشمان بەسەر هێنان ئەو کوا موخەمەد، ئەو کوا ئەبو بەکر؟ عومەریش وتی: ئەو مەتا پێغەمبەری خوا ﷺ، ئەوەش ئەبو بەکر ئەمەش منم، ئەبو سوفايان وتی: ئەم پۆژە بەپۆژی بەدر و شەریش هەر جارەیی یەکیک تیایدا سەرکەوت و دەبیت [پۆژیک سەرکەوتن بۆ نێمە دەبیت، پۆژیکیش سەرکەوتن بۆ بەرامبەرەکهمان دەبیت، پۆژیک کامەرەمان دەبین، وە پۆژیک خەفەت بار دەبین فلان کوژراوتان بە فلانە کوژراومان وە فلان کەس بە فلان کەس] (۱۰۴۷) [و ئەمپۆش بە پۆژی بەدر] (۱۰۴۸).

عومەریش وتی: [وەک یەک نین کوژراوەکانمان لە بەهەشتدایەوه کوژراوەکانتان لە دۆزەخ دایە] لە رێوایەتێکی تردا هاتوووە [پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: وەک یەک نین کوژراوەکانمان زیندوون پۆژی دەدرین بەلام کوژراوەکانتان لە ناگردا سزا دەدرین] (۱۰۴۹).

[ئەبو سوفايان وتی: ئێوه وا دەلێن گەر بەقسەیی ئێوه بێت بەراستی زەرەرمەند و ریسوا بووین] (۱۰۵۰) بەلام ئێوه دەبینن کوژراوەکانتان هەتک کراون من فەرمانم بەو کارە نەکردوووە و پێشم ناخۆش نەبوووە [و ئەوەش لەبەر فەرمانی گەورەکانمان نەبوووە] [و ئەمەش نە فەرمانم پێ کردوون بەو کارە، وە نە پێگەشم لێ گرتوون، وە

(۱۰۴۷) أخرجه: أحمد (۴۴۱۴) وقال محققه الأرنؤوط: حسن لغیره، وأخرجه: ابن سعد (۱۶/۳)، وابن أبي شیبه (۴۰۲/۱۴).
(۱۰۴۸) أخرجه: الطبرانی (الکبیر) (۱۰۷۳۱) وقال الهیثمی (المجمع) (۱۱۱/۶): فیہ عبد الرحمن ابن أبي زناد وقد وثق علی ضعفه.

(۱۰۴۹) نفس المصدر السابق.

(۱۰۵۰) أخرجه: أحمد (۲۶۰۹) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن.

ئەو کارەم نەویستووە و پێشم ناخۆش نەبووە [پاشان ئەبو سوفیان توورپەیی و فیزی نەفامی گرتی وتی: ئەوەش روویداو پێشمان ناخۆش نەبوو، ئینجا دەیوت: بەرز بێت ھوبەل بەرز بێت ھوبەل.

پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((ئەو بۆ وەلامی نادەنەو))؟ وتیان چی بڵێن ئەو پیغمبەری خوا ﷺ؟ فەرمووی: ((بڵێن خوا بەرزترو بە شکۆتره))، ئینجا ئەبو سوفیان وتی: ئیمە عوزامان ھەبە و عوزا بۆ ئیوہ نی یە؟ پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((ئەو بۆ وەلامی نادەنەو))؟ وتیان چی بڵێن ئەو پیغمبەری ﷺ فەرمووی: ((بڵێن (الله) پشت گیرمانەو ئیوہ پشت گیرتان نی یە))^(۱۰۵۱).

پاشان ئەبو سوفیان وتی: سویندت دەدەم بەخوا ئەو عومەر ئایا موحمەدەمان کووشتوو؟ عومەریش وتی: نەخێر خوا ئاگادارە ئیستا ئەو قسەکانت دەبیستیت. ئەبو سوفیان وتی: ھەوالتی تۆ بە راست ترو چاک تر دەزانم تا ئیبنو قومەئە.. کاتیک ئەبو سوفیان و سوپاکەیی خۆیان ئامادەکرد بۆ گەرانەوہ و بەرێ کەوتن، ئەبو سوفیان ھاواری کرد: سالتی ئایندە لەبەدر پیتان دەگەینەوہ، پیغمبەریش ﷺ بە یەگتیک لە ھاوہلانی فەرموو: کە پئی بلیت (بەئ ئەوہ بەئین بێت لە نیوان ئیمە و ئیوہ دا)^(۱۰۵۲).

گەرانەوہی سوپای موشریکەکان

سوپای موشریکەکان گەرانەوہ بەرەو شاری مەککە، پیغمبەر ﷺ کۆمەتیک لە ھاوہلانی نارد بە دوایندا بۆ چاودێری کردنیان، ترساندنیان تا بیر لە گەرانەوہ نەکەنەوہ بۆ پەلاماردانی شاری مەدینە.

عائیشە رضی اللہ عنہا دەفەرمویت: (... دواي ئەو کارساتەیی کە پیغمبەر ﷺ و ھاوہلانی تووشی ھاتن لەئوحد سوپای موشریکەکان گەراپەوہ، پیغمبەر ﷺ ترسا لە گەرانەوہیان دووبارە بۆیە بەھاوہلانی فەرموو: ((مَنْ يَذْهَبْ فِي أَثْرِهِمْ؟)) واتە: کێ

(۱۰۵۱) أخرجه: البخاري (۳۰۳۹، ۴۰۴۳)، وعبد الرزاق (۹۷۳۵)، أحمد (۲۶۰۹) وقال محققه: [سناده حسن، والحاكم (۲۹۶/۲) و صححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۲۶۹/۳).

(۱۰۵۲) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۱۵/۳)، وعن موسى بن عقبه و (۲۸۲/۳) عن عروة بن زبير و ابن هشام (السيرة) (۵۰/۳) (۶۳۴).

بەدواياندا دەپروت؟ حەفتا پياو لە موسوئلمانان كە ئەبو بەكرو زوبەپريان لەناویدا بوو ئامادەى خۇيان نيشاندا بۆ ئەو كارە و پىغەمبەر ﷺ ئەوانى نارد بەدواى سوپاى موشرىكەكاندا رۆيشتن^(۱۰۵۳).

موساى كورپى عوقبە و عوروەى كورپى زوبەپير وردەكارى پاشەكشەى موشرىكەكان، دواتريش ناردنى سەعد بەشويىن پىياندا رپوون دەكەنەووە دمفەرموون: (موشرىكەكان زانىيان كە پىغەمبەر ﷺ زىندوو، وە هاواريان لە هەندى لە گەورە پياوانى هاوولانى كردو زانىان ئەوانيش هەر زىندوون، ئەو كات خوا بى هيوای كردن و گەرانە بۆ لاى شويىن چادركانيان، موسوئلمانان نەياندەزانى موشرىكەكان بەنيازن بەرەو كوئى بچن، بۆيە پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((ئەگەر ئەوانتان بينى سوارى پشتى ئەسپەكانيان بوون و وشترەكانيان بەدواى خۇياندا رادەكيشا، ئەو دەميانەوئى نزيك ببنەووە لە خانوو قەلاكانى مەدينە كەژن و مندالەكانمانى تىدايە، سوپىن بە خوا گەر بەو كارە هەستن بەشەر ديم لە گەئياندا لەناو شارى مەدينەدا، وە ئەگەر ئەوان سوارى پشتى وشترەكانيان بوون و ئەسپەكانيان بەدواى خۇياندا رادەكيشا ئەو دەميانەوئى راکەن و دەرياز بن)).

سوپاى موشرىكەكان كە پشتيان كرده موسوئلمانان و بەرپى كەوتن و گەرانەووە، پىغەمبەر ﷺ سەعدى كورپى ئەبو ومقاصى بە شويىن پىياندا نارد و فەرمووى: ((هەوالى ئەوانمان بۆ بزانه)) سەعد خيرا بەدواياندا رۆيشتوو و هەوالى زانىن و پاشان گەرايەووە وتى: ئەوانم بينى سوارى پشتى وشترەكانيان بوو بوون و دەپرويشتن، ئەسپەكانيشيان بەدواى خۇياندا رادەكيشا. ئەو جا موسوئلمانان دليان خۆش بوو بەرپوويشتنى دوژمن^(۱۰۵۴).

پاشان پىغەمبەر ﷺ نوپژى نيوەرپوى بۆ كردن، ئىبنو هيشام دمفەرموويت: (پىغەمبەر ﷺ لەدواى شەرى ئوحد نوپژى نيوەرپوى بۆ كردن بەدانيشتانەووە بەهوى برينداربوونى، موسوئلمانانيش هەموويان بەدانيشتەووە لەدواى پىغەمبەرەووە

(۱۰۵۳) أخرجه: البخاري (۴۰۷۷).

(۱۰۵۴) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۱۳/۳، ۲۸۲) موصولاً، وهو الراجح، وقد روى ابن اسحاق بغير إسناد ان الذي بعثه هو (على بن ابي طالب) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۵۱/۳) وهو ضعيفٌ و(التاريخ) لطبري (۵۲۷/۲) وهو ضعيفٌ ومفعل.

ﷺ نوێزیان کرد (۱۰۵۵).

له پاش تهواو بوونی شهڕه که ژنانی ناو شاری مه دینه خواردن و نان و ئاویان بۆ هاوه لانی پیغمبهر ﷺ دههینا، موسای کورپی عوقبه و عورهی کورپی زوبه پیر دهفهرموون: (ژنانی موهاجرین و ئەنصار ئاو و خواردنیان به شان هه لگرتیوو فاطمه ی کچی پیغمبهریان ﷺ له ناو دابوو (دمیان هینا بۆ هاوه لانی پیغمبهر ﷺ بۆ شوین شهڕه که ی ئوحود)) (۱۰۵۶).

عومهری کورپی خه طابیش دهفهرمویت: (ئوم سوله یط یه کیک بوو له و ئافرته تانه ی که گۆزه ی پر ئاوی به شان بۆ دههینان له رۆژی ئوحود دا) (۱۰۵۷). (حه منه ی کچی جه حشیش ئاوی ده دایه تینوو هکان و برینداره کانمانی تیمار ده کرد) (۱۰۵۸).

ئه نه سیش ﷺ دهفهرمویت: (بینیم عائیشه ی کچی ئه بو به کر و ئوم سوله یم... گۆزه ی پر ئاویان دههینا به سه ر شان و دهیاندا به هاوه لانی پیغمبهر ﷺ، و پاشان دهگه رانه وه و پر ئاویان ده کرده وه و دهیان هینایه وه و دهیاندا به هاوه لانی پیغمبهر ﷺ) (۱۰۵۹).

وه فاطمه ی کچی پیغمبهریش ﷺ له ناو ئه و ژنانه دا بوو، کاتیک هات و بینی دم و چاوی باوکی خویناوییه و خوینه که ی بۆ سرپی، موسای کورپی عوقبه و عوره دهفهرموون: (فاطمه ش له ناو ئه و ژنانه دا بوو، کاتیک باوکی به و هه موو خوینه وه بینی باوه شی پیا کرد و دهستی کرده ملی و خوینه که ی به روخساری یه وه دهسری، پیغمبهریش ﷺ دهیفه رموو: ((اَشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ دَمَوْا وَجَهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَاشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى رَجُلٍ قَتَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ)) واته: توورمیی خوا توند تر بووه له سه ر که سانیک که روخساری پیغمبهره که یان خویناوی کردووه، توورمیی خوا توند تر بووه له سه ر پیاویک که به دهستی پیغمبهری خوا ﷺ کوژرا بێ.

(۱۰۵۵) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۴۲/۳) برقم (۶۲۴) وفيه عمر مولى غفره وهو ضعيف كما في (التقريب) (۵۹/۲).

(۱۰۵۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۱۴/۳، ۲۸۳).

(۱۰۵۷) أخرجه: البخاري (۴۰۷۱).

(۱۰۵۸) أخرجه: ابو يعلى (المسند) (۷۶۲)، وقال الهيثمي (المقصد العلى) (۸۰/۱): رجاله رجال الصحيح.

(۱۰۵۹) أخرجه: البخاري (۷۸/۶) (۲۸۱۱)، ومسلم شرح النووي (۱۸۹/۱۲).

سهلی کوری ساعد ﷺ دهفهرمویت: پاشان پیغمبر ﷺ دمیضرموو: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ)). واته: (خوایه له خزمهکانم خووش ببه نهوانه نهزانن)^(۱۰۶۰).
 نه م باسهی فاطیمهی کچی پیغمبر ﷺ و وهستاندنی خوینی برینهکانی
 روخساری باوکی بهرپیزی ﷺ له سی فهرموودهی تردا به روون و ناشکرا تر هاتووه:

۱- سهلی کوری ساعد ﷺ دهفهرمویت:

(کاتیک موشریکهکان شهرگهکیان بهجی هیشت و له موسولمانان دوور کهوتنهوه
 و گهرانهوه بؤ مهککه) نهو کات زنان بههاناو فریاکهوتنی پیغمبر ﷺ و هاوهلانی
 یهوه چوون، و فاطیمهی کچی پیغمبریشیان ﷺ لهناودا بوو، که به پیغمبر ﷺ
 گهیشت دهستی کرده ملی و جیگهی برینهکانی (پوخساری) بهئاو دهشورد، بهلام
 زیاتر خوینی لی دههات، که نهومی بینی پارچهیهکی له حهسیرهکهی کردهوه
 سوتاندی و (سوتوهکهی) کرده سهر برینهکان و خوینهکهی وهستانهوه)^(۱۰۶۱).

۲- سهلی کوری ساعد ﷺ دیسان دهفهرمویت:

(دهم و چاوی پیغمبر ﷺ بریندار کراو دانی شکاو کلاوه ناسنهکهشی له سهردا
 شکا.... فاطیمهی کچی پیغمبر ﷺ هات و جی خویناوییهکهی دهشورد، عهلی
 کوری نهبو طالبیش ﷺ، به قهئغانهکهی ناوی دهیناوه دیکرد بهدهستی فاطیمهدا
 بؤ شوردنی برینهکه، فاطیمه که بینی ناوهکه خوینهکه زیاد دهکات پارچهیهکی
 له حهسیریکی (کونی) هینا و سوتاندی، تا بوو به سوتوو پاشان لکاندی به برینهکهوه
 و خوینهکهی وهستایهوه)^(۱۰۶۲).

۳- زوبهیر ﷺ دهفهرمویت:

(..... پاشان پیغمبر ﷺ داوای له عهلی کوری نهبو طالبیب ﷺ کرد که بجیت
 ناوی بؤ بهینیت له (المهراس) [واته: نهو چالهی که ناوی بارانی تیا کؤدهبیتهوه]،
 عهلی چوو له قهئغانهکهیدا هندی ناوی بؤ هینا، پیغمبریش ﷺ ویستی لی
 بخواتهوه بهلام بونیکی لی دههات بویه لی گهراو فاتیمهش خوینهکهی دم و

(۱۰۶۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲/۲۸۳، ۲۱۴)

(۱۰۶۱) أخرجه: الطبراني (المعجم الكبير) (۵۸۲۳).

(۱۰۶۲) أخرجه: البخاري (۴۰۷۵)، ومسلم (۱۷۹۰)، وابن ماجه (۳۴۶۰) واللفظ لمسلم والزيادة لابن ماجه.

چاوی پێ شوورد، و پیغمبهریش ﷺ دهیفرموو: ((اشتدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى مَنْ دَمَى وَجَهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ))^(۱۰۶۳) واته: (تورپیی خوا توند تر بووه له سههر کهسانیک که دهم و چاوی پیغمبهری خویان خویناوی کردوه).

له ویدا پیغمبهر ﷺ شایهتی باشی بۆ ههندیك له هاوهلانییدا بۆ نهو رۆلهی که ههیان بوو له جهنگه کهدا، موسای کورپی عوقبهو عورووی کورپی زوبهیر دهفرموون: (...عهلی ﷺ شمشیره کهی خویناوی بوو بوو دایه دهست فاطیمه و وتی: بگره نه م شمشیره بهراستی خراپ نه بوو، پیغمبهریش ﷺ که ئهوهی بینی فهرمووی: ((گهر تۆ شهری باشت کردبیت بهراستی عاصمی کورپی ثابت و حاسی کورپی صومه و سههلی کورپی حونهیفیش شهپکی باشیان کرد)). باشان فهرمووی: ((پیم بلین خهنگی چی یان به سههر هات و بۆ کوئ چوون.... به لام موشریکه کان ههرگیز جاریکی تر ناتوانن زیانی و امان پێ بگهیهنن (ئیمه چۆکیان پێ دادهمین))^(۱۰۶۴).

ئیبنو عباس ﷺ له رپوايه تیکدا دهفرمویت: (عهلی شمشیره کهی هینا خوار بوو بوو، دایه دهست فاطیمه و وتی بگره نهو شمشیره سوپاس کراوه، بهراستی داخی له دلما نه هیشت، پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((گهر تۆ شهری باشت به شمشیره کهت کردبیت، بهراستی سههلی کورپی حونهیف و ئه بو دوجانه و عاصمی کورپی ثابت و حاسی کورپی ئه لصومه ش شهپ باشیان کرد))^(۱۰۶۵).

به سههر کردنه وهی کوژراو و برینداره کان

باشان پیغمبهر ﷺ له شاخه که له گه ل هاوهلانی هاته خواره وه، هه موو به شدار بووانی شه ره که گه رانه وه گۆرپانی شه رگه که بۆ به سههر کردنه وهی بریندارو کوژراوه کان.

(۱۰۶۳) أخرجه: أحمد (۱۶۵/۳) وعبدالله بن أحمد (الفضائل) (۱۲۹۰)، البخاري (۴۰۷۶)، والترمذي (۱۶۹۲)، والحاكم (۳۷۳/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۶۹۷۹) وقال محققه: إسناده حسن، وقال البوصيري (تحاف الخيرة) (۶۲۴۶): إسناده صحيح، واللفظ لابن حبان.

(۱۰۶۴) أنظر: (الدلائل النبوة) للبيهقي (۳/۲۱۴، ۲۸۲).

(۱۰۶۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۵۶۴، ۱۱۶۴۴)، والحاكم (۳/۲۰۴) وصححه على شرط البخاري ووافقه الذهبي، وابن هشام (السيرة) (۳/۶۱)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۱۶/۶): رجاله رجال الصحيح.

پیغمبر ﷺ سهرتا تیپه ری به لای عه مری کوری جه موحی قاج شهل و بینی به شهیدی و لاشه که می که وتوووه فهرمووی: ((أَنْظِرُ إِلَيْكَ تَمَثِّي بِرَجْلِكَ هَذِهِ صَحِيحَةٌ فِي الْجَنَّةِ))^(۱۰۶۶) واته: ده لیت له بهر چاومی و ا تهماشات ده که م بهم قاجهت به ساغی ده رویت به ناو به هه شتا).

پیغمبر ﷺ تیپه ری بوو به لای لاشه می موضعه بی کوری عومه یردا به شهیدی نه بو هورمه یره ﷺ ده فهرمویت: (پیغمبر ﷺ له کاتی که پانه وهی له نوحود تیپه ری بوو به لای موضعه بی کوری عومه یردا شهید بوو بوو له سهر لاشه که می وهستا، دوعای بو کرد و پاشان نه م نایه ته می خوینده وه: ﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا﴾^(۲۳) (الأحزاب))^(۱۰۶۷). واته: له نیوان نیمانداران، بیواونیک هه ن هه پهیمانه می داویانه به خودا راستگو یانه له سهر زیان، هه یانه به یمانه که می جتبه جی کردوو و مردوو، هه شیانه چاوه پروانه، به هیح شیومیه ک گوران و لاری رووی تینه کردوون.

. ههروه ها پیغمبر ﷺ چوو به لای لاشه می حمزه می مامی دا، که چون شهید کرابوو ههردوو گوئی برپا بوو وه لاشه که می شیوینرا بوو. نه نه س ﷺ ده فهرمویت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له جهنگی نوحوددا تیپه ری به لای حمزه دا، بینی ههردوو گوئی برپا بوو وه لاشه می شیوینرا بوو فهرمووی: ((لَوْلَا أَنْ تَجِدَ صَفِيَّةً فِي نَفْسِهَا! تَرَكْتُهُ حَتَّىٰ تَأْكُلَهُ الْعَافِيَةُ، حَتَّىٰ يَخْشَرَهُ اللَّهُ مِنْ بَطُونِ الطَّيْرِ وَالسَّبَاعِ)) واته: گهر له بهر نه وه نه بیت که صه فیه (واته خوشکه که می) نارحه مت ده بیت، نه وا لئی ده گهرام تا (بالنده و درنده کان) جهسته یان ده خوارد تا خوامی گه وره کوی ده کرده وه له ناو سکی بالنده و درنده کان)^(۱۰۶۸).

(۱۰۶۶) أخرجه: أحمد (۲۲۵۵۳) وقال محققه: إسناده حسن، وصححه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (ص: ۲۸۲).

(۱۰۶۷) أخرجه: الحاكم (۲۰۰/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۲۸۴/۳) وقال ابن كثير في (البداية) (۴۵/۴): حديث غريب، وفي روايه أخرى: عمر ﷺ قال (نظر رسول الله ﷺ إلى مصعب بن عمير مقبلاً وعليه إهاب كبش قد تنطق به، فقال رسول الله ﷺ: ((أنظروا إلى هذا الرجل الذي نور الله قلبه، لقد رأيت بين أبويه يغداونه باطيب الطعام و الشراب فدعا حب الله و رسوله إلى ماترون)). أخرجه: أبو نعيم (الحلية) (۷۹/۶)، وقال الحافظ العراقي في تخريج (الأحياء): (۲۸۷/۴): إسناده حسن.

(۱۰۶۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۴۴/۳)، وأبو داود (۳۱۳۶)، والحاكم (۱۹۶/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني (حمه الله) في (صحيح أبي داود) (۲۶۸۹)، و (السلسلة الضعيفة) (۲۸/۲).

له ریوایه تیکی تر دا زوبهیر ﷺ دمفہرمویت: (له دوای تہواو بوونی جہنگی ئو خود، ئافرمتیک بہ راگردن ہات تا نزیك بوو بجیتہ سہر کوژراوہکان پیغمبہر ﷺ پیی باش نہ بوو، کہ چاوی پییان بکہویت بویہ فہرمووی: (ئہو ئافرمتہ، ئہو ئافرمتہ) زوبہیر ﷺ دمفہرمویت: ہەر له دوورہوہ ناسیمہوہ کہ ئہوہ صفیہی دایکہم، پییش ئہوہی بگاتہ سہر کوژراوہکان، پییش لئ گرت، بہ لآم ئہو ئافرمتیکی بہہیز بوو بہ دستہی یەك چہ پۆکیدا بہ سہر سنگما و پیی وتم دوور کہ و مرہوہ لیم ہہی زہوی نہ تگریتہ، خو منیش وتم: پیغمبہر ﷺ ئہمہی لئ داوا کردوویت، ئینجا و ہستاو دوو پۆشاکہی دمرہینا و وتی ہہوالی کوژرانی حہمزہی برام پی گہیشتووہ و ئہم دوو پۆشاکہم ہیناوہ تا بیکہنہ (کفن) بۆی^(۱۰۶۹). سہبارمت بہم باسہ دوو ریوایہتی تر ہن بہ لآم لاوازن:

۱- له ئیبنو مہسعودہوہ ﷺ گپراوہ تہوہ کہ فہرموویہ تی:

(تہ ماشای حہمزہیان کرد سکی ہہ لدرآ بوو، و ہیند پارچہ یەك له جگہرہ کہی لئ کردبووہوہ، بہ لآم نہیتوانی بوو بیجوئ و فرپیدا بوو، پیغمبہریش ﷺ فہرمووی: ((ئایا ہیچی لئ خواردووہ؟)) وتیان نہخیر فہرمووی: ((حہمزہ ہیچ شوینیکی ناچیتہ ناو ئاگرہوہ))^(۱۰۷۰).

۲- له ئہبو ہورہیرہوہ ﷺ گپراوہ تہوہ کہ فہرموویہ تی:

(پیغمبہر ﷺ و ہستا لہ سہر لاشہی حہمزہ لہو جیگہ یہی کہ تپیدا شہید بوو بوو بینی کہ ہەر دوو گوئ و لووتی برپا بوو وہ لاشہ کہی شیوینرا بوو، تہ ماشای ئہمہی دہکرد، کہ لہ ژیانیدا تہ ماشای شتیکی وا دلتہ زینی نہ کردبوو، فہرمووی: ((رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ ، فَقَدْ كُنْتَ وَصُولًا لِلرَّحِمِ ، فَعُولًا لِلْخَيْرَاتِ ، وَلَوْلَا حُزْنُ مَنْ بَعْدَكَ عَلَيْكَ لَسَرَّيْنِي أَنْ أَدْعَاكَ حَتَّى تَجِيءَ مِنْ أَفْوَاجِ شَتَّى...))^(۱۰۷۱) واتہ: بہ زمی خوات لہ سہر بیت، بہ راستی خزم و کہس و کارت بہ سہر دہکردہوہ، چاکہ کار بوویت بۆ ہہموو کاریکی چاکہ،

(۱۰۶۹) أخرجه: أحمد (المسند) (۱۴۱۸) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده حسن، والبزار (۱۷۹۷، ۹۸۰)، و ابو يعلى (۱۸۶)، والبيهقي (الكبرى) (۴۰۱/۳).

(۱۰۷۰) أخرجه: أحمد (المسند) (۴۴۱۴) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده ضعيف والحديث حسن لغیره.

(۱۰۷۱) أخرجه: ابن سعد (۱۳/۳)، والطبراني (الكبير) (۱۰۶/۳)، والحاكم (۱۹۷/۳) وضعفه الشيخ الالباني في (الضعيفة) (۵۵۰).

گەر دىگرانى كەسانى دواى خۆت نەبىت پىم خۆش بوو لىت گەپىم تا لە چەند جىگەپەكى جىاوه كۆ دەكرائتەوه).

ئەنصارىيەكان ﷺ بىرپارىاندا تۆلە بۆ كۆزراوهكانىيان بىكەنەوه كە سووكاپەتى يان بى كرابوو وه لاشەكانىيان شىوئىنرا بوو، ئوبەى كورپى كەعب ﷺ دەفەرموئىت: (لە جەنگى ئوچوددا شەست و چوار كەس لە ئەنصارو شەش كەس لە موهاجرىن كە حەمزىيان لەناودا بوو كۆزرا بوون، و سووكاپەتى بە لاشەكانىيان كرا بوو، بۆيە ئەنصار وتىيان: گەر بىكەونە ژىر دەستمان تۆلەى ئەمانىيان لى دەكەينەوه، كاتىك پوژى ئازاد كردنى شارى مەككە هاتە پىش ئەم ئايەتە دابەزى: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ (النحل) پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((نصبر ولا نعاقب))^(۱۰۷۲) واتە: ئارام دەگرىن و تۆلەيان لى ناكەينەوه). پاشان پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((كفؤا عن القوم إلا أربعة))^(۱۰۷۳) واتە: لە هەموويان گەپىن تەنھا چوار كەسىيان نەبىت).

پىغەمبەر ﷺ مژدەيدا كە حەنظلە و حەمزە فرىشتەكان شۆردويانن. عەبدوللاى كورپى زوبەير ﷺ دەفەرموئىت: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((إِنَّ صَاحِبَكُمْ حَنْظَلَةَ تَغْسِلُهُ الْمَلَائِكَةُ فَسَلُّوا صَاحِبَتَهُ)) واتە: حەنظلەى هاوورپتان فرىشتە دەيشوات، پىرسىار لە هاوسەرەكەى بىكەن، هاوسەرەكەشى وتى: حەنظلە لەشى گران بوو هەر كە گوئى لە خۆ نامادەكردن بوو بۆ جەنگ چوو دەرهوهو خۆى نەشۆرد پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((لەبەر ئەوه بووه كە فرىشتە شۆردويانە))^(۱۰۷۴).

لە رىواپەتىكى تردا ئىبنو عەباس ﷺ دەفەرموئىت: (كاتىك حەمزەى كورپى عەبدولموطلب و حەنظلە كۆزرا هەردووكان لەش گران بوون، پىغەمبەر ﷺ

(۱۰۷۲) أخرجه: أحمد (۱۳۵/۵)، ووصحه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۲۳۷۷).

(۱۰۷۳) أخرجه: أحمد (۲۱۳۳۰) وقال محققه الأرنؤوط: إسناده حسن، والترمذي (۱۳۳/۴)، والحاكم (۳۵۹/۲) وصحه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۴۸۷) وقال محققه: إسناده حسن، وصحه الشيخ الألباني في (السلسلة الضعيفة) (۲۹/۲).

(۱۰۷۴) أخرجه: الحاكم (۲۰۴/۳) وصحه، وابن حبان (۷۰۲۵) وقال محققه: حديث صحيح، وحسنه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۳۲۶).

فهرمووی: ((رَأَيْتُ الْمَلَائِكَةَ تُغَسِّلُ حَمزَةَ بْنَ عَبْدِ الْمَطْلِبِ، وَحَنْظَلَةَ بِنَ الرَّاهِبِ))^(۱۰۷۵). واته: بئینیم فریشته چه مزه‌ی کورپی عه‌بدولموظلیب و چه‌نظله‌ی کورپی راه‌بیان ده‌شورد.

لهو به‌سهر کردنه‌وه‌دا پیغمبهر ﷺ پرساری له حالی سه‌عدی کورپی ره‌بیع کرد و بی‌اوئیکی بو‌ئهو مه‌به‌سته نارد، زه‌یدی کورپی ثابت ﷺ ده‌فه‌رموویت: (پیغمبهر ﷺ له رۆزی ئو‌حووددا منی نارد بو‌هه‌وال زانینی سه‌عدی کورپی ره‌بیع و فه‌رمووی: ((إِنْ رَأَيْتَهُ فَأَقْرِئْهُ مَنِّي السَّلَامَ وَقُلْ لَهُ يَقُولُ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ كَيْفَ تَجِدُكَ؟)) واته: نه‌گهر سه‌عدت بی‌نی سه‌لامی منی پی‌بگه‌یه‌نه و پی‌بلی پیغمبهر بیت ده‌لئیت ئیستا حالت چۆنه؟ زه‌ید ده‌لئیت به‌ناو کوزراوه‌کاندا گه‌رام تا دیمه‌وه له ئاخر هه‌ناسه‌دا بوو، جئ‌ی هه‌فتا لئیدانی شمیر و رم و تیری پی‌وه بوو، وه پی‌م وت سه‌عد پیغمبهر ﷺ سه‌لامت لی ده‌کات وه بیت ده‌لئیت: حالت چۆنه؟ سه‌عد وتی: سه‌لامی خوا له پیغمبهر بیت، پاشان سه‌لامیش له تو بیت پی‌بلی: نه‌ی پیغمبهری خوا هه‌ست به‌بونی به‌هه‌شت ده‌که‌م، به‌خزمه‌کانم نه‌نصارم بلی: تا ئیوه چاوتان له تروکاندا بیت عوزرتان نی په‌لای خوا که شتیک به‌ر پیغمبهر ﷺ بکه‌وویت. زه‌ید ده‌لئیت: پاشان گیانی دهرجوو)^(۱۰۷۶).

هه‌روه‌ها پیغمبهر ﷺ مزده‌ی دایه‌ جابر که عه‌بدوللای باوکی دوا‌ی شه‌هید بوونی فریشته‌کان به‌بالیان سیبه‌ریان به‌سه‌روه کردوه، جابر ﷺ ده‌فه‌رموویت: (لاشهی باو‌کمیان هینا بو‌لای پیغمبهر ﷺ و له‌به‌ر ده‌ستیانا و [به‌پۆشاک‌یکدا پۆشرا بوو]، جووم تا پۆشاکه‌که له‌سهر دم و چاوی لابیهم، خزمه‌کانم ریگریان کردم، ئینجا دهنگی گریانیک هات وترا: نه‌و کچه‌که‌ی عه‌مره یان خوشکه‌ی عه‌مره واته: پوری جابر)، پیغمبهر ﷺ فه‌رمووی: ((لَمْ تَبْكِي.... مَا زَالَتِ الْمَلَائِكَةُ تَظْلُهُ بِأَجْنَحَتِهَا [حَتَّى رَفَعًا])) واته: بو‌ده‌گریت، مه‌گری به‌رده‌وام فریشته سیبه‌ریان بو‌ده‌کرد به‌باله‌کانیان تا به‌رز گرایه‌وه).

(۱۰۷۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۲۰۹۴)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۳/۳): إسناده حسن، وحسنه الارناؤوط في تحقيق ابن حبان (۷۰۲۵)، وحسنه أيضاً الشيخ الألباني في (احكام الجنائز) (ص: ۷۵)، و(الارواء) (۷۱۳)، و(صحيح الجامع) (۳۴۶۳).

(۱۰۷۶) أخرجه: الحاكم (۲۰۱/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وحسن إسناده محققا (سيرة ابن هشام) (۵۲/۳) برقم (۶۳۶)، وصححه صاحب (صحيح السيرة) برقم (۳۴۹).

له ریوایہ تیکی تردا جابر ؓ دمفہرمویت: (باوکم کہ کوژرا له شہری ئو خود دا، پؤشاکہ کم به سہر پوویہ وه لائہدا و دہگریام، هاوہ لانی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم داوایان لی دہکرم کہ نہ گریم، به لآم پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم ہیچی نہ دہوت، پورم زور بوی دہگریا، پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فہرمووی: ((تَبَّكِيهِ، اَوْ لَا تَبَّكِيهِ، مَا زَالَتْ الْمَلَائِكَةُ تَنْظُرُهُ بِأَجْنِحَتِهَا، حَتَّى رَفَعْتُمُوهُ)) واتہ: بوی بگریہیت یا خود بوی نہ گریہیت بہر دہوام فریشتہ کان بہ بالہ کانیان سیبہریان بہ سہر وه دہکرد تا بہر زتان کردہ وه^(۱۰۷۷).

وه ہہر له و کاتہدا رافعی کوری خہدیجیان ہینا بو لای پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تیریئک لہ سہر سینگ یان قورگی دابوو، پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم مژدہی دایہ کہ شایہتی بو دمدا تہ لہ قیامہ تدا کہ ئہو شہیدہ، رافعی کوری خہدیج ؓ دمفہرمویت: (بہ شداریم لہ جہنگی ئو خوددا کرد، بہ لآم پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بہ بچوکی زانیم بویہ ویستی بمگریتہ وه بہ لآم مامم (ئوسہیدی کوری ظہیر) وتی: ئہی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم خوا ئہو تیر هاوژہ، ئینجا ریگہی دام، بہ شداریم کرد، ئہوہ بوو (تیریئک بہ سہر سینگ یان قورگی کہوت)، مامی ہینای بو لای پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و وتی: برازا کہم تیریئکی بہر کہوتتوہ، پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فہرمووی: ((إِنْ أَحْبَبْتَ أَنْ نَخْرُجَهُ أَخْرَجْنَا، وَإِنْ أَحْبَبْتَ أَنْ نَدَعُهُ، فَإِنَّهُ إِنْ مَاتَ وَهُوَ فِيهِ مَاتَ شَهِيدًا))^(۱۰۷۸) واتہ: گہر پیت خوش بیت بوی دمر بکہین ئہوا بوی دمر دہکہین، وه گہر پیت خوشہ لی دہگہر پین، چونکہ گہر ئہو بمریئت و ئہوہی لہ جہستہدا بیت بہ شہیدی دہمریئت).

له ریوایہ تیکی تردا خیزانہ کہی رافعی کوری خہدیج زیاتر ئہم باسہمان بو روون دہکاتہ وه و دمفہرمویت: (رافع لہ گہل پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم دا بوو لہ جہنگی ئو خود داو تیریئکی تیگیروا بہر سہر سینگ گوی مہمکی کہوت، و ہات بو لای پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم وتی: ئہی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم خوا ئہو تیرہم لی دمرکہ پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فہرمووی: ((يا رافعُ إِنْ شِئْتَ نَزَعْتُ السَّهْمَ وَالْقُطْبَةَ جَمِيعًا وَإِنْ شِئْتَ نَزَعْتُ السَّهْمَ وَتَرَكْتُ الْقُطْبَةَ وَشَهِدْتُ لَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَّكَ شَهِيدٌ)) واتہ: رافع گہر ویستت لی بوو ئہوا تیرہکہ و نوکہ کہی ہہر دووکیان دمر دینم، وه ئہگہر ویستت لی بوو تیرہکہ دمر دہکہم و نوکہ (ناسنہ کہی) دمرنا کہم

(۱۰۷۷) أخرجه: أحمد (۲۹۸/۳)، و عبدالرزاق (۶۶۹۳)، و الحميدي (۱۲۶۱)، و البخاري (۱۲۴۴، ۲۸۱۶)، و مسلم (۲۴۷۱)

و النسائي (۱۳/۴)، و الطيالسي (۱۷۱۱)، و ابن حبان (۷۰۲۱).

(۱۰۷۸) أخرجه: الطبراني (المعجم الكبير) (۴۲۴۰، ۵۶۹).

و شایہ تیت بۆ دەدەم لە قیامەتدا کە تۆ شەھیدیت. رافعیش وتی: ئەوی پیغمبەر ی خوا ﷺ تەنھا تیرەکە دەرھێنە و نوکەکە ی واز لێ بێنە و شایەتیم بۆ بەدە لە قیامەتدا کە من شەھیدم. ئینجا پیغمبەر ﷺ تەنھا تیرەکە ی دەرکردوو نوکەکە ی دەرناکرد [رافیع لەدوای ئەو ئەو نوکە تیرە ی ھەر لە جەستەدا بوو ژیا تا زەمانی (خیلافەتی) معاویہ ﷺ، لە پێدا خوینی بەربوو لە جیگە نووکەکەدا و لە دوای نوێزی عەسر مرد] (۱۰۷۹).

پاشان ھاوہلانی پیغمبەر ﷺ بە ھەموولایە کەدا بڵاوبووئەو بەدوای کوژراو و بریندارەکانیاندا دەگەرێن، عەمری کورپی ثابتی کورپی وەفش (الاصیرم) یان دۆزیووەکە بەسەختی بریندار بوو، ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەفەرمویت: (کاتیک ھەندیک لە بیوانی بەنی عەبدول ئەشھل) بەدوای کوژراوکانیاندا دەگەرێن بە (الاصیرم) گەشتن وتیان: سوین بە خوا ئەو (الاصیرم) ھ چی ھیناویەتی یە ئیرە، ئیمە لە مەدینە ئەومان بە جی ھیشت چونکە ئەو باومرپی بەم ئاینە ی ئیمە نەبوو.

پرسیاریان لێ کرد: چی تۆی ھیناوەتە ئیرە؟ ئایا بۆ پشتگیری لە خزمەکانت ھاتوویت، یان ئیسلامت پێ قەبوڵە و لە پیناوی خوادا ھاتوویت؟ وتی: باومرپ بە خواو پیغمبەرەکە ی ھیناوەو موسولمان بووم و ئیسلامم قەبوڵ کرد، پاشان شمشیرەکەم ھەلگرت و بەیانی زوو لەگەڵ پیغمبهری خوا ﷺ ھاتم، پاشان جەنگام تا ئاوام بەسەر ھات، ئیتر ئەوئەندە ی پێ نەچوو بەسەر دەستیانەوہ مرد، و ھاتن ئەم ھەوالەیان بە پیغمبەر ﷺ راگەیاندا، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((إِنَّهُ لَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ)) (۱۰۸۰) واتە: ئەو لەو کەسانە یە کە خاوەنی بەھەشتن.

ھەر لەوێدا چۆن پیغمبەر ﷺ شایەتی بەھەشتی بۆ ئەصیرم دا، ئاوەھاش شایەتی دۆزەخی بۆ پیاویکدا ناوی (قُزمان) بوو، ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەفەرمویت: (عاصمی کورپی عەمری کورپی قەتادە بۆی گێرپامەوہ وتی: پیاویکمان لەگەڵ ھاتبوو، کەس نەیدەزانی ئەو لە کێ یە پێی دەوترا (قُزمان)، پیغمبەر ﷺ باسی ئەو پیاوہیان لا

(۱۰۷۹) أخرجه: أحمد (۲۷۱۲۸) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن، وأخرجه أيضاً: الطبراني (الكبير) (۲۳۹/۴) برقم (۴۲۴۲)، وقال البوصري في (مختصر الأتحاف)، (۶/۴۷۷) برقم (۵۰۶۰): رواه أبو داود الطيالسي بإسناد حسن.

(۱۰۸۰) أخرجه: أحمد (۲۳۶۳۴) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن، وأخرجه أيضاً: أبو داود (۲۵۳۷)، والبيهقي (الدلائل) (۳/۲۴۷)، وابن هشام (السيرة) (۳/۴۶) برقم (۶۲۰).

بکر دایە دەیفەر موو: ئەو دە دۆزەخی یە واتە: ((یەگێکە لە کەسانی ناو دۆزەخ)). کاتی جەنگی ئوحوود هاتە پێش (قزمان) لەگەڵمان بوو زۆر بەتوندی دەجەنگاو هەر خۆی حەوت یان هەشت کەس لە موشریکەکانی بە دەستی خۆی کوشت و زۆر پیاویکی بەتوانا بوو، تا بەخەستی بریندار بوو.... ئینجا هەندیک لە پیاوانی موسوڵمان پێیان دەوت: مژدە بێت (قزمان) سویند بە خوا رۆتیکێ باشت هەبوو ئەمرۆ؟ ئەویش لە وەلامدا وتی: بە چی مژدەم دەدەنی، سویند بەخوا تەنھا لەبەر پلەو پایە خزمەکانم جەنگاوم و گەر لەبەر ئەوان نەبووایە من هەرگیز نەدەجەنگام. بەو شیوەیە بەبرینەکانییەو مایەو، تابرینەکانی زۆر ناپەرەحتیان کرد ئینجا تیریکی لە کیفەکە دەرهێناو خۆی پێ کوشت^(۱۰۸۸).

ناشتنی شەهیدەکان

بەم جۆرە جەنگی ئوحوود کۆتایی هات بە شەهید بوون و بریندار بوونی ژمارەیهکی زۆر لە موسوڵمانان، چەندەها بۆچوون هەیه لە دیاری کردنی ژمارە شەهیدەکان:

موسای کۆری عوقبە ﷺ دەفەرمویت: چل و نۆ کەس لە موسوڵمانان شەهید بوون، بەلام عورووی کۆری زوبەیر ﷺ دەفەرمویت: چل و چوار کەس لە موسوڵمانان شەهید بوون^(۱۰۸۲).

ئیبنو ئیسحاقیش ﷺ دەفەرمویت: (تیکرای شەهیدەکانی موسوڵمانان لە رۆژی ئوحووددا شەست و پێنج پیاو بوون)^(۱۰۸۳). بەلام وتە پاستتر و بەهیز تر ئەو هیه کە ژمارە شەهیدەکان حەفتا پیاو بوون، وەک بەراء ﷺ دەفەرمویت: (.... حەفتایان لە موسوڵمانان شەهید کرد)^(۱۰۸۴).

(۱۰۸۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۴۴/۳) برقم (۶۲۷) مرسلًا، واصل القصة ثابت عند البخاري برقم (۴۲۰۲، ۶۶۰۷)، ومسلم (۱۱۲، ۹۸)، وأحمد (۳۳۱/۵)، والطبراني (الكبير) (۲۹۶/۱)، وعبدالرزاق (۹۷۴)، و القصة عند البخاري وعبدالرزاق والبخاري والبيهقي وقعت بغزوة (خير)، وعند مسلم وابن حبان وقعت في غزوة (حنين)، وجزم ابن اسحاق وابن الجوزي والحافظ في (الاصابة) (۷۱۲۳) وابن قتيبة (المعارف) (ص: ۱۶۱): ان ذلك وقعت في غزوة أحد. ولعل القصة تكررت والله أعلم.

(۱۰۸۲) أنظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۲۷۹/۳).

(۱۰۸۳) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۸۲/۳).

(۱۰۸۴) أخرجه: البخاري (۳۰۳۹).

ئەنەسى كورى مالىكىش ﷺ دىمفەرموئىت: (موسولمانان لە جەنگى ئوھوددا حەفتايان لى كوزرا وە لە (بئر المعونة) شدا حەفتايان لى كوزرا، لە جەنگى (اليمامة) شدا حەفتايان لى كوزرا) (۱۰۸۵).

وہ ئوبەى كورى كەعبىش ﷺ دىمفەرموئىت: (لە جەنگى ئوھوددا شەست و چوار پياو لە ئەنصار كوزراو شەش پياو لە موھاجرین كوزرا) (۱۰۸۶).
وہ ژمارەى موشرىكەكانىش، سى بۆچونى جياوازى لەبارەو ھەيە:

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دىمفەرموئىت: (موشرىكەكان لە جەنگى ئوھوددا بىست و دوو پياويان لى كوزرا) (۱۰۸۷). بەلام عوروه دىمفەرموئىت: (نۆزدە پياو لە موشرىكەكان كوزرا، و موساى كورى عوقبەش دىمفەرموئىت: (شانزە پياو لە موشرىكەكان كوزرا) (۱۰۸۸).

وھچۆنئىتى ناشتنيان بەو چۆرە بوو كە پىغەمبەر ﷺ فەرمانىدا شەھىدەكان لە گۆرەپانى جەنگەكە بىئىزىن و تەرمەكانيان نەبىرنەوھ بۆ شارى مەدىنە، جابر ﷺ دىمفەرموئىت: (ھەندىك لە تەرمى شەھىدەكان گوزرانەوھ بۆ شارى مەدىنە، بەلام پىغەمبەر ﷺ فەرمانىدا كە تەرمى كوزراوھكان بەبىرنەوھ و لە جى شەھىد بوونياندا بىئىزىن) (۱۰۸۹).

وہ لە رىوايەتىكى ترىشدا دىمفەرموئىت: (من لەناو مەدىنەدا بووم، كاتىك كورە پورەكەم تەرمى باوكم و خالىم بەسەر وشترەكەيەوھ ھەلگرتبوو، دەويست بىھىنئىتەوھ ناو شارى مەدىنە تا لەگۆرستانەكەيدا بىئىزىت، بەلام پياويك دواى كەوتبوو بانگى دەكردو دەيووت: پىغەمبەرى خوا فەرمانتان پى دەكات تەرمى كوزراوھكان بگىرنەوھو لەو جىيەى لى كوزراون بىانئىزن. ئىنجا ئىمەش ھەردوو تەرمەكەمان گىرپايەوھو [ناشتمان لەگەل كوزراوھكانى تردا لەو جىگەيەى كە لى كوزرابوون] (۱۰۹۰).

(۱۰۸۵) أخرجه: البخاري (۴۰۷۸).

(۱۰۸۶) أخرجه: أحمد (۲۱۲۳۰) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن.

(۱۰۸۷) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۸۵/۳).

(۱۰۸۸) أنظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۲۷۸/۳).

(۱۰۸۹) أخرجه: ابو داود (۳۱۶۵)، والنسائي (۲۸۴/۱)، والترمذي (۱۷۱۷)، وابن ماجه (۲۵۱۶)، وصححه الشيخ الألباني في: (صحيح ابى داود) (۲۷۱۰)، و(صحيح الترمذي) (۱۴۰۱)، و(صحيح ابن ماجه) (۱۲۳۰).

(۱۰۹۰) أخرجه: أحمد (۳۹۷/۳)، وابن حبان (۳۱۸۴) وقال محققه: إسناده حسن، والبيهقي (الدلائل) (۲۹۲/۳).

پیغمبر ﷺ لای کوژراوہکان و ہستا و مژدہی پی دان، عہدوللای کوری سہعلہبہی کوری صوعہیر ﷺ دہفہرمویت: پیغمبر ﷺ لہسہر کوژراوہکانی ٹوحد و ہستا و فہرمووی: ((انا شہید علی ہؤلاء اَنَّهُ ما مِنْ جَرِيحٍ يُجْرَحُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا وَاللَّهِ يَبْعَثُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَدْمِي جُرْحُهُ اللَّوْنُ لَوْنُ دَمٍ وَالرَّيْحُ رِيحٌ مِسْكِ...)) واتہ: من شاہتہم لہسہر نہمانہ کہ ہر برینداریک لہ پیناوی خوادا بریندار کرابیت، نہوا خوی گہورہ زیندووی دہکاتہوہ لہ رُوژی قیامتدا برینہکہی خوینی لی دہتکیت، پہنگہکہی پہنگی خوینہ و بونہکہی بونی میسکہ. (واتہ: میسک بون خوسترین بونہ))^(۱۰۹۱).

پاشان پیغمبر ﷺ فہرمانیدا کہ شہیدہکان نہشوردین و بہجل و بہرگہکانیانہوہ بنیژین، جابر ﷺ دہفہرمویت: پیغمبر ﷺ فہرمووی: ((ادفینہم فی دمانہم - یعنی یوم اُحد - ولم یغسلہم . وفي روايةٍ فقالَ : اَنَا شَهِيدٌ عَلَى هَؤُلاءِ ، لَقُوہم فی دمانہم))^(۱۰۹۲) واتہ: بیان نیژن بہ خوینہکانیانہوہ، مہیان شورن (من شاہتہم بہسہر نہوانہوہ بیان پیچنہوہ بہ جہستہ خویناویہکانیانہوہ).

وہ لہ ریواہتیکی تردا نہنہس ﷺ نہمہ دوویات دہکاتہوہ و دہفہرمویت: (شہیدہکانی ٹوحد نہشوردان و ہر بہ جلہ خویناویہکانیانہوہ نیژران)^(۱۰۹۳).

کوژراوہکان زور بوون و کفن و پُشاک کہم بوون لہبہر نہوہ دوو پیاویان سی پیاویان دہخستہ یہک کفنہوہ، نہنہس ﷺ دہفہرمویت: (کوژراوہکان زور بوون و کفن و پُشاکیش کہم بوون، بویہ پیاویک یان دوو پیاو و سی پیاو دہخرانہ یہک کفنہوہ)^(۱۰۹۴).

بہلکو ہندیک لہ شہیدہکان و ہک باوکی جابر و موضعہب و حہمزہ (کفن) ہ کہیان بہشی جہستہیانی نہدہکرد بویہ ناچار گژوگیایاندا بہسہر ہہردوو قاچیاندا:

(۱۰۹۱) أخرجه: ابن أبي شيبة (۳۶۷۸)، وأحمد (۴۳۱/۵) (۲۳۶۵۸) وقال محققه: حديث صحيح: أسناده حسن، و البيهقي (الدلائل) (۲۹۰/۳)، وابن هشام (السيرة) برقم (۶۴۴) وقال محققاه: إسنادہ حسن.

(۱۰۹۲) أخرجه: البخاري (۱۶۵/۳)، وأبو داود (۶۰/۲)، والنسائي (۲۷۷/۱)، والزائدة لابن سعد (۱/۳) وإسناده صحيح كما قال الشيخ الألباني في (أحكام الجنائز) مسألة (۳۲) (ص: ۷۲).

(۱۰۹۳) أخرجه: أحمد (۱۲۸/۳)، و أبو داود (۳۱۳۷)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۲۶۹۰)، و (أحكام الجنائز) (ص: ۷۴).

(۱۰۹۴) أخرجه: ابوداود (۳۱۳۶)، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح ابى داود) (۲۶۸۹).

۱- جابر ﷺ دە فہرموویت: (باوکم پۆشاکیکی (نمره) کرا به کفن بۆی ئه ویش دەم و چاوی پێ داپۆشرا، و گیای (الحرمل) درا به سەر هەردوو قاجیدا) (۱۰۹۵).

۲- خەباب ﷺ دە فہرموویت: (موصعبی کۆری عومەیر لە جەنگی ئوحووددا شەھیدکرا و تەنھا پۆشاکیکی (نمره) هەبوو کرا به کفن بۆی، کەسەری پێ دادەپۆشرا هەردوو قاجی دەر دەچوو، کە هەردوو قاجی پێ دادەپۆشرا سەری دەر دەچوو بۆیە پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((عَطُّوا بِهَا رَأْسَهُ، وَاجْعَلُوا عَلَيَّ رِجْلَيْهِ الْإِذْخِرَ)) (۱۰۹۶) واتە: سەری پێ داپۆشن و هەندیک گیای بۆن خۆشی (الاذخر) بەدەن بەسەر هەردوو قاجیدا).

۳- وه هەر لە خەبابەوه ﷺ دە فہرموویت: (حەمزە ﷺ شەھید بوو هیچ نەبوو بکریت بە کفنی تەنھا پۆشاکیکی خەت خەت نەبیت، کە دەدرا بەسەریدا بەشی هەردوو قاجی نەدەکرد، دەدرا بەسەر هەردوو قاجیدا بەشی سەری نەدەکرد، تا پۆشاکیکەماندا بەسەریدا و هەندیک گیای (الاذخر) ماندا بەسەر هەردوو قاجیدا) (۱۰۹۷).

کفنهکەى حەمزە ﷺ دوو کفن بوو کە صفیە ﷺ پێشتر هێنا بوو بۆ حەمزەى براى ﷺ، زوبەیر ﷺ دە فہرموویت: (کاتیک جەنگی ئوحوود تەواو بوو ئافرەتیک بە خیرایی هات ئه ویش صفیە بوو، وتی: ئەم دوو پۆشاکیکەم بۆ حەمزەى برام هێناوه چونکە هەوایی کوزرانیەکیەم پێ گەیشتوو هەردووکی بکەن بە کفن بۆی.

زوبەیر ﷺ دە فہرموویت: دوو پۆشاکیکەمان هێنا تا بیکەینە کفن بۆ حەمزە، تەماشامان کرد پیاویکی ئەنصاری لە پەنای حەمزەدا کوزراوه و لاشەکەشی وهک حەمزە شیوینراوه، ئیەش پیمان ناخۆش بوو وه شەرمان کرد، کە هەردوو پۆشاکیکە بکەین بە کفن بۆ حەمزە، و ئەنصاریەکەش کفنی نەبیت، ئیەش وتمان با پۆشاکیکیان بکەین بە کفن بۆ حەمزە، ئەوی تریان بکەین بە کفن بۆ پیاوه ئەنصاریەکە، ئینجا هەردوو پۆشاکیکەمان بە ئەندازەى یەکتەر گرت یەکیکیان لەوی تریان گەورە تر بوو، بۆیە تیرو پشکمان بۆ کردو هەردووکیانمان کفن کرد لەو پۆشاکیکەى کە بۆی دەرچوو) (۱۰۹۸).

(۱۰۹۵) أخرجه: مالك (۴/۴۷۰)، وابن سعد (۳/۵۶۲)، و صحیح إسناده الارناؤوط فی تعلیقہ علی (زاد المعاد) (۳/۲۱۶).

(۱۰۹۶) أخرجه: ابوداود (۲۸۱۶، ۳۱۵۵)، و صححه الشيخ الألباني في (صحيح ابى داود) (۲۷۰۵، ۲۵۰۰).

(۱۰۹۷) أخرجه: أحمد (۶/۳۵۹)، و صحیح إسناده الشيخ الألباني في (أحكام الجنائز) مسألة (۳۶) (ص: ۷۸).

(۱۰۹۸) أخرجه: أحمد (۱۶۱۸) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن، وحسنه أيضاً الشيخ الألباني في (أحكام الجنائز).

لہم ریوایہ تہوہ وا دمردہ کہوئیت کہ یہک پیاو دوو پیاو و سئ پیاو نہکراونہ تہ یہک (کفن) ہوہ، بہ لکو لہناویاندا بہشکراوہ، و ہمر یہکہیان پارچہ کفنیکیان بہر کہوتوہوہ، و ہک ئیبنو تہیمیہ ﷺ دہفہرموئیت: (پیغمبر ﷺ یہک پوٹاکی بہش دہکرد لہ نیوان کومہ ئیکدا، و ہہریہکہیان بہ پارچہ یہک کفن دہکرا لہ ناچار ی (دا) (۱۰۹۹).

سہبارمت بہ نوئز کردن لہسہر شہیدہکانی ئوحد (ریویات) زورہ، ہہندیکیان وا دہگہیہنن کہ پیغمبر ﷺ نوئزی لہسہر کردوون، ہہندیکی تریان وا دہگہیہنیت کہ نوئزی لہسہر نہکردوون، لہ ہہندیکیاندا وا دہگہیہنیت، کہ تہنہا نوئزی لہسہر حمزہ ﷺ کردوہ، لیردا بہ لگہی ہہمووان دہہننہوہ و پوختہی راستی باسہ کہ دہخہینہ روو:

لہم دوو ریوایہ تہی خوارہوہدا وا دمردہ کہوئیت کہ نوئزیان لہسہر نہکراوہ:

۱- ئہنہس ﷺ دہفہرموئیت: (شہیدہکانی ئوحد نوئزیان لہسہر نہکرا و نہشوردان و بہ خوئنہکانیانہوہ نیژان) (۱۱۰۰).

۲- جابر ﷺ دہفہرموئیت: (پیغمبر ﷺ دوو پیای لہ کوژراوہکانی جہنگی ئوحد کؤکردوہ لہ یہک گؤردا و نہشوردان و نہنوئزی لہسہر کردن) (۱۱۰۱).

وہ لہم چہند ریوایہ تہی خوارہوہدا وا دمردہ کہوئیت کہ نوئزیان لہسہر کراوہ:

b ئہنہس ﷺ دہفہرموئیت: (پیغمبر ﷺ نوئزی نہکردوہ لہسہر ہیج یہک یہک لہ شہیدہکانی ئوحد تہنہا حمزہ نہبیت) (۱۱۰۲).

b ئیبنو عباس ﷺ دہفہرموئیت: (تہرمی شہیدہکانیان دہہینا و دہکس دہکس ریزیان دہکرد لہلای حمزہ و پیغمبر ﷺ نوئزی لہسہر دہکردن،

مسألة (۳۹) (ص: ۸۱).

(۱۰۹۹) انظر: (عون المعبود) للشمس آبادي (۱۶۵/۳).

(۱۱۰۰) أخرجه: ابوداود (۳۱۳۵)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۲۶۸۸).

(۱۱۰۱) أخرجه: البخاري (۱۳۴۳).

(۱۱۰۲) أخرجه: ابوداود (۳۱۳۷)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۲۶۹۰).

پاشان ئەومیان لا دەبرد و دەی تریان دەهینا دیسان له پەنای حەمزەدا پیزیان دەکرد و پیغمبەر ﷺ نوێژی لەسەر دەکردن و حەمزە هەر له جێی خۆی بوو، له رپوایەتییکی تردا دەفەرمویت: پیغمبەر ﷺ نوێژی لەسەر حەمزە کرد و نو جاز (الله أكبر) لەسەر کرد و پاشان شەهیدەکانیان دەهینا و پیزیان دەکردن و لەگەڵ ئەوانیشدا هەر نوێژی لەسەر دەکرد^(۱۱۰۳).

b جابر ﷺ دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ حەمزە هینا و نوێژی لەسەر کرد و پاشان شەهیدەکانیان هینا و لەلای حەمزەو دەیان دەنان و نوێژی لەسەر دەکردن)^(۱۱۰۴)

b عەبدوللای کوری زوبەیر ﷺ دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ له رۆژی ئوحووددا فەرمانی کرد پۆشاکیک درای بەسەر حەمزەدا و پاشان نوێژی لەسەر کرد و نو جاز (الله أكبر) لەسەر کرد، پاشان پۆل پۆل شەهیدەکان دەهینران و لەپەنای حەمزەدا دەنران و نوێژی لەسەر دەکردن، و نوێژی لەسەر حەمزەش دەکرد له گەڵاندا)^(۱۱۰۵).

b ئیبنو مەسعود ﷺ دەفەرمویت: (پیغمبەر ﷺ حەمزە دانا، پیاویکی ئەنصاریان هینا له پەنای حەمزەدا دایان ناو پیغمبەر ﷺ نوێژی لەسەر کرد، پاشان ئەنصاریه‌که‌یان لا برد، و یه‌کیکی تریان هینا و لای حەمزە دایان نا و پیغمبەر ﷺ نوێژی لەسەر کرد، پاشان ئەو کەسه‌شیان لا برد... وه بهم جووره ئەو رۆژه پیغمبەر ﷺ هفتا جار نوێژی لەسەر حەمزە کرد)^(۱۱۰۶).

سەبارەت بەم باسە ئیمامی تورمندی ﷺ دەفەرمویت: (زانایان جیاوازیان هه‌یه سەبارەت بە نوێژ کردن لەسەر شەهیدەکان، هه‌ندیکیان دەفەرموون: نوێژ لەسەر شەهید ناگریت ئەمەش و تەهی خه‌لکی مه‌دینه و شافعی و ئەحمەده، وه هه‌ندیکی

(۱۱۰۳) أخرجه: ابن ماجه (۱۵۱۳)، والحاكم (۱۹۷/۳)، والبيهقي (۱۲/۴)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۲۲۸).

(۱۱۰۴) أخرجه: أحمد (۴۶۳/۱)، والحاكم (۱۱۹/۲)، وصحح إسناده الارناؤوط في تعليقه على (زاد المعاد) (۵۰۳/۱).

(۱۱۰۵) أخرجه: الطحاوي (المعاني الآثار) (۲۹۰/۱)، وصححه الشيخ الألباني في (أحكام الجنائز) (ص ۱۰۶).

(۱۱۰۶) أخرجه: أحمد (۴۴۱۴) وقال محققه الارناؤوط: حسن لغیره.

تريان دمفهرموون: نوپژ له سهر شهيد دهكرت ئهمهش وتهى خهلكى كوفه و نهورى و ئيسحاقه) (۱۱۰۷).

ئيمامى طه حاوى ﷺ دمفهرمويت: (به دووپات كردنه وهى نوپژى پيغمبهر ﷺ له سهر شهيده كان، جگيربووه كه شهيد نوپژى له سهر دهكرت) (۱۱۰۸).

ئيمامى نه حمه ديش ﷺ دمفهرمويت: (نوپژ كردن له سهر شهيد باشتره وه نه گهر نوپژيشيان له سهر نهكرت ههردهبيت) (۱۱۰۹).

ئيبنو فهيميش ﷺ دمفهرمويت: (راستى ئهم باسه له وهدايه كه سهرپشكين له وهى كه نوپژى له سهر بكرت يان نا، چونكه فهرمووده و ئاسه واريكى زور ههه له سهر ههر دوولا) (۱۱۱۰).

كه و ابوو دهتوانرئيت نوپژ له سهر شهيد بكرت، وه دهتوانرئيت نوپژيشى له سهر نهكرت، بهلام نوپژ كردن له سهرى باشتره، شئخ ئهلبانى ﷺ دمفهرمويت: (گومانى تيدانیه، كه نوپژ كردن له سهر شهيده كان باشتره له نوپژنه كردن له سهر يان، چونكه نوپژ (دووعا، و عيبادهته) (۱۱۱۱).

له دواى كۆكردنه وهى شهيده كان و نوپژ كردن له سهر يان باسى ناشتنيان هاته پيش، بيگومان سوپاى موسولمانان برينداريكي زوريان ههبوو، زورماندوو بوون، وه نه يان دهتوانى ئه وه هه موو گۆره ناماده بكن، بويه پيغمبهر ﷺ نامۆزگارى كردن (كه شهيده كان دوو دوو يان سى سى بخرينه يهك گۆره وه بهلام گۆره كان قول و چاك بن) (۱۱۱۲).

هيشامى كورى عامر ﷺ دمفهرمويت: ئه نصار له رۆژى ئو خوددا هاتنه خزمهت پيغمبهر ﷺ وتيان: به راستى بريندارمان زوره وه زورماندووين (وه هه لكه ندينش

(۱۱۰۷) انظر: (سنن الترمذي) باب (ما جاء في ترك الصلاة على الشهيد) الحديث (۱۰۳۶).

(۱۱۰۸) انظر: (شرح معاني الآثار) للإمام الطحاوي (۵۰۴/۱).

(۱۱۰۹) انظر: (فتح الباري) للحافظ ابن حجر العسقلاني (۲۱۰، ۲۱۱/۳).

(۱۱۱۰) انظر: (تهذيب السنن) لابن القيم (۲۹۵/۴).

(۱۱۱۱) انظر: احكام الجنائز وبعدها) للشيخ الالباني المسألة (۵۹) (ص: ۱۰۸).

(۱۱۱۲) أخرجه: احمد (۲۳۶۶۰) وقال محققه الارناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

زۆرسەختە لەسەرمان) پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((حَفِرُوا [وَأَعْمِقُوا] وَأَوْسِعُوا وَاجْعَلُوا الرَّجُلَيْنِ وَالثَّلَاثَةَ فِي الْقَبْرِ أَحْفَرًا... وَقَدِّمُوا أَكْثَرَهُمْ قَرَأْنَا)) واتە: گۆرەکان هەلکەنن وە قوڵیان، بکەن وە فرەوانیان بکەن و دووان و سیان بیان خەنە یەك گۆرە وە کێیان قورئانی زۆرتەر لەبەرە پێشی خەن بۆ ناو گۆرەکە.

لە رێوایەتێکی تردا دەفەرموێت: پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((انظُرُوا أَكْثَرَهُمْ جَمْعًا لِلْقُرْآنِ لَهُ كَيْرَانُهُ وَهَيْكَلُهُ تَرْدًا: [أَيُّهُمْ كَانَ أَقْرَأَ لِلْقُرْآنِ] (۱۱۱۳). فَاجْعَلُوهُ إِمَامَ صَاحِبِهِ فِي الْقَبْرِ، فَكَانُوا يَدْفِنُونَ الْاِثْنَيْنِ وَالثَّلَاثَةَ فِي الْقَبْرِ)) (۱۱۱۴) واتە: تەماشاکەن کێیان قورئانی زۆرتەر کۆکردوووتە وە (واتە. لەسینگی دا) یاخود (کێیان قورئانی باشتەر خویندوووتە وە) ئەو هەیان پێشی ھاوڕێکە ی بخرن بۆ ناو گۆرەکە. ئیتر بە و جۆرە دوان و سیان دەنێژران لە یەك گۆرەدا).

لە رێوایەتێکی تردا هیشامی کوری عەمر دەفەرموێت: (لە شەری ئوحدود دا، کۆمەڵێک لە موسولمانان شەهیدبوون، و کۆمەڵێکیان بریندار بوون [ئیمەش و تمان: ئەو پیغمبەری خودا هەلکەندنی گۆر بۆ هەریە کەیان زۆر لەسەرمان گرانە] [جاجی دەفەرموێت؟] فەرمووی: گۆریان بۆ هەلکەنن وە فراوانیان کەن [وە قوڵیان کەن] [و چاکیان کەن] دوان و سیان بیان خەنە یەك گۆرە وە، ئەو هەیان کە قورئانی زۆرتەر لەبەرە پێشی بخرن بۆ ناو گۆرەکە). [هیشام دەفەرموێت: (باوکم شەهید بوو بوو لەگەڵ دوو کەسی تردا، خزانە یەك گۆرە وە و باوکم قورئانی زۆرتەر لەبەر بوو بۆ یە پێش خرا)] (۱۱۱۵).

(۱۱۱۳) لە رێوایەتێکی (لاواز) دا هاتوووە عن ابن عباس رضی اللہ عنہما : (امر رسول الله ﷺ بالشهداء ان يدفنوا بعد نزع الحديد والجلود عنهم): أخرجه: ابوداود (۳۱۳۴) وضعفه الشيخ الالباني في (ضعيف ابى داود) (۶۸۶).

(۱۱۱۴) أخرجه: أحمد (۴۳۱/۵)، وأبو داود (۳۲۱۵)، والترمذي (۱۷۱۳)، النسائي (۱۵/۴)، ابن ماجه (۱۵۶۰)، والبيهقي (الدلائل) (۲۹۹/۳)، وابن هشام (السيرة) (۶۴۴) وقل محققاه: إسناده حسن، وصححه الشيخ الألباني في: (صحيح ابو داود) (۲۷۵۴)، و(صحيح الترمذي) (۱۴۰۰)، و(صحيح النسائي) (۱۸۹۹).

(۱۱۱۵) أخرجه: ابوداود (۷۰/۲)، والنسائي (۲۸۳، ۲۸۴/۱)، والترمذي (۳۶/۳) (۱۰۳۶)، وصححه إسناده الشيخ الالباني وألف بين رواياته في (احكام الجنائز) مسألة (۹۳) (ص: ۱۸۱).

پیغمبر صلی الله علیه و آله له خوا دہ پاریتہ وہ له دوای تہ واو بوونی جہنگہ کہ

له دوای تہ واو بوونی جہنگہ کہ و ناشتنی شہیدہ کان، پیغمبر صلی الله علیه و آله داوای له
ہاودلانی کرد، کہ له دوایہ وہ بہرہیز بوہستن، پاشان دوای کرد له کافرہ کان و
سو پاس و ستایشی خوی کرد: ریفاعہی زورقی ﷺ دہر مویت: (له جہنگی ئو خودا
و له دوای پاشہ گشہ کردنی موشریکہ کان پیغمبر صلی الله علیه و آله فہر مووی: (رَبِّكَ بُوہستن
تا سو پاس و ستایشی خودا بکہم) ہاودلانیس له دوایہ وہ له چہند ریزیکدا و ہستان،
ئینجا پیغمبر صلی الله علیه و آله فہر مووی: ((اللهم لك الحمد كله، اللهم لا قابض لما بسطت، ولا باسط
لما قبضت، ولا هادي لما اضللت، ولا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ، ولا معطي لما منعت، ولا مانع لما اعطيت،
ولا مُقَرَّبَ لما باعدت، ولا مَبَاعِدَ لما قربت. اللهم ابسط علينا من بركاتك ورحمتك وفضلك ورزقك
اللهم اني اسالك النعيم المقيم الذي لا يحول ولا يزول، اللهم اني اسألك النعيم يوم العَيْلَةِ، والأمن يوم
الخوف - في رواية- [يوم الحرب]، اللهم عانِذْ بك مِنْ شَرِّ ما أعطيتنا، وشرِّ ما منعتنا، اللهم حَبِّبْ
إلينا الإيمان و زينه في قلوبنا، وكرِّه إلينا الكفر والفسوق والعصيان، واجعلنا من الراشدين. اللهم
توفنا مسلمين، واحينا مسلمين، والحقنا بالصالحين غير خزايا ولا مفتونين. اللهم قاتل الكفرة الذين
يكذبون رسلك، ويصدون عن سبيلك، واجعل عليهم رجزك وعذابك... اللهم قاتل الكفرة الذين اتوا
الكتاب وفي رواية [اللهم قاتل كفرة أهل الكتاب] إله الحق [آمين]] (۱۱۱۶).

واتہ: خواہ سو پاس ہہ مووی ہہر بو تویہ، خواہ ئہ وہی تو دہیہ خشیت کہس
ناتوانیت بیپریت وہ ئہ وہی تو دہیگریتہ وہ کہس ناتوانیت بیہ خشیت، وہ ئہ وہی
رینمای بیہیت کہس ناتوانیت گومرای بکات، وہ ئہ وہی تو گومرای بکہیت ری
نیشاندری نیہ، وہ ئہ وہی تو بیہہ خشی ریگری نیہ، وہ ئہ وہی تو ریگری بکہیت
بہ خشینی نیہ، وہ نزیکہ کہرہ وہ نیہ بو ئہ وہی کہ تو دوورت کردردوتہ وہ، و دوور
کہرہ وہ نیہ بو ئہ وہی کہ تو نزیکت کردوتہ وہ.

(۱۱۱۶) أخرجه: البخاري في (الادب المفرد) (٦٩٩)، والنسائي (الكبرى) (١٠٤٤٥)، وأحمد (١٥٤٩٢)، والبخاري (١٨٠٠)، والحاكم (٢٤-٢٣/٣) وصححه على شرط الشيخين ووافقه الذهبي، وابن أبي عاصم (السنة) (٣٩٠)، وقال محققه: إسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (٤٥٤٩) وفي (الدعاء) برقم (١٠٧٥)، وأبو نعيم (الحلية) (١٢٧/١٠)، وصحح الحديث الشيخ الألباني رحمه الله في (صحيح الادب المفرد) (٥٢٨)، وفي (فقه السيرة) (ص: ٢٨٤).

خوایه بهرکه تهکانی خۆت و بهزهیی و میهره بانى و رۆزى خۆت بکه رهوه به سه زماندا، خوایه من داواى نيعمه تهکانى ههتا ههتايت لیده کهم که گۆران و نه مانى به سه ردا نایهت. خوایه من داواى نيعمه تهکانت لیده کهم له رۆزى تهنگانه دا، وه داواى ناسایشیت لیده کهم له رۆزى جهنگ و ترسدا، خوایه پهنا ده گرم به تۆ له خرابه و له زيانى ئه وهى پیت به خشیوین، وه خرابه و زيانى ئه وهى که لیت قه دهغه کردووین. خوایه باوهر خوشه و یست بکه لامان، بپرازینه رهوه له دلته کانماندا، وه تاوان و بئ باوهرى و خرابه مان لانا شیرین بکه و بمانخه ره ریزى هۆشمه نده گانه وه، خوایه به موسولمانى بمان مرینه، وه به موسولمانى زیندوو مان بکه نه وه وه بمان گه یه نه ره بپاوجاکان، به بئ سه رشۆرى و هه لگه رانه وه. خوایه ئه و کافرانه به کوشتن به ره که پیغه مبه ره کانت به درۆ ده خه نه وه و خه لکی دوور ده خه نه وه له رینگه و ئاینه کهت، خوایه ئه شکه نجه و سزای خۆتیا ن پێ بگه یه نه. خوایه کافر هکانى خاوه ن (کتیب) به کوشتن به ره ئه ی خواى راست (نامین) خوایه لیمان و مرگه).

گه رانه وه بۆ ناو شارى مه دینه

له داواى ئه م نزا و پارانه وه پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی به و هه موو بریندا رى و ماندوو بوونه وه گه رانه وه ناو شارى مه دینه و دانیش توانى شاره که له ژن و مندال به ره و پیریا ن ها تن:

ئیبنو ئیسحاق رحمه الله ده فه رمو ییت: (پاشان پیغه مبه ر ﷺ به ره و شارى مه دینه گه راپه وه، و حه منه ی کچى جه حشى پێ گه یشت، و خه لکی هه والى شه هید بوونى عه بدوللاى کو رى جه حشى بریا ن پێ گه یاند ئه ویش وتی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ)، پاشان هه والى شه هید بوونى (حه مزه ی کو رى عه بدولموظلیبى خالیان پێ گه یاند ئه ویش دیسان وتی (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) پاشان هه والى شه هید بوونى (موصعه بى کو رى عومه رى) می ردىان پێ گه یاند ها وارى کرد و زۆر نا ره حهت بوو پیغه مبه ریش ﷺ فه رمو وى: (میرد جی گه یه کی تا یبه تى هه یه لای ژن....) به لام ئه م فه رمو ودمیه لا وازه ^(۱۱۱۷).

(۱۱۱۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۵۹/۳)، وابن ماجه (۱۵۹۰)، والحاكم (۶۱/۴)، والبيهقي (الدلائل) (۳۰۱/۳)، والطبري (التاريخ) (۵۳۳/۳)، وابن سعد (۱۹۱/۸). والحديث ضعيف كما قال الشيخ الالباني في (ضعيف ابن ماجه) (۳۴۷).

وہ ھەرلەم باسەشدا ئىبنو ئىسحاق ﷺ شتىكى تر دەگىرپتەوہ و دەفەر مویت: (پىغەمبەر ﷺ تىپەربوو بەلای ئافرمتىك له (بەنى دینار) كە براكەى و باوكەكەى و مىردەكەى ھەموو شەھىد كرا بوون له ئوحدو لەگەڵ پىغەمبەردا ﷺ، كاتىك كەھەوالى شەھىد بوونى ئەو سیانەیان پىگەیاندى وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا جى بەسەرھات؟ وتیان: ئەو زۆرچاكە ئەى داىكى فالان كەس، ئەو سوپاس بۆ خوا چۆنت پى خۆشە ئاواھىە. ئافرمتەكەش وتى: نیشانم بدن تا تەماشای بكەم، ئەوانىش نیشاناندا و ئافرمتەكەش، كە بىنى وتى: ھەموو نارەحەتیهك له دواى بىنىنى تۆ بچوك دەبیت) (۱۱۱۸).

له رىواپەتتىكى تردا ئەنەس ﷺ دەفەر مویت: (له رۆژى جەنگى ئوحدودا دەنگ و باسى وا بلأوبوووہ بەناو خەلگى دانىشتووى مەدینەدا وترا: موحمەد كوژرا، تا ھاوار له ناو شارى مەدینەدا بەرزبووہوہ، تا ئافرمتىك له ئەنصار چووہ دەرەوہ، و تەرمى باوكى و كورەكەى و مىردەكەى و براكەى كەنازانم كامیان له پىشدا بەرپويدا ھات ئافرمتەكە وتى ئەمانە تەرمى كىن؟ وتیان باوكت، و براكەت، و مىردەكەت، و كورەكەتن، وتى ئەى پىغەمبەرى خوا جى بەسەر ھات؟ وتیان: ئەوئەتە له پىشتەومىہ تا بردیان بۆلای پىغەمبەرى خوا ﷺ ئافرمتەكە لایەكى جل و بەرگەكەى پىغەمبەرى گرتوو پاشان وتى باوك و داىكم فیدات بن ئەى پىغەمبەرى خوا ھىچ بەلامەوہ گرنگ نىہ تۆ دەبىنم بى زىانیت) (۱۱۱۹).

كاتىك پىغەمبەر ﷺ گەپشتە ناو كۆلانەكانى مەدینە، گووى له ئافرمتانى ئەنصاربوو كە مىرد و خزمە شەھیدەكانى خۆیان دەلاواندەوہو بۆیان دەگریان، بەلام كەس نەبوو بگری بۆ حەمزەى غەرىبى دوور له كەس و كاروخزم. بۆ روون كردنەوہى ئەم باسە پىوئىستە شىوازی گىرپانەوہكەى (أهل السیر) بەپىنن وە پاشان شىوازی گىرپانەوہكەى (أهل الحدیث) بۆ باشرحالى بوون له بەسەرھاتەكە:

و(السلسلة الضعيفة) (۳۲۳۳)، و(ضعيف الجامع) (۱۹۶۰).

(۱۱۱۸) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۵۳۲/۲)، وابن هشام (السيرة) (۶۰/۳) رقم (۶۵۱) وقال محققاه: مرسل، والبيهقي (الدلائل) (۳۰۲/۳)، وحسن إسناده صاحب (صحيح السيرة) برقم (۳۹۲).

(۱۱۱۹) أخرجه: الطبراني (الوسط) (۹۷۸)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۰۸۷): رواه الطبراني في الاوسط عن شيخه محمد بن شعيب ولم يعرفه ببقية رجاله ثقات.

۱- (أهل السير) وهك: موسای كورپی عوقبە ﷺ و عوروهی كورپی زوبەیر ﷺ دمفەرموون: (كاتێك پێغەمبەر ﷺ گەڕایەووە ناو مەدینە و بە كۆڵانەكانیدا تێپەر بوو گوئی لە گریانێکی زۆر بوو، فەرمووی: ((ئەمە چی یە))؟ وتیان ئەو نافرمانی ئەنصارن بۆ شەهیدەکانیان دەگرین [پێغەمبەریش ﷺ لە گریانێ ئەوان حەمزەى مامی بەبیرھاتەووە و داواى لیخۆش بوونى بۆ کردو فەرمووی: (بەلام حەمزە كەس نیه ئەمڕۆ بۆى بگری لە مەدینەدا) پیاوانىكى ئەنصار وهك سعدى كورپی موعاذ، و سعدى كورپی عوبادە، و موعاذى كورپی جەبەل، و عەبدوللای كورپی رەواحە گوێیان لەم وتەى پێغەمبەر ﷺ بوو، كە گەڕانەووە بۆ خانووەكانیان و هەموو ئەو نافرمانەیان كۆكردەووە كە بۆ شەهیدەكانیان دەگریان و پێیان وتن: سوێند بە خوا نابیت بگری بۆ شەهیدەكانتان تا بۆ حەمزەى مامی پێغەمبەر ﷺ نەگرین، چونكە باسى ئەوەى كەردوووەكە حەمزە هیچ كەسێكى نیه بۆى بگری لە مەدینەدا.

هەمووان رازی بوونى پێغەمبەریان پێ خۆش بوو، ئینجا عەبدوللای كورپی رەواحە هەموویانى هینا بۆلای مالى پێغەمبەر ﷺ، كاتێك پێغەمبەر ﷺ گوئی لەو گریانە بوو فەرمووی ئەمە چی یە؟ ئەوانیش بۆیان گێرپرایەووە، كە ئەنصارىەكان هەموو نافرمانەكانیان كۆكردۆتەووە بۆ ئەوەى بۆ حەمزە بگرین. پێغەمبەر ﷺ داواى لیخۆش بوونى بۆ كردن و بە چاكە باسى كردن و (رازی بوون لەوانەى كە فەرمانیان داووە بەرازی بوونى پێغەمبەر ﷺ و فەرمووی: ((ما هَذَا أَرَدْتُ وَمَا أَحِبُّ الْبُكَاءَ)) واتە: من ئەمەم نەویستوووە و گریانم پێخۆش نیه، پاشان داواى لێكردن كە دەست لە گریان هەلگرن و نەگرین^(۱۱۲۰).

۲- (أهل الحديث): رىوايه تيان كەردوووە لە عەبدوللای كورپی عومەرەووە ﷺ كە فەرموویەتى پێغەمبەر ﷺ كاتێك گەڕایەووە لە ئوحوود گوئی لە نافرمانەكانى ئەنصارى بوو (لە بنى عەبدول ئەشەهل^(۱۱۲۱)) دەگریان بۆ (مێردەكانیان كە شەهید ببوون)^(۱۱۲۲).

لە گێرپرانەووەكەى ئىبنو ئىسحاقدا ﷺ: [پێغەمبەرى خوا ﷺ فرمێسك هاتە خوارەووە

(۱۱۲۰) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقى (۲/۳، ۲۱۶، ۳۰۰).

(۱۱۲۱) أخرجه: أحمد (۴۹۸۴) وقال محققه: إسناده حسن، وقال ابن كثير في (البدایة) (۴/۴۸)، على شرط مسلم.

(۱۱۲۲) أخرجه: الحاكم (۱۹۵/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي.

له چاوی و گریا] (۱۱۴۳) وه فهرمووی: ((لکنَّ حَمَزَةً لَا بَوَائِيَّ لَهُ!)) واته: به لَامِ حَمَزَه كه س نيه بؤی بگری ئافرمتانی ئهنصاریش هه موو هاتن و بؤ حَمَزَه گریان، و پیغمبر ﷺ خهوی لی كهوت تا (له شهودا ههستا له خه و گووی له گریانیان بوو) (۱۱۴۴)، وه فهرمووی: ((أَنْتَ هَاهُنَا تَبْكِينَ حَتَّى الْآنَ؟!)) (۱۱۴۵) له گپرانه ومیه کی ترده: ((وَيَحْهَنْ، مَا انْقَلَبَ بَعْدُ)) (۱۱۴۶) [إِنَّهُنَّ لَهَا هَنَا] [لَمْ يَزَلْ يَبْكِينَ [يَنْدُبُنْ حَمَزَةً] بَعْدُ مِنْذُ اللَّيْلِ؟!]] (۱۱۴۷) حتی الْآنَ، مُرُوهُنَّ (فَلْيُسْكُنَنَّ) (۱۱۴۸). ((وَلْيَرْجِعْنَ، وَلَا يَبْكِينَ عَلَى هَالِكٍ بَعْدَ الْيَوْمِ.)) واته: ئیوه لی رهن و تا ئیستا نه گه پراونه ته وه و دمگرین بؤ حَمَزَه تا ئهم کاته ی شهو (پیان بلین: با بی دهنگ بن) و بگه پرنه وه و له سهر هیج كه سیکی مردوو له مپو به دواوه نه گرین. ئیبنو عباس ؓ ده فهرمویت: ئافرمتانی ئهنصار ئه و میان تیایه تا ئیستا بؤ ههر مردوو بهك بگرین له پیشدا بؤ حَمَزَه ده گرین) (۱۱۴۹).

پراوه دوونانی موشریکه کان تا ناوجهی (حمراء الأسد)

له دوا ی ته و او بوونی جهنگی ئو خود، و شکستی موسولمانان، سه روهریان له که دار بوو، پیویست بوو که هیرشیکی پراوه دوونان ئه نجام بدریت به دوا ی سوپای موشریکه کان دا، ئه وه زور پیویست بوو له دوا ی گه یشتنی هه ندیک هه و آل که باسی له وه ده کرد که گوایه موشریکه کان دمیانه ویت بگه پرنه وه و شاری مه دینه تالان بکه ن و ئه وه ی تیماوه له ناوی بهرن، بویه پیغمبر ﷺ موسلمانانی هاندا تا خو یان ناماد بکه ن بؤ پراوه دوونانیا ن، وه داوا ی لی کردن ته نها به شدار بووانی ئو خود به شداری له م پراوه دوونانه دا بکه ن جگه له جابری کورپی عه بدوللا.

(۱۱۲۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۵۹/۳) برقم (۶۴۸).

(۱۱۲۴) أخرجه: أحمد (۵۵۶۳) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن.

(۱۱۲۵) أخرجه: أحمد (۵۶۶۶) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن.

(۱۱۲۶) أخرجه: ابن ماجه (۱۵۹۱) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۲۹۳).

(۱۱۲۷) أخرجه: أحمد (۵۵۶۳) وقال محققه: إسناده حسن.

(۱۱۲۸) أخرجه: الحاكم (۳۸۱/۱) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وحسن إسناده الارناؤوط في تحقيقه لـ(مسند أحمد) تحت الحديث رقم (۵۵۶۳).

(۱۱۲۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۲۰۸۶)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۱۱۰): فيه يحيى بن مطيع ولم أعرفه وبقيه رجاله ثقات.

موسولمانان به و هه موو برین و ماندوو بوونه وه هه موو بهر پیکه وتن تا گه یشتنه ناوچه ی (حمراء الأسد) که ههشت میل واته چوارده کیلومه تر دووره له مه دینه وه، له وی ماوه یه که مانه وه موشریکه کان ترسان و دهس بهرداری گه پانه وه بوون ورده کاری ئەم باسه ش (أهل السيرة) هیناویانه له گه ل (أهل الحديث) دا و دوا ی ریکه خستیان باسه که بهم جوړه ده بیت:

موسای کوری عوقبه ﷺ و عورو ی کوری زوبهیر ﷺ به (إسناد) ی خو یان گپراویانه ته وه و فەرموویانه: [پیاویکی خه لکی مه که هاته لای پیغمبر ﷺ و پیغمه بهریش پرساری نه بسوفیان و سوپا که ی لی کرد، نه ویش وتی: دابه زیمه ناویانه وه گویم لی یان بوو لومه و گازنده ی یه کترین ده کرد و هه ندیکیان به هه ندیکیان دهوت: هه چتان نه کرد، تیژی و درکه کان یان تان شکاند و پاشان به جیتان هه یشتن و له ناوتان نه بردن، هه شتا هه ندیک سهرانیان تیاموه خه لکان تان بو کۆبکه نه وه.

له ریوایه ته که ی ئیبنو عه باس ﷺ وا ده فەرمویت: (ئهبو سوفیان و موشریکه کان ئو خودیان به جی هه یشت و بهر ی که وتن تا گه یشتنه ناوچه ی (الروحاء) که سی و شش میل له مه دینه وه دووره) له وی دا ئهبو سوفیان وتی: نه موحه مه دتان گوشت، وه نه ژنه کانتان له گه ل خو تان هینا، خرابترین کارتان نه نجام دا.... با بو یان بگه رپینه وه، ئەم هه واله ش گه یشته وه پیغمه بهر ﷺ (۱۱۳۰).

له ریوایه ته که ی عائیشه دا ﷺ ده فەرمویت: (پیغمه بهر ی خوا ﷺ له دوا ی نه وه ی نه و شکسته ی به سه ردا هات له ئو خود دا، و موشریکه کان رۆیشتنه وه، پیغمه بهر ﷺ ترسا له وه ی که بگه رپینه وه بویه فەرمو ی: ((مَنْ يَتَدَبَّ لِهَوْلَاءِ فِي آثَارِهِمْ حَتَّى يَعْلَمُوا أَنَّ بِنَا قُوَّةً؟)) واته: کئ خو ی ته رخان ده کات تا به شوین پیناندا بروات تا موشریکه کان بزانی، که هه شتا خاوه ن گوپ و هیزین)، له وی دا هه فتا که س خو یان ته رخان کرد تا به دوا یاندا برۆن، که نه بو به کر و زوبهیر یان له ناودا بوون واته: ئەمان وه که پشینه ی سوپا که ی پیغمه بهر ﷺ رۆیشتوو پاشان پیغمه بهر و ﷺ پاشماوه ی سوپا که به دوا ی نه واندا هاتوون) (۱۱۳۱).

(۱۱۳۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۱۶۳۲)، والنسائي (التفسير) (۱۰۳) وقال محققه: حديث صحيح، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۱۳): رجاله رجال الصحيح غير محمد بن منصور وهو ثقه، وقال الحافظ في (الفتح) (۲۲۸/۸): أخرجه: ابن مردويه والنسائي ورجاله رجال الصحيح، وقال السيوطي في (اسباب النزول) (ص: ۶۱) وفي (الدر المنثور) (۱۰۱/۲): أخرجه: النسائي وابن أبي حاتم والطبراني بسند صحيح.

(۱۱۳۱) أخرجه: البخاري (۴۰۷۷)، ومسلم (۲۴۱۸)، وابن ماجه (۱۲۴)، والحاكم (۲۹۸/۴).

پاشان پیغمبهر ﷺ فهرمانی به موسولماناندا، که هه موو خویان ناماده بکهن بو راوهدوونانی موشریکهکان، بو ئه وهی که ئه م هه وائه بگاته وه به ئه وان، موسولمانانیش به و هه موو برینداریه وه^(۱۱۳۲) ناماده باشی خویان راگه یاند و پیغمبهر ﷺ فهرمووی: (کهس له گه ئماندا نه یهت ته نها ئه وانه که له شه ردا به شدار بوون). عه بدوللای کوری ئوبه ی وتی له گه ئتاندا بیتم؟ پیغمبهر ﷺ فهرمووی: نه خیر...

(پاشان جابری کوری عه بدوللا ﷺ هات وتی: ئه ی پیغمبهری خوا من له گه ئتاندا هاتم بو به شداربوون له شه رکه، به لام باوکم منی گه رانه وه، و زور داوای لیکردم که نافرته کانمان حی نه هیلم، ئه مهش به هیوای ئه و شه هید بوونه ی بوو که به دهستی هینا، وه بو ئه وهی من بمینمه وه تا قه رزه کانی بو بده مه وه و تا ئاگام له میراتیه که ی بیته، وه من پیم خۆشه روو بکه یته هه ر شوینیک منت له گه ئدا بم، نیستاش ریگه ناده یته کهست له گه ئدا به شدار بیته ته نها ئه وانه ی که پیشت له گه ئتا به شدار بوون بویه داوات لی ده کهم که ریگام بده یته تابه شدار بم له م رۆیشتنه دا؟ پیغمبهریش ﷺ ریگه یدا به شدار ی بکات)^(۱۱۳۳).

(پاشان موسولمانان هه موو خویان ناماده کرد و به ریگه وتن به دوایاندا تا گه یشتنه ناوچه ی (حمراء الأسد) و بیری ئه بو عوته یبه، موشریکهکان ئه م هه وائه یان پین گه یشت و نه گه رانه وه پاشان موسولمانه کان به فه زلی خوا گه رانه وه به سه ره برزی و شکومه ندیه وه و خوای گه ورهش ئه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا اٰصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ اٰحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاَتَقُوا اَجْرًا عَظِيْمًا﴾ (آل عمران)^(۱۱۳۴). واته: ئه وانه ی که له پاش بریندار بوونیشیان وه لامی خودا و په یامبه ریان دایه وه ئه وانه یان که ئاکاری چاکیان کرد و، دوای په یامبه ر کهوتن له (حمراء الأسد) دا، پاریزگاری سنوره کانی خوا بوون، پاداشتیکی گه وره و فراوانیان بو هه یه.

(۱۱۳۲) وکان من بینهم من به جراحات کثیره: فقد کان بعبد الرحمن بن عوف عشرين جرحاً (انظر: (جوامع السیره) (ص: ۱۲۸)، وکان بـ أسید بن حضیر (سبع) جراحات (انظر الاصابة (۱۸۵)، وکان فی بنی سلمه (اربعون) جریعا، بالطفیل (ثلاثة عشر) جرحاً وكذلك بکعب، وبخراش بن صمة (عشر) جراحات، وبقطبة بن عامر (تسع) جراحات، وبطلحة (اربعة) وثلاثون) جرحاً (انظر: (الطبقات) لابن سعد (۳۲/۲)، و (امتع الاسماع) للمقریزی (۱۶۷/۱).

(۱۱۳۳) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۱۷/۳، ۳۱۳)، وفي (السنن الكبرى) (۱۴۷/۷) وقال البيهقي:....وكتبناه موصولاً بإسناد حسن.

(۱۱۳۴) أخرجه: البخاري (۴۰۷۷)، ومسلم (۲۴۱۸)، وبعضه من رواية الطبراني (الكبير) (۱۱۶۳۲)، والنسائي (التفسير) (۱۰۳) وقال محققه: حديث صحيح.

ئیبنو ئیسحاق ﷺ ئەم باسه به وردتر باس دمکات و دمفهرمویت: (پیغمبهری ﷺ رۆژی دووشمه و سێ شمه و چوار شمه لهویدا مایهوه، ههر لهویدا مهعبهدی کورپی ئەبو مهعبهدی خوزاعی پێگه‌یشت لهو رۆژهدا خوزاعه تیکرا به موسولمانان و موشریکیه کانیهوه ههموو لایهنگرو دلسۆزی پیغمبهری ﷺ بوون له ناوچهی توهامه‌دا و هیچ هه‌والیکیان لێ نه‌ده‌شاردهوه.

مه‌عبه‌د ئەو رۆژه هه‌یشتا ههر موشریک بوو، به پیغمبهری ﷺ وت: ئەی محمد سویند به خوا زۆر دلگران بووین به‌وهی که تووشت هات و ئەو هاوه‌لانه‌ت که شه‌ید بوون، زۆر پیمان خۆش بوو که خوا سه‌لامه‌تی کردیت لهو جه‌نگه‌دا. پاشان مه‌عبه‌د پیغمبهری ﷺ و هاوه‌لانی له (حمراء الاسد) به‌جێ هه‌یشت به‌ره‌و مه‌ککه‌ رۆیشت، تا له ناوچهی (الزوحاء) دا به ئەبو سوفیان و سوپاکه‌ی گه‌یشت لهو کاته‌دا ئەوان برپاری گه‌رانه‌وه‌یان دا‌بوو.... ئەبو سوفیان که مه‌عبه‌دی بینی پێی وت: چ هه‌والی ئەو رینگایه‌ت لایه ئەی مه‌عبه‌د؟ مه‌عبه‌دیش وتی: محمد و تیکرا‌ی هاوه‌لانی دهرچوون و به شوینتانه‌دا ده‌گه‌رپین و ئەوه‌نده‌ی له‌گه‌ل‌دایه‌ تا نیستا ژماره‌ی ئەوه‌نده‌ زۆرم نه‌دیوه زۆر تو‌ره‌ و به داخن لیتان، ئەوانه‌ش که له‌گه‌ل‌دایه‌ نه‌هاتبوون بۆ جه‌نگه‌که ههموو په‌شیمان بوون لهو کارمیان، ئەوه‌نده‌ لیتان به‌ رهن تا نیستا شتی وام نه‌دیوه. ئەبو سوفیان وتی: ئەوه‌ ئاگات له‌ خۆته‌ ده‌لێی چی؟ مه‌عبه‌د وتی: سویند به‌ خوا وا بزانه‌م فریا ناکه‌ویت ئیره‌ به‌جێ به‌یلتیت تا سه‌ری ئەسه‌په‌گانی ئەوانت لێ دهرده‌که‌ویت.

ئەم هه‌واله‌ ئەبو سوفیان و سوپاکه‌ی سارد کرده‌وه له‌ گه‌رانه‌وه‌، وه له‌رپیدا جه‌ند کاروان چیه‌کی خێلی عه‌بد فه‌یسی پێگه‌یشت و پێی وتن: به‌ره‌و کوئ ده‌چن؟ وتیان: به‌ره‌و مه‌دینه. ئەبو سوفیان وتی بۆچی ده‌چن بۆ ئەوی؟ وتیان: بۆ بازرگانی ده‌چین. ئەبو سوفیان وتی: ئیوه‌ نامه‌یه‌کی من بگه‌یه‌ننه‌ محمد منیش جه‌ند باریک می‌وژتان ده‌ده‌م‌ گه‌ر ئیوه‌ هاتنه‌ بازارێ (عوکاظ)؟ وتیان: باشه‌ ئەبو سوفیان وتی: گه‌ر به‌ محمد گه‌یشتن پێی راگه‌یه‌نن، که ئیمه‌ برپارمان داوه‌ جارێکی تر هه‌یرشیان به‌یینه‌وه‌ سه‌ر تا پاشماوه‌کانیان ریشه‌گه‌یش بکه‌ین.

کاروانه‌ که به‌رپێکه‌وتن و له‌ناوچه‌ی (حمراء الاسد) به پیغمبهری ﷺ گه‌یشتن و نامه‌که‌ی ئەبو سوفیانیان پێگه‌یان، پیغمبهریش ﷺ فه‌رمووی: ((حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعَمَ

الْوَكِيلُ))^(۱۱۳۵)، پاشان له رۆزی چوارشہمہدا پیغمبهر ﷺ و هاوہلانی شکۆمہندانہ گہرانہوہ ناو شاری مہدینہ.

له ریوایہ تیکی لاوازا ہاتووہ کہ له گہرانہوہدا شاعیری موشریکہکان ئەبو عیزہی جومہحی و معاویہی کورپی موغیرہ کوژراون بہ دەستی موسولمانان. ئەبو عوبہیدہ ؓ دہفہرمویت: (پیغمبهر ﷺ له گہرانہوہیدا له (حمراء الاسد) وہ پیش گہشتنہوہی بہ شاری مہدینہ، دوانی دەست گیرکرد کہ ئەوانیش موعاویہی کورپی موغیرہی کورپی عاصی لہ گہل ئەبو عیزہی شاعیری موشریکہکان (کہ له بہدردا پیغمبهر ﷺ بئ بہرامبہر نازادی کرد بہ مہرجیک بہشدارای ہیچ چالاکیک نہکات دژ بہ موسولمانان) ئەبو عیزہ وتی: محمد نازادم کہ؟ پیغمبہریش ﷺ بئ وت: ((لَا وَاللَّهِ لَأَمْسَحَ عَارِضُكَ بِمَكَّةَ بَعْدَهَا وَتَقُولُ: خَدَعْتُ مُحَمَّدًا مَرَّتَيْنِ)). واتہ: نہخیر سویند بہ خوا جاریکی تر دەست بہ ہەردوو لای سمیلتا ناہینیت بلایت محمدم دووجار خەلەتان پاشان له ملی درا)^(۱۱۳۶).

عبداللای کورپی ئوبہی سہرکردہی ناوداری دوورپووہکان له یہکەم جومعہی دواى جہنگی ئوحوودا ویستی نیازپاکى و لایہنگری خۆی وەك جاران دوویات بکاتہ بۆ پیغمبهر ﷺ و موسولمانان، دواى ئەوہ کہ سنیہکی سوپاکہی له گۆرہپانی جہنگدا گیراپیہوہ.

ئیبنو ئیسحاق ؓ دہفہرمویت: (عہبدوللای کورپی ئوبہی یہکیک بو له پیاو ماقولانی تیرہ و ہۆزہکەى خۆی، له ہەموو گۆبونہوہی جومعہیہکدا له ناو ہەموواندا ہەلدەسا و لایہنگری و سہرخستنی خۆی بۆ پیغمبہر دوویات دہکردہوہ.... تا ئەوہ بوو ئەو کارہ نابہجییہی ئەنجامدا له ئوحوودا و سنیہکی سوپاکہی گہراندہوہ. له دواى ئەوہ وەك جاران دیسان ویستی له جومعہدا ہەلئسیت له ناو خەلکەکەدا و لایہنگری خۆی دوویات بکاتہوہ، عہبدوللای ئەمجار کہ ویستی ہەلئسیت، موسولمانان له ہەموو لایہکەوہ و یہقہیان گرت و پئیان وت: دانیشہ ئەى دوزمنى خوا تۆ ئەو پیاومنیٹ دواى ئەوہی ئەو کارمٹ ئەنجام دا؟!

(۱۱۳۵) انظر: (السيرة) لابن هشام (۶۳، ۶۴/۳) (۶۵۸) وقال محققاه: إسناده معضل، و(التاريخ) للطبري (۵۳۵/۲)، و(الدلائل) للبيهقي (۳۱۵/۳).

(۱۱۳۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۶۵/۳) (۶۶۰) وقال محققاه: إسناده منقطع، وأخرجه أيضاً: البيهقي (الدلائل) (۲۸۱/۳)، وفي (السنن الكبرى) (۶۵/۹) (۳۲۰/۶) وقال: إسناده ضعيف، وضعفه الشيخ الألباني في (الارواء) (۱۲۱۵).

عبدوللاش بهسهر خه لکدا ههنگاوی دهنای بۆ جوونه دهرهوه له مزگهوت و دهی وت: ههستاوم لایهنگری بکهه دهئیی قسهی ناشیرینم کردوهه. پیاویکی ئه نصاری له دهرگای مزگهوتدا پئی گهیشته و پئی وت: کوره بگه رپهروه تا پیغمبر داوای لیخوشبوونت بۆ بکات؟ وتی: وهلا نامه ویت داوای لیخوش بوونم بۆ بکات^(۱۱۳۷).
 ئهه باسهه نزیکه لهئایهتیکهی خوای گهومرهوه که له وهصفی ئهه دوو پرووانه دا دهفهرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَأرُؤُوا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٠﴾﴾ (المنافقون).

هاوهلانی پیغمبر ههلوئیستیان نا جوړ بوو سهبارته بهه دوو پرووانه ی که گه رابوونه وه له جهنگی ئوحوو، زهیدی کوری ثابت ﷺ دهفهرمویت: (کاتیک پیغمبر ﷺ بهرهو ئوحوو رویشته کهسانیک لهوانه ی که له گه ئیدا بوون گه رانه وه).

هاوهلانی پیغمبرهیش ﷺ سهبارته بهوان دوو کومه ل بوون: کومه ئیکیان دهیان وت: (دهیان کوژین)، کومه له که ی تریان دهیان وت: نا نایان کوژین، خوای گه ورهش ئهه ئایه ته ی دابه زانده: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾﴾ (النساء) واته: جیتانه سهبارته بهه دوو پرووانه دوو دهسته ن؟ بۆ به تیکرا برپاری کوفریان ناده ن خو خودا ژیرهو ژووری کردوون و به کافر دایان، بشزانن که کافرن و تو له یان ههر کوشتنه، ئایه که سیک خودا گومرای کرد بیت، ئیوه ده تانه وئ ری راستی نیشان بدن؟! دیاره ههر که سیک خودا خو ی گومرای بکات، ناتوانیت ههر گیز هیچ ریگه به که بۆ دهر باز بوونی بدو زیته وه. دوا جار پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((إِنَّهَا طَيِّبَةٌ، وَإِنَّهَا تَنْفِي الْخَبَثَ، كَمَا تَنْفِي النَّارُ خَبَثَ الْفِضَّةِ))^(۱۱۳۸) واته: ئه وه شاری طیبه (واته مه دینه) یه، که پیسی فری دهدات وه که چون ناگر ژهنگ و پیسی زیو فریده دات).

ئیبنو ئیسه ق ﷺ دهفهرمویت: (به راستی روژی ئوحوو روژی تووش بوون و تاقیکرنه وه و پاک کردنه وه بوو خوای گه وره باومر دارانی تیا دا تاقی کرده وه، وه

(۱۱۳۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۶۶/۳) (۶۶۱) بإسناد مرسل عن الزهري، وأورده البيهقي (الدلائل) (۳/۳۱۸). وابن كثير (البدایة) (۴/۵۹).

(۱۱۳۸) أخرجه: أحمد (۲۱۵۹۹، ۲۱۶۳۶)، وابن أبي شيبة (۴۰۶/۱۴)، والبخاري (۴۰۵۰)، ومسلم (۲۷۷۶)، والبيهقي (الدلائل) (۳/۲۲۲) واللفظ لأحمد.

تاییدا نهو دوورپوانه‌ی که به‌زمانیان باومری خویان ناشکرا ده‌گرد، بی باومریان له دلیاندا دهماردهوه ناله و رپژهدا خوا ناشکرا و رسوای کردن. وه نهوه رپژیک بوو که خوی گه‌ومره هندیک له پیاوچاکانی خوی ریزدار کرد و پله و پایهی شهیدی بی به‌خشین^(۱۱۳۹).

پله‌ی به‌رزی شه‌هیده‌کانی ئوحود

شه‌هیده‌کانی شهر ی ئوحود چند تایبعت مهن‌دی‌ه‌کیان هه‌یه له‌وانه:

۱- سه‌روم‌ری و گه‌ورم‌یی هه‌موو شه‌هیده‌کانی دونیایان تیدایه: جابر رضی اللہ عنہ ده‌ی گپ‌ریت‌ه‌وه له پیغمبره‌وه صلی اللہ علیہ وسلم که فه‌رموویه‌تی: ((سَيُذْ شَهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْرَةً بَنِ عَبْدِ الْمَطْلَبِ...))^(۱۱۴۰) واته سه‌روم‌ری هه‌موو شه‌هیده‌کان لای خوی گه‌ومره له قیامه‌تدا حه‌مزهی کوری عه‌بدول موطه‌لیبه.

۲- شه‌هیده‌کانی ئوحود له ناو سکی چند بالنده‌یه‌کی سه‌وز دان ده‌چنه رووباره‌کانی به‌هه‌شت و له‌به‌روبو مه‌کانی ده‌خون و ده‌گه‌رینه‌وه بو لای چرا نالتونیه هه‌لواسراوه کان له ژیر سبیره‌ی عه‌رش خوادا: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾^(۱۱۴۱) (آل عمران) واته: وا مه‌زانن نهو که‌سانه‌ی له‌ری خوادا کوزران، مردوون، به‌لکو زیندوون و لای په‌روم‌ردگاریان بزوی وم‌رده‌گرن.

ئیبنو عه‌باس رضی اللہ عنہ ده‌یگپ‌ریت‌ه‌وه له پیغمبره‌ی خواوه صلی اللہ علیہ وسلم که فه‌رموویه‌تی: ((مَا أُصِيبَ إِخْوَانُكُمْ بِأَحَدٍ جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي جَوْفِ [أَجَافٍ] طَيْرٍ خَضِرٍ تَرِدُ أَنْهَارَ الْجَنَّةِ وَتَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِهَا وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ [مُعَلَّقَةٍ] فِي ظِلِّ الْعَرْشِ فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَشْرِبِهِمْ وَمَأْكَلِهِمْ [وَحُسْنَ مَقِيلِهِمْ] وَحُسْنَ مُنْقَلَبِهِمْ قَالُوا يَا نَيْتَ إِخْوَانِنَا يَعْلَمُونَ بِمَا صَنَعَ اللَّهُ لَنَا لِنَلَّا يَزْهَدُوا فِي الْجِهَادِ وَلَا يَنْكَلُوا عَنِ فِي رِوَايَةِ [عِنْدَ] الْحَرْبِ وَفِي رِوَايَةِ [مَنْ يَبْلُغُ إِخْوَانِنَا [عَنَا] إِنَّا فِي الْجَنَّةِ نَرْزُقُ] فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنَا أَبْلَغُهُمْ عَنْكُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ عَلَى رَسُولِهِ: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾^(۱۱۴۱) (آل عمران)

(۱۱۳۹) أنظر: سيرة ابن هشام (۶۷/۳).

(۱۱۴۰) أخرجه: الحاكم (۱۹۹/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۳۱۵۷).

(۱۱۴۱) أخرجه: أحمد (۲۳۸۸) وقال محققه: حديث حسن، وابن أبي شيبة (۲۹۴/۵)، وابن أبي عاصم (السنه) (۱۹۵)، وأبو داود (۲۵۲۰)، والحاكم (۸۸، ۲۹۷/۲) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (الکبری) (۱۶۳/۹)، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۲۱۹۹) واللفظ لأحمد والحاكم.

واته: برايانتان كاتيك پيكران و شهيد گران له ئوحوود دا، خواى گهوره رۆحه كانيانى كرده ناو بالندهيهكى سهوزهوه دهچيته روبرهكانى بهههشت وه له ميوه درهختهكانى دهخوات، وه دهگهريتهوه بو لاي چرا ئالتونيه ههئواسراوهكانى ژير سيبهرى عهرش، شههيدهكان كه نهو جيگه و خواردن و خواردنهوه باشهيان دى وتيان: خوزگه برايانمان دهيانزاني كه خواى گهوره چى بو كردووين، تا كوئنهدهن له خهبات كردن، نهبهزين له كاتى جهنگدا [كى به برايانمان رادهگهيه نييت كه نيمه له بهههشت دايين و رپوزيمان پيدهدرينت]؟ خواى گهورهش فهرمووى من له جياتى ئيوه پييان رادهگهيه نه ئينجا خواى گهومره نهو ئايه تانهى دابه زاندا بو سهر پيغمبهرهكهى ﷺ ﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْفَعُونَ ﴾ (آل عمران).

له رپوايه تيكي تردا ئيبنو مهسعود ؓ دهگيرپيتهوه له پيغمبهرهوه ﷺ كه فهرمويه تي: (أَرَوَاهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ، لَهَا قَنَادِيلٌ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ، تَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ، ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ، فَاطَّلَعَ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ أَطْلَاعَةً، فَقَالَ: هَلْ تَسْتَهْوُونَ شَيْئًا؟ قَالُوا: أَيُّ شَيْءٍ نَسْتَهْوِي وَنَحْنُ نَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا، [فيقول: سلوني ما سئتم، قالوا: ربنا، ماذا نسألك ونحن نسرح في الجنة في أيها شئنا؟] ففعل ذلك بهم ثلاث مرات، فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا، قالوا: يا رب، نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى، فلما رأى أن ليس لهم حاجة تركوا) (١١٤٢). واته: رپوحي شههيدهكانى ئوحوود له ناو بالندهيهكى سهوزدان كه جيگهكهى چند چرايهكى ههئواسراوه به عهرشهوه دهردهچيت به ناو بهههشتدا بو ههر جيگهيهك كه ويستى لى بيت، پاشان دهگهريتهوه بو لاي نهو چرايانه..... و خواى گهوره پيى فهرموون: ئارمزوتان له چ شتيك ههيه؟ نهوانيش وتيان: ئارمزوومان له چ شتيك ههبيت؟ نيمه دهجين بهناو بهههشتدا بو نهو جيگهيهى كه خوومان ويستمان ليه تي؟ [خواى گهوره دهفهرمويت داوام لىبكهن چيتان دهويت؟...] سى چار بهم جوړه پرسيارى ليكردن. نهوانيش زانيان كه وازيان لى ناهينريت تا داوانهكهن وتيان: خودايه دهمانهويت رپوچهكانمان بگهريتيتهوه ناو لاشهكانمان تا جاريكى تر له پيناوى تودا بكوژرين كه بينرا [نهوان هيج پيوستيهكيان نيه و تهنه نهو داوايهيان ههيه] وازيان لى هينرا.

كهوابوو نهو پوله شههيدى ئوحوود له ناو بهههشت دان بهلام سهرجهم شههيدانى

تری موسولمانان له قهراغی روبرایکن لای دمرگای بههشت، عهبدوللای کوری عومر ﷺ دهیگپریتهوه له پیغمبرهوه ﷺ که فهرموویهتی: ((الشهداء علی بارق نهر باب الجنة في قبة خضراء يخرج إليهم رزقهم من الجنة بكرة وعشياً))^(۱۱۴۳) واته: شهیدهکان له قهراغ روبرایکدان له دمرگای بههشت، له گومهتهیهکی سهوز دان رۆزییان بۆ دهپنریت له بههشتهوه ههموو بهیانیان و ئیوارانیک.

۳- له شهیدانی ئوحدودا ههیه که بهبی پهرده لهگهڵ خوادا گفتوگۆی کردوو، جابری کوری عبداللای ﷺ دهفهرمویت: (کاتیک عبداللای کوری عهمری کوری چهرامی باوگم شهیدکرا پیغمبرم ﷺ) پیگهیشته و فهرمووی: (یا جابر مالی أراک منکرأ)؟ واته: جابر بۆ چی دهتبینم پهشیوو دل شکاوی؟ منیش وتم: ئه ی پیغمبره ﷺ خوا باوگم شهید بووه (قهرزاری و خیزان و مندالی بهجی هیشتوو) پیغمبره ﷺ فهرمووی: ((أفلا أبشرك بما لقي الله به أباك؟ وفي رواية: [ألا أخبرك ما قال الله لأبيك]؟)) واته: ئایا مژدمت بدهمی و پیت راگهیهنم که باوکت چۆن به خوا گهیشتوو و چی پئ وتوو؟ منیش وتم بهئئ ئه ی پیغمبره ﷺ خوا، پیغمبره ﷺ فهرمووی: (ما کلم الله أحدا قط إلا من وراء حجاب، وأحیی أباک فکلّمه کفاحاً، فقال: ممن علی أعطیک قال: یا ربّ تُحییني فأقتل فيک ثانية. قال الربّ تبارک وتعالی: إنّه قد سبق مني أنهم لا يرجعون قال: یا ربّ فأبلغ من ورائي)) قال جابر: فأنزل الله تعالی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحیاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ (آل عمران)^(۱۱۴۴). واته: خوی گهوره گفتوگۆی لهگهڵ کهس نهکردوه تهنها له ودیوی پهردهوه نهبیت، بهلام باوکی توی زیندوو کردهوه و روبروو گفتوگۆی لهگهڵدا کرد بی پهرده و فهرمووی: ئاوات بخوازه و داوام لی بکه با بت دهمی؟ عبداللای وتی: خودایه زیندووم بکهروهه تا دووباره له پیناوتا بکوژریم، خوی گهوره فهرمووی: پیشتی برپارم داوه که نهوان جاریکی تر بۆ نهوی ناگهپرینهوه، عبداللای وتی: خویه ئه م ههواله مان بگهیهنهره نهوانه ی دوامان.

(۱۱۴۳) أخرجه: أحمد (۲۶۶/۱)، وابن أبي شبة (۲۹۰/۵)، وابن جریر (۲۳۲۳) والطبري (التفسير) (۲۳۲۳)، والطبري (الکبير) (۱۰۸۲۵)، والحاکم (۷۴/۲) وصححه علی شرط مسلم وواقفه الذهبي، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۳۷۴۲).

(۱۱۴۴) أخرجه: الحميدي (۱۲۶۵)، الترمذي (۳۰۱۰)، ابن ماجه (۱۹۰)، وابن حبان (۷۰۲۲)، وقال محققه: إسناده جيد، والحاکم (۲۰۳/۳) وصححه وواقفه الذهبي، والبخاري (۲۷۰۶)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۴۰۸)، و(صحيح ابن ماجه) (۱۵۷)، و(ضلال الجنة) (۶۰۲).

جابر ؓ دہفہرمویت خوی گہورہ ئەو ئایہتہی دابہزاند: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران). لاشہی ئەو شہیدانہش ھەر وہک خوی مایہوہ زہوی نہی فہوتان، جابر ؓ دہفہرمویت: (باوکم بینی لە گۆرہکەیدا کاتیک ھەلمان دایہوہ وەک خەوتوو وابوو وە جەستہی ھیج نەگۆرا بوو وە تیک نەچوو بوو نەکەم نەزۆر، بییان وت: ئەی کفنەکانیت بینی؟ وتی: کاتیک نیژرا تەنھا پارچە پۆشاکیک ھەبوو دەم و چاوی پێ داپۆشرا و گیای (الحرمل) درا بەسەر قاچەکانیدا، دواپی ئەو پۆشاکەشمان دی وەک خۆی بوو، وە گیایە (الحرمل) کەشی وەک خۆی ھەر لەسەر ھەر دووقاچی مابوہوہ لەدواپی چل و شەش ساڵ) (۱۱۴۵).

پیغمبەر ﷺ گۆرستانی شہیدەکانی ئوحوودی ناو نا (گۆری براکانمان) وە گۆرستانی (بەقیع)ی مەدینە ی ناو (گۆری ھاوہلانمان).

۴- رەبیعی کوری ھەدیر دەلیت: (طەلحە ی کوری عوبەیدیلا پی ی وتم: (لەگەڵ پیغمبەردا ﷺ چووینە دەرەوہ [بۆ گۆرستانی شہیدەکانی ئوحوود]، رۆیشتین تا سەرکەوتین بەسەر (حرة الواقم) لە ناوچە ی (بیداء) لەویشەوہ شۆرپووینەوہ بەرەو خوار و بەلای ھەندیک گۆری نزمدا رۆیشتین وتمان ئەمە گۆرستانی براکانمانە؟ پیغمبەر ﷺ فەرمووی: (([ھذہ] قُبُورُ أَصْحَابِنَا)) واتە: ئەوہ گۆرستانی ھاوہلانمانە، پاشان لەوی دەرچوین تاگەیشتینە گۆرستانی شہیدەکانی ئوحوود، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: (ھذہ قُبُورُ إِخْوَانِنَا) (واتە: ئەوہ گۆرستانی براکانمانە) (۱۱۴۶).

۵- پیغمبەر ﷺ زۆر بەتایبەتی سەردانی گۆرستانی شہیدەکانی ئوحوودی دەکرد ئەبوہوہرەیرہ ؓ دہفہرمویت: (پیغمبەر ﷺ سەردانی گۆرستانی شہیدەکانی ئوحوودی دەکرد، ھەرکە دەگەیشتە لای خواروہوی شیوہکە دە ی فەرموو: ﴿سَلِّمْ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾ (الرعد)، واتە: سلاوتان لێ بیت بۆ ئەو ئارامگریەتان کە دوا جار باشترین جینگەتان بەرکەوت. پاشان ئەبو بەکریش ؓ لە دواپی پیغمبەرەوہ ﷺ ھەر وای دەکرد، وە عومەریش ؓ لە دواپی ئەبو بەکر ؓ ھەر وای دەکرد، عوسمانیش ﷺ لە دواپی عومەرہ وە ھەر وای دەکرد) (۱۱۴۷).

(۱۱۴۵) أخرجه: ابن سعد (الطبقات الكبرى) (۵۶۲/۳)، ومالك (الموطأ) (۴۷۰/۲) و سندھ صحیح کما قال الارناؤوط فی تحقیقہ (زاد المعاد) (۲۱۶/۳).

(۱۱۴۶) أخرجه: أحمد (۱۳۸۷) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن، وأبو داود (۲۰۴۳)، وصححه الشيخ الألباني (رحمه الله) في (صحيح أبي داود) (۱۷۹۷).

(۱۱۴۷) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۰۶/۳).

۶- پیغمبهر ﷺ پيش و هفتای هات بۆ سهر گۆرستانی شههیدهکانی ئوحود وهك مأل ئاواپیهك و بۆ دواچار نوێزی لهسهركردن، عوقبهی كورپی عامر ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبهر ﷺ رۆژنك له مهدينه چوو دهروهه بۆسهر گۆرستانی شههیدهکانی ئوحود و نوێزی مردووی لهسهر خویندن، پاشان گهراپهوه و چوو سهرمینبهرهكهی [ئهمهش وهك مأل ئاواپیهك بوو لهزیندوووهكان و مردوووهكان])^(۱۱۴۸).

۷- پیغمبهر ﷺ ههر كات باسی شههیدهکانی ئوحود بكرايه، خۆزگهی دهخواست كه (ئهویش لهگه ئياندا شههید بووايه، جابر ﷺ دهفهرمویت: ههر باسی شههیدهکانی ئوحود بكرايه گویم ئی بوو پیغمبهر ﷺ دهیفهرموو: ((أَمَا وَاللَّهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي غُوِدِرْتُ [أَي: استشهدت] مع أصحابِ نُحْصِ الْجَبَلِ))^(۱۱۴۹). واته: بهلام من سویند به خوا پیم خوش بوو لهگه ئاهاوه لانی دامینی چیاكه برۆیشتمایه (واته: شههید بوومايه).

۸- پیغمبهر ﷺ خیزانی شههیدهکانی ئوحودی بهسهر دهكردهوه. بهشیری كورپی عهقره به ﷺ دهفهرمویت: (گهیشتم به پیغمبهر ﷺ له رۆژی ئوحوددا و پیم وت: باوكم چی ئی هات؟) پیغمبهریش ﷺ فهرمووی: ((استشهد رحمة الله)) واته: شههید بوو رهحمهتی خوی لهسهر بێت. ئیتر منیش گریام، پیغمبهر ﷺ منی گرت و دهستی هینا به سهرمدا، لهگه ئ خوی سوازی كردم و پئی فهرمووم: ((اسكُتْ [مَا يُبْكِيكَ] أَمَا تَرْضَى أَنْ أَكُونَ أَنَا أَبُوكَ وَعَائِشَةُ أُمُّكَ؟))^(۱۱۵۰). واته: بئ دهنگ به (چی دهنگره نیت) ئهی رازی نابیت كهمن باوكت به وه عائیشهش دایكت بیت).

ههروهها پیغمبهر ﷺ سهردانی خیزانی چه مزه ی ﷺ كرد. موحه مهدی كورپی په حیا له خهولهی كچی فههد كه خیزانی (چه مزه ی كورپی عهبدولموطلب ﷺ، دهگێرپتهوه كه فهرموویهتی: (له دواى شههیدبوونی چه مزه، پیغمبهر ﷺ هات بۆ سهردانم و پیم وت: ئهی پیغمبهری خوا من پیم خوش بوو كه بیت بگه تا پرسیاى شتیكت ئی بگه، بۆیان باس كردووم تۆ چهوزیكت ههیه له نیوان ئهوی)

(۱۱۴۸) أخرجه: البخاري (۱۳۴۴)، ومسلم (۲۲۹۶، ۲۲۹۷) واللفظ له.

(۱۱۴۹) أخرجه: أحمد (۱۵۰۲۵) وقال محققه الارناؤوط: إسناده حسن، والحاكم (۷۶/۲) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۳/۲۰۵).

(۱۱۵۰) أخرجه: البخاري (التاريخ الكبير) (۷۸/۲/۱)، وابن عساكر (التاريخ) (۳/۳۷۷)، والبخاري (۳۸۵/۲) (۱۹۱۰)، وحسن إسناده الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۳۲۴۹).

وہ تائہوی دہبیت؟ پیغمبر ﷺ فہرمووی: ((أَجَلٌ وَأَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ أَوْ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ أَنْ يَرُدُّهُ قَوْمَكَ)) واتہ: بہ لئی خزمانی تو خوشہویست ترین کہ سانن لای من کہ بین ولیی بخونہ وہ.

خہولہ ﷺ دہلئیت: خواردنیکم له له گہنیکدا (یا خود قاپنیکدا) لی نزیك کردہ وہ کہ دەستی بو برد گہرمای خواردنہ کہ گہیشت بہ دەستی و سوتاو فہرمووی: ((ناہ)) پاشان فہرمووی: ((ابْنُ آدَمَ إِنَّ أَصَابَهُ بَرْدٌ قَالَ: حَسٌّ وَإِنَّ أَصَابَهُ حَرٌّ قَالَ: حَسٌّ))^(۱۱۵) واتہ: ئادہمیزاد گہر گہرمی بہرکہ ویت دہلئیت: ناہ، وہ ئہ گہر ساردیشی بہرکہ ویت ہەر دہلئیت ناہ.

(۱۱۵۱) أخرجه: الطبرانی (الكبير) (۵۸۹/۲۴)، وابن أبي عاصم (السنة) (۷۰۵)، وقال الشيخ الالباني في تحقيقه (ظلال الجنة) (۷۰۵): إسناده صحيح على شرط الشيخين. واللفظ للطبراني.

ناوەڕۆک

لاپەرە	بابەت
۵	پێشەکی
۸	چۆنیتی نووسینی ئەم ژياننامەیه
۱۰	نەسەبی پاکی پیغمبەری خوا ﷺ
۱۲	مژدەى نارەنى پیغمبەر ﷺ
۱۴	هەلکەندى بیری زەزم
۱۷	لەدايک بوونی پیغمبەری خوا ﷺ
۲۰	دایەنگاکردنى پیغمبەری خوا ﷺ لەبەنى سەعد
۲۳	بەسەرھاتی لەتکردنى سنگى پیغمبەری خوا ﷺ
۲۶	مردنى دايكى پیغمبەری خوا ﷺ و گرتنە ئەستۆى لەلایەن باپیریەو
۲۷	نەمۆنەيەك لە خۆشەويستى عبدالمطلب بۆ پیغمبەری خوا ﷺ
۲۸	بەسەرھاتی بوخیرای راھیب
۳۰	پەيمانى فزول
۳۲	شەرى (الفجار)
۳۳	كارى شوانیەتى پیغمبەر ﷺ و بەشدارى كردنى لە بازارگانیدا
۳۵	ژن هینانى پیغمبەر ﷺ
۳۷	تازەکردنەووى كەعبەى بیروۆز
۴۴	خوای گەورە پیغمبەر ﷺ دەپاریزی لە پێش بوون بە پیغمبەریدا
۴۷	سەرھتای پیغمبەرایەتى پیغمبەر ﷺ
۴۸	دابەزینی وەحى بۆ پیغمبەر ﷺ
۴۹	چۆنیتی دابەزینی سەروش و وەحى
۵۶	سەرھتای فەرزبونی نوێژ
۵۷	ئەو موسوڵمانانەى كە لە سەرھتای ئیسلام دا موسوڵمان بوون
۶۰	ناشكرாகردنى بانگەوازی ئیسلام لە شارى مەككەدا

٦٧	دەمه‌قالە کردنی کافرەکان لەگەڵ پیغمبەردا ﷺ
٧٩	نازاردانی پیغمبەری خوا ﷺ لە لایەن موشریکەکانەوه
٩٥	نازاردانی موسوڵمانە چەوساوەگانی شاری مەککە
١٠٤	ئیبین و مەسعود بۆ یەکەم جار قورئان بە ئاشکرا دەدات بە گۆی کافرەکاندا.
١٠٥	زۆران گرتنی پیغمبەری خوا ﷺ لەگەڵ روکانە
١٠٦	ناشرین کردن و شکاندنی بتەگانی قورمیش
١٠٧	قورمیش ناچار دەبێت کە رێکەوتن ئەنجام بدات لەگەڵ پیغمبەر ﷺ.
١١٠	قورمیشیەکان داوای موّعجیزە دەکەن
١١٤	کوچ کردن بۆ حەبەشە
١١٦	کوچ کردن دووهم بۆ ولاتی حەبەشە
١٢٨	پاداشتی کوچکردنی هاوەلانی حەبەشە
١٢٨	موسوڵمان بونی حەمزە ی کوری عەبدو موطلیب
١٣٠	موسوڵمان بونی عومەری کوری خەطاب
١٣٧	چوونه ناو ئیسلام سەرەرای دژایەتی کردن و نازار دان
١٣٧	موسوڵمان بوونی ئەبو زەری غیفاری ﷺ
١٤٥	موسوڵمان بوونی حوصەینی کوری عوبەیدی خوزاعی ﷺ
١٤٧	موسوڵمان بوونی ضمادی ئەزدی ﷺ
١٤٨	موسوڵمان بوونی عەمری کوری عەبسی سولەمی
١٤٨	دابەران و گەمارۆدانی بەنی هاشم لە دۆلی ئەبو طالیبدا
١٥٤	ئیبینو دوغنه ئەبو بەکر دالده دەدات
١٥٦	هاتنی بیاو ماقولانی قورمیش بۆ لای ئەبو طالیب لە سەرەمەرگدا
١٥٧	مردنی ئەبو طالیب
١٦١	مردنی خەدیجە ی گچی خومیلک ﷺ
١٦٣	بەسەرھاتی خوازبێنی کردنی عائیشە و سەودە بۆ پیغمبەر ﷺ
١٦٦	دەرچوونی پیغمبەر ﷺ بۆ شاری طائف
١٧٠	گۆی گرتنی کۆمەئیک جنۆکە بۆ قورئان

١٧٦	ئیسرا و میعراج
١٩٢	گەرانهوی پيغەمبەر ﷺ لە ئیسرا و میعراج
١٩٥	ئەو شتانەى كە پيغەمبەرى خوا ﷺ لە شەو رەویەكەیدا بینى
٢٠٠	خۆناساندن بە ھۆزەکانى عەرب و داواى پەنادان
٢٠٨	گفتى عەقەبەى يەكەم
٢١١	رۆلى موصەبى كورى عومەير لە مەدینەدا
٢١٦	گفتى عەقەبەى دووهم
٢٢٦	كۆچ كردن بۆ شارى مەدینە
٢٢٥	سەرمتای كۆچكاران
٢٣٢	پیلانى (دار الندوة)
٢٣٥	كۆچ كردنى پيغەمبەر ﷺ بۆ شارى مەدینە
٢٤٣	ھەلۆیستی كافرانى قورمیش و نامادەكارىەكانى سەرمتای كۆچ
٢٤٤	دەرچوون بەرەو شارى مەدینە
٢٤٦	بەسەرھاتى بەدواكەوتنى سوراقە
٢٥٠	تیبەرپوون بەلای خیمەكەى ئوم مەعبەددا
٢٥٤	تیبەرپوون بەلای خيائىك لە خيئەكانى عەرب
٢٥٦	ئەو رینگەى پيغەمبەر ﷺ بەرەو شارى مەدینە پیايدا رۆیشت
٢٥٧	گەيشتنى پيغەمبەرى خوا ﷺ بۆ ناو شارى مەدینە
٢٦١	یەكەم مائىك كە پيغەمبەر ﷺ لايداىە لایان لە مەدینە
٢٦٤	مانەوہى پيغەمبەرى خوا ﷺ لە مالى ئەبو ئەیوبدا ﷺ
٢٦٦	موسولمان بوونى عەبدوللاى كورى سەلام
٢٦٩	دروست كردنى مزگەوتى پيغەمبەر ﷺ
٢٧٦	سەرمتای بانگدان
٢٧٩	نەخۆشى ناو شارى مەدینە
٢٨٥	كۆچكاران يەك بەدواى يەكدا دەگەنە ناو شارى مەدینە
٢٨٨	ومرگرتنى بەیعت لە نافرمتان

۲۹۱	له دايك بوونى يەكەم منداىى كۆچكاران
۲۹۲	بارودۆخى شارى مەدينە دواى گەيشتنى پيغەمبەر ﷺ
۳۰۴	هەلۆيىستى جوولەكەكانى شارى مەدينە سەبارەت بە پيغەمبەر ﷺ و موسلمانان
۳۱۵	چەسپاندىنى حوكمى خودا بۆ جوولەكەكان بەكتيبي تەورات
۳۲۳	هەلۆيىستى عەبدوللاى كورپى ئوبەى كورپى سەلول
۳۲۶	هەلۆيىستى قورميش
۳۳۱	سريەكان و غەزاكانى پيغەمبەر ﷺ
۳۳۲	سريەى (سيفُ البحر)
۳۳۴	سريەى عوبەيدى كورپى حاريس
۳۳۴	غەزاي (ودّان)
۳۳۵	غەزاي (بواط)
۳۴۰	غەزاي (العشيرة)
۳۴۱	غەزاي (سفوان)
۳۴۲	سريەى سەعدى كورپى ئەبو وەقاص
۳۴۲	سريەى عەبدوللاى كورپى جەحش
۳۴۶	گورپىنى قيبلة
۳۴۸	غەزاي بەدرى گەورە
۳۵۵	ورىايى و ئاگادار بوونى ئەبو سوفيان بۆ رزگار كردنى كاروانەكە
۳۶۰	ئەبو جەهل ئومەيەى كورپى خەلەف هاندەدات بۆ جەنگى بەدر
۳۶۲	دەرچوونى سوپاي موشرىكەكان بۆ بەدر و گەرانەوہى ھەندىكيان
۳۶۵	پيغەمبەر ﷺ راويژ دەكات لە گەل ھاوہ لانيدا
۳۶۸	گەيشتنە شەرگەى بەدر
۳۷۴	دوو بەرەكايەتى لەناو قورميشدا و قايل نەبوونى ھەندىكيان بەم شەرە
۳۷۸	رینموونى كردنى موسولمانەكان و ئامادەباشيان بۆ جەنگ
۳۸۰	نزاو پارانەوہى پيغەمبەر ﷺ

۳۸۲	هەولدانى ئەبو جەهل بۆبەرزکردنەوہى ورەى قورمیش
۳۸۴	سەرمتای جەنگەکە
۳۸۶	دابەزینی فریشتە
۳۸۹	پیغمبەری خوا ﷺ مشتیک خۆل دەپزینیت بەرووی موشریکەکاندا
۳۹۰	دەست پێ کردنی جەنگە کە
۳۹۱	کۆمەکی فریشتەکان بۆ جەنگەکە
۳۹۳	هەلاتنی ئییلیس
۳۹۵	موسولمانەکان قارەمانانە دەجەنگین
۳۹۷	کوشتنی ئەبو جەهل
۳۹۸	کوشتنی ئومەیەى کورى خەلەف
۴۰۱	کۆتای شەرەکە و کوزراوەکانی هەردوولا
۴۰۵	شاردنەوہى کوزراوانى قورمیش
۴۰۷	دابەش کردنی دەستکەوتەکان
۴۱۳	پیغمبەر ﷺ بانگ لە کوزراوەکانی ناو بیرەکە دەکات
۴۱۵	گەرپانەوہ بەرەو مەدینە وکوشتنی عوقبەى کورى ئەبو موعەیط
۴۱۸	هەوائى شکست خواردنەکەى قورمیش دەگاتە مەککە
۴۱۹	پیغمبەر ﷺ مژدەى سەرکەوتنە کە دەداتە شارى مەینە
۴۲۱	راویژ کردنی پیغمبەر ﷺ سەبارەت بەدیلهکان
۴۲۴	ئازاد کردنی دیلهکان
۴۳۱	پیغمبەر ﷺ ئەبو عاصى کورى رەبیعی زاوای ئازاد دەکات
۴۳۴	عومەیری کورى ومەهەب دیتە شارى مەدینە بۆ کوشتنی پیغمبەر ﷺ
۴۳۸	نەجاشى دلخۆش دەبیت بەسەرکەوتنی موسولمانەکان لەجەنگى بەدر
۴۳۹	پلەى ئەو موسولمانانەى کە لە جەنگى بەدردا بەشداربوون
۴۴۱	گرنگى غەزای بەدر
۴۴۲	غەزا و سەریەکانى نیوان بەدر و ئوحود
۴۴۲	غەزای بەنى سولەیم
۴۴۲	غەزای (السویق)

۴۴۴	غهزای (ذی أمر)
۴۴۴	غهزای (الْفَرْع)
۴۴۴	سریه‌ی (ذی الْقِرْد)
۴۴۵	غهزای (بنی قینقاع)
۴۴۷	کوژرانی که عیبی کوری ئه شرمف
۴۵۵	غهزای ئو خود
۴۵۶	پاویژکردنی پیغمبهر ﷺ له گه‌ل هاو ه‌لاندا
۴۶۰	خو ئاماده کردن و دمر چوون بو رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی موشریکه‌کان
۴۶۴	گیرانه‌وه‌ی هیژکی جوله‌که‌کان
۴۶۵	پاشه‌کشێ کردنی عه‌بدوللای کوری ئوبه‌ی (منافق) له‌جه‌نگه‌که‌دا
۴۶۶	رێکخستنی سوپای موسولمانان
۴۶۷	ناموزگاری پیغمبهر ﷺ بو تیرهاویژه‌کان
۴۶۹	پیغمبهر ﷺ موسولمانان هان ده‌دات بو به‌رنگار بوونه‌وه‌ی موشریکه‌کان
۴۷۲	خوگه‌یاننده‌ی ریزی موسولمانان
۴۷۳	خوئاماده‌کردنی موشریکه‌کان بو جه‌نگه‌که
۴۷۵	ده‌ست پێ کردنی سه‌رکه‌وتنی موسولمانان
۴۸۱	تیرهاویژه‌کان جیگه‌که‌ی خو‌یان چو‌ل ده‌که‌ن
۴۸۷	پاشه‌کسه‌ کردن و رێکخستنه‌وه‌ی هیژی موسولمانان
۴۸۹	پاریژگاری کردن له‌پیغمبهر ﷺ
۴۹۵	کوشتنی ئوبه‌ی کوری خه‌له‌ف
۴۹۷	برینداربوونی پیغمبهر ﷺ
۵۰۲	دوا هیژشی موشریکه‌کان بو گرتنی به‌رزایه‌کانی جیای ئو خود
۵۰۵	شیواندن و هه‌تک کردنی لاشه‌ی شه‌هیده‌کان
۵۰۶	شانازی کردنی نه‌بو سوفیان دوا‌ی ته‌واو بوونی جه‌نگه‌که
۵۰۸	گیرانه‌وه‌ی سوپای موشریکه‌کان
۵۱۲	به‌سه‌ر کردنه‌وه‌ی کوژراو و بریندارمان

۵۱۹	ناشتنی شهیدهگان
۵۲۷	پېغمبهر ﷺ له خوادا دهمبارېتهوه له دواى تهواو بوونى جهنگهکه
۵۲۸	گهړانهوه بؤ ناو شارى مهدينه
۵۳۱	راوهدوونانى موشريکهگان تا ناوچهى (حمراء الأسد)
۵۳۷	پلهى بهرزى شهیدهگانى ئوحد
۵۴۴	ناومرؤك